

16341

॥ श्रीलक्ष्मीवैकटेशायनमः ॥ श्रीमदस्मद्गुरुवरयादवार्यकरपूजितगुणपूर्णबादरायणायनमः ॥ श्रीमदानंदतीर्थभगव-
 त्पादाचार्येभ्योनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ निरंतरायोस्तु ॥ रामसर्वगुणैःपूर्णनिर्दोषसाधुसेवितं ॥ मुक्तिदंजानकी-
 कीर्तनममामिनिरंतरं ॥ १ ॥ ज्ञानभाट्टहत्तमोहर्ताश्रुतिपंकजबोधकः ॥ व्यासांशुमान्दर्शयतुसन्मार्गगुणमंडलः ॥ २ ॥
 वशिष्ठोऽस्माध्वस्तत्तद्भूतंविबुधाब्ध्याधिसाधकं ॥ शुद्धाध्वबोधकंसेवेनित्यमध्वविधुंविदे ॥ ३ ॥ मध्वसिद्धांतमामथ्यशुद्धी-
 मंदिराद्रिणा ॥ लब्धान्यायसुधायेनतंजयार्द्रमहंभजे ॥ ४ ॥ दुर्वादिमातंगसिंहान्सर्वशास्त्रार्थकोविदान् ॥ व्यास-
 राममुखान्पूर्वव्याख्यास्तनूप्रणमाम्यहं ॥ ५ ॥ दुर्मागादुत्थृत्यैश्वर्यसन्मार्गैःसंप्रवेशितः ॥ तान्गुरुन्सततंसेवसेवसास्त्र-
 विशारदान् ॥ ६ ॥ अथैतत्कृपयाब्रह्मसूत्रभाष्यप्रकाशिकां ॥ व्याकारिष्येयथाबोधवाक्यशुद्ध्यैनाभिमानतः ॥ ७ ॥
 पूर्वाचार्यकृताःसंतिव्याख्याविद्वन्मनोहराः ॥ मंदबोधायतत्रोक्तसंग्रहोथाप्ययंमम ॥ ८ ॥ इहल्लुतापत्रयपरिशुष्य-
 त्सत्कुमुदमोदकरां श्रीमध्वदुग्धाब्धिसंभूतभाष्यदूदितकौमुदीं परतत्त्वप्रकाशिकांकर्तुकामोजयतीर्थमुनिः प्रारिप्सिता
 विघ्नपरिसमाप्त्यादिप्रयोजनकशिष्टाचारानुभितश्रुतिबोधितकर्तव्यताकेष्टदेवतास्तुतिनतिरूपंमंगलंकृत्वाशिष्यशिक्षायैग्रं-
 थादाबुपनिबध्नाति ॥ शुद्धेति ॥ अस्मद्युत्तमइतिमूत्रेणास्मच्छब्दएवउपपदत्वेनश्रूयमाणेवातदर्थविवक्षा-
 याउत्तमपुरुषोभवतीत्युक्त्या उत्तमपुरुषस्यास्मच्छब्दाविनाभावादेवात्रवदइत्युत्तमपुरुषप्रयोगादेवाहमितिकर्तालभ्यते ।
 तथाच । अहंब्रह्मअलंबदइत्यन्वयः । इदंपदंभाष्याद्यपद्यव्याख्यानरूपं । तथाहि । आद्याध्यायार्थतयोक्तगुणैःसर्वै-
 रुदीर्णमिति । अत्रगुणपदंताकिकरीत्यादुःखादिपरंवेदांतरीत्यासत्त्वादिपरंवा । नाद्यः । निरनिष्टोनिर्वद्यइतिश्रुत्यादो-
 षवर्जितमितिस्ववचनेनचविरोधात् । नद्वितीयः । केवलोनिर्गुणश्चेतिश्रुतिविरोधात् । किंचगुणैःसर्वैरुदीर्णमितिगुणवि-

शिष्टत्वाकत्यागुणगुणिनोर्भेदःप्रतीयते । सचगुणक्रियादयोविष्णोःस्वरूपनान्यदिष्यतइत्यादिविरुद्धः । अपिचेश्वरस्य देहोस्तिवानवा । नाद्यः । मरणादिप्रसंगेनदोषवर्जितत्वायोगात् । नद्वितीयः । विवृणोतेतन्स्वामित्यादिश्रुतिविरोधात् । ज्ञानसुखाद्ययोगेनसर्वगुणोदीर्णत्वायोगाच्चेत्यतउक्तं ॥ शुद्धेति ॥ अत्रशुद्धत्वंनामाप्राकृतत्वं । आनन्दोदेःसर्वस्य विशेषणं । उरुत्वंपूर्णत्वंसंविदादेर्बुध्याविविक्तमानन्दस्यापिविशेषणं । बहुलत्वंबहुसंख्यावत्त्वं । औदायादबुध्याविविक्तमानन्दोर्विशेषणं । अत्रगुणस्वरूपनिरूपणेनतेषांभगवदभिन्नदेहाभिन्नत्वोक्त्याअविनाशगुणात्मकदेहोक्त्याचोक्तं शंकानिरासइतिध्येयं । द्वितीयाध्यायार्थतयोक्तदोषवर्जितमिति । अत्रदोषपदंयत्किंचिदोषपरंचेदितरसाधारण्यं वर्जित-
त्वस्यप्रागभावप्रवृत्तान्यतरत्वेपश्चात्प्राग्दोषित्वप्रसंगः । दोषैर्वर्जितंपरित्यक्तमितिप्रतीत्यानारायणस्यहेतुत्वंचप्रस-
ज्यतइत्यतउक्तं ॥ चिन्तेति ॥ लेपःकर्मसंबन्धः चिन्तादयोमुखराः प्रधानाः येषुतथोक्ताः तेचतेअशेषदोषाः
अत्यंतदूरीकृताः येनतत्तथोक्तं । तत्रअशेषोपातिपदाभ्यांदोषाः वर्जिताः येनेतिविग्रहसूचनेनचपूर्वोक्तशंकानिरास
इतिध्येयं । तृतीयाध्यायार्थतयोक्तज्ञेयमिति । अत्रज्ञानसाधनं नतावल्लवणादि । विरोचनादेः श्रवणादिनाविपरीत
ज्ञानोदयात् । नापिध्यानं । मांडव्यादेर्ध्यानैरनार्थस्यैवश्रुतत्वात् । गमनोपायाभावाच्चतुर्थाध्यायार्थगम्यत्वंचानुप-
पन्नमित्यतउक्तं ॥ सद्भिरिति ॥ श्रुतिःश्रवणं मतिर्मननं नियतध्यानं स्वयोगोपासनं ज्ञानं साक्षात्कारः सएवयोग
उपायः । विरोचनादेरसज्जनत्वात् । मांडव्यादिभिरयोग्यध्यानाचरणाभ्रतेषांज्ञानोदयः । ज्ञानलक्षणोपायसद्भा-
वाद्गम्यत्वंचोपपन्नमितिभावः । मायिरीत्यागुणविशिष्टमिदंब्रह्मशबलमितिमंतव्यमित्याशयेनोक्तं । अमलमिति ।
नविद्यतेमलंसंसारख्यंयस्मात्तत्तथोक्तं । शबलंतुनसंसारमोचकं । अतएवमुक्तुदाभिधं । स्वोक्तार्थैरसर्वत्रप्रमाणमाह ।

शर्करा.
अ. १ पा. १
अधि० १

॥ १ ॥

वेदांतवेद्यमिति । आनंदो ब्रह्म ज्ञानात्मको बलात्मको भा रूपः सत्यकामः दातुः परायणं वीर्यमन्नाद्यं ब्रहंतो ह्यस्मिन् गुणाः ।
 गुणाः श्रुताः सुविरुद्धाश्च देवे संत्य श्रुताः । यदात्मको भगवांस्तदात्मिका व्यक्तिः । न कर्मणा वर्धते । अज आत्मा विज-
 रो विमृत्युः । ब्राह्मणो निर्वेदमायात् । यमेवैष वृणुते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्यः ।
 यमप्येति भुवनं सांपराये तरति शोकमात्मविदित्याद्युपनिषद्भि ररुक्तविधया ज्ञेयमित्यर्थः । यद्वा वेदानामंतो निर्णयो यस्मा-
 त् वेदांतं ब्रह्ममीमांसाशास्त्रे नोक्तविधया ज्ञेयमित्यर्थः । तथा हि । आनंदमयो भ्यासादित्यत्र पूर्णानंदं संविदादिकं ।
 अनुकृतेस्तस्य चेत्यत्र ह्युतिः । अत्ताचराचरग्रहणादित्यत्र सर्वसंहर्तृत्वोक्त्या वीर्यबले । मुक्तोपमृष्यव्यपदेशादित्यत्र मो-
 क्षदातृत्वोक्त्यौ दार्यं । रूपोपन्यासादित्यत्रा प्राकृतदेहवत्त्वं । अधिकंतु भेदनिर्देशादित्यत्र चिंतासंज्ञापाद्यभावः । न कर्मो-
 विभागादिति चेन्नानादित्वादित्यत्र कर्मणोऽस्वातंत्र्योक्त्या तल्लेपाभावः । असंभवस्तु सतो नुपपत्तेरित्यत्रोत्पत्त्यभावः ।
 नात्मा श्रुतेर्नित्यत्वाच्च ताभ्य इत्यत्र मृत्युभावः । असार्वत्रिकीत्यत्र योग्यता । तृतीयाद्यैवैराग्यं द्वितीये भक्तिस्तृतीये श्रुतिम-
 तिनियतध्यानानि चतुर्थे ज्ञानं पुरुषार्थोत्तः शब्दादिति वादरायण इत्यत्र ज्ञानस्य पुरुषार्थोपायत्वं चोक्तमिति । नारायण-
 पदस्य प्रतिपदं ब्रह्मेति । अथ वा संक्षेपविस्तराभ्यां हि प्रवर्द्धति मनीषिण इति वचनात् सर्वेषामपि पदानां विशेषणचतुष्टयव्या-
 ख्यानरूपत्वं । तथा हि । सकृदुच्चरितस्यापि ब्रह्मशब्दस्य तंत्रन्यायेन तात्पर्यवशाद् विशेषणसमर्पकत्वं चास्ति । तथा च
 गुणैः सर्वैरुदीर्णमित्यस्य संग्रहो ब्रह्मशब्देन क्रियते । दोषवर्जितमित्यस्या मलमिति । ज्ञेयमित्यस्य व्याख्या न वेदांतवेद्यमिति ।
 गम्यमित्यस्य मुकुंदाभिधामिति ब्रह्मशब्दार्थः शुद्धेति । अमलशब्दार्थश्चिंतेति । वेदांतवेद्यमुकुंदाभिधशब्दयो रर्थः सद्भिरिति ।
 च द्वावक्ष्यमाणरीत्या नारायणशब्दस्य गुणपूर्णः च निर्दोषत्वमुक्तगम्यत्वार्थं कत्वा निर्दोषत्वाच्चा वेदा वेद्यतया तदाश्रयत्वा-

क्षीरायणइतिवेदेवद्यत्वार्यकत्वाच्चक्रमेणतत्समानार्थकेब्रह्मामलमुकुदाभिधेवदातेवद्यपदेनारायणपदव्याख्यानांक्रियते ।
 शिशुप्रथमवत् । इत्थंव्याख्यानत्रयेअमलमित्यस्यचित्तासंतापेत्यादिनागतार्थतेशंकागर्भसत्त्वावेणपरस्तेतिध्येयं ॥ १ ॥
 इदानींगुंश्चेतिविवृण्वन्व्याचिख्यासितभाष्यमूलसूत्रप्रामाण्यंचसूचयन् तत्कृतृवेदव्यासंप्रार्थयते ॥ याज्ञेति ॥ निर्जरः
 प्रार्थनाख्यमंदरपर्वतमथितात् यतोविद्येदिरादीनामुद्यादिः सोयमित्यन्वयः । भूत्यैज्ञानैश्वर्याय । पुराणादेः पृथगाभिया
 नाद्विद्याशब्देवेदमात्रपराज्ञेयः ॥ ब्रह्मसूत्रेति ॥ ब्रह्मातितंत्रा तथाचब्रह्मणोविष्णोः संबंधियत्रब्रह्मवेदजातंस्यसूत्राणित
 द्विचारकरणीभूतन्यायनिबंधनात्मकवाक्यामीत्यर्थः । यद्वाब्रह्मणः श्रुतिजातस्यसूत्रतन्निर्णायकन्यायनिबंधनात्मकशास्त्र
 मित्यर्थः । तंत्रंपंचरात्रा अत्राविद्यायाः लक्ष्म्यभिमन्यमानत्वाल्लक्ष्मीत्वेनभारतस्यधर्माद्यशेषपुरुषार्थदातृत्वात्पारिजातत्वेन
 ब्रह्मसूत्रस्यस्वश्रवणरूपसेवनवतां अजरामरणहेतुत्वादमृतत्वेन पुराणानांविष्णवादितत्त्वप्रकाशकत्वान्माणित्वेनशुकाचा
 र्यस्यसज्जनलहादकरत्वादितुत्वेनोत्प्रेक्षायुक्ता । वेदविद्यायाः अभिव्यक्तिमात्रसत्त्वेपिव्यासजन्यत्वाभावात् रमायाअ
 पिअब्धिजन्यत्वाभावादुदैदित्युक्तिः । क्षीराब्धिसाम्योपपादनेनलब्धैश्वर्यदानसंभावनायोक्तं सतांभूतिदइति ।
 ननु कर्मणायमभिमैतिसंप्रदान मितिसंप्रदान संज्ञायान्तुर्थीसंप्रदानइति चतुर्थीविधानाद्विप्रायगांददातीत्यादाविवस-
 न्नयइतिचतुर्थ्याभाव्यं । अतः कथंसतामितिपष्टीतिचेत् उच्यते कर्मणेतिसूत्रेअर्चोत्यादिदीत्यादाविवलघुसंज्ञायाः कार्य
 त्वोपिसंप्रदानामितिगुरुसंज्ञाकरणमन्वर्थलक्षापनार्थं तेनबहुमानपूर्वकस्वस्वत्वपरित्यागेनपरस्वत्वापादनरूपदानं यत्रतत्रै
 वसंप्रदानत्वंनान्यत्रजकस्यवस्त्रंदातीत्यादावितिष्ठत्यादावुक्त्या अत्रतादृशदानाभावेनसंप्रदानसंज्ञायाः अभावोपसंबं
 यसामान्येषष्ठ्युपपत्तिरितिज्ञेयं ॥ सतामिति ॥ अत्रव्यासइतिनिर्देशेनतस्यशास्त्रप्रभवत्वोक्त्यागुरुत्वोपपादनेनगुरुं

श्रेत्येतद्विष्टं । यतज्जैद्विष्टैरित्यादिनाविद्यैराधिष्ठानत्वोक्त्याविवक्षितार्थतत्त्वज्ञानलाभात् वक्तुमशक्यं निर्जरैरित्यादिनातत्त्वज्ञानयोग्यतालाभात् । श्रोत्रानुकूल्यं यान्नेत्यनेन श्रोतृप्रयोजनोद्देश्यरूपप्रसंगानुकूल्यं च दर्शयतावक्तुं श्रोतृप्रसक्तौ नायदाप्तिरनुकूलतेत्यनुव्याख्यानोक्त्यापि मूलतासूत्राणां स्मृतिश्चिता ब्रह्मसूत्रपदेनोक्तव्याख्यानानुसारेण श्रुतिमूलत्वं सूत्रशब्देन युक्तिमूलत्वं च स्मृतिश्चितं । तथा च आप्तवाक्यतया तेन श्रुतिमूलतया तथा । युक्तिमूलतया चैव प्रामाण्यं त्रिविधं महत् । दृश्यते ब्रह्मसूत्राणामित्युक्त्या प्रमाणभूतब्रह्मसूत्रार्थभाष्यव्याख्यानं युक्तमिति द्रष्टव्यं । ननु स्तोत्रनाश्रुतिरित्यान्नेति नकारस्य च वर्गात्यजकारादेशेयाञ्ज्ञेति भवेत् कथं यान्नेति अतएव काशिकायां यजैर्यज्ञः याचेर्याञ्ज्ञेत्युक्तमिति चेत् यान्नामाध्यावरमधिगुणैनाधमेलब्धकामेत्यादिबहुप्रयोगनिर्वाहाय चुत्वाभावस्यापि क्वचिद्वक्तव्यत्वात् ॥ २॥ भाष्यस्य व्याख्येयत्वप्रयोजकसफलत्वगंभीरत्वादिदर्शयन्तत्कर्तारमानन्दतीर्थप्रणमति ॥ स्वान्तेति ॥ येषां मुखकमलात् भाष्यं आविर्भूतं तान् पूर्णबोधपूज्यस्वरूपान् प्रपद्ये इत्यन्वयः । भाष्यस्य श्रुतिस्मृतिप्रचुरत्वेनोत्पन्नमित्यनुक्ता आविर्भूतमित्युक्तं । अतएवोत्तरत्रापि निःसृतमिति वक्ष्यंति । अमं दबोधत्वापपादनाय भाष्यकृत्त्वाक्तिः मानसाज्ञानाख्यतमश्छेदनविषये पराजितमहासूर्यैरिदमसमूहमित्यनेनाध्यात्मिकादितापत्रयनिवारणविषये पराजितचंद्रप्रभमित्यनेन च सफलत्वोक्तिः गंभीर्येत्यादिना गंभीरत्वोक्तिरिति विवेकः वैकर्त्तृनां शुभ्रजचंद्रचंद्रिकयोः क्रमेण बाह्यांधकारबाह्यतापवारकत्वेऽपि स्वांतर्ध्वांततापत्रयनिवारणयोरशक्यत्वाद्भाष्येण जितत्वं । तथोपरागादौऽहासादिदोषयुक्तत्वाजिदोषभाष्येण जितत्वं । अनेनैतादृशाभाष्यविशिष्टाचार्यमुखस्य सूर्यचंद्रबिंबाधिक्यं ध्वनितं । लक्षादियोजनपरिमितसमुद्रस्यापरिमितभाष्येण जितत्वं अत्राप्यपि तत्त्वमर्थतएव भाष्यंचात्यर्थविस्तरमित्युक्तेः । ननु शब्दतः ग्रंथस्य परिमितत्वात् । ननु निपूर्वकात्कृतीच्छेदन इत्य

स्माद्धातोः ल्युट्प्रत्ययेनुमागमे अनानदेशेच निष्कृतनमिति भवति तत्रनुमागमः केन इदितो नुमधा तोरित्यनेनेदित एव नुमा-
गमविधानात् कृतीत्यस्य चानिदित्वादिति चेत्सत्यं । न खनिकृतनेत्यादिप्रयोगसमर्थनाय धातो रितियोगविभागनानिदि-
तोपिनुमागमस्य व्याख्येयत्वात् अतएवेदितो नुमत्तो धातो रिति महाभाष्येभिहितं ॥ ३ ॥ अथ परमगुरूणां सङ्ख्याय रत्ना-
वलीकाराणां कृपालेशं प्रार्थयते ॥ श्रीमद्वेति ॥ येष्वनाभतीर्थाः एषां कृपालेशः मयिनित्यस्यादितिसंबन्धः तेषा-
मेव कृपाराहित्ये तत्प्रार्थनमयुक्तं । अत उक्तं कृपालव इति । कारुणिका इत्यर्थः । द्वेषादिदोषवत्त्वकृपालुत्वमेवासिद्ध-
मित्यत उक्तं । अमला इति कस्मिन् बिषये कृपाप्रार्थनमित्यत उक्तं । श्रीमद्वेति । श्रीमदानंदतीर्थे सेवाप्राप्तनिर्दोषवि-
द्यामृतसमुद्रा इत्यर्थः । अनेन विद्याविषये कृपाप्रार्थनमिति सूचितं यद्वा तीर्थपदप्रयोगलब्धमसिद्धतीर्थसाम्यनिरासा-
यविशेषणत्रयं । ननु कृपालव इति कथं स्पृष्टिहृदि पतितदयि निद्रातंद्राश्रद्धाभ्य आलुजितिसूत्रेण कृपेरा लुचप्रत्ययस्या विहित-
त्वादिति चेत्सत्यं तथापि व्याकरणांतरात् कृपेरा लुचप्रत्ययो बोध्यः । यद्वा नायमालुचप्रत्ययः किंतु कलशवाचकोयमालु-
शब्दः । कर्कर्यालुगलितिकेत्याभिधानात् । तथाच कृपापूर्णकलशा इत्यर्थः । इदं च प्रकारद्वयं नष्टमज्ञानलोककृपालुभि-
रिति गीताभाष्यव्याख्यानानुसारे प्रमेयदीपिकायां व्युत्पत्तिः । अथवा उदाहृतसूत्रे आलुचप्रत्ययमविधाय लुशूत्रप्रत्ययविधाने-
पितस्य शित्वेन तिङ्शित्सार्वधातुकमिति सार्वधातुकसंज्ञायां कर्तारि शब्दिति शपिसतिपुंगंतलू-स्य चेति गुणे अयादेशे च अ-
तोदीर्घइति दीर्घे सति पुन्यतानां स्पृष्टीत्यादीनां स्पृष्ट्या लुचप्रत्ययसिद्धावप्या लुचप्रत्ययसिद्धा लुचप्रत्ययसिद्धार्थमि-
ति मंजरीतृतीयाध्यायस्य तृतीयपादे अभिहितत्वादत्रापि कृपेरा लुचप्रत्यये कृतं संज्ञापूर्वको विधिरनित्य इति पुंगंतस्य लघू-
पदस्य चेति गुणभावे च कृपालुरिति साधुः । अतएव कौमुद्यां हेरकृपालोनः पाहीत्युक्तं ॥ ४ ॥ स्वगुरुभ्रममिति ।

॥ श्रीमदिति ॥ श्रीमद्रमारमणाख्यसद्गिरिचरणाख्यप्रत्यंतपर्वतसंबंधवान् तदाश्रितइतियावत् । पादाःप्रत्यंतपर्वता
 इत्युक्तेः । सचासौव्याख्यानध्वनिनाविनाशिताखिलदुर्वादिमदश्चतं । दुर्वादिगजविपाटनसमर्थसंकल्पमित्यर्थः ॥ ५ ॥
 इदानींशिष्यमनः समाधानायचिकीर्षितंप्रतिजानीते । अथेति । तत्कृपया तेषांनमस्कृतानांमुकुंदादीनांकृपया
 आनंदतीर्थभगवद्चसां विशिष्टव्याख्यानकर्मणिमुराह्यधिकारिणोत्रेतितत्त्वनिर्णयटीकांतेस्वेनैवोक्तत्वात्कथं व्याकुर्वे
 इतिप्रतिज्ञेत्यत उक्तं ॥ यथामतीति ॥ विशिष्टव्याख्यानकरणेदेवानामधिकारोपि यथामतिव्याख्यानकरणे अस्माक
 मप्यधिकारोस्तीतिभावः ॥ ६ ॥ व्याकुर्वेइत्यात्मनेपदप्रयोगेणलब्धमात्मगाभिव्याख्यानप्रयोजनमाह ॥ गंगेति ॥
 भागीरथीसंबंधेनरथवीथिकाजलेनर्मल्यंयथालभ्यते तथा मदीयायाःवाचोविशुद्धिसिद्ध्यर्थेआनंदतीर्थीयवाक्यानिमदी-
 ययावाचाव्याख्यानव्याख्येयभावेनसंबध्यंतइत्यर्थः । वाचोविशुद्धीत्युक्तत्वेनमदीययावाचेत्यर्थस्यसिद्धत्वाच्चोक्तं ।
 ननुऋक्पूरब्धूः पथामानक्षइत्यनेनसमासांतादृशब्दात् अकारस्यविहितत्वेनविमलापैः सरोवरेरित्यादिवत् रथया
 धैरितिर्वक्तव्येकथंरथयाद्भिरितिर्वचनमितिचेत्सत्यं । समासांताविविधरनित्यइत्येतत्साधु एतत्सूचनार्थैवसूत्रेपथामितिउ-
 क्तं । अन्यथापंथानामित्यवश्यम् । अतएवमहाभाष्येऽशुच्यंपानितटाकानीतिवक्तव्येऽशुच्यंपितटाकानीत्युक्तं ॥ ७ ॥
 नन्वाचार्यैर्भाष्येनारंभणीयंप्रयोजनाभावात् । नचसूत्रव्याख्यानंप्रयोजनं । अन्यैर्व्याख्यातत्वात् अस्तुवाआरंभणीयत्वं ।
 तथाप्याद्यपद्यंवर्यं नचमंगलनिबंधनार्थेतदितिवाच्यं फलाभावेनतस्यैवाकर्तव्यत्वात् । अस्तुवाकर्तव्यत्वं नतस्यनिबंधनंत
 थापिसूत्रार्थोच्चयतइत्यंशोव्यर्थइत्याशंकाः पराकुर्वन्नाद्यपद्यमवतारयति ॥ अथेति ॥ अथाविद्येत्यारभ्याचार्यवयइत्यंते
 नआद्यशंकायाः प्रारिप्सितेत्यारभ्यसमाप्त्याद्यर्थमित्यंतेन द्वितीयायाः ग्रंथारंभेत्यादिनातृतीयायाश्चनिरासइतिध्येयं ।

ननुमंगलानंतरारंभप्रश्नात्स्न्येष्वथोअथेतिस्मरणादत्राथशब्दः किमंगलार्थः उत्तानंतर्थाथः अथप्रारंभार्थः यद्विवाप्रश्ना-
द्यर्थः। नाद्यः। मंगलस्यकृतत्वात्। नद्वितीयः। कस्याप्यर्थस्यभाष्यपूर्वप्रकृतत्वात्भाष्यकृत्तमनस्यटीकाकृत्वाख्याप्रतिज्ञा-
नंतर्थायोगाच्च। नतृतीयः। व्याकुर्वेइत्यनेनव्याख्याप्रारंभ्यतइतिलाभात्। नचतुर्थः। उतराद्यनुपलंभात्। अतोव्यर्थइतिचेत्।
अत्रब्रूमः। आचार्यवर्यः ब्रह्मसूत्राणियथावद्व्याचिख्यासुनमस्कारंश्रययतिश्रारंभंचप्रतिजानीतेत्युक्तेइयंशंकोन्मिषति।
ननुमत्रव्याख्यानार्थंप्रवृत्तेनाचार्येणतदेवकार्यंकिमेनेनासंगतेनमस्कारादिश्रयनेनैत्यतउक्तं। अथव्याचिख्यासुरिति।
देवतानमनश्रयनादिकरणानंतरंव्याचिख्यासुरित्यर्थः। तथाचबुभुक्षुः स्नानं करोतीत्यादौस्नानस्यभोजनइव देवतानम-
नश्रयनादेव्याख्यानोपयोगलाभान्नासंगतिरितिभावः। अथवाबुद्धिस्थबुद्धचावार्किकाणादकापिलाख्यपंचमतप्रवृ-
त्त्यनंतरमित्यर्थः। अन्यथाव्याख्यातानीत्यनेनसंबंधः। पंचमतप्रवृत्त्यनंतरमेवान्यैरन्यथाख्यातत्वात्। यद्वासामान्यतः पूर्वं
समग्रंश्रय व्याख्याप्रारंभेपिप्रतिश्रयव्याख्याप्रारंभार्थोऽथशब्दः। अविद्यापटलपिहितनयनौरिति। अविद्यया
अयोग्यतालक्षणयामूत्रतात्पर्यार्थापरिज्ञानरूपयात्रनेत्रबंधाद्याछादितनयनाइववर्तमानैरित्यर्थः। अन्यथाव्याख्यानबी-
जायथार्थं ज्ञानोपपादनयैतत्। अन्यैरिति। भारतीविजयश्चैवसच्चिदानंदएवच। ब्रह्मघोषःशतानंदउदृतश्चैवपंचमः।
विजयोरुद्रभट्टश्च वामनाख्यस्तथाष्टमः। सयादवप्रकाशश्च नवमस्तत्रकीर्तितः॥ रामानुजस्तथाभर्तृपंचाद्रिडिस्त-
था। ब्रह्मदत्तोभास्करश्चविज्ञाखोदृत्तिकारकः। तथाविजयभट्टश्चविष्णुकांतस्तथैवच। वार्दित्द्रस्तुततःपश्चात् तथा-
माधवदासकः। तथापश्चात्संकरश्चेत्येकविंशतिवादिभिः। प्रणीतानिनिराचकेन्द्रुर्भाष्याणिमहामतिरित्येकविंशतिसं-
ख्याकैरित्यर्थः। यथाव्याख्यानसामर्थ्योपपादनायभगवानित्युक्तं। समग्रज्ञानवानित्यर्थः॥ कैवलयादीति।

वाचनिकमंगलस्य भगवन्नमस्कारोपबृंहितलाङ्गाप्यं पठतामितरेषां मोक्षादिफलं निर्विघ्नपरिसमाप्त्यादिफलं च भवति ।
एकांतभक्तस्य निरंतरायस्य चाचार्यस्य तु भगवत्प्रीतिरेव फलमिति भावः । समाप्त्यर्थं च त्यनंतरं कृतमिति शेषः । यद्वा कैवल्या
द्यखिलफलसाधनतासिद्धिरर्थः प्रयोजनं यस्य नमस्कारस्य सतथोक्तः । एवं निरंतरायेत्याद्यापि नमस्कारविशेषणं ।
तेन तयोश्चतुर्थं तत्त्वमभिप्रेत्य ग्रथयतीत्यनेन नव्ये ग्रथनस्य फलसाधनता सिद्ध्यादिफलकत्वमुक्तं स्यात् । तथा च नमस्का-
राधिकारादिग्रथनसूचने शिक्षार्थमित्युत्तरग्रंथविरोधः । तत्र ग्रथनस्य शिक्षा फलकत्वात् क्लृप्तेरिति शंका परास्ता ।
पाणिन्यादि सूत्रप्रतीतिनिरासायाह ॥ अत्र सर्वसूत्राणां ब्रम्हरूपैकार्थप्रतिपादकत्वेन कवाक्यत्वमिति सूचनाय
समुदायविवक्षयैकवचनप्रयोगः । उच्यते मुख्ययावृत्त्या प्रतिपाद्यते । कुत इत्यत आह ॥ तस्येति ॥ निरुपपदशब्द
स्येत्यर्थः मुख्यस्यानिर्विशेषेण शब्दो न्येषां विशेषणादिति वक्ष्यमाणत्वादिति भावः । तथापि तथाविधान्यसूत्रस्य ग्रहणं किन्न-
स्यादित्यत आह ॥ तेषांचेति ॥ ब्रह्मसूत्राणामेवेत्यर्थः । अत्र महावाक्यार्थभेदाभावेऽपि अवांतरवाक्यार्थभेदात् सर्व
सूत्राणां प्रत्येकं अवांतरब्रम्हविद्यात्वमिति सूचनाय बहुवचनप्रयोगः । तादृशत्वात् । सूत्रांतरापेक्षया मुख्यत्वात् ।
येषां सूत्रत्रयमंजसेति वक्ष्यमाणत्वादिति भावः । नारायणं न त्वेत्येतावतानमस्कारग्रथनात् किं विशेषणचतुष्टयेन त्यत आह ।
॥ वक्ष्यमाणमिति ॥ सूत्रस्याध्यायचतुष्टयात्मकस्य वक्ष्यमाणो योऽर्थः गुणपरिपूर्णत्वादिरूपस्तमित्यर्थः । संगम्य
संगृह्य प्रस्तावयितुं संक्षेपतो निरूपयितुं तस्य प्रपंचे जिज्ञासाजननं प्रयोजनमिति भावः । विशिनष्टि इतरेभ्यो व्यावर्तयति ।
प्रस्तावप्रकारं दर्शयति । तथा हीत्यादिना जडितत्वादित्येन । प्रसक्त्या प्रसादेन ॥ सूचित इति ॥ अतः शब्देन
संक्षिप्योक्त इत्यर्थः । तेन परस्य ब्रम्हणो विष्णोः प्रसादादिति वा भवेदिति प्रमाणानुसारेण साक्षादतः शब्दार्थसंभवे सूचित

मितिकथमुक्तमितिशंकापरास्ता । उन्मिषति उदेति । प्रथमाध्याये सर्वशब्दसमन्वयस्यैवोक्त्या कथंगुणपूर्णत्वं तदर्थ इत्यत आह ॥ तत्रहीति ॥ आनंदमयादिसर्वशब्दानां समन्वये तत्तच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तप्रचुरानंदत्वादिसर्वगुणगणलाभादिति भावः । अत्रपर्यायानंतशब्दसमन्वयेतेषामेकार्थप्रतिपादकत्वात् सर्वगुणोदीर्णतासिद्धिर्न स्यादतो अपर्यायित्युक्तं । तथा विधकतिपयशब्दसमन्वयेपितदसिध्या अनंत्युक्तं । अपर्यायानंतशब्दानां रूढ्या समन्वये गुणालाभान्महायोगवद्वयेति । अनन्यसाधारणवयवार्थसापेक्षवृत्त्यर्थः ॥ समन्वयेति ॥ उपक्रमादिलिंगप्रमाणकशक्तितात्पर्यलक्षणसंबधेत्यर्थः । सचेति हरिपरामर्शकतच्छब्दस्य दोषवानपीत्यनेन संबंधः । युक्त्यादीत्यादिपदेन समयश्रुतिन्यायोपेतश्रुतीनां ग्रहणं ॥ दोषवानपीति ॥ प्रथमसूत्रजीवव्यावृत्ततया ब्रह्मण एव जिज्ञास्यत्वासिद्धये तस्य गुणपूर्णत्वमुक्तं । गुणपूर्व्येयमवप्रथमाध्याये श्रुतिस्थशब्दसमन्वयोनिरूपितः । युक्त्यादिविरोधेन श्रुतीनामप्रमाण्ये चोक्तसमन्वयासिद्ध्या गुणपूर्णत्वस्याप्यासिद्धिप्रसंगेन विरुद्धधर्माधिकरणत्वाभावेन जीवाभेदे जीववत् दोषवानस्यादित्यर्थः । यद्वा युक्त्यादिविरोधेन श्रुतीनामप्रामाण्यात् समन्वये निरोधिते सर्वकर्तृत्वसर्वेश्वर्यैर्देरसिद्ध्या तत्तदधिकरणपूर्वपक्षप्रापकयुक्त्यादिभिर्जीववज्जनिमृत्यादिदोषवानपि स्यादित्यर्थः । न केवलं गुणाभाववात् किंतु दोषवानपीत्यापिशब्दः ॥ तत्रेति ॥ युक्त्यादीनामाभासत्वेन तद्द्वारा धाभावे श्रुतिप्रामाण्यात् समन्वयेन गुणपूर्णत्वासिद्धौ विरुद्धधर्माधिकरणत्वेनाभेदाभावे दोषशंका नवकाश इति भावः । यद्वा युक्त्यादेरप्राप्यप्रापकाभावाद्दोषशंकोक्तिर्भावः ॥ तत्रेति ॥ पादत्रयोक्तैर्वैराग्यभक्त्युपासनादिभिश्चतुर्थपादोक्तभगवद्ज्ञानं भवतीत्युक्ते तस्य ज्ञेयत्वमेवोक्तिमिति भावः ॥ तत्रेति ॥ पादत्रयोक्तैर्ममस्योत्क्रांतिमार्गिणां भगवत्प्राप्त्यर्थत्वाच्चतुर्थपादोक्त भोगस्य तत्प्राप्तिविविनाऽयोगाद्गम्यत्वमेवोक्तिमिति भावः । ननु ब्रह्ममीमांसाशास्त्रोक्तधर्माः ब्रह्मण एव

वक्तव्याः किमर्थं नारायणस्योच्यं तद्विशङ्कानिरासाय ब्रह्मण एव नारायणत्वाद्वा नारायण एवैतच्छास्त्रप्रतिपाद्य इति द्योतना-
 यत्र ग्लेशब्दसमानार्थकनारायणशब्दनिर्वचनपरत्वेनापि विशेषणचतुष्टयं योजयति ॥ अथेवेति ॥ नारायणशब्दनिर्व-
 चनस्योक्तशङ्कानिरासफलकत्वे एतदपि स्तुत्यर्थमिति मुधा विरोध इति चेन्न । तस्याः उपलक्षणत्वाभिप्रायेण प्रवृत्तेः ।
 ॥ सांकेतिकमिति ॥ प्रवृत्तिनिमित्ताद्यभावेऽपि इदमेव न शब्देन वाच्यं भवत्विति कस्यचिदिच्छामात्रेण बोधकमित्यर्थः ।
 विशिष्टगुणानुगुणपूर्णत्वाद्यनन्यसाधारणधर्मान् ॥ आचष्टेवक्ति ॥ प्रतिपादयतीति यावत् ॥ निर्वर्त्ति ॥ निरुच्यदर्श-
 यति । तदेव क्रमेण दर्शयति । तथाहीत्यादिना । अभिन्नार्थत्वादिति । दोषारच्छिद्रशब्दानां पर्यायत्वं यतस्तत्तद्व्युत्पत्तिरिति-
 भावः । विरुद्धार्थेति । सादृश्यं तदभावश्च तदन्यत्वं तदल्पता । अप्राशस्त्यं विरोधश्च नञर्थः षट्प्रकीर्तिता इत्युक्तेरि-
 ति भावः । अभावार्थत्वात् अन्योन्याभावार्थत्वात् । अतएवाह ॥ अराश्रयो न भवतीति ॥ नरेति ॥ सज्जने-
 त्यर्थः ॥ नरीयत इति ॥ नक्षीयत इत्यर्थः । नञुपपदात् रीड्भय इत्यस्माद्धातोरुणादयो बहुलमिति बहुलग्रहणा-
 दौणादिके करणेऽप्रत्ययैर्दिवातदोरिति टिलोपेचनरमिति भवति । ततः प्रज्ञादिभ्यश्चेति स्वाधिक्ये तद्धितेष्वचामादे-
 रित्यादिदृष्टौ यस्येति चेत्यकारलोपेनारमिति रूपसिद्धिरिति भावः ॥ अरमणमिति ॥ रमक्रीडायामित्यस्माद्भावार्थे
 औणादिकेऽप्रत्यये रंरमणं तन्मभवतीत्यरमणदुःखमित्यर्थः ॥ निर्दोषवेदोत्पन्नत्वादिति ॥ अरविधुरस्वाभारोवेदः ।
 नारशब्दात्तस्येदमित्यणि कुते यस्येत्यकारलोपेनारशब्दो वेदजन्यज्ञानवाचीति भावः । ननु नारशब्दात्तद्धित्यस्य चाचामादि-
 स्तद्वृद्धमिति वृद्धसंज्ञायां वृद्धाच्छ इति छप्रत्यये आयेनेयीनीयियः फट्त्वच्छवा मित्यनेन छस्येयादेशे नारीयमिति स्यात् ।
 कथं नारमिति चेत् । सत्यं वा नामधेयस्य वृद्धसंज्ञेति नामधेयस्य विकल्पेन वृद्धिसंज्ञोक्तः । संज्ञापूर्वको विधिरनित्य इति वै

तत्साधु । ननु विरुद्धार्थकनञ्समासं न अस्ति स्थितं नलोपो नञः स्यादुत्तरपद इति नलोप अर इति जाते-
 तस्मान्नुद्धाधितस्माच्छ्रुतनकारान्नञ्जुत्तरपदस्याजानुद्धागमः स्याद्विपरिहतिनुडागमे अनेरति स्यात् । एवमभावात्थलेपि
 अरायणादन्यो अनरायण इति भवेत् । अथादन्यो अनश्व इति वत् । नारायण इति कथं । ननु वृत्तौ षष्ठाध्यायेतृतीयपादे
 स्त्रैणार्थ इत्यत्र स्त्रीपुंसाभ्यां नञस्त्वञो विति विहितस्य नञानलोपाभावाय नलोपो नञ इति सूत्रे त्रः कृतिविभाषे ल्यव्यव-
 हितपूर्वसूत्रस्थविभाषापदानुवृत्तेरुक्तत्वात् । विभाषायाश्च व्यविस्थिति विभाषालस्य न्यासेऽभिहितत्वादत्रापि नलोपाभावेना-
 रायण इति साधुरिति चेन्न । नलोपसूत्रे विभाषापदानुवृत्तौ विभाषायाः व्यवहितभाषात्वेन नञादित्यादिशब्देष्वपि तेन
 नलोपाभावमभवेन तेषु शब्देषु नलोपाभावकथनाय प्रवृत्तयोर्नञ्जानपान्न्यासस्यानभुचि न कुल न खन पुंसकन क्षत्रन क्रनोकेषु
 प्रकृत्या । नगोप्राणिष्वन्यतरस्यामित्यनयोः सूत्रयोर्वैयर्थ्यप्रसंगात् । प्रपंचनार्थत्वात् नमित्त्वगति का गतिः । तथा विधिशब्द-
 परिगणनार्थमित्यपि स्त्रीणार्थ इत्यादौ रपि परिगणनप्रसंगाच्च कथं तर्हि स्त्रीणार्थ इति रूपं तत्रापि नलोपनुडागमं अयादेशे च स्त्रा-
 यणेति स्यादिति चेन्न । चरितार्थाचरितार्थयो रचरितार्थस्य ग्रहणमिति न्यायेन स्त्रीणार्थ इत्यत्र नञ्प्रत्यये अकारस्य च वृद्धयर्थ-
 स्तेन चरितार्थत्वात् । तदनुबन्धि नञ्प्रत्ययस्यपि चरितार्थत्वेन नलोपसूत्रे नञ्ग्रहणं न प्रत्ययनञोऽग्रहणात् । अचरितार्थ-
 अकारयुक्तिनिपातनञ एव ग्रहणात् । किंच नलोपो नञि तिसूत्रे उत्तरपदे परतः पूर्वस्य नलोपो भवतीत्युक्त्या पूर्वस्य परत्वं च
 गम्यते प्रत्ययनञः पदत्वाभावादेव नलोपाभाव इति समाधानद्वयस्य मञ्जरीभोक्तः । नारायण इत्यत्र निषेधार्थकनिपात-
 नयोश्चरितार्थत्वात् । स्यादेव नलोप इति तत्राह ॥ नगनाकादिशब्दवदयं शब्दो ज्ञातव्य इति ॥ उक्तनिर्वचना-
 नुसारेण शब्दप्रयोगस्य प्रामाणिकत्वाच्च आदित्यादिसूत्रद्वये अयमपिशब्दः उपसंख्येय इति भावः । सुधायांतूपसंख्यान

वैय्याकरणैर्नकृतमित्यरुच्या अमानानाः प्रतिषेधइतिगणपठिनसमासोयमितिसमाधानांतरमुक्तम् । चंद्रिकायांतुवृत्यनुसा-
रेणविभाषापदानुवृत्यासमाधानमभिधायतत्रंजयुक्तास्वारस्यंमनसिनिधायसुधानुसारेणपक्षांतरमुक्तं । लध्वक्षरपूर्वं
मित्युक्तेरुत्तरसूत्रस्थस्यापिनगशब्दस्यपूर्वनिर्देशः । नलोपाभावमात्रेनगशब्दोद्दिष्टांतः । नरीयेतेअनेनेत्युक्तडांतत्वं
नगशब्दवदितिस्मृचनय प्रथमप्राप्तनभ्राडित्यादिशब्दत्यागेननाकशब्दस्यस्वशब्देनोपादानंचतस्यनुडागमप्रसक्त्यापि
युक्तत्वात्इतरेषांतदभावात्नलोपाभावमात्रेदृष्टांततयाआदिपदेनग्रहणं । सूत्रांतरस्थत्वात्नगशब्दस्यशब्देनग्रहणं ।
यद्वादिपदेनैकधेत्यादिग्रहणंतेनसमासोयमितिसुयोक्तसमाधानांतरमप्यत्रोक्तबोध्यं । नारायणपदस्यपदद्वयसमारूढ
त्वेनसमानपदत्वाभावादृषाभ्यांनोणः समानपदइत्यनेनणत्यासंभवात्पूर्वपदात्संज्ञायामगइतिणत्वं । तदर्थश्चपूर्वपदस्थ
न्निमित्तात्तत्तरस्यनकारस्यणकारादेशोभवतिसंज्ञायानगकारव्यवधानइति । ननुनपुंसकेभावेक्तइत्यतो नपुंसकइत्यनुव
र्तमानेकरणाधिकरणयोश्चेतिल्युटोविहितत्वेनल्युडंतनारायणशब्दस्यनपुंसकत्वंस्यादितिचेन्न वृत्तिकारेणकरणाधिकरण
योरितिस्मृत्रेनपुंसकइत्यस्यानुवृत्तेरनुक्तत्वात्लिंगानुशासनेइध्मप्रनश्चनगोदोहनइत्याद्युदाहरणात् । महाभाष्येभुवादयोधा
तवइतिस्मृत्रव्याख्यानावसरेकोसावनुमानोनामित्युक्तत्वात्तस्मृतिःप्रत्यक्षमैतित्थमनुमानश्चतुष्टयमितिश्रौतप्रयोगाच्चेति ।
सुधायान्तुल्युटःइत्करणसामर्थ्यादियनशब्दोअधिकरणोत्रिल्लिङ्गइतिपुल्लिङ्गत्वंचयुक्तमितिसमाधानांतरमुक्तं । एवंब्रह्म
मीमांसाशास्त्रार्थसंग्राहकविशेषणचतुष्टयस्यनारायणशब्दनिर्वचनपरत्वप्रदर्शनेननारायणस्यैतच्छास्त्रप्रतिपाद्यत्वकथना
न्नम्यत्वप्रयोजकाधिकृतत्वमपितस्योपपादितंभवति । इदानींतस्यैव नम्यत्वव्योतनायनम्यत्वप्रयोजकविशिष्टेष्टाधिकृ
तत्वरूपतृतीयोपपादकत्वेनापियोजयति ॥ अथवेति ॥ अत्रबहुगुणत्वनिर्दोषत्वाभ्यांविशिष्टत्वंशास्त्रज्ञेयत्वेनाधि-

कृतत्वं अधीतशास्त्रगम्यत्वेनेष्टत्वं प्रदर्शितं । इतरासाधारणार्थमवत्वशास्त्रप्रतिपाद्यत्वापेक्षितफलदातृत्वानामेव क्रमेण विशिष्टा-
धिकृतेष्टशब्दार्थत्वादिति धेयं ॥ गुरुनपीति ॥ यथा देवे तथा गुराविति श्रुतेरिति भावः । सामान्यप्रयोगे निमित्तमाह ।
॥ गुरोरिति ॥ नन्वेवमीशावास्यभाष्ये स्मार्द्धेन्द्रद्रादिदेवतानां श्रियोपि च । ज्ञानस्फूर्तिः सदा तस्मै हरयगुरवेन-
मइति नामग्रहणं कथमिति चेत् । उदाहृतवाक्यस्यापरोक्षतो नामग्रहणनिषेधकत्वेन परोक्षतस्तत्ग्रहणे बाधकाभावात् । अत-
एवाचार्याणां नित्यापरोक्षीकृतगुरुत्वेऽपि मर्यादारक्षणाय तत्र तस्मै नमइति परोक्षनिर्देशः कृतः । अत्र तु गुरुत्वेति साधारण-
प्रयोगस्यापरोक्षकत्वकथनस्यैवोचितत्वात् । उपलक्षणमेतत् । सुधीः क्तरीत्या गुरुत्वोपपादकगुरुत्वरुत्वशास्त्रप्रभवत्वादि-
हेतुबाहुल्यमूचनाय गुरुनिमित्तबहुवचनप्रयोग इति द्रष्टव्यं । ननु देवतासमुच्चाय कचशब्दसद्भावादपिशब्दो व्यर्थ इत्यत आह ।
स्वस्येति । प्रथङ् नमस्कारेण प्रसक्तं गुरुदेवताभेदमपिशब्देन गर्हयामासेत्यर्थः । आक्षिपति ॥ यद्यपीति ॥ तथा च न-
पृथङ् नतियुक्तेति भावः । परिहरति ॥ तथापीति ॥ इति शब्दः श्लोकव्याख्यानसमाप्तौ । यद्वा अपिपदेन कथमरुचिः
सूचितेत्यत आह ॥ यद्यपीति ॥ अनेनापितथापि विशेषानुग्रहार्थं न त्वेति व्याख्यातं भवति । तया च भेदज्ञापिकायाः पृथः
ङ् नतर्त्विशेषानुग्रहरूपप्रयोजनान्तरसूचकापिशब्देन भेदेरुच्य भावः सूचित इति भावः । नतिरिति प्रकारवाचीति शब्दस्ये-
त्यहचिं सूचयतीत्यनेनान्वयः । उपलक्षणमेतत् । सुधानुसारेणाभ्यासोद्भवादिदमित्याद्यनुव्याख्यानोक्तजगज्जन्मादि-
कारणत्वादिविशेषणसमुच्चाय कत्वमप्यपिपदे प्रयोजनं द्रष्टव्यं । अधिकार्यादिशून्यत्वात् भेदं शास्त्रमारभणीयमित्यत-
आह ॥ अनेनैवेति ॥ आद्यपद्येनैवेत्यर्थः । अन्यार्थं प्रवृत्तेनापीत्येवार्थः । वस्तुगत्या अधिकार्यादिसत्त्वमपेक्षितं
न तु तसूचनमित्यत आह ॥ श्रोतुं प्रवृत्त्यंगभूता इति ॥ सूचनेन ज्ञातानामेव प्रवृत्त्यंगत्वं ज्ञातानां । ज्ञातार्थज्ञात

संबंधं श्रोतुं श्रोताप्रवर्तत इत्युक्तेरिति भावः । एवं प्रवृत्त्यंगत्वेनाधिकारादिसूचनं कर्तव्यमित्युक्तं । इतोऽपि तत्कर्तव्यमित्याह ।
 ॥ तत्स्मरणस्येति ॥ स्मरणार्थसूचनमिति भावः । उक्तं प्रथमतः प्रार्थनार्थं । प्रारभतः प्रारभमाणस्य । महदिति भिन्नपदं ।
 तेनान्महतः समानाधिकरणेत्याकारे महाफलमिति स्यादिति निरस्तं । ननु निर्विघ्नपरिसमाप्त्या देर्नमस्कारेणैव सिद्धे ग्रंथं
 व्यर्थं एवमधिकारादिसूचनस्य प्रवृत्त्यंगतया कर्तव्यत्वं अथवा फलार्थं कर्तव्यत्वं अधिकारादिस्मरणेन महाफलसिद्धेः न च स्म
 रणार्थमेव सूचनमिति वाच्यं । तस्यान्यतोऽपि संभवादित्यत आह ॥ नमस्काराधिकारादीति ॥ यथाक्रममन्वयः ।
 सत्यं नमस्कारेणैव समाप्त्यादिफलमिति । तथापि ग्रंथनाभावे शिष्याः आचार्यैर्नमस्कारो न कृत एवेति मत्वा स्वयमपि न
 कुर्युः । अतस्तच्छिष्यार्थग्रंथनं । अधिकारादिस्मरणं अन्यतोऽपि भवतीत्यपि सत्यं । तथापि तत्सूचनावे शिष्याः अधि-
 कारादिस्मरणं नावश्यकमिति आचार्यैर्न तत्सूचनं कृतमिति मत्वा न तत्स्मरणादिकुर्युः । अतो महाफलार्थं तत्स्मरणमाव
 श्यकमिति शिष्यशिष्यार्थसूचनं कार्यमेवेति न तस्य वैयर्थ्यमिति भावः । प्रागूर्ध्वग्रथनस्य सार्थक्ये वक्तव्ये अधिकारादिप्रसंगे
 तत्कथने मेकवाक्ये नोभयप्रयोजनकथनसौकर्यार्थमिति ध्येयं । अधिकारादिसूचनमेवोपपादयति ॥ तथाहीति ॥
 सूचित इति यथायोगं सर्वत्रान्वेति । प्रयोजनमिति । यथाक्रममवांतरमुख्यप्रयोजनमित्यर्थः ॥ यथासंभवमिति ॥
 नारायणस्य विषयस्य प्रतिपाद्यत्वं ज्ञानस्य तद्विषयकत्वं गमनस्य ज्ञानजन्यत्वं संबंध इति भावः । सूत्रार्थ उच्यत इति प्रतिज्ञाय-
 द्वापरेत्यादिना सूत्रागतिप्रकारनिरूपणमसंगतमित्यतः तदुपयोगं वक्तुमाक्षिपति ॥ नन्विति ॥ व्याख्येयत्वप्रयोजक
 शून्यत्वान्न सूत्राणां व्याख्येयत्वमिति वक्तुं व्याख्येयत्वप्रयोजनं तावद्दर्शयति ॥ अनुपादेयस्यापि पूर्वं
 पक्षग्रंथस्य व्याख्येयत्वदर्शनादाह । अनन्यार्थतयेति प्राधान्येनेत्यर्थः । पूर्वपक्षग्रंथस्य महावाक्यार्थबोधोपयोगितया-

व्याख्येयत्वेपिनप्राधान्येनव्याख्येयत्वं । नचेदंशस्त्रमवांतरंवाक्येनानुपादेयमपिपद्मावाक्यार्थज्ञानोपयोगितयाव्याख्येयस्यादितिभावः । तर्ह्युपादेयत्वमप्यस्त्वित्यतस्तत्प्रयोजकशून्यत्वान्नास्तीतिवक्तुमुपादेयत्वप्रयोजकमाह । यच्चेति । इष्टसाधनतावबोधकस्यापिप्रलम्भकवाक्यस्यानुपादेयत्वात्सत्यंतं । प्रमाणभूतस्यापिवाणिज्योपदेशस्य विरक्तेनानुपादेयत्वात्तदुत्तरभागः । अप्रमाणत्वेष्टसाधनानवबोधकलाभ्यांनिश्चितस्यापिदुःशास्त्रस्यख्यात्याद्यर्थमुपादेयत्वदर्शनात् प्राय इत्युक्तं । अत्यंतमित्यर्थः । अतएवब्रह्मसूत्राणामनुपादेयत्वादितिबुध्यति । यदर्थमेतन्निरूपणंनदिदानीमाह । अतइति । कथंनकथमपि । शब्दप्रमाण्यप्रयोजकापौरुषेयत्वासिमूलत्वयोरभावोदे तत्कामेनैदंकार्यमित्यप्रतिपादनाच्चेतिभावः । देशज्ञानाप्रसक्तेराह ॥ सार्वत्रिकपुरुषेति ॥ सम्यग्ज्ञानइति ॥ असम्यग्ज्ञानस्यतन्निर्णयायेत्युक्तनिर्णयानुपपत्तेरितिभावः ॥ किमिदमदोवेति ॥ विष्णुर्गणपूणइतिज्ञानेइदंप्रमाणमप्रमाणंवाभेदसाधनंनवेतिकेषांचित्संदेहविषयीभूतेकेषांचिदप्रमाणमेवमोक्षसाधनंनचेतिविपरीतज्ञानविषयीकृतेचेत्यर्थः । आकुलीभावोकिन्निमित्तमित्यतआह ॥ आकुलीभावेति ॥ तस्याकुलीभावप्रयोजकत्वंद्वारेखिलमितिबुध्यमाणप्रमाणेव्यक्तमितिभावः । भाष्येर्तनिर्णयायेति । तच्छब्देनज्ञानपरामर्शः । तस्यप्रमाणत्वमोक्षहेतुत्वादिनानिर्णयस्तन्निर्णयः । अथेत्यस्यावतारानंतरमेव नतुपरोपदेशमपेक्ष्य येनस्वतः सार्वज्ञनस्यादित्यर्थः । यद्वा अथशब्दोअवतारानंतरार्थः सन्व्यासावतारस्यमुख्यतवेदोद्धारकत्वादिप्रयोजनमाह । भाष्येउत्सन्नमित्यस्यनष्टमितिबुध्यभजदित्युक्त्येऽदानीमेवव्यासेनवेदविभागकृतः पूर्वत्वविभक्त एवेति । चतुर्विंशतिधेत्यादेरैकचतुर्विंशत्यादिभेदेनचेतिप्रतीतिनिरासायाह ॥ वेदमुत्सन्नामित्यादेरिति ॥ अस्येत्यर्थइतिबुध्यमाणेनान्वयः ॥ प्रागेवेति ॥ व्यासावतारारूपमेवेत्यर्थः । वेदंमूलवेदादुत्थृतमुपवेदं ॥ एकैकस्मादे

ऋगादिसंज्ञकादुपवेदादुत्थृत्यविभक्तं ऋग्वेदाद्यवांतरवेदमित्यर्थः ॥ चतुर्विंशत्यादीति ॥ ऋगादौ यथाक्रममेतद्व्य-
 यम् मूलवेदादुत्थृताद्द्विगादिरूपादुपवेदादवांतरवेदः कृतइति भाष्ये अस्पष्टमपि किमर्थं कल्पितमित्यतस्तत्र ऋग्भाष्यसंमति-
 माह ॥ तदुक्तमिति ॥ अयमर्थः आदावैकएव वेदइति स नारायणेन ऋङ्निगदसामाथर्वभेदेन चतुर्धा विभक्तः त एवापवे-
 दा इत्युच्यते । अनंतरं व्यासेन चतुर्णामुपवेदानां भव्यैकैकस्मादेकैको वेदः कृतस्तेषां च ऋग्वेदइत्यादिनाम् । त एवावां त
 रवेदा इत्युच्यते । तेषां च मध्ये एकैकस्माच्चतुर्विंशति धेत्युक्तप्रकारेण शाखाः कृता इति । इदं चात्र ऋङ्निगदसामशब्दे
 र्भहो वेदादुत्थृता उपवेदा इत्युच्यते इत्यादि ऋग्भाष्यटीकास्थव्यवहारतो विगम्यते । सूत्रागतिक्रमं वक्तुं प्रवृत्तेन वेदमुत्संबन्धं
 जयंस्तदर्थं निर्णयाय ब्रह्मसूत्राणि चकारेत्येव वक्तव्यं वेदविभागकथनं किमर्थमित्यत आह ॥ अवांतरेति ॥ महावेदा
 दुत्थृतोपवेदानामवांतरवेदत्वेन विभागकथनं आदिपदेन तेषां चतुर्विंशत्यादिविभागकथनग्राहं । न केवलं द्वापरग्रहणमि-
 ति च शब्दः । अन्यथा विभागो व्यर्थः स्यादिति भावः । अत्र प्रथमभागवत्संमतिमाह ॥ चक्रइति ॥ अल्पमेधसः ।
 अल्पज्ञानिनः । यदुपादेयमित्यादिना कृतचोद्यस्य कथमनेन परिहार इत्यत आह । अयं भाव इत्यादिना व्याख्ये-
 यतेत्यनेन । आप्तिमूलत्वेन सूत्रप्रामाण्योपपादनार्थोपादयतसंगतिमाह । वाक्यप्रामाण्यमिति ॥ श्रुत्यादिमूलत्वेन
 प्रामाण्यस्यैव ग्रह्यमाणत्वात्तावच्छब्दः । आप्तिश्च वक्तृनिर्दोषतैवेति । यद्यपि वक्तृश्रोतृप्रसक्तीनां यदाप्तिरनुकुलतेत्यनु
 व्याख्यानं श्रोतृप्रसंगनिर्दोषताप्तिरित्युक्तं । तथापि श्रोतृप्रसंगयोदुष्टत्वे वक्तृरिविप्रलंभापहासरूपदोषौ तयो रदुष्टत्वे त
 स्यापि तदुभयराहित्यमिति श्रोतृप्रसंगदोषयोस्तदुभयव्यापकत्वेन व्यापकीभूतश्रोतृप्रसंगदोषाभावे व्याप्यभूतविप्रलंभाप-

हासारव्यवक्तृदोषाभावइतिवक्तृनिर्दोषतैवाप्तिरित्युक्तं । अतएवाग्रेश्रुतप्रसंगदोषाभावाभ्यांविप्रलंभापहासाख्यवक्तृ-
दोषाभावमुपपादायिष्यति । यदर्थमुपाद्ध्यतनिरूपणं तदिदानीमाह ॥ आसिमूलत्वादिति ॥ वक्तृनिर्दोषत्वरूपा-
प्तिमूलत्वमुपपादयति । प्रमादेत्यादिनादोषाभावादित्यतः । नारायणावतारो व्यास इति हेतुगर्भविशेषणमेतत् । अने-
न नारायणो व्यासत्वेनावतारित्येतदुक्तार्थम् । नारायणावतारत्वस्य प्रमादाद्यसंभवं प्रत्यप्रयोजकत्वं परिहरति । भगव-
त्त्वादेवेति । अन्यथा तन्नस्यादिति भावः । अनेन भगवानित्येतदुक्तभावं । कोयं श्रुतदोषः कथंचित्दभाव इत्यत आह
ज्ञानायोग्यताया इति ॥ ब्रह्मादिश्रुतुष्विति । अनेन ब्रह्मरुद्रादिभिरित्येतदुक्ताभिप्रायम् । प्रसंगदोषः श्रुतप्रयोज-
नोद्देशाभावः । निर्हरणस्य निवारणस्य । अनेन तन्निर्णयायार्थित्येति तद्विषयमुक्तात्पर्यं । मूलत्वादित्यनेन संसृता-
प्रामाण्यासि स्थिरित्येज्यं । तन्मूलत्वापादनाय श्रुतिनिर्णयकत्वेनेत्युक्तनिर्णयकत्वेनैव मीमांसारूपत्वेन युक्तिमूलत्व-
स्यापि प्राप्तत्वादिति भावः । अनेन तन्निर्णयायेत्येतदुक्ताशयं । अत्र श्रुतियुक्तिमूलत्वं श्रुतियुक्तिभ्यां अर्थमुपलभ्यराचितत्व-
रूपं सर्वज्ञव्यासप्रणीतेन संभवति किंतु समानार्थकत्वासाध्येन तत्संवादित्वमेव न च तर्हि श्रुतियुक्तिसंवादित्वादित्येव किञ्चो-
क्तमिति वाच्यं । यादृच्छिकसंवादित्वाप्रतीतिनिरासायैव मुक्तत्वात् । इष्टसाधनावबोधकत्वमाह । इष्टानिष्ठेति । तन्नि-
र्णयकत्वेन तत्समानार्थकत्वादिति भावः । अनेनाथेष्टानिष्ठत्वाद्युक्तप्रयोजनं । निष्पन्नज्ञानस्य त्रेतादावपि स्थितत्वेन कृ-
तग्रहणं किमर्थमत्र आह ॥ यथोत्पन्नमिति ॥ भाष्ये किंचिद्भागवतुष्टयेऽको भागः । अन्वयमाह । अखिलमि-
ति ॥ कालतः द्वापराख्यकालसामर्थ्येन । द्वावेव धर्मज्ञानपादौ परावचशिष्टौ यस्मिन् युगे स द्वापर इति तत्त्वप्रदीपानुसारेण
तन्निर्वचनादिति भावः । ज्ञानस्याज्ञानताप्राप्तिः कथमित्यत आह ॥ अज्ञानमिति ॥ नञो विरुद्धार्थत्वादिद-

मप्रमाणमेवेति विपरीतप्रतीतिविषयतामित्यर्थः । सदेहः प्रमाणममाणवेत्यादिरूपः । अनुक्रोशः कृपा । नाशाना-
दिभिश्चत्वमिति ॥ विपरीतज्ञानसंदेहागोचरत्वमित्यर्थः ॥ स्वहतेति ॥ स्वेन गौतमेन हताया गौः तन्निर्मितारोयेऋषय
स्तन्मात्रविषयत्वादित्यर्थः । ब्रम्हादयश्च न तन्निर्मितार इति भावः । हुर्भिक्षोऽपद्रुताऋषयो गौतमतपः समृद्धगौतमाश्रम
माप्यचिरकालेन संमानिताः सुखमुषिताः कालेन म्रियन्ति भिक्षं स्वदेशमियासवस्तदनुज्ञायाचमाना अपि स्नेहवशेन तनाप्राप्त्यानु-
ज्ञाः शिवशिरस्य भागीरथीं सपत्नीं निष्कासयन्त्यापार्वत्याचोदितेन गणेशेनोपदिष्टोपायाऋषयः तपोबलेन कांचिद्रानिमा
यतदाश्रमस्थत्रीहि ब्रम्हक्षणां रथतल्यजुः गौतमस्तां वृणेन मंदं ताडयामास । अथ साममार । ततस्ते त्रया गोहत्याकृताऽतस्त्वं
न भोज्या ब्रह्मज्ञां गौतममभिधाय जग्मुः । ततो गौतमो बहुकालं चरितपस्तुष्टहरशिरसो वतारितजान्द्वीजलेन गां परिषिच्यो
ज्जीवयामास । तज्जलं गोदावरीतिलोके प्रसिद्धं । ततो गौतमः किमेतदिति विचिंत्य विप्रकृतान्यायं निश्चित्य तान् ज्ञानही
ना भवथेति शशापेति शापप्रकारस्तत्त्वप्रदीपे व्यवहृतः । कालाभिभवः द्वापराख्यकालसामर्थ्येन ज्ञानाभिभवः । ब्रह्मादि
देवव्यतिरिक्तसकललोकानां गौतमहर्षेण निर्मातृत्वाभावेऽपि तदज्ञानस्य यथान्यथात्वं एवं ब्रह्मादिज्ञानस्यापि किं न स्या-
दित्यत आह ॥ लोकस्येति ॥ तत्त्वब्रह्मादिबुद्धेः सज्जनानुक्रोशयुक्तत्वं । अन्यत्र गीताभाष्ये । ज्ञानं ज्ञेयं तथा च न
ष्टु अदर्शनं गते धर्मज्ञाने यस्य तस्मिन् लोके कृपालुभिरित्यर्थः । भाष्ये । महायोगी महाशक्तिः । उज्जहार उत्थृतवान् ।
वेदानि ति बहुवचनेन प्रकृते वेदानां तस्येत्येकवचनेन परामर्शेकारणमाह ॥ बहुवचनप्रयोगेऽपीति ॥ नार्थभेद इति ॥
विष्णोः सर्वोत्तमत्वरूपमहावाक्यार्थस्यैकत्वादिति भावः ॥ आहति ॥ सूत्रेषु सवर्षीत्यादिना परिहारं वक्तुमुपोद्घातमा
हेत्यर्थः । प्रश्नासंगतिपरिहरति । यदांजस्यमिति । यस्य सूत्रत्वस्य मुख्यत्वमित्यर्थः । सूत्राणां प्रायो बह्वक्षरत्वादत आह ।

॥ यावदक्षरतामिति ॥ अक्षरसमुदायमित्यर्थः । तत्तावदक्षरोपेतत्वं । प्रकृतार्थप्रतिपादकाल्पाक्षरववक्षरयुक्तपर्या-
यपदानामध्ये अल्पाक्षरपदोपेतत्वं अल्पाक्षरत्वमित्यर्थः । इदंच श्रुत्यनुगमादिप्रयोजनविशेषाभावे । तद्भावेचाधिकाक्षरप-
दोपेतपदोपादानेपिनदोषः । तेन खंतल्लिगादिति वक्तव्यं नाकाशस्तल्लिगादिति निरस्तं । तत्राकाश इति होवांचितिश्रुत्यनुगमा-
यैवाकाशपदग्रहणात् ॥ एवमन्यत्रापि बोध्यं ॥ एवं चेति ॥ एवमपि भवति तथापि भवतीत्यवचनमित्यर्थः । इत्थमेव नान्यथे-
ति निर्णायकत्वमितियावत् ॥ विशिष्टार्थेतेति ॥ अनन्यप्राप्त्यर्थेत्यर्थः ॥ बहुशाखेति ॥ सव्याकरणसूत्रादेरपि बहु-
शाखागतपदस्वरदिनिर्णायकत्वाद्भतत्राव्याप्तिः ॥ व्यर्थेति ॥ साम्प्रिक्तुगक्षराव्यात्पगानभागपरिपूर्णायाहवूहावित्यादि-
ग्रहणवत्प्रकृतार्थप्रतिपादकत्वेपि प्रयोजनानंतरायाक्षराप्रयोगइति भावः । अल्पाक्षरत्वं प्रकृतार्थप्रतिपादकादधिकाक्षराप्र-
योगः । अस्तो भवंतदप्रतिपादकाक्षराप्रयोगइति महान्मेदः । ननु किंतु सूत्रत्वमिति सूत्रलक्षणस्य पृष्टत्वादेनेन सूत्रलक्षणमुच्य-
त इत्यंगीकार्यं । तत्र किमेतेषां प्रत्येकलक्षणत्वं । उत मिलितानां नाद्यः अल्पाक्षरत्वाविश्वतोमुखत्वातिरिक्तानांचतुर्णामपि पुरा-
णादौ सत्वेनातिव्याप्तेः । नाल्यः । अल्पाक्षरत्वे सति विश्वतोमुखत्वमात्रस्य अतिव्याप्त्यभावेन शेषैवैय्यध्यादिति चेत् । सत्यं ।
अल्पाक्षरत्वे सति विश्वतोमुखत्वमेवलक्षणं । तत्रापि विश्वतोमुखत्वस्य पंचरात्रादायतिव्याप्त्यत्वात्सत्यंतं । अल्पाक्षरत्वमात्रं
तथाविधवाक्यविशेषगतमतो विशेष्यभागः । इतरत्स्वरूपकथनमिति । अतः शब्दस्य मुख्यसूत्रत्वपरामर्शकत्वात्तेन हेतुना-
निर्विशेषितत्वं साधनं प्रतीयते । तच्चानुपपन्नं । मुख्यसूत्रत्वस्य सादिग्यत्वात् । निर्विशेषितत्वस्यासिसाधयिषितत्वाच्च ।
अपिशब्दस्य ब्रह्मसूत्रस्यापीत्यन्वये अन्येषामपि सूत्राणां निर्विशेषितत्वप्राप्तिः वशब्दश्च व्यर्थ इत्यत आह ॥ यत इति ॥ यथा
पर्वतस्य वनिहमत्वं कुत इति प्रश्ने व्यापकी भूतवन्निहमत्व एव प्रमाणसिन्धुमवत्वं संभवतीत्याभिप्रायेणाग्निमत्वादेव धूमवत्त्वमि-

त्तुक्तेधूमवत्त्वस्य च न्हिमत्त्वे हेतुमत्त्वं लभ्यते । तथा प्रकृतेऽपि मुख्यसूत्रत्वादेव निर्विशेषितसूत्रत्वं नान्यथेत्युक्ते निर्विशेषितसूत्र-
 स्य मुख्यसूत्रत्वे हेतुत्वलाभ इति भावः । अतएव हेतोरन्यथासिद्धिपरिहारायावधारणार्थकशब्दोत्पत्तिरित्युक्तः ।
 अपिशब्दस्तु निर्विशेषितसूत्रत्वे हेतोरसिद्धिपरिहाराय प्रमाणप्रसिद्धिद्योतकः । अतएवोक्तपुराणादाविति । निर्विशे-
 षितशब्दाद्वैब्रह्मेति हरिरुच्यते । यथा सूत्रेति शब्देन ब्रह्मसूत्रं निगद्यत इत्यादावित्यर्थः । निर्विशेषितसूत्रत्वं निरूपपदसूत्रपद-
 वाच्यत्वं । विशेषव्याप्तिग्रहणं यथा व्यासस्तमिति दृष्टान्तासंगतेः सामान्यव्याप्तिर्दशयन्नाह ॥ यद्यत्रेति ॥ यत्र सजातीये-
 व्यतिरेकव्याप्त्युपयोगमनुपदमेव वक्ष्यति । निर्विशेषितव्यासत्वमिति । व्यासत्वमित्येवोक्तत्वादिति भावः ॥ तन्मु-
 ख्यामिति ॥ अनेनैकस्येत्येतन्मुख्यस्येति व्याख्यातं । द्रौणिरश्वत्थामा ॥ अमुख्या इति ॥ तत्रैकस्येत्युक्तत्वात्
 अत्रा मुख्यत्वमर्थल्लब्धमिति भावः ॥ विशेषणाव्यासा इति ॥ द्रौणिव्यासेत्यादिसोपपदव्यासशब्दवाच्या इत्यर्थः ।
 हिशब्दो हेत्वर्थः । अपराणीत्यस्यान्यत्वमुख्यत्वं चार्थइत्यभिप्रेत्याह ॥ अन्यसूत्राणामिति ॥ व्याप्तिर्हीनमिद-
 मिति नमंतव्यमित्याह ॥ एतदुपपादनायैवेति ॥ निर्विशेषितसूत्रत्वे हेतोरप्रयोजकत्वव्यभिचारशंकर्यो मुख्यस्य नि-
 र्विशेषेणेत्यनुपपदमेव निराकारिष्यमाणत्वेन प्रयोजनतराभावादेतदर्थमेव प्राग्व्यतिरेकव्याप्तिप्रदर्शनपूर्वकं दृष्टान्ताभिधान-
 मिति भावः । अनुमानद्वये अप्रयोजकत्वशंकरे ॥ निर्विशेषेणेति ॥ व्यासद्रौणिव्यासादिदृष्टान्तबलादंगीक्रियत-
 इत्यत आह ॥ दृष्टान्त इति ॥ यथाश्रुते चोद्या निरासादाह ॥ मुख्यस्यैवेति ॥ अत्र मुख्यस्य निर्विशेषेण शब्दवा-
 चत्वे इति वेदविदः प्राहुरिति वेदस्य वृत्त्यवधारस्य च प्रमाणीकृतत्वेन विपक्षे प्रामाणिकपरित्यागाख्यानिष्ठप्रसंगसूचनेनो-
 क्तशंकापरिहार इति ध्येयं । नन्वत्र दृष्टान्तदार्ष्टिकयोः कथं निर्विशेषेण शब्दवाच्यत्वं । ब्रह्मसूत्रमिति वेदव्यास इति च तयोः

सोपपदशब्दवाच्यत्वादिति चेत् । उच्यते अत्रनिर्विशेषणशब्दवाच्यत्वमित्यनेन जनकनामपूर्वकानिर्देशाभावोभिमतः । सच तयोरस्ति उक्तव्याख्यानानुसारेण ब्रह्मशब्दस्य विचारपरत्वात् व्याप्तिस्तत्राणीतिकुत्राप्यभावात् । पाराशर्यव्यासइत्यभावाच्च । अन्यत्र तु जैमिनीयसूत्रद्रोणिव्यासइत्यादिकर्तृनामपूर्वकानिर्देशइति । प्राक्कथितस्योपयोगंवदन्नेवेतात्पर्यमाह । यत्सूत्रधर्मोति ॥ अनेन सर्वइत्येतत्सर्वशाखाविषयइति व्याख्यातं ॥ कथमेवमिति ॥ द्वित्रिशाखाभिन्नशाखानिर्णायकत्वस्यैव वक्तव्यत्वादिति भावः । अन्यथा अन्येषां द्वित्रिशाखानिर्णायकत्वाभावे सर्वस्य शब्दजातस्येत्यन्वयप्रदर्शनपूर्वकंप्रतीकग्रहणं । अत्र शब्दजातस्येति षष्ठीकर्तरीत्याह ॥ शब्दसमूहः क्रियमाणइति ॥ यद्वा संबंधमात्रे षष्ठी संबंधश्च जन्यजनकइति भावः । तन्निर्णयस्य सूत्रांतरैः क्रियमाणनिर्णयस्य ॥ व्याख्यानरूपत्वादिति ॥ समाकर्षादिति सूत्रेण ब्रह्मवाचकज्योतिरादिशब्दानां अत्रांतरमुख्यत्वाकर्मोद्दिष्टाकर्षणज्योतिष्टोमादिकर्मणां तत्कर्मणां तत्फलानां च प्रतिपादकताज्ञेयेति सूचितकर्तृकां विस्तारस्यैव निनासविस्तरं प्रतिपादितत्वात्कर्ममीमांसासूत्राणां ब्रह्मसूत्रव्याख्यानरूपत्वं । इयदामननादिति सूत्रेण नामादिप्राणपर्यंतं कुतदेव विचारस्य साविस्तरं देवमीमांसासूत्रेषु प्रतिपादनाद्देवमीमांसासूत्राणामपि ब्रह्मसूत्रव्याख्यानरूपत्वं । ज्योतिरुपक्रमान्तु तथा ह्यधीयत एकइति सूत्रेण समन्वितस्वरवर्णपदानि निर्णायकत्वात् व्याकरणसूत्राणां ब्रह्मसूत्रव्याख्यानरूपत्वं । व्याख्यानव्याख्येययोः समानविषयकत्वाप्रसिद्धिमिति भावः । तर्हि सूत्रांतरैर्वैयर्थ्यमित्यत आह ॥ श्रुतिमूलकंति ॥ उपसंहारइति । तेन च कारब्रह्मसूत्राणीत्यनेन नपानरुक्त्यमिति भावः । येषु सूत्रेषु यत्प्रमाणइति यच्छब्दयोरन्वयाप्रतीतेराह । सूत्रेष्वित्यादेरिति भाष्ये षष्ठिषु जरितयादिषु उक्तरीत्या ब्रह्मादिज्ञानतिरोधानाभावात्कथं ज्ञानं संस्थाप्येति तिरोहितप्राप्तिरुच्यत इत्यत आह । ब्रह्मरुद्रादीति । अत्र

दृढीकरणं ब्रह्मण एव रुद्रादेः किंचिदप्राप्तलाभ इत्याहुः । वस्तुतस्तु ब्रह्मणोऽप्यप्राप्तलाभोऽस्त्येव । ब्रह्मादीनामप्यप्राप्त-
ज्ञानमुत्पद्यत इति शावास्यभाष्यटीकोक्तेः । अप्राप्तपलाभ इत्येतत् ब्रह्मातिरिक्तविषयमिति न मंतव्यं । अत्र गीता तात्पर्य-
मुदाहरति ॥ जानंत इति ॥ पृच्छाति साधवो लोके तेन पृच्छासि पार्थिवोति वाक्यशेषः । नन्वेवं ज्ञानं पुनः प्रापुर्देवाश्च ऋषय-
स्तथेति महाभारततात्पर्यनिर्णये पुनः शब्दबलाद्देवानां तिरोहितमाप्तेराचार्यैरेवोक्तत्वावगमात्तदनुसारेण ज्ञानं संस्था-
प्येत्यत्रापि तिरोहितज्ञानमुत्पाद्येत्यर्थः किं न स्यादित्यत आह ॥ एवं ज्ञानमिति ॥ अयं पूर्वस्थितस्येत्यादिनोक्तः ॥ यत-
आहुरिति ॥ उपास्यैव तु पश्यंति नान्यथा तु कथंचन । ऋषीन् राज्ञस्तथारभ्य प्रतिभाभ्यधिका क्रमात् । यावद्ब्रह्मा ब्र-
ह्मणस्तु प्रायो नाप्रतिभासितमिति गीता तात्पर्ये आचार्याः यत् आहुरेति विरंचितरेषामेव तिरोहितलाभ इत्यर्थः । नन्वत्रैव-
प्राय इत्युक्तत्वात् कदाचिद्ब्रह्मणोऽपि ज्ञानतिरोभावो ज्ञायते । एवं पुराधारणयात्मयोऽनिर्णयस्मृतिप्रत्यवरूढतुष्यन्निर्दिष्ट-
तीये अपाश्रितः कंजमुल्लोकं तत्र नात्मानमस्थाविददादिदेव इत्यादि तृतीये च स्पष्टं तिरोहितज्ञानलाभः प्रतीयते अतः ।
कथं विरंचितरेषामित्युक्तिरिति चेत् । उच्यते । न ब्रह्मणः कदाचिदपि ज्ञानतिरोधानाख्याज्ञानं । तस्य मध्यं दिने सूर्यसो-
भवत्क्षोभमात्रकं नैवाज्ञानं यथा सूर्ये तमोनास्तिकथंचन तिष्ठादशतात्पर्योक्तेः । किंतु विष्णुप्रीत्यर्थं स्वात्मनो ज्ञानं कदा-
चित्प्रदर्शयति । अज्ञानं च चतुर्वारं द्विवारं भयमेव च । शोकोऽपि तावन्नान्यत्र कदाचिद्ब्रह्मणो भवेत् । तत्रापि भगवत्प्री-
त्या उन्नतस्यैवास्य तद्भवेदिति स्पष्टतात्पर्योक्तेः । पुनः श्रवणादिकंच विष्णुप्रीत्यर्थमेव विष्णोः प्रीत्यर्थमेवास्य श्रोतव्यं प्राय-
शो भवेदिति गीता तात्पर्यवाक्यशेषात्कादाचित्कमदर्शनाभिप्रायं । प्राय इति । ननु विरंचितरेषामपि कथं तिरोहितलाभः ।
उक्तरीत्या तेषां ज्ञानतिरोधानाभावादिति चेत्सत्यं । गौतमशापका लसामर्थ्याभ्यां तदज्ञानाभिभावाभावेऽपि ब्रह्मवरोपो-

दुर्बलितकल्याणेशेनतत्तिरोधानं पुनस्तत्प्राप्तिश्चास्त्येव । कलिस्तयं ब्रह्मवरादिदानोनिबाधतेस्मान्सकालाः प्रजाश्च ।
 अज्ञानमिध्यामतिरूपतोसौ प्राविश्य सद्ज्ञानविरुद्धरूपः । अथोगिरीशादिमनोनुशायी कलिर्ममाराशुमुवाङ्मयैः शरैः ।
 निकृंतशीर्षो भगवन्मुखैरितैः सुराश्च सज्ञानसुधारसंपुरि रतिभारतताम्रयोक्तेः । प्राक्शापकालाभ्यामेवाभिभवाभावउ-
 क्तस्तदनुसारेण पूर्वव्याख्यानामिति न कोपि दोष इति ॥ तत्रेति ॥ सूत्रेष्वित्यर्थः । सूत्राणामत्युपादेयत्वेन व्याख्ये-
 यत्वे सित्यसतीति वा । आदिशब्देन विषयादिपरिग्रहः । अत्र प्रथमाधिकरणे ॥ शास्त्रसंगतिरिति ॥ तद्विजि-
 ज्ञासस्वतद्ब्रह्मेत्यादि ब्रह्माविचारविधायकवाक्यार्थनिर्णयकन्यायव्युत्पादकत्वात् ब्रह्मविचारपरशास्त्रे अंतर्भावलणसंग-
 तिरित्यर्थः । यथोक्तं मुधायार्थसंगतिर्द्विविधा । अंतर्भावलक्षणा आनंत्यलक्षणा चेति । आद्यापि शास्त्राध्यायपादोतर्भा-
 वं भेदेन त्रिविधा द्वितीयाप्याक्षेपकी आतिदेशकी औपोद्घातकी आपवादकीत्याद्यनेकविधेति । अत्र यद्यप्यन्यथेत्युत्तर-
 वाक्योक्तरीत्या जिज्ञासायाः कर्तव्यत्वाभावे जिज्ञासाकर्णी भूतन्यायग्रथनात्मकशास्त्रस्यानारंभणीयत्वप्रसंगात्तदर्थप्रवृ-
 त्तस्याधिकरणस्य शास्त्रेणोपोद्घातकीसंगतिरप्यस्ति । तथापि सात्रनविविधिता । तथात्वे तस्यावश्यकमणरीत्याऽ
 ध्यायपादाभ्यामपि त्वेन शास्त्रसंगतिरस्ति अध्यायपादसंगतिर्नास्तीति वक्तुमयोगात् । अतएव न्यायविवरणदीकायां
 तद्विजिज्ञासस्वेति वाक्यार्थविचारपरत्वाद्देदार्थमीमांसाशास्त्रांतर्गतमपि भवतीत्यंतर्भावसंगतिरेवोक्ता । मुधायामपि अत
 एवास्य न शास्त्रबहिर्भाव इत्युक्तं । किमर्थं जिज्ञासायाः कर्तव्यत्वमत्र समर्थनीयमित्यत आह ॥ अन्यथेति ॥ जिज्ञासा
 याः कर्तव्यत्वे जिज्ञासाकर्णी भूतन्यायग्रथनात्मकशास्त्रस्यानारंभणीयत्वप्रसंगादित्यर्थः । ननु शास्त्रेऽप्येतथापादेऽश्रु-
 त्याधिकरणेन च । संगतिः पंचधा प्रोक्ता सर्वाधिकरणेष्वपि इत्याहुक्तेः कथं शास्त्रसंगतिरेव प्रवृत्त इत्यत आह ।

॥ अध्यायपादसंगतिस्त्विति ॥ पंचाधिकरण्याः अध्यायपादप्रतिपाद्यसमन्वयतद्विशेषप्रतिपादकत्वेन तदुभयांतर्भावासंभवादिति भावः । चतुर्थसूत्रे समन्वयादिति साक्षात्समन्वयोभिहितः । तमेव समन्वयं प्रकटयतीत्यानंदमयनयभाष्ये अध्यायशेषस्य समन्वयप्रपंचकलमुक्तं सुधायांच समन्वयसूत्रेणाध्यायशेषस्य प्रपंचकभावसंगतिरित्युक्तं तथेक्षति न ये तदभावे कुतो न्वय इत्यनुव्याख्यानोक्तरीत्या समन्वयसाधारणहेतुवाच्यत्वसमर्थनं क्रियते अतः समन्वये क्षतिनयोरपि अध्यायसंगतत्वेन कथमानंदमयाधिकरणमारभ्यैवेत्युक्तमिति चेत् । उच्यते । आनंदमयनयमारभ्य संगतिद्वयं ततोर्वाक्रिसमन्वये क्षतिनययोः पादमात्रेण संगत्यभावः । अन्येषु त्रिषु चाध्यायेनापि संगत्योरभावः पंचाधिकरणीसाधारणः । एतत्सूचनार्थमेवाध्यायपादसंगतीति द्विवचनेन प्रयोक्तव्ये संगतिरिति समुदायैकवचनं प्रयुक्तं पंचाधिकरण्याः अध्यायपादानंतर्भावे तदादौ निवेशः कथमित्यत आह ॥ तत इति ॥ आद्यसूत्रे जिज्ञास्यतयोक्तब्रह्मणो द्वितीयलक्षणमभिधाय तृतीये तस्य अतिव्याप्तिरिति सायबाल्मिकप्रमाणीकृत्य चतुर्थे शास्त्रस्यान्यपरत्वे निरासाय सर्वशब्दसमन्वयमभिधाय संशब्दवाच्यत्वे पंचमेव समर्थते तदनंतरमेव समन्वये आकांक्षोदयात्पंचाधिकरण्या उपोद्घातरूपत्वेन समन्वयाध्यायस्य तदादिनामपादस्य चादौ निवेशोयुक्त इत्यर्थः ॥ नाधिकरणश्रुतिसंगतीति ॥ पूर्वनयेनोत्तरनयस्य संगतिरधिकरणसंगतिः । पूर्वनयस्थविषयवाक्येनोत्तरनयस्थविषयवाक्यस्य संगतिः श्रुतिसंगतिः । तदुभयमुक्तरीत्या नास्तीत्यर्थः । विषयो विषयश्चैव पूर्वपक्षस्तथोत्तरः । प्रयोजनं च पंचैते प्राचोधिकरणं विदुरित्युक्तेरधिकरणशरीरभूतविषयादिपंचक्रमेण दर्शयति ॥ प्रारिप्सतेत्यादिना ॥ शास्त्रस्यैवानारब्धत्वात् कुत्र प्रवर्तनीयमित्यत उक्तं ॥ प्रारिप्सततया चित्तसंगतेति ॥ विषयः विचारविषयीभूतः संशयधर्मो ॥ उभयविधोति ॥ अग्निहोत्रनिषिद्धिंसयोः कर्तव्यत्वाकर्तव्यत्वाभ्यां सह दृष्टव्या पारत्वाख्यसाधारणधर्मस्य जिज्ञासायां

दर्शनसंशयकारणमित्यर्थः ॥ अधिकारीति ॥ एतेषां प्रत्येकहेतुत्वं चंद्रिकातो वगंतव्यं । ननु विषयस्यादौ निराकरणात् तदादित्वेन निर्देशः कार्यः । न च सूत्रे अथ शब्देनादावधिकारिणां सूचितत्वात् तदादित्वेन निर्देश इति वाच्यं । तर्हि तस्यैवादौ निरासप्रसंगात् । अतः शब्दसूचितप्रयोजनस्य द्वितीयतया ब्रह्मशब्दसूचितविषयस्य तृतीयतया निर्देशप्रसंगश्चेति चेत् । उच्यते । सौत्रक्रमानुसारेणादावधिकारि निर्देशोपितभिरासे विषयप्रयोजन निरासयोः हेतुत्वेन तयोः निर्देशवैपरीत्येन निराकरणं युक्तमिति ॥ न तावदिति ॥ प्रयोजनादिच निराकरिष्यामीत्याशयेन तावच्छब्दः ॥ अस्मिंश्चिद्व्यवहृत्वा दिति ॥ संदिग्धस्यैव विचार्यत्वादिति भावः । कुतोऽस्मिंश्चिद्व्यवहृत्वा दिति चेत् । ब्रह्म किं जीवभिन्नं किंचिदस्त्युत जीव एव नाद्य इत्याह ॥ प्रमाणाभावेनेति ॥ प्रत्यक्षानुमानयोस्तत्रासामर्थ्येन कर्मकांडस्य कर्मपरत्वेन वेदांतस्य जीवपरत्वेन न जीवातिरिक्ते ब्रह्मणि मानमिति भावः । द्वितीयेत्याह ॥ जीवस्येति ॥ ततः किमित्यत आह ॥ न हीति ॥ संदिग्धसंदेहवान् भवति । निश्चयस्य संशयविरोधित्वादिति भावः ॥ अनुभव इति ॥ अस्यानुभवस्यात्मस्वरूपत्वेन तत्प्रकाशितस्य स्वप्रकाशितत्वादिति भावः । नायमनुभवः आत्मस्वरूपः किंतु तदतिरिक्तमनोजन्य एव । अतः आत्मनोऽन्यप्रकाशितत्वेन न स्वप्रकाशतत्त्वमिति तार्किकमतमपाकरोति ॥ नचेति ॥ तस्यापीति ॥ अज्ञायमानलक्षणे दूषणस्य वक्ष्यमाणत्वेन मानसानुभवस्य केनचिदनुभवेन ज्ञायमानत्वं वाच्यं । एवं तस्यापीत्यनवस्थेत्यर्थः ॥ कस्यचिदिति ॥ तथा च तद्ज्ञानायानुभवांतरानन्वेषणान्नानवच्छेति भावः । तत्स्वप्रकाशत्वात्वाद्यवादिति भावः । ननु यदाऽनुभवं ज्ञास्यमीति जिज्ञासा तदवतद्ज्ञानायानुभवांतरान्वेषणं जिज्ञासा च संदेहदशाया मेव तथा च यदा कोटिस्मरणादिविरहेण संदेहानुदयस्तदा तदधीन जिज्ञासाया अप्यभावेन नानुभवांतरान्वेषणं अतो नानवस्थेत्याशंक्यं निराकरोति ॥ जिज्ञासायामेवेति ॥

॥ अनुभवाविरोधादिति ॥ सुखं ज्ञास्यामीति जिज्ञासा भावोऽपि यथा सुखमनुभूयते तथा घटानुभवानंतरमनुभवं ज्ञास्यामीति जिज्ञासा भावोऽपि घटज्ञानानहमित्यनुभवसद्भावेन जिज्ञासा यामेवानुभवस्य ज्ञायमानत्वांगीकारे ज्ञानस्य जिज्ञासितग्राह्यानुभवविरोध इत्यर्थः । ननु मानसानुभवो न ज्ञायत एवातो नानवस्थेत्यत आह ॥ नहीति ॥ केनचित्प्रमाणेन ज्ञेयस्यैव सत्यत्वेन सर्वथाऽज्ञेयत्वे असत्त्वस्यापरिहार्यत्वादिति भावः । न ब्रूमेव यमात्मनो मानसानुभववेद्यत्वं येनानवस्था किंतु स्वप्नकाशसंविदाश्रयतयाऽत्माभासत इति प्राभाकरशंका मया करोति ॥ नचेति ॥ सौषुप्तिकानुभवेति ॥ सुषुप्तौ जायमानात्मानुभवेत्यर्थः । इष्टापत्तिपरिहारायोक्तं ॥ औत्तरिकानुसृष्टिसिद्धेति ॥ सुषुप्त्युत्तरकाले खल्वेतावंतं कालं सुखमहमस्वाप्समिति स्मृतिर्भवति सा चानुभवपूर्वकलात् सुप्तावात्मानुभवं गमयतीति भावः । न नूक्तज्ञानस्यात्मादिविषयकत्वेन साक्षिरूपत्वात्कथं स्मृतिल्लंभनोजन्यज्ञानस्यैव स्मृतित्वादिति चेत् सत्यं अतीतकालेऽनुभूतार्थविषयकत्वसारूप्येण साक्षिज्ञाने स्मृतिशब्दव्यवहारोपपत्तिः । आजन्ममरणं स्मृत्या मुक्ताहर्षमवाप्नुयुरिति छांदोग्यभाष्योदाहृतस्मृतौ मुक्तस्वरूपज्ञाने स्मृतिशब्दप्रयोगात् । कुत इत्यत आह ॥ नहीति ॥ गृहीत एव प्राणो भवति गृहीता वा कृद्गृहीतं च क्षुरिति श्रुत्या सर्वेन्द्रियोपरमावगमेनातिरिक्तसंविदभावाद्भूतदाश्रयतयात्मभानमिति भावः । आत्मातिरिक्तेत्युक्तात्मस्वरूपसंविदेव सौषुप्तिकानुभवः समाधेय इति सूचयति । किंचात्मानसंविदाश्रयतया भासेतं विद्रूपत्वासंविद्विदिति दूषणांतरं प्राभाकरमते चाह ॥ संविदात्मकत्वादिति ॥ नन्वात्मनो विषयत्वं निराकुर्वता यथा कथंचिदात्मा सिद्धिर्वक्तव्या । साचस्वप्नकाशत्व इव मानसानुभववेद्यत्वे स्वप्नकाशसंविदाश्रयतया भानेवासमाना । अतोऽत्र तदुभयनिराकरणं व्यर्थमिति चेदसत्यं । जीवव्यतिरिक्तेऽश्वराभावात्तस्य च स्वप्नकाशत्वेन नित्यासिद्धत्वादिति न्यायविवरणोक्तस्वप्नकाशत्वसमर्थनार्थमेव

मानसानुभववेद्यत्वादिति मतनिराकरणं कुतः ॥ नचेति ॥ प्रयोजनचेतिसंबंधः ॥ ज्ञायमानेपीति ॥ जीवाख्ये ब्रह्मण्यहमिति ज्ञायमानेऽप्यहिकामुष्मिकफलानुपलंभादित्यर्थः ॥ विषयेति ॥ यो हियत्प्रयोजनमुद्दिश्य यं विषयं जिज्ञासते तस्यैव तत्राधिकारित्वादिति भावः । अतएव संबंधिभूतत्रितया भावादेव । अतः विषयाद्यभावात् । पूर्वपक्षे फलमाह ॥ नैतदिति ॥ आद्यइति शब्दो हेतौ । द्वितीयः पूर्वपक्षसमाप्तौ ॥ ॐ अथातो ब्रह्म जिज्ञासा ॐ ॥ अत्रोक्तो बुद्ध्या-विविक्तेन ब्रह्मेत्यनेनान्वीयते । तथा च । अथाध्ययनशमदमादिरूपाधिकारसंपत्यनंतरं । अतः अकारशब्दवाच्यात् प्रसंनत् ब्रह्मतः ज्ञानजन्यप्रसादजमोक्षाख्यफलसत्त्वात् । औब्रह्मणो गुणपूर्णस्य विष्णोः जिज्ञासाश्रवणमनननिद-ध्यासनरूपाकर्तव्येत्यर्थः । औब्रह्मशब्दयोरुभयोरपि योगेन गुणपूर्तिर्वाचित्वेऽपि एकस्य रूढित्वमाश्रित्या विशेष्यवाचित्वे नान्वयः । आत्मेति तूत्पल्लंतीत्यत्रैव द्रष्टव्यः । तत्रात्मशब्दस्यावृत्तिर्मागीकृत्यैकस्य स्वाभित्त्वार्यैकलमपरस्य विष्णुरूपवि-शेष्यवाचित्वं चांगीकृत्या न्वयस्य वक्ष्यमाणत्वात् । ब्रह्मशब्दमात्राद्विषयसिद्धावापि ब्रह्मणि वेदरूपप्रमाणसूचनाय तद्व्याख्येयौ कारग्रहणं ॥ अवश्यमिति ॥ तस्याविघ्नपरिसमाप्त्यादिफलकत्वादिति भावः । न च सूत्रकारस्य विघ्नशून्यत्वात् तत्करणमनर्थकमिति वाच्यं । शिष्यशिक्षार्थत्वात् । अन्यथा भारतादौ न कुर्यात् ॥ तत्परतयेति ॥ मंगलफलतयेत्यर्थः । ननु तदभिधायकतयेति । अथ शब्दस्य श्रुतितामंगलिकत्वेन मंगलाभिधायकत्वाभावात् । अथ शब्दः श्रुत्या मंगलप्रयोजन-कइति सुधाग्रंथाच्च । मंगलस्य वाक्यार्थानन्वयाच्च । तस्याभिधेयमाहेत्युत्तरग्रंथास्वारस्याच्च । अतएव तत्फलतयेति क्वचित्पाठः । तत्तन्मंगलार्थइत्यर्थशब्दः प्रयोजनवचनइति भावः ॥ योग्यतयेति ॥ आनंत्यप्रतिपत्ताववधित्वसा-मर्थ्येत्यर्थः । मंगलोक्त्यादेरिति मंगलप्रयोजनशब्दोत्रमंगलत्वेन विवक्षितः । उक्तिरुच्चारणं । क्वचिन्मंगलाचारादे-

रितिपाठः । आदिपदेनाधिकारानंतयोर्यादिप्रतिपादनं ॥ शब्दांतरेणेति ॥ तत्प्रयोगेणेत्यर्थः । अत्रेत्यनुवादः ।
प्रथमप्रयोज्यत्वइतिव्याख्या । तदितिपरामर्शघटनायनियामकंप्रस्तावयति ॥ नियामकेनेति ॥ यादृच्छकंइश्वरेच्छया
प्राप्तं । यदृच्छाहितदिच्छास्यादित्युक्तं । अनियतमितियावत् । अतोन्नियामकोपेक्षेतिभावः ॥ यतइति ॥ निखिला-
नीत्यस्यैवविवरणंनियत्यैवेतिभावः । अथातोब्रह्मजिज्ञासा । अथातोदैवीमीमांसा । अथातो
दर्शपूर्णभासावित्यादिसंभावितनिखिलानीतिबोध्यं । तेनपाणिनीय सूत्रादौनव्यभिचारःशङ्क्यः । किनियामकमित्य-
तद्विवरणपरतयोत्तरग्रंथंयोजयति ॥ नियामकंचेत्यादिना ॥ अवश्यवक्तव्यार्थत्वमिति ॥ अर्थस्यादौवक्तव्ये
तत्प्रतिपादकशब्दस्यापिप्रथमप्रयोज्यत्वमितिभावः । स्वरूपतः अर्थतत्त्वमत्वमनपेक्ष्य । अर्थतः अर्थाधिक्यमन-
पेक्ष्य ॥ आक्षिपतीति ॥ तथाचनकथमपीतियोज्यमितिभावः । अत्रावश्यवक्तव्यार्थत्वाधिक्ययोस्तदभावयोश्चलो
केशब्दार्तरेषुदर्शनादथशब्दादौतत्संदेहेनप्रश्नसंभवात्प्रथमतृतीययोःपृच्छतीत्युक्तं । स्वरूपाधिक्यस्यशब्दार्तरेष्वदर्शना-
दथशब्दादौतदाक्षेपइतिद्वितीयेआक्षिपतीत्युक्तं । अतएवतत्रशब्दांतरस्येत्यादिनामूलाभिप्रेतोहेतुःप्रदर्शितः । हेत्वर्थ
इतिभाष्येहेतुत्वार्थकइत्यर्थः । अतःप्रसादात्ब्रह्मप्रसादादित्यर्थः । कथंलभ्यतइत्यतोऽतःशब्दार्थमाह ॥ अकारशब्द-
वाच्याद्विष्णोरिति ॥ पंचम्यर्थेतसिरितिभावः । पर्यवसितमाह ॥ तत्प्रसादादिति ॥ प्रसंनादितियोग्यतया
लाभादितिभावः । जिज्ञासादिकार्यमितिशेषोक्तिः । अकारशब्दवाच्यत्वंविष्णोःकुतइत्यतआह ॥ अहतीति ॥
ब्रह्मपदोदितश्चतिसूचनाभावेविष्णोरित्येवब्रूयादितिभावः ॥ सहीति ॥ जिज्ञासायाआपिमनोवृत्तिविशेषत्वात्तदर्थ
तत्प्रसादादिरावश्यकइतिभावः । प्रथमनिःसृतत्वमेवप्राथम्येहेतुत्वेनोच्यतेनतुस्वरूपतत्त्वमत्वमतआह ॥ अतःस्वरू-

पोत्तमाविति ॥ ननुओंकाराथशब्दौस्वरूपोत्तमौहरेःप्रथमनिमित्तत्वादित्यनुमानेयः शब्दोहरेः प्रथमनिःसरति-
सुत्तमइति व्याप्तौदृष्टांतोनेत्यतआह ॥ यत्स्वजाताविति ॥ मधुकैटभादेश्चतुर्मुखादप्याधिक्यनिरासायस्वजाता
विति । इतिन्यायःसामान्यन्यायः । यथादेवेषुचतुर्मुखइतिदृष्टांतसंभवावतिविशिष्येतिभावः । शब्दांतरस्यस्वरूपत-
उत्तमत्वादंशनात्कथमनयोस्तादितिशंका निरासायसिमृशोरित्यादिभाष्येओंकारस्यस्वरूपोत्तमस्यग्रहणमितिध्येयं । अ-
तःशब्दस्यतृतीयत्वेनोदाहरणेस्वरूपोत्तमत्वंकथमित्यतआह ॥ अतश्चेति ॥ अतःशब्दार्थइत्यर्थः ॥ प्राथमिकइति ॥
अनेनप्राथमिकावित्यस्यवचनव्यत्यासेनानुपगमइत्युक्तंभवति ॥ तृतीयतयोदात्तइति ॥ अनेनतृतीयोदात्त
शब्दयोरौष्ठचिरित्युक्तंभवति ॥ इत्यतइति ॥ अनेनतंत्रन्यायेनातःशब्दस्यहेतुपरत्वंचास्तीत्युक्तंभवति । परस्यब्र-
ह्मणइतिद्वितीयव्याख्यानानुसारेणाह ॥ तस्यविष्णोरिति ॥ हेत्वर्थेसमुदाहृतइतिप्रथमव्याख्यानानुसारेणाह ।
॥ तस्यजिज्ञासादेरिति ॥ मनोवृत्तिशब्देनजिज्ञासाया अपिप्रकृतत्वादितिभावः । व्यत्यासश्चपरस्येत्यादिनोक्त-
स्यसमीपस्थत्वेनतत्परामर्शस्वारस्यसूचनयकृतः ॥ अनुवादइति ॥ प्रागुक्तमेवहेत्वर्थकत्वं अधिकविधानायानुद्धते
नपुनरत्रविधीयतेनेहेत्वर्थेसमुदाहृतइत्यादिनानपौनरुक्त्यमितिभावः । स्वरूपैक्यानुपपत्तेराह ॥ सर्ववागर्थेति ॥
सर्वसांवाचार्थभूतंयद्गुणपूर्णत्वंतदभिधायकतयेत्यर्थः । अकारोवैसर्वावागित्येतेरयवाक्यव्याख्यानानवसरतद्भाष्येअन्ये
पिशब्दाःसर्वपिहकारार्थाभिधायिनः । तस्मादकारणवाच्यंसर्ववागात्मकःश्रुतः । तस्मात्सर्वगुणान्विष्णोरकारोवक्तियत्प्र-
भोरित्युक्तत्वादर्थैक्याभिप्रायेणैक्यव्यपदेशः । हेतुर्भवेतदितिभावः ॥ गुणपूर्णत्वस्यैवपरब्र-
ह्मशब्दार्थत्वादितिभावः । प्राणशब्दस्यवायौप्रसिध्यनुसारेणाह ॥ प्राणदैवत्याविति ॥ तस्याविष्णुपरत्वमभ्युपेत्याह

॥ भगवद्वाचकाविति ॥ भाष्ये अतसातत्यगमनेष्टागतिनिवृत्ताविति स्मरणात् । क्रमेण व्याप्तिस्थिति विधायकावित्यर्थः ।
 व्याख्यानद्वयपिकथं प्राणात्मकावित्यैक्यव्यपदेश इत्यतः क्रमेणोभयत्र प्रयोगौ प्रदर्शयति ॥ अभिमानीति ॥ विज्ञा-
 नतत्वं महतः समुत्पन्नं चतुर्मुखादित्यादौ महत्तत्त्वाभिमानिनश्चतुर्मुखादिति वक्तव्यं महत्तत्त्वादिप्रयोगो यथा तथेत्यर्थः ।
 ॥ अयं वै लोको इति ॥ परमैश्वर्यादिसंपन्नमहार्थप्रतिपादकत्वेन महच्छब्दिद्वेन्द्रादिना मास्यामस्तीति महाना म्प्रीति संज्ञका प्रथ-
 मा विदामघवन्नित्यादिकाऋग्यलोकः भूलोकस्थविष्णुवाचकेत्यर्थः । प्रथमायामहाना म्प्रीतिद्वयः पार्थिवो हरिरिति कर्म-
 निर्णयोक्तेः ॥ उपसंवहार इति ॥ अतस्तस्मात्प्राथमिकीवित्यादिनानपुनरुक्तिरिति भावः । ब्रह्मजिज्ञासायामधिका-
 र इति संबंधः । कः किं लक्षणकः । मंदमध्येत्यादिनाधिकारि निरूपणात्कथमधिकारश्चोक्त इत्युक्तमत आह ॥ अधि-
 कारीति ॥ भाष्ये जातिकृतः मनुष्योत्तमत्वादियधर्मकृतः । नन्वत्रात्र विधा इत्युक्त्या कतिविधा इति प्रश्नपरिहारेऽपि लक्ष-
 णानुक्तेस्तत्प्रश्नो नपरिहृत इत्यत आह ॥ अनेनेति ॥ मोक्षयोग्येतरावृत्तिमनुष्योत्तमत्वादि विशेषधर्मकथनेनेत्यर्थः
 ॥ अस्य चेति ॥ सच्छूद्राद्रौ चेत्यन्वयः । व्याप्तिव्यापनं । यस्य व्यापनं लक्ष्यमात्रेऽस्ति तत्तिलक्षणं । योधर्मो लक्ष-
 व्याप्त्या वर्तते न वर्तते चान्यत्र सधर्मो लक्षणमित्युक्तः । अस्य मोक्षयोग्यत्वं व्यापनं लक्ष्य इव जिज्ञासानधिकारित्वेनाल-
 क्ष्ये सच्छूद्राद्रौ चास्ति । अतो नंद लक्षणं । ननु सच्छूद्रादेरपि विदुरधर्मव्यापनं विदुरादिव्यतिरिक्तेष्वप्यनुत्पन्नज्ञानेषु बाहुल्येन वर्तमान-
 त्वादित्यर्थः । ननु तेषामपि देहांतरे वैदिकब्रह्मविद्याधिकारो वर्तते एवेति लक्ष्यत्वात्तद्व्यापनमपीष्टमित्यत उक्तं ॥ अरु-
 च्येति ॥ तेषां देहांतरे विद्यमानोऽधिकारो न दानीं प्रवृत्त्युपयुक्तः । प्रवृत्त्युपयुक्त एवाधिकारोऽत्र विचार्यत इत्युच्यत इत्यर्थः ।

तर्हि अतिव्याप्तस्य कथं सामान्यलक्षणत्वेन स्वीकारः । तथा त्वेष्टुंगित्वस्यापि तथात्वापत्तेरित्युक्तं ॥ प्रायिकत्वादिति ॥ लक्ष्यतावच्छेदकसामानाधिकरण्यस्य बाहुलिकत्वादित्यर्थः । अलक्ष्यतावच्छेदकसामानाधिकरण्यापेक्षया वैदिकब्रह्मविद्याधिकारित्वरूपलक्ष्यतावच्छेदकसामानाधिकरण्यस्य बाहुलिकत्वेन दोषस्यापत्तयास्य सामान्यलक्षणत्वेन स्वीकारः । शृंगित्वेतु नैवमिति भावः ॥ अध्ययनलब्धेति ॥ अवैष्णवस्य वेदेष्वपि अधिकारो न विद्यत इत्युक्तं रिति भावः । अत्राध्ययनस्यान्यायत्वं । अभैक्तरनाधिकारिभिर्भैक्तरधिकारिभिरपि पुस्तकपाठादिनाऽयोग्यापदेशेन वाक्यतत्त्वं द्रष्टव्यं । विशेषलक्षणस्य सामान्यलक्षणपूर्वकत्वादाह ॥ तथा चेति ॥ अत्र मोक्षयोग्यब्रह्मणसच्छूद्रादिव्यावृत्त्यर्थक्रमेण विशेषणद्वयं ननु भक्तियुक्तपरेविष्णोतथाध्ययनवानपि । अधमोयमिति ज्ञेय एतत्पूर्वशमादिमान् । मध्यः स्याद्ब्रह्मणो विष्णोर्विश्वे ब्रह्मादि पूर्वकः । विज्ञाय भक्तिसंपन्नो विष्णवर्थमोक्षमर्थयन् । नमोक्षार्थं च विष्णुः स्यादिति ज्ञानी स उत्तम इति विशेषप्रमाणेन मध्यमादावध्ययनादेरप्युक्तेः कथं शमादिसंयुक्तत्वमात्रं तल्लक्षणं । किंच तावन्मात्रस्य मध्यमादिलक्षणत्वेऽुक्तस्य सामान्यलक्षणत्वानुपपत्तिरधममात्रवृत्तेरित्यत आह ॥ शमादिसंयुक्त इत्यत्र भक्तिपूर्वकाध्ययनसंग्रहः । जातवैराग्यविष्णुपादैकसंश्रय इत्यत्र भक्तिपूर्वकाध्ययनशमादिसंग्रह इत्यर्थः । विशेषप्रमाणमुपलक्षणाभिनिभावेनाह ॥ पूर्ववन्न चेति ॥ भक्तिमानित्यादौ शमादिसंयुक्तत्वविष्णुपादैकसंश्रयत्वादेरनुकर्षः । शमादिसंयुक्त इत्यत्र विष्णुपादैकसंश्रयत्वादेरनुकर्ष इत्यर्थः । एवं सर्वस्य सर्वत्र संबधसांकर्यं । परस्परमव्यावृत्तिः । अतिव्याप्तिरित्यावत् ॥ उत्तरेति ॥ पूर्वस्मिन्निशेषः । उत्तरस्मिन् मध्यमेऽन्तर्भावोक्तानामध्ययनवत्त्वादिगुणसमुदायानां त्रयाणां पूर्वस्मिन्नधमे मध्यमे वा अप्राचुर्येणेत्यर्थः । ततश्च प्रचुरतमाध्ययनादिगुणवत्त्वमुत्तमं प्रचुरतराध्ययनादिमत्तं

मध्यमत्वं प्रचुराध्ययनादिमत्वमधमत्वमिति न सांकर्यमिति भावः । अथवा उत्तरं चोक्तं च तयोः प्राचुर्येणेत्यर्थः । संगृह्य-
तानामनुकृष्टानां चाप्राचुर्यकंठतोऽभिहितानां चाप्राचुर्यमिति यावत् । तथा चाधमनिष्ठगुणसमुदायत्रयमध्ये शमादिवि-
ष्णुपादैकसंश्रयत्तयोः प्राचुर्यमध्ययनादेः प्राचुर्यमध्यमनिष्ठगुणसमुदायत्रयमध्ये अध्ययनादि विष्णुपादैकसंश्रयत्तयोः प्रा-
चुर्यं शमादेश्च प्राचुर्यं । उत्तमनिष्ठतयोक्तगुणसमुदायत्रयमध्ये अध्ययनादि शमाद्योः प्राचुर्यं विष्णुपादैकसंश्रयत्वादेः
प्राचुर्यमिति न सांकर्यमिति भावः । भाष्ये ॥ सन्यस्त्येति ॥ विष्णवर्षितेत्यर्थः । ब्रह्मादिशब्देन चेतनविवक्षा-
यामाह ॥ असर्वोत्तमत्वमिति ॥ तल्लोकादिजडविवक्षायामाह ॥ तत्पदादीनामिति ॥ अत्र भागवततन्त्रे
॥ तृतीयेवक्ष्यत इति ॥ तृतीयाध्याये चतुर्थपादे द्वितीयाधिकरणे किं सर्वेषां ज्ञानाधिकारः उत केषां चिदेवेति संदेहे फ-
लार्थित्वसाम्यात् सर्वेषामस्तीति पूर्वपक्षे यथानवकोटिदेवानां देवत्वसाम्येऽपि तन्मध्ये शतस्यैव सोमपानाधिकारः तथा पुरुषा-
र्थित्वसाम्येऽपि न सर्वेषां ज्ञानाधिकारः । किं त्वध्ययनमात्रवतः । यथा शक्त्यखिलवेदाध्ययनवत एवेति सिद्धांतिः ।
अनेनाध्ययनस्य ब्रह्मविद्याधिकारत्वं गम्यते । तत्रैव तृतीयाधिकरणे किं सर्वेषामेकप्रकारेण ज्ञानाधिकारः उत तारतम्येनेति
संदेहे तारतम्यकल्पनस्य व्यर्थत्वादविशेषेणैव सर्वेषामधिकार इति प्राप्ते नाविशेषात् । अविशेषेण ज्ञानाधिकारः तथा त-
ज्ञानेऽपि साम्यापत्तेरिति सिद्धांतिः । अनेन ब्रह्मविद्याधिकारत्रैविध्यं गम्यत इति भावः । द्वंद्वसाहिष्णुः सुखदुःखाभ्यामुच्च-
स्वनीचलहीनः ॥ स्वस्थितमिति ॥ आत्मनीत्यनंतरं स्थितमिति शेष इति भावः । पश्येदिति तेषामपरोक्षज्ञानसाधनत्वं
मुच्यते न श्रवणादादिरूप जिज्ञासार्थत्वमित्यत उक्तं ॥ विद्यादिति ॥ पश्यार्थश्चानालोचन इत्यत्र पश्यार्थैरित्यत्र ज्ञाना-
र्थैरिति व्याख्यानेन ज्ञानमात्रेऽपि प्रयोगादिति भावः । तादर्थ्यं । ज्ञानार्थत्वं ॥ उपनयनवानध्ययनं स-

पादयेदित्यत्रयथोपनयनस्याध्ययनार्थत्वंतथेत्यर्थः ॥ अंतःप्रकाशाहति ॥ शरीरांतः स्थितात्मज्ञानवंतइत्यर्थः । तेषामध्यमत्वंचमध्यमाक्रुषिर्गंधवाइतिप्रागेवोक्तमितिभावः । निर्विण्णः विरक्तः अकृतज्ञद्वार्थानित्युपमर्थइति । कुते नेत्यस्यकर्मादिनेति । तदित्यस्यतस्मादिति ॥ देवादीनामिति ॥ सामान्यैरेतैर्विज्ञेया विशेषामगोचराइति पूर्वार्धः । तेषामुत्तमत्वंदेवास्तत्रोत्तमामताइतिप्रागेवोक्तमितिभावः । दृगुते स्वीकरोति । यथाभवत्याहरिस्तुष्टइतिप्रमाणानुसारेणतेनलभ्यइत्यस्याभिप्रायमाह ॥ तस्यप्रसन्नइति ॥ प्रकाशयति । श्रवणादिकाविषयीकरोति । भक्तिवाचकपदाभावादाह ॥ अत्रेति ॥ अभक्तस्यस्वीकाराभावादितिभावः । हरिभक्तिमात्रस्यप्रयोजकत्वेदेवतागुरुद्वेषिणस्तत्रसाम्येनभक्तस्यवाब्रह्मविद्याधिकारप्रसंगिनिरासायोदाहृतश्रुत्यर्थव्यंजन्येवतामवतारयति ॥ साचेति ॥ अनेनयस्यदेवैहरौपरासवोत्कृष्टादेवेदेवतासमूहेयथायोग्यतानुसारेणगुरौचगुरुसमुदायेतथायोग्यतानुसारेणैवभक्तिर्वर्तितेतस्यमहात्मनः पूर्वकथिताएतेअर्थाःप्रकाशंतइतिश्रुतियोजिताभवति । भाष्येव्योमसंहितायांचेत्यस्याधिकारश्रोक्तइतिपूर्वेषणसंबंधः ॥ वर्णबाह्याइति ॥ तेनसन्मल्लादीनांसंग्रहइतिभावः ॥ अधिकारिकथनमिति ॥ तेनायोग्यानामपिनामज्ञानेनमोक्षइतिनिरस्तमितिभावः । भाष्येब्राम्हणानंबंधूनव्यपदिशति । स्वयंतुनब्राम्हणोयःसःब्रह्मबंधुः तंत्रेतिनश्रुत्यर्थविचारभागेअधिकारइत्युक्तं ॥ एकदेशइति ॥ अत्रापिनस्वातंत्र्येत्युक्तं ॥ परोक्तइति ॥ परंप्रत्युक्तइत्यर्थः । तत्रापिविशेषोस्तीत्युक्तं ॥ नतुग्रंथपुरःसरइति ॥ अस्यवाक्यस्यायमर्थइति । ग्रंथार्थपूर्वकइत्यर्थः । वेदोक्तेधिकारतेतिसंबंधः । पराथमपराणुद शचीवाक्यमिदं ॥ उक्तस्यापवादमाहेति ॥ स्त्रीणांविदादिकारोनास्तीतिसामान्येनोक्तस्यसंकोचरूपबाधकमाहेत्यर्थः । भाष्ये यमी यमभार्या । देव्योमुनिस्त्रियश्चैव नरादिदुलजा अपि ।

उत्तमा इति विज्ञेया इति भारततात्पर्यनिर्णयानुसारेणाह ॥ सुनिस्त्रियो नरादि कुलजाश्चेति ॥ मनुष्यादिकुलोत्पन्न
शच्याद्या इत्यर्थः । संक्षेपविस्तराभ्यां अधिकारानां तयार्थ इति संक्षेपः । अधिकारशोक्त इत्यादिना विस्तरः । मोक्षस्य
पररीत्यैकविंशतिदुःखध्वंसादिरूपत्वे अनपेक्षितत्वमेव स्यादित्यतो मोक्षस्वरूपं निरूपयन्नाह ॥ सुखमेवेति ॥ मनाक्
ईषत् भाष्ये अत्यर्थप्रसादमित्यनुवादात् पूर्वत्रापि तथाज्ञेयमित्याह । नारायणात्यर्थः । अत्यन्तैत्यर्थः । अत्यर्थप्रसादस्य
चेति । अनेनात्यर्थप्रसादश्चेति संबंधः सूचितः । अत्यर्थप्रसादस्य ज्ञानसाध्यत्वे तदेव संपाद्यं किं नित्यसंयत्यतोऽपेक्षितं पूर
यति ॥ अपरोक्षज्ञानस्येति ॥ अतएवाग्रे अपरोक्षज्ञानरूपजिज्ञासासाध्यत्वे आत्मावा अरइति युदाहरणमिति भावः
भाष्यस्थ अतः शब्दार्थसूचयन्नाह ॥ अत्यर्थेति ॥ जिज्ञासाश्रवणमननध्यानरूपोपासना । ननु विषयाद्यभवेन जिज्ञा
साया अकर्तव्यत्वात् कथं कर्तव्यत्वोक्तिरित्यतः सूत्रादिस्मृचितयुक्त्या पूर्वपक्षप्रतिक्षिप्येति ॥ यदुक्तमिति ॥ प्रयोगे-
ण सूत्रे कुत्रेत्यत आह ॥ तद्विजिज्ञासस्वेति ॥ आद्यतच्छब्दस्य यतो वा इमानि त्यादियच्छब्देनान्वयः । किं नाम कंत
दित्यत उक्तं ॥ तदूज्जह्येति ॥ ततः किमित्यत आह ॥ अथेति ॥ हरिः कस्मादभिहितः । सह-
शब्देनोच्यत इति प्रश्नः । हियस्मादास्मिन्हरीगुणाः बृहंतः पूर्णाः तस्मादिति परिहारः । अप्रामाण्ये कशं कानि रासाया
नुभवादित्युक्तं । तथाच विरुद्धार्थाधिकरणत्वाद्वाग्भावेद इति भावः । अध्यासः आरोपः । उपलक्षणमेतत् । जीवनिष्ठा
ल्पगुणानामपि मिथ्यात्वबोधः । तथाच विरुद्धधर्मत्यागेन चिन्मात्रैक्यं युक्तमित्याशयः ॥ परमार्थत इति ॥ ब्रह्मश-
ब्दार्थगुणानामपि मिथ्यात्वे ब्रह्मत्वस्य पारमार्थिकत्वायोगादिति भावः । ननु बृहद्वृद्धावित्यस्मान्मिन्मप्रत्यये निष्पन्नो ब्रह्म
शब्दः पूर्णत्वापरपर्यायापरिच्छिन्नत्वमात्रं प्रतिपादयति । अपरिच्छिन्नत्वरूपब्रह्मत्वं च देशाद्यपरिच्छिन्नत्वेनापि संभवति ।

अतो न विरुद्धमधिकरणत्वेन भेद इति शङ्केते ॥ देशाद्यपरिच्छिन्नतेति ॥ उक्तेति । गुणपूर्णत्वं ब्रह्मत्वमित्यभि-
धायकार्थेत्यादिकेत्यर्थः । अभ्युपगमवादेनाह ॥ देशादीति ॥ वक्ष्यमाणत्वादिति ॥ उक्तातिगत्या गतीनामित्य-
त्र सोऽस्माच्छरीरादुत्क्रम्येत्याहुः क्तातिगमनादिल्लिङ्गैर्जीवाणुत्वस्य वक्ष्यमाणत्वादित्यर्थः । अतः ब्रह्मणो गुणपूर्णत्वात् ।
आदिशब्देन संबंधः सच विषयप्रयोजनयोः कार्यकारणभावादिरूपः ननु ब्रह्माजिज्ञासायाः ज्ञानप्रसादद्वारा मोक्षहेतु-
त्वेत्येतो नारायणप्रसादमृतेन मोक्ष इति कुतः प्रागुक्तमित्यत आह ॥ ब्रह्मपदेति ॥ उभयोरप्युक्तरीत्या गुणपूर्णत्वं त्वत्वादि-
ति भावः । अत्र सूत्रे तथा च कर्तव्येति पदमुत्सृज्य त्रितमिति भावः ॥ किन्नस्यादिति ॥ एवमपि वाक्यपर्यवसानादिति
भावः । निरंकुशत्वात् । एवमेव नियममिति निर्वर्धयति ॥ यत्राति ॥ यत्रावांतरवाक्येयत्पदं विनार्थांतरघटना
भावस्तत्र तदेव पदमध्याहार्यं । यत्रावांतरवाक्येयत्पदं विनापि पदार्थांतरघटना तत्र तदेवाध्याहार्यमिति नियमो नास्ति
तथा यत्र महावाक्येयद्वंवांतरवाक्यं विनार्थांतरघटनाभावस्तत्र तदेवाध्याहार्यं यत्र महावाक्येयद्वंवांतरवाक्यं विनाप्यर्थत-
रघटना तत्र तदेवाध्याहार्यमिति नियमो नास्तीति सतानीति निर्गलितोर्थः । न कर्तव्येत्यध्याहारेणार्थांतरघटना संभवती-
त्यत आह ॥ न कर्तव्येत्यादेरिति ॥ अकरणस्य स्वतः सित्वत्वेन तदर्थमधिकारादिकथनमनर्थकमिति भावः । श्रुता विह-
धिकारिवर्गे परमात्मानमुक्तरीत्या जानन्मुक्तो भवति मोक्षायान्यो मार्गो न विद्यत इति ज्ञानस्य मोक्षसाधनत्वमुच्यते ।
न प्रसादस्येत्यत आह ॥ अत्रेति ॥ अनन्यथोपपत्त्येति ॥ अनन्यथा प्रसादात्यागेन ज्ञानस्य मोक्षहेतुत्वोपपत्त्येत्यर्थः
कुत इत्यतो ज्ञानस्यैव मोक्षहेतुत्वेयस्य प्रसादादिति श्रुत्यनुपपत्तेरिति चेद्बोध्यारूपेण । अर्थात् । अन्यथानुपपत्त्येत्यर्थः । श्रुतं ।
श्रुतौ साक्षादुक्तं । एष शब्दार्थः प्रसन्नसन्निधिः । इषु च्छाया मित्यस्माद् अंश आदिभ्यो चिच्छ्रुते गुणैष शब्दस्य निष्पत्तेः

प्रसादस्यापीच्छाविशेषत्वादितिभावः। एतेनात्रप्रसादवाचकपदाभावात् वरणंचप्रसादउच्यतइतिमुधोक्तीत्यावृणुतइत्य-
 नेनलाभेअर्थलभ्यत्वेनश्रुतंचेत्यनुपपन्नमितिनिरस्तं । एतेनैवयमेवेषतस्यैषइत्यनयोरन्यतरैवय्यर्थमितिनिरस्तं । विवि-
 क्षितार्थलाभायाह ॥ दर्शनार्थमिति ॥ श्रवणंशब्दजंज्ञानमुपपत्त्यानुचितनं । मतिर्निरंतराचिन्तानिदध्यासनमु-
 च्यतइतिप्रमाणानुसारेणश्रवणादिशब्दार्थोबोध्यः । ननुश्रवणादित्रयाणांजिज्ञासारूपत्वेमनस्यैवतथात्वप्रतिपादकवि-
 चारेपितत्प्रयोगादित्युत्तरग्रंथविरोधः । जिज्ञासानामयुक्त्यनुसंधानात्मकविचारापरपर्यायमननमितिसुधाविरोधश्च ।
 सुधायामेवश्रवणजंज्ञानंपूर्ववृत्तमितिश्रवणस्यजिज्ञासातः पूर्वभावोक्त्यनुपपत्तिश्च । नचश्रवणमादिर्यस्यमननस्यत-
 ल्लवणादीत्यतद्गुणसंविज्ञानबहुव्रीहिणाश्रवणादिशब्देनमननेमेवोच्यतइतिवाच्यं । तथात्वेतच्चश्रवणमनननिदध्यास-
 नरूपाजिज्ञासासैवेत्युक्तमितिबुद्ध्यमाणतृतीयाध्यायस्थवाक्यविरोधापत्तेरितिचेत् उच्यते । उत्तरग्रंथेअन्यनिषेधाभावे-
 ननतद्विरोधः । न्यायनिबन्धनात्मकशास्त्रारंभणीयत्वस्यन्यायानुसंधानात्मकमननकर्तव्यत्वोक्तिमात्रेणभिद्धेस्तस्यैवजि-
 ज्ञासात्वंसुधायामुक्तं । अत्रतुप्रतिवाक्यमयमस्यवाक्यार्थइत्येवंरूपश्रवणजज्ञानाभावेप्रतिवाक्यमस्यवाक्यस्यायमर्थो नवे-
 तिसंदेहस्यैवासंभवेनतन्निरासकन्यायव्युत्पादकशास्त्रारंभणीयत्वासिद्धेः श्रवणकर्तव्यत्वस्यध्यानस्याकर्तव्यत्वेतदंगमन-
 नस्याप्यकर्तव्यत्वेनशास्त्रारंभणीयत्वासिद्धेः । निदध्यासनकर्तव्यत्वस्यशास्त्रारंभेपरंपरयाहेतुत्वमितितयोरपिजिज्ञासात्वं
 भाष्योदाहृतश्रुत्यनुसारेणोक्तिमितिनमुधाविरोधः । एकस्यजिज्ञासाशब्दस्यश्रवणाद्येकार्थत्वं द्वेवावब्रह्मणोरूपइत्या-
 दावेकस्यरूपशब्दस्यस्वरूपप्रतिमापरत्वदर्शनादुपपन्नमिति । ननुधातोः कर्मणः समानकर्तृकादिछायांवाइषिकर्मणो-
 धातोरिषिककर्तृकात्सम्प्रत्ययोवास्यादिछायामितीछायामेवसम्प्रत्ययविधानात् अनिछारूपश्रवणादेर्नसन्नंजिज्ञा-

साशब्दवाच्यत्वमित्याशङ्क्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ असन्वाच्यतानसन्नतजिज्ञासाशब्दवाच्यत्वाभावो न सन्नत-
जिज्ञासाशब्दवाच्यत्वमस्यैवेति यावत् ॥ जिज्ञासितमिति ॥ जिज्ञासितं संपन्नमपि ते महद्भुतमिति प्रथमस्कंध-
सुसंपन्नपरिपूर्णमहद्भुतं आश्चर्यतमं च ब्रह्मेति जिज्ञासितां विचारितं । खल्वितिनारदेन व्यासं प्रत्युक्ते वाक्ये विचारे पिजि-
ज्ञासाशब्दप्रयोगादित्यर्थः । उपलक्षणमेतत् । श्रवणमननचैव निन्द्यासनमेव च । विष्णोस्तु ब्रह्मविद्यायां जिज्ञासे-
ति विदो विदुरिति त्रिष्वपि प्रयोगो बोध्यः । व्याकरणं तु साधुत्वमात्रपरं । यत्रार्थस्य त्रिसंवादः प्रत्यक्षेणोपलभ्यते । स्वर-
संस्कारमात्रार्थतत्रव्याकरणं स्मृतमिति स्मृत्युक्तेरिति भावः । ननु ज्ञानेच्छां तर्णतो विचारो लक्ष्यत इति सुधायां जिज्ञासा-
पदस्य विचारलक्षकत्वोक्त्या कथमत्र जिज्ञासापदस्य विचारवाचकत्वात्किरिति चेन्न । सुधायां परमतानुवादात् । अत-
एवोत्तरत्रयदिच जिज्ञासाशब्दो मीमांसाशब्दवत् । विचारणोपसंखयाय त इति स्वमतमुक्तं । व्युक्तमेतच्च द्विक्रियां ।
नन्वथापि न ब्रह्म जिज्ञासाशब्दो ज्ञानेच्छापरः । किंतु विचारस्योपलक्षकः सत्यं तथापि तत्पूर्वको विचारो लक्ष्यते ।
अन्यथा संबंधाभावादिप्रमेयदीपिकाविरोधः । अस्य परमतानुवादत्वायोगात् । तथाहि । ज्ञानेच्छायाः अनिषि-
द्धत्वे प्रमाणत्वे न खलु गीताभाष्ये ब्रह्म जिज्ञासाविज्ञाय प्रज्ञादृष्टव्य इत्यादिव च नान्यदाहृतानि । तत्र जिज्ञासाशब्दस्य वि-
चारलक्ष्यकत्वे न ज्ञानेच्छापरत्वाभावात् नैतत्सूत्रज्ञानेच्छाया अनिषिद्धत्वे प्रमाणत्वे नोदाहृतव्यमिति । नन्वित्यादिनां श-
क्ते ज्ञानेच्छापरिहारेण विचारमात्रस्य लक्ष्यत्वे लक्षणापीजसंबंधाभावात् । ज्ञानेच्छां तर्णत विचारस्य लक्ष्यत्वेऽपीक्रिय-
माणे ज्ञानेच्छापूर्वकमेव विचारस्य लक्ष्यत्वमाप्त्या तदनिषिद्धत्वे प्रमाणत्वे नैतदुदाहरणं युक्तमिति परिहृतं । सत्यामित्यादिना
नच विचारस्य वाच्यत्वे प्रकृतोपयोगः नापि परमताभिप्रायेण प्रमाणत्वोक्तियुक्तेति चेत् सत्यं अभ्युपगमवादीयमित्युदाशः

वाचकत्वपक्षेपिविचारस्यविधेयत्वेनकाम्यत्वादृष्टव्यइत्यादिप्रमाणोदाहरणस्येवसूत्रोदाहरणस्यप्रकृतोपयोगसूचनादिति
प्रमेयदीपिकाभावबोधेस्फुटमिति । नन्विच्छायामपि जिज्ञासाशब्दप्रयोगात्सैवात्र जिज्ञासापदवाच्या किञ्चस्यादित्यत आह
॥ इच्छायाहति ॥ प्रयत्नसाध्यस्यैवविधेयत्वेनपुरुषप्रयत्नागोचरेच्छायाःकर्तव्यत्वविधानायोगादितिभावः ।
ननुकर्तव्यत्वविधायककर्तव्यपदं सूत्रेनश्रूयते नचाध्याहारःकृतइतिवाच्यं । भवतीत्यध्याहारेणापिवाक्यपर्यवसानेनक
र्तव्यपदाध्याहारनिर्बन्धाभावात् । अतोत्रेच्छाग्रहणं संभवतीत्यत आह ॥ भवतीत्यादीति ॥ आदिपदेनप्रशस्ते
त्यादिसंग्रहः । प्रवृत्त्युपयुक्तवाक्यस्यैवसार्थकत्वेनघटोस्तीत्यादिवज्जिज्ञासाभवतीत्युक्तेप्रवृत्त्ययोगात्तत्कथनमनर्थकमित्य-
र्थः । दूषणांतरमाह ॥ सूत्रंचेति ॥ तद्विजिज्ञासस्वेतिश्रुतौजिज्ञासाविधानात्तदनुसारेणजिज्ञासाविधायककर्तव्य
पदमेवाध्याहार्यं । नभवतीत्यादीत्यर्थः अतोत्रेच्छाग्रहणायोगाच्छ्रवणादेरेवजिज्ञासात्वमितिभावः ॥ तत्कर्महरितोषं-
यदिति ॥ यद्धरितुष्टिकरंतदेवकर्मैत्यर्थः ॥ यइति ॥ यइमंपरमंगुहंमङ्ग्लेष्वाभिधास्यतीत्यत्राभिधापदोक्तप्रवच
नस्यनचतस्मान्मनुष्येषुकाश्चिन्मेषुप्रियकृतमइत्युत्तरवाक्यस्थप्रियकृतमपदेनप्रसादहेतुब्रूलाभादितिभावः । आदिपदेन
श्रवणादिग्राहं सिद्धेरित्यस्येत्याशंकामित्यनेनान्वयः । ननुप्रसादस्यकर्मादिसाध्यत्ववन्मोक्षस्यापिकर्मसाध्यत्वमपाम
सोमममृताअभूय कर्मणैवहिंससिद्धिमास्थिताजनकादयः इत्यादिसिद्धं । तत्रमोक्षस्यकर्मसाध्यत्वमनाशंक्यप्रसादस्यतत्सा
ध्यत्वंकिमर्थमित्याशंक्यपरिहरति ॥ यद्यपीति ॥ अन्यनिषेधादिति ॥ आद्ये नान्यःपंथाइति द्वितीये तेनैवेत्यन्य
निषेधादित्यर्थः । अतएवप्राक्तैर्नैवेत्येवकारान्वयोदर्शितः ॥ ज्ञानसाध्यस्यैवेति ॥ अतएवप्राक्नचज्ञानंविना-
त्यर्थप्रसादइत्यर्थग्रहणमितिभावः । ननुमध्यमाज्जनलोकादिरितिश्रवणादिजन्यप्रसादाज्जनलोकादिप्राप्तिकथनमयु

क्तं । योगस्य तपसश्चैव ज्ञानस्य गतयो मलाः । महर्जनस्तपःसत्यभक्तियोगस्य मदतिरित्येकादश भागवते । नित्यशोभ-
नवद्रूपस्यापरोक्ष्येण दर्शनं । मुहूर्तमात्रज्ञानस्यान्महाज्ञानं ततोधिकं । सदैवाखंडितं ध्यानं तप इत्युच्यते बुधैः । अपरोक्षदृ-
शायुक्तं नित्यं षण्मात्रकालया । अपरोक्षदृशायुक्तं एकमात्रजुजुयुतं । योगनाम्ना समुद्दिष्टं ध्यानं नित्यमखंडितं । तच्च-
तुर्भागयानित्यमपरोक्षदृशायुतं । पादयोगाख्यमुद्दिष्टं ध्यानं नित्यमखंडितं । ज्ञानेन ब्रह्मलोकस्यान्महाज्ञानाद्धरे गतिः ।
पादयोगान्महर्लोकोजनलोकस्तु योगतः । तपसस्तु तपोलोकः प्राप्य तेनान्यतः क्वचिदिति तत्तात्पर्यं इयुस्त्रीन्कर्मणालो-
कान् ज्ञानैर्नैव तदुत्तरान् । इति द्वितीयतात्पर्ये च । जनलोको कादेरपरोक्षज्ञान मात्रसाध्यत्वस्मरणत्वात् । एतेन जनलोकस्यादि-
रिति जनलोको कादिशब्देन महर्लोक एव गृह्यत इति निरस्तं । उक्तरीत्या तस्याप्यपरोक्षज्ञानसाध्यत्वावगाधादिति चेत् । उच्यते ।
अपरोक्षज्ञानाद्विविधं । स्वयोग्याविबादिदर्शनं ध्यानसामर्थ्यलब्धभगवन्मूर्तिसामान्यदर्शनचेति । अत्र श्रवणादिभिरित्या-
दिपदेन सामान्यदर्शनं च ग्राह्यं । तथा च सामान्यदर्शनापरोक्षज्ञानसहितश्रवणादिजन्यप्रसादाज्जनलोको कादिप्राप्तिरुपपन्ना ।
न च दर्शनैर्द्वैविध्यं । सामान्यदर्शनस्य जनलोको कादिहेतुत्वं चाप्रामाणिकं । न सामान्यादप्युपलब्ध्यर्भृत्युवन्नहिलोकापत्तिरि-
तिसूत्रेण सामान्यदर्शनाल्लोकानुक्तिर्योग्यात्मदर्शनादिति भाष्ये स्फुटत्वात् । एतदनुसारेण ज्ञानसंपत्त्येति भाष्ययोग्यज्ञान-
संपत्त्येति व्याख्येयं । अतो न कोपि विरोध इति ॥ आत्ममेति ॥ अतो न तद्विरोध इति भावः । तच्छेषेण प्रमाणशेषेण ॥ श्रवणा-
द्यन्वयेति ॥ श्रवणाद्यन्वयव्यतिरेकप्रयुक्तान्वयव्यतिरेकप्रतियोगित्वादित्यर्थः । तदभावात् ज्ञानान्वयव्यतिरेकप्रयोज-
कान्वयव्यतिरेकप्रतियोगित्वाभावात् पारंपर्येण अंतःकरणश्रुत्यादिद्वारा । यद्यपि श्रवणमननयोरपि निदध्यासनद्वारैर्वहे-
तुत्वं तथापि कर्मनिधिकारिणां कर्मणा विनापि तत्रादिश्रवणादिना विना कस्यापि ज्ञानोदया-

भावाद्वैषम्यमितिभावः ॥ बब्हर्थत्वेनेति ॥ बृहजतिजीवकमलासनशब्दराशिष्वितिधातुव्याख्यानादितिभावः ।
 विवक्षाविशेषस्य नारायणरूपस्य । ब्रह्मशब्दस्यबब्हर्थत्वात्कथमधारणमित्यतआह । मुख्यइति शेषइति । यतो नारा-
 यणप्राप्तादेतिनारायणशब्देनप्रकृतस्यविष्णुशब्देनग्रहणेकारणमाह ॥ सविष्णुरिति ॥ सपूर्वोक्तोविष्णुरेवआ-
 हविश्रुतिः । तंविष्णुंब्रह्मेत्याचक्षतेज्ञानिनइत्यर्थः द्वितीयसूत्रेतिमितिविष्णुपरामर्शःकुतइत्यतउक्तं । निरंतरेति अ-
 न्योन्यव्यवधानरहितेत्यर्थः अव्यवहिताद्यसूत्रेविष्णोरुक्त्याद्वितियेतस्यैवपरामर्शइतिभावः । यद्वा निरंतरेत्यस्यब्रह्म-
 जिज्ञासेतिसूत्राव्यवहितेत्यर्थः । अनयोर्देवमीमांसांतिमसूत्रत्वाद्देवमीमांसाकरणानंतरमेवब्रह्ममीमांसायाआरब्धत्वात् ।
 तदुक्तं स्वयंभगवताविष्णुर्ब्रह्मेत्येतत्पुरोदितं । सविष्णुराहहीत्येतदेवशास्त्रस्यतेनहीति । ब्रह्मत्वेन ब्रह्मशब्दस्यमुख्या-
 र्थत्वेन ब्रह्मशब्दइतीतिशब्दस्यश्रुत्युक्तत्वादित्यनेनान्वयः । कवीनामित्यन्वयप्रदर्शनं तत्रकवीनामितिबहुवचनेनब-
 हुज्ञानिप्रयोगावगमाद्विद्वद्ब्रह्मत्वज्ञायतइतिभावः ॥ विद्वद्ब्रह्मेति ॥ अविद्वद्ब्रह्मज्ञानमूलत्वादमुख्यत्वमितिभावः ।
 तच्छब्देन । तदेवेत्यत्रत्येन अवयंतित्यस्यार्थोजानंतीति । एतदर्थमेवतदंशोदाहरणमितिभावः । अवयंतीत्यतएवभा-
 ष्येश्रुतिपाठः । तावन्मात्रस्यव्याख्यानात् । समुद्रांतस्थत्वमात्राक्षेपसमाधानाच्चेतिध्येयं । लिंगात्समुद्रांतस्थत्वरूपात्
 असाधारणधर्मोल्लिगमितिब्रह्मस्य । अन्यत्ररुद्रादौ । तप्यमानायसलिलइतिभारतोक्तेरितिभावः । समुद्रतनूरायणइति-
 वक्ष्यमाणरीत्यातत्रासंभवात्कथंचिदित्युक्तं । निरवकाशश्रुतेदर्थोतरैरवकाशरहितविष्णुशब्दात् नाममात्रेणवस्तुनि-
 र्देशःश्रुतिरितिब्रह्मस्य । नारायणायविब्रह्मेवासुदेवायधीमहि । तन्नोविष्णुःप्रचोदयादिति श्रुतिंचतुर्थीविपरिणामेन-
 व्याचष्टे ॥ यतइति ॥ तदितितच्छब्दश्रवणाद्यतइत्याध्याहारः शुभंप्रतीतिच विब्रह्मे जानीमः । धीमहि चितयामः चोदयतु

प्रेरयतु चुदप्रेरणइतिधातोः ॥ तन्नोरुद्रइति ॥ तत्पुरुषायविब्रह्मेमहादेवायधीमहि । तन्नोरुद्रः प्रचोदयादित्यादीत्यर्थः ॥ इतरवाचकेति ॥ अनेनेतरेतिशब्दइतरशब्दइतिप्रतीतिनिरासाय ॥ तेषामपिसुख्यत्वमिति ॥ अनेनतच्छब्दस्तेषां तदितित्रेणोपात्तइत्युक्तंभवति ॥ विष्णोवेवेति ॥ तदंत्यामिरूपविशेषेणवा महादेवल्लुद्रत्वादिगुणविशेषेणवा तत्तत्तुतोविष्णुप्रार्थनाभेदान्नपौनरुक्त्यमितिभावः । अभीत्यस्यार्थोमुख्यतइति । अनृतस्येत्यस्यविष्ण्वतरस्येति । तदेवर्तमितित्रिषण्वर्ततशब्दवाच्यत्वान्नअन्योन्याभावात्तत्त्वादितिभावः । आङ्गर्थोमुख्यतइति । परमित्यस्यापरिच्छिन्नेति ॥ धारकइति ॥ दधातेः क्तिबितिभावः एकएवेत्यतएवभाष्यपाठः । इतरांशकृत्याभावात् । क्वचित्पाठे तु संस्रं प्रश्नविषयं अन्यानिभुवनानिनयंतीत्यर्थः ॥ अन्येति ॥ विश्वकर्मत्यर्थः विश्वकर्मविमनेति विश्वकर्मश्रुतेरितिभावः । ननुश्रुतिर्लिंगसमाख्याचवाक्यप्रकरणंतथा । पूर्वपूर्वबलीयइतिश्रुतितोल्लिंगस्यदुर्बलत्वावगमात्कथंतेननिर्णयइत्यतआह ॥ उत्सर्गतइति ॥ स्वभावतइत्यर्थः ॥ सावकाशेति ॥ नामानिसर्वाणीत्युक्त्या भगवत्यवकाशोयुक्तइत्यर्थः ॥ बाधेति ॥ प्रतीतार्थपरित्यागरूपेत्यर्थः । भाष्ये अधितस्थुरितिसंबंधः । छंदसिपरेपिव्यवाहित्वात्तस्मिरणात् ॥ अन्येति ॥ पद्ममित्यवचनादितिभावः ॥ प्रसिद्धीति ॥ श्रुत्यादिप्रसिद्धीत्यर्थः । एवंल्लिंगसमर्थनपरतयाव्याख्याय तन्निरवकाशपरत्वेनापिव्याचष्टे ॥ विश्वकर्मश्रुतिवादिति ॥ उभयोरेकत्रासंभवादाह ॥ क्वचिदिति ॥ जीवेव्यस्ताः स्पृष्ट्यादयः सर्वोपिजडेसमस्ताः स्पृष्ट्यादयश्चक्षारइत्यादिरूपेणेत्यर्थः । सूक्तांतरे विश्वकर्मसूक्तेन समाख्यानात् तत्प्रतिपाद्यार्थप्रतिपादनादितियावत् । निर्णेत्यल्लेखमानोक्तिः समाख्येतिवक्ष्यति । लक्ष्मीरिति ॥ अस्यांभ्रणीवाक्यत्वात् अंभ्रण्याश्चश्रीभट्टुर्गाभ्रणीहीश्चमहालक्ष्मीति कीर्तितेतिबृहद्भाष्योक्त-

रीत्यालक्ष्मीपूर्तित्वादितिभावः । भाष्येअप्सुआअंतरित्यर्थः श्रुतिंव्याचष्टे ॥ दिवेति ॥ एनेतिपृथवीविशेषणंअ-
 स्याइत्यर्थः । सुमेधसं ज्ञानिनं कृणोमि करोमीत्यर्थः तप्यमानाय तपःकुर्वाणाय एकार्थत्वात् क्रूररूपैकार्थप्रतिपादक-
 त्वात् । आपोनाराइतिप्रोक्ताआपोवैनरसूनवः । अयनंतस्यताःपूर्वेतेननारायणःस्मृतइतिव्यासस्मृतिरंतराराधिकरणे
 उदाहरिष्यति । अत्रयंकामयइतिवाक्ये । अपोहत्वात् बाध्यत्वात् प्रसिद्धपदसूचितहेतुमाह ॥ प्रसिद्धीति ॥
 विरोधाभावोऽसिद्धइत्याह ॥ अत्रेति ॥ तथात्वेतस्यरमानीचत्वप्रप्तेरितिभावः ॥ वक्ष्यमाणेति ॥ वेदेरामा
 यणैवैवेत्यादिनाआनंदमयनयमारभ्यप्रतिनयंवावक्ष्यमाणेत्यर्थः । अनेनचःसमुच्चयइत्युक्तंभवति ॥ हरिवंशत्रये
 ति ॥ खिलाखिलपारिजातसंज्ञकहरिवंशभागत्रयेत्यर्थः । विरोधइत्यनंतरमत्ररुद्रग्रहणइत्यनुवर्तेते । भाष्ये एषइत्य
 स्यएनमित्यर्थः । मोहस्यमिथ्याज्ञानरूपस्यमोहकत्वाभावादाह ॥ मुह्यतइति ॥ नटनंवचनवेति विद्यमानाकारा-
 च्छादेनेनाविद्यमानाकारप्रदर्शननटनं । अविद्यमानकथनंवचनमित्युभयोः क्रियावचनरूपत्वाद्भेदः । दधीच्यादि-
 भिः ऋषिभिः । कापिअविद्यमानलिंगमूलान्वेषणादिकमतथं । विष्णवादौविद्यमानंस्वातंत्र्यादिकंरुद्रादौउच्यमानं
 वितथं । आत्मानंमामित्यनयोःकर्मणिद्वितीयात्वेप्रकाशवंतमित्यादिस्यान्नतुप्रकाशमित्यादीत्यतआह ॥ आत्मानंमां
 चप्रतीति ॥ अभितःपरितः समयानिकषाहाऋतेप्रतियोगेष्वपीतिस्मरणात् कर्मप्रवचनीययोगेद्वितीयेतिभावः ॥ प्रका
 शंप्रसिद्धिमिति ॥ तेनाप्रकाशमप्रसिद्धमित्यपिव्याख्यातं आत्मप्रसिद्धिमामप्रसिद्धचक्रुर्वित्यर्थः ॥ शिवादिचि-
 ष्यत्वादिति ॥ अनेनशैवइत्येतच्छिवविषयइतिव्याख्यातं । तेषांव्यासप्रणीतत्वेनमोहार्थनिर्मितपाशुपतादिविलक्षण
 त्वमितिभावः । भाष्ये श्वपचादितितर्कितंध्यं करणैरिति क्रीडासाधनैरित्यर्थः ॥ स्वचिरोधेनेति ॥ स्वप्रतिपादितवि-

ष्णुत्तमत्वविरोधेनेत्यर्थः । तत्र रुद्राद्युत्तमत्वे वैपरीत्यस्वविरोधेन विष्णुत्तमत्वादावप्रामाण्यरूपं ॥ असाधारण्येनेति ॥
मुख्यप्रतिपाद्यत्वेनेत्यर्थः । असाधारण्येन रुद्राद्युत्कर्षप्रतिपादनाय प्राप्तमविद्यमानमपितद्ब्रूयात् तदुद्देशेन प्रवृत्तेराजस्तु
त्यादौ तथादर्शनात् प्रामाणिकं तु विष्णुत्तमत्वं विद्यमानमेव ब्रूयात् न हितत्तदुद्देशेन प्रवृत्तयेनाविद्यमानमपितद्ब्रूयादिति भावः
तथेत्यनुवादः । उक्तशब्दार्थः प्रत्युक्तमिति ॥ उच्यते इति ॥ आराध्यदेवदेवेशंशंकरं शंकरं । तपसा तोषयि
त्वात् कैलासागिरिवासिनं । रुग्मिण्यांतनयं लेभे भद्रं कामं पुनर्हरि रित्यादिना च्यत इत्यर्थः । ब्रह्मशब्दश्च विष्णावेत्यादि
नोक्तमुपसंहरति ॥ तस्मादित्यादिना ॥ अधिकरणार्थमुपसंहरति ॥ तदेवमिति ॥ अत इति सिद्धांते फल-
कथनं ॥ १ ॥ शास्त्रसंगतिरिति ॥ ब्रह्ममीमांसाशास्त्रप्रतिपाद्यब्रह्मविचारपरत्वात् ब्रह्ममीमांसशास्त्रतर्भावसं-
गतिरित्यर्थः । एवमग्रेऽपि शास्त्रसंगतिर्व्याख्या ॥ श्रुत्यादिसंगतिस्त्विति ॥ आदिपदेनाधिकरणं एकवचन
प्रयोगश्चैकमदर्शनेनान्यापि सुज्ञातेति प्रकारैक्याभिप्रायेण चतुरधिकरण्यां यतो वेत्यादि श्रुतिरेव विचार्यत इति श्रुतिसंगतिः
स्फुटा । तु शब्दः शास्त्रसंगतितः आक्षेपकत्वाख्यं विशेषमाह पूर्वमाक्षिप्यते यत्र तत्र साक्षेपिकीमतेत्युक्तेः । एवमग्रेऽपि
यत्र पूर्वमाक्षेपस्तत्राक्षेपकीध्येया ॥ गुणपूर्य्यसिद्ध्यति ॥ रुढ्याजीवपरत्वेऽपि गार्थगुणपूर्य्यसिद्ध्यत्यर्थः ॥ उभय-
त्रेति ॥ तदेव ब्रह्मतिविष्णौ । बृहज्जातिजीवेति जीवइत्यर्थः ॥ मुख्य इत्युक्तमिति ॥ मुख्या मुख्ययोर्मुख्यस्यैव स
प्रत्यय इत्यन्यतरनिश्चया ब्रह्मोक्तसंदेहः संभवतीति भावः ॥ स्वकृतेति ॥ यतानारायणप्रसादमृतनमोक्षइत्यादिनेत्यर्थः ।
न सूत्रकारेणेत्येव शब्दः । सूत्रकारेणैव परकीयसंभावितसंदेहात्परेण तन्निरासकन्यायस्य व्युत्पादितत्वादिति भावः ।
इतरकोटिप्रापकप्रतिषेधति ॥ यद्यपीत्यादिना ॥ योगेनैवेति ॥ रुढ्यंगीकारे गुणपूर्य्यसिद्ध्यतिरिति भावः । तर्हि प

कजादिशब्दवद्योगरूढिरस्तुतावतापिगुणपूर्तिलाभात्एवंचरूढिमात्रतोयोगरूढेः प्राबल्याद्विष्णुरेवायंब्रह्मेतिचेन्न । अथ
 कस्मादिति श्रुतिसिद्ध्योगेनैवतद्व्यवहारोपपत्तावसिद्ध्यसमुदायशक्तिरूपरूढिकल्पनस्यव्यर्थत्वात् । पंकजादिशब्देयोग
 मात्रस्यभेकादावतिप्रसक्त्यारूढिकल्पनं । नचात्रतथा अन्यत्रगुणपूर्तेरनङ्गीकारात् तदेवाह योगेनैवेत्येवकारेण
 ॥ रूढेरेवेति ॥ तस्यावयवार्थसापेक्षयोगापेक्षयातन्निरेपेक्षतयाशीघ्रोपस्थापकत्वादितिभावः । ननुतदेवब्रह्मेत्यत्ररू-
 ढिमात्रजीवत्यागेनविष्णुग्रहणवदत्रापिस्यादित्याशङ्क्याह ॥ नचेति ॥ बाधकंविनेति ॥ तत्रसमुद्रस्थलंबाधकमि-
 तिभावः । अत्रापिजिज्ञास्यलंबाधकमित्यतआह ॥ नचतादृशमिति ॥ समुद्रच्छलवदपरिहार्यमित्यर्थः । जिज्ञा-
 स्यत्वंतुवक्ष्यमाणरीत्याजीवेषिसावकाशमितिभावः । ननुब्रह्मशब्दस्यजीवइवजात्यादावपिरूढत्वात्कथंजीवएवेत्यवधा-
 रणमितिशंकापरिहरन्नबोपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ मुख्यतः अबश्यं तस्यातीवप्रसिद्धेरितिभावः । जीवस्याप्य-
 हमितिप्रसिद्धिरस्तीत्यतःस्वरूपेणसिद्ध्यत्वेपिदेहभित्तत्वेननसिद्धेरितिभावेनाह ॥ देहात्मविवेकस्येति ॥ अन्य-
 था भस्मीभूतस्यदेहस्यपुनरागमनंकुतइतिचावोक्तरीत्यानपुण्यपापकरणेस्यातामितिभावः । यद्यपिकमलासन-
 स्यापिप्रसिद्धिरस्ति । तथापिनतस्यजिज्ञास्यलं प्रयोजनाभावादितिमुधायामेवोक्तं । ननूक्तरीत्याजीवस्य जिज्ञास्यत्वे
 तस्यचेत्यादिनाकथंतस्याजिज्ञास्यत्वाोक्तिरितिचेत् उच्यते जात्यादिवैलक्षण्योपपादनायदेहन्यत्वादिनाजीवस्यजि-
 ज्ञास्यतोक्ता । सिद्धांत्यभिमतमोक्षफलकगुणपूर्णत्वप्रकारकजिज्ञासानिराक्रियते । अतएवचंद्रिकायांविशिष्टाधिका-
 रिक्कमोक्षफलकजीवान्यधर्मिकगुणपूर्णत्वप्रकारकपूर्वसूत्रोक्तजिज्ञासासाक्षेपेनैवेत्याहुक्तं ॥ ॐ जन्माद्यस्ययतः ॐ ॥
 अस्यप्रमितस्यचेतनाचेतनात्मकस्यजगतः जन्मादि सृष्टिस्थितिलयनियमनज्ञानाज्ञानबंधमोक्षजातं यतः यस्मात्

यथायोग्यंभवति । तज्जन्मादिकारणब्रह्मेत्यर्थः । पूर्वपक्षप्रतिबंधकयुक्तेरेववक्तव्यत्वात् लक्षणकथनमसंगतमित्यत आह ॥ निर्बाधेति ॥ श्रुत्युक्तमिति ॥ विष्णुलक्षणत्वेनप्रमितंजन्मादिकारणत्वंजिज्ञास्यब्रह्मसंबन्धित्वेनाहेत्यर्थः । ॥ अस्येति ॥ इदंत्रितयकर्तृताभिधायिमायावादिव्याख्यानं । आदिपदेनजन्म आदिस्यपालनस्येत्यतदुणसंविज्ञानबहुहीहिणापालनकर्तृत्वमेवोच्यतइतिरामानुजव्याख्यानसंग्रहः ॥ निरास्येति ॥ जिज्ञासाविधायकयतोवेत्यादिश्रुतावेवचतुष्टयकर्तृत्वोक्तेरितिभावः ॥ सृष्ट्याद्यष्टकमिति ॥ ननुसृत्रेजगन्निष्ठजन्माद्युच्यतेभाष्यटीकयोस्तु सृष्टासंहर्तेत्यादिप्रयोगाद्ब्रह्मनिष्ठव्यापारउच्यते अतःकथंव्याख्यानव्याख्येयभावइतिचेत् उच्यते प्रयोजकव्यापारवाचिना सृष्ट्यादिशब्देन प्रयोज्यव्यापारो जन्मादिलक्ष्यते लक्षणाप्रयोजनं च ब्रह्मणः सृष्ट्वमेव न तूपादानत्वमिति सूचनं अतएव योनःपितृतिश्रुतिर्तथैवावतारिष्यतीति ध्येयं । नन्वत्रजर्विरूढिमगीकृत्यबाधकशक्तत्परित्यागइति न वक्तव्यं । किंतु तदेव ब्रह्म परमं कवीनामिति पूर्वाधिकरणोक्तन्यायेन ब्रह्मशब्दस्य विणौ विद्वद्गुणैरुक्तत्वाद्विद्वद्गुणैः विद्वद्गुणैरेव बलीयस्त्वाद्विष्णुरेवात्रोक्तं ब्रह्मेति वक्तव्यमित्याशंक्यपरिरहति ॥ यद्यपीति ॥ अभ्युपगमवादप्रयोजनं तु जीवभेदकगुणपूर्तिलाभः रूढ्यंगीकारे तदलाभादिति भावः । इयमुक्तिः सौत्री बाधोक्तिः । रामानुजरीत्याऽतदुणसंविज्ञानेऽष्टकालाभादाह ॥ तदुणसंविज्ञानइति ॥ तस्य गुणस्य अन्यपदार्थप्रत्युपसर्जनं भूतस्यान्यपदार्थसंविज्ञानं विशेषणत्वेनोपादानं यस्मिन् ब्रह्मव्रीहौ स तदुणसंविज्ञानः यथालंबकर्णमानयेत्यादौ । प्रकृते च तस्य गुणस्यान्यपदार्थं पालनादिकं प्रत्युपसर्जनीभूतस्य जन्मनोऽन्यपदार्थे पालनादौ संविज्ञानं विशेषणत्वेनोपादानं कार्यं । ननु चित्रगुमानयेत्यादाविव तत्परित्यागइत्यर्थः । ननु कथं जन्मनः स्थित्याद्यपेक्षया आदित्वं पौर्वापर्येणेति चेन्न । दर्शपौर्णमासतिथ्योरिव जन्मस्थिति संसहारप्रवाह

स्यानादित्वेनपौर्वापर्यानियमादित्यतआह ॥ लब्धजनमेति ॥ सत्यमेवंतथापिलब्धजनमनःस्थित्यादिरितिबन्धस्थितस्य
नष्टस्यवाजन्मेत्येकव्यक्त्यपेक्षयाजनमनःप्राथम्यमितिभावः । अज्ञानंभावरूपं ॥ नोपलभ्यतइति ॥ तद्विजिज्ञास
स्वेत्यत्रानुपलंभादितिभावः । प्रयंति प्रयांति त्रिधात्वित्यस्यार्थः प्रकृतिपुरुषकालाधारकइति । यच्छब्दस्यतदस्यप्रियमित्यु
त्तरेणान्वयः । चतुर्भिर्नामभिःसाकंवासुदेवादिभिर्हरिः । वसून्रुद्रांस्तथादित्यान्ब्रह्मणोमरुतस्तथा । बृहच्छरीरोभगवा
न्नूनंशासतिनित्यशइतिप्रमाणानुसारेणश्रुतिंव्याचष्टे ॥ बृहच्छरीरइति ॥ बृहच्छरीरोविमिमानित्युत्तरत्रोक्तमिदं ।
व्यतीनित्यस्यार्थोविशेषणाधिकानिति विशेषणाधिकत्वेन व्यतयोदेवतास्मृता इतिकर्मनिर्णयोक्तः वृत्तंभ्रममाणं नेत्य
स्यार्थोइवेति ॥ पर्यवर्तयदिति ॥ विपरिवर्तनधातोरितिभावः । एकादशादित्याइति आदित्यानांद्वादशत्वोपि-
विष्णुव्यतिरिक्तानांनियम्यानांएकादशत्वादित्यमुक्तिः । पंचाशन्मरुतइति । एकोनपंचाशन्मरुतांमुख्यवायुनासहपंचा
शत्वादितिभावः तत्त्वप्रदीपेचंप्रकारमाभिधाय आदित्यावसवोरुद्रामरुतश्चाश्विनावपि । बृहस्पतिश्चकामश्चमनुर्दक्षोविना
यकः । भृगुश्चैवानिरुद्धश्चधर्मोनिर्ऋतिरेवच । कुबेरसहितादेवानवतिःसंप्रकीर्तिताः । अनंतोगरुडोवायुश्चत्वारोब्रह्मणास
हेतिप्रमाणानुसारेणप्रकारांतरमप्युक्तं । अत्राश्विनोरेकत्वंबोध्यं ॥ एतान्यपीति ॥ नकेवलांस्थितिनियमनकर्तृत्वे
किलष्टावपीत्यर्थः । तन्वावृधानेत्यस्यार्थः स्वमूर्त्यैवापरिच्छिन्नइति । मात्रयेत्यस्यमितेरिति ॥ अपरिमितत्वादिति ॥
विष्णोरपरिमितत्वोक्तौमहिम्नस्तत्स्वरूपत्वात्तस्यापरिमितत्वमुक्तमित्याशयेनेयमुक्तिः ॥ वर्तमानेति ॥ वर्तमानार्थ
कलट्प्रयोगादितिभावः । यथाजीवमहिमासुचतुर्मुखमहिम्नः सीमालं यथावापरतंत्रमहिमासुरमामहिम्नः सीमात्वमेवं
विष्णुमहिम्नोपिविवक्षाविशेषणसीमात्वंनयुक्तमित्याशयेनोक्तं ॥ परमिति ॥ जातोऽजनिष्यमाणश्चवर्तमानस्तथैव

चेतिप्रमाणानुसारेणैदमुपलक्षणमित्याशयेनाह ॥ जनिष्यमाणइति ॥ सर्वेचवयंचवयं त्यदादीनि सर्वे नित्यमित्ये-
कशेषत्वमत्वाह ॥ नः सर्वेषामिति ॥ अस्मादिसर्वेषामित्यर्थः । पौनरुक्त्यवारणायाह ॥ नदत्तपुत्रवदि-
ति ॥ पितापालकः ॥ २ ॥ जन्मादिकारणत्वस्य विष्णुलक्षणत्वेनोक्तस्य तेनशास्त्रसंगतिरित्युपपन्नं ॥ तदेवेति ॥
अन्यथा अतिव्याप्तनेन विष्णुलक्षणत्वासिद्धिरिति भावः । यद्यपिलक्षणस्य विष्णवैकानिष्ठलंप्रागुक्तं तथापि तद्भाष्यकारेणैवे-
ति न दोषः । इति शब्दस्याध्याहृतत्वेन श्रुत्यादिसंगतिरित्यनेनान्वयः । एवमग्रेऽपि उक्तन्यायः पूर्वोक्तश्रुतिस्मृतिरूपः
प्रसिद्धिः वक्ष्यमाणरीत्या ॥ अनुमानेनेति ॥ क्षित्यादिकं सकर्तृकं कार्यत्वादित्यनुमानेन कर्तृमात्रसिद्धावपि तस्य
नावेदत्रिदिति स्वप्रामाण्यनिषेधकश्रुत्युक्ते विष्णवाख्ये कर्तरि पर्यवसानायोगेन पाशुपताद्यागमोक्ते शिवादौ पर्यवसाना
द्वाशिवांजगत्कर्ता सर्वज्ञत्वात् व्यतिरेकेण कुशलवदित्यनुमानेन वा रुद्रादेः कारणत्वसिद्धिः । नच द्वितीयेऽसिद्धिः पाशु-
पताद्यागमेन तादिसिद्धेरिति भावः ॥ श्रुतीति ॥ यजुत्रिधा तित्यादि श्रुतीत्यर्थः युक्तिविरुद्धार्थे उक्तानुमानविरुद्धे
विष्णोरेव कारणत्वरूपे ॥ ॐ ॥ शास्त्रयोनित्वात् ॥ ॐ ॥ जगत्कारणस्य वेदवेदानुसारिग्रंथैकप्रमाणकत्वानुमान
पाशुपतादिवैद्यत्वमित्यर्थः । अभिधेयत्वादिनाऽन्येषामपि अनुमेयत्वादाह ॥ कारणत्वेनेति शेषइति ॥ आनुमानिकं
अनुमाननिश्चयं ॥ शास्त्रैकेति ॥ शास्त्रमात्रज्ञेयत्वादित्यर्थः । कारणानुमाननिश्चयं शास्त्रैकवेद्यत्वादिति प्रयोगे व्या-
प्तिमुपपादयति ॥ नहीति ॥ तस्य चोदनेनैकवेद्यत्वादिति भावः । प्रकृतोपयोगायात्मशब्दस्यार्थांतरं सर्वकर्तारमिति ।
कर्तृत्वादात्मशब्दोक्तइत्यादेः सम्यक्परस्मिन्ननसंपरायः संपराय एव संपरायः । तादर्थ्यसमर्पित्युपेत्याह ॥ मोक्षा-
येति ॥ जगत्कर्तेत्यपि प्रकृतोपयोगाय । जगृह्यैरुषंरूपं आदौ लोकसिद्धयेत्युक्तेरिति भावः । अंगीकारात्स्वतंत्रस्य पू-

णगुणनियमादितिन्यायविवरणे ॥ श्रुत्यादिसहकारीति ॥ स्वातंत्र्यानुमानमपिपूर्णोहरियः स्वतंत्रः सदैवेत्यादिश्रु-
 तिसाहाय्यमितिभावः ॥ प्रतिपक्षादीति ॥ विमतंसकर्तृककार्यत्वादित्युक्ते विमतंविकर्तृकमस्मत्संमतकर्तुरहितत्वा-
 दिति प्रतिपक्षसंभवादित्यर्थः । तादृशं श्रुतिसहाय्यरहितं श्रुतिसहाय्यरहितानुमानस्य बन्हादौ प्रवृत्तेः कथं न कुत्रचिदिति
 तत्राह ॥ अदृष्टइति ॥ अस्मादाद्यदृष्टइत्यर्थः । तेन प्रमाणांतरं प्रत्यक्षमित्युपपन्नं । अन्यथोकेनाप्यदृष्टविषयकश्रुतिस-
 हितप्रत्यक्षस्याप्रसिद्धत्वेन विशिष्यनिषेधे अनर्थकः स्यादिति ध्येयं ॥ यथेश्वरइति ॥ इदं तु यः स्वतंत्रः सदैवेति श्रुति-
 बाधितं ॥ यथारामेति ॥ इदं तु वर्जितः सर्वदोषैरिति श्रुतिविरुद्धं ॥ अत्रापीति ॥ तर्कस्य पृथगभिधानादिति भावः
 ॥ यशोदायाइति ॥ तच्च यउत्रिधा त्वित्यादिश्रुतिसहाय्यं ॥ यथाविष्णुरिति ॥ समव्याप्तत्वेनोभयोरपि परस्परं
 साध्यसाधनभावसूचनाय पूर्वप्रयोगाव्यत्यासः । भाष्ये तादृशतर्कप्रदर्शनाय पूर्वोच्यतेत्याद्युक्तं । ऊहनं परामर्शजन्यज्ञान
 विशेषः । शुष्कः श्रुत्यसहायः ॥ जगत्कारणत्वाभावादाविति ॥ जगन्निष्कारणं वस्तुत्वादात्मवत् । न चेष्टा-
 सकारणत्वस्य यतो वेत्यादिप्रमाणसिद्धत्वेन प्रामाणिकहानापत्तेः । शशोविषाणवान्मृगत्वात् कृष्णमृगवत् । न चेष्टा-
 पत्तिः । शशविषाणस्य सर्वथा अप्रमितत्वेनाप्रामाणिककल्पनाप्रसंगादिति भावः । ईक्षणकर्तृत्वमागमसाहायस्यापि नास्ती-
 तिकिविशिष्यनिषेधेन त्यत आह ॥ उर्दाक्षायितुमिति ॥ तस्मात्स्वपरपक्षयोः साधकबाधकसद्भावात्कथं शस्त्रादीश्वर-
 सिद्धिरित्येतदुपपादनाय पूर्वभागः । ईश्वराद्यतींद्रियमेव नास्ति शस्त्रादिकमपि प्रमाणभूतं नास्तीति अनैवनास्ति क्यवाद-
 इत्येतद्विवृतं ॥ कार्यकारणभावोस्तीति ॥ अन्यथा अपत्योत्पादनायैतः सैकादौ प्रवृत्त्यनुपपत्तिरिति भावः ॥ न चा-
 साविति ॥ तस्य कालादिघटितत्वादिति भावः ॥ अन्वयव्यतिरेकित्वाख्येति ॥ शरीरैरेतोजन्यतदन्वयव्यतिरे-

कप्रयुक्तान्वयव्यतिरेकप्रतियोगित्वादित्यनुमानेनेत्यर्थः । यदधिष्ठिते येनाधिष्ठिते । परिणमते शरीरात्मना । वातादिधातु-
 रित्यादौ नचासौप्रत्यक्षइत्यादियथासंभवमनुष्ठृत्यकार्यकारणभावसाधकानुमानप्राप्यजीवेश्वरादृष्टागमप्राप्यसिद्धि-
 व्याख्येया । कणिका बीजं । अयस्कांतेन सूचीपाषाणेन ॥ नचाचेतनेचेष्टकत्वमिति ॥ अतस्तत्रेश्वरौगीकार्यइति-
 भावः । एवमेव नचासाविति वाक्ययोज्यं । पच्यतइति । पचनानन्तरमेव तृष्णानि वृत्तिरिति भावः ॥ नापि जीववत्स-
 र्वशरीरेरिति ॥ व्याधिविशेषविशिष्टानां तथादर्शनादिति भावः । भूतेषु पृथिव्यादिषु वचनादित्यस्य नास्तिक्यवादा-
 योगे हेतुत्वायोगादाह ॥ एतैरिति ॥ इतश्चक्षमाणादपि प्रकारात् सांख्यमित्यादि भाष्यमाकांक्षाक्रमेण योजयति
 ॥ पंचरात्रस्येत्यादिना ॥ अत्रेदंबोध्यं । सांख्ययोगः पाशुपतं वेदारण्यकमेव च । ज्ञानान्येतानि भिन्नान्युताहोनेति चो-
 च्यतां । सांख्ययोगः पाशुपतं वेदारण्यकमेव च । ज्ञानान्येतानि भिन्नानि नात्र कार्याविचारणा । सांख्यस्य वक्ता कपिलः
 परमर्षिः स उच्यते । प्राचीनगर्भतमृषिं प्रवदंतीह केचन । हिरण्यगर्भो योगस्य वक्ता चैव चतुर्मुखः । उमापतिर्भूतपतिः
 श्रीकंदो ब्रह्मणः सुतः । उक्तवानिदमव्यग्रं ज्ञानं पाशुपतं शिवः । पंचरात्रस्य कृत्स्नस्य वक्तानारायणः स्वयं । ज्ञानेष्वेतेषु
 राजेन्द्र सर्वेष्वेति द्विशिष्यतइत्यत्राद्यश्लोकेन सांख्यादिचत्वारिज्ञानसाधनानि किंपरस्परभिन्नार्थप्रतिपादकान्युतैकार्थप्रति-
 पादकानि । आद्ये किं सर्वाण्यप्रमाणानि उतैकप्रमाणं । एकंप्रमाणंचेतुर्कितदिति जनमेजयेन प्रश्नः क्रियते वैशंपायनेन तु
 द्वितीयपद्येन क्रमेण प्रकृतिवायुनिरोधशिवकिष्णनां मोक्षदत्त्वप्रतिपादकत्वेन भिन्नार्थप्रतिपादकत्वमित्याद्याप्रश्नपरिहारः क्रि-
 यते । सार्धश्लोकत्रयेणानामप्रणीतत्वादितरेषामप्राप्यं वेदपंचरात्रयोरेकार्थत्वेन पंचरात्रप्रामाण्योक्तौवे स्यापि
 प्रामाण्यमुक्तं भवेदित्याभिप्रेत्य पंचरात्रस्याप्तप्रणीत्वेन प्राप्यमिति द्वितीयतृतीयप्रश्नपरिहारः क्रियते । नान्यप्रामाण्य-

मिति । अकथनादितिभावः । वेदस्यपंचरात्रभिन्नार्थत्वंमत्वाशङ्कते ॥ तर्हीति ॥ वेदश्चारण्यकंच तयोःसमाहारवे
दारण्यकं । अरण्येपठनीयोवेदभागः आरण्यकंसामान्यविशेषभावेनपृथगुक्तिरितिध्येयं । वेदार्थत्वेन वेदव्याख्यान
रूपत्वेन ॥ असंगतस्यादिति ॥ एव्याभिप्रायेहिंवेदारण्यकशब्देनपंचरात्रस्यापिप्रसक्तत्वेनएतेषुकिंप्रमाणमिति
प्रश्नोत्तरत्वेन तदाधिक्यकथनंसंगतस्यात् । तदभावेचपंचरात्रस्यप्रागप्रकृतत्वेनतदाधिक्यकथनमसंगतस्यादित्यर्थः ।
पृच्छति ॥ वेदस्यैवेति ॥ वेदस्यैवपृष्टत्वादितिभावः । उत्तरमाह ॥ पंचरात्रेति ॥ नोच्यतइत्यनुवर्तते वेदप्रमाण्यो
क्तौतदलाभादितिभावः । तर्हिवेदप्रमाण्यनोक्तस्यादित्यतआह ॥ पंचरात्रप्रामाण्योक्ताविति ॥ वाक्यार्थानु
पपत्येति ॥ ज्ञानेज्वतेष्वितिवाक्यस्यस्योर्थःपंचरात्रप्रामाण्यरूपः तस्यान्यथावेदप्रामाण्यंविनानुपपत्येत्यर्थः । तथाहि
एतेषुकिंप्रमाणमितिप्रश्नस्यैतेषुपंचरात्रप्रमाणमित्युत्तरं पंचरात्रस्यैतेष्वन्यतमत्वंविनानोपपद्यते तत्रसांख्याद्यन्यतमत्वंना-
स्ति तद्विरुद्धार्थप्रतिपादकत्वात् । अतोवेदारण्यात्मकत्वाच्च । नचस्वरूपैक्यसंभवति । अतोर्थैक्यमंगीकार्यं तत्रवे
दस्याप्रामाण्येतत्समानार्थकंपंचरात्रस्याप्यप्रामाण्यस्यात् । नचैवं । अतोवेदस्यापिप्रामाण्यमिति ॥ धर्मबहुत्वादि-
ति ॥ तथाचप्रतिपाद्यबहुत्वप्रयुक्तबहुत्वव्यवहारइत्यर्थः ॥ प्रमाणमिति ॥ सामर्थ्यलब्ध्याःज्ञप्तेःशास्त्रपदार्थ
पर्यालोचनया प्रमात्वलाभइतिभावः । ननुतपोधनइत्यादौ समस्यमानपदद्वयार्थत्यागेनान्यपदार्थस्यैव तपस्विनः प्राधा
न्यं राजपुरुषइत्यादौच समस्यमानोत्तरपदार्थस्यपुरुषस्याप्राधान्यं । एवंचान्यपदार्थप्रधानबहुव्रीह्यपेक्षया वृत्तिपदार्थ
प्रधानतत्पुरुषस्य प्राबल्यात्सएवात्रास्त्वितिशङ्कते ॥ समासप्राबल्यादिति ॥ जन्मादिकारणत्वंकुतइत्यतः शास्त्रयो
नित्वेनतत्साध्यतेअतउक्तोपयोगइत्यतआह ॥ नहीति ॥ वैषरीत्यस्यैवेति ॥ सहस्रवत्त्वेनवशतत्वसाधननान्यथा

व्यभिचारादितिभावः ॥ अर्थलब्धमिति ॥ उपादानादिज्ञानवत्त्वकर्तृत्वादितिभावः । स्फोरयति स्फुटीकरोति ॥ अर्थलब्धशक्तीति ॥ श्रुत्यभावेकर्तृत्वात्तर्गतप्रयत्नानुपपत्तिरितिभावः अभ्युपेत्येदमुक्तं । वस्तुतस्तुसावज्ञस्फोरणमेव न युक्तमित्याह ॥ अनन्तंति ॥ ननुशास्त्रस्यशेषार्थप्रतिपादकत्वात्तन्निर्माणमशेषार्थज्ञानविनानसंभवतीतिसावेद्व्याप्तिरितिचेन्न । तथात्वेसार्वज्ञस्यपूर्ववदर्थलब्धत्वेनस्फोरणायोगात् । न केवलमुक्तीत्या शास्त्रकर्तृत्वकथनमनुयुक्तं किंत्वयुक्तं चेत्याह ॥ किंचेदमिति ॥ कणादिति ॥ तद्वत्पौरुषेयत्वांगीकारे तन्मतप्रवेशइत्यर्थः । अस्त्वित्यतआह ॥ श्रुतीति ॥ अपौरुषेयत्वाभिधायकवाचाविरूपनित्ययेत्यादिश्रुतीत्यर्थः ॥ सार्वज्ञसाधकत्वाभावेति ॥ अध्यापकवदर्थज्ञानेष्युच्चारणसंभवादितिभावः । नन्विदमधिकरणंस्मृत्यनकावशदोषप्रसंगइतिचेन्नान्यस्मृत्यनवकाशदोषप्रसंगादित्यनेनपुनरुक्तं । तत्रैवात्रापि सांख्यपाशुपतादिदुर्गगमानां निरासादितिचेत् । उच्यते । अत्रविष्णोरन्येषांचकारणत्वाभिति समुच्चयेनलक्षणस्यातिव्याप्त्या पूर्वपक्षविष्णोरेवेत्यवधारणेनसिद्धांतः । तत्रतुविष्णोःकारणत्वेनेत्यसंभवेनपूर्वपक्षेस्तीतिसिद्धांतः । अतएवात्रटीकायांविष्णोरिवान्यस्याप्यस्तिनवेतिसंदेहः । कारणत्वस्यभगवदेकनिष्ठत्वाभावादितिपूर्वपक्षोपसंहारश्च तत्रतुयुक्तंनवेतिसंदेहः । नविष्णोःकारणत्वसिध्यतीतिपूर्वपक्षोपसंहारश्च सुधापिअत्रातिव्याप्तिमाशङ्कयेति । तत्रतुशिवादीनामेवकारणत्वमितिविस्तरस्तुचंद्रिकायांद्रष्टव्यः ॥ ३ ॥ जगत्कारणत्वेन जगत्कारणत्वमित्यनेन प्रकारेण एवमश्रेपि । तज्जगत्कारणत्वेनशास्त्रयोनित्वं । पूर्वोक्तिः कारणस्यशास्त्रयोनित्वाद्दिष्णुरेवकारणमित्युक्तिः प्रतीतिः एकोरुद्रोनद्वितीयोवतस्यै एकोनारायणआसीदित्यादिना अप्रामाण्येन नैवशास्त्रिकुर्वमत्तदित्युक्तरीत्या प्रतीतिः सग्रीचीनस्येति प्रतीतिसाहित्येन समीचीनस्येत्यर्थः ॥ ॐ ॥ तनुसमन्वयात् ॥ ॐ ॥ जन्मादिकारणत्वेनशास्त्रगम्यं

तत्तुविषयवाक्यं ब्रह्मैव कुतः समन्वयात् बलाबलत्वादिना सम्यग्विचारितोपक्रमादिप्रमाणादित्यर्थः । प्रकरणादिरूपक्रमः
तदंतउपसंहार इत्यत्र स्फुटत्वाद् अभ्यासादेर्लक्षणमाह । एकप्रकारेत्यादिना असकृत् अनेकवारं यथा हो दर्शनीया हो-
दर्शनीयेत्यादि । ननु समिधोयजति इडोयजति तनूनपांतयजति वीहिर्यजति स्वाहाकारंयजति इति भिन्नप्रकारयु-
ते अभ्यासे इदं लक्षणमव्याप्तं । न च तत्रापियजत्यंशे एकप्रकारोस्तीति वाच्यं तथा लेघटोस्ति पटोस्ति इत्यत्रातिव्याप्तेः ।
तत्राप्यस्ति त्वांशे एकप्रकारोक्तिस्तत्वादिति चेत् सत्यं अभ्यासोद्विविधः तात्पर्यनिश्चायकः कर्मभेदप्रयोजकश्च । तत्रा-
द्यः एकप्रकारासकृदुक्तिरूपः । अपरस्त्वसकृदुक्तिमात्ररूपः । इदानीं तात्पर्यनिश्चायकस्यैवलक्ष्यलान्नेतरत्रातिव्याप्तिरि-
ति ॥ प्रमाणांतरेणासिद्धार्थेनेति ॥ प्रमाणांतरेणाग्राह्यतेत्यर्थः । यथेश्वरसर्वज्ञप्रतिपादकयः सर्वज्ञ इत्यादि नन्वे-
तदनुपपन्नं । ईश्वरसर्वज्ञस्य स्मृतिवाक्येन कार्यत्वाद्यनुमानेन च । प्राप्तत्वेन मानांतरा प्राप्तत्वाभावादिति चेन्न प्रमाण-
लक्षणटीकानुसारेण प्राचर्येनेति पूर्णात् । तथा च स्वबोधनीयपुरुषगताज्ञानादिविरोधिना स्वानुपजीविमानांतरेणाग्राह्या-
र्थत्वं पर्यवस्यति । अस्यार्थः स्वशब्दस्तेन बोधनीयोयः पुरुषस्तद्गतं यदज्ञानादितद्दिरोधिना स्वशब्दस्तदनुपजीविमानांत-
रेणाग्राह्यार्थत्वमिति अत्र स्वानुपजीविमानांतरेणेत्यनेनोक्तचोद्यनिरासः स्मृतिवाक्यकार्यत्वाद्यनुमानयोः शब्दोपजीवि-
त्वात् । तावन्मात्रस्य लक्षणत्वे असंभवः सार्वज्ञादिरूपवेदार्थस्य शब्दानुपजीविविश्वप्रत्यक्षग्राह्यत्वात् । अतः स्वबोधनी-
यपुरुषगताज्ञानादिविरोधेनेति । ईश्वरस्य वेदबोधनीयत्वाभावात् वेदबोधनीयास्मदादिगताज्ञानादिकं प्रतीश्वरप्रत्यक्ष-
स्य विरोधित्वासंभवाच्चासंभवपरिहारः टीकानुसारेण प्रमाणांतरा प्राप्तार्थत्वमित्युक्ते प्रत्यक्षापेक्षया पूर्वं प्रवृत्ते आग्नि-
हिमम्यभेषजमिध्यादिवाक्येतिव्याप्तिः । तत्रापि स्वबोधनीयपुरुषगताज्ञानादिविरोधिना स्वानुपजीविना स्पर्शनप्रत्यक्षेण

ब्रह्मौष्णस्याप्राप्तत्वात् । अतोमानंतराग्राह्येति । औष्ण्यस्यप्रत्यक्षाप्राप्तत्वेऽपि तद्ब्रह्मण्योग्यत्वेन तद्ब्रह्मत्वाभावाच्चाति-
 व्याप्तिरिति । फलवत्त्वमिति । फलप्रतिपादकत्वमित्यर्थः । यथामृतोवावसोमपोभवतीत्यादिरर्थवादइत्याभियुक्तप्र-
 योगोवाविधिशेषत्ववार्थवादइतितल्लक्षणस्य स्फुटत्वात् तद्विशेषानेवाह ॥ स्तुतिरिति ॥ वायुर्वैशेषिष्ठदेवतेत्यादिस्तु-
 तिः । पुत्राह्येतद्वृद्धाग्रह रूपइत्यादिनिंदा । कर्तृनामनिर्देशपूर्वकमितिहासः । परकृतिः यथाजनकोवैदेहआसांवेक्ते-
 त्यादि । सामान्यतः कथाकथनंपुराकल्पः । यथात्रयोद्गीथेकुशलबभूवुरित्यादि ॥ युक्तिरिति ॥ पूर्णत्वापूर्णत्वाभ्यां जीवे
 शभेदप्रतिपादकं । भिन्नोचित्यः परमोजीवसंघातपूर्णः परोजीवसंघोह्यपूर्णइत्यादि । उपक्रमोपसंहारावितिभाष्ये प्रत्येकवि-
 वक्षया द्वाविविसमुदायविवक्षया तदैकरूप्यमपिविवक्षितं । तद्दीकार्यातदनुक्तिश्चकंठतोऽनुक्तत्वादितिध्ययं । ननूपक्र-
 मादीनामुपपत्तेः सकाशात्पृथगुक्तिरशुक्ता । इदंवाक्यमेतत्परं अबोधेसत्येतदुपक्रमवत्त्वादित्यादिरूपेण तेषामपिमहावा-
 क्यतात्पर्ये उपपत्तिरूपत्वादित्यतआह ॥ उपक्रमादीनामिति ॥ सन्यासिनां ब्राह्मणत्वेऽपि ब्राह्मणेऽविद्यमानदे-
 दमुडत्वादिविशेषवत्त्वाद्यथापृथगुक्तिः तथोपक्रमादीनां तात्पर्यनिर्णये उपपत्तिरपि अवांतरवाक्यार्थरूपस्वार्थे आगमरू-
 पत्वं उपपत्तेश्च अयंतात्पर्यविषयउपपन्नत्वादितितात्पर्यनिर्णयइव ईश्वरोभिन्नः पूर्णत्वादित्यादिस्वार्थेऽप्युपपत्तिरूपत्वं अ-
 तोविशेषादुपपत्तेः सकाशादुपक्रमादेः पृथगुक्तिरित्यर्थः । उदाहृतवाक्ये उपक्रमस्य प्राथम्यश्रवणादन्यउपपत्त्यादि
 लिंगमितिकथमुक्तमित्यतआह ॥ उपक्रमादीनामिति ॥ अत्रानुव्याख्यानसंमतिमाह ॥ उपक्रमेति ॥ उत्तरो
 चरप्राबल्यमुपपादयति । उपसंहारस्येत्यादिना ॥ व्याख्यानरूपत्वेनेति ॥ तत्सत्यामित्युपक्रमे श्रुतसत्यशब्दव्या-
 ख्यानंसदितिप्राणस्तीत्यन्नयमित्यसावादित्यइत्युपसंहारेणक्रियते । अन्यथा प्रथमप्राप्तोपक्रमेणवार्थबोधे प्रयोजनानं

राभावेनोपसंहारस्यवैयर्थ्यस्यादितिभावः ॥ उपक्रमाप्रामाण्येति ॥ निश्चितप्रामाण्यव्याख्यानानुसारेण निश्चितव्य-
 प्रामाण्यव्याख्येयबाधस्य न्याय्यत्वादितिभावः ॥ प्राबल्यमिति ॥ सत्यशब्दादन्यप्राप्तिनिषेधकोदाहृतस्थलएव-
 दृष्टत्वादितिभावः ॥ बहुक्तेःप्राबल्यादिति ॥ बहुबाधस्यान्याय्यत्वादितिभावः ॥ प्राबल्यमिति ॥ यथा त-
 स्यैषएवशरीरआत्मैतिशरीरशब्दबलाज्जीविप्रापकोपसंहारापेक्षयाऽसद्ब्रह्मेतिवेदचेदस्तिब्रह्मेतिचेद्वेदतिब्रह्मशब्दाभ्या-
 सस्यप्राबल्यं । अत्रोपक्रमात्प्राबल्यकथनंनस्तुस्थितिप्रदर्शनार्थनत्वावश्यकं । उपसंहाराधिक्येनैवोपक्रममाधिक्यसिद्धेः ।
 उपसंहाराधिक्यस्यैवोपपादनाच्च । एवमग्रेपि ॥ मुख्यस्येति ॥ प्राचुर्येणाप्राप्तस्येत्यर्थः । असकृदावृत्तस्यापि स-
 भवदनेकार्थस्य स्वारसिकप्राप्तार्थेत्योगेनावैयर्थ्याप्राप्तार्थतायाः आवश्यकत्वादितिभावः ॥ प्राबल्यमिति ॥
 यथा जीवाद्भवन्तिभूतानिजीवेतिष्ठत्यचंचलाः । जीवितुलयमिच्छतीतिजीवशब्दाभ्यामापेक्षया प्रत्यक्षसिद्धयत्किंचिद्रूतक-
 र्त्तृजीवविना ब्रह्मग्रहणेनानुपूर्वतायाः प्राबल्यं ॥ उद्देश्यत्वादिति ॥ अपेक्ष्यत्वादित्यर्थः । अप्राप्तेनिष्फले तास्यार्था-
 दर्शनात् प्राप्तेपिसफले तास्यदर्शनादितिभावः ॥ प्राबल्यमिति ॥ यथाब्रह्मोत्पत्तिप्रतिपालकत्वेनानुपूर्वताशुक्तादप्य-
 सतःसदजायतेतिवाक्यात् ब्रह्मानुत्पत्तिप्रतिपादकत्वेन तत्प्रीत्यामोक्षरूपफलवतः सदेवसौम्येतिवाक्यस्यप्राबल्यं ॥ फ-
 लमात्रादिति ॥ इष्टानिष्टकथननूत्यादित्यर्थः ॥ प्राबल्यमिति ॥ यथाभूतोववेतिफलवाक्यात्काम्यकरणे-
 अनिष्टकथनस्य पुत्राहोतेभट्टहायज्ञरूपाइति निंदारूपार्थवादस्यप्राबल्यं ॥ सर्वभूलत्वेनेति ॥ उत्तरीत्यापक्रमादेरप्यु-
 पपत्तिरूपेण तात्पर्यनिश्चायकत्वादितिभावः ॥ प्राबल्यमिति ॥ यथा तस्यतावेवचिरमित्याद्यर्थवादोपेतादप्यभे-
 दवाक्याद्भिन्नोचित्यइत्यादिसोपपत्तिकभेदश्रुतेः प्राबल्यं । लिंगमित्येकवचनंघटयंश्चतुर्थपादार्थमाह ॥ एतदिति ॥

यदर्थमुत्तरोत्तरप्राबल्यनिरूपणं तदाह । विरोधइत्यादिना बाधइत्येतेन । उपक्रमादिष्वन्योन्यविरोधइत्यर्थः । एतदुदाहरणं पूर्वोक्तमेवव्ययं ॥ साम्यइति ॥ उपक्रमादिद्वयस्योपसंहारद्वयस्यैव समस्यविरोधे निरवकाशेन सावकाशं बाध्यमित्यर्थः । यथा प्राणोब्रह्म कंब्रह्म खंब्रह्मतिप्राणब्रह्मणोरुपक्रमेपिश्रुतिलिगादिना निरवकाशब्रह्मोपक्रमेण प्राणोपक्रमबाधः ॥ स्वभावेति ॥ उपक्रमादावुत्तरत्वंस्वभावप्राबल्यानियामकं ॥ बाधोभवतीति ॥ यथाऽदितेरादितिसमिति स्वभावप्रबलोपसंहाराददितिप्रतीतावपि नैवेहकिंचनेतिनिरवकाशोपक्रमेण सावकाशोपसंहारस्यबाधः । एकेननिरवकाशेन अनेकेषां सावकाशानांबाधइति । यथा एकमेवाद्वितीयं तत्त्वमस्यथसंपत्स्यतइत्यभेदप्रापकाणांक्रमेणोपक्रमोपसंहारफलानां शकुनिमूत्रदृष्टांतोपपादकभेदोपपत्त्याबाधः । ननुबाधेसत्यर्थितरपरत्वं सावकाशत्वं दुर्बलत्वमपीदमेवार्थितरपरत्वाभावोनिरवकाशत्वं प्राबल्यमपीदमेवातोबाध्यत्वेसावकाशत्वंबाधकत्वे निरवकाशत्वंप्रयोजकमित्येववाच्यं । नतुभयोरुभयत्रप्रयोजकत्वमितिशंकेते ॥ नन्विति ॥ निर्णयः । बाध्यबाधकव्यवस्था । अन्यथाद्वयोरपिनिरवकाशत्वे ॥ वाक्येति ॥ उपक्रमाद्यवांतरवाक्येत्यर्थः । वाक्यार्थैर्द्वेष्यायोगादितीभावः । अर्थोत्तरपरत्वसाम्येपि व्याख्यातव्यापारसापेक्षत्वनिरपेक्षत्वाभ्यांविशेषइत्याह ॥ भैवमिति ॥ अर्थोत्तरकल्पनमिति ॥ बलाल्लक्षणादिनार्थोत्तरकल्पनंव्याख्यात्राकार्यमित्यर्थः । इदं दुर्बलत्वंनाम यथोपजीव्यत्वादिना प्रबलभेदग्राहिसाक्ष्यादिप्रमाणविरोधेन तत्त्वमसीत्यादेः सादृश्येऽलक्षणा । स्वयंव्याख्यातृप्रयासमनपेक्ष्ययथानिरवकाशपरोवरीयस्त्वादिलिगविविरोधेनाकाशश्रुतेरासमंतात्काशतइत्याकाशइतियोगेनविष्णुपरत्वं सावकाशत्वंदुर्बलत्वाभेदतद्विरुद्धनिरवकाशत्वप्राबल्ययोर्भेदःस्फुटएवेतिनोक्तः । ननुपक्रमादीनांसप्तानमेव तात्पर्यलिगत्वेकथमुत्तरत्रश्रुत्यादिनानिर्णयइत्यतआह ।

अत्रेति ॥ उपपत्त्यादीति ॥ भाष्यं आदिपदार्थत्वेनेत्यर्थः । तत्स्वरूपं वामनाधिकरणेस्फुटीभविष्यतीतिभावः ।
 तर्ह्यपक्रमादिभिरेवरुद्रादिनिर्णयोस्त्वित्यतआह ॥ तैश्चेति ॥ कर्मविधात्री प्रातःसंव्यामुपासीतित्यादिका
 विष्णोःसिद्धत्वेनविधेयत्वाभावादाह ॥ मांप्रत्येवेति ॥ मत्प्रीत्यर्थमेवकर्मादिविधत्तइत्यर्थः । इंद्राद्यभिधात्री ।
 इंद्रश्चेष्टानीत्यादिका । मामभिधत्ते परममुख्यवृत्त्या । विविधरूपत्वेन वासुदेवादिरूपत्वेन । कल्प्यः ज्ञेयः ।
 अप्रियत्वादपोह्यइति मदप्रीतिसाधनत्वादेवसुरापानादिकानिषिध्यतइत्यर्थः । इत्यस्याः इत्यत्रेतिशब्दंव्याचष्टे ॥ एवं
 भूतायाइति ॥ इत्यभिप्रायमिति ॥ अनेनास्याहृदयमित्यनयोर्मध्ये मांविधत्तइत्यादियोज्यमित्युक्तंभवति
 ॥ उपलक्षितानंतेति ॥ अस्मिन्नाधिकरणे शास्त्रपदवाच्यानंतवेदादिसदागमानां जन्मादिकारणत्वादिलक्षणतदि-
 तरानंदादिगुणप्रतिपादकानां समन्वयस्योक्तत्वादितिभावः ॥ ४ ॥ वाच्यत्वेति ॥ उपलक्षणमेतत् । सुधोक्तरीत्या
 संशब्दार्थसर्वशास्त्रप्रतिपाद्यत्वसमर्थनादित्यपिध्येयं । तेनसकलशास्त्रप्रतिपाद्यत्वसमर्थकगतिसामान्यसूत्रस्यैतदधिकर-
 णांतर्भावउपपन्नः । ननूपक्रमादिलिङ्गबलाद्रुद्रादिशब्दोपेतशास्त्रस्यापिविष्णुरेवार्थइत्येवोक्तं ननुतस्यमुख्यत्वमित्यत
 आह ॥ उपक्रमादीति ॥ उपलक्षणमेतत् । सुधोक्तरीत्यासंशब्देनविष्णोर्मुख्यार्थत्वस्याप्युक्तत्वात् ॥ वादीति ॥
 वाच्यत्वावाच्यत्ववादीत्यर्थः । तद्ब्रह्म नहीति वचनवृत्त्यालब्धस्यमुख्यार्थत्वादितिभावः । प्रकृतोपयोगायाह ॥ तद-
 विषयश्चेति ॥ शब्दत्वगाद्यविषयइत्यर्थः । एतदुपपादनार्थैवगुणराहित्यकथनमितिभावः । प्रोवाचेत्यनेनवचन
 प्राप्त्या अवचनेनेत्येतद्व्याहृतमित्यतआह ॥ वचनवृत्तिविनेति ॥ उपदिदेशेति ॥ विष्णुमितिशेषः । यल्लोत्रेणेत्यत्र
 येनश्रोत्रमित्यनेनव्याहृतमित्यतआह ॥ पुरुषइति ॥ भाष्ये यतोब्रह्मणःअप्राप्य अविषयीकृत्य मनसासहनिर्वर्तत

इत्यर्थः । अव्ययं ह्यंतरहितं । अनभ्युदितं वचनवृत्तानोक्तं । अभ्युद्यते व्यज्यते । श्रुतं ज्ञातं । यद्वाश्रुतिः स्वयंश्रोत्रशब्दं
निर्वक्ति । येनेति । येनकारणेन इदंशब्दजातंश्रोत्रेणश्रुतं तेननिमित्तेन इदंश्रोत्रमुच्यते । शब्दश्राहित्वंश्रोत्रशब्दप्रवृत्ति-
निमित्तमित्यर्थः । गोचराद्विद्यार्थश्रुतिगोचरशब्दस्यपुल्लिगत्वात्कथंगोचरमित्युक्तमित्यत आह ॥ त्रयीति ॥
स्त्रीगुद्रब्रह्मबंधूनांत्रयीनश्रुतिगोचरेतिप्रथमस्कन्धेप्रयोगादितिभावः । त्रयी श्रुतिः श्रुतिगोचरा श्रवणविषयीभूता ।
उपलक्षणेयतत् । सुधाक्तरीत्याशब्दानां गवां ज्ञानानांचरश्चरणंवृत्तिर्यस्मिन्तच्छब्दगोचरमिति व्यधिकरणबहुव्रीहिर्वा
चरश्चरणमस्यास्तौतिप्रत्वर्थीयाचप्रत्ययांतत्त्वा श्रुत्यगोचरमित्यस्यसाधुत्वंद्रष्टव्यं । तेनाप्राप्यमनसासहास्पशमित्यादि
श्रुतौ यदज्ञेयत्वमभिप्रेतंतदपिसंग्रहीतंभवति । अन्यथातदंशोदाहरणंनस्यात् । अतएवभाष्ये अवाच्यत्वादिकमित्यादि
शब्दः तदवतारिकाग्रंथे अवाच्यत्वाज्ञेयत्वाभिधायकेतिटीकावचनं अतर्क्यमज्ञेयमित्यादिप्रमाणोदाहरणंचसंगच्छते ।
नचज्ञेयत्वसमर्थनमसंगतमितिवाच्यं । ईक्षणीयत्वहेतोरसिद्धिपरिहारार्थत्वात् । अतएवेक्षणीयत्वासिद्धिपरिहारक
त्वेनगौणश्चेन्नात्मशब्दादितिमुत्रनचगौणआत्मादृश्यइत्यादिनाभाष्येणव्याख्यातमितिबोद्धव्यं ॥ ॐ ॥ ईक्षतेर्ना-
शब्दं ॥ ॐ ॥ तद्वत्त्वा अशब्दं अवाच्यंन किंतुवाच्यमेव ईक्षतेः पुरुषमीक्षतेतिकर्मत्वव्यपदेशादित्यर्थः । श्रुतिप्राप्तं
आपाततइतिशेषः ॥ हिरण्यगर्भोपदेशेनेति ॥ प्रणवेनहरिंध्यायनब्रह्मलोकंसेत्येव । ज्ञानंचतुर्मुखात्प्राप्यमुच्यते
नात्रसंगयइतिषट्प्रश्नभाष्योक्तेरितिभावः । पौनरुक्तिपरिहारायविज्ञायेत्येवचाचष्टे ॥ परोक्षतइति ॥ ईक्षणीयत्वं
ज्ञेयत्वं । ईक्षणस्य ज्ञानस्य ॥ प्रत्यक्षादिनापीति ॥ अतोऽन्यथाप्युपपत्तिरितिभावः । उक्तरीत्या शास्त्रयोनित्वादि
त्युक्तरीत्या ॥ प्रत्यक्षाद्येवेद्यत्वेसतीति ॥ आगमाननुसारिप्रत्यक्षादि

वेद्यत्वाद्विशेषणासिद्धिरिति निरस्तं ॥ ईक्षणीयत्वान्यथानुपपत्त्यर्थः । तेन
 भ्रांतिविषयत्वेनान्यथासिद्धिरिति निरस्तं । एवमर्थपत्तिपरत्वेन व्याख्याय परिशेषपरत्वेनापि व्याचष्टे ॥ परिशेष-
 प्रमाणेन वेति ॥ प्रमाणेनेति ॥ भ्रांतिरज्ञानावरकत्वेन प्रमाणेन मोक्षजनकक्षणासंभवादिति भावः ॥ अवाच्ये-
 हृत्यन्तरेति ॥ अवाच्येपि लक्षणगीकारेऽनवस्थावक्ष्यत इति भावः । अनेनावचनेन तत्प्रकारांतरणयोजितं ॥ प्राब-
 ल्यमिति ॥ तेषु त्रिष्वक्षादिकरणेषु मध्ये यदागमस्य प्राबल्यमुक्तं । तज्जात्यैव स्मृतं उत्सर्गेणैव स्मर्तव्यमित्यर्थः
 ॥ श्रुतिस्मृतीचाहेति ॥ श्रुतावाङ्मासाक्षाद्याच्यत्वोक्तेः स्मृतौ कर्मादीनामपि वेद्यत्वाद्दहमेवेत्यवधारणानुपपत्त्या तदुप-
 त्तयेऽन्येषां मुख्यतया वेद्यत्वेऽपि हरेः परममुख्यवृत्त्या वेद्यत्वस्य वक्तव्यत्वात्तस्य चाच्यत्वं विनायोगात्तत्सिद्धिरिति भावः ।
 भाष्ये वेदांतकृत् वेदनिर्णायकब्रह्ममीमांसाकर्ता । यत्प्रति यत्प्रीत्यर्थं अप्रासिद्धिनिमित्तकावाच्यत्वस्य वास्तव्यत्वे व्या-
 हतिरित्यत आह ॥ अवाच्यत्ववादिष्यपदेश इति ॥ व्यवहार इत्यर्थः । सर्वागमोक्तस्य कथमप्रासिद्धत्वमित्यत आह
 ॥ साकल्येनेति ॥ अप्रासिद्धैवेति ॥ पश्यन्तोऽपि न पश्यन्तीत्यनयोर्विरोधपरिहाराय साकल्येन न पश्यन्तीति वाच्यं । तदेव
 चाप्रासिद्धत्वमिति भावः ॥ अन्यथानुपपत्तीति ॥ वाच्यत्वसाधकप्रमाणान्यथानुपपत्तीत्यर्थः । इयम् अप्रासिद्ध-
 त्वादवाच्यत्वादिरूपा ॥ अप्रासिद्धिप्रसिद्धिभ्यामिति ॥ तथा चाप्रासिद्धरतर्क्यमज्ञेयप्रासिद्धेस्तर्क्यज्ञेयं चेति व्याख्येय
 मिति भावः । अत्र ज्ञेयत्वमागमानुकूलप्रत्यक्षेण वचनतर्कयोः पृथगुक्तेरिति ध्येयं । तदीयाधिकरणसंक्षेपतो नुवदति ॥ जग-
 त्कारणत्वमिति ॥ सदेवेति ॥ सदेव सौंदर्यं प्रभासीत् एकमेवाद्वितीयं तदैक्षत बहुस्यां प्रजायेयेति तत्तेजो
 मृजतेत्यादमित्यर्थः ॥ प्रधानमिति प्रासिद्धिः ॥ जेतनस्य ब्रह्मणोऽपरिणामितया क्रियाकर्तृत्वलक्षणसच्छक्त्या

संभवात्प्रधानस्य तत्संभवादिति भावः ॥ श्रौतेति ॥ श्रुत्युक्त्यर्थः ॥ ईक्षणश्रवणादिति ॥ तस्य जडेऽसंभवादिति भावः । अशब्दमित्यंशोक्तहेतुमाह ॥ अशब्दमिति ॥ प्रधानस्य श्रुत्यप्रतिपाद्यत्वात्तद्व्युक्तकारणं न भवतीत्यर्थः । इतरशब्दस्य मायि परत्वमुपेत्य प्रकारांतरमाह ॥ नापीति ॥ श्रुतत्वादिति ॥ तत्र लोहितशुक्लकृष्णमिति त्रिगुणात्मकत्वरूपतल्लिङ्गश्रवणादिति भावः । अन्यत्तज्जोबद्धात्मकं अत्रोक्तरूपाणां यदग्रे रोहितं रूपं तेजसस्तद्रूपं यच्छुक्लं तद्रूपं यत्कृष्णं तदन्नस्येति तेजःप्रभृतिषु प्रसिद्धत्वादिति भावः ॥ नाममात्रेति ॥ तेजोबद्धात्मकस्यैव प्रधानत्वादिति भावः । अतएवाह ॥ अर्थांतरस्येति ॥ इत्थं व्याख्यानं स्वव्याहृतं चेत्याह ॥ किंचेति ॥ ईक्षति स्वरूपत्वादिति ॥ क्रियारूपस्य क्रियाश्रयत्वरूपकर्तृत्वानुपपत्तिरिति भावः । ननु तदैक्षत तत्तेजोमृजेत तज्जगत्कारणत्वेनोक्तस्यैव क्षितृत्वमपीक्रियते जगत्कारणं चेनेक्षारूपं गुणं किंतु मायाविशिष्टं शब्दमेव अतो नोक्तदोषहत्याशङ्कते ॥ जगत्कारणस्येति ॥ जगत्कारणत्वेनोक्तं गुणं वैतिपरिहरति ॥ नेति ॥ आदिमुत्रैजिज्ञास्यत्वेनोक्तस्यैव द्वितीये जन्मादिकारणत्वेनोक्तत्वादिति भावः । जिज्ञास्यं गुणं वैति भावः । विशिष्टमेव जिज्ञास्यमस्ति त्वत आह ॥ नहीति ॥ अप्रयोजकत्वादिति ॥ प्रयोजनविकल्पादित्यर्थः । विशिष्टस्यापि मध्यस्थत्वेन तद्विज्ञानस्य भ्रमत्वेन मोक्षाहेतुत्वादिति भावः । ननु न विशिष्टमपीक्षितं येन जिज्ञास्यत्वायोगः । किंतु विशिष्टांतर्गतं विशेष्यभूतं गुणमेव । न च तस्यैक्षारूपत्वाविरोधः । केवलबन्धः रोगनिवर्तकत्वायोगेऽप्ययः पिंडसमाख्यस्य तथालवदीक्षारूपस्यापि गुणस्य मायासंबन्धेनेक्षित्वसंभवादित्याशङ्क्य किंश्यामेप्याम्रफले सौरातपसंबन्धात्पीतरूपमिव गुणं माययेक्षणं संभवतीति विविक्षितं उत विशिष्टगतां विशेष्ये कनचित्संबन्धेनोपचर्यत इति पृच्छति ॥ किंचेति ॥ माययेक्षणं च किमित्यर्थः । एतेन विशिष्टपक्ष एव दूषणांतरप्रतिज्ञाने तेनापि विशिष्टस्य दृश्य-

लांगीकारेण दृश्यत्वाद्यपि किंनस्यादिति दूषणाभिधानमसंगतमिति निरस्तं ॥ दृश्यत्वाद्यपीति ॥ केवलस्य वन्ह
 रित्यादिन्यायसाम्यात् । तथाच मिथ्यात्वं स्यादिति भावः ॥ ॐ ॥ गौणश्चेन्नात्मशब्दात् ॥ ॐ ॥ पुरुषमीक्षत
 इत्यादावीक्षणकर्मत्वेनोक्तो गौणस्त्रिगुणसंबद्धो जीव एव न विष्णुरिति चेन्न । आत्मानं पश्यदित्यादावीक्षणकर्मणि विष्णु
 मात्रनिष्ठात्मशब्दश्रवणादित्यर्थः ॥ गौणेति ॥ सत्तादिगुणबद्धेत्यर्थः । ईक्षति श्रुत्युक्तं निर्गुणमेवास्त्वित्यत आह
 ॥ गौणग्रहणइति ॥ भाष्योदाहृतो विज्ञायन् ज्ञातिन्यशे आत्मशब्दाभावात्पूर्वाशमुदाहरति ॥ अजइति ॥ ध्रुवः
 निश्चलः । आनंदादिभ्रमं वारयति ॥ सत्त्वादिभिरिति ॥ अत्युपादेयइति ॥ अनेन हेयत्वसहितोपादेयत्वा
 भाववानित्यर्थ उक्तो भवति ॥ हृदि द्येषइति ॥ अस्य जीवपरत्वं हृदि हीति सूत्रसिद्धिमिति भावः । भाष्ये अनात्मनि जीवे
 ॥ सोपचारइति ॥ परममुख्यलोपेक्षया न तु गौण्यादृत्या ॥ स्वरूपप्रतिमाभिप्रायइति ॥ आत्मानिस्वरूपाभि
 प्राय अनात्मनि प्रतिमाभिप्रायइत्यर्थः ॥ सयइति ॥ सः प्रसिद्धो यइत्यर्थः । तेन न तच्छब्दात् रवैयर्थ्यमिति भावः । जी-
 वस्यापि नित्यत्वादाह ॥ देहहानीति ॥ जडामिश्रः प्राकृतदेहरहितः ॥ गौणाश्रयणादिति ॥ अमुख्याश्रयणा-
 दित्यर्थः । तर्हि कोऽर्थइत्यत आह ॥ चेतनेति ॥ किमत्र नियामकमत्र आह ॥ तथाचेति ॥ चेतनाचेतनपरत्वे आत्मा-
 नात्मशब्दयोश्चेतनाचेतनपरतया सिद्धत्वेन तदबाधनाद्गुणशब्दस्य प्रतिपारूपार्थत्वं स भवेन अनेकार्थत्वस्य अकल्पनाच्च देवा
 वेति श्रुतेः ऋजुत्वं संभवतीत्यर्थः । आत्मशब्दस्य चेतनमात्रपरत्वे यश्च दोषविवर्जित इत्याद्यनुपपत्तिरित्यत आह ॥ निर्दो-
 षत्वादेरिति ॥ जीवात्मन्यपि दुःखादिदोषौ पाधिक एवेति भावः ॥ ॐ ॥ तन्निष्ठस्य मोक्षोपदेशात् ॥ ॐ ॥
 तन्निष्ठस्यात्मज्ञानिनः यस्यानुचितः प्रतिबुद्ध आत्मा तस्य लोकः स उलोक एवेति मोक्षाभिधानात्मात्मशब्दोक्तो गौणइत्यर्थः ।

असौ आत्मा ॥ गुणबद्धेति ॥ एतत्सूचनार्थमेव पूर्वसूत्रे जीव इत्यनुत्कार्गौण इत्युक्तमिति ध्येयं । कः कुत्रत्यः विश्वकृच्छ्र-
 ब्दार्थो वा युक्तोति । विशातदेहिना हृदयगुहा वाति च भासां द्वासादिरूपेणेतियागाद्विश्वो वायुः समुद्दिष्ट इत्युक्तेः । विश्वो हि
 रण्यगर्भ इत्यादौ विश्वशब्दस्य वायौ प्रयोगाच्च । अतो न सर्वस्य कर्तृत्वेन न पुनरुक्तिरिति भावः । प्रतिबुद्धशब्दार्थः सर्वज्ञ इति ।
 संदोहशब्दार्थो देह इति तस्य कार्यकारणसंघातत्वात् । गहनशब्दार्थो गुहाशब्दार्थ इति । यस्येत्यस्य येनेति अनुचित इत्यस्य
 ज्ञात इति । तेन न प्रतिबुद्ध इत्यनेन पौनरुक्त्यमिति भावः । उच्चत्वादुकारवाच्यां विष्णुस्तच्छां कडलो क इत्याशयेनोक्तं वि-
 ष्णुलोक इति । भाष्ये अयमिति श्रुतिः । तत्र श्रीब्रह्मादिनियामकत्वेन प्रकृतस्यायमिति परामर्शः । वदंति तत्तत्त्वविदस्तत्र
 यद्ब्रह्मानमद्वयं । ब्रह्मेति परमात्म्येति भागवतवाक्यं । अनसूयातथैवात्रैज्ज्ञेपुत्रानकल्पमान् । दत्तमित्यपि भागवतवाक्यं ।
 अत्र दत्तात्रेयस्य आत्मशब्दितविष्णवतारत्वमुक्तं । ब्रह्मणो नावतारोस्ति सन्निधानं न केवलमिति तात्पर्यतोऽसौ मस्य ब्रह्मैवे
 शावतारत्वं ज्ञेयं । जज्ञे जनयामास । चेतनस्तु द्विधा प्रोक्त इत्यत्र जीवशब्दं जीवशयोर्भिदा चैवत्यादा विवास्वतं चेतनपरः । तेन
 रमाया अपि संग्रहः न च जीवा ब्रह्मादय इत्यनुपपत्तिः । मम यो निर्महद्ब्रह्म तस्मिन् गर्भे दधाम्यहमिति तस्यामपि ब्रह्मशब्दार्थप्र-
 वृत्तेः प्रकृतोपयोगायाह । स्वतंत्र इति ॥ ॐ ॥ हेयत्वावचनाच्च ॥ ॐ ॥ नगौण आत्मशब्दोक्तः । तमेवैकं जानथा
 त्मानमन्यावाचो विमुंचथेति आत्मशब्दार्थस्य हेयत्वावचनात् । प्रत्युता हेयत्ववचनात् । अन्यस्य हेयत्ववचनाच्चेत्यर्थः
 ॥ हेयत्वप्रसंगादिति ॥ मुमुक्षुणेशेषः । गौणस्य वक्ष्यमाणरीत्या हेयत्वादिति भावः । अस्य तमेवेति श्रुत्युक्तस्य
 जानथ विज्ञानथ । अन्याः भगवदितरविषयकाः । ननु सगुणानामपि ब्रह्मादीनां भगवत्वास्ति त्यादावहेयत्वं बक्ष्यति
 सूत्रकारः । सत्यं अत्र प्राधान्येन हेयत्वमुच्यते । तत्र तु परिवारतयोपस्यत्नमिति निरोधः ॥ मोक्षदातृत्वेनेति ॥

तथाचबाधकबन्नादात्मन्येवात्मानं अजआत्मा तमेवैकमित्यादौ तत्यागेपीक्षिति श्रुतौ बाधकाभावाज्जीवग्रहणं संभवतीति
 भावः ॥ ॐ ॥ स्वाप्ययात् ॥ ॐ ॥ आत्मन्येवात्मानं विलापयतीति श्रुतिप्रतिपाद्यत्वात्त्रिगुणमवाच्यं । श्रुत्युक्तं नि
 गुणं कुत इति चेत् । स्वाप्ययात् स्वस्य स्वस्मिन्लयाभिधानादित्यर्थः । तदवतारारूपं । उद्विच्यते बहिर्निःसरति । स्व-
 स्य मूलरूपस्य । स्मृत्यनुसारं रणतात्पर्यमाह ॥ एकीभूय इति ॥ अनेन भगवद्रूपाणामेकीभाव एव लय इत्युक्तं भवति ।
 अवधारणार्थे अन्यत्रालीन एवेति ॥ श्रुत्युक्तत्वादिति ॥ अवाच्ये दृढतं त्रायोगाद्भ्रुत्युक्तत्वं वाच्यत्वं संगमयतीति भावः
 ॥ पूर्णत्वादिति ॥ अनेन सूत्रोक्तस्वाप्यय उपलक्षक इति सूचितं ॥ अपूर्णत्वादिति ॥ तथानुभवादित्यर्थः ॥ अन्य-
 स्मिन्निति ॥ यत्प्रयंतीत्यादेरिति भावः ॥ अन्यत्रालीनोपीति ॥ तथाच गौणो द्विविधः । अन्यत्रालीनोऽन्यत्रालीन
 श्रुति । तत्राद्य उक्तप्रकारेणानुभवसिद्धः । द्वितीयस्त्वेतद्भ्रुत्युक्त इति भावः । तर्हि निर्गुणाभावप्रसंग इत्यत आह ॥ निर्गुण इ
 ति ॥ एतद्भ्रुत्युक्तादन्य एव काश्चिदस्तीति भावः । इदमस्य जगतः । तत्र निर्गुणादन्यस्य लयं विनावस्थाननिषेधादिति भा-
 वः ॥ अवस्थानेति ॥ अवस्थानेनेत्यर्थः ॥ यत्प्रयंतीति ॥ तदुक्तस्य तद्विजिज्ञासत्वेति जिज्ञास्यत्वं वाक्यानिर्गुण-
 त्वावगमात्तस्मिन्सगुणानामिमानि भूतानीत्युक्तानां लयोक्तेरिति भावः । इयं स्वाप्ययरूपा तथाच सूत्रे च शब्देन भाव्यमि
 ति भावः । तत्र सूत्रे प्रकृतत्वाद्भिर्गुणस्यैव तिवक्तव्यं निर्दोषस्य तिवचनं किमर्थमत आह ॥ अत्रेति ॥ सूत्रादावित्यर्थः ।
 उक्तमस्मिन्नित्यन्वयः । तच्च प्रतिपाद्यत्वमित्यसंबंधः । तत्राप्युपक्रमादिभिर्विचारे विष्णोरेव तत्संस्तस्य तीत्यत आह ॥ तासा
 मिति ॥ अनन्तवैवेदा इति श्रुतेरिति भावः ॥ ॐ ॥ गतिसामान्यात् ॥ ॐ ॥ नान्यत्रान्यथोच्यते । गतेः सर्वशा-
 खोत्पाद्यज्ञानस्य सामान्यात् समानत्वात् । सर्वे वेदा इत्यादावेकरूपत्वं श्रवणादित्यर्थः । तथेति हास इति वक्ष्यमाणानुरो-

धेनाह ॥ इतिहासश्चेति ॥ वेदादिजन्यज्ञानानां व्यवत्यैक्यायोगादाह ॥ एकविधमेवेति ॥ गतिसामान्यादिति-
सूत्रस्यातिनिवेशं पृथगधिकरणभ्रमः स्यादतोऽध्यैनिवेशः । नचाधिकरणांतरत्वमिष्टं । तस्यापि संगब्दार्थसमर्थनपरत्वे
न पृथक्प्रयोजनशून्यत्वादिति सुधार्थाव्यक्तं ॥ ॐ ॥ श्रुतत्वाच्च ॥ ॐ ॥ केवलो निर्गुणश्चेति सत्त्वादिगुणहीनस्य
श्रुतत्वाद्भुतिप्रतिपाद्यत्वाच्च नाशब्दमित्यर्थः । स्थितिमात्रं । आकाशवत् ॥ श्रुतत्वाच्चेति ॥ नन्वेतत्स्वाप्ययादि-
त्यनेन पुनरुक्तमिति चेन्न । तत्र स्वाप्ययत्नपूर्णत्वपुनर्निर्गुणधर्मप्रतिपादनद्वारा निर्गुणस्य श्रुत्युक्तत्वमभिप्रेतं । अतएव
तत्र श्रुत्युक्तत्वाच्चेत्यव्याहृतसूत्रविन्यासः प्रदर्शितः । अत्र तु साक्षादेव निर्गुणस्य श्रुतिप्रतिपाद्यत्वमभिप्रेतं । अतएवात्र निर्गु-
णपदोपेतश्रुत्युदाहरणमिति ध्येयं ॥ वेदावाच्येति ॥ वेदगतपदवाच्येत्यर्थः । ननु घटादिपदार्थानामलक्ष्यत्वेन सपक्ष-
त्वात्तत्रावतमानोऽहं तु साधारण इत्यत आह ॥ सर्वपदार्थानामिति ॥ प्रयोगविशेषइति शेषः । परिहरति ॥ किंप्र-
योजकांतरमिति ॥ लक्ष्यत्वइति शेषः । प्रयोजकत्वप्रकारं । वाच्यत्वस्य केवलान्वयीति दृष्टांतार्थः । ब्रह्म वाच्यं ल-
क्ष्यत्वादित्यभिप्रेतकेवलान्वयिनिर्वाहार्थं वा । तदेव व्यनक्ति ॥ केवलान्वयिनीति ॥ तदिदं ॥ तेन साध्याभावे-
नाविनाभावोऽप्यप्राप्तिरिति शेषः । प्रतियोगितासंबन्धेन तद्वत्त्वाभावादित्यर्थः । साध्याभावव्याप्ताभावप्रतियोगिनएव-
उपाधित्वं । साध्याभावाविनाभावीसत्प्राप्तिर्यदत्ययइत्युक्तं । अन्यथोपाध्यभावेन साध्याभावसाधनयोगइति भावः ।
व्याप्त्यनिश्चयात् साध्योपाध्योरिति शेषः ॥ व्याप्तिरेवेति ॥ यथा धूमस्याग्निस्त्वावप्रयोजकत्वे व्याप्तिरेव नियामि-
का तथा वाच्यत्वस्याप्युक्तलक्ष्यत्वप्रयोजकत्वे व्याप्तिरेव प्रयोजकत्वार्थः । असौ व्याप्तिः । धूमादिस्थले च कार्यकारण-
भाविनंबन्धना नचात्र तर्थातिभावः ॥ किं निबन्धनेति ॥ तयोः कार्यकारणभावाभावादिति भावः । ननु संयोगिताया-

द्रव्यत्वाद्यवच्छेदग्रहानिरेवविपक्षेबाधिकातयोर्व्याप्तिनिबन्धनेतिचेत् । तर्ह्येहाप्यनवस्था विपक्षेबाधिकाव्याप्तिनिबन्धनमित्यभिप्रेत्याह ॥ अवाच्यस्येत्यादिना ॥ किंलक्ष्यमितिप्रश्नस्येति ॥ सत्यज्ञानादिवाक्येसत्यपदेनकिंलक्ष्यमितिप्रश्नस्येत्यर्थः । ननुनप्रश्नस्यनिरुत्तरत्वं । तदज्ञापनायलक्षणिकसत्यपदस्यैवप्रयोगादित्यतआह ॥ नचेति ॥ कुतइत्यतआह ॥ नहीति ॥ तर्हि ज्ञानपदप्रयोगोस्त्वित्याशंक्याह ॥ अथेति ॥ नचानंतमितिवाच्यं । तेनापि किंलक्ष्यमितिप्रश्नापर्यवसानेनानवस्थानादितिभावः । ननु नप्रश्नोत्तरपरंपरयाऽनवस्थावक्तुंशक्या । यत्रकोटिस्मरणादिविरहेण संदेहानुदयात्प्रश्नानुदयस्तत्रपरंपराविच्छेदादितिचेन्न । तात्पर्यानवबोधात् । तथाहि । गंगापदवाच्यप्रवाहसंबंधितयाज्ञातस्यैवतीरादेर्लक्ष्यतयादृष्टत्वाद्ब्रह्मणोपिलक्ष्यत्वेवाच्यसंबंधित्वेनतदज्ञानमावश्यकं । नचतदज्ञानंप्रत्यक्षादिना । शास्त्रयोनित्वादतःशब्देनैवतदज्ञानंवाच्यं सोपिशब्दोलक्षकएव । अतस्तत्रापिवाच्यसंबंधितयाब्रह्मज्ञानायपदांतरंप्रयोक्तव्यं । तदपिलक्षकमेवेतिपरंपरापर्यवसानेनानवस्थेत्यत्रतात्पर्यात् । यथोक्तंसुधायां । नहिप्रश्नपरिहारक्रमनिमित्तेयमनवस्था किंतुलक्षणायाःप्रतीतिपूर्वकत्वाच्छब्देनविना प्रत्यायकांतराभावात् । तत्रापिलक्षणाश्रयणमूलक्षतिरिति । ननुसत्यादिपदेषुब्रह्मपदंवाचकं । अतोत्रपरंपराविच्छेदान्नानवस्थेतिशंकते ॥ अथेति ॥ किमपराद्धमिति ॥ अविशेषादितिभावः । विशेषशंकते ॥ लक्ष्यपरंरिति ॥ ब्रह्मपदप्रतिपाद्य ब्रह्मस्वरूपलक्षणमुख्यार्थबाधोनास्तीति तस्यवाचकत्वं । सत्यादिपदानांसत्यत्वादिगुणाभिधायकत्वेन गुणानांच निर्गुणेब्रह्मण्यसंभवान्मुख्यार्थबाधोस्तीतितेषांलक्ष्यकत्वमित्यर्थः । गूढाभिसंधिराह ॥ लक्षणपदानामपीति ॥ सत्यादिपदानां सत्यत्वादिविशेषाननर्प्यस्वरूपमात्रपरत्वेपर्ययत्वप्रसंगाद्ब्रह्मणिविशेषसमर्पकत्वेनैवतेषांप्रवृत्तिरंगीकार्या । अतोमुख्यार्थबाधकाभावाद्वाचकत्वमेवेत्यर्थः । विशेषानर्प-

कत्वेपर्यायत्वमित्याभिप्रायां ब्रह्मः । अभिप्रायमविद्वान्शकते ॥ लक्षणपदानामिति ॥ तथाचविशेषवलंबनमसिद्धमिति भावः । आशयमुद्घाटयति ॥ पर्यायेतेति ॥ स्वरूपलक्षणकार्थत्वात् । तथाच सहयोगानुपपत्तिरिति भावः ॥ प्रयोजनबाहुल्यादिति ॥ सत्यपदेनासत्यव्यावृत्तिः क्रियते । ज्ञानपदेनाज्ञानव्यावृत्तिरित्यादिप्रयोजनभेदादित्यर्थः ॥ प्रश्नाननुगुण्याच्चेति ॥ ब्रह्मविदामोतिपरमिति ब्रह्मज्ञाननमोक्षाभिहितं किंतु ब्रह्मेति प्रश्ने लक्षणकथनस्यैव संगतत्वादिति भावः । तर्हि स्वरूपविषयएवायं प्रश्नोऽस्त्वित्यत आह ॥ नहीति ॥ स्वरूपज्ञानाभावे धर्मिज्ञानाभावादिति भावः । अतः पर्यायतापत्तेः । ननु वाच्यत्वपक्षेऽप्यनवस्था । तथाहि । वाच्यत्वेऽपि सत्यादिपदस्य वाच्यवाचकसंबंधरूपसंगतिज्ञानसहकृतस्यैव तत्प्रबोधकत्वं वाच्यं । अन्यथातिप्रसंगात् । वाच्यवाचकसंबंधज्ञानं च संबंधिज्ञानं विना न जायते । संबंधिनौ वाच्यवाचकावेव । वाच्यं च ब्रह्मैव । न च तदज्ञानं प्रत्यक्षादिनेति वाचकपदांतरं वाच्यं । तदपि वाच्यवाचकसंबंधज्ञानपूर्वकमेव बोधकमिति परंपरायाऽप्यर्थवसानादिति चेन्न । सत्यज्ञानादिपदानां यौगिकत्वेन वाक्यतुल्यत्वात् । वाक्ये च वाच्यवाचकसंबंधज्ञानानपेक्षणात् । स्पष्टं चैतदभिमान्यधिकरणमुधारां ॥ ५ ॥ ब्रह्मस्वरूपनिरूपण इति ॥ आद्यसूत्रे जिज्ञास्यतयोक्तब्रह्मस्वरूपस्य द्वितीयतृतीयसूत्रोक्तलक्षणप्रमाणाभ्यां स्वेतरसकलवस्तुव्यावृत्ततया निश्चितत्वाच्च त्रयवृत्तबाधकानां चतुर्थपंचमयोर्निरासार्थमिति निरूप्यमवशिष्टमित्यर्थः । एवकारार्थमाह ॥ कृत्यांतराभावेऽपीति ॥ अभ्युपगम्येदमुदितं । ब्रह्मणो वयवत्वं भवणान्न जिज्ञास्यत्वमित्यादि बाधकानां तत्र तत्र परिहारादिति धेयं । समन्वयशब्दार्थः शास्त्रीयशब्दानामुपक्रमाद्यन्वयात् सम्यक्छिन्नरूपमिति । अनेन सम्यगन्वयः शक्तितात्पर्यावगमयोऽननिरूपणेन भवतीति यागेन वा हेतुभूतोपक्रमोऽर्द्धिलगवाचकसमन्वयपदेन लक्षणया वा तत्साध्यं निरूपणं ग्राह्यमित्युक्तं भव

शर्कराः
अ. १ पा. १
अधि. ५. ६

॥ ३३ ॥

ति । तेनान्वयोपपत्त्यादिलिंगमिति भाष्यदिशा समन्वयशब्देनोपक्रमोऽप्यशेषोपक्रमोऽदिलिंगप्रकटना-
भावात्प्रकटयतीत्यस्यानुपपत्तिः । सुधोक्तरीत्या शक्तितात्पर्यलक्षणावगमसंबंधज्ञानेन पितृवैतिनिरस्तं ॥ प्रतिवाक्य-
ग्रहणेति ॥ उदाहरणत्वेनेति शेषः । अन्यदेव रुद्राद्येव कारणमिति शेषः ॥ शंकोत्थानायेति ॥ सूत्रानुदाहरणे
आनंदमयरूपविषयपरिज्ञानाभावेन अस्य विष्णुत्वसमर्थने कापूर्वसंगतिरित्येवं रूपशंकानुदयादिति भावः ॥ चतुर्थपा-
दइति ॥ आद्यपादत्रये स्पष्टास्पष्टलिंगसमन्वयः चतुर्थेतु प्रधानस्य अशब्दत्वनिराकरणमिति परैरंगीकारादिति भावः
॥ देवतायाधिकरणेति ॥ तदुपर्यपि शुगस्येत्यनयोः क्रमेण देवशूद्रयोर्वैदविद्याधिकारविचारेण समन्वयानुक्तेरि-
ति भावः ॥ एकैति ॥ समन्वयरूपेत्यर्थः । अस्मिन्पादे अन्यत्र प्रसिद्धनामात्मकशब्दसमन्वयनिरूपणे निमित्तं वक्तुमाह ॥
॥ शब्दास्तावदित्यादिना ॥ नन्वन्यत्र प्रसिद्धा इति कोऽर्थः । किमन्यत्रैव प्रसिद्धा इत्युक्तान्यत्रापि प्रसिद्धा इति ।
प्रकारांतराभावात् । तत्र नाद्यः । चतुर्थपादे समन्वेतव्यान्यत्रैव प्रसिद्धशब्दसांकर्यात् । नापि द्वितीयः । उभयत्र प्रसि-
त्त्यशब्दसांकर्यात् । नच लोकतोऽन्यत्रैव प्रसिद्धाः अन्यत्र प्रसिद्धाः । श्रुत्यादि तोऽन्यत्रैव प्रसिद्धाः अन्यत्रैव प्रसिद्धाः ।
अतएव लोकप्रसिद्धा अन्यत्र निरुद्धानामिन्द्रादिशब्दानां श्रुतिलिंगादिबलाद्विष्णौ समन्वयः प्राक्प्रतिपादितः । इदानीं श्रु-
तिलिंगादिभिरवान्यत्र प्रसिद्धानामपि शब्दानां समन्वयनिरूपणाच्चैतत्पादवैयर्थ्यं । अननैवाभिप्रायेणान्यत्रैवेत्युक्तिरि-
ति चतुर्थपादीयटीकेति वाच्यं । तथात्वे । अन्यत्र प्रसिद्धत्वेनाभिमतसर्वगतत्वादेरादित्यश्रुत्यादिना अन्यत्र प्रसिद्धेर्वक्ष्यमा-
णत्वेन तस्यान्यत्रैव प्रसिद्धतापत्तेः । नच प्रबलश्रुत्यादिभिरन्यत्र प्रसिद्धा अन्यत्रैव प्रसिद्धाः । श्रुतिलिंगादिमात्रेणान्यत्र
प्रसिद्धा अन्यत्र प्रसिद्धा इति भेद इति वाच्यं । अन्यत्रैव प्रसिद्धा इति शब्दानामन्यत्र प्रसिद्धि साधकावत्त्वादीनामि-

वान्यत्रप्रसिद्धगुहाप्रविष्टत्वादेरन्यत्रप्रसिद्धिसाधकाद्वित्वादीनामप्येकस्मिन्ब्रह्मण्यसंभवाद्बलवत्त्वेन तस्याप्यन्यत्रैवप्रसि-
त्थतापातात्तस्मान्नान्यत्रप्रसिद्धानामन्यत्रैवप्रसिद्धेभ्योभेदइतिचेत् । उच्यते । श्रुत्यादितोलोकोक्तोवा अन्यत्रप्रसिद्धाः
अन्यत्रप्रसिद्धाः । बलवल्लिगश्रुत्यादिभिरन्यत्रप्रसिद्धाः अन्यत्रैवप्रसिद्धाः यथोक्तं । श्रुत्यादितोलोकोक्तोवापीतिरेषुप्र-
सिद्धता । बलवल्लितिल्लिगघैरन्येष्वेवप्रसिद्धतति । अतएवपूर्वकचिच्छ्रुत्यादिनैवान्यत्रप्रसिद्धशब्दसमन्वयोक्तावापि एत-
त्पादीयश्रुत्यादीनांप्राबल्यादियमुक्तिरितिचतुर्थपादीयटीका । बलवत्त्वंचमुख्यतोभगवत्परत्वेपि अमुख्यतोऽन्यपरत्वं
विनानुपपद्यमानत्वं । यथेद्विरेभ्यःपराह्वथाइत्यत्रोद्विगादिशब्दानामुख्यतोभगवत्परत्वेपि अमुख्यतइद्विगाद्याभिमानीदेव-
तापरत्वं । अन्यथादेवतातारतम्याद्यसिद्धः नचैवंगुहाप्रविष्टत्वादेरन्यत्रप्रसिद्धत्वसंपादकाद्वलस्यान्यपरत्वंविनानुपपद्य-
मानत्वमस्ति । येनतस्यप्राबल्यंस्यात् । अथवाएषांशब्दानांब्रह्मण्यप्रसिद्धिः अन्यवस्तुषुप्रसिद्धिश्चेतिद्वयसमन्वयविरा-
धितेअन्यत्रप्रसिद्धाः । एषांब्रह्मण्यप्रसिद्धिरन्यत्रप्रसिद्धिर्ब्रह्मपरत्वेऽत्यशक्यतेतत्रयंसमन्वयविराधितेअन्यत्रैवप्रसि-
द्धाः । यथोक्तं । येषांब्रह्मण्यप्रसिद्धिःप्रसिद्धिश्चान्यवस्तुषु विरोधिन्याहितेन्यत्रप्रसिद्धाःकथिताइह । एषामुक्तद्वयं
ह्यपरत्वस्यात्यशक्यता इतितिस्रोविरोधिन्यस्तेन्यत्रैवप्रसिद्धाःइति ॥ तत्रप्रसिद्धाइति ॥ तत्रैवप्रसिद्धाइत्यर्थः ।
तत्रापीत्यर्थत्वे उभयत्रप्रसिद्धिसांकर्थात् । अतएवमुधायां ब्रह्मण्येवप्रसिद्धेत्युक्तं ॥ नामाल्लिगात्मकतयेति ॥ सा-
क्षात्थम्युपस्थापकानामात्मकाः धर्मद्वाराधम्युपस्थापकाः लिगात्मकाः ॥ नतत्रेति ॥ ननु तत्रैवप्रसिद्धानामपि जनि-
तोतविष्णोरित्यादौविवान्यपरत्वशंकायांसमन्वयोव्युत्पाद्यतएवेतिचेन्न । तत्रप्रसिद्धेत्यनेन अन्यपरत्वशंकाराहित्य-
स्योक्तत्वात् । नन्वत्रकथंपादक्रमः । किमहामल्लभंगन्यायेन अथप्रथममल्पसोपानमारोहति अनंतरंस्थूलमनंतरंस्थूलतरं

ततःस्थूलतममिति सोपानारोहणन्यायेन । नाद्यः । तथात्वे अन्यत्रैव प्रसिद्धानां समन्वयस्य बहुप्रयत्नसाध्यत्वेन तस्यैव
प्राथम्यप्रसंगात् । न द्वितीयः । उभयत्र प्रसिद्धस्य अल्पप्रयत्नसाध्यत्वेन तस्यैव प्राथम्यप्रसंगादित्यत आह ॥ तेष्वन्यत्र
ति ॥ त्रिविधेष्वित्यर्थः । तथाच महामल्लभं गन्यायेनान्यत्रैव प्रसिद्धसमन्वयस्य प्रथमं प्राप्तत्वेऽपि प्रथमं बुध्यनारोहादेव त-
त्परित्याग इति भावः । पादत्रये महामल्लभं गन्यायेन क्रम इत्याह । उभयत्र प्रसिद्धानामित्यादिना । पराकरणमात्रस्य
अमुख्यत्वेनेति संबंधः । अयमर्थः । उभयत्र प्रसिद्धानां हि शब्दानां अन्यपरत्वमात्रं निरसनीयं । न तु भगवत्परत्व
मुपपादनीयं स्वतः सिद्धत्वात् । अन्यत्र प्रसिद्धानां चान्यपरत्वं निरस्य भगवत्परत्वं च व्युत्पादनीयं तस्यासिद्धत्वात् ।
अन्यत्र प्रसिद्धिनिरासपूर्वकं भगवत्प्रसिद्धिव्युत्पादनोपक्षया अन्यप्रसिद्धिनिरसनमात्रपरत्वमुख्यमिति तृतीयेतदुक्तिरि-
ति ॥ असुख्यत्वेनेति ॥ धर्मधर्मिणोर्धर्मिण एव प्रधानत्वादिति भावः । ततः परिशेषात् । अन्ये मायावादिनः ॥ उक्त-
राधिकरणेति ॥ उत्तरपादीयाधिकरणेत्यर्थः । एतदुत्तराधिकरणे एतद्वाक्योदाहरणाभावात् । शास्त्राध्यायपादसंग-
तिः शास्त्राध्यायपादेष्वंतर्भावः । तेनैकवचनानुपपत्तिः शक्या । अत्र ब्रह्मणीति शास्त्रे समन्वयेत्यध्याये अन्यत्र प्रसि-
द्धानामिति पादे तर्भावः । तत्रापि लोकोक्त इति चतुर्थं अन्यत्रेति तृतीयान्नमिति द्वितीयाद्भेदः सूचितः । एवमग्रेऽपि । अत इत्य-
स्य विवरणं संगतिसंज्ञावादिति । यद्वा अतः प्रथमाधिकरणादित्यर्थः । अत्र विप्रकीर्णनानाशास्त्रास्थवाक्यविचारपरा-
धिकरणेषु नाव्यवहितपूर्वाधिकरणसंगतिनियमः । किंतु येन केनचित्पूर्वाधिकरणेनापीत्यतोत्र जिज्ञासाधिकरणतद्विषय-
वाक्याभ्यामेवाक्षेपिकीं संगतिरुक्ता । प्रत्याधिकरणमव्यवहितपूर्वाधिकरणसंगतिरपि चंद्रिकाभावबोधोर्व्यक्ता । तत्रैवानु-
संधेया । निछिद्रतया निरवकाशतया । तस्य पुरुषविधतामन्वेतस्य पुरुषविधत्वं किं विवक्षतमत आह ॥ तस्मादुद्भूत इति ॥

प्रादुर्भूतइत्यर्थः । परेषामुपकारेतत्कृतप्रत्युपकारेण यत्सुखमुत्पद्यतेतत्प्रियं । क्षीरपानादिप्रकृष्टविषयजः प्रमोदः । जल-
पानाद्यप्रकृष्टविषयजन्योमोदः । अत्रेदंबोधः । प्रतीयमानेनैकविकारेपुरुषश्चारीरे अन्नमयनामानिरुद्धोवर्तते । तन्मध्ये प्रा-
णमयनामकः कोशः तत्रप्राणमयनामाप्रदुग्मः । तन्मध्ये मनोमयनामकः कोशः तत्रमनोमयनामासंकर्षणः । तन्मध्येवि-
ज्ञानमयनामकः कोशः तत्रविज्ञानमयनामाबासुदेवः । तन्मध्येचानंदमयनामकः कोशः तत्रानंदमयनामानारायणः ।
तत्रपूर्वपूर्वोक्तानांदेहत्वं । उत्तरोक्तानांदेहत्वं । तत्रानंदमयोदेही विज्ञानमयाख्येदेहेव्याप्यतिष्ठति । एवमन्येपि । तत्रा-
नंदमयाद्विज्ञानमयस्यावतारः ॥ एवमन्येषामपीति ॥ ततश्चायमर्थः । ब्रह्मविदामोतिपरमित्युक्तब्रह्मणः सत्यंज्ञा-
नमनंतमितिलक्षणमुक्तं । तत्रसत्यत्वमन्नमयप्राणमयप्रकरणाभ्यां ज्ञानत्वं मनोमयविज्ञानमयप्रकर्णभ्यांव्याख्यातं । अ-
नंतत्वं गुणतोऽपरिच्छिन्नत्वमित्याशयेन तत्प्रतिपादनायानंदमयप्रकरणं प्राप्तं । तस्माद्वाएतस्मादित्यादि तस्मात्सत्यत्वादि
लक्षणोपेतादेतस्मात्प्रकृताद्विज्ञानमयात् अन्यः आनंदमयः विज्ञानमयस्यांतरः अंतर्विद्यमानः । अभेदेपिविशेषबलाद्भेदव्य-
वहारः । तेनानंदमयेनैव विज्ञानमयः पूर्णः ईषद्वकाशराहित्येनव्याप्यः । स एष आनंदमयः पुरुषविधः पुरुषाकारएव । वाश-
ब्दः प्रसिद्धौ । अयंविज्ञानमयः तस्यानंदमयस्यपुरुषविधतां पुरुषाकारतां अनु अनुमृत्य पुरुषविधः पुरुषाकारः तस्मात्प्रा-
दुर्भूतइतियावत् । तस्यानंदमयस्यप्रियांशरः मोदोदक्षिणबाहुः प्रमोदोवायवबाहुः आनंदोमध्यभागः ब्रह्म पुष्ठाख्यावयवः
पुच्छं नलांगूलमित्याह ॥ प्रतिष्ठेति ॥ प्रतितिष्ठत्याभ्यामितिप्रतिष्ठापादौ । सुपांसुगितिद्विवचनस्याकारइति ॥ ब्रह्मणा-
न्यइति ॥ अनन्यत्वेत्वेकैकावयवंध्यायेदित्युक्तीत्याननुपपत्तिरितिभावः ॥ अयोंगादिदिति ॥ अवयवमात्रस्यफलदा-
नासमर्थत्वादितिभावः । अयुक्तांचंन्मास्तुब्रह्मजिज्ञासेत्यतआह ॥ ब्रह्मजिज्ञासेति ॥ यतोतइति ॥ अनेनेत्यतआहे-

तिभाष्यं । इतियतः शंकाप्राप्ता अत आहेतियतः शब्दाध्याहारेण योजितं भवति । ब्रह्माणि जीवाः सर्वेऽपि परब्रह्माणि मुक्तिगाइ
ति श्रुतिः । ब्रह्माणि ब्रम्हशब्दवाच्या इत्यर्थः । मम यो निर्महद्ब्रह्मतस्मिन् गर्भं दधाम्यहमिति गीतावचनं । महद्ब्रम्ह चित्प्रकृतिः ।
महती ब्रह्मणी द्वितु प्रकृतिश्च महेश्वर इत्युक्तेः । मम यो निर्भार्य । यो निर्भार्योति गीता तात्पर्योक्तेः । तस्मिन् ब्रम्हणि अहं गर्भं दधामी
त्यर्थः । पंचभिः पंचभिर्ब्रम्हचतुर्भिर्देशभिस्तथा । एतच्चतुर्विंशतिकं गणं प्राधानिकं विदुरिति भागवतवचनं । पंचभिः महा
भूतैः । पंचभिः तन्मात्राभिः । चतुर्भिः महदहंकारमनोबुद्धिभिः । देशभिरिन्द्रियैश्च ब्रह्म पूरितमेतच्चतुर्विंशतिकं गणं प्रधानका
र्यं विदुरित्यर्थः । तद्वंब्रम्ह परमं कवीनामिति हरौ प्रयोगः स्फुट इत्यादि शब्देन तद्ग्रहणं । इत्यादिना क्रमेण जीवादिषु प्रसि-
द्धब्रम्हशब्दस्य आनंदमये प्रयोग इत्यर्थः । अधिकृत्य उद्दिश्य ॥ आनंदमयशब्दार्थवादिति ॥ आनंदमयशब्दस्य
बवहानंदं लंतद्युक्तेत्यर्थः । मयद्दशतशब्दयोः बवहर्थकत्वादिति भावः ॥ हिरण्यगर्भे विद्यमानेनेति ॥ शतानंदः शत
धृतिरित्युक्तेरिति भावः ॥ सूर्याधिष्ठातृत्वादिनेति ॥ तेषां सूर्यादुत्तमत्वेन नियामकतया तदंतर्गतत्वादिनेत्यर्थः ।
आदिशब्देन साधारणब्रम्हशब्दो विवक्षितः । अनेनैव मन्येषां इत्येतच्चतुर्मुखरुद्रव्यतिरिक्तमूर्याधिष्ठातृमात्रपरं । अन्येषां
सर्वजीवानामिति पृथगुक्तेरित्युक्तं भवति । बहुधा विकारित्वाख्यबहुभावः कथं निर्विकारचित्प्रकृतौ संभवतीत्यत आह ॥ तद्
भिमानित्वादिति । बहुभावादिति ॥ नलभिमानित्वेनेत्येवार्थः ॥ तत्संहर्गतंति ॥ अनेन अन्नमयत्वा-
देश्चेत्युक्तो हेतुर्देहाभिमानित्वेन जीववर्तत इत्युपपादितं भवति ॥ प्रायपठितेति ॥ सहपठितेत्यर्थः ॥ विरोधादिति ॥
अवयवावयविभावस्य भेदव्याप्तत्वादिति भावः ॥ अब्रह्मत्वेनेति ॥ एतेनेदं निरस्तं । अत्र चतुर्मुखादिष्वेक एवेति न पूर्व-
पक्षः । अनेकमापकसद्भावे निर्णययोगात् । नापि सर्वेपीति विरोधान्न तेष्वन्यतम इति अनिर्धारणे संशयविशेषप्रसंगा

दिति । विशिष्टनिर्णयायोगेपि ब्रह्मान्यत्वप्रकारेणान्यएवेति निर्णयोपपत्तेः । सूत्रमनुपन्यस्य व्याख्यानैन्यूनतास्थादित्युक्तं ॥ उदाहृतं ॥ तत्र व्याख्यानस्याकृतत्वादुदाहरणव्यर्थ इत्युक्तं ॥ संगत्यर्थमिति ॥ श्रुत्यधिकरणसंगतिप्रदर्शनार्थमित्यर्थः ॥ ॐ ॥ आनन्दमयोभ्यासात् ॥ ॐ ॥ आनन्दमय इत्युपलक्षणं । अन्नमयादयः पञ्च ब्रह्मैव अभ्यासात् ब्रह्मशब्दाभ्यासात् । अभ्यासशब्दार्थचाग्रेविवेचयामः । भाष्ये इत्यादिब्रह्मशब्दाभ्यासादित्यन्वयभ्रमवारयंस्तदर्थमाह ॥ असन्नेवेत्यादिना ॥ ब्रह्म जीवादन्यनास्तीति वेदजानातिचेत्सोधिकारी । असन् दुख्येव भवति यदि ब्रह्म जीवातिरिक्तमस्तीति वेद तत एव एनमधिकारिणं संतुष्टिर्न विदुरित्यर्थः । बुद्ध्या विहिंसनुष्णैवाप्रणवेन समचयेत् वासुदेवात्मकमिति व्यासस्मृतिः ॥ ॐ ॥ विकारशब्दान्नेति चेन्न प्राचुर्यात् ॥ ॐ ॥ विकारार्थकमयदशब्दाब्जान्नमयं ब्रह्मेति चेन्न प्राचुर्यात् प्राचुर्यार्थत्वादत्र मयदशब्दजातस्येत्यर्थः अविकारित्वादतन्निमित्तमिति चेत् । निर्विकारोक्षरः शुद्ध इत्यादेर्विकारित्वं स्वतंत्रं हरौ पराधीनानियामकलक्षणमभिमानित्वं च न संभवतीत्यर्थः । तत्र गीताभाष्योक्तप्रमाणमाह ॥ तादात्म्यार्थ इति ॥ ननु सूत्रप्राचुर्यादित्युक्तरानन्दस्येत्यर्थल्लभ्यते । तथाच तद्व्याख्यानभाष्ये आनन्दप्रचुरत्वादित्येव वक्तव्यं कुतः प्रचुरानन्दत्वादिति विपरीतोक्तिरित्यत आह ॥ आनन्दप्रचुर इति ॥ इत्यादि वदति ॥ तत्र यथा प्राचुर्यस्य ब्रह्मण विशेषणत्वेन तद्विरोधिश्चछूद्रप्रसक्तिरेव मत्र प्राचुर्यस्यानन्दविशेषणत्वे तद्विरोध्यनानन्दस्याप्यल्पस्य प्रसक्तिरित्यर्थः ॥ इत्येव प्रतीतेरिति ॥ सूत्रे प्राचुर्यस्य विशेषणत्वं योक्ता अपि स्वयं विशेषणत्वेन तदभिदयता यथा प्रचुरप्रकाशोरविरित्युक्ते प्रकाशविरोध्यं धकारलेशाप्रामित्वप्रकाशप्रचुर इत्युक्तेऽपि तदप्राप्तिः प्रत्यक्षविरोधात् । तथा प्रचुरानन्द इत्युक्ते दुःखलेशाप्रामित्वदानन्दप्रचुर इत्युक्तेऽपि तदप्राप्तिः श्रुत्यादिविरोधादिति सूचितं भवतीत्यर्थः । शङ्कते ॥ नायमिति ॥

सहपठितत्वादिति ॥ तथाचप्रायपाठविरोधइतिभावः ॥ अल्पत्ववादिति ॥ तस्यलोकसाधारण्यादितिभावः ।
कुतइतिप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ अद्यतेत्तिचेति ॥ स्वयंप्राणिभिर्भुज्यते प्राणिनोभुङ्तेच यस्मात्तस्मात्तद्ब्रह्मान्निमित्युच्यत
इत्यर्थः । अभिसंहितं अभिमतं । नाशप्रसंगादितिभावः । शंक्ते ॥ औषधीभ्यइति ॥ धान्येभ्योन्नंसमुद्भूतं तस्मात्पुरु-
षदेहःसमुद्भूतइत्यर्थः चक्षत्रा आत्मनआकाशइत्यादिना । नन्वथापिप्राणमनःशब्दयोःश्वासवाय्वन्तःकरणपरत्वेन तदुभय-
प्राचुर्योक्तावल्पर्यत्नस्यादित्यतआह ॥ एवमिति ॥ चेष्टकत्वावबोधनार्थत्वेति ॥ अनेचेष्टायां मन्ववबोधनइ-
तिधातुव्याख्यानादितिभावः । विज्ञानप्राचुर्यस्यसार्वज्ञतयाल्पताशंकादुदाहरयोरेवोक्तिः ॥ श्रुतिविरोधइति ॥
तस्यछांदोग्यभाष्यदिशा स्वगतभेदानिषेधार्थकत्वादितिभावः । येन्नमित्यादि एतेषांतेन्नमासुवंति तेआयुर्यतीतिपूर्ववा-
क्याभ्यांनविभेति नप्रमाद्यति संतमेनंततोविदुरित्युत्तरैःक्रमेणान्वयोबोध्यः ॥ अन्नमयादीनीति ॥ अन्नमयादि
पंचकंनिरूप्यतद्ज्ञातुः फलनिरूपणायोदाहृतेत्यर्थः ॥ अनन्यथासिद्धेति ॥ विष्णुमात्रनिष्ठेत्यर्थः । समभिव्याहा-
रात् सहोच्चारात् । सावकाशस्यमयट्पदस्य । अन्ये रामानुजाः ॥ आनंदमयएवेति ॥ विज्ञानमयोर्जीवः अन्न-
मयादित्रयःकोशाइत्येवशब्दार्थः ॥ क्लृप्तत्वादिति ॥ प्रायपाठविरोधादेवेतिभावः ॥ सूत्रविरोधइति ॥ तत्रानंद-
मयमात्रस्यब्रह्मत्वोक्तिविरोधः अनुजज्ञे ज्ञापयामास । तथैवपंचमयांम्राचुर्यपरत्वेन । अन्यथा पंचानामब्रह्मत्वे ॥ क-
थमिति ॥ व्यभिचारादितिभावः । ननु सूत्रकारेणानंदमयस्यब्रह्मत्वेब्रह्मशब्दाभ्यासस्यैवहेतुकृतत्वेनतस्यान्नमयादि-
ष्वभावात्कथंव्यभिचारइतिचेत् । विज्ञानदेवाःसर्वे ब्रह्मज्येष्ठमुपासते विज्ञानंब्रह्मचेद्वेति विज्ञानमयेब्रह्मशब्दाभ्यास-
सम्भवात् । तथा ब्रह्मवल्लीभृगुवल्योः श्रुतान्नमयादेशैकत्वेन येन्नंब्रह्मोपासते अन्नंब्रह्मेतिव्यजानादित्यादिश्रवणे-

नमिलित्वा प्रतिप्रकरणं द्विब्रम्हशब्दश्रवणस्यचंद्रिकायांप्रदर्शितत्वेन अन्नमयादावपिब्रम्हशब्दाभ्याससद्भावात् । यत्तु
 सुधायां अन्नमयादिषु असकृदुक्तिमात्ररूपा मुख्याभ्यासप्रदर्शनं तदेकप्रकरणमिव अभ्यासप्रदर्शनायेत्यदोषः । यद्वा सूत्र
 कृतोपिब्रम्हशब्दएव हेतुत्वेनाभिमतः । तस्यविष्णवेकानिष्ठत्वेनव्यभिचाराभावात् । अभ्यासोक्तिश्च यदाश्रुतितएवविष्णुत्व
 निश्चयस्तदाभ्यासरूपताप्रत्यर्थिलिगात्सुतरामित्यभिप्रायइतिनकोपिदोषः । तत्र पंचानामपिब्रह्मत्वे पंचमयादांप्राचुर्यार्थेत्वेच
 बाधकशंकेते ॥ अन्नमयादीनामपीति ॥ तर्हि अन्नमयोभ्यासादितिवाच्यं प्रथमातिक्रमेकारणाभावादित्यतआह
 ॥ आदिमत्त्वेपीति ॥ अल्पाक्षरत्वेपीत्यापिज्ञातव्यं ॥ संगतत्वेनेति ॥ जिज्ञास्यब्रह्मण आनंदमयावयवत्वेनोक्त
 त्वान्नतस्यजिज्ञास्यत्वमितिशंकापराकरणायानंदमयस्य विष्णुत्वसमर्थनस्य पूर्वसंगतत्वेनेत्यर्थः । रामानुजमतवन्मार्गमते
 कुतो न निराक्रियतइत्यतआह ॥ यस्त्विति ॥ पूर्वपक्षीकृतः पूर्वपक्षित्वेनकृतः । निराकृततातयावत् । आनंदमयस्यब्र
 म्हत्वंसाधयता पंचानामब्रह्मत्वपक्षनिर्गकरणादितिभावः । प्रत्याक्षिपत् निराचके । प्रयोगात् विशेषविशेषभावव्य
 वहारात् । यद्वा भिन्नेविशेषणेप्रचुरशब्दप्रयोगादिति ॥ विशेषणेति विविच्यते अयंगुणः अयंगुणीत्या
 दिरूपेणवस्तुनसविशेषः वस्तुनःस्वरूपसामर्थ्यं तेनेत्यर्थः । विशेषेनाम काचनवस्तुनःशक्तिरिति तत्त्वनिर्णयटीका
 क्तः ॥ ॐ तद्धेतुव्यपदेशाच्च ॐ ॥ आनंदमयोब्रह्मैव तस्यविष्णोस्तत्रपूर्णानंदत्वे तत्रानंदमयप्रकरणे कोहंवा
 न्यात्कः प्राण्यादिति लोकचेष्टकत्वाख्यहंत्वभिधानादित्यर्थः ॥ कारणाभावादेति ॥ मुखेद्रैकान्त्यगानादौप्रवृत्तिः
 सुवार्थभोजनादौ दुःखेद्रैकाद्रोदनादौ दुःखेनिवृत्त्येकं दकोद्धरणार्थेवेति कारणचतुष्टयं षडौकागणद्वयं । तत्रात्तरत्र
 याणामभावादित्यर्थः । अन्यादित्यस्यार्थश्चेष्टयेदिति । प्राण्यादित्यस्यार्थः प्रवृत्तयेदिति । अनेचेष्टायामितिधातोः

सूत्रेतिदितितत्रमित्याशयेनत्रेधार्थमाह ॥ आनंदमयप्रकरणइति ॥ आनंदपूर्णत्वएवेति ॥ अनेननेकवलमत्रसूत्रे
 आनंदमयस्यविष्णुत्वंसमर्थ्यते किंतु मयटःप्राचुर्यार्थत्वमेव । आनंदपूर्णत्वाभावे उक्तरीत्यालोकचेष्टकलानुपपत्तेरिति
 सूचयति । स्पष्टचैतन्महानंदलक्षणस्येत्याद्यनुव्याख्याने । अपरब्रह्मणि प्रकृत्यादौ ॥ ॐ मांत्रवर्णिकमेवचगी
 यते ॐ ॥ मंत्रवर्णःसत्यज्ञानमनंतब्रह्मेतिलक्षणवाक्यात्मकोवेदः तेनप्रोक्तंमांत्रवर्णिकं तथाचमंत्रवर्णसत्यत्वादिलक्ष-
 णवच्यप्रोक्तंपरब्रह्मेवात्रमयादिशब्दपंचकेनप्रतिपाद्यते यतोतश्चपंचापिब्रह्मेवेत्यर्थः । अनुसंधाने आलोचने ॥ एका
 र्थत्वप्रतीतेरिति ॥ अस्तेःशत्रंतस्यरूपंसदित्येतज्जीवनवाची । अस्तिदेवदत्तइत्युक्ते जीवतीतिप्रत्ययात् । तथाषद
 लृविशरणगत्यवसादनेष्वितिस्मरणत् । किंबंतस्यसदेच्छरूपमेतच्छैथिल्यलक्षणविशीर्णत्ववक्ति । भावप्रधानंचैतत् तथा
 चसत् सत्त्वं जीवनं विशरणंवा भूतानांप्रपयति प्रापयतीतिसत्यशब्दार्थःसर्वभूतानांजीवनविनाशहेतुत्वं । अन्नशब्दस्यो
 पजीव्यतालक्षणार्थाद्यताविनाशकलक्षणार्थात्त्वार्थेतिस्त्यान्नशब्दयोरैकार्थत्वं । सदेर्गत्यर्थेपिपाठात् सत्त्वंभूतानांगतिया
 पयतिप्रापयतीतिगतिप्रदत्तंसत्यशब्दार्थः । प्रपूर्वादनचेष्टायामित्यस्मान्निष्पन्नप्राणशब्दस्यापि सएवार्थइतितयोरैकार्थत्वं ।
 मन्ववबोधनइत्यस्माद्भावे असुन्नप्रत्यये मनइति निष्पन्नत्वान्मनोज्ञानशब्दयोरैकार्थत्वं ज्ञानविज्ञानशब्दयोरैकार्थत्वंस्फुट
 मेव । अनंतत्वंच गुणतोपरिच्छिन्नत्वं । आनंदमयत्वंतदेकदेशभूतमितितयोरैकार्थत्वमिति सत्यज्ञानानंतपदानामन्नमया-
 दिपदानांचैकार्थत्वप्रतीतेरित्यर्थः ॥ परब्रह्मेति ॥ अन्यवेदनेनान्यप्राप्तेरयोगाद्देनाप्त्योर्विषयैक्यावश्यंभावेनपरब्र-
 ह्मवित्परब्रह्माप्नोतीत्यभिमतत्वादितिभावः ॥ किंतादिति ॥ किंलक्षणकमित्यर्थः नहिलक्षणेनविनावस्तुसमस्तव्यावृ-
 त्तया ज्ञातुंशक्यमित्यर्थः ॥ कथंतद्वेदनमिति ॥ नह्यपरिच्छिन्नपरिमाणस्य तस्यज्ञानमस्माकंयुज्यतइतिभावः ॥ की-

दृशीचतत्प्राप्तिरिति ॥ तस्य सर्वगतत्वेन नित्यप्राप्तत्वादिति भावः ॥ अपरिच्छिन्नपरिमाणस्यापि भक्तानुकंपयाल्पपरिमाणप्रकटनसंभवादित्याशयेन तत्र गुहानिहितत्वात्कैरिति भावः ॥ सोऽश्नुत इति प्राप्तिरिति ॥ न ब्रह्मसंयोगमात्रतत्प्राप्तिः किंतु तद्व्यक्तिस्थाने सत्यकामत्वादितत्सारूप्याभिव्यक्तिरेवेत्याशयेन तत्र सर्वकामभोगोक्तैरिति भावः ॥ युक्तिस्समुच्चयार्थ इति ॥ न केवलमभ्यासादेः किंतु मां त्रवर्णकगानाच्चैतिसमुच्चयार्थ इत्यर्थः । भाष्ये संदोहा मध्यभागः प्रमाणेन आगमेन । असिद्धत्वात् अभावात् ॥ बाधको वेति ॥ प्रकृतैतर्कस्य बाधकत्वेनानाशंकितत्वादिति भावः ॥ इति भावेनेति ॥ अनेनाप्रमेये अपरिमितशक्तिमतिप्रमा परिमितशक्तिः कुत इति भाष्यार्थ उक्तो भवति । तदभावात् । पुरुषपदेनाप्रकृतत्वात् । द्विरुक्तेन द्विवारमुक्तत्वेन निमित्तेन भेदश्रुतिभेदबाधकशब्दः ॥ आकाशादीति ॥ आत्मन आकाशः संभूतः आकाशाद्वायुः वायोरग्निरग्रेऽपः अद्भ्यः पृथिवी पृथिव्या औषधयः औषधीभ्यां न्न अन्नात् पुरुष इत्यत्रोक्तैरित्यर्थः ॥ ॥ सारभूतमिति ॥ आकाशादिशब्दार्थानां भूततदभिमानितहेतुर्दैनिया मकहरिरूपाणां मध्ये श्रेष्ठमित्यर्थः । चिन्मात्रमेवेत्येव शब्दार्थोन्यद्विहायेति । प्रकृतिपुरुषं चैव विध्यनादी उभावपीति गीतावाक्यं । द्वयोः जीवपरयोः ॥ दुःखानुभवितृत्वविशेषणेनेति ॥ भुङ्क्ते प्रकृतिजानुगणानि निवाक्यशेषादिति भावः ॥ साराब्रह्मयेति ॥ अब्रह्मशब्दार्थेषु यत्सारं श्रेष्ठं भूताद्यत्वं तद्वत्त्वरूपं तत्प्रचुरत्वं विशेषणेनेत्यर्थः । रससारवरश्रेष्ठशब्दाः पर्यायवाचिन इत्युक्तेः । दृष्टांतमात्रं न साधकमित्यतोत्र एकादशतात्पर्यसंभूतिमाह ॥ उक्तं चेति ॥ बहुपदार्थानामेकशब्देनोद्देशेऽपि तेषामध्ये एकं तेनैव शब्देन परामृश्य तस्य किंचिद्विधीयत इत्यर्थः । नन्वाकाशादिपुरुषांतपदैर्ब्रह्मग्रहणे संभूतशब्दोक्तमृच्छनुपपत्तिरित्यत आह ॥ एतच्चेति ॥ उत्तरप्रस्थाने अनुव्याख्यानं । तदेवाह ॥ ब्रह्मशब्दोद्देशेनैतस्मिन्नात्मशब्दं प्रयुज्य च । तस्मादा-

काशमृष्टिचप्रोवाचात्रचतुर्विधा । भूतभूताभिमानीचतुर्देहोतनियामकः । हरिश्चाकाशशब्दोक्तइत्यादिनाकाशपुरुषांतश्च
 ब्दवाच्यभगवद्गूपाणामपि प्रादुर्भावोक्तेर्नोक्तशंकावकाशइतिभावः । स्थानंतरे नारायणपन्ने ॥ प्रार्थितशुद्धीना-
 मिति ॥ अन्नमयादयःकोशःशुद्ध्यंतामितिजीवेनप्रार्थितप्राविध्यवतामित्यर्थः । अत्र ब्रह्मवल्यां । तत्तत्कोशगतं । अन्न
 मयादिसंज्ञकदेहगतं । आदौ अन्नमयप्रकरणे । अंते आनंदमयप्रकरणे ॥ वैयर्थ्याच्चेति ॥ स्वस्यापरोक्षीकृतब्रह्मत्वे
 न शब्दानपेक्षणात्परस्यचापरोक्षगून्यत्वेनतत्प्रतितथानिर्देशायोगादितिभावः ॥ वस्त्रप्रावृतजानुवदिति ॥ वस्त्रेणा
 वृतस्यजानोरप्रत्यक्षत्वपि प्रत्यक्षीभूतवस्त्रांतर्गतत्वात् यथेदंजान्वितिनिर्देशस्तथेत्यर्थः । अन्नादिशब्दानांप्रसिद्धार्थत्या-
 गात्कथंचित्युक्तं । अर्थांतरं उपजीव्यत्वरूपं ॥ लाक्षणिक्तत्वमिति ॥ इदंशब्दस्यतदंतर्गतैल्लक्षणांगीकारादितिभा-
 वः ॥ स्पष्टमिति ॥ आकाशपदेनतल्लाभेपिस्फुटंतद्वाचकशब्दाभावादितिभावः । दुर्बलत्वेन स्वभावात् ॥ सावका-
 शत्वादिति ॥ विरिचादावपिस्वारस्रष्टत्वादिसत्त्वादितिभावः ॥ ॐ नेतरोनुपपत्तेः ॐ ॥ विण्बितरश्चतु-
 मुख्यादिर्नान्नमयादिशब्दवाच्यः । तस्य ब्रह्मविदामोतिपरमित्युक्तमोक्षहेतुज्ञानविषयत्वानुपपत्तेरित्यर्थः । इत्यादावित्या-
 दिपदेनैतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादिग्रहणं ॥ ॐ भेदव्यपदेशाच्च ॐ ॥ तेयेशंतं यतोवाचमित्यादिना
 परिमितापरिमितानंदत्वादिरूपविरुद्धधर्मोक्त्या आनंदमयादेर्विरिचादेर्भेदाभिधानाच्चनानंदमयश्चतुर्मुखादिरित्यर्थः ॥ ते
 येयेशतमिति ॥ प्रजापतेः रुद्रस्य तेप्रसिद्धाःयेशतमानंदाःसतावान्ब्रह्मणश्चतुर्मुखस्यैकआनंदः । तथाविधशतानंदव-
 त्वंतस्येत्यर्थः ॥ यतोवाचइति ॥ ब्रह्मणः आनंदंयोजानाति स कदाचननबिभेति सआनंदः किंप्रकारोज्ञातव्यइ-
 त्याकांक्षायां वागाद्यगोचरतयाज्ञातव्यइत्याश्चयेनोक्तं ॥ यतइति ॥ वाचोवाक्यानि मनसासह अप्राप्य अपरिमित

त्वात्साकल्येनाविषयीकृत्य आनन्दान्निवर्तितइतियोजना ॥ एवमिति ॥ तेयशतदेवानामानन्दाः । सएकइन्द्रस्यानन्दः । तेयशतमिन्द्रस्यानन्दाः । सएकोब्रह्मतेरानन्दइत्युनानन्दत्वोक्तैरितिभावः । तेभ्योदक्षश्चेन्द्रनामासहोदुरापयत्पुरा । तस्माद्ब्रह्मस्पर्तिर्नाममहोद्वत्पुरंदरइतितेरेयभाष्योक्तेरेन्द्रब्रह्मस्यतिशब्दाभ्यांक्रमेणदक्षशचीपत्योर्ग्रहणं । आत्मनः स्वामि नः अयं आत्म्यः सनेत्यनात्म्यइत्यस्यफलितोर्थः ॥ स्वामिरहितइति ॥ आत्मनोजीवस्येमआत्म्याः जीवसंबन्धि गुणाः तेनसंतियस्येतिभावनोक्तैर्जैवगुणविधुरइति । प्रतिष्ठां पूजांविदते । पुरुषपदोपलक्षितेष्वपकृष्टजीवेषु आदित्यपदोप लक्षितेषूकृष्टजीवेष्वितिर्विवेकः ॥ सकलस्वामित्वेनेति ॥ यदधीनायस्यसत्तातदेवेतिभण्यतइत्युक्तेरितिभावः ॥ इदमिति ॥ भगवान्स्वयमितरोपिसन्निदंविश्वमिवोच्यते । पुरुषएवेदमित्यादावित्यर्थः ॥ वेदगर्भइति ॥ आद्यः स्थिरचराणांयोवेदगर्भःसहस्रैर्भिरीतिपूर्ववाक्यादितिभावः ॥ आनन्दादीति ॥ कर्तृत्वात्सगुणब्रह्मपुरुषंपुरुषर्षभं । स संगत्यपुनःकालेकालेनैश्वरमूर्तिना । जातेगुणव्यतिकरेयथापूर्वप्रजायतइत्युत्तरवाक्यादितिभावः ॥ तदेतदिति ॥ तदेतत्सत्यं । मंत्रेषुकर्माणि कवयोयान्यपश्यन्नित्यादिनोक्ताखिलकर्मारोध्यत्वप्रकारेणेत्यर्थः ॥ अंतर्त्यामितयेति ॥ त्वमित्यस्यत्वदंतर्त्यामीत्यहमित्यस्यमदंतर्त्यामीत्यर्थेत्यर्थः । असर्वोपि सर्वात्मकत्वेन प्रतीयतइत्यत्रहत्वाकांक्षायांमंतर्त्यामित्वंहं तुत्वेनाभिप्रेत्यासिद्धमंतर्त्यामित्वमनंतर्त्यामित्वेनप्रतीतेरित्याशंकार्यातत्परिहारार्थमात्मैवेत्याद्युक्तमितिपूर्वपूर्वोत्तरत्रोक्ता नोहेतुत्वादितिभावः ॥ विशिष्टेति ॥ विशिष्टमुत्तमंस्वैकमेवेत्यर्थेत्यर्थः । इदमेकमेवेत्याद्यपेक्षया । तत्त्वमसीत्यादौ विशिष्टैक्याप्रतिपादनादितिध्येयं । अत्र विशिष्टैक्यंनप्रतीयतइत्यत आह ॥ अब्रूति ॥ विवक्षितार्थप्रतिपादकस्यादिपदेनोपात्तत्वादितिभावः । तर्हि बहूनामित्यत्रेवोदाहृतव्यं किमेनेत्यतउक्तं ॥ पुरुषैक्यंनिराकृत्येति ॥ मोक्ष

धर्मो हि बहवः पुरुषः ब्रह्मक्षुता हो एक एव तु । को ह्यत्र पुरुषश्चेष्टस्तं भवान्ब्रह्मकुर्महमीति जने भजेन पृष्टे वैशंपायनं नैतदिच्छं
 ति पुरुषे पंककुरुकुलोद्भवेति पुरुषैक्यमतं निराकृतं । कथं तर्ह्येकमेवाद्वितीयमित्यादौ पुरुषैक्यव्यपदेश इत्यत उक्तं । बहूनां पृ
 रूपाणां विर्यार्थं काया यो निरुच्यते । तथा तं पुरुषं विश्वमाख्यास्यामि गुणाधिकमिति कारणत्वेनाभिमतं नां बहूनां सत्त्वेऽपि व्या
 वाभूमी जननं न देव एक इति श्रुतौ यथा विशिष्टकारणस्यैकत्वादंकारणमित्युच्यते तथैक्यश्रुत्यर्थत्वेन तां वद्वर्णगुणाधि
 कं पुरुषमाख्यास्यामात्यर्थः ॥ तस्याप्रत्यक्षत्वेनेति ॥ इदं श्रवणमिदं श्रवणप्रतियोगिकस्यैक्यस्येदं श्रवणप्रत्यक्षत्वं न प्रत्य
 क्षत्वादित्यर्थः । अनुमानं तु न स्वातंत्र्येण प्रवर्तत इति भावः ॥ श्रुत्यर्थेनेति ॥ ऐक्यश्रुत्यर्थः स्वमित्वादिरूपः तदपि ज्ञाने
 नेत्यर्थः ॥ प्राप्तिचिरांश्चादिति ॥ प्राप्तुं प्राप्य यो भेदव्याप्तत्वादिति भावः । प्रमाणान्तरं इति ॥ भेदश्रुतीत्यर्थः ।
 ननु जीवस्य परब्रह्मत्वात् न तत्प्राप्तकथनं विरुद्धं । पूर्वमज्ञानब्रह्मत्वां जीवः साम्यं विद्यमानब्रह्मत्वं जानातीत्याभप्रा
 येण प्राप्तकथनोपपत्तः यथा कश्चिद्विस्मृतस्वकं कंठस्थितमणिः पूर्वमेव विद्यमानकंठाण ज्ञानाल्लब्धकंठमणिरित्युच्यत इत्यत
 आह । ननु विस्मृतकंठमणिगति इत्येवोच्येतेन निवृत्तिसंबंधः । तथा च ज्ञानाभिप्राये ब्रह्मज्ञानीत्येव निदेशः स्यान्नप्रा
 मोतीति भावः । ननु परमं साम्यमुपैतीत्यत्र यथा प्रागपि विद्यमानस्यैव साम्यस्य प्राप्तिरुच्यते तथा प्रागपि विद्यमानस्य
 ब्रह्मत्वस्य प्राप्तिरुच्यतामित्यत आह ॥ परमं साम्यमुपैतीति ॥ विमुक्तश्चेति । प्राङ्मुक्त एव मुक्तो भवतीत्यर्थः ॥ तद
 न्यथानुपपत्त्येति ॥ जीवस्य परब्रह्मत्वे खलु अबद्धे तस्मिन्बंधस्य मिथ्यात्वात् प्रागपि मुक्तव्यवहारः संभवतीति भावः
 ॥ बंधस्याज्ञानभूलत्वेनेति ॥ अनादिबंधस्याज्ञानाधीनत्वं चाद्वैतानां अविद्याधीनजीवब्रह्मविभागवत्तार्किकानां च
 गुणवत्त्वाधीनद्रव्यत्ववदनादेरपीश्वराधीनत्वोपपत्तेरिति सुशोकरीत्याध्येयं ॥ दर्शनादिति ॥ जपाकुसुमसन्निधिव

शास्त्रफटिकप्रतीयमानस्यापिलौहित्यस्य अत्राविद्यमानत्वव्यवहारदर्शनादित्यर्थः ॥ आहति ॥ तत्रबंधस्यान्यथारूप-
मित्यस्वाभाविकत्वस्मरणादितिभावः ॥ विमतानीति ॥ यद्यप्यनेनजीवानामन्योन्याभेदःसिध्यति । नब्रह्म-
क्यं तथापिविशिष्टरूपस्यैक्यायोगेनशुद्धस्यैक्येवाच्यशुद्धस्यैवब्रह्मत्वाद्वैक्यमपिसिध्यतीतिभावः । भाष्ये ।
तत्र भेदाक्तौ तदनुमानविरागः ऐक्यानुमानविरागइत्यर्थः ॥ ॐ कामाच्चनानुमानापेक्षा ॐ ॥
चोवधारणे । अदृष्टर्थे शुष्कानुमानापेक्षानकार्या कुतः कामात् कामचारित्वादेवेत्यर्थः ॥ श्रुथगिति ॥ केवलेत्यर्थः
॥ उक्तत्वादिति ॥ अनेनैतदर्थमेव न च तत्त्वमसीत्याहुद्रुथप्रदर्शनमितिस्मृचितं । आपेत्युपसर्गद्वयमित्याशये-
नाह ॥ आनेयेति ॥ ॐ अस्मिन्नस्यचतद्योगंशास्ति ॐ ॥ अस्मिन्प्रकरणे अस्यजीवस्य तेन
आनंदमयादिरूपेण ब्रह्मणासह योगसंबंधं मुक्तावापि सोश्रुतइतिश्रुतिः शास्ति शंसति । यतोतऐक्यायोगाब्रानंदमया-
दिरितरइत्यर्थः । भेदएवेत्यत्रहेतुमाह ॥ संबंधस्येति ॥ सोश्रुतइति ॥ सब्रह्मवित् स्वयोग्यसर्वकामान् सर्वज्ञेन
ब्रह्मणासहैवभुङ्क्तइत्यर्थः । भाष्ये युक्तिसमुच्चयइतिसामान्येनोक्तत्वादाह ॥ अथवेति ॥ तत्कथमित्यतएतत्सूत्र
व्याख्यानरूपानुव्याख्यानमुदाहरति ॥ तदुक्तमिति ॥ यद्यस्मात् अस्य सर्वविदित्युक्तस्य ब्रह्मविदः फलत्वेना
क्रमयादिभिर्योगं तत्प्राप्तिस्थानद्वये एतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादौ एवमन्नमयमात्मानमुपसंक्रम्येत्यादौचानु-
वाकद्वये शंसति कथयति श्रुतिरतएतेन्नमयादयः कोशाइति व्याख्यानमतिसाहसं पूर्वोत्तरापरामर्शमूलमित्यर्थः ।
आद्यव्याख्यानंतु मुक्तेशभेदसमर्थनाय सोश्रुतइतिश्रुत्युदाहरणंतत्स्वारस्यानुरोधेनेति ॥ ६ ॥ ॥ नामसमन्वयसि-
ध्यर्थमिति ॥ अतएवतत्पादांतर्भावइतिभावः । श्रुतेः स्वभावतःप्राबल्याल्लिगस्यापिवक्ष्यमाणरीत्यानिरवकाशत्वेनश्रु-

तितः प्राबल्यादन्यतरनिर्णयएवस्यान्नसंदेहइत्यतउक्तं ॥ प्राबल्याद्यविवेकेनेति ॥ ईशेष्टास्वामीयः तंनविलानंती
 त्यन्वयः । अदृश्यत्वाद्यभिधायिपदनास्तीत्यतआह ॥ सहैवेति ॥ स्वैःसहैवेत्यर्थः ॥ सूर्यलिंगादिति ॥ एकच-
 क्ररयंप्रति सप्तनामाऽश्वःसंबध्यतइति सप्ताश्ववत्त्वैकचक्ररुथिलरूपादित्यर्थः ॥ वरुणलिंगादिति ॥ जलनियामक
 त्वरूपादित्यर्थः ॥ त्वष्टारमिति ॥ रूपाणिविविधतयाकुर्वंतत्वष्टारंनिचिकयुरित्यन्वयः ॥ ब्रह्मद्रुमित्यादिरिति ॥
 ब्रह्मद्रुमंजगतःप्रतिष्ठां दिवआत्मानंसवितारंबृहस्पतिमित्यादीत्यर्थः । अत्रदिवआत्मत्वं वायुलिंगं ॥ यागेनैतेषांवि-
 ष्णुपरत्वमित्यतआह ॥ नचोति ॥ तेषामित्यादि । तथाच योगरूढिभ्यांयोगमात्रस्यबाधइतिभावः । प्रथक् स्वातंत्रेण
 ॥ ॐ अंतस्तद्धर्मोपदेशात् ॐ ॥ अंतःप्रविष्टमित्यादौ अंतःप्रविष्टतया श्रुतंब्रह्मैव । तस्यब्रह्मणोधर्माणांसमुद्र-
 स्थत्वब्रह्मांडवीर्यसादीनां अंतःश्रुतेरंतःसमुद्रे यस्यांडकोशमित्यादिनाभिधानादित्यर्थः । होतारं हुदानादानयोरिति
 धातोः । बहुवचनंघटयति ॥ भूतेति ॥ नचात्रसमुद्रस्थत्वंनाम क्षीरसमुद्रशायित्वंवा प्रलयसमुद्रशायित्वंवा । नाद्यः ।
 आपोनाराइतिप्रमाणोदाहरणासंगतेः । नद्वितीयः । सहिंक्षीरसमुद्रशायीतिप्रतिज्ञासंगतेरित्यतआह ॥ अत्रेति ॥
 भाष्ये अभिधाय ध्यात्वा । अहमित्यस्यार्थः अहेयमिति । नञुपपदादोहावत्यागइत्यस्मात्कर्मणिडप्रत्ययइतिभा-
 वः । रश्मीनिधयतिदीपयतीतिरश्मीत् । तत्फलितप्रदर्शनंरश्मिप्रकरमिति ॥ ॐ भेदव्यपदेशाच्चान्यः ॐ ॥
 तच्चक्षब्दार्थोविष्णुर्नैकवलम्बतःश्रुतःकिंत्विद्रादिभ्योन्यश्च । इंद्रस्यात्मेत्यादिनांतर्यामित्वोक्त्या तेभ्योभेदाभिधानादि-
 त्यर्थः । सावकाशत्वात् । परमैश्वर्यादितिबक्ष्यमाणरीत्या ॥ विद्वद्ब्रूहेरिति ॥ इंद्रमिन्द्रवरुणमग्निमाहुरितिप्रयोगबाहु-
 ल्यश्रवणादितिभावः । किमु महायोगसहितायाइत्येवक्षब्दः । महायोगोद्विविधः । प्रवृत्तिनिमित्तपौष्कल्यवत्त्वं अन्य-

प्रवृत्तिनियामकत्वं च । तत्राद्यमुक्तं । द्वितीयमाह ॥ अन्यगन्तंति ॥ सर्वहृदयेष्वितिशेषोक्तिः । अत्र श्रुतौ । तथाच-
 भेदव्यपदेशोऽसिद्धइतिभावः ॥ औपचारिकत्वेति ॥ षष्ठ्यर्थसंबन्धस्य भेदव्याप्तत्वेन तदभावे घटस्य स्वरूपमित्या-
 दिवदिदं प्रत्येकस्यादिषष्ठ्यर्थस्य चापचारिकत्वप्रसंगादित्यर्थः । इन्द्रादिनामसमन्वयसिध्यर्थमिति प्रागुक्तमुपपादयितुं स्मारय-
 ति ॥ अत्रांत ॥ नन्विन्द्रनामसमन्वयकथने तत्प्रकरणपठितसर्वनामसमन्वयः सिध्यतीति किमनेनेत्यत आह ॥ नाम-
 निर्णयेनेति ॥ संगतत्वादिति ॥ अंतस्थस्य विष्णुत्वेन तद्वत्त्वं न श्रुतादृश्यत्वस्यान्यनिष्ठत्वेन तदुक्तानंदमयोपि अ-
 न्यइति पूर्वोक्तगीत्यामंगतत्वादिति भावः । अत्र विंगेषां भावबोधबोधः ॥ अधिदैवेति ॥ देवाधिकाराख्यग्रंथप्रतिपा-
 द्यदेवेत्यर्थः । यथोक्तं । अधिदैवं । देवाधिकारंगं सर्वमिति ॥ ७ ॥ अस्य लोकस्य ॥ अस्य लोकस्य पृथिव्याभिमानि-
 नो ब्रह्मणः कागतिगिति शालावत्येनपृष्ठे आदीप्तत्वादाकाशनामको विष्णुरिति हांवाचप्रवाहणः । कथमेतस्य पृथिव्यभि-
 मानि ब्रह्मणांगतित्वमित्यतस्तस्य माहात्म्यमाह ॥ सर्वाणीति ॥ सर्वाणि इमानि प्रमाणप्रमिद्धानि भूतानि ब्रह्मरुद्रा-
 दीनि आकाशादवममुराद्यंते हवा इत्यस्मार्थस्यैवैदिकमभिदिमाह । आकाशमिति अस्तं अदर्शनं याति यत्रैव प्रलयं मु-
 क्तौ च लीना भवति कुतः द्वियस्मादाकाश एवैभ्यो ब्रह्मरुद्रादिभूतं भोज्यायान् तदपि कुतः आकाशः परायणं उत्तमाश्रयः ।
 नेतस्मादप्युत्तमं ब्रह्माशं वयमित्याशयेनाह ॥ स इति ॥ म एष आकाशनामा भगवान् परावरीयान् सर्वोत्तमः उद्गीथः
 उच्चैर्देवैर्गीथः म एषो ननः देशतः कालतः गुणतश्च रारिच्छेद्गुण्यत्वादं तनामक इत्यर्थः ॥ आकाशस्येति ॥ तथा च त-
 त्स्वभावमूतप्रवृत्तिनिमित्तस्यापि भगवदधीनत्वमिति भावः । अवकाशे अव्याकृताकाशे ॥ अनेनैव ॥ आकाशस्येत्या-
 दिभाष्यं गैव कथमित्यत आह ॥ रुढेरिति ॥ तस्यापि आनंदमयप्रयुक्ताकाशशब्दस्यापि ॥ ॐ आकाशस्तल्लि-

गात् ॐ ॥ आकाशइतिहोवाचेत्याकाशशब्दवाच्योविष्णुरेव सएषपरोवरीयान्सएषोनंतइत्यादिना आकाशेश्रुत
 परोवरीयस्त्वानंतत्वादिविष्णुर्लिङ्गादित्यर्थः । परोवरीयव्याख्यानरूपां छांदोग्यभाष्योदाहृतान्स्मृतिमुदाहरति ॥ पर
 स्मादिति ॥ परशब्दिदत्तादौग्यभाष्योदाहृतस्मृत्यर्थः । उच्चत्वेन उत्तमत्वेन ॥ सएवेति ॥ निर्वचनत्वात्तकारस्यथकारइतिभावः ।
 रोवरीयकइतिछांदोग्यभाष्योदाहृतस्मृत्यर्थः । उच्चत्वेन उत्तमत्वेन ॥ सएवेति ॥ निर्वचनत्वात्तकारस्यथकारइतिभावः ।
 योपिसेपिनप्रवर्त्तित्यर्थः ॥ अनंतत्वमुच्यतइति ॥ गुणतो नंतत्वस्याप्यनंतशब्दार्थत्वादितिभावः ॥ सर्वोत्तमत्व
 मिति ॥ मात्रशब्देनपरिमितसर्वजगद्ग्रहणादितिभावः । स्मर्यतेभविष्यत्पर्वणि ॥ महायोगेपि ॥ सर्वभूतगुणयुक्तदेवलं
 ज्ञातुमर्हसीत्युक्तेः । पुरुषादाकाशः यावान्वाअयमाकाशः आकाशोवैनोमिति वैदिकप्रयोगबाहुल्याच्चेतिभावः ॥ नभइ-
 ति ॥ अदोनभः यस्य हरेः प्रेरणाच्छासं कुर्वतामर्गददातीति तृतीयस्कंधवाक्यार्थः ॥ विष्णावेवेति ॥ सर्वाणिहवेति-
 भूतकारणत्वमाकाशस्योच्यते । तच्चाकाशपदेनविष्णोरेवग्रहणेसंभवति । आत्मनआकाशः संभूतइत्यादिना विष्णोरे
 वसर्वभूतकारणत्वेनप्रमितत्वात् । भूताकाशस्यतुस्वव्यतिरिक्तभूतकारणत्वेनतद्ग्रहणे सर्वशब्दस्यसंकोचः कार्यइतिभावः ।
 इदमभ्युपेत्योक्तं । उक्तरीत्याभूतशब्दस्यब्रह्मादिपरत्वात् । उशब्देस्यात्तमथत्वात् ॥ आधिभौतिकेति ॥ महाभू-
 ताधिकाराख्यग्रंथप्रतिपाद्यं देहाब्रह्मप्रकृत्यंतजडमधिभूतं तद्गतेत्यर्थः । यथोक्तं महाभूताधिकारं । तत्कारणंतथाकार्यम-
 धिभूतंतदंतिकादिति ॥ ८ ॥ अन्यत्राप्येवमिति ॥ अत्रादाविति ॥ व्याख्येयसूत्रमवादौपठ्यं अन्यथासंगत्याकांक्षा
 नुदयात् । पश्चाद्विषयादिकंवाच्यमिति सूत्रचयितुमित्यर्थः । क्वचित्संगत्यादिपूर्वकतत्पाठस्तु श्रोतृबुद्धिसौकर्यायेतिभावः
 ॥ ॐ अतएवप्राणः ॐ ॥ तद्वैतंप्राणइत्युक्तप्राणोविष्णुरेव । श्रीश्वेतैलक्ष्मीश्रपन्त्यावितिनिरवकाशश्रीलक्ष्मीपतित्व-

लिंगादेवेत्यर्थः । लिंगानिरवकाशत्वमेवकारार्थः । यत्तच्छब्दयोरारवृत्तिमत्वाश्रुत्यर्थमाह ॥ यस्मादित्य-
 ल्यतीतार्थकलङ्घटनायकारिष्यमाणइत्येतदुपलक्षणमित्याशयेनाह ॥ कुर्वाणोऽकार्षींश्चेति ॥ हेतुहेतुमद्भावं
 व्यनक्ति ॥ स्वस्येति ॥ इन्द्रियाभिमानीदेवानां दशदाहाह ॥ पायुगुह्यैक्येनेति ॥ ऐक्यविवक्षयेत्यर्थः । द्वितीया
 व्यायभाष्योदाहृतस्मृतिमुदाहरति ॥ यत्प्राप्तिरिति ॥ यथाक्रममन्वयः ॥ सुतरामिति ॥ स्वभावतएव बाधेनिरव-
 काशत्वादनाकिम्वितिभावः । वायुरेवेत्यवधारणानुपपत्तिमाशंक्याह ॥ प्राणशब्दस्येति ॥ चेष्टायां बाह्यवायौ चमु-
 ख्यवायौ च गीयते ॥ प्राणशब्दस्त्रिषु ह्येतेषु मुख्यमुख्यः प्रकीर्तित इति द्वितीयाध्यायभाष्योदाहृतः स्मृतिः ॥ श्रीलक्ष्मीति ॥
 यद्यपि द्वीश्वर इति ततरयाः पठति तथापि शास्त्रांतरमप्यत्रोदाहृतव्यमित्याशयेन शास्त्रांतरस्थवाक्यमत्रोदाहृतमिति ध्येयं ।
 रमारूपविशेषयोः स्थानविशेषाकाशायामाह ॥ वक्ष्यस्थलाश्रिताश्रीरिति ॥ लक्ष्म्यास्त्वंगतत्वं प्रसिद्धमिति भा-
 वः । ननु कथमयं निर्णयः । न च वाच्यं तस्याः श्रियः स जगतो जनको जनन्यावक्षोधिवासमकरोत्परमं विभूतेः । श्रीः स्वाप्र-
 जाः स्वकरुणेन निरीक्षणेन यत्र स्थितैधयवितसाधिपतीं स्त्रिलोकानिति भागवतवचनेन निर्णयइति । न केवलमेकगायाः श्रियोऽ
 हमिति भगत्पादैः श्रियोऽकगतत्वंोक्तः । नापिश्रयेते वक्ष्यस्थलमिति श्रीरिति तन्निर्वचनेन तन्निर्णयः । श्रयैकमित्यपि संभवत्
 वक्षसिलक्षणभूता लक्ष्मीरिति तत्त्वप्रदीपोक्तनिर्वचनानुसारेणैव परीत्य संभवाच्च तस्मात्कथाश्रयो वक्षस्थलाश्रितत्वनिर्णय-
 इत्यत आह ॥ इति संप्रदायविद इति ॥ तथा च संप्रदाय एवात्र निर्णायकप्रमाणमित्युक्तं भवति । अतएव श्रीवत्सइत्ये-
 व भगवच्छ्लिङ्गस्य नामन लक्ष्मीवत्सइति । व्याभि श्रोक्तिस्तु लक्ष्मीः पद्मालयापद्मा कमला श्रीर्हरिप्रियेति श्रीलक्ष्मीशब्दयोः
 पर्यायत्वात्तुक्ता । स्मरणीयमुरोविष्णोरेति दारावासमित्यादिबद् । यात्वं काश्रिता श्रीः वक्षसिलक्षणभूता लक्ष्मीरिति निरुक्तिः

सारूपविशेषयोरभेदाभिप्रायेणवस्तुस्थितिकथनानयनस्थाननियमाभिप्रायेणेत्यर्थः । एतैवस्वोक्तार्थेभगवद्वाक्यरूपग-
 ममनभिधायसंप्रदायोक्तौकिंबीजं । नचतयोरभेदएवतिवाच्यं । आगमोश्रयान्वधनंवाक्यं । संप्रदायस्तूपदेशपरंपरामा-
 त्रमिति भेदइतिप्रमेयदीपिकोक्तेरितिनिरस्तं । उक्तरीत्याभगवद्वाक्यस्यस्वोक्तार्थानिर्णयकत्वशंका निरासायसंप्रदाय-
 ग्रहणादिति ॥ महायोगस्यचेति ॥ प्राणशब्दप्रवृत्तिनिमित्तजीवनप्रदत्वस्यतत्रैवनिरवधिकत्वादितिभावः ॥ नप्रा-
 णेनेति ॥ कश्चनमर्त्योजीवः प्राणादिनानजीवति । किंतुयस्मिन्हरावेतौप्राणापानाबुपाश्रितौ तेनेतरेणहरिणासर्वेजीव-
 यंतीत्यर्थः ॥ आध्यात्मिकेति ॥ आत्माधिकाराख्यश्रंथप्रतिपाद्यमत्यंतात्माभमानविषयांतःकरणादिदेहपर्यंतमध्या-
 त्मंतद्गतेत्यर्थः । यथोक्तं । अत्माभिमानाधिकारस्थितमध्यात्ममुच्यते । देहाह्लाहांविनातीवबाह्यत्वादिति ॥ ९ ॥
 ननुगुहानिहितत्वंप्रवर्णेऽश्रूयते नत्वानंदमयप्रकरणे । अतःकथंतदानंदमयनिष्ठतयाच्यतइत्यतः प्रागुक्तंस्मारयति ॥ मं-
 त्रवर्णोति ॥ पततः चरतः वीदमित्यत्रकंपाथोल्यंतमिति । दूरइत्यस्यार्थोअतीव्रंति । आह्लाहोव्याप्तंति । दूरआधीत्य-
 स्यैकपदत्वेपिदुःखंडदर्शनाहूरइत्येतत्पृथक्कृतस्यपूर्वत्रान्वयकरणमुपपन्नं । नुशब्दार्थइदानीमिति । प्रकरणमात्रस्यलिंगतो-
 दौर्बल्येपि श्रुतिसहितस्यप्राबल्यसंभवतीत्याशयेनाह ॥ ज्यांतिःश्रुतेरिति ॥ यावता येनप्रकारेण ॥ ॐ ज्या-
 तिश्ररणाभिधानात् ॐ ॥ ज्यातिर्हृदयइत्युक्तंज्यातिर्ब्रह्मैव । विमेकर्णेत्यादिनाकरणादीनांविरुद्धचरणोक्तः ।
 कर्णादिसर्वेद्रियदूरत्वलिंगादित्यर्थः । वैद्ययधिकरणयनिरासायकर्णादिविदूरइत्युत्तरभाष्यानुरोधेनाह ॥ कर्णादिविधि-
 दूरत्वेति ॥ अत्र कर्णादिविदूरत्वंनाम इयदितिपिच्छिंदरहितवैभवत्वंबोध्यं । मापयति ज्ञापयति ॥ महायोगेति ॥
 निरवधिकप्रकाशवत्वात् अग्न्यादिनिष्ठप्रकाशनियामकत्वात् । ज्यातिषांज्यातिः । नारायणपरंज्यातिः । विष्णुरव-

ज्योतिरित्यादिवैदिकप्रयोगबाहुल्याच्चेतिभावः ॥ निरवकाशाल्लिगेनेति ॥ अग्निर्वैवानामवमहृत्यवमतया भीषा
स्मादग्निस्तपतीतिसभयतया परिहर्तेनाम्नयंतेविदुदृष्टिश्चंद्रमाआदित्योशिरितिमरणादिमत्तयाचश्रुतस्याग्रेपरिच्छिन्न-
वैभवासंभवादितिभावः ॥ १० ॥ ॐ छंदोभिधानाच्चेतिचेन्नतथाचेतोर्पणनिगदात्तथाहिदर्शनं ॐ ॥
गायत्रीवेत्युक्तगायत्रीछंदांविशेषएवस्यात् । गायत्रीपदेनछंदसोभिधानात् तस्मान्नतद्वल्लेतिचेन्न । किंतुब्रह्मैवगायत्री
कुतः ह्रियस्मात्तथादर्शनं गानत्राणकर्तृत्वाल्लग्नबोधकगायतित्रायतिचेतिश्रुतिरस्ति तस्मादित्यर्थः । विष्णवादिप्रसिद्धप
दानिविहायप्रसिद्धगायत्रीपदेनतन्निर्देशकिंनिमित्तमित्यतउक्तं ॥ तथ्येति ॥ तथागानादिकर्तृत्वगुणविशिष्टतया चेत्
सि अंतःकरणे अर्पणार्थं ध्यानार्थं उपपासनार्थमितियावत् । निगदात् गायत्रीवाहंसर्वमितिकथनादित्यर्थः ॥ अथे
ति ॥ अथद्वारपोपास्तिकथनानंतरंपुनर्भगवन्माहात्म्यमुच्यते । यच्छ्रुतेद्वीपानंतामनवैकुण्ठगतमूर्तित्रयंतत् । अतः बुद्धि
स्थतयाविवक्षितायादिवःपरः । ज्योतिः तेजोमयं विश्वतः परैवैजयंतसत्यलांकारुयब्रह्मसदनैभ्यः पृष्ठेषु क्रमेणोच्चेषु
सर्वतः भूर्भुवःस्वरात्मकसर्वलांकेभ्यः पृष्ठेषु अनुत्तमेषु नविद्यतउत्तमोलांकोभ्यस्तेषु स्वयमेवात्तमेषु अनंतासनश्वतद्वी
पवैकुण्ठेषु दीप्यते प्रकाशते तत्सर्वलांकेषुदीप्यमानंतजः इंदवाव इंदुखलु इदंकिं यदिदमस्मिन्नंतःपुरुषं पुरुषहृदये ज्यो-
तिरस्तितादित्यर्थः ॥ गायत्रीवेति ॥ अत्रभगवतःषड्विधरूपेषुगायत्रीनामकस्त्रीरूपंहयशीर्षकंप्रथमरूपापेक्षयाद्वितीयं
रूपमुच्यते । यदिदंकिंच भूवहोबहुपूर्णतायामित्युक्तेः भूतपूर्णमत्स्यादिसर्वातस्थितंच तदिदंसर्वागायत्रीनामाभगवानेव ।
एवंचभूतशब्दाभिधेयमत्स्यादिसर्वातस्थितंद्वितीयंरूपमित्युक्तंभवति । अस्यैवतृतीयंरूपमाह ॥ वागिति ॥ गायत्री
नामाभगवान्वाग्वैव वाक्संस्थोवचनाद्वाङ्मनामास्त्रीरूपोहयशीर्षारूपएव । नतुतद्भिन्नइत्यर्थः । वाङ्मनामकस्य भगव

ब्रूषत्कुतइत्यतस्तल्लक्षणयांगादित्यतआह ॥ वाग्नेवेति ॥ इदं सर्वप्राणिजातं वाग्वै वाङ्मनामभगवदधीनमेव वाचा-
 हिप्रवर्ततेनिवर्ततेचलोकः । सर्वलोकप्रवर्तकत्वंभगवत्लक्षणं चप्रसिद्धमेवेति ॥ छंदोविशेषइति ॥ गायत्रीछंदोपेतमं-
 त्रविशेषइत्यर्थः ॥ वाग्विवधानाच्चेति ॥ नह्यशब्दात्मकस्यतत्संभवतीतिभावः । तेजः कांतिः । ब्रह्मवर्चसं अध्ययन
 लब्धकांतिविशेषः । तदुभयसाधनं गायत्रीत्यर्थः ॥ योगस्येति ॥ गायतिवेदान्त्रायतिवाध्यापकान्परोपेभ्यइतिनिवे-
 चनादितिभावः । नित्यस्येति । अनादिनित्यस्येत्यर्थः । अन्यथात्पत्तावीश्वराधीनत्वापरिहारात् । अतएवन्यायविवर-
 णटीकार्या वेदस्यनित्यत्वेनानादित्वादित्युक्तं । वेदस्यनित्यत्वादनादित्वाच्चेतिमुधाग्रंथाच्च । यद्यपि कृतकक्रमविशिष्टस्य
 वर्णात्मकस्यवेदस्यनानादित्वं । तथापीश्वरबुद्धिघटितस्यतथात्वेनवाकृत्वाचित्तयावातदुक्तिरित्यदोषः । स्वपदानि स्वा-
 क्तपदानि । सूत्रार्थोवर्ण्येत्यत्रपदैःसूत्रानुकारिभिः । स्वपदानिचवर्ण्येतेभाष्यंभाष्यविदोविदुक्तेरित्युरितिभावः । गा-
 यन्यादीति । गायत्र्यादिशब्दार्थोर्गानत्राणकर्तृत्वादिः सएवगुणः तत्स्वरूपत्वेनेत्यर्थः । आदिपदेनवाचोग्रहणमिति । वा-
 ग्वैगायत्रीतिश्रुतौ वाक्शब्दार्थगुणवत्तया उपासनार्थं विष्णुर्वागित्युक्तं । तथाचवाक्त्वविधानंनविष्णुत्वंपक्षेबाधकमितिभा-
 वः ॥ एतन्न्यायस्येति ॥ तत्तच्छब्दसमन्वयकथनं तदर्थगुणस्वरूपत्वेनोपासनार्थमिति न्यायस्येत्यर्थः ॥ यावैस्मेति ॥
 चतुर्थरूपमनेनोच्यते । यावैगायत्रीतत्संस्थतन्नामभगवान् साइयंवावश्यंखलुइयंकैत्यपेक्षायामाह ॥ येयमिति ॥ पृथु-
 त्वात्पृथिवीनामापृथिवीसंस्थोभगवानित्यर्थः । तथाचात्र यावैसंस्त्यादिना गायत्र्याः पृथिव्यभेदमुक्त्वा अस्यांहीदंसर्वप्रति-
 ष्ठितमितिपृथिव्याःसर्वाधारत्वंमुक्तं । तच्चविष्णोरेवगायत्रीपृथिव्यादिशब्दार्थत्वंयुक्तंनान्यथेतिभावः ॥ श्रुत्युक्तेति ॥ गाय-
 तीतिश्रुत्युक्तेत्यर्थः । कर्मणिपुण्यपापानि । क्रिया चेष्टा । स्मृतिविशेषोदाहरणप्रयोजनमाह ॥ अत्रोति ॥ ॐभूतादिपाद

व्यपदेशोपपत्तेश्चैवं ॐ ॥ एवंगायत्रीब्रह्मैव । पादोऽस्यसर्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवीति गायत्रीधर्मतया व्यपदिष्टजीवामृत-
ताख्यरूपत्र्यंशकत्वस्य तस्मिन्नेवोपपत्तेरित्यर्थः ॥ सैषेति ॥ सैषा षड्विधा गायत्रीभूतवाक्पृथिवीशरीरहृदयभेदेन षड्भूतगाय-
त्रीचतुष्पदाभूतमुर्तित्रयाख्यांशवतीत्यर्थः । व्यपदिश्य विहिता तत्रैव चतुष्पादस्त एव ॥ तदेतदिति ॥ तदेतद्भवतः चतुष्पा-
दस्तं ऋचांमंत्रांतरेण अभिकथ्येतदिति शंका मभितुश्च तत्त्वेनेति यावत् । आनुकूल्येनोक्तमित्यर्थः । ज्यायान् अधिकमहिमा ।
भूतानि जीवाः । पादत्रयं नारायणवासुदेवकुंडारुख्यं । दिवि अनंतासनश्चेतद्वीर्यकुण्डेषु । पादत्रयस्यैव भूतानामपि स्व-
रूपांशत्वमुच्यते इति श्रुतिः शंकेते ॥ नन्विदं ॥ भिन्नंचैतत्तद्ग्रहणाय सुवर्णमित्यादीत्यादिशब्दः भाष्यमाकांक्षाक्रमेण
योजयति ॥ मायमिति ॥ विश्वचतुष्टयसम इति ॥ विश्वबलचतुष्टयसामर्थ्यवानित्यर्थः । साकला । उत्तरभा-
ष्यसंगमयितुमाह ॥ न केवलमिति ॥ तदभावात् यज्ञश्रुत्यभावात् । अध्याहारैर्गौरवात्प्रकारांतरमाह ॥ पुरुषसूक्तेति ॥
पृथक् भूतादिपादत्वापक्षया ॥ ॐ उपदेशभेदान्नेति चेन्नोभयास्मिन्नप्यविरोधात् ॐ ॥ गायत्रीज्योतिषोऽस्य
स्तदिवः परस्मिन् रुद्रधर्मोपदेशात्तद्व्यंशब्रह्माख्यैकं वस्त्वनुपपन्नमिति चेन्न । विवक्षाभेदेनोभयथोपदेशोपपत्त्या विरोधाभा-
वादित्यर्थः । प्रसंगयोः प्रकरणयोः । विरोधादिति ॥ तुल्यत्वदिवः परस्त्वयोरैकत्र विरोधादित्यर्थः । सप्तमीपंच-
म्योः तद्धटितवाक्ययोः लोकत्रयविवक्षायां परतोऽलक्ष्यो जनात् । सर्वधौरिति विज्ञेयं तस्मै दिवि संस्थिताः । दिवः परश्च
भगवान्सप्तलोकविवक्षयेति प्रमाणानुसारेणाह ॥ भूरिति ॥ अंतरिक्षस्य तु त्वलाभाय लक्ष्यो न नोऽस्ति तत्त्वोक्तिः ॥ स्मरे-
ति ॥ भूः भुवः स्वः महः जनः तपः सत्यमिति सप्तैतत्त्वार्थः । पृथिव्यां धौर्महामेखराकाशे मृगमंडलं । दिवोऽद्रमदनं चैव तत्त्वोक्तौ तु नि-
वः पर इति प्रमाणानुसारेणाह ॥ इन्द्रसदनस्येत्यादि ॥ अत्र त्रिलोकविवक्षायामपि मेवादिपरत्वेन दिवः परस्मिन्निष्ठायापि वैकुं-

ठस्यदिवः परलब्धिर्द्वयेऽसत्प्रलोकविवर्धकः । विशेषस्तु चंद्रिकाभावबोधयोर्द्वयः । पौनरुक्त्यवारणाय सर्वतः पृष्टविश्वतः
 पृष्टशब्दो व्याचष्टे ॥ एवमिति ॥ पृथिवीस्थेषु सर्वोच्चो लोको न तासनात्मकः । अंतरिक्षात्मकेभ्यश्च शब्दे तद्दीपस्थितो हरिः ।
 द्वात्मकेभ्यश्च सर्वेभ्यो वैकुण्ठश्चोच्चत इति उक्तेरिति भावः । पृथिव्यां ब्रह्मणो मेरौ जयंतं तं तरिक्षं । तृतीयं सत्यलोकं च
 सद्वर्तविधिं स्मृतं । तेभ्यो न तासनाद्यायत्परतो विश्वतः पर इति प्रमाणानुसारेण ह ॥ ११ ॥ तावा एता इति ॥
 ता एताः श्रियः शीर्षा शिरः श्रिताः आश्रिताः कास्ताः अय इत्यत उक्तं चक्षुरित्यादि ॥ प्राचीनप्राण इति ॥ ननु श्रीपति-
 त्वादिना तत्र त्वप्राणस्य विष्णुत्वात्कथमेतदिति चेत् । अत्रत्यलिंगानां वक्ष्यमाणरीत्या बलवत्त्वेन तद्विरुद्धश्रीपतित्वादीनां मन्य-
 थायोज्यत्वान्न तैर्विष्णुत्वनिश्चय इति भावः । पूर्वोक्तन्यायः महायोगविद्वद्भूषितत्वात्प्राणशब्दो विष्णुवाचक इति न्यायः । वा-
 र्वादिरेवंत्यादिशब्दं नैन्द्रजीवयोर्ग्रहणं ॥ न चैतादिति ॥ सर्वोत्तमस्य चक्षुरादिभिः सह पाठायां गदिती भावः ॥ उपपद्य-
 ते चेति ॥ मुख्यप्राणस्यो द्वियस्वाभित्वादिन्द्रस्य हस्ते द्वियधिष्ठितत्वात् जीवस्यो द्वियफलभोक्तृत्वादिति भावः ॥ ॐ प्रा-
 णस्तथानुगमात् ॐ ॥ यथा तद्वत्त्वं प्राण इत्ययं प्राणो विष्णुः तथैतरे ये श्रुतः प्राणोऽपि विष्णुरेव । ब्रह्मशब्दं देवोपास्यत्व-
 देवोपदेशत्वादिति तद्वत्तिलिंगानामस्मिन्प्रकरणेऽनुगमादनुवृत्तेरभ्यासादित्यर्थः । नीतवतः उपदिदिशुरिति यावत् । स एष भग-
 वान् देत्यनिरसनादसुनामा स एषः प्रकृष्टानंदत्वात्प्राणः सतां ज्ञानैश्वर्यादिभूतिदातृत्वाद्भूतिः असतामज्ञानाद्यनैश्वर्यदातृ-
 त्वादभूतिः तं भगवंतं देवाभूतित्वं नोपासनां च क्रिर इत्यर्थः ॥ तावा इति ॥ ऋगादयः सर्वे प्राणे परमात्मविषयैकव्याहृतिव्या-
 हरणं । एकमेव नाम निर्दोषगुणपूर्णं वाचिलादेकप्रकारत्वं ऋचः विशेषेण प्राणपरा इति विजानीयादित्येतेरेयभाष्योक्तादिशा-
 र्थः । टीकाकारास्तु । प्राण एवेत्यत्र प्राणशब्दस्य प्रथमांतत्त्वमंगीकृत्य यास्ता एताः सर्वाः ऋचः तासामेकव्याहृतिः एकमेव व्या-

हरणं तच्चप्रतिपाद्यप्राणएव किंचयेसर्ववेदाः । तेषामपीश्वरएवप्रतिपाद्यः किमुक्तुचां अपिच येसमुद्रादिघोषाः तेषामपी-
श्वरएवप्रतिपाद्यः किमुवेदानां । ऋचस्तुविशेषेणप्राणप्रतिपादकाइति । जानीयादितिज्योतिरूपक्रममादित्युत्तरव्याकरिष्यं
ति ॥ अथदेवरथइति ॥ देवाधीनोदेहाख्यरथउच्यते । तस्यदेवरथस्यवाकृतदभिमानीडमाउद्धिःउद्धारणरज्जुः ।
श्रोत्रे तदभिमानिचंद्रतन्त्रार्ये पक्षसीपाश्वर्यनियुक्ताश्वौ । चक्षुषीतदभिमानिहृयतन्त्रार्ये युक्ते अग्रतोनिमुक्ताश्वौ मनःप्र-
नाभिमानीरुद्रःसंगृहीता रथयंता प्राणस्तादृशरथमर्धितिष्ठतीत्यर्थः । रथप्राणशब्दयोः पुंल्लिगत्वात्तदितिपरामर्शानुपपत्तिरि-
त्यतआह ॥ सचासाविति ॥ आहुःबल्लतर्के । तयोःबहुत्वस्वभावाभ्यांबलवतामध्यं कोयंस्वभावइत्यतउक्तं ॥ उपजी-
व्येति ॥ सःस्वभावउपजीव्यत्वनिरवकाशत्वादिरूपइत्यर्थः । अनन्यथासिद्धतां निरवकाशत्वं अभ्युपेत्यपूर्वपक्षल्लिगस्य
निरवकाशत्वं ॥ अंतर्यामीति ॥ वाय्वादीनामिंद्रियैःसहगणितत्वेतदंतर्यामिणोपि तैःसहगणितत्वमितिभावः ॥ प्र-
कारद्वयेन ॥ एकत्वसावकाशत्वाभ्यां ॥ ॐ नवक्तुरात्मोपदेशादितिचेदध्यात्मसंबंधभूमाह्यस्मिन् ॐ ॥
ब्रह्तीसहस्रवक्तुःविश्वामित्रस्यतंप्रतीतियावत् । प्राणोवा अहमस्मिऋषीन्द्रेणस्वात्मनएवप्राणतया अभिधानाब्रमाणोब्र-
ह्मेतिचब्र आस्मिन्निंद्रे अधिकात्मनःपरमात्मनः संबंधभूमा संबंधबाहुल्यंहियस्मादस्ति अतस्तदपक्षयाप्राणोवाअहमस्मिऋ-
षइत्युक्तिर्नस्वात्मोपक्षयंत्यर्थः ॥ तस्मिंद्रइति ॥ विश्वामित्रोक्तब्रह्तीसहस्रश्रुत्वातुष्टुद्रोविश्वामित्रंप्रत्युवाच हेऋष मेया
मग्रहंप्रत्यागाः । आगच्छ त्वेप्रियंवदंदाभि । त्वांतदंतर्यामिणं मयिस्थितःप्राणःप्रकृष्टचेष्टकत्वात्प्राणइति । अहेयत्वादह
मिति । असनाभिरसनान्मिनुतज्ञानाच्चास्मीतिचनामवानित्यर्थः । ब्रह्तीसहस्रंब्रह्महतीछंदोपेतऋक्सहस्रं महाव्रताख्योयज्ञः
॥ नचेति ॥ त्वामेवजानीयामितिपूर्ववाक्यविराधादितिभावः ॥ प्राणस्त्वयिसर्वभूतेष्वपिर्वतइत्यर्थः ।

आत्मशब्दस्य देहपरत्वमुपेत्य व्याख्याय जीवपरत्वमुपेत्य प्रकारंतरमाह ॥ अथ वेति ॥ ज्ञातपूर्ववेति ॥ अन्यथात्वमित्य
 नुवादानुपपत्तिरिति भावः । सामान्यज्ञानेपिविशेषज्ञासयाप्रश्नः संभवतीत्यत आह ॥ संभवेवेति । असंगतिरिति ॥
 तेन स्वस्वरूपपादेरपृष्टत्वादिति भावः ॥ ॐ शास्त्रदृष्ट्या तूपदेशो वामदेववत् ॐ ॥ तुरेव । शास्तीति शास्त्र
 मंतयामीति दृष्ट्या तदपेक्षयैवाहमित्युपदेशः । न तादात्म्येन वामदेववत् वामदेवोपदेशवत् । यथा वामदेवोप्यंतयाम्यपेक्षया
 अहमनुरभवंसूर्यइत्याह तद्वदित्यर्थः । भाष्ये सम्यक्छनिर्दोषमात्मानं वेत्तीति संविद् । शास्त्रमंतयामी पद्यतइति पदं उत्तमं
 प्राप्त्योत्तममिति प्रथमभागवतार्थः । साक्षात् विशिष्टयोरैवलक्षणया । विशिष्टांशत्यागेन चिन्मात्रलक्षणया वा ॥ सम-
 मिति ॥ अंतर्गताभिर्णिलक्षणांगीकारादिति भावः ॥ ॐ जीवमुख्यप्राणालिंगाच्चेति चेन्नोपासात्रैविध्यादा-
 श्रितत्वादिह तद्योगात् ॐ ॥ शतयुष्ट्वादिविजालिङ्गात्प्राणसंवादादिमुख्यप्राणालिङ्गाच्चनप्राणो विष्णुरिति चेन्न ।
 यस्माज्जीवमुख्यप्राणालिङ्गोपदेशो तयाम्यपेक्षयैव युक्त इति पूर्वसूत्रादृत्यायोज्यं । किमर्थमंतयाम्युक्तिरित्यत उक्तं ॥ उपा-
 सेति ॥ अंतर्व्याप्तत्वेन बहिश्चेति भेदेन ब्रह्मोपासनायास्त्रैविध्यात् । त्रैविध्यस्य चेहप्रकरणसंवेत्यादिना आश्रितत्वादुक्त-
 तादित्यर्थः । एकयैवोपासनया लं किं त्रैविध्येनेत्यत उक्तं ॥ तद्योगादिति ॥ तस्याधिकारित्रैविध्यस्याधिकारिभेदेन
 योगाद्युक्तत्वादित्यर्थः । तावतीत्यादिश्रुतौ शतयुष्टस्य प्राणनिष्ठतयानुक्तत्वादाह ॥ एष इममिति ॥ एष इमं लोकं ब्र-
 ह्मादिशरीर । पुरुषरूपणांतर्गताभिरूपेण । अभ्यार्चत प्रविवेश । तदेव कार्यलिंगेन दर्शयति । य एष आदित्ये स्थितः तप-
 तीति । एतच्छब्दार्थवदन्नेव दाल्घ्यायोक्तमेव पुनरेवाह ॥ प्राण इति ॥ तत् शरीरं । कः प्राण इत्यत उक्तं ॥ प्राणो ह्येष
 य एष तपतीति ॥ यस्मादयं प्राणस्तदेहं शतवर्षाणि अभ्यार्चत प्रविश्य स्थितः तस्मात्पुरुषायुषः आयुषि शतवर्षाणि

इतिप्रसिद्धानिभवन्तीत्यर्थः । ब्रह्मतीसहस्रवर्णानांसहस्राणिशतं त्रिंशत्सहस्राणिशतसहस्र-
स्यान्हांभवन्तीत्यर्थः ॥ तादृहिति ॥ ताश्चक्षुर्गादिश्रियोहंश्रष्टोस्म्यहंश्रष्टोस्मीत्येवंकलहमुक्तैत्यर्थः ॥ प्रागहिति ॥ प्राणो
मुख्यवायुः विराह्दहादुत्क्रांतः प्राणउत्क्रांतिसति तच्छरीरंपतितं प्राणः पुनस्तच्छरीरंप्रविशेत् । प्राणेप्राप्तेमतितच्छरीरमु-
त्थितमित्यर्थः । प्राणोवंशइति ॥ प्राणोमुख्यवायुर्विशः सर्वश्रयइतिस्थविरः शाकलयमुनिराह । तद्यथा तृणादिनिभि-
तग्रहस्यप्रधानवेणववांतरवेणवः सम्यक्स्थापिताआश्रिताः एवमस्मिन्प्राणेचक्षुर्गादौद्रियाणि शरीरंतदभिमान्यात्मा
जीवइत्येतेसर्वेसमाहिताइत्यर्थः ॥ अथेति ॥ प्राणाः इंद्रियाभिमानिदेवाः अहश्रयसीश्रयानित्यर्थेकलहमुक्तैतिल्लदो-
गवाक्यार्थः । एतल्लिगानानिवरकाशत्वमैतरेयभाष्योदाहृतस्मृत्यादर्शयति ॥ उदासीनाविति ॥ ननुप्राणंविनान-
चब्रम्हातंविनाप्राणएवच अन्योन्यांपाश्रयाच्छक्तौस्थातुपन्यकुतस्ततइतिब्रह्माह्येप्राणंविनाब्रह्मणोऽनवस्थानांकत्या-
कथंप्राणउत्क्रांतैतस्मिंमल्लरीरंब्रम्हणऔदासीन्येनावस्थानमितिचेदुच्यते । अंशेनमुप्तोब्रह्मातुअंशेननिरगात्पुनः ।
स्वदेहाद्वायुसहितोविष्णुनाचजगत्प्रभुरिति तृतीयस्कंधतात्पर्यानुसारेणांशेन निर्गतत्वेऽप्यंशेनदेहस्थितस्यनिर्व्यापाररू-
पोदासीन्यांगीकारात् ॥ भगवद्विषयतयेति ॥ बाह्यरूपेणोदासीन्योपपत्तेरितिभावः । लिङ्गं ज्ञापकं मस्तकसीमानं
शिरोमध्यभागं ॥ संप्रागंतस्यइति ॥ तंप्रपदाभ्यांप्रापद्यत्तेत्यादिनाप्रपदाभ्यांश्रिष्टोनारायणइत्यर्थः । एतमित्यस्या
र्थः प्राप्तिमिति । इणगतावित्यस्माद्धातोः सुषुम्नयात्हृदयंप्राप्तवानुदेवमात्मानंस्वात्मस्वरूपंततमं अतिशयेनव्याप्तं ब्रम्ह पूर्णं
मपश्यदित्यर्थः । तस्मात्प्रतिशयार्थत्वात्तत्तमित्येतत्तममित्यर्थकमितिभावः ॥ बहिरूपास्तस्य
र्थमिति ॥ तस्यबहिष्कृत्यमूर्तित्वादितिभावः ॥ नोपासनार्थमिति ॥ उपासनापदाश्रवणादितिभावः । एतद्वस्मवैत-

द्विधानाह हिरण्यदन्वैदइत्यादिबन्माहिदासोपिक्रुषितयोच्यतांनोपासनार्थमित्यतआह ॥ नर्हाति ॥ एतदुपनिषदपेतरं
यसंज्ञयेवेतरापुत्रस्यमाहिदासस्यऋषिविमित्त्याननुक्तिनैष्फल्यादित्यर्थः ॥ विशेषप्रमाणमिति ॥ पूर्वतुकृपांचि-
दित्येवंोक्तत्वात्सामान्यप्रमाणमितिभावः । नन्वत्रोपासनाचतुष्टयमुच्यतेबहिरूपामनंचनोच्यतइत्यतआह ॥ अग्रावि-
ति ॥ १२ ॥ ॥ इति श्रीमतत्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजरीर्शकरायां श्रीनिवासविरचित्तायां
प्रथमाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ शब्दानांलिङ्गात्मकत्वंनाम तत्स्वरूपत्वंवातद्वाचकत्वंवा । नाद्यः शब्दस्यार्थस्वरूपत्वापत्तेः । नद्विती
यः लिङ्गवाचिनांसर्वगतत्वमित्यादीनांभगवतिसमन्वयानभिधानादित्यतआह ॥ धर्मविशिष्टेति ॥ सहपठितेति ॥
स्वतःप्रसिध्यभावादियमुक्तिः । अत्रलिङ्गात्मकेतिपादसंगतिः । शेषंपूर्ववत् ॥ तदेवेति ॥ तदेकदेशभूतमेवेत्यर्थः ।
एतमेवेत्यवधारणेनविष्णोरन्यस्यैवसर्वभूतगतत्वावगमात् विष्णोर्भूतान्यत्रसर्वोपेनपूर्वोक्तनिरुपचरितसर्वगतत्वमिति-
भावः ॥ एतच्छेवेति ॥ ऋग्वेदिनएतेमेवपरमात्मानंमहदुक्त्यनामकब्रह्मतीसहस्रं यजुर्वेदिनोग्रौ सामवेदिनोमहाव्रता
ख्यकर्माङ्गभूतस्तोत्रे भीमांसते विचारयति । अस्यां पृथग्यां । वनस्पतिषु वृक्षेषु । भूनेषु प्राणेषु ब्रह्म पूर्णं आचक्षतेवदंति
आम्नायते अभ्यस्यते अभिधीयतइतियावत् ॥ एकप्रकरणत्वादिति ॥ ब्रम्ह ततमंप्रत्यूहोवेत्यनयोरेकप्रकरणस्थत्वा-
दित्यर्थः । ब्रह्मततममपश्यदित्युक्तिः प्राणाख्यहरौतेनवाक्येनसर्वगतत्वोक्तिः आदित्यश्रुतिरुपलक्षणं । चक्षुर्मयत्वादि
जीवलिङ्गंचेत्यापिश्राह्य । तस्यैतस्यासावादित्योरसः सयश्चायमशरीरःप्रज्ञात्मा यथासावादित्यएकमेवादिति विद्यात् त

स्मात्पुरुषंपुरुषंप्रत्यादित्योभवतीत्यस्यार्थः । तस्यैतस्यसंवत्सरस्यसर्वस्यादित्वात्सर्वस्मिस्तत्त्वात्सर्वजीवनियापकत्वा-
दादित्यनामाप्रभुमनोरसःश्रेष्ठः । सयश्चायमशरीरः प्राकृतेदेहरहितः । मन्नात्मा ज्ञानात्मकोनिरुद्धः । यश्चासावादित्यग-
तःप्रद्युम्नः एतस्थानद्वयगतंभगवद्रूपमेकमितिजानीयात् । तस्मात्पुरुषगतानिरुद्धस्यादित्यगतप्रद्युम्नस्यचैक्यादादित्यः
पुरुषंपुरुषंप्रतिपुरुषमभिभूषितोभवतीति ॥ सूयदुहति ॥ सूरिभिःप्राप्यत्वात्सूर्योहरिः जगतः जंगमस्य । तस्युषः
स्थावरस्यात्मातनियामकइत्यर्थः । विशिष्यादित्यऽनुक्तत्वलिङ्गनादित्यशब्दस्यादित्यानंतगतपरत्वावगमेनतदंतगत-
तयामिपरत्वकथनमयुक्तमितिभावः । छंदोमयः वंदप्रचुरः ॥ अल्पौकस्त्येति ॥ अल्पंओकःस्थानंयस्य
तस्यभावअल्पौकस्त्वं तच्चसर्वगतस्यांतयामिणोब्रह्माडस्यसर्वपस्थत्वमिवायुक्तमित्यर्थः ॥ चक्षुर्मयत्ववाद्ययोगा-
च्चेति ॥ नित्यज्ञानवदंतयामिणोज्ञानकरणचक्षुर्गादप्राचुर्ययोगाच्चेत्यर्थः ॥ ॐ सर्वत्रप्रसिद्धोपदेशात्
ॐ ॥ सर्वत्रपृथिव्यादिषूच्यमानंब्रह्मैव । श्रुत्यादौब्रह्माण्येवममिद्धब्रह्मशब्दस्य एतमेवब्रह्मेत्याचक्षतइत्यादि
नातत्रोपदेशादित्यर्थः । नारायणपदोपादानसूचितांश्रुतिमाह ॥ तथाचेति ॥ यत्किंचिदल्पंयच्चसर्वमहत्जग-
त्प्रत्यक्षेणदृश्यतेशब्देनज्ञायतेऽपिनारायणस्तत्सर्वमंतर्बहिश्चामिव्याप्यस्थितइत्यर्थः । स्वतइत्यनेनश्रीतत्वादौव्यभिचार
परिहारः ॥ ॐ विवक्षितगुणोपपत्तेश्च ॐ ॥ विवक्षितानांघक्तुंयोग्यानांवक्ष्यमाणानामुपसंहारेश्रुतानांगुणा-
नामश्रुतत्वादिधर्माणामुपपन्नत्वाच्चमर्चगतब्रह्मैव नादित्यादिः तेषांतत्रानुपत्तेरित्यर्थः ॥ संयोजतइति ॥ योभगवान
तोव्याप्तः अन्यैःसाकल्येनाश्रुतः अगतः अप्राप्तः। अमतः अविचारितः। अनतःस्वतंत्रः। अदृष्टः प्रत्यक्षेण। अविज्ञातः विज्ञे
षज्ञानविषयः । अनादिष्टः उपदेष्टुमशक्यः । स्वयंचसाकल्येनश्रोतामंताविचारयिताद्रष्टादेशोपदेशायांष्टाशब्दकर्ता । वि

शेषेण ज्ञातप्रकर्षेण ज्ञाता मनारायणः सर्वेषां भूतानामंतरपुरुषः अंतर्गामी पूर्णश्चेत्यर्थः ज्ञानावांतरविशेषसद्भावाद्वात्र पु-
 नरुक्तिः शंक्या ॥ विवक्षिता इति ॥ अस्यातिशेषः ॥ वक्तुयोग्या इति ॥ इत्यर्थ इतिशेषः मुखतः कंठतः श्रोत्रादि-
 नेति पूरणीयत्वादिति भावः । अश्रुतत्वादि कंसाकल्येनैव न स सर्वान्तेति सूचयितुं भाष्येऽनंत इत्युक्तं ॥ सर्वगतत्वान-
 तिरिक्तत्वेनेति ॥ अतसात्तत्त्वगमनेति धातोः सततो ह्यत उच्यते इति वचनाच्चातत्वं सर्वगतत्वान्निरिक्तमित्यर्थः । अन्यथा
 साध्या विशेषप्रसंग इति भावः । संबंधभाष्येण सूत्रसंगतिप्रदर्शकप्राचीनभाष्येण ॥ ॐ अनुपपत्तेस्तु न शरीरः ॐ ॥
 शरीरः शरीरसंबन्धि आदित्यो जीवो न सर्वगतः सर्वगतत्वानुपपत्तेर्येत्यर्थः । प्रत्येकं एकैकस्य ॥ तु शब्द इति ॥ तेनानुपप-
 त्तेरपरिहार्यत्वकिं तत्र युक्तिगवेषणं नित्यमिति भावः । उपपत्तिमांशक्यनिराकरणं इति ॥ नचेति ॥ स्वर्गादवागतस्य स्थूल
 शरीरसंबन्धार्थी ब्रह्मादिशरीरगतस्यापि जीवांतरस्य छेदादिना दुःखाभावात्स्वकर्मनिमित्तशरीरमंबोगसाधनमंगीकार्यं न च
 सर्वशरीराण्येककर्मनिमित्तानि येन तस्य सर्वशरीरजन्यदुःखादिप्रसंग इत्यर्थः । कर्मभेदस्य अस्थैवेदं कर्मैतत्स्येति विवेकस्य
 दृष्टान्तपूर्वापर्यसत्त्वाच्चैवमिति भावः ॥ भवदभ्युपगमादिति ॥ तस्य तत्त्वाभिमानित्वादिति भावः ॥ ब्रह्मादीति ॥
 ननु तदेहस्यापि चतुर्विंशति तत्त्वात्मकत्वेनास्त्येव तत्र सूत्रप्रवेशः । अन्यथा विराट्देहं तत्त्वाभिमानिनां प्रवेशनिर्गमाभ्यां वायु
 श्रेष्ठत्वा निश्चयानुपपत्तिरिति चेन्न अत्र भूतानामंतरपुरुषः सूर्य आत्मेत्यादिनादित्यस्य प्रेरकत्वश्रवणेन ब्रह्मादिशरीरप्रेरक-
 त्वेन तत्प्रवेशायोगस्योक्तत्वात् बहिःस्थपुन्नामकब्रह्मदेहस्य महत्त्वमात्रात्मकत्वेन तत्प्रवेशाभावाच्च । तदेतदाह ॥ सर्वश-
 रीरेति ॥ ॐ कर्मकर्तृव्यपदेशाच्च ॐ ॥ एतमस्याभित्यादिना सर्वत्रोच्यमानस्यात्मानमिति कर्मत्वेन शरीरस्य-
 शंसतीति कर्तृत्वेनाभिधानाच्च न शरीरः सर्वगत इत्यर्थः । घटज्ञाने कर्तुरेव देवदत्तं यज्ञदत्तं जानातीत्येकमैव दर्शनादाह

॥ एकस्यां क्रियायामिति ॥ मामहंजानाभित्येकस्यां क्रियायामेकस्योभयदर्शनादाह ॥ उत्सर्गस्तइति ॥ बाधक-
कापोद्यत्वमुत्सर्गः । सतिबाधकेनियमस्यसंकोचोप्यस्ति तत्रतुतयोरभेदेनसाक्षिसिद्धत्वमवबाधकमितिभावः । तद्वन्नापि
बाधकेनैवसंकोचोऽस्त्वित्यतआह ॥ अत्रेति ॥ व्यभिचरितनियमस्यकथंसाधकत्वमितिचेत् यथानर्हिस्यात्सर्वभूतानी-
तिऔत्सर्गिकभूतार्हंसानिषेधोऽधीषोमीयपशुर्हंसाविधिनापोद्यते । भवतिचानपोदितेब्रह्मर्हंसाद्यकरणीयत्वेप्रमाणंत
थात्रापीतिभावः ॥ सर्वगतत्वमिति ॥ एतमस्यामितिबाक्यमात्मानमितिवाक्यंचैकविषयमितितावदविवादं । एतम
स्यामित्युक्तस्यैवेतमात्मानमितिपरामर्शोत् । तत्रयद्यात्मानमित्यत्रैकोजीवः कर्भतयास्वाक्रियेततर्होतमस्यामित्यत्रापिसए
वसर्वगततयोच्यमानः स्यात्तुनसर्वेजीवाः तथाचयत्पूषक्षेसर्वजीवानां वैतत्सर्वगतत्वाभितिसर्वगततयासर्वजीवग्रहणंतन्न-
स्यादित्यर्थः ॥ तथाप्रतीत्यभावेनेति ॥ कर्मीभूतात्मनोजीवविशेषविषयत्वेनप्रतीत्यभावेनेत्यर्थः । आत्मविशेषणे
नचक्षुर्मयत्वादिनाजीवसामान्यलिंगेनजीवमात्रत्वप्राप्तेरितिभावः । गीतावाक्यमुदाहरति । श्रुत्विति । एनंअथचैनंनित्य-
जातमित्यनेनप्रकृतंजीवंसामान्येनश्रुत्वापिभिशेषतः कश्चिदपिनवेदंत्यर्थः ॥ साम्यादिति ॥ तस्यापिसर्वशरीरस्थ
त्वेनद्रुतदुःखादिप्रसंगसाम्यादित्यर्थः । बाधकेनविष्णुरूपभिन्नग्रहणे । तथाचापवादकारणाभावोऽसिद्धइतिभावः ।
इत्याशंकांब्रह्मशब्दस्यजीवेपिप्रभवदित्याशंकांशिष्टपरिहारोग्रेभविष्यतीतिभावः ॥ ॐ शब्दविशेषात् ॐ ॥
शब्दस्यब्रह्मशब्दस्यविशेषादेतमेवेतिसावधारणत्वरूपविशेषोपापेतत्तान्नतेनेतरग्रहणमित्यर्थः । मुख्यब्रह्मत्वंपूर्णत्वरूपं तमे-
वेत्युक्तोऽन्येषामपितद्वाच्यचयत्वात्कथंमतादितिशंकापरिहागममुख्यतस्तस्याच्यत्वमन्येषाममुख्यतइत्यवश्यंवक्तव्यत्वा-
दितिभावः । श्रुतावुशब्दोवधारणे । ब्रह्मेवेत्याद्येवकारसंबंधः ॥ ॐ स्मृतेश्च ॐ ॥ विष्णोःसर्वगतत्वप्रतिपा-

दकस्मृतिसत्त्वाच्चसएवसर्वगतइत्यर्थः । स्मृतौगुडाकेशः अर्जुनः ॥ भूताशयेति ॥ भूताख्याश्रयेत्यर्थः ॥ परोक्ते-
 ति ॥ तस्याः कृष्णार्जुनसंवादरूपत्वादितिभावः ॥ इतिप्रतिपादितइति ॥ सक्रतुंकुर्वीतमनोमयः प्राणशरीरोभारू-
 पः सत्यसंकल्पइतिवाक्येधनोमयत्वादिनोपास्योजीवोवाब्रह्मवेतिसदेहेजीवस्यैवमनः प्राणसंबंधात्तस्यैवान्नमनोमयत्वा-
 दिनोपास्यत्वमितिप्राप्ते ब्रह्मैवात्रमनोमयत्वादिनोपास्यनजीवः सत्यसंकल्पादितिल्लिगादितिप्रतिपादितइत्यर्थः ।
 अप्रामाणिकत्वमुपपादयितुंभेदेऽनुमानमाद्यं क्यनिराकरोति । जीवेष्वभेदइत्यादिनाऽलपित्यंतेन । अत्रमिथ्यात्वं
 असत्त्वंवा निर्वचनीयत्वंवासत्त्वाभावोबाध्यत्वंवेतिविकल्पान्नक्रमेणदूषयति ॥ मिथ्येत्यस्येत्यादिना ॥ अप-
 सिद्धात्तादिति ॥ सदसद्विलक्षणत्वांगीकारादितिभावः ॥ अप्रसिद्धविशेषणत्वेति ॥ तस्यमाप्रतिकुत्रा-
 प्यप्रसिद्धत्वादितिभावः । ततएव सत्त्वाभावादेव । चतुर्थमपि विकल्पपूर्वकंदूषयति ॥ बाध्यत्वसाधनइत्यादिना ॥
 अन्यथाज्ञातस्य अन्यधर्मावच्छिन्नतयाज्ञातस्यस्वधर्मवत्त्वावच्छिन्नतयाज्ञातत्वमित्यर्थः ॥ सिद्धसाधनमिति ॥ मिथ्या-
 त्वेन ज्ञातस्यभेदस्यसत्यत्वेनज्ञातत्वांगीकारादितिभावः ॥ अिकालेति ॥ नास्तिनासीन्नभविष्यतीतिबोध्यमानाभाव
 प्रतियोगित्वमित्यर्थः । प्रतीतस्येत्यनंतरंत्रिकालेत्याद्यनुवर्तते । तथाचामतःप्रतीत्यभावात्क्रोक्तदोषइतिभावः ॥ वाच्य-
 त्वादिति ॥ धर्माधर्मादेरपीश्वरादिप्रत्यक्षगोचरत्वेन नतत्रव्यभिचारइतिभावः । अत्र यद्यपिप्रतीतस्येतिचेदित्युक्त-
 त्वादसतः प्रतीतिरेवसाधनीया तथाप्यपरोक्षतयाप्रतीतस्येति पुनःपरेणोक्तेपरोक्षप्रतीतेरपिसाधनेगौरवस्ययादित्यपरोक्ष
 प्रतीतिरेवसाधिता । अतएवमकृताभिप्रायेणप्रतीतिरितिचेदित्येवोक्तं । उक्तबाध्यत्वसाधनेऽपिसिद्धांतंस्मृचयित्वादोषांतर
 माह ॥ भेदाभावेनेति ॥ भेदप्रयोजकविरुद्धधर्मस्फुरणायविधानिष्टत्तिरूपेतिमोक्षस्वरूपनिरूपणं । अविद्यास्तमयो

योक्षइत्युक्तेरितिभावः । मिथ्याभूतोभेदः किंनिवर्तते उतन । आद्यआह ॥ मोक्षनिवृत्तीति ॥ भेदनिवृत्तिर्होभेदिनिवृत्तिरित्युक्तेरितिभावः । भेदिनोः सत्त्वे भेदस्याप्यनुवृत्तः । तत्रनात्मानिवर्ततसत्यत्वात् । अतोभोक्षस्यैवनिवृत्तिर्वक्तव्येत्याशयः । द्वितीयत्वाह ॥ मिथ्याभूतेति ॥ तथात्वं अनिवृत्त्यविरोधिमिथ्यात्वं ॥ नचैति ॥ तथाचक्रुत्रव्याभिचारइतिभावः । बाधक्रमप्याह ॥ द्वासुपर्णेति ॥ नचात्रभेदमात्रं श्रूयतेनतत्सत्यत्वमितिवाक्यं । स्वतः प्रमाणश्रुत्यासत्यस्यैवप्रतिपादनात् । अन्यथातत्प्रतिपादितब्रह्मणोपि मिथ्यात्वं स्यादितिभावः । यद्यपि प्रमाणविरुद्धार्थप्रतिज्ञाप्रतिज्ञाविरोधइतिबाधस्यप्रतिज्ञादोषत्वावगमात्प्रतिज्ञादूषणजनमएवैदवाच्यं । तथापि हेतुदोषत्वमङ्गीकुर्वतान्यथायिकानारीतिमाश्रित्योक्तिरविरुद्धा । साध्यैवैकल्येन हर्षांतमपि दूषयति ॥ अन्यतरचंद्रस्यैवेति ॥ नन्वनारोपितेचंद्रे भेदमात्रारोपेणैवचंद्रावितिद्विषमात्रप्रतीत्युपपत्तौ चंद्रांतरारोपोव्यर्थः । नचैवंश्रुतिकार्यां रजताभेदमात्रारोपेणैवं रजतमितिप्रतीत्युपपत्तौ रजतारोपाङ्गीकारोपिव्यर्थः स्यादितिवाच्यं । तत्रापिष्टानस्यारजतत्वेनरजतोपस्थित्यर्थरजतारोपाङ्गीकारात् । रजतानुपस्थितौ रजताभेदारोपायोगात् । नचैवंप्रकृते अधिष्टानस्यचंद्रत्वादितिचेन्न । अनारोपितचंद्रे आरोपितभेदस्यैवदृष्टांतत्वे तस्यारोपितत्वेनात्यन्तासत्वात्तत्रहेतुवृत्त्यसंभवेनसाधनैकल्यापातात् । तदेतदाह ॥ अन्यतरचंद्रस्यैवारोपितत्वेनेति ॥ सत्यत्वेनेति ॥ सत्यत्वादिति ॥ अत्रारोपितप्रतियोगिकानारोपितार्थमिक्कएवभेदोविवक्षितोनत्वनारोपितप्रतियोगिकारोपितार्थमिक्कः । भेदस्यार्थमिस्वरूपत्वेनारोपितार्थमिस्वरूपभेदस्यसत्यत्वायोगात् । यद्वासद्वृष्टानेत्यबाधितप्रतीतिबलादसत्यार्थमिक्कोपिभेदोस्त्येव । नचोक्तदोषः । असत्त्वात्मकत्वसंभवात् । नचैवंप्रमं । यथा न्यायमते अत्यन्ताभावादेऽप्रतियोगिविरोधित्वेऽप्यन्याभावस्यप्रतियोगितावच्छेदकविरोधित्वं तथासद्धर्मिकान्यान्याभावस्यार्थमि-

स्वरूपत्वप्यसद्धर्मिकान्योन्याभावस्य धर्मितावच्छेदकस्वरूपत्वेविरोधाभावादिति । किंचप्रातिभासिकत्वमुपाधिः । सचन
 पक्षेसाधयितुंशक्यः व्यावहारिकत्वांगीकारविरोधात् । अभेदोमिथ्याऽभेदत्वाद्देहात्माभेदवदित्याभाससमानयोगक्षेप
 त्वं । नचदृष्टांतस्यसाध्यवैकल्यं तथात्वेन्योन्यास्मिन्नन्योन्यात्मकतामन्योन्यधर्माश्चाध्यस्येतिभाष्यस्योन्यमत्प्रळापितत्वप्र
 संगोदित्येतत्तद्विनिधायाह ॥ अलमिति ॥ ॐ अर्भकौकस्त्वान्नयपदेशाच्चनेतिचेन्ननिचाय्यत्वादेवं
 व्योमवच्च ॐ ॥ सर्वेषुभूतैष्विति ॥ सर्वप्राणिहृदयगुहाख्याल्पस्थानस्थत्वव्यपदेशात्तद्व्यपदेशात्तस्यशरीर
 स्यादित्यश्रुतिचक्षुर्मेयत्वादिना व्यपदेशाच्च नसर्वगतंब्रह्मातिचेन्न । किंब्रह्मणोऽल्पौकस्त्वानुक्तिर्वर्था अयुक्तावा । ना
 यइत्याह ॥ निचाय्यत्वादिति ॥ अर्भकौकस्त्वेन चक्षुर्मेयत्वादिनोपास्यत्वान्नयार्थेत्यर्थः । अंत्यआह ॥ व्योम-
 वदिति ॥ यथाव्याप्तस्याप्याकाशस्यैकदेशस्थत्वंतथाब्रह्मणोऽप्युक्तेत्यर्थः । उपास्यत्वात् अधिकारिविशेषैः ॥ इन्द्रि
 यस्वामित्वेनेति ॥ तथाचसर्वप्राणिषुभेरकत्वेनस्थितत्वात्सर्वेन्द्रियमयः । मयदधिकारादेरिवस्मार्तत्वात्स्वामित्वम-
 प्यर्थइत्युक्तंभवति । सर्वप्राणिषुसंस्थितइत्यस्यहंतुगर्भत्वमाह ॥ आदित्यादिगतस्यैवेति ॥ तथाचयथासावादि
 त्यइत्यनेनैवादित्येष्युक्तिर्लब्धेतिभावः ॥ ॐ संभोगप्रामिरितिचेन्नवैशेष्यात् ॐ ॥ समनोभोगःसंभोगः ।
 ब्रह्मणःसर्वजीवधरीरस्थत्वं तत्समानभोगप्रसंगइतिचेन्न । वैशेष्यात् सामर्थ्यातिशयादित्यर्थः ॥ अग्निस्तंभनवत
 इति ॥ मणिमंत्रादिना अग्निदाहनिरोधशक्तिमतइत्यर्थः । भवत्वेवप्राप्तव्याज्ञानद्वयार्था इदानींशब्दविशेषादितिसूत्रा
 वतारिकाग्रंथोक्तमतिदेशेनदूषयति ॥ एवमिति ॥ भाक्तत्वकथनं अमुख्यत्वकथनं । जीवनिष्ठाश्रुतत्वस्यौपचारिक-
 त्वादितिभावः ॥ ? ॥ अतुं भक्षणार्थं । अघ्नयत दधार । अदच्चेतिशेषोक्तिः अभक्षयदित्यर्थः । कुतइतिप्रश्नोत्तर-

माह ॥ सर्वमिति ॥ अदितित्वं अदितिशब्दवाच्यत्वं हियस्मादतः सासर्वात्रीत्यर्थः । अन्यथासर्वातुत्वाभावेतत्
 अदितित्वं अदितेः देवमातुः उक्तन्यायात् अंतर्त्यामिपरत्वादिरूपात् । अदितित्वं अदितिस्वरूपत्वं त्वाप्रत्ययस्यव्यक्त्यभेदे
 नजातिपरत्वायोगं आकाशत्वमित्यादाविवस्वरूपपरत्वस्यैववक्तव्यत्वादितिभावः ॥ बाधइति ॥ बध्यमाणरीत्यालिं-
 गस्यापि सावकाशत्वादितिभावः । पुंशक्तिः पुरुषशक्तिः ॥ सोहमिति ॥ सोहं दिशां दिङ्नामकचतुर्दिगवस्थितभगवद्ब्र-
 पाणांबत्संपुत्रवायुमेवमुक्तीत्यावेदितरमावाक्यं । आहुः छांदोग्यभाष्ये ॥ प्रकृतेति ॥ संसंवत्सरो भवदितिसंवत्सरशब्दे-
 न प्रकृतचतुर्मुखपरामर्शादित्यर्थः । तृतीयांततया तृतीयांततेनेतिशब्देन प्रथमतया सहत्यनेन इतियोजनायां ॥ अस्ति चो-
 द्यावकाशा इति ॥ यद्यपि बृहद्भाष्ये सयद्यदेवेत्यत्र सदस्यस्य संवत्सराख्यचतुर्मुखपरत्वमेवोक्तं । तथापि समानविभक्ति-
 कत्वं परामर्शे तत्रमिति भ्रमेण सदस्यनेनादित्याख्यमृत्योरेव परामर्श इति पूर्वपक्षे पुल्लिगानुपपत्तिचोद्यावकाशोऽस्तीति भावः ।
 अतएवेतियोजनायामित्युक्तं ॥ ॐ अत्ताचराचरग्रहणात् ॐ ॥ सर्ववाऽचीत्यत्रोक्तोच्चा संहर्तविष्णुरेव । नादितिः
 सर्वमिति चेतनाचेतनजातस्य भक्ष्यतया ग्रहणादिभिधानादितियावत् ॥ विसंबादेति ॥ श्रुतौ चराचरेत्यश्रवणादिति भा-
 वः । अस्य व्याख्यानस्य व्याहृतिपरिहरति ॥ अस्वान्तं ज्येति ॥ आयुरर्थे आयुष्यार्थं उक्तीत्येति स्पष्टापातेति
 भाष्योक्तरीत्या सावकाशत्वादितया प्राणेन संविशत्यादिति देवताप्रयीतितत्रापि प्रयोगादिति भावः ॥ अदिति शब्दवा-
 च्यत्वमिति ॥ पाचकत्वमित्यादाविवानक्रियाकर्तृत्वमेवादितिलं तद्धितभावश्च शब्दप्रवृत्तिनिमित्तमिति भावः ॥
 ॐ प्रकरणाच्च ॐ ॥ अप्संवत्सरसृष्ट्यादिना वैष्णवत्वेन निश्चितनैव हे किंचेनेत्यादि प्रकरणबलाच्चा विष्णुरेवेत्यर्थः
 ॥ नैवेह किंचेनेति ॥ अग्रे प्रक्ये । इह अस्वतंत्रवर्गे । किंचन जीवजडरूपं नैवासीत् । अनादिसिद्धजीवादेः सत्त्वात्कथमे-

तदित्यत उक्तं ॥ मृत्युर्नैवेति ॥ पृथङ्नासीदिति भावः । मृत्योरावरकत्वे हेतुः ॥ अश्नानायेति ॥ अश्नयत इत्यंशजगत्
तंनयतीत्यश्नाया । अन्यत्र नेतृत्वमतीतावपिश्रुतिषु प्रसिद्धेः स एव नेतेत्याह ॥ अश्नानायाहीति ॥ मृत्युरश्नाया-
हीति श्रुत्यादिप्रसिद्धमित्यर्थः । यस्मान्मृत्युः स्वयमेवासीदन्यन्नैवासीत्तस्मादात्मन्वी आत्मवान् । जगद्गुणशरीरवान् स्या
भित्तिमनोऽकुरुत ऐच्छत् । समृत्युः शरीररूपजगत्सिद्धसमृद्धयामृद्धयर्थमनोऽकुरुतेति शेषः । तदनन्तरं समृत्युरर्चन् आत्मानं पू-
जयन् अचरत् चचार । तस्य अर्चतः पूजयतः मृत्योः सकाशात् पूजासाधनभूता आपो जायन्त इत्यर्थः ॥ तर्थादिति ॥
तत् तत्राण्डु । यथापांशरः फेनरूपो मण्डासीत् । सशरः मृत्युना स्वरेतसा समहन्यत । संघातत्वं धनीभावमितियावत् ।
प्रापितः यः संघातः सा पृथिवी ब्रह्माण्डरूपा भवत् । मृत्युना जनादनः तस्यां पृथिव्यामश्रम्यत् शिश्य इत्यर्थः । सोऽकाम
यतेति समृत्युना मा भगवान् मेमसात्मा ब्रह्माद्वितीयो वाच्यपेक्षया जायेतेत्यकामयत् ऐच्छत् । तत् तदनन्तरं । अश्नानायां द्विती-
याप्रथमार्थे । सर्वाशननेना मृत्युर्धनसास्वेच्छयैव वार्चवेदाभिमानिनी श्रियं मिथुनं द्दं भावं समभवत् । तत्तेन मिथुनीभावेन
येद्रत आसीत्स तदुपादानकदेहवान् संवत्सरः । सम्यगात्मनो वत्सान् पुत्रान् देवादीन् रमयतीति संवत्सरनामा चतुर्मुखो भवदि-
त्यर्थः ॥ तं जातमिति ॥ मृत्युः जातं संवत्सरमभि अभिलक्ष्य अत्तुमितियावत् । व्यददात् स्त्रमुखं व्यददार । संसंव-
त्सरो भयात् भाणं भणिति वाच अकरोत् निःसारितवान् । यद्भणिति वचः सैव तदभिमानिनी सरस्वत्यभवत् । अभिमन्यमान-
शब्दोच्चारणकाल एवाभिमानिनी दिव्यभवदितियावत् ॥ स इति ॥ समृत्युः कृतनवं कुमारमालोक्य ऐक्षत् विचारमकरोत् ।
किमिति यदीमं जातं संवत्सरं अभिमंस्ये लीनं करिष्ये तदा कनीयोल्पमन्नं करिष्ये अतो बह्वन्नं भवत्सित्यालोच्य समृत्युस्तया
पूर्वोत्पन्ना वाचा गायत्र्या तेनात्मना चतुर्मुखेन चैदं सर्वमधृजत् जनयामासेत्यर्थः । स्मृतौ सोऽत्मनः स आत्मनः भन्नेष्वदे-

रित्यकारलोपः ॥ २ ॥ एकस्येत्येतद्विवचनानुपपत्तिस्फुरणायोक्तं कर्मफलातृत्वंनप्रतीयतइत्यतआह ॥ पातृत्वश-
ब्दवान्वयमिति ॥ षष्ठ्यर्थोजन्यजनकभावसंबंधइत्याह ॥ सुकृतनिमित्तइति ॥ आक्रुद्धः अद्धः परंभ्योप्यद्धः
परार्धइत्याशयेनपरार्धशब्दार्थमाह ॥ अतिपूर्णेति ॥ पंचमहायज्ञेति ॥ देवपितृभूतमनुष्यब्रह्मयज्ञरूपपंचमहायज्ञ
त्यर्थः । यद्वा दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि पशुःसोमइतिपंचमहायज्ञेत्यर्थः ॥ द्युपजन्यति ॥ द्युपजन्यपृथिवीपुरुषयो
षिद्रूपंचाग्निविद्येत्यर्थः । नाचिकेताः नाचिकेतनामकेष्टिवंतः । छायातपौ विद्वद्विद्वत्सखटुःखकरौ । अन्यस्यैव द्वयो
र्बुद्धिजीवत्वपक्षे नतस्यसर्वातृत्वं तथाचासंभवइतिभावः । अन्यस्यापि द्वयोर्जीवेश्वरत्वपक्षे गुहांप्रविष्टत्वादिविष्णुलिंगस
हचरितकर्मफलभोगवतः सर्वातृत्वस्यापिसंभावयितुंशक्यत्वादितिभावः ॥ विष्णोरन्यस्येवेति ॥ किंविष्णोरवोता
न्यस्यापित्यर्थः ॥ निरवकाशत्वादिति ॥ तद्वाच्यद्विष्यनिर्भेदहरो कथमपिघटायितुमशक्यत्वादितिभावः । बहु
रूपत्वाच्चेत्यानंदप्रयनयांक्तरीत्याद्विवचनश्रुतिःसावकाशेत्यतोनिमित्तांतरमाह ॥ कर्मेति ॥ हरिःकर्मफलाभोक्ता तद्वंध
विधुरत्वाद्घटवदितियुक्तिविरोधमभिधायश्रुतिविरांधंचाह ॥ अनश्नन्ति ॥ जीवादन्योहरिः पिप्पलंकर्मफलं अन
श्नन्नेवाभिवाकशीतीत्यर्थः ॥ छत्रिन्यायेनेति ॥ छत्र्यछत्रिसमुदाये यथा छत्रिणोगच्छतीत्यौपचारिकप्रयोगः एवमो
क्तभोक्तृसमुदायेप्यौपचारिकपिबंताचितिमयोगइत्यर्थः । विरोधइश्वरस्यभोगानंगीकारे कोहेतुरितिप्रश्नस्योचरमाह
॥ एकस्येति ॥ न्याय्यत्वात् । अस्यगोरितिब्रह्ममाणरीत्या ॥ भोक्तृजीवद्वयेति ॥ तच्छरीरजन्यकर्मफलभोक्तृ
जीवद्वयेत्यर्थः । तेन पिशाचविशवार्त्किनस्यादितिनिरस्तं । ननु जीवस्यैवमुख्यतःपातृत्वमीश्वरस्यतूपचारतस्तदंगीकारे
युगपद्वृत्तिद्वयप्रसंगइत्यतआह ॥ द्वयोरपीति ॥ द्वित्वावच्छेदेनोभयत्राप्युपचारइत्यर्थः । अतएवपूर्वतादृशएवछत्रिन्या

शर्करा.
अ. १ पा.
अधि. ३

॥ ५१ ॥

यउदाहृतः ॥ ॐ गुह्यं प्रविष्टावात्मानौहितदर्शनात् ॐ ॥ कर्मफलभोक्ता रावात्मानवेव । आत्मांतरात्माख्य
भगवद्रूपविशेषावेव नजीवेत्वरौ । कुतः हियस्माद्गुह्यं प्रविष्टौ गुह्यं प्रविष्टत्वं च यो वेद निहितं गुहायामित्यादिना तत्रैव प्रसि-
द्धमित्यपि हि शब्दार्थः । रूपद्वयस्य गुहास्थत्वं कुत इत्यत उक्तं तद्दर्शनात् तस्यात्मनो गुहास्थत्वस्य घर्मासंभवेत्यादि श्रुत्युक्ते
रित्यर्थः । वीत्युपसर्गाद्यो विशेषेण गुहास्थान इति आद्यर्त्तिमत्त्वाह ॥ त्रिवृतमिति ॥ आत्मा देहस्थः । अंतरात्मा
जीवस्थः । कर्मफलभोगस्यैन्द्रियसाध्यत्वात्तद्व्यपविष्टस्य कथं तदित्यत आह ॥ तथा चेति ॥ अर्थबाहुल्याद्बहुवचनं ।
अधिष्ठाय तत्र स्थिता उपभेदे भुङ्क्ते ॥ पूर्णानंदत्वादिति ॥ पूर्णानंदत्वेन दुःखावकाशाभावात् । प्राप्तव्यसुखापे
क्षाभावाच्चेति भावः । शुभाशुभशब्दौ सुखदुःखपरौ । अंतरंगज्ञापकंचाह ॥ तथा हीति ॥ यो भगवानग्रे अग्न्यः सर्वतः
श्रेष्ठः तस्यैव पिप्पलं कर्मफलं स्वादुशुभमाहुः । यस्तु जीवः पितरं जगज्जनकं भगवंतं उत उत्कृष्टत्वेन न वेद ।
अतएव न शतं नरकाद्यनर्थरूपनाशं प्राप्नुवानो पुरुषार्थनाशवान्वा तस्य पिप्पलं न तु स्वादाहुरित्यर्थः । इत्यादिनेत्याद्यनुवादः ।
विणोरेवेत्यादिव्याख्या ॥ ॐ विशेषणाच्च ॐ ॥ एकवचनसेतुत्वब्रह्मत्वादिना पिबतोर्विशेषितत्वाच्च तावात्मानावे
व नजीविंशावित्यर्थः । स्मारयति स्मृत्यादर्शयति । अत इत्यनंतरमपेक्षितं पूरयति ॥ तस्मिन्ब्रह्मशब्दः प्रयुज्यत इति ॥
॥ यत इति ॥ अनेन यतः शब्दादृत्तिर्दिशिता । अत्र काटके ॥ समन्वयासंगतत्वादिति ॥ समन्वयाभिधायैकतद
ध्यायासंगतत्वादित्यर्थः ॥ छायातपत्वविशेषणादिति ॥ तयोः क्रमेण विद्याविद्यावद्वाचकत्वेन तादृशयोश्च जीविंशा-
न्यत्वायोगादिति भावः । विनिगमनाविरहादुक्तमेवास्त्वित्यत आह ॥ नहीति ॥ अनुशासनाभावात् अस्मत्पक्षे तु छा
येव विदुषां प्रभुः आतपः पापिनामिति विनिगमकमस्यैवेति भावः । न केवलमेतदसंगतं किंतु व्यर्थचेत्याह ॥ किंचेति ॥

समन्वयसिद्धिरित्यनंतरं लब्धेति लिगव्यत्ययेनानुवर्तते । एवं एवंसति । मयेऽत्ररेलिगस्यौपचारिकत्वांगीकारेण जीवमात्रे समन्वयनिष्ठावापितन्मते कथमित्यत आह ॥ तेनापीति ॥ शक्यते ॥ नात्रेति ॥ तथा च जीवे समन्वय ईश्वर एव सिध्यतीति भावः । अराः दोषाः तद्वतः अरवः स्वरूपसतः कारणत्वायोगादाह ॥ तथैव ज्ञाते नैवेति ॥ ३ ॥ अर्थीदिति ॥ अक्ष्यादित्ययोरैकविधत्वादिति वक्ष्यमाणरीत्येति भावः ॥ य एष इति ॥ य एषोऽक्षिण्यतः पुरुषोऽदिव्यदृष्ट्या दृश्यते एष आत्मा वा मनःख्यः परमात्मेति होवाच एतद्भगवद्रूपममृतं स्वतएव मरणरहितं । अभयं स्वतएव भयराहितं एतद्ब्रह्मगुणपूर्णमित्यर्थः ॥ अग्निश्रुतिरिति ॥ अथ हाग्रयः समुदिर इत्यादाविति शेषः ॥ य एष आदित्ये पुरुष इति ॥ आदित्ये सूर्ये य एष पुरुषः पूर्णषड्गुणो भगवान् दिव्यदृष्ट्या दृश्यते सोऽहमेत्यलादहं नामागार्हपत्याग्निस्थोऽस्मि । आदित्यस्य मंदंतर्गामिणश्च न विदुरधर्मा दिवदभेदः किंतु न कोऽपि विशेष इत्यत आह ॥ स एवेति ॥ गार्हपत्याग्निनोपकोसलंप्रत्युपदिश्यते ॥ आदित्य इति ॥ आदित्यः आदित्यमंडलाभिमानि । चक्षुर्भूत्वा रूपांतरेण चक्षुर्देवताभूत्वा क्षिणीगोलके प्राविशदित्ये तरेयभाष्यश्रुतावादि त्यमंडलस्य देवताकत्वं चक्षुर्गोलकस्यापि ते देवताकत्वरूपैकविधलोक्तेरित्यर्थः । तथा च भाष्ये एकपदमेकचेतनाधिष्ठितत्वरूपैकविधत्वरं । अक्ष्यादित्यपदे तु जडपर इति भावः । समुदरे ऊचुः । औपचारिकं आदित्यस्य विष्णवाश्रयत्वेन ॥ श्रुतीति ॥ आनंदमयस्यादित्यस्य त्वप्रतिपादकसमाख्यश्रुतित्यर्थः ॥ बलवत्त्वादिति ॥ स्थानांतरस्थसमाख्योपभ्रया एकस्थानस्याभ्यासस्य गीघ्रोपस्थितिकरत्वादिति भावः ॥ अपूर्वतेत्येति ॥ लोकप्रसिद्धा श्रित्या गेनात्यलौकिकब्रह्मग्रहणेऽपूर्वतेत्यर्थः ॥ बाध इति ॥ एकत्रानेकवारोक्तिरूपतया ज्ञातज्ञापकाभ्यासादिप्रमाणान्तराप्तापकत्वरूपा पूर्वतायाः प्राबल्यादिति भावः ॥ सय एनमिति ॥ योधिकारी एतत् अग्न्यंतर्गामिरूपमेवं विद्वान्ज्ञान

नृपास्ते । सपापकृत्यां अपहृते विनाशयति लोकी भगवल्लोकीभवति सर्वमायुर्मोक्षमामोतीत्यर्थः ॥ प्राबल्या-
 दिति ॥ अपूर्वतापेक्षयाद्देश्यत्वेनाधिकफलापेक्षया करणाकरणयोरिष्टानिष्टकथनरूपार्थवादस्यापूर्वतायाः प्राबल्य-
 स्यसुतरांसिद्धेरिति भावः । यद्यपि अपहृते पापकृत्यामिति फलं तथापि स्तुतिरूपार्थवादित्वमप्यस्तीति वा । वस्तुतः
 फलवत्त्वं फलं फलोक्तिस्त्वर्थवादइति वाभिप्रेत्यैव मुक्तिरिति ध्येयं । भाष्ये पलाशे पत्रे ॥ तदन्यथानुपपत्त्यैवेति ॥
 मोक्षं विना सर्वपापाश्लेषासंभवादि भावः । ननु नेतरानुपपत्तेरित्यादौ विष्णुज्ञानान्मोक्षइत्युक्तं । समोक्षस्तद्यथापुष्कर-
 पलाशइति वाक्येन येषोत्तरक्षिणीत्युक्ताक्षिस्थज्ञानात्प्रतीयतइति ऋजुसंगत्येतदधिकरणारंभसंभवे यएष आदित्ये पुरुषः
 यएषोत्तरक्षिणीपुरुषइत्यनयोर्वाक्ययोरौचित्यश्चक्षुर्भूत्वेति श्रुत्यैकार्थत्वमुपपाद्य यएष आदित्यइति वाक्यस्य यथासावादि-
 त्यइति वाक्येन संगत्या तदर्थार्थकयएषोत्तरक्षिणीति वाक्यस्यापि तेन संगतिरिति वक्रसंगत्याधिकरणारंभे किं निमित्त-
 मित्यत आह ॥ अत्रादित्येति ॥ यद्यप्युक्तरीत्या ऋजुसंगत्याधिकरणारंभेऽपि । पूर्वपक्षेऽग्रे वाक्षिस्थत्वे आदित्यस्य त्व-
 स्य हेतुत्वेनोपपादने सिद्धाति तस्य विष्णुनिष्ठत्वस्य समर्थनीयत्वात्तस्यापि समन्वयसिद्धिस्तथापि पूर्वपक्षहेतोः सिद्धांतिना
 सावकाशत्वोक्त्याप्यविराधकत्वस्य वक्तुं शक्यत्वेन समन्वयएव वक्तव्यइति नियामकाभावात्तदर्थमेतदिति भावः । ननु भा-
 ष्ये प्रथमादिपदं अथैह नमन्वाहार्यपचनोनुशास यएष चंद्रमसि पुरुषोद्देश्यते सोहमस्मि अथैह नमाहवनीयोनुशास
 यएष विद्युतिपुरुषोद्देश्यते सोहमस्मीत्यनयोर्वाक्ययोः संग्राहकं । द्वितीयादिपदं चंद्रविद्युतोः संग्राहकं । बहुवचनं चान्वा-
 हार्यपचनाहवनीययोर्वाक्यसंग्राहकमिति प्रतीयते । इदंचानुपपन्नं चंद्रविद्युतोरक्षणैकविधत्वाभावेनान्वाहार्यपचनाह-
 वनीययोस्तदुभयस्थत्वास्याक्षिस्थत्वसाधकत्वाभावेन प्रकृतानुपयोगात् अतोयएष आदित्ये पुरुषइत्यग्रेऽदित्यस्य त्वमुच्य

रायणाभिमानिदेवतालोकं मासं भ्यस्तेभ्यः संवत्सरं संवत्सरं भिमानिदेवतालोकं संवत्सरान्नादिद्वारेण प्रजापतिप्राप्तिद्वारा
दित्यमादित्याच्चंद्रमसं चंद्रमसौ वैश्वानरं द्रुध्रुवद्वारा विदुतां विदुषाभर्तुं भारती प्राप्नुवति ततस्तस्याः पुरुषो भर्ता मानवो मनना
न्मनुर्भगवांस्तस्यायं प्रियभृत्यो भानवो मुख्यवायुस्तंगच्छति । सवायुरेनान्स्वप्नाप्तान्मतीकालंबनान्कार्यब्रह्म अप्रतीकालंब
नान्परंब्रह्मगमयतीत्यर्थः ॥ मनननिदध्यासनोपलक्षणमिति ॥ भवणमात्रस्य ब्रह्मप्राप्तिहेतुत्वासंभवादितीति भावः ।
वायुः कइति शब्दिद्वैतसंबंधः ॥ अथ वेति ॥ तथाच नोपलक्षणमिति भावः ॥ सामीप्यादिति ॥ श्रुतैर्द्विधा फला-
भिधायकैस्तद्वाक्यान्तरमेव यदुचैवेत्यादिश्रवणादितीति भावः । अन्यथा कगतिकथनस्यैतद्विधा फलकथनरूपत्वाभावे ।
यजः याजकाः कृष्णवाक्यमिदं । अस्मच्छब्दोदितो तस्य आत्मा व्याप्तो जनार्दनः । अग्नयोद्विविधं विष्णुमवाच नुपकांसल
मिति प्रमाणानुसारेणाह ॥ तस्यांतर्गामीत्यादि ॥ श्रुतेरस्मदित्यस्याः सकाशात् उपपत्तेः एतद्विधा फलत्वेन कगत्य
भिधानरूपायाः । ननु कंब्रह्मसंब्रह्मेत्युक्तविध्यायाः ब्रह्मशब्दोपेतत्वेन ब्रह्मविद्यात्वात्कथमात्मविद्येत्युक्तसर्वगतविद्यात्व
मित्यत आह ॥ तस्यैवेति ॥ सर्वगतस्यैवेत्यर्थः ॥ ॐ अनवस्थिते रसं भवाच्चेत्तरः ॐ ॥ चक्षुरंतस्थ इतरो-
क्षिर्न अनवस्थितः । जीवस्थो ज्ञेर्जीवांतरं प्रेरकत्वे तस्यापि प्रेरकांतरेण भाव्यं । एवं तस्यापीत्यनवस्थानात् अग्नरपि प्रे-
र्जीवन्तनाभ्यन्तरेण संभवाच्चेत्यर्थः ॥ तत्तत्प्रेरकत्वेनेति ॥ यश्चक्षुरंतरो यमयतीति श्रुत्यंतरसमाख्यानादितीति भावः ।
नेयमनवस्थो जीवांकुरपरंपरानवस्थान्वन्तव्यत्यत आह ॥ पूर्वपूर्वेति ॥ अत्राग्नेर्जीवप्रेरकत्वं मूलं तदर्थमेवोचरोचरानु-
सरणात् । तथाच प्रयो जकत्वेन कालिपतानां व्युत्क्रमेण पूर्वपूर्वप्रेरकानामसिद्धौ प्रयोज्यानामुत्तरोत्तरप्रेरकत्वानामप्यसिद्धि-
रित्यग्रेरपि प्रेरकत्वमिति हेतुः । अभ्युपेत्य प्रेरकत्वं इदमनवस्थानं ॥ स्वातंत्र्येति ॥ तथाच न तत्प्रेरकोपेक्षित

इतिभावः ॥ दिव्यदृष्टिगोचरइति ॥ ततश्चश्रुतौयएषौतरक्षिणपुरुषोदृश्यतइति दृश्यत्वेक्तियुक्तेतिभावः ॥ ४ ॥
 ॥ काण्वमाध्यंदिनेति ॥ यःपृथिव्यांतिष्ठन्नित्यादिवाक्यस्योभयत्रापिपाठोदेवमुक्तं । योभगवान्पृथिव्यांपृथिव्य
 भिमानीदेवतायांतिष्ठन्पृथिव्याअंतरोविविक्तः यमंतर्यामिणंपृथिवीनवेइ यस्यपृथिवीक्षरीरं । तद्वशत्वादेः । नक्रैवं
 तत्रस्थितिमात्रं किंतुयोअंतरोबाह्यापेक्षांविनारमत्तइतिवारमयातिवांतरः । पृथिवीयमयति एषभगवांस्ते तव आत्मानिया
 मकः । अमृतोनित्यांतर्यामीतिगौतमप्रतियाज्ञवल्क्यवचनं । तदेवोपपादयति ॥ क्षरीरशब्दस्यति ॥ इदंपूर्वपक्ष
 क्षरीरमित्यादावितिशेषः ॥ नचेति ॥ पृथिव्यभिन्नायाः पृथिवीस्त्वयायोगादितिभावः ॥ इत्थं दिनंति ॥ कारणेषु
 स्थितंकार्यंव्याप्तंकार्येषुकारणमितिगीतातात्पर्यस्मृत्येत्यर्थः । तयोर्भिन्नाभिन्नत्वेनभेदस्यापिभलदिनिभावः । नन्वभावि
 पृथिवीयमयोदित्युक्तपृथिवीनियामकत्वंकथामित्यतआह ॥ पृथिवीमिति ॥ कार्यस्यकारणार्थिनत्वादितिभावः ॥ अ-
 तिसुघटत्वादिति ॥ पृथिव्याद्याभिमानीत्वेनतच्छरीरत्वतन्निगामकत्वादीनामुपपादकनिरपेक्षत्वादित्यर्थः । कथमि
 विधयेत्येतेदेवाह ॥ तस्येति ॥ उररीकारेण अंगीकारेण ॥ कथंचिदिति ॥ प्रकृत्यादेःस्वरूपनाशरहितत्वेनेत्यर्थः ॥
 ॥ ॐ अंतर्याम्याधिदैवादिषुनतधर्मव्यपदेशात् ॐ ॥ आधिदैवादिदेन तत्प्रकरणंलक्ष्यं । अंतर्यामीविष्णु
 रेव । अधिदैवाधिभूतादिप्रकरणेषु तस्यांतर्यामिणःसंबंधितयातस्यब्रह्मगोत्रमस्यपृथिव्याद्याविहितयोर्देवयोर्देशादि
 त्यर्थः । अधिदैवत्वेन । अभिप्रानिदेवत्वेन । अन्यथाजडेज्ञानाप्रसक्तथायंप्रथिनीनवेदेत्यादेःअप्रसक्तप्रतिषेधकत्वा
 पक्षिरितिभावः ॥ नचेति ॥ धरायाःप्रकृतिस्वस्वरूपज्ञत्वादितिभावः ॥ ॐ नचस्मार्तमतत्थमभिलापात् ॐ ॥
 स्मार्तं प्रधानंनंतर्यामी । त्रिगुणत्वादितद्धर्मानभिधानादित्यर्थः । पृथिवीक्षरीरत्वादितद्धर्माभिलापात्कथंअतद्ध

र्माभिलाषइत्यतर्कः ॥ अनन्यथासिद्ध्यति ॥ तस्यत्वन्यथासिद्धिवक्ष्यतीतिभावः ॥ ॐ शरीरश्चो
 भयेपिहिभेदेनैवमधीयते ॐ ॥ शरीरोजीवश्चनान्तरीयमीहियस्मादेनजीवमुभयेषामध्यंदिनकण्ठशाखाः प्रकृ-
 तांतर्यामिणः सकाशाद्भेदेनप्रतिपादयति तस्मादित्यर्थः ॥ आत्मनोत्तरइत्येतज्जीवस्यांतर्गतइतिप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे
 ॥ आत्मनइति ॥ उदाहृतइति ॥ यआत्मनीत्युदाहृतइत्यर्थः । भाष्ये शीर्यते विदार्थ्यते ॥ युज्यतइति ॥ सति-
 बाधकेमुख्यार्थत्यागस्यन्यायत्वादितिभावः ॥ ५ ॥ अथेति ॥ अथ परविद्यानिरूपणानंतरंपरापरविद्यानिरूप्य
 तइतिशेषः । ययाविद्यया तत्प्रसित्वमक्षरमक्षरशब्दाभिधेयंब्रह्म अधि अधिकत्वेनगम्यते अवगम्यते सापरविद्येत्यर्थः ।
 प्रसित्थाक्षरव्यावृत्तयेतत्स्वरूपनिरूपयति ॥ यत्तदेद्रेश्यमित्यादिना ॥ यत्पूर्वोक्तमक्षरमद्वैतमदृश्यं अग्राह्यकेना
 पिगृहीतुमशक्यं । अगोत्रं भारद्वाजादिगोत्ररहितं अवर्णं प्राकृतवर्णरहितं ब्राह्मणादिवर्णरहितंवा अचक्षुःश्रोत्रं चक्षु-
 श्रोत्रोपलक्षितप्राकृतज्ञानेन्द्रियरहितं अपाणिपादं पाणिपादोपलक्षितप्राकृतकर्मन्द्रियरहितं यद्वाऽचक्षुःश्रोत्रं चक्षुःश्रोत्रो
 पलक्षितसमस्तेन्द्रियरहितं अपाणिपादं पाणिपादोपलक्षितप्राकृतदेहरहितं नित्यंस्वरूपतोदेहतश्चाविनाशि विभुसमर्थसर्व
 गतंसर्वत्रव्याप्तं सुसुक्ष्मजीवाद्याप्यतिशयेनसूक्ष्मं अव्ययंहासरहितं नन्वेवमक्षरस्यदृश्यल्लेघिगम्यतइतिदृश्यत्वांक्तिः कथमि-
 त्यतआह ॥ यद्भूतयोनिमिति ॥ भूतयोर्निजगत्कारणयदक्षरतत्तीराः पंडिताः परिपश्यन्ति । स्वयंप्रयत्नानुसारेण
 जानन्ति । अनेनाधीराणामदृश्यमित्युक्तंभवति । लोके पितुरन्यस्यैवभारकत्वदर्शनाब्जतथेहान्यस्यमंहृतत्वंतव्यमितभा-
 वेन स्रष्टृत्वंसंहर्तृत्वंचसदृष्टांतमुपपादयति ॥ यथेति ॥ सदृष्टांतोयथा ऊर्णनाभिः तंतुवायकः स्वभुक्तमन्नादिकंतलाद्याकारे
 णमृजते पुनर्गृहतेसंहरति तथाक्षरशब्दोकोभगवानपिपूर्वकल्पमुक्तजगत्सृजतेसंहरतिच किमनुसृत्यमृजतइत्यतोदृष्टां-

तेनाह ॥ यथेति ॥ यथापृथिवीशाल्यादिनानाबीजन्यपेक्ष्यतत्तदङ्कुरान्जनयतितथाचेतनानां विविधकर्माण्यपेक्ष्यतत्सृज-
 तीत्युक्तं भवति । कुलालवन्नाक्षरस्य क्लेशेन स्रष्टुं इति सदृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ सतश्चेतनाधिष्ठिताऽपुरुषदेहाच्छिरसि वि-
 द्यमानाऽकेशाः देहे विद्यमानानि लोमानि अनायासेन भवंति । तथाक्षरादिहास्वतंत्रवर्गो ब्रह्मनायासेन भवत्युत्पद्यत इत्य-
 र्थः । प्रकृत्यादीनामप्यदृश्यत्वं वक्ष्यामीति तावच्छब्दः ॥ दिव्यमृद्विति ॥ दिव्योऽलौकिकः । अमृतः अपरारब्धिन्नपरि-
 माणः पुरुषः पूर्णषड्गुणः बाह्याभ्यंतरः बहिरंतश्च नियामकतया स्थितः अजः उत्पत्तिरहितः ॥ अप्राणां ह्यमना इ-
 ति ॥ षोडशकलारहितः शुभ्रः शुद्धः अक्षराज्जडप्रकृतेः पराङ्गीतत्वात्परः उत्तम इत्यर्थः ॥ ॐ अदृश्यत्वादिगुणको-
 धर्मोक्तेः ॐ ॥ अदृश्यत्वं आदिषुषां अग्राह्यत्वादीनां तेऽदृश्यत्वादयः अदृश्यत्वादयोगुणाय स्यात्सौ अदृश्यत्वादिगुणः
 स एवादृश्यत्वादिगुणकः स च विष्णुरेव ॥ अथ परेति ॥ ऋगादिपरविद्याविषयत्वरूपतत्त्वमभिधानादित्यर्थः । वाक्य-
 स्य यत्तददृश्यमित्यादेः ॥ नचेति ॥ तथा च विष्णुग्रहणोपपत्तेरिति भावः । इत्यत इत्यनुवादः तस्मात्परतः अदृश्यत्वादिगुण-
 काक्षरात्परतः एवमग्रेऽपि ॥ सामानाधिकरण्येनेति ॥ परतः ब्रह्माद्युत्तमादक्षरादित्यक्षरपरशब्दयोश्चिप्रकृतिरूपैकार्थ-
 प्रतिपादकत्वेनेत्यर्थः ॥ स ब्रह्मविद्यामथर्वायज्येष्ठपुत्राय प्रोहेत्यञ्जल्यर्थः ॥ कर्तारिति ॥ कर्तारमीशं पुरुषं
 ब्रह्मयोनिमित्यत्रेत्यर्थः । श्रुत्यादौ परविद्याविषयत्वपरशब्दाभावात्कथं तदुदाहरणमित्यतस्तदुपपादयति ॥ तमेवे-
 त्यादिना ॥ भाष्यगानिशीक्षादीनि षट् उपांगानि आयुर्वेदादीनि पंच शिष्टाः कलाविद्याः प्रत्यंगानीततत्त्वप्रदीपानुसा-
 रेण ध्येयं ॥ अन्येति ॥ कर्मादीत्यर्थः । तदुक्तमथर्वणभाष्ये एतदर्थश्च ब्रह्ममीपांताशास्त्रव्युत्पादनन्यायानुपप्लुतं वदा-
 दयो विणोरवाचकाः तदुपप्लुताः तद्वाचका भवन्तीति सुथानुसारेण ध्येयं । अर्थादिति ॥ परविद्याविषयत्वस्य विणोर-

न्यत्रनिरवकाशत्वान्यथानुपपत्त्यर्थः ॥ ॐ विशेषणभेदव्यपदेशाभ्यांचनेनरौ ॐ ॥ इतरौचितनप्रकृतिचतुर्मु-
खौ नादृश्यत्वादिगुणकौ यः सर्वज्ञइतिसर्वज्ञत्वरूपविशेषणव्यपदेशात् । अदृश्यत्वादुगुणकभेदव्यपदेशाच्चेत्यर्थः । चीयते
संबध्यतेतपोकुरुतेतियावत् ॥ अज्ञानप्रतीताविति ॥ तपआलोचनइति यातुः आलोचनचाज्ञस्यैवेति भावः ॥ ज्ञा-
नमयमिति ॥ यस्यब्रह्मणस्तपोज्ञानमयज्ञानस्वरूपमेव । नत्वालोचनात्मकं कुतः अज्ञेह्यालोचति नचायतथा यतः स-
र्वज्ञइतिहेतुतेत्यर्थः । सामान्यविशेषवस्तुगतसामान्यविशेषकारविषयतया सर्वज्ञेयायर्माः सामान्यधर्माः । सर्वज्ञेयाः
विशेषधर्माः क्रमेणतदुभयविषयकत्वेनसामान्यविशेषज्ञानत्वयोरवांतरविशेषइतिनगुनरुक्तिरिति भावः । स्फुटमेतन्नना-
विज्ञानशब्दयोरपुनरुक्तिप्रतिपादकानंदमयमुधायां ॥ विट्टलाभइति ॥ तथाचसर्वविः तैलभतइतिवासर्वेदेयतंउत्पा-
दयतीतिवा सर्ववित्तस्त्यकामः सर्वोत्पादकोवेत्यर्थउक्तोभवति ॥ सूत्रखंडस्य ॥ विशेषणव्यपदेशादित्यंशः य । प्रकृ-
ताक्षरंअदृश्यत्वादिगुणकं ॥ सूत्रशेषमिति ॥ भेदव्यपदेशाबेतरइत्यंशं ॥ अन्यमीशामिति ॥ अन्योपाधिइत्यु-
क्तेप्रसिद्धमार्गादन्यत्वमतीतिवदिति भावः ॥ ॐ रूपोपन्यासाच्च ॐ ॥ रूपमवर्गमिति ॥ रूपरूपाभिधानाच्चाह-
इत्यत्वादिगुणकोविष्णुरेवेत्यर्थः ॥ पश्यतीति पश्यइत्याशयेनोक्तंद्रष्टेति तदाविज्ञानुपपत्तौविधूयनिर्जनः परममा-
म्यमुपैतीतिशेषार्थोक्त्याकांक्षांपूरयति ॥ तदेति ॥ पुण्यनाशस्यापुरुषार्थत्वादाह ॥ अनिष्टगुणमिति ॥ अपराक्ष-
ज्ञानात्पूर्वभाविपुण्यं द्विविधं काम्यमकाम्यं च तत्राकाम्यमपराक्षज्ञानायायभवति । काम्यंचाद्विविधं । इष्टमनिष्टं च । तत्रेष्टमप्रा-
रब्धमपिनश्यति । इष्टनाशस्यापुरुषार्थत्वात् अनिष्टतुनश्यतीति चतुर्थेऽप्येतात्रस्पष्टं पुण्यपापविधूयत्यनेनपौनरुक्त्य-
वारणायनिर्जनशब्दार्थमाह ॥ निर्लेपइति ॥ ज्ञानोत्तरकालीनानिष्टपुण्यपापेलेराहितइत्यर्थः ॥ दूयेति ॥ याग्य

तानुसारेणंदं । एतेभ्यःविश्वदिभ्यः । अभ्यचीकृपत् दत्तवान् विशेषेणविश्वदिगतरूपापेक्षया भाष्ये ॥ अतएतदि
 ति ॥ अतःदेवादिरूपाणांशुद्धत्वाभावादेतच्छुद्धशुक्लादि एतद्रूपं एतस्यहररूपमित्यर्थः ॥ ६ ॥ अन्यत्रप्रसिद्धेति ॥ नचसू
 त्रभाष्ययोरस्यागनाविष्णोःसाधारण्योक्त्याभयत्रप्रसिद्धत्वमितिवाच्यं । वैश्वानरशब्दीयान्यत्रप्रसिद्धिसर्वगतत्वाख्यावि
 ष्णुलिंगयो रुभयोरपिनिरवकाशत्वंनतुल्यबलत्वाभिप्रायेणैवतत्रसाधारण्योक्त्याभयत्रप्रसिध्यभिप्रायेणतदनभिधानादि
 तिभावः ॥ वैश्वानरनाम्नइति ॥ नचविश्वजीर्वांतरत्वाद्यौल्लैगैरित्यणुभाष्येऽस्यलिंगत्वंक्त्याकथंनमत्वमितिवाच्यं
 तस्यसिद्धौतैवैश्वानरशब्दस्ययौगिकत्वप्रदर्शनार्थावयवार्थकथनएवतात्पर्येणलिंगत्वकथनंतात्पर्याभावात् अन्यथावैश्व
 नरत्वाद्यैरितिब्रूयादितिभावः । पादसंगत्यर्थमाह ॥ पाचकत्वाद्येनेकलिंगसमन्वयसिध्यर्थइति ॥ यद्यपिपाच
 कत्वंकर्मतिवक्ष्यति तथापिलिंगत्वमप्यस्तीतिइयमुक्तिः ॥ अभिविमानपदेनेति ॥ नचप्रादेशत्वमात्रोक्तिविरोधः
 व्योमवच्चैतिवक्ष्यमाणत्वात् । तेजोभूतंभूताग्निः । प्रसिद्धितः लौकिकवैदिकप्रसिद्धितः । तदेवक्रमेणोपपादयति ॥ श्रुते-
 रित्यादिना ॥ वैदिकेति ॥ वेदप्रसिद्धायांयंविद्याभेदव्यवहारः इत्यं वैश्वानरविद्यानेयमित्यादिरूपस्तस्माद्विरोधा
 दित्यर्थः । देवताद्वैचेत्याहदेशेऽग्नवैष्णवंचरुमित्यादिवदग्नविष्णोरित्युपपन्नं ॥ ॐ वैश्वानरःसाधारणशब्द-
 विशेषात् ॐ ॥ वैश्वानरमुपास्तंत्युक्तवैश्वानरोविष्णुरेव । अग्निविष्णुसाधारणवैश्वानरशब्दस्यात्मशब्देन
 विशेषणमित्यर्थः । वैश्वानरशब्दस्यविष्णुपरत्वसंभवादित्यन्वयः । कुतइत्यतउक्तं ॥ आत्मशब्दसामानाधि-
 कारण्येनेति ॥ आत्मानंवैश्वानरमितिसामानाधिकरण्येनेत्यर्थः । तस्याप्यन्यपरत्वंकिनस्यादित्यतउक्तं ॥ अ-
 न्यत्रानवकाशेति ॥ कुतइत्यतउक्तं ॥ आत्मशब्दइति ॥ ॐ स्मर्यमाणमनुमानंस्यादिति ॐ ॥

इत्यहैश्वानरोभूत्वेत्येवंस्मर्यमाणगीतास्मृत्युक्तविणारेवैश्वानरत्वमेतद्व्युक्तवैश्वानरस्य विष्णुत्वस्यानुमानमनुभाषकं । समाख्यारूपेणसाधकस्यादित्यर्थः ॥ समाख्यानादिति ॥ निर्णीतस्थलेसमानांतिरूप समाल्यायाइदंवाच्यमेतत्परंप्रतत्समाख्यावत्त्वादित्यनुमानरूपेणवाच्यतात्पर्यनिर्णायकत्वादितिभावः ॥ इतिस्मर्यमाणेति ॥ स्मृतेबुद्धिस्थत्वादितिभावः ॥ ॐ शब्दादिभ्योतःप्रतिष्ठानञ्जेतिचन्नतथादृष्ट्युपदेशादसंभवात्पुरुषविधमपिचैवमधीयते ॐ ॥ अन्यादिशब्दात्आदिपदोक्तहोमाधिकरणत्वाद्यशिल्लिगेभ्यः अंतःप्रतिष्ठानात्अंतः प्रविश्यपचनरूपाशिव्यापाराच्च वैश्वानरोग्निरिव नविष्णुरितिचिन्न तेषांहरोसावकाशत्वात् । कथं अन्यादिनामल्लिगकर्मवत्त्वेनरूपेण दृष्ट्युपदेशात् विष्णोरूपासनोपदेशात् असंभवात् कोनआत्माकिंब्रह्मेत्युपक्रमोक्तब्रह्मशब्दस्यागनावसंभवाच्च नासर्वैश्वानरः । अपिचमूर्ध्वमुखेजाइत्यादिनाच्छदोगाः एनैवैश्वानरंपुरुषविधंशीर्षोद्यौःसमवर्तेतिति पुरुषभूक्तोक्तगुणवन्तमधीयतेप्रतिपादयति अतस्तत्समाख्याबलादपिविष्णुरेवैश्वानरोनाग्निरित्यर्थः । समानाधिकृतत्वंसामानाधिकरण्यं ऋचिक्रुज्वेदे वैश्वानरेश्रूयतइतिसंबंधः ॥ गार्हपत्याद्यंगत्वाभिमिति ॥ वैश्वानरस्यगार्हपत्याग्निहृदयं अन्वाहार्यपचनान्निर्मनः आहवनीयाग्निरास्यमितितदर्थोदितिभावः ॥ अग्निकर्मचेति ॥ अस्यल्लिगत्वेपिब्राह्मणपरिव्राजकन्यायेनपृथगुक्तिः ॥ अयमग्निरिति ॥ योयंप्रसिद्धोतःपुरुषपुरुषस्यांतर्वर्तते अयमग्निराठराग्निस्रष्टोभगवान्वैश्वानरःविश्वगुणत्वाद्देशवः आत्सम्यङ्नरीयतेनक्षीयतइत्यानरःवैश्वश्चासावानरश्चेतिवैश्वानरः तस्यव्यापारमाह ॥ येनेति॥ यदिदंप्रसिद्धपुरुषैरद्यते इदमन्येनपच्यतइत्यर्थः ननुछांदोग्यवैश्वानरविचारपरंऽस्मिन्निधिकरणेबृहदारण्यकादिवाक्योदाहरणंकथमित्यतआह ॥ अत्रेति ॥ अत्रसूत्राणांविश्वतोमुखत्वादितिभावः ॥ समाख्यारूपेणेति ॥ तत्प्रयोजनंचविष्णुपक्षवदाग्निपक्षस-

माख्यास्तीतिभावः ॥ मूर्धानंनिदिवइति ॥ मूर्धानंनिदिवोऽरतिपृथिव्यावैश्वानरमृतआजातमग्निं । कविमम्राजमतिथिंज
 नानासासन्नापात्रंजनयंतदेवाइतिमंत्रस्येत्यर्थः । दिवइत्यादिषष्ठ्यर्थोजन्यजनकभावइत्याशयेनाह ॥ दिवःकारण-
 भूतेत्यादि ॥ जनानोसम्यग्ज्ञानायेति ॥ जनानामित्येतद्वतआजातमित्यत्रापिसंबध्यतइत्युक्तंभवति ॥ सम्य
 ङित्याद्योर्थः अरतिशब्दस्यपादमिति ऋतइतिसप्तम्यंतस्यज्ञानायेति थशब्दस्यान्नामिति असन्नित्यस्यमुखमितिचव्या
 ख्यानिक्रमेणसमर्थयति ॥ गतिसाधनत्वादित्यादिना ॥ लोकगमनेनारतिदर्शनाद्रातिरुद्धगतिसाधनत्वात्पादो
 अरतिशब्दार्थइत्यर्थः । यद्वाकरणसाधनाद्वगतावित्येतस्मादतिप्रत्ययेगुणंचसतिनिष्पन्नोरतिशब्दःपादवाचकइत्यर्थः
 ॥ तादर्थ्यमिति ॥ चर्मणिद्वीपिनंहंतितंदंतयोर्हतिकुंजरमित्यादाविशतभावः इतिवाक्यार्थइतिवाक्यादवगंतव्यइति
 संबंधः तथाहि तस्माद्वैश्वानरज्ञानस्यसर्वपापक्षयहेतुत्वादेवएवंवित् उक्तरीत्यावैश्वानरज्ञानी यद्यपिचांडालायस्मरणा
 योग्यायापिस्वोच्छिष्टं दद्यान्नतत्तस्यपापहेतुः किंतुतद्वत्तमुच्छिष्टमस्यचंडालस्यांतर्योभिणिवैश्वानरेआत्मन्येवहुतंस्यादिति
 हिंसादोग्यवाक्यार्थः तदनुसारेणवैश्वानरेतत्पुतंभवतीत्यस्यापि यदिवैश्वानरज्ञानी यस्मैकस्मैचिदन्नंदद्यात्तर्हितचंदंतं
 तवैश्वानरएवहुतंभवतीतिव्याख्यानंकार्यमिति ॥ छंदोगवाक्यस्यभक्तशब्दार्थमाह ॥ अन्नमिति ॥ ततश्चतत्तदाभोजन-
 वेलायांयज्ञक्तमन्नप्रथममास्यंप्रत्यागच्छेत्तद्धोमीयंहोमद्रव्यमितिद्वैक्यार्थः । योषितंस्त्रियं वैदिकाः वेदानुकूलग्रंथाःवचना
 त् तैत्तरीयभाष्ये । वाक्यांतरस्ययोषितमित्यादेः यथैतिअंगारसदृशीनारीघृतकुंभसमःपुमानित्यादिप्रमाणांतरसिद्धा
 यिसादृश्यरूपार्थेत्यर्थः प्रकृतेश्रुत्यर्थैक्यायस्वहृदयइत्युक्तिः । श्रुतौगुणाःज्ञानादयः धर्माःमर्वज्ञत्वादयः अरमित्यस्यालाम
 त्यर्थः रलयोरैकार्थत्वात् । अतएवतत्त्वप्रदीपेरमित्यस्यसम्यगित्यर्थइत्याभिहितं आरभ्यउपक्रम्य अधीतत्वेनपठितत्वेन

शीर्णः शिरसःसकाशात् समवर्तत अजायत प्राणात्तद्वासात् तद्विधत्तत्प्रकारं ॥ मूधैवेति ॥ सुतेजाःशोभनकांति-
मान् नुलोकःमूर्धास्वसमाननामवद्भगवच्छिरसोजातः विश्वरूपः सर्वरूपातिदर्शनाद्विश्वरूपाख्यः सूर्यश्चक्षुःस्वसमान-
नामोपेतभगवच्चक्षुषोजातः पृथक्विलक्षणांमार्गोयस्यासौवायुःप्राणः स्वसमाननामोपेतप्राणाज्जातः पृथ्वीपादौस्वस-
माननामोपेतभगवत्यादजातेत्यर्थः । ननुसमाख्यासमुच्चयपक्षीणचशब्दस्यकथंप्रसिद्धिसूचकत्वमित्यतआह ॥ अपि
पदेनेति ॥ उभयेति ॥ प्रकरणसमाख्यारूपोभयेत्यर्थः ॥ परोविलक्षणइति ॥ तेननपरमइत्यनेनपुनरुक्तिरिति
भावः ॥ आदिपदेनेति ॥ सकलवेदतंत्रपुराणादिष्वित्यत्रत्यादिपदेनेत्यर्थः तदभेदः द्युभ्वाद्यभेदः ॥ ॐ अतए-
वनदेवताभूतंच ॐ ॥ आत्मशब्दादिहंतोरेवाग्निद्वतांतजोभूतंचवैश्वानरगेनभवतीत्यर्थः ननुवैश्वानरशब्दसमन्वयस्यै-
वप्रकृतत्वादग्न्यादिशब्दग्रहणमनर्थकमित्यतआह ॥ अब्राग्न्यादिग्रहणमिति । अग्निशब्दादित्यशब्दयोर्ग्रहणमित्य-
र्थः ॥ ॐ साक्षादप्यविरोधैर्जैमिनिः ॐ ॥ साक्षात् अन्यवाचकत्यागेन ब्रह्मणंवैश्वानरादिशब्दवाच्यत्वेऽप्यन्य-
त्रव्यवहाराविरोधैर्जैमिनिरहित्यर्थः । नाग्न्यादिवाचकाःपरममुख्यवृत्त्या ॥ किंज्ञानिप्रसिद्धिविरोधताज्ञानिनां आद्य-
आह ॥ अनन्ययोगेनेति ॥ अन्यवाचकत्वंविनंत्यर्थः । द्वितीयेत्याह ॥ तदन्यत्वेत्विति ॥ नतद्विरोधइति ॥
ब्रानिप्रसिद्धेरौपचारिकत्वादज्ञानप्रसिद्धेर्ज्ञानमूलत्वेनतद्विरोधस्याकिंचित्करत्वादितिभावः । भाष्येअवच्छिन्नानिपरि-
च्छिन्नानि ऊरीकृत्यअंगीकृत्यग्रहादिवत् यथामहागृहात्परिच्छिन्नान्यवांतरगृहाणिमहानसादिशब्दव्यवहारीयतेत्यर्थः ।
प्रसिद्धाकाशोक्तेःप्रकृततासंगतत्वादाह ॥ ज्ञानेति ॥ आकाशवदज्ञानस्यापरिच्छिन्नत्वादवमुक्तिः ॥ अनादित्वादि-
ति ॥ वैदिकत्वादेवेतिभावः ॥ ॐ अभिव्यक्तेरित्याश्मरथ्यः ॐ ॥ अग्न्यादिमुक्तादिभिः ब्रह्मोपास्तावग्न्यादिष्वे-

वतस्यापि व्यक्तेरग्न्यादि सूक्तादि नियमः संभवतीत्यादमर्थो मन्यत इत्यर्थः । अव्यक्तस्य कथं व्यक्तिरित्यत उक्तं ॥ स्वे
 छयेति ॥ इष्टारूपप्रसादेनेत्यर्थः ॥ ॐ अनुस्मृतं तर्वादरिः ॐ ॥ तत्तत्सूक्ताद्युपासकैरग्न्यादिष्वेव ब्रह्मणोऽनुस्मृते
 ध्यातत्वात्तत्सूक्तादि अत्र मध्ये तत्त्वादिभिर्मन्यत इत्यर्थः ॥ प्रतिपत्तव्येति ॥ ध्यातव्येत्यर्थः ॥ ॐ संपतेरिति जैमि
 निस्तथा हि दर्शयति ॐ ॥ अन्यादि नृत्काद्युपासकानामग्न्यादिप्रसङ्गे निमित्तं तत्तत्सूक्तादि नियम इति जैमिनिर्मन्यते ।
 तदुपास्तात्तन्मातुः कुत इत्युक्तं ॥ तत्र हि दर्शयतीति ॥ हियस्मात्तं यथा यथेति श्रुतिजैमिनेर्मतं यथा तथा दर्शयतीत्य
 र्थः ॥ अंदाशं केति ॥ संनिमित्तं शब्दार्थं जानां उक्तं संकानुदयं इति भावः । उपासत इति बहुबचनात्प्राप्त्यनुवर्तीति बहु
 वचनांक्तिः । ननु यथा माक्षादप्यविरोधं जैमिनि रीति सूत्रे लौकिकव्यवहारस्यौपचारिकत्वमंगीकृत्य अग्न्यादि शब्दानां
 भगवद्वाचकत्वं समर्थयितुं । तथा सूक्तादि व्यववहारस्य अप्युपचरितत्वं मंगीकृत्य सूक्तानां विष्णुपरत्वं व्यवस्थाप्यतां किमनेनैतैः
 सूत्रैः सूक्तादि व्यवस्था समुत्पत्त्यायत्नसमर्थं नेति तत्र आह ॥ अत्र व्यववहारस्येति ॥ सूक्तादि विषयमित्यर्थः । प्रागुक्तैवानु
 पपत्तिः नाप्यव्यवहारार्थं तेन न्यगोपात्तेरनादित्वादिति प्रागुपपत्तिरुक्तं न पुनर्वक्तव्येत्यर्थः । अंतर्गंगानुपपत्तिश्चाह
 ॥ श्रुतेति ॥ तत्र द्वितीयविध्यापि ज्ञानेन ब्रह्म प्राप्तं कृत्या ब्रह्मण एतद्विधा विषयत्वं नाशे गतिवदतान्यज्ञानेनान्यप्राप्तेरन
 भ्युपगमादित्यर्थः ॥ ॐ आनंति चैनस्मिन् ॐ ॥ एनं विष्णुं अस्मिन् ब्रह्मद्यौयोमांतिष्ठन्नित्यादि श्रुतय आमनंति प्रपति
 पादयंतीत्यर्थः । व्यावृत्तिममृचायकः एतदाशं कानिरासकसमुचितस्यैवोक्तं हंताः स्वार्थसाधकत्वादिति भावः ॥ ७ ॥
 इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यामंजरी शंकराचार्या श्रीनिवासविरचितायां प्रथमाध्यायस्य द्वितीयः
 पादः ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु हरये नमः श्रीरामकृष्णः ॥ ॥

॥ श्रीहनुमतेनमः ॥ श्रुत्यादिप्रसिद्धेति ॥ अनेनोभयश्रुतिलिंगादिभिस्तुल्यप्रसिद्धिमन्त्रमुभयत्रप्रसिद्धिमन्त्रमिति स्मृचितं । एतेनान्यत्रप्रसिद्धपृथिवीशरीरत्वसाहित्यादंत्यामित्वस्यान्यत्रप्रसिद्धत्ववदन्यत्रप्रसिद्धजायमानत्वादि साहित्यानुभवाद्यायतनत्वमप्यन्यत्रप्रसिद्धस्यादिति निरस्तं सद्भाख्याश्रुत्यादितौल्याभावस्यान्यत्रप्रसिद्धलक्षणांतर्गतत्वे न ततौल्यवतौल्यान्यत्रप्रसिद्धत्वाभावात् । उभयत्रप्रसिद्धत्वेनैव विष्णुवाचित्वमपि सिद्धमेवेत्यत उक्तं ॥ विष्णुवैकवाचित्वमिति ॥ श्रुत्यादिभिरन्यत्रप्रसिद्धत्वे विष्णुवैकवाचित्वमिति पादनमशक्यमित्यत उक्तं ॥ प्रबलहेतुभिरिति ॥ अत्रास्तिशास्त्रादिसंगतिरित्यन्यः ॥ रुद्रइति ॥ रोगद्रावकत्वेन रुद्रनामा भगवान्सर्वलोकाधारावावप्रसिद्ध इत्यर्थः ॥ वायुनेति ॥ हेगौतमस्यूतमन्त्रमर्चयजगदिति सूत्रेन नानादिमत्वाद्वायुशब्देन भगवतायं भूलोकः परंत रिसादिलोकः सर्वोपि भूतानि वसंहृद्व्यानि संगतानि धृतानीत्यर्थः ॥ आकाशइति ॥ अतीतानागतवर्तमानं यदा चक्षेते विद्वांसस्तत्सर्वमाकाशे भगवदाभितोकाशाख्यप्रकृतौ ओतप्रोतं स्रेपटवत् अत्यंतमाश्रित इत्यर्थः । लोकाः समलोकाः लोकैकितस्तद्विधा विनः अलोकाः वैकुण्ठादयः अलोकैकितस्तद्गतामुक्ताः । उक्तं अथ पराययेत्यनेन । मोक्षाय भगवद्गदानं कुत इत्यत उक्तं ॥ अमृतस्येति ॥ एष भगवानमृतस्य मुक्तवर्गस्य सेतुरिव सेतुराश्रय इत्यर्थः । अत्र दुष्वाद्यायतनस्य मोक्षनाशनविद्याविषयत्वाख्यापरविद्याविषयत्वमुच्यते । मोक्षसाधनविद्याया एव परविद्यात्वादिति भावः । इत्यदिना तत्साल्यादायत्वेन ॥ प्राणानां ग्रंथिरिति ॥ मेत्यस्यावृत्तिः । हे विष्णोरुद्रशब्दवाच्य त्वंप्राणानामिन्द्रियाणां ग्रंथः अस्मिन्नि तं ग्रंथं राश्रयोसि त्वमतकः संहर्ता सन्मात्रां मां विश न प्रविशेत्यर्थः ॥ प्राणे रुचर इति ॥ प्राणानामिन्द्रियाणामीश्वरः कृत्यात्मके चर्मत्सकंदेहिन्यामकतया वसते तिष्ठतीति कृत्तिवासाः । नाकं सुखं पिबतीति पि

नाकाः मुक्ताः ते तस्य संतीतिपि नाकी मुक्ता श्रय इत्यर्थः ॥ रुद्रलिंगादिति ॥ संहर्तृत्वगजचर्मोत्तरवस्त्रापि नाकचापव-
त्त्वादीनां तत्रैव प्रसिद्धत्वादिति भावः । किंच रुद्रस्य सर्वाधारत्वप्रतिपादकपाशुपताद्यागमनापितस्य सर्वाधारत्वं सिध्यति ।
न च तस्याप्रामाण्यं । विमतं वाक्यं प्रमाणं रुद्रवाक्यत्वात् दृष्टफलविधायकरुद्रवाक्यवदिति तस्य प्रामाण्यानुमानादित्याह ॥ दृ-
ष्टफल इति ॥ प्रत्यक्षसंवादिफलाभिधायकत्वार्थः । विमतं प्रमाणं कापिलवाक्यत्वादृष्टफलाभिधायककपिलवाक्यवदित्य-
नुमितप्रामाण्योपेतकपिलागमनापि प्रधानस्य सर्वाश्रयत्वमिद्विरित्याह ॥ पूर्ववदिति ॥ अराहवेति ॥ रथनाभौ-
चक्रे अराः दलानीव यत्र शरीरे नाड्यः संहताः सन्तथाः तत्र शरीरे स एषः सर्वजीविनियामकत्वेन सर्वजीवहृदयस्थितो वि-
ष्णुः स्वयमेक एव स्वेच्छयै बहुधा जायमानो विश्वतैजसादिरूपेण बहुधा भवन् शरीरांतश्चक्षुरादिस्थानेषु संचरतीत्यर्थः ॥ जी-
वत्त्वादेवेति ॥ जीवप्राणधारण इति धातोरिति भावः ॥ प्रसिद्धेरिति ॥ प्राणान्प्रथमप्रथमेव सन्निधत्त इत्यादा-
विति शेषः ॥ तथेति ॥ जीवेशाभेदेन यं शल्लिङ्गं जीवेशं भवति तथेत्यर्थः । कारणं उपादानं व्यावहारिकमात्रस्य ब्र-
ह्मोपादानकत्वं वदतां द्वैतिनो मते जीवस्यापि व्यावहारिकत्वान्ननुपपत्तिः ॥ ॐ ह्युभवाद्यायतनं स्वशब्दात् ॐ ॥
याश्चिन्त्यौरित्यादिद्युभ्वंतरिक्षाद्याश्रयत्वं नोक्तं ब्रह्मैव न रुद्रादिः कुतः जानथ आत्मानमिति स्वशब्दपर्यायात्मशब्दसद्भा-
वादित्यर्थः । विषयवादयं स्वेति शब्दाभावात् भाव्यं आत्मशब्दादित्युक्तमित्याशयेनाह ॥ स्वशब्दपर्यायेति ॥ उभयोर-
पि साक्षाद्विष्णुस्वरूपवाचकत्वादत एव चतुर्मुखस्यात्मभूः स्वयं भूरिति नामेति भावः । सूत्रे आत्मशब्दादित्युक्तौ तस्यापि विष्णु-
परत्वं पृथग्वक्तव्यं तच्छब्दादित्युक्तौ च शब्दविशेषप्रतीतिर्न स्यादतस्तदुभयलाभाय स्वशब्दादित्युक्तं एव मुक्तौ हि उक्तिवक्र-
त्वावैयर्थ्याय स्वस्यावधारणैरेव शब्दः स्वशब्द इत्यपि विग्रहस्य विवक्षणीयत्वादसाधारण्यं शापितं न स्यादेतदेवाभिप्रेत्योक्तं -

तत्त्वप्रदीपे विष्णोः स्वरूपस्यैव साक्षाद्वाचको ह्यात्मशब्द इति ॥ ॐ मुक्तोपसृप्यव्यपदेशात् ॐ ॥ भावप्रधानोयं ।
 अमृतस्यैव संतुर्गतमुक्तैः प्राप्यान्तरगन्धर्वैर्मतिप्राप्यत्वव्यपदेशादात्मशब्दो नामुक्त्यार्थ इत्यर्थः । मुक्तानां बहुत्वादाह
 ॥ जातानि विंति ॥ भाष्यार्थश्चात्मानं वदन् स्वामिनां द्वितीयां तानां तद्विश्रयपुज्जीवतीति पूर्वोक्तान्वयः । प्रकृतोपयोगादाह
 ॥ पराणामिति ॥ उदाहृतं वाक्येष्वन्यानि पेशादिति भावः ॥ बहुनेति ॥ तत्र श्वेत-
 द्वीपस्य भगवत्प्राप्तिर्नाम प्राकारान्तरनिपेशात्तस्यैव मुक्तप्राप्यत्वसिद्धिरिति भावः । ननु सर्वेषां श्वेतद्वीपगमनमुक्तं । केचि
 दत्रैवमुच्यन्ते नैकान्तराणि कदाचन । केचित्सर्वेषां महर्लोकजनेतृपतिचारु । केचित्सत्यं महाज्ञानाः गच्छन्ति क्षीरसागरमित्यत्र
 महाज्ञानिनोपेव क्षीरसागरगतश्चैव द्वीपगमनोक्तेः योग्यत्वं चापेक्षितमिति गीताभाष्ये श्वेतद्वीपगमनेऽपि योग्यत्वावस्थासर्वेषां त
 द्भाषातिचिन्ने । उदाहृतप्रमाणभाष्ययोः श्वेतद्वीपनिवासो महाज्ञानयोग्यतयाः प्रयोजकत्वावस्थासर्वेषां तद्वनमात्रांगी
 कारोपिविरोधाभावात् । सुदुर्लभैस्तत्प्रमयदीपिकायां वह्नयति चात्र चतुर्थीध्यायं सकृच्छेतद्वीपगमनांगीकाराद्योग्यत्वं चात्रोपे-
 क्षितमिति । एतत्तत्र निवासायं विगद्यित इति ॥ ॐ नानुमानमतच्छब्दात् ॐ ॥ अनुमानसिद्धप्राणकागमक
 लिपतरुद्रप्रधानाख्यं नाम त्रमर्वाधारतयोच्यते भस्मधरत्वात् त्रिगुणत्वादितदुभयसंबन्धि शब्दाभावादित्यर्थः ॥ विप्रतिपन्नोति ॥
 रुद्रादेः सर्वाश्रयत्वाद्यपि धर्मीत्यर्थः ॥ प्रतिपक्षेति ॥ नन्वत्र फलविशेषादिव्याकृत्यं हेतुरुत्तरुद्रादिव्याकृत्यं ।
 नाद्यः अन्यतरादिभेदः द्वितीये प्रकरणसमत्वेन प्रतिपक्षयोगः । साध्यविपरीतसाधकहेतुत्वरस्यैव प्रतिपक्षत्वादिति चेन्न ।
 प्रतिपक्षशब्देन प्रतिपक्षिमात्रग्रहणेन प्रकरणसमर्थैवात्रोक्तेः ॥ अतिप्रसंगेति ॥ दृष्टफलाभिधायिप्रतारकवाक्यदृ
 ष्टानेन प्रतारकवाक्यत्वेन हेतुना विभक्तिपक्षप्रतारकवाक्यप्रामाण्यसाधनमसंग्रहेत्यर्थः अपाषितं । भाष्ये अनुक्तं । अन्य

त्रविष्णुतत्त्वनिर्णये। प्रकृतिपदेन अन्यत्रोक्तेन नलुरुद्रादिशब्दस्योभयत्ररूढिसाम्येपि निरवकाशविष्णुलिंगवलाभिधयोप-
 पत्तिरित्यत आह ॥ नहि श्रुत्यन्तरिति ॥ भाष्ये ईशनाभियमनात् महत्त्वतः उत्तमत्वात् सागरादित्यनन्तरं पिनाक इत्युच्यत इ-
 ति शेषः। शंरोधनादित्यानां मुखनिरोधात्। वस्ते वसति विरेचनात्। प्रलयेस्वोदरप्रविष्टजगतः स्पृष्टैर्बहिर्निसरणात् बृंहणात्
 पूर्णत्वात् गतिः वाच्यतया श्रय इत्यर्थः ॥ ॐ प्राणभृच्च ॐ ॥ आत्मशब्दमुक्तप्राप्यत्वादित्यल्लब्धेभ्यः जीवमुख्यप्राणौ
 चनसर्वाश्रयावित्यर्थः ॥ ॐ भेदव्यपदेशात् ॐ ॥ अन्यमीशमितीहैव जीवब्रह्मभेदव्यपदेशात् नतयोरैक्यमित्यर्थः
 ॥ ॐ प्रकरणात् ॐ ॥ परं विद्याविषयवस्तुन एवात्रारभ्याधीतत्वेनास्य ब्रह्मप्रकरणत्वाद्ब्रह्मैवेत्यर्थः
 ॥ ॐ स्थित्यदनाभ्यां च ॐ ॥ स्थितिः कर्मफलोपजीवनं विनावस्थानं अदन्तदुपजीवनं ताभ्यां जीवब्रह्मणो नैक्य-
 मित्यर्थः। कर्मफलभोगानं गीकारं गुहाधिकरणविरोध इत्यत आह ॥ नत्विति ॥ क्रमोल्लुघ्नमिति ॥ तत्रादनस्यैव प्रथममु-
 क्तेरिति भावः ॥ सत्यो मिथ्यावेति ॥ व्यावहारिकत्वस्य व्यवहारनिर्वाहकत्वस्य व्यवहारनिर्वाहकत्वव्यवहारकाले-
 प्रतीयमानत्वसाधारण्यादिति भावः ॥ व्यावहारिकत्वं तदिति ॥ व्यावहारिकत्वेदं न लक्षणप्राप्यमित्यर्थः। नतु-
 प्रामाण्ये व्यावहारिकत्वं विवक्षितं तथात्वे तत्त्वावेदं न लक्षणप्राप्यस्यापि व्यावहारिकत्वेनाविशेषप्रसंगादिति ध्येयं वाचो-
 युक्तः वाक्प्रयोगस्य ॥ नदोष इति ॥ मिथ्याप्रतिपादकत्वमेवाप्रामाण्ये प्रयोजकमिति भावः वैयर्थ्यादनुवादस्य
 ॥ निषेधोस्तीति ॥ भेदाभेदयोरन्यनिषेधरूपत्वादिति भावः अयं द्वा सुपर्णेत्यनेन क्रियमाणः ॥ अस्तीति ॥ आन-
 दमयनयरीत्येति भावः अनुमानं भेदो मिथ्याभेदत्वादित्यादि भेदस्य मिथ्यात्वं किं प्रमाणबलादंगीक्रियते उत तत्सत्यत्वे
 प्रमाणाभावात् ॥ आद्यं निराकरोति नहीत्यादिना द्वितीयं निराकरोति ॥ न च तत्सत्यत्वमिति ॥ स्वरूपेति ॥

भेदस्वरूपेत्यर्थः ॥ तस्यवैयर्थ्यादिति ॥ विषयसत्यत्वसिद्धेः प्रमाणफलत्वादिति भावः । ननु माया मात्रमिदं द्वैतमित्यादि श्रुतेर्भेदमिथ्यात्वप्रतिपादकत्वात्कथं तदभाव इति चेन्न । मायेति भगवत्प्रज्ञासैव मानत्राणकर्त्री यस्य माया मात्रमित्यन्यत्राचार्यैस्तस्याः सम्यगव्याख्यातत्वात् । तदेतदाह ॥ अलमिति ॥ १ ॥ श्रुतेरिति ॥ समाख्यारूपश्रुत्येत्यर्थः । भूमन्भूयः शब्दयोः पर्यायत्वादिति भावः । स्थानान्तरश्रुतसमाख्यायाः अत्रैव श्रुतोपक्रमतो दुर्बलत्वेऽपि प्राबल्याद्यविवेकेन माधारणप्रयोजकत्वमुपपन्नं ॥ यौवैभूमेति ॥ अनेन भूमाख्यनारायणस्य लक्षणमुच्यते यौवैभूमापूणो नारायणख्यस्तत्सुखं अनन्याधीनसुखरूपं । अस्यातिव्याप्तिरिहरति ॥ नाल्पइति ॥ भूमप्रसादं विनानाल्पमुक्तजते सुखमस्ति । ततः किमित्यत आह ॥ भूमैवेति ॥ तस्माद्भूमेवानन्याधीनसुखरूपमित्यर्थः ॥ नामवागादीति ॥ वाग्वावनाम्नोभूयसी मनोवाववाचोभूयः संकल्पो वापनसोभूयान् चित्तं वावमंकल्पाद्भूयः ध्यानं वाचित्ताद्भूयः विज्ञानं वावध्यानाद्भूयः बलं वाव विज्ञानाद्भूयः अन्नं वावबलाद्भूयः आपो वावान्नाद्भूयस्यः तजो वावद्भूयोभूयः आकाशो वावतेजसोभूयान् स्मरो वावाकाशाद्भूयान् आशा वावस्मराद्भूयसीत्येवं नामादिशब्दि तोषास्वाहापर्जन्यमित्राशिवरुणसोमप्रवाहानिरुद्धतैजसप्राणोद्रोमारुद्रसरस्वतीनान्तरे तस्य मुक्तेत्यर्थः । अत्राशावमानमुक्ताप्राणस्योत्तमत्वं चाभिधायेत्यनेन प्राणस्य भूषणत्वे आशाशब्दि तत्सरस्वत्युत्तमस्वरूपामुक्तिरुक्तेति द्रष्टव्यं ॥ तदुत्तममनुक्तेति ॥ अस्ति भगव आशाया भूय इत्याश्वावावभूयोस्तीति तन्मे भगवान् ब्रवीत्विति प्रश्नवत्प्राणोवाव आशाया भूयानिति प्रत्युक्तिवच्चात्र प्राणादूर्ध्वमस्ति प्राणाद्भूय इति तन्मे भगवान् ब्रवीत्विति प्रश्नस्य भूमावप्राणाद्भूयानिति प्रत्युत्तरस्याप्यभावेन भूमनः प्राणादनन्यत्वनिश्चय इति भावः । आम्नातत्वात् पठितत्वात् ॥ उक्तांतप्राणानिति ॥ प्राणवत्पित्रादीन् प्रतियदिकश्चित्त्वकारादिना भूशं वदेत्तस्य पितृहंतृत्वादिनानि धवचनयो-

ग्यत्वमुक्ताप्राणोत्क्रमणानंतरंतन्नेत्येनोच्यते । उत्क्रांतः प्राणो येभ्यस्ते उत्क्रांतप्राणाः पित्रादयः तान् प्रति यदि समासं सं-
कोचेन व्यतिषिं विस्तरेण वा शूले न देहेत् हत्वा भस्मीकुर्वीत दधानं पितृहासीत्यादि नैव ब्रूयुरित्यर्थः ॥ ॐ भूमांसंप्रसा-
दाद्धुपदेशात् ॐ ॥ यौ वै भूमेत्युक्तभूमिविष्णुरेव संप्रसादात् सम्यक्प्रसीदत्यनेनोतिसंप्रसादः पूर्णमुखंतदभिधा-
नात् । अधुपदेशात् अथ नामादिसर्वोत्तमत्वेन व्यपदेशाच्चेत्यर्थः ॥ चिद्भवशंभुचमित्यादि ॥ ततश्चायं श्रुत्यर्थः
अनंतमूर्धानंदेवं प्रकाशरूपविश्वासं अनंतताक्षं चिद्भवशंभुम् । चिद्भवं च तत्तच्छब्दं चिद्भवशंभुस्मिन्निति विश्वशंभुवर्णमुखा-
श्रयं । विश्वं ज्ञानादिपूर्णः । नागयणं मुक्तसंघाश्रयं देवं स्वेच्छया विहरंतं अक्षरंचतुर्विधनाशरहितं । परंपदं अत्यंतप्राज्यं ।
विश्वजनः सर्वतः परमां परमश्रामौ अश्रपरमा तं उत्तमं अकारशब्दवाच्यं नित्यं तद्विश्वमपजीवतीत्यन्यइति । यद्यपि
परमित्येव द्वाविडपाठः । तथापि परमा मित्यांध्रपाठोभाष्ये उदाहृतः ॥ विरोधादेवेति ॥ उभयोरपि स्वंतरसर्वोत्त-
मत्वे अन्योन्यापेक्षयोत्तमत्वप्राप्त्या व्याघातादित्यर्थः । तर्हि भूमा किं विष्णोरन्यइति तत्राह ॥ अनंतरमिति ॥ प्राणा-
नंतरमित्यर्थः । न्यायविवरणानुसारेण पक्षांतरमाह ॥ अस्तु वेति ॥ न वत्तदुत्तममुक्त्वा भूमनः आत्मना चास्यैव भूमत्व-
मिति वाच्यं । अनुक्तेरेवाभावादित्यत आह ॥ एष तु वा अतिवदतीति ॥ यः सत्येनातिवदतीत्यादिपदोक्तं । याधि-
कारी स निर्दोषश्चासौ नियामकश्चेति सत्यो विष्णुस्तेन अतिवदतितमतिशयेनातिवदतीति यावत् स एषः तु प्राणातिवाद्यपेक्षया
विशेषेणातिवदति अत्युत्तमवस्तुवादीत्यर्थः । इत्यादिना ज्ञापकेन प्रश्नादीत्यादिपदेन सत्यं वा प्राणाद्रूपइति प्रतिवचन-
ग्रहः । प्रश्नाद्याहाराभावैर्एवं विज्ञानब्रूतिवादी भवतीत्याद्युक्तप्राणज्ञानिनः सकाशादेष्टुवा अतिवदतीत्यादिना सत्या-
ख्यभूमज्ञानिनस्तु शब्देन विशेषोक्त्ययोगादिति भावः ॥ इत्यादि वदिति ॥ तत्रैकस्याकाशशब्दस्य भूततदंत्यार्याभिपर-

त्ववदत्राप्युभयपरत्वमविरुद्धमित्यर्थः ॥ ॐ धर्मोपपत्तेश्च ॐ ॥ स एवाधस्तादित्याद्युक्तसर्वगतत्वादिधर्माणां वि-
 ष्णोर्वेवापपत्तेश्च एवमर्थः ॥ स एवेति ॥ समूहवायोभागादिस्थितः सर्वगतत्वं सर्वसत्ताप्रदानायेत्युक्तं ॥ स ए-
 वेदं सर्वमिति ॥ स एव स्वतंत्रः इदं सर्वतदधीनमित्यर्थः । यद्वा इदं सर्वमित्यत्र खल्वित्यासेनायं सर्वल्यंगीकृत्य समूहा-
 सर्वत्र सान्निहितत्वादयं पूर्णत्वात् सर्वइत्युच्यत इत्यर्थः यत्रत्यनेन भूम्नोऽसदृशत्वमुच्यते यत्र यस्याधीनं विनान्यं न पश्यति अ-
 धिकारी सर्वमेव तदधीनं पश्यति श्रुणोति विज्ञानातिवासमर्थः । जानन्नपि नारदो विशेषार्थज्ञानाय स्थापनाय च भू-
 यं पृच्छति ॥ स इति ॥ हे भगवन् भगवन् भूमा किंस्मिन् प्रतिष्ठितः आश्रितः स नत्कुमार उच्यते ॥ स्वेमहिम्नीति ॥
 स्वेस्वकीये महिम्नि सामर्थ्ये प्रतिष्ठित इत्यर्थः ॥ २ ॥ वाजसनेयके बृहदारण्यके ॥ तद्वा एतदिति ॥
 हेमगीतियाज्ञवल्क्यस्य स्वभार्याप्रतिसंबोधनं । तदक्षरशब्दवाच्यं ब्रह्म अदृष्टं अन्यैः साकल्येन द्रष्टुं न भवति स्वयंतु द्रष्टुं एव-
 मग्रेऽपि योज्यं । अन्येषामपि द्रष्टृत्वादिसद्वावात्किमनेनेत्यत आह ॥ नान्यदिति ॥ अतोक्षरादन्यत्स्वातंत्र्येण द्रष्टृनास्ति ।
 एवमग्रेऽपि आकाशः प्रकृतिः नन्वक्षरशब्दस्य जडप्रकृतावपि सिद्धेः कुतो न तस्याः संदेहविषयत्वमित्यत आह ॥ द्रष्टृ-
 त्वादीति ॥ प्रथमाप्रतीतेरिति ॥ सदेव सौम्यतिविषयवाक्ये तदैक्षेत्यश्रवणादिति भावः । मध्यमित्यक्षरत्रया-
 पक्षयोक्तिः । प्रशासने आज्ञायां विधृतौ विशेषेण धृतौ इत्यादेरित्यादिपदोक्तां स्मृतिमाह ॥ तथा चेति ॥ अक्षरम-
 द्विनाशि । सूक्ष्मत्वादिर्निर्देश्यमदृश्यं अप्रमिद्धत्वादव्यक्तं सर्वत्र गंशतो व्याप्तं गुणबाहुल्यादिति चित्तं कूटे अव्याकृताकाशे
 अभिमानित्वेन स्थितं कूटस्थं अचलं कदापि स्वपदादभ्रष्टं ध्रुवं निर्धकारमित्यर्थः । इदं च चित्तप्रकृतिपरमिति तात्पर्येणैकं ।
 असीदिति गीताभाष्योक्तस्मृतिः तमोभूतं तमोरूपं तमआसीत्तमसागूढमग्रइति श्रुतेः अप्रज्ञातशब्देन अलक्षणं लौकिक-

चिन्हरहितं अतर्क्यं अनुमानागम्यं अनिर्देश्यप्रत्यक्षेण प्रमुक्तमिव तदानीं जगद्व्यापाराभावात् । अभिषूयमाणं अभिष-
 वयुक्तं । ननु सोमपदोक्तचंद्रस्य कथं यज्ञेषु अभिषवगमित्यत आह ॥ लताभिमानित्वेनेति ॥ यथा सोमो वैराजेत्यादो-
 हूयमानभक्ष्यमाणसोमलताभिमानित्वेन चंद्रमसि हूयमानत्वव्यपदेशस्तथात्रापि सोममभिषुणोतीति वाक्यवि-
 हिताभिषवणयुक्तसोमलताभिमानित्वेन चंद्रमिषूयमाणत्वव्यपदेशइत्यर्थः ॥ ॐ अक्षरमंबरान्तधृतैः ॐ ॥ अक्षरं-
 गार्गीत्युक्तमक्षरं ब्रह्मैव अंबरान्तधृतैः अंबरमाकाशशब्दिदं श्रुतत्वं अंत्यस्य सर्वस्य जगतस्तदंबरान्तं तस्य धृतधारणादित्यर्थः ।
 दिवः स्वर्गादिकुंठाद्वा ऊर्ध्वलपरियदस्ति महर्लोकं ब्रह्मांडलपरिवहिरावरणादिकं वा पृथिव्याः भूलोकात् पृथिवीसंबंध-
 लोकाद्वा अर्वाक् अधोऽप्यदस्ति तत्तत्कादिकं ब्रह्मण्डलपरिवहिरावरणादिकं वा पृथिव्याः भूलोकात् पृथिवीसंबंध-
 द्यावापृथिवीस्वर्गादिभूरादिके भूतान् भ्रियमाणो विभर्ति एको देवो बहुधा निविष्टः यदा भारं द्रयते स भर्तुं परास्य भारं पुनर-
 स्तमेतीति श्रुतिं व्याचष्टे ॥ एको देव इति ॥ भर्तेत्यस्यार्थो भर्तृत्वेनेति । श्रुतौ परास्य निरस्य ॥ प्राणस्येति ॥ तस्य च-
 विष्णुत्वं प्रागेव समर्थितमिति भावः । अधि अवर्धत अधिनिषेदुः । अवस्थिता बभूवुः ॥ ॐ सा च प्रशालनात् ॐ ॥
 सा च धृतिः प्रशासनादक्षरस्याज्ञा मात्रादुच्यते । अतश्चाक्षरं ब्रह्मैवेत्यर्थः । आर्धशब्दार्थो अतिसमृद्धेति । तदावरणेति फ-
 लितोक्तिः । भुवनस्य रेतेत्येतदावृत्त्याह ॥ भुवनस्य रतिप्रदस्येति ॥ चतुर्भिरिति श्रुतिर्जनमन्ये व्याख्याता भाष्य-
 हृदयं श्रयत इति ह्रूयः प्रकृतोपयोगायाह ॥ धृतिहेतुरिति ॥ ॐ अन्यभावव्यावृत्तेश्च ॐ ॥ अन्येषां वस्तूनां-
 भावानां स्थौल्यादीनां व्यावृत्तेश्चाक्षरं ब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ एतद्वैतदिनि ॥ एतत् आकाशाश्रयत्वेन वक्ष्यमाणमक्षरशब्दवाच्यं
 ब्रह्मेति तदेतल्लक्षणं ब्रह्मणा ब्रह्मज्ञानिनः अभिवदन्ति वै कितल्लक्षणमित्यत आह ॥ अस्थूलमित्यादि ॥ प्राकृतस्थौ-

ल्यादिरहितमित्यर्थः । अलोहितं लोहितोपलक्षितरूपमात्रशून्यं अछायतेजोरूपत्वात् । अज्ञानरहितं असंगं निर्लेपं । अतेजस्कं वचोरहितं अप्राणं चक्षुश्रांतृवाङ्मनोतिरिक्तज्ञानकर्मद्रियशून्यं । अमुखं तदुपलक्षितशरीरहितं । अमात्रं परिमितिशून्यं । नविद्यतेअंतरयस्यतदनंतरं नविद्यतेबाह्ययस्यतद्बाह्यं इदमेवमवतारं । बाह्यचेतियावत् तर्ह्यप्राकृत-
तमोवाय्वादिरस्तिकिनेत्याह ॥ तमोवाय्वादीनामिति ॥ संगतनामित्यर्थः । उपलक्षणमेतत् सुधानुसारेणछाया-
याअपिसर्वात्मनानिष्टात्तिर्द्रष्टव्या । एकवाक्यपरिठतशब्देऽप्यित्यवैषम्याश्रयणमदृष्टचरमित्यतोत्रबृहद्भाष्योदाहृतस्मृतिमुदा-
हरति ॥ अदुःखमसुखमिति ॥ यथात्रासुखमित्यनेनबाह्यसुखनिषेधेपि अदुःखमित्यनेनदुःखमात्रनिषेधः तथात्रापी-
त्यर्थः । ननुपरमात्मनः सर्वथात्रायुरहितत्वेप्राणाद्वायुरजायतेतिक्वचिप्राणः पृथक्त्वत्मातेच्छदोगेश्वसितमातरिश्वेतिभागवते-
चमुख्यप्राणस्यभगवच्छ्वासजन्यत्वाभिधानंश्वासमदलकत्रातिमित्यादिद्वादशभागवतवाक्यंचक्रथंभंगच्छतइतिचेदुच्यते ।
नात्रश्वासरूपवायुनिषेधः क्रियते किंतुदेहारंभकस्यैव । आकाशस्यदेहारंभकत्वेननिषेध्यत्वं
नाप्रकारांतरमस्ति श्वासश्चतस्वरूपभूतोस्त्येव । अतएवछांदोग्यभाष्ये । वाय्वादिप्राणशक्यंनयत्तत्कर्ताहरितः प्राण-
स्तेनप्रथमवर्त्मभिर्तिभगवत्प्राणस्यवाय्वादिप्राणाशक्यकार्यंरुतृत्वेनप्रथमवर्त्मत्वमुक्तं । यद्वात्यागानिराधाभ्यांसुखदुःखापा-
दकास्मदादिश्वासतुल्योभयविधश्वासानिशोभोत्रक्रियते । एतदभिप्रायणैवब्रह्महृष्यभास्वोपेप्राकृताप्रकृतोभयश्वासानिषे-
धैनेतच्छ्रुतिव्याख्यानंकृतं । ननुमध्यमाक्षरस्यपिअप्राकृतविग्रहत्वंचनप्राकृतस्थूल्यादिराहित्यसंभवात्कथमनेनविष्णुत्व
निश्चयइत्यतआह ॥ मध्यमाक्षरस्येति ॥ सापेक्षानिरपेक्षयोर्मध्येनिरपेक्षस्यैवग्राहत्वादितिभावः । अनेनप्राकृतस्थूल्या-
दिनिषेधेन॥विष्णावैवमुख्यतेति ॥ चतुर्विधनाशशून्यत्वेनाक्षरस्यप्रवृत्तिनिमित्तस्यतत्रवैषम्यौष्कल्यादितिभावः ॥ ३ ॥

॥ स्थानेति ॥ अनेकप्रमेयप्रतिपादकमेकार्थतात्पर्ययुक्तं स्थानं ॥ कारणत्वसाम्येनेति ॥ अत्र सदेवसौम्येद-
 मग्र आसीदित्यत्र अग्र आसीदित्यनेन प्रतीतं महदादिसकल कार्यप्रतिपूर्वग्रहितत्वरूपं कारणत्वमुभयत्र प्रसिद्धिद्योतकत्वेन तत-
 एव च संदेहबीजखेन विवक्षितं । ननु तत्तेजोमृजतेत्यादिनोक्तं । तस्य प्रधानाभंगभावितेक्षणादिना सहप्रतीतस्य साधारण्यहे-
 तुत्वाद्यनुपपत्तेः । पूर्वाधिकरणे उत्तराधिकरणे त्वीक्षणस्य प्रथमाप्रतीतेरस्त्यवकाश इत्युक्तेः । टीकायां तत्तेजोमृजतेति उ-
 क्तिस्तु भाष्योक्तस्रष्टृत्वोपेक्षत्वसमर्थनार्थं । अतएव पूर्वसदेवसौम्येति वाक्यमुदाहृतं । तदैक्षत बहुस्यां प्रजायेयति तत्तेजोमृजते-
 ति अस्यायमर्थः । तत्सदाख्यं ब्रह्मैक्षतविचारमकरोत् किमिति अहं बहुभ्यां जगन्निवामकतया बहुरूपस्यापि तत्तदर्थं प्रजाये-
 यमृज्यं प्रजनयामीति तदित्थं विचिंत्य ॥ तेजः तेजोनाम करमासहितं तदभिमन्यमानं तेजोभूतं अमृजतेति तेजः प्रभृतीनामग्रे-
 त्रिवृत्करणोक्त्या तेजःशब्दादेः अभिमन्यमानभूतपरत्वस्यापि सत्त्वेनोपादानस्यापि प्रतिपाद्यत्वाद्विकारिकारणमेवोक्तं ।
 एकं स्वावयवगुणकमपीदिभेदरहितं अद्वितीयं समाभ्यधिकरहितं ॥ सन्मूला इति ॥ हेसौम्य इमाः सर्वाः प्रजाः सत्परं-
 ब्रह्ममूलकर्तृयासां ताः सन्मूलाः । न केवलमेतावत् । किंतु सत् अयनं आश्रयोयासां ताः सदायतनाश्च न केवलं सांसारिकाः
 किंतु सत्प्रतिष्ठाः सत्प्रतिष्ठाप्रतिष्ठापकं यासां मुक्तप्रजानां ताः सत्प्रतिष्ठा इत्यर्थः ॥ सतेति ॥ हेसौम्य दान्जीवः स्वपितिसु-
 त्तो भवति तदा सतापरमात्मना संपन्नः संगतो भवतीत्यर्थः ॥ ब्रह्मलक्षणश्रवणादिति ॥ एतद्वाक्यस्य प्रधानपरत्वे ब्रह्म-
 लक्षणानामतिव्याप्तिप्रसंगेनासिद्धांतिनो निष्ठस्यादिति तत्समन्वयो वक्तव्य एवेति भावः ॥ ॐ ईक्षतिकमव्यपदेशा-
 त्सः ॐ ॥ सदेवेत्यादौ श्रुतसच्छब्दवाच्यं भः विष्णुर्वेक्षितरूपं च तत्कर्म च तस्य व्यपदेशात्तदैक्षतेति क्षणाख्य व्यापारोक्तेरि-
 त्यर्थः ॥ एतेनेति ॥ विष्णुव्यतिरिक्तचंचनस्य मुख्यतोद्गृह्यत्वाभावप्रतिपादकश्रुत्युदाहरणेनेत्यर्थः ॥ सोमो वैरा-

अति ॥ यथासोमो वैराजा गंधर्वेष्वानीसंदेवाश्चक्रुष्यश्चाभ्यध्यायनित्यादौ सोमलताभिमानिचेतनविवक्षया गंधर्वेष्वानी-
सीदितिव्यपदं शस्तथानाभिमानिचेतनविवक्षयेक्षसादिव्यपदेशइत्यर्थः । गौणत्वव्यपदेशप्रयोजकमीक्षितुगत-
कारणत्वरूपगुणयोगं प्रधानं दर्शयति ॥ सत्त्वादिनि ॥ सत्त्वगुणात्मकप्रधानादित्यर्थः ॥ स्वरूपबहुत्वेनेति ॥
स्वस्य यानिरूपाणि तेषां बहुत्वेनेत्यर्थः । प्रकृतोपयोगायाह ॥ ४ ॥ तस्यांत इति ॥ तत्र तच्छ-
ब्देन पञ्चकोशप्रतीकांशं हृदयमिति प्रकृतं हृत्पञ्चपरामुद्रयते । तथा च तस्य हृत्पञ्चस्य अंतःसूक्ष्मं अल्पं सुषिरं आकाशं वर्तते तस्मि-
न् आकाशे भगवांस्तत्र च सर्वजगत्प्रकर्षणं वर्तते इत्यर्थः ॥ अथ यदिदमिति ॥ अथेत्यारंभे आस्मिन् ब्रह्मपुरे पुरुषदेहव्या-
पिपरब्रह्मशरीरे इदं बुद्धिमिन्नितं हं अल्पं पुंडरीकं पञ्चरूपं वैशमय्यं यदस्ति अस्मिन्नंतः पञ्चमध्यं देहं आकाशः भूतकाशोऽस्ति
ततः किमिष्यत आह ॥ तस्मिन्निति ॥ तस्मिन्नाकाशे यदंतर्भवति तदन्वेष्टुं मार्गणीयं । न यदादिवदस्यान्वेषणमप्यत्यक्ष-
त्वादित्यतस्तदेव विवृणोति ॥ तद्वद्वेति ॥ वाचैत्यवधारणे तदेव विजिज्ञासितव्यमिति गुरुणां क्तं सतीति शेषः । तं गुरुप्र-
तिशिष्याः पृच्छेयुः यदिदमित्याद्यनुवादः यद्विजिज्ञासितव्यं तदब्रह्मपञ्चगताकाशोऽकिं विद्यते ब्रह्मचनं संभवति तस्य व्याप्तत्वं
न देहकाशगतत्वा गंगादिति भावः । इति ब्रूयुरारतिमं बंधः तदा स गुरु ब्रूयात् । किमिति । अंतःशरीरं तदहं देहद्वयं तदहं देहद्वय-
शब्दवाच्ये हृत्पञ्चगतं भूतकाशे आकाशः आकाशाख्यपरमात्मा वर्तते । एषोऽतस्य यावानयं बहिर्विद्यमानः आकाशाख्यः
परमात्मा तावान्वैगुणतः परिमाणतश्च तावानेव अनेन तद्वत्पञ्चगतं ब्रह्मण विपन्यां तलोऽब्रह्मण विरुद्धगुणपदगुणत्वमहत्वा-
दीनां तस्मिन्समावेशस्य प्रमितत्वादित्युक्तं भवति । अन्यमित्यागेन तस्यैव जिज्ञास्यत्वप्रयोजकं तत्सामर्थ्यमाह ।
॥ उभेत्यादिना ॥ आस्मिन्नंतरे वोभे मुक्तामुक्तं द्यावापृथिव्या समाहिते समाश्रिते उभयविधा शिवायुसूयचंद्रविद्युन्न-

क्षत्राणिचसमाहितानीत्यर्थः । किमाकाशेविद्यतइतिप्रश्नाकाशगतस्यैववक्तव्यत्वेनयावान्नित्यादेरसंगताकारपक्षेऽप्यन्व-
 यानुपपत्तिरित्यतआह ॥ आकाशपक्षेऽतिविविक्तत्वे ॥ हृत्पद्माकाशस्यद्यावापृथिव्याद्याश्रिततत्त्वयोग्यत्वद्योतनादहरोस्मि-
 न्मंतराकाशइतिप्रागुक्ताकाशमेवयावान्नेत्यादिनाबाह्याकाशतुल्यतयाधिशिष्येत्यर्थः परिहारैक्यतइतिएतच्चतद्वाक्य-
 व्याख्यावमरेष्वव्यक्तं उत्तरत्रउत्तरखंडेपरंज्योतिरितियोगिकारीसंप्रसादः सम्यग्विष्णुप्रसादवान् एषः अस्माच्चरमशरी-
 रात्समुत्थायनिर्गतः परंज्योतिः अतिप्रकाशमान्परमात्मानंउपसंपद्यस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यतेस्वस्वरूपाविर्भावप्रोतिहृत्प-
 द्वास्थात्मनिरूपणावसरेकिंज्योतिः प्रसंगेनेत्यतमुक्तमेवइति यंप्राप्यस्वस्वरूपं , प्रोतिसएषप्रागुक्तपरमात्मेतिहोचेत्यर्थः ।
 अत्रयः निष्पद्यते एष आत्मेत्यन्वयः पूर्वपक्षिणोभिमतः । नचेति किंतदत्रविद्यतइतिप्रश्नस्यजीवेविद्यतइतिपहाराविना-
 यावान्वायमाकाशइत्यादेरसंगतत्वादितिभावः ॥ ॐ दहरउत्तरेभ्यः ॐ ॥ दहरेदहरंपंडरिकाद्युक्ततपन्नोस्थितं
 ब्रह्मैवउत्तरेभ्यः यथात्मापहतपाप्मेत्याहुत्तरवाक्योक्तापहतपाप्मत्वादितद्धर्मेभ्यइत्यर्थः । अपहतपाप्मादूररस्तपःपः
 अविजिजित्सः बुभुक्षापीडारहितः अतिशयेनप्राप्नोतीतिभ्रांतिवारयितुंअतिक्रम्येति । कथंचित् अभिमाना अने-
 ननित्यतीर्णेत्यादिना ॥ ॐ गतिशब्दाभ्यांतथाहिदृष्टंलिंगंच ॐ ॥ गतिः सुप्रप्राप्तिः अहरहर्गच्छं ब्रह्मलोक-
 मिति सुप्रगम्यत्वलिंगब्रह्मशब्दाभ्यांचतद्वत्प्रमथं ब्रह्मैव । किंच यथागतिशब्दौ तद्वत्पद्मस्थगौतथालिंगअख्याखं धासमद्रा-
 श्रयलोकवत्त्वरूपलिंगंच अरश्चैष्यश्च अर्णवौ ब्रह्मलोकइति तन्निष्ठतयादृष्टयतोतोपि तद्वत्पद्मस्थं ब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ अहइति ॥
 इमाः सर्वाः प्रजाः एतं ब्रह्मलोकं किं विष्णुलोकं तद्वत्पद्मं तत्रत्यं ब्रह्मैव तियावत् अथवालोकं सर्वार्थात्वेन प्रकाशवत्त्वेन शब्दाभि-
 धेयं ब्रह्म विष्णुं अहरहः प्रतिदिनं प्राप्नुवंत्यः सत्यः एतं जानंतीत्यर्थः । तद्वत्पद्मस्थे ब्रह्मशब्दं प्रकारद्वयेन घटयति । सद्यस्थे-

त्यादिना ॥ अरश्चैष्यश्च अणवौ ब्रह्मलोकैकतृतीयस्यामितादिबोत्यस्याययर्थः । इतोमेवपक्षयातृतीयाया विद्यमाने ब्रह्म श्रोकैर्वेतद्वोपे अरश्चण्यश्चैत्येतन्नामानौ लक्ष्म्यात्मकौ हवमसिद्धाणवौ समुद्रौ समद्रोपमेसरसीतिष्ठतइति प्रम् प्रकरणत् इदं भाष्योदाहृतात्पूर्ववाक्यं द्रष्टव्यं यद्वावगहादिपुराणांतरे चतुर्दशाध्यायादौ पूर्वैत्रक्षीराब्धिमुत्कृतान्मथ्येलां कस्तुपरितोवलयाकृतिरित्युत्का अरण्याख्यमुधांबोधिरित्याद्युक्तेरिति भावः ॥ नोच्यतइति ॥ हृत्पद्मस्थस्याद्धताहश्लोकवत्स्यपंचमखंडे अभिहितत्वेन व्यवधानादिति भावः । एवं हृत्पद्मस्थस्य ब्रह्मत्वे हेत्वन्तरोक्त्यर्थं सौत्रं लिङ्गपदत्वेव परंपरया अरश्चेति भाष्यं व्याख्याया धुना ब्रह्मलोकशब्दस्य प्रसिध्यनुसारेण सत्यलोकपरत्वं कानिरासार्थं तदित्येव व्याख्या चष्टे ॥ अथेवेति ॥ अरश्चेतीति ॥ अरश्चेत्यादिना । अत्र एतं ब्रह्मलोकमित्यत्र ॥ ॐ धृतेश्च महिम्न्यास्मिन्नुपलब्धः ॐ ॥ धृतं धारणाद्य आत्मानमेतुर्विधृतिरिति सर्वाधारत्वं लिङ्गश्रवणाच्च हृत्पद्मस्थं ब्रह्मैव एतल्लिङ्गहृत्पद्मस्थत्वं कृतइति चेन्न ॥ अस्य हृत्पद्मस्थस्य महिम्नो अपहृतपाप्मत्वादेः सर्वपाप्मानतो निवर्ततइत्यास्मिन्वाक्ये उपलब्धिरित्यर्थः ॥ अथेति ॥ य आत्मा हृत्पद्मस्थत्वेनोक्तः स एषां लोकानामभेदाय संमेलनाया विदारणाय वाधारणमर्वा श्रयइत्यर्थः ॥ इति वक्तव्यइति ॥ तथैव लङ्गो गपाठादिति भावः । शाखांतराणां । बृहदारण्यकादीनां समानजात्वानां श्रुत्यंतर्गाणां संप्रश्लेषणार्थमिति । तत्त्वप्रदीपोक्तेः संप्रदायविदइत्युक्तं ॥ धारणसमर्थश्च इति ॥ तेन नमरुक्तिरिति भावः । अयं सर्वाधारतायां क्तः । यश्चैषः प्रसिद्धः सर्वेश्वरः । सर्वेश्वरत्वेन सादि किंतु यश्चैष भूत एवाधिपतिर्नायाधिपत्यमादिमदिति भूताधिपतिः यश्चैष भूत एव पालः पालकः ॥ बहुवाक्यानीति ॥ एतस्य वाक्षरस्य प्रशासनेन गिस्तुर्वाचं द्रमसौ एतस्य वाक्षरस्य प्रशासनेन गार्गिद्यावापृथिव्यावित्यादि बहुवाक्यानीत्यर्थः । आत्मेभ्वरमिति चेत्तनस्य पृथगभिधाना-

दाह ॥ विश्वमचेतनमिति ॥ ॐ प्रसिद्धेऽश्र ॐ ॥ दहरं विपापमित्यादितैतरीयविष्णोर्हृत्पद्मस्थत्वप्रसिद्धेश्चतस्रमा-
 ख्यानानां दहरे ब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ दहरमिति ॥ यत्पुंडरीकं अष्टदलकमलमस्ति कीदृशं दहरं अल्पं विपापं शुद्धं शरीरदोषैरप-
 राभृष्टत्वात् परमात्मनो वैदमभूतं शुद्धभूतं सर्वदा तत्रोपलभ्यमानत्वात् । पुरमध्ये शरीरमध्ये संस्थितं राज्ञः पुरमध्ये प्रासाद इव त-
 त्राभिहृतपुंडरीके दहरं गगनमस्ति । तस्मिन् गगने यदंतर्विशोकः शोकरहितं ब्रह्मास्ति तदुपासितव्यमित्यर्थः । अनेनैतरी-
 यवाक्यो दाहरणं दिव्येद्योतमानेन व्योमिनो हृदयाकाशे संप्रतिष्ठितः सम्यगव्यवस्थितः अंतर्देहस्य अनयोरात्मपुरुष-
 पदोपेतत्वेन स्पष्टत्वात् स्वयमुदाहृतवान् । साम्येनोक्तत्वात् कथं ब्रह्मोति निर्धारणमित्यत आह ॥ ब्रह्मपुरपदेनेति ॥
 नवधेनास्य हन्यत इत्यस्यार्थो नष्टपिंदेहेन नश्यतीति । एवं न्यायविचरणोक्तयोजनानां प्रदर्शयच्छांदोग्यभाष्योक्तयोजनानां प्रदर्श-
 यति ॥ अथ चेति ॥ प्रयोगात् एतत्सत्यं ब्रह्मपुरमिति ॥ तच्छब्देनेति ॥ सचासौ शब्दश्च तच्छब्दः । ब्रह्मपुरशब्देने-
 त्यर्थः । प्रकृतत्वात् । ब्रह्मपुरे दहरं पुंडरीकमिति ॥ अस्य एतत्सत्यमित्युक्तस्य । तत्र शरीरग्रहणेऽप्यत्र बाधकवशात् तत्प-
 रित्याग इति भावः । तदभावात् व्याप्ताकाशस्य दहरस्थत्वाभावात् ॥ अयोगाच्चेति ॥ ईश्वरवदचित्यशक्त्यभावेन-
 व्याप्ताकाशस्य दहराकाशे अवस्थानायोगाच्चेत्यर्थः । पृथिव्यभिमानि देवानां विष्णुशेषत्वेनोपास्यत्वान्मुख्यत इत्युक्तं ॥
 ॥ ॐ इतरपरामर्शात्स इति चेन्नासंभवात् ॐ ॥ परं ज्योतिरुपसंपद्योति प्रकृतस्यैतरेण जीवस्यैष आत्मतिपराम-
 र्शात्स जीव एव दहरस्थ इति चेन्न । तस्य स्वतोऽपहतपाप्मत्वासंभवादित्यर्थः ॥ भाविभावेनेति ॥ यूपतक्षतीत्यादिव-
 द्भविषादिभिप्रायेणेत्यर्थः ॥ ॐ उत्तराच्चेदाविर्भूतस्वरूपस्तु ॐ ॥ उत्तराज्जीवस्य सत्यकामत्वप्रतिपादकसतत्र-
 पर्येतीत्युत्तरवाक्यात्स एव दहरस्थ इति चेन्न । आविर्भूतस्वरूपस्तु एव तत्रोच्यते इत्यर्थः ॥ सतत्रेति ॥ सः प्राप्तनि-

जानंदाविर्भावो जीवः । तत्र भगवच्छोकेतदनुग्रहेणैव जन्मस्वाभिलषितं भक्षयन्हसन्वासहसुक्तः क्रीडन्खेलन्कुर्वन् अत्यन्तरं-
ममाणः परितो गच्छतीत्यर्थः । सतत्र पर्येतीत्यादिना जीवस्य सत्यकामत्वसिद्धावपि अपहृतपाप्मत्वादेः कथं जीव-
निष्ठत्वमित्यत उक्तं ॥ तत एवेति ॥ सत्यकामत्वादेवेत्यर्थः । काम्यालाभएव शोकादिरिति भावः ॥ गुण-
प्रदातृ नयेति ॥ अन्यथा तत्प्राप्तिकथने वेद्यर्थमिति भावः ॥ ॐ अन्यार्थश्च परामर्शः ॐ ॥ एष आत्मैति परा-
मर्शः अन्यार्थश्च । परमात्मविषय एव न जीवविषय इत्यर्थः ॥ ॐ अल्पश्रुतेरिति चेत्तदुक्तं ॐ ॥ दहरं पुंडरीकमि-
त्यादिनाल्पस्थानस्य श्रवणाददहरं जीव एव न ब्रह्म इति चेन्न । तत् अल्पस्थानस्य त्वमुक्तं निचाय्यत्वादिना समाहितं यत इत्यर्थः ।
तर्हि तत एव तत्पारहारादिद्वयमर्थमित्यतो अभ्यधिकांशं कां दर्शयति ॥ नव्यो मवादिति ॥ यावानित्युक्तेश्चेति ॥
अंशस्यापि सर्वगतत्वं केश्वेत्यर्थः सर्वज्यायस्त्वेनेति । सर्वापेक्षया परिमाणतः श्रेष्ठत्वेनेत्यर्थः यस्मिन् विरुद्धगतयोप्यनिशं-
पन्ति ब्रह्मादयो विविधशक्तयः आनुपूर्व्येति भागवतवाक्यस्यायमर्थः । यस्मिन् विद्यादयो विविधशक्तयोपतंति तैव तैर्न के-
लमतावत् किंतु विरुद्धगतयोपि अन्यत्र विभिन्ना श्रया अध्यणुमहत्वादयो व्रतंते किं कालभेदेनेत्यत आह ॥ अनिशमिति ॥
कुतः आनुपूर्व्या अणोरणीयानिति श्रुत्येत्यर्थः । आनुपूर्वी श्रुतिश्चैव त्रयीचाम्नाय उच्यत इत्यभिधानात् । तथा च युक्तिः अविष-
ये विरोधोऽर्किं चित्कर इति भावः ॥ ५ ॥ आनुकूल्येन गृह्यमाणत्वमेति ॥ आनुकूल्येन अनुकूलत्वेन अत्यन्तं मिष्ट-
त्वेन गृह्यमाणं कथमनुभवासीत्यनेन प्रकाशेण नार्थमुखतस्य भावस्तत्त्वं सुखादन्यस्य अत्यन्तं मिष्टत्वाभावात् । अतएव भा-
व्येऽनिर्देश्यमुखमित्युक्तं । अतएव चंद्रिकाकारैः केचित् वेतद्वाष्पानुसारान्तराया विवरणोक्तमानुकूल्येन गृह्यमाणत्वं सुख-
मेवेत्याहुरिति स्वात्मोक्षितपक्षोर्दशितः प्रसिद्धचानुकूलव्यं सुखमिति ॥ उभयत्र सुखशब्दवृत्त्येति ॥ यौ वैभूमात-

सुखमित्यादौ भगवति सुखशब्दवृत्तिर्ज्ञेया ॥ तदेतदिति ॥ तत् रूपरूपप्रतिरूपो बभूवेत्यत्र प्रकृतं एतत् एकं रूपं बहुधा यः करोतीत्यत्र प्रकृतं भगवद्रूपं अनिर्देश्यं साकल्येनादृश्यं परमं सुखमिति मन्यते ज्ञानिनः । नुइदानीं अहंतत्सुखं कथं केन प्रकारेण विजानीयांतत्सुखं मत्प्रयत्नेन तथा भाति न वेत्यर्थः । नात्रानुभूत्येन गृह्यमाणपदं श्रूयतेत्यत आह ॥ आनुभूत्येनेति ॥ कथं नु पुत्रपश्यं यस्मागच्छति न वेत्यत्र यथा पुत्रज्ञानार्थं तदा गमनप्रार्थनाधीः तथा कथं नु द्विजानीयमित्यादि वाक्ये ज्ञानार्थमाविर्भाव रूपमानप्रार्थनाधीरित्याभिप्रेत्यैव मुक्तमिति ध्येयं ॥ एको बशीति ॥ यः एकः स्वगतभेदवर्जितः सर्वमस्य वशे वर्तत इति वशी सर्वभूतानामंतर्नियामकः एकस्वात्मरूपं नियस्यानां बहुत्वात् तद्रतत्वेन बहुधा करोतीति तमात्मनि देहे जीवे वा तिष्ठतीति आत्मस्थं भगवंतं ये श्रीराः पंडिता अनुपश्यंति ते यो भवे शशवर्तनित्यगमिष्यन्तं सुखं तेन ते रषामित्यर्थः ॥ न पुंसकस्तु स्वशब्देनेति ॥ न पुंसकलिंगशब्देन सुखशब्देन चेत्यर्थः ॥ ॐ अनुकृतेस्तस्य च ॐ ॥ आनुभूत्येन गृह्यमाणं ब्रह्मैव कृतः अनुकृतेः अनुमानात् तमेव भांतमनुभाति सर्वमिति सूयोदीनां तदधीनं भावनश्रवणादित्यावत् । किंच तस्य वाक्यप्रतीकग्रहणमेतत् । तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति सर्वस्य तत्प्रकाशत्वोक्तौ रित्यर्थः ॥ परमं सुखमिति ॥ तेषां सुखमिति वाक्यगतसुखश्रुतिव्यावर्तये परमशब्दः ॥ चेतनश्चेतनानामिति ॥ चेतनानां चेतनत्वप्रदः परमचेतन इति वार्थः । पूर्वोक्तो जनानां सत्यामेव योजनानंतरमाह ॥ यादिति ॥ गृह्णाति ज्ञानार्थप्रार्थयते । प्रतीतयोजना त्यागात्काश्चिदित्युक्तं ॥ तमेव भांतमिति ॥ सर्वसूयादितेजो जातं भातं प्रकाशमानं तं भगवंतं अनुभूत्यभाति प्रकाशते । सर्वमिदं जगत्तस्य परमात्मानो भासा प्रकाशेन विभाति प्रकाशयति इत्यर्थः । सर्वशब्दस्य तेजः परत्वेन व्याख्यातत्वाद् अनुशब्दसमाभिव्याहृतस्य भातीत्यस्य भासत इत्यर्थे त्यात्सर्वभातीत्यस्य न च तद्भासेत्यत्रानुष्ठत्यसंभवात्तच्छेषं पूरयति ॥ जगद्भातीति शेष इति ॥ तदुक्तं चतुर्थतत्तात्पर्ये

अहंतेजोरश्मीत्यादिभाष्यमुक्ताल्लक्ष्यगस्यविष्णुनिष्ठत्वप्रतिपादकत्वेनव्याचष्टे । रश्मीत्यादिना ॥ ॐ अपिस्मर्यते ॐ ॥
 लिंगद्वयंस्मर्यतेपिस्मृतौप्रतिपाद्यतेपीत्यर्थः । तत्रतद्भवद्रूपे सूर्योभातिभासयते चंद्रतारकामितिद्वैकवद्भावः । यदा
 प्रौढप्रकाशाः सूर्यादयो न भातितदा अल्पप्रकाशोयमग्निः कुतोभातिनकुतोपीत्यर्थः । व्याख्यानांतरेस्मृतेः समुच्चयासंभवादाह
 ॥ युक्तीति ॥ किंचेत्यादिनोक्तयुक्तीत्यर्थः नतत्रसूर्योभातीतितमेवभातमित्यत्रतमितिपुल्लिगांतशब्देनपरमात्मबोध्यत
 इति तदेकार्थत्वलाभायनतत्रसूर्योभातीतिवाक्यस्थतत्रेत्यनेनपरमात्मोच्यतइत्यर्थः ॥ किमुभातिनभातिवेति ॥
 ॥ प्रकृतस्येति ॥ तत्रोक्तदुर्विक्षेयत्वस्यनतत्रसूर्योभातीत्यादिनाप्रत्यभिज्ञायमानत्वादितिभावः ॥ यस्यैवमिति ॥ तथा
 चनल्लिगानुपपत्तिरितिभावः । दूरोक्तब्रह्म ॥ अतिदूरोक्तिग्रहणइति ॥ तदेतदित्यस्मिन्वाक्येज्ञानिसुखापेक्षयादू
 रोक्तपरमात्मग्रहणेविभ्यतस्तवततोपुत्तरत्रविद्यमानेनतत्रेत्यस्मिन्वाक्येचेतनश्चेतनानामितिवाक्योक्तपरमात्मग्रहणेकथंनभी
 तिरित्यर्थः । नतत्रेत्यत्रविष्णुमालीनिष्ठसूर्याद्यप्रकाश्यप्रकाशत्वलिगबलादरोक्तपरमात्मपरामर्शइतियदिताहितेदतिवाक्ये
 पि विष्णुमात्रनिष्ठत्वेनसाधिताऽनिर्देश्यत्वलिगबलात्परमात्मनएवपरामर्शइतिभावेनाह ॥ अनिर्देश्यत्वायोगाच्चेति ॥ ६ ॥
 ॥ अंगुष्ठमात्रा इति ॥ तद्व्यवकाशापेक्षयांगुष्ठपरिमाणः । भूभव्यस्य अतीतानागतस्य ईशानः परमः
 पुरुषः आत्मनिर्देश्यमध्यहृद्गुहायां तिष्ठतीत्यर्थः ॥ ऊर्ध्वमिति ॥ योहरिः प्राणवायुमुख्यप्राणस्वरूपः ऊर्ध्वभागं प्राप
 यति अपानं मुख्यवायुरूपं प्रत्यक् अधः अस्थिति क्षिपितं तद्दृश्यमध्ये आसीनं संतवानमनसौ दयनेतृत्वेन तच्छब्दवाच्यं भगवतं भवे
 देवाः उपासत इत्यर्थः । नन्वत्र उपास्यत्वमवोच्यते न जिज्ञास्यत्वमित्यत आह ॥ जिज्ञासोपासनयोरिति ॥ अवणा-
 दीति ॥ नन्विदमनुक्तं युक्तिभिरनुचितन रूपमनस्य विचाररूपत्वे औपदेशिकवाक्यार्थग्रहणरूपश्रवणस्याखंडस्मृतिरूप-

निदध्यासनस्यचविचाररूपत्वाभावात् । नचश्रवणमार्दिर्यस्यमनस्यतच्छ्रवणादीत्यतद्गुणसंविज्ञानबहुव्रीहिणामनन
स्यैवविचाररूपत्वमुक्तमितिवाच्यं । तथासमतिश्रवणादित्रितयस्यापिविचारपरपर्यायोपासनत्वप्रतिपादकवाक्योदाहरणा
संगतिः । तच्चश्रवणमनननिदध्यासनरूपाजिज्ञासैवेत्युक्तमितिबोधयामाणविरोधाच्चोक्तिचेष्ट । अत्रविचारपदेनाजहत्स्वार्थ
लक्षणयोपदेशिकवाक्यार्थग्रहणमखंडस्मृतिश्चगृह्यते । शक्यसंबन्धश्चतज्जनकत्वात्स्मृतेश्चतज्जन्यत्वाज्जन्यजनकभावः
तथाचश्रवणमनननिदध्यासनापरपर्यायोपदेशिकवाक्यार्थग्रहणमखंडस्मृतिरूपाजिज्ञासेतिलभ्यतइतिनकोपिदोषः । यदा
हुरनुव्याख्याने । अत्रशास्त्राभ्यासशब्देनोपदिष्टशास्त्रार्थज्ञानरूपश्रवणंयुक्तिभिस्तदनुचितनरूपमननंचोच्यते । ध्यानम-
खंडस्मृतिः । धारणाखंडस्मृतिः । यथाहुः खंडस्मृतिर्धारणाः स्यादखंडाध्यानमुच्यतइति । आदिपदेनप्राणायामादि
॥ प्रसिद्धावपीति ॥ ईश्वरः सर्वज्ञानइत्यादावित्यर्थः । श्रुतावन्वयाप्रतीतैर्यत्तच्छब्दाध्याहरेणतदर्शयति ॥ उन्न-
यतीति ॥ व्यवस्थापकत्वेनेति ॥ नियोजकत्वेत्यर्थः ॥ यथेति ॥ यथालोकेसम्राट्सार्वभौमोधिकृतान्नियोगि
नःविनियुङ्तेव्यवस्थापयति । कथंत्वमेतान्पाटलीपुत्रादीन्ग्रामानधितिष्ठस्वतदाधिपत्येतिष्ठस्व । त्वमेतान्कौशांबिप्रभृतीन्
ग्रामानधितिष्ठस्विति । एवमेवैषमुख्यप्राणःइतरानभिन्नानात्मजातत्वाहुपचारेणात्मविभागवप्राणान्वायुमथगृथगवह
दयगुहास्थानेषुसंनिधेत्तसंस्थापयति । स्वयंचतत्रतत्प्रवर्तकतयाप्राणादिरूपोवातिष्ठतइत्यर्थः ॥ अथेममिति ॥ अथे
तरदेवनांश्रमप्राप्त्यनंतरंप्रजापतियोर्यमध्यमप्राणस्तमिममेवनामौद्रह्मणोवायुसमशक्तित्वात्तन्नापेत्यर्थः । प्राणशब्दवाच्ये
षुविष्णोरुत्तमत्वादन्येषामथमत्वाद्धार्योर्मध्यमत्वान्मध्यमइत्युक्तं । अभ्युपगमात्सिद्धांतिभिः ॥ अवाधादिति ॥ अत्रवि
ष्णोर्जिज्ञास्यत्वनिषेधेपिअन्यत्रानिराकरणादितिभावः । नेदेवामोक्षार्थवायुपासांकुर्वेतिनतस्यमोक्षदातृत्वस्यात्कत्वैश्वर्या

दिप्रयोजनान्तरायेत्यत आह ॥ नहीति ॥ कुविदंगनमसायेष्टयासः पुरादेवा अनवद्यास आसन् । तेवायवमनवेवा
 धितायावास्युषसंस्मरणेतिमंत्रव्याचष्टे ॥ अंगेत्यादिना ॥ कुविदित्यस्यप्रतिपदं कचिदिति रहस्यस्थानइतितात्पर्यक
 थनं बाधितायेत्यस्यसंसारइत्यादि उपसमित्यस्यबुद्धिमिति ॥ ॐ शब्दादेवप्रामितः ॐ ॥ इशानोविष्णुरेवप्रामितः
 मध्येवामनमितिवाचनशब्दादित्यर्थः ॥ महायोगगुरुहीति ॥ एषउपववासनिरपएवहिभामनिरैषहिसर्वाणिवामानिनयती
 तिवाचनित्वाचनशब्दयोरकार्थत्वेनमहायोगस्यसवाचनः सभाचनः उपेदोवाचनः प्रांगुरितिरुद्धश्चसत्त्वादितिभावः । अनेनश्रु
 तेः प्राबल्यनिरूपणेन । निर्देशः वस्तुप्रतिपादकशब्दः । यथावाचनमित्यादि अत्रैकवलयोगिकशब्दव्यावृत्त्यर्थमात्रपदं । तेनयो
 गगुरुहानांवाचनानांदिशब्दानांनश्रुतित्वहानिरितिध्येयं ॥ अस्माचारणधर्मइति ॥ यथासव्यमत्त्वादि ॥ निराकांक्षपदानी
 ति ॥ पर्यवसिताकांक्षापदानीत्यर्थः । यथासर्वाणिहवाइमानिभूतानिआकाशादेवसमुत्पद्यंतइति ॥ एकप्रमेयइति ॥
 यथाअग्निरूपैकार्थप्रतिपादकंभूतानंदिवइत्यादि । अत्रस्थानेतिव्याप्तिवारणायैकप्रमेयप्रतिपादकेति । वाक्येतिव्याप्तिवा
 रणायानेकेति । अनेकाक्षरपदादावतिव्याप्तिवारणायवाक्येत्युक्तं ॥ अनेकप्रमेयइति ॥ यथाविष्णोतात्पर्योपेताने
 कार्थप्रतिपादकषट्प्रश्नोपनिषदादि । अत्रप्रकरणव्यावृत्त्यर्थमेकप्रमेयप्रतिपादकमिति । विरुद्धार्थयोः शास्त्रयोर्भिलितयोः
 स्थानत्वव्यावृत्त्यर्थएकार्थतासंयुक्तमित्युक्तं ॥ समानोक्तिरिति ॥ निर्णीतस्थलइत्युपस्कृतव्यं । तेनविप्रतिपन्नप्रकर
 णादिगतसमानोक्तेः समाख्यात्वव्यवच्छेदः । यथासवाएषइत्यादिनोक्तात्ममयादिपंचकस्यात्ममयप्राणमयमनोमयविज्ञानम
 यानंदमयामेशुंध्यतामित्यत्रोक्तिः । इदानींप्राबल्यादिनिरूपयति । तत्रेत्यादिना ॥ साक्षादर्थधीजनकत्वादिति ॥
 व्याप्त्यादिप्रतिपादनद्वारमंत्रेणगगमतयाऽविप्रतिपन्नार्थधीजनकत्वादित्यर्थः । यथावाचनश्रुतिश्रवणमात्रेणेशानस्यविष्णुत्व

प्रतिपत्तिः ॥ अनुमापकतयेति ॥ व्याप्त्यादिप्रतिपत्तिद्वारेत्यर्थः । यथामध्यमपदस्य मध्यमत्वव्याप्यप्रतिपादनद्वारेणान
 स्य बाधुत्वनिश्चायकत्वं ॥ तदार्जनं तर्क्यं ॥ ततोदौर्बल्यं यथात्रवामनश्रुतितोमध्यमत्वादिलिंगानांदौर्बल्यं ॥ अनेकार्थक
 थनद्वारेति ॥ यथासर्वाणि हवेत्यस्य भूताद्यनेकार्थप्रतिपादनद्वारा भूतकारणत्वव्याप्यप्रतिपादकत्वेनाकाशपदोक्तस्य भू
 ताकाशानुमापकत्वं ॥ ततोपि दौर्बल्यमिति ॥ यथापरोवरीयस्त्वानंतत्वादिलिंगापेक्षया सर्वाणि हवेति वाक्यस्य दौर्ब
 ल्यं । बह्वर्थपरत्वेनेति ॥ यथा मूर्धानं दिव इत्यस्य देवमुखत्वयज्ञनाभित्वाद्यग्निज्ञापकबह्वर्थप्रतिपादकत्वेन ज्योतिर्हृदय आ
 हितेति ज्योतिःशब्दस्याग्निनत्वानुमापकत्वं ॥ तदवमतेति ॥ यथोदाहृतप्रकरणस्य कर्णादि विदूरत्वलिङ्गप्रतिपादकविभेक
 र्णा इति वाक्यादौर्बल्यं ॥ अतिबह्वर्थकथनेनाभिप्राय इति ॥ यथा षट्प्रश्नोपनिषद्प्रस्थानस्य बह्वर्थानेकप्रकरणार्थपूर्वक
 विष्णुपरस्थानगतैषः प्राण इति वाक्यस्य तत्परत्वेन तद्वाक्यस्य प्राणशब्दस्यापि विष्णुपरत्वानुमापकत्वं ॥ ततोपि दौर्बल्य
 मिति ॥ यथास्यैव स्थानस्य भगवन्कुत एष प्राणो जायत इति खंडरूपान्मुख्यप्राणधर्मप्रतिपादकत्वेन मुख्यप्राणप्रकरणादौ
 र्बल्यं ॥ सादृश्यमात्रेणेति । यथा नमयप्राणमय इति कोशसमाख्यायास्तत्सदृशत्वादिदंतदर्थकसादृश्यमित्येवं रूपसादृश्य
 मात्रेण तमन्नमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्याद्यन्नमयादिशब्दोक्तस्य कोशत्वानुमापकत्वं ॥ ततोपि दौर्बल्यमिति ॥ यथा
 ब्रह्मविदामोतिपरं भृगुं वारुणिरिति विष्णुधर्मप्रतिपादकतया विष्णुस्थानादुदाहृतसमाख्यायादौर्बल्यं । नन्वेवं लिङ्गादेः श्रु
 त्यादेः सकाशादौर्बल्येक्यमाकाशस्तल्लिङ्गादित्यादौर्बल्यं ॥ अत्रापिपीति ॥ पूर्ववदिति ॥ समन्व
 याधिकरणोक्तोपक्रमोदिवत्यर्थः । इत्यादीत्यादिपदेन निरवकाशादेकस्माद्बहुत्वेन प्रबलस्य सावकाशस्य दौर्बल्यमित्यस्य ग्रह
 णं । निरवकाशत्वादिरहितश्रुत्यादावेव जातिरुक्तमावल्यादिकंप्रदर्शितमिति भावः । समवाये संमेलने । ननु श्रुतिलिङ्गोतिवा

क्यानुसारेणसमाख्यायाः वाक्यप्रकरणाभ्यां प्रावल्याकिं नाश्रितमित्यत आह ॥ न चेतति ॥ उदात्तवाक्यानुक्तं स्यान्किमर्थमुच्यत इति शंका परिहारसूचयेव स्वोक्तक्रमसाधकजैमिनि सूत्रानुव्याख्याने क्रमणोदाहरति ॥ श्रुतिरित्यादिना ॥ विरुद्धानां श्रुत्यादीनां समवाये सति परदैर्बल्यं । परेषामुत्तरोक्तानां दौर्बल्यं । कुतः तेषां तत्र श्रुतैः साक्षादित्यादिनाैकतरीत्या विलेबेनार्थसाधकत्वादिति जैमिनि सूत्रार्थः ननु श्रुत्यादेः किं श्रुत्यादित्वेन साक्षादेवार्थनिश्चायकत्वमुक्तोपक्रमोपक्रमेणानुसारेण स्यात् । किंचित्परंपरयापि हेतुत्वात् । नाद्वितीयः । कावेत्साक्षादपि हेतुत्वादिति अतोत्र नियमो न विविध इति तद्व्याख्येयनाह ॥ श्रुतिर्लिङ्गवाक्यानामिति त्यादिना इत्यादिवा दित्यंतेन ॥ यथात्मानं वैश्वानरमित्यत्र विप्रतिपक्षवैश्वानरगतात्मश्रुतेर्विष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथा चाकाशः परायणं स एष परोवरीयानित्यत्र विप्रतिपक्षाकाशगतपरोवरीयस्त्वलिङ्गस्य विष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथा च विभक्त्यर्णोपतयतो विचक्षुर्वीदंज्योतिरिति विप्रतिपक्षज्योतिर्निष्ठादाहृतवाक्यस्य विष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथा च विभक्त्यर्णोपतयतो विचक्षुर्वीदंज्योतिरिति विप्रतिपक्षज्योतिर्निष्ठादाहृतवाक्यस्य विष्णुत्वनिश्चायकत्वं ॥ उपक्रमोपसंहारयोः श्रुतत्व इति ॥ यथा को न आत्मेत्युपक्रमे श्रुतात्मश्रुतेरुपक्रमस्य विष्णुपरत्वनिश्चायकतया वैश्वानरमुपास्त इत्युक्तं वैश्वानरस्य विष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथा च पंचम्यामाहुतावाप इत्युपसंहारे श्रुतापश्रुतेरुपसंहारस्य भूतपरत्वनिश्चायकतया श्रद्धां जुह्वीत्यत्र श्रद्धाशब्दस्य भूतपरत्वनिश्चायकत्वं । यथा च य एष पतीत्युपक्रमे श्रुतसूर्यस्त्वलिङ्गस्योपक्रमस्य विष्णुपरत्वनिश्चायकतया अत्मावा इमेक एवेत्युक्तात्मनो विष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथा च स यो तो श्रुत इत्युपसंहारे श्रुताश्रुतत्वलिङ्गस्योपसंहारस्य विष्णुपरत्वनिश्चायकतया य एषांतरक्षिणि पुरुष इत्युक्तचक्षुरंतरस्थस्य विष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथा च कं ब्रह्म ब्रह्म इत्युपक्रमे श्रुतवाक्यस्योपक्रमस्य विष्णुपरत्वनिश्चायकत्वेनांतरक्षिणीत्युक्तस्य विष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथा च तावा एताः सर्वाश्च इत्युपसंहारे श्रुतवाक्यस्योपसंहारस्य विष्णुपरत्वनिश्चायकतया चक्षुर्मनोवाक्प्राण इत्युक्तप्राणस्य विष्णुत्वनिश्चायकत्वं ॥ अन्यत्रेति ॥

विप्रतिपन्नार्थप्रतिपादक वाक्योपक्रमोपसंहारभ्योन्यत्रत्यर्थः । यथाब्रह्मसंपुरुषमितिप्रकरणेश्रुतब्रह्मश्रुतेःप्रकरणस्यवैष्ण-
वत्त्वनिश्चायकतयामनोवाक्प्राणइत्युक्तप्राणस्यविष्णुत्वनिश्चायकत्वं । यथाचोपहतपाप्मेतिप्रकरणेश्रुतापहतपाप्मत्वलिङ्ग-
स्यप्रकरणस्यवैष्णवत्वनिश्चायकतया दहरोस्मिन्नंतराकाशइत्युक्ताकाशस्यविष्णुत्वनिश्चायकत्वं यथाचश्रीश्रुतेलक्ष्मीश्रप-
त्न्यावितिप्रकरणेश्रुतस्यास्यवाक्यस्यप्रकरणस्यवैष्णवत्वनिश्चायकतयातद्वत्त्वाप्राणइत्युक्तप्राणस्यविष्णुत्वनिश्चायकत्वमिति
यद्यपिश्रुत्यादिनार्थनिश्चयदशायामुपक्रमोपसंहारेश्रुतश्रुतत्यादेरपिप्रकरणनिश्चायकत्वंतथापितत्रसाक्षादन्यत्रपरंपरयेति
भेदः । प्रसंगात्पूर्वमनुक्तत्वेनावश्यकत्वाच्चाह ॥ उपक्रमोपसंहारावपीति ॥ उपक्रमोपसंहारावपिउपक्रमोपसंहाराभ्याम-
न्यत्रश्रुतश्रुत्यादिनार्थनिश्चयेसतितस्मिन्नेवार्थेतात्पर्यज्ञापकावित्यर्थः । यथासर्ववाअचीतितददितेरित्युक्ताहुःसर्वातृत्वलिङ्गे-
नाविष्णुत्वनिश्चयेसतिनैवहकिंचनाग्रआसीदित्युपक्रमस्यअतुर्विष्णुत्वनिश्चायकत्वंतथाचसर्वेषुभूतेष्वेतमेवब्रह्मेत्याचक्षतइ-
त्युक्तसर्वगतस्यब्रह्मश्रुत्याविष्णुत्वनिश्चयेसतिसयोतोश्रुतइत्युपसंहारस्यसर्वगतस्यविष्णुत्वनिश्चायकत्वं॥अन्यथाप्रकरणे-
ति॥यथाद्वैविध्यवेदितव्यइतिविष्णुपूज्यस्यन्यामीशभित्यस्यविष्णुप्रकरणत्वनिश्चायकत्वं । यथाचतद्विष्णोःपरमंपदमितिबि-
ष्णुपसंहारस्यअनाद्यनंतमहतःपरंद्भुवमित्यादेर्विष्णुप्रकरणत्वनिश्चायकत्वं ॥ समाख्यापीति॥यथाचक्षोःसूर्योअजायते
तिपुरुषसुक्तोक्तिसमाख्यानात्साक्षाद्विप्रतिपन्नवैश्वानरनिष्ठा चक्षुर्विश्वरूपइत्याद्युक्तिर्वैश्वानरस्यविष्णुत्वनिश्चायका ॥ अ-
न्यर्थेति ॥ यथापरोदिवापरंनानापृथिव्यैतावतीमहिनासंबभूवत्यंभ्रणीभूक्तोक्तिसमानाअजस्यनाभावितिप्रतिपन्नार्थे
साक्षादश्रुतापरोदिवापरंनानापृथिव्यापरोदेवेभिरित्युक्तिः । ननुपरोवरीयानुद्रीथोनंतइत्यादिलिङ्गस्यश्रीश्रुतेसक्ष्मीश्रप-
त्न्यावितिवाक्यस्यचविप्रतिपन्नार्थव्याप्यप्रतिपादकत्वाविशेषात्कार्यलिङ्गवाक्यभावइत्यत आह ॥ लिङ्गवाक्ययोरि-

ति ॥ अनेकार्थप्रतिपादनमंतराव्याप्यप्रतिपादकत्वलिङ्गस्यसाक्षात्त्वं । तद्वारातत्प्रतिपादकत्ववाक्यस्यसाक्षात्त्वं । यथाचलक्षणवाक्येव्याप्यार्थकपदंलिङ्गं । तदर्थकाणिलिङ्गानिनिराकाक्षपदानिवाक्यमिति विविक्षितमितिभावः । तदेवोदाहरणश्रुतेनक्रमेणदर्शयति ॥ गोत्राभिदमिति ॥ पर्वतभेत्तारमित्यर्थः । इन्द्रलिङ्गमिदं ॥ प्रवक्ष्येनाइति ॥ वज्रो पर्वतानांप्रवक्षणाः पक्षान् अभिनत् विभेदेत्यर्थः । इदमिदंप्रवाक्यं ॥ विष्णवाववकाशत्वादिति ॥ प्राणानि यामकत्वस्यांतयामिनयन्यायेनसर्वनियामकेहरयुक्तत्वात् । मध्यमइतिसध्यमशब्दस्योच्चप्रत्यक्षशब्दसहोक्तस्यमध्यदेशवाचित्वेनमध्यमोक्त्यभावेनमध्यदेशावस्थानस्यविष्णावपिसंभवात् । सर्वदेवोपास्यत्वस्यापिसर्वजिज्ञासापरपरायस्यहरौ दहरनयसिद्धत्वादितिभावः । श्रुत्यंतरेण सम्प्रादित्यादिना । प्राणशब्दोपेतयोः सम्प्रादयेतिश्रुत्योर्विष्णुपरत्वविवायुशब्दोपेतकुर्विदंगेतिश्रुतेनविष्णुपरत्वसिद्धिरित्यतआह ॥ प्राणपदेनेतिशेषः । प्रत्यापादि प्रतिपादितं ॥ ॐ त्वद्यपेक्षयातुमनुष्याधिकारित्वात् ॐ ॥ त्वदयस्याकाशापेक्षयब्रह्मांगुष्ठपरिमितमुच्यते नतुस्वतः । पञ्चादीनामंगुष्ठाभावात्कथंतत्त्वदयगतस्यांगुष्ठपरिमितत्वमित्यतआह ॥ मनुष्याधिकारित्वादिति ॥ पञ्चादीनामंगुष्ठाभावेपिअंगुष्ठमात्रदिविद्यायामनुष्याधिकारत्वादंगुष्ठमात्रदित्युक्तमित्यर्थः । पूर्वसूतिविशेषस्यव्यवस्थात्मनोऽंगुष्ठमात्रत्वमभ्युपेत्यांगुष्ठमात्रवंगुष्ठस्यइत्युक्तं । इदानीमंगुष्ठमात्रोक्तिरौपचारिकीत्याह ॥ भिन्नेष्वपीति ॥ सायंगोष्ठेसर्वएकीभवतीत्यादावित्यर्थः । नचैवंश्रुतेरुपचारितार्थवर्णनेवदवाक्यस्यवाचनिकार्थविनानैवान्योयुज्यतइतिकर्मनिर्णयवाक्यविरोधइतिवाच्यं । स्वातंत्र्येचविशिष्टत्वेस्थानसत्यैक्ययोरपिसादृश्यैक्यवाक्यसम्यक्साधकाशयेष्टइत्यनुव्याख्यानेभगवत्पादेरेवश्रुतेर्गोणार्थत्वेऽनेनैवकर्मनिर्णयवाक्यंतुतद्दीकायामेवसम्यग्व्याख्यातमितिभावः । कथनवैयर्थ्यादिति । अंगुष्ठव्यक्तिविशेषनिर्धारणंविनाय

किंचिदंगुष्ठमात्रत्वेनोपासनायाः असंभवात्कथनं व्यर्थमित्यर्थः ॥ असंभवाच्चेति ॥ पिपीलिकात्तदयस्थगुष्ठमात्रत्वसा-
 मान्यस्यैवासंभवादित्यर्थः । पूर्वसौत्रस्तुशब्दोत्तद्वचकाशापेक्षयेति भाष्यानुसारादेवार्थो व्याख्यातः । इदानीमंगुष्ठाभावे-
 पीति भाष्यानुसारादयर्थतयापिव्याचष्टे ॥ तुशब्दइति ॥ ७ ॥ अधिकारेति ॥ योग्यतेत्यर्थः ॥ प्रासंगिकत्वा-
 दिति ॥ मनुष्याधिकारत्वादित्यनेन देवाद्यधिकारादेः स्मारितत्वादिति भावः ॥ माध्यायसंगतिरिति ॥ मुख्यतो व्युत्पाद्ये-
 धिकारे न साक्षादध्यायसंगतिर्गेषणीयेत्यर्थः । प्रासंगिकसंगतेस्त्वत्रापि सत्त्वात्फलिते देवतोपास्यत्वलिङ्गसमन्वये साक्षात्सं-
 गतेरपि सत्त्वाच्च । अतएव संक्षेपदेवदेवज्ञेयइत्युक्तं । दीकायामपि न तदुपास्यत्वलिङ्गविष्णोरिति पूर्वपक्षोपसंहारः । तदु-
 पास्यत्वं हेरिरित्याधिकरणोपसंहाराच्च । प्राक्प्रायःशब्देन व्यावर्तनं तु मुख्यतः साक्षात्संगत्यभावेनेति ध्येयं । ननु स्मृतस्योपे-
 क्षानर्हत्वं प्रसंगः न स्मृतत्वमात्रं तत्कथमस्योपेक्षानर्हत्वमित्यतस्तत्प्रदर्शनपरभाष्यमवतार्यव्याचष्टे ॥ श्रुत्यादिसंगतीति ॥
 ॥ अस्माभ्यादिति ॥ श्रुतेरपौरुषेयत्वेन प्राबल्यादिति भावः । अर्थोतिप्रयोजनार्थी ततो साधनकरणसमर्थः । साधनेति
 कर्तव्यताज्ञान्यधिकारी भवतीति न्यायार्थः ॥ कर्मादिबिरोधेति ॥ तथात्वे प्रागुर्ध्वदेवताभावेन तदुद्देशेन कृतकर्मणोऽप्य-
 व्यर्थ्याख्यविरोधेनेत्यर्थः । अमराणामित्युक्त्या तेषां मुख्यंगीकारे मरणवर्जितत्वप्रसिद्धिविरोधमूचयति । संदेहबीजं
 निषेधकोट्युपस्थापकं ॥ ७ ॥ तदुपर्यपि वादरायणः संभवात् ७० ॥ तेषां प्रकृतानां मनुष्याणां गुणपरिविध्याकर्मभ्यां दे-
 वत्वप्राप्त्यनंतरमपि देवानामितियावत् अधिकारोस्ति । कुतः विशिष्टबुद्ध्यादिसंभवादिति वादरायण आहृत्यर्थः । विघट-
 नप्रकारं व्यंजयन्नाह ॥ मनुष्येति ॥ विशिष्टबुद्ध्यादीति वाक्यार्थज्ञानोपयोगिशक्तिगृहादीत्यर्थः ॥ योग्येति ॥
 देवत्वयोग्यानां मनुष्येषु साधनसंपत्त्यर्थमवतारादित्यर्थः । स्वोक्तिमात्रेणैतस्मिन्नेष्विव स्वमतस्य ज्ञातुं शक्यत्वाद्वा दारायणग्रह-

गमनर्थकमित्यत आह ॥ विप्रतिपत्तीति ॥ मध्वादिष्वसंभवादिति वक्ष्यमाणत्वादिति भावः ॥ विशिष्टबुद्ध्यादि-
राहित्येति ॥ तथा चानुमानस्य सोपाधिकत्वमिति भावः । उपाधेः साक्षादोषत्वाभावादाह ॥ तथा चेति ॥ तथा च देवाः
वेदाधिकारिणः निषेधरहितत्वे सति विशिष्टबुद्ध्यादिमत्वाद्योग्यवर्णिकवदिति प्रतिपक्षानुमानं भाव्यमूचितमिति भावः ॥ व्या-
सिचिधुरइति ॥ तिर्यक्षुसाध्याव्यापकइत्यर्थः ॥ व्यभिचारपरिहारइति ॥ अधिकाराभावरूपसाध्यवतिसच्छूद्र-
वेशेषणाभावप्रत्युक्तस्य निषेधराहित्ये सति विशिष्टबुद्ध्यादिराहित्यरूपोपाधेरपिसत्तात्साध्याव्यापकत्वपरिहारइत्यर्थः । उ-
त्तराधिकारन्यायेन सच्छूद्रस्याधिकारनिषेधादिति भावः ॥ वेदविद्याधिकारितयेति शेषइति ॥ ॥ खाडवथनस्थानां
जरितारिसूरसूक्तं बभिमित्रोणारुयानंचतुर्णां पक्षिणामात्रकाणां कृत्तवनं परितो दहता वह्निना स्वदाहप्रसक्तो भ्रात्रभिः प्रा-
थितो जरितारिः अयमग्ने जरितेत्यादि मंत्रैः स्तुत्वा प्रीतेनाग्निना तन्मोचयामासेति । एवमुक्तो भ्रातृभित्तु जरितारिर्विभावसुतु-
श्रव प्रजलिर्भूत्वा यत्तच्छृणु नराधिपत्यादिना भारते प्रसिद्धत्वादिति भावः । अनेनेति ॥ अमनुष्याणां जरितया दीनं वेदा-
धिकारप्रदर्शनेनेत्यर्थः ॥ स्वप्नयुक्तेति ॥ प्रतिपक्षानुमानेत्यर्थः । अपोढः निराकृतः साध्याव्यापकत्वादिति भावः
॥ ३७ चिराधः कर्मणो निचेक्षणं कप्रतिपत्तदर्शनात् ३७ ॥ देवपदस्य सादित्वांगीकारकर्मणीकर्मविषये विरोधः उत्तरी-
त्याव्यर्थता लक्षणः स्यादिति चेन्न । अनेकेषां योग्यमनुष्याणां प्रतिपत्तेः पूर्वदेवतापदमाप्तेः यज्ञेनेति श्रुत्युक्तत्वादित्यर्थः ॥ उद्दे-
श्येति ॥ यदुद्देश्यं हविस्त्यागः तदभावेनेत्यर्थः । यज्ञेन यज्ञमयं जतं देवास्तानि भर्माणि प्रथमान्यासन्ति प्रथमार्थेन सह तेहनक-
मिति श्रुतिं देवतापदस्य सादित्वपरतया व्याचष्टे ॥ देवाः देवत्वयोग्या इति ॥ पदप्राप्त्यनंतरमेव देवसंज्ञेति भावः । प्रथमा-
निर्धर्माणीत्यस्यार्थो मुख्यलोकाधारका इति कंसुखंतदन्यदंकतन्न भवतीति नाक्रां इति नवद्वयार्थमाह ॥ पूर्णसुखेति ॥ साध्याः

देवाश्चेत्यर्थः ॥ ॐ शब्दइति चेन्नातः प्रभवात्प्रत्यक्षानुमानाभ्यां ॐ ॥ देवतापदस्य सादिविनाशित्वे शब्दे नि-
 त्यवेदे अप्रामाण्याख्यविरोधः स्यात्पक्षचादेवाभावेन वाच्यहीनस्य प्रामाण्यायोगादिति चेन्न । अतः धातयतेति शब्दान्महतां
 प्रत्यक्षात् अन्येषामुपरितनकालो देवान्कालत्वादित्यनुमानाच्च प्रभावे वाचां प्रभवनियमावगमादित्यर्थः । तथा च देवाभाव
 काले वाच्यहीनत्वमेवेति भावः ॥ तदेवेति ॥ निरभिधेयत्वादितोषशून्यवाक्यस्य वाक्यमत्वादिति भावः ॥ वाचेति ॥
 होवरूप तस्मै भवते नित्यया वाचाशोभनास्तुतिप्रयेत्यर्थः ॥ उपचारेति ॥ नित्यवद्बहुकालवृत्तित्वादिति भावः
 ॥ प्रामाण्याभावेति ॥ अनित्यत्वे पुरुषजन्यत्वेन विप्रलम्भादिदोषमूलत्वं संप्रवादिति भावः । तार्किकः प्रत्यवतिष्ठते
 ॥ आसि मूलत्वेनेति ॥ विविक्षितार्थतत्त्वज्ञानाविप्रलिप्साकर्णपाटवविधिविधितार्थरूपासि मूलत्वेनेत्यर्थः । तथा च न दोषशंके
 ति भावः ॥ सार्वज्ञादाविति ॥ विविक्षितार्थतत्त्वज्ञानादौ नित्यार्थः । वेदस्य सवार्थप्रतिपादकत्वात् सार्वज्ञोक्तिः । विवाद
 पदं धर्मादि अतीन्द्रियापरोक्षिणः सार्वज्ञैकमुक्त्यसिद्धमिति भावः । आभासतुल्यत्वमाह ॥ प्रमेयत्वेनेति ॥ विवादपदं अ-
 स्मदादिप्रत्यक्षप्रमेयत्वाद्धटवदिति विप्रतिपक्षास्मदादिप्रत्यक्षत्वसाधनापातादित्यर्थः । हेतोरनिर्वचनादासिद्धिरचेत्यत आह
 ॥ किंचेत्यादिना ॥ नतेन सार्वज्ञसिद्धिरित्यंतेन ॥ केवलान्वयमिति ॥ व्यावर्तकधर्मस्यैव जातित्वादिति भावः ॥ अस्व-
 तन्त्रत्वादिति ॥ द्रव्यादिसौपेक्षप्रतीतिरिति भावः ॥ गुणादावपि दृष्टौ रिति ॥ गुणकर्मणोश्च द्रव्यमात्रदृष्टि-
 त्वादिति भावः ॥ अनित्येपीति ॥ विशेषस्य यावन्नित्यद्रव्यमात्रवृत्तित्वादिति भावः । अप्रतियोगिसापेक्षत्वादिति छेदः
 ततः प्रमेयभावात् ॥ भावमवित्रोरिति ॥ धर्मधर्मिणोरित्यर्थः ॥ उक्तानतिवृत्ते रिति ॥ अतिरिक्तत्वे किंचिदं-
 न सार्वविस्मयवस्य कत्वेन तस्य च न तावद्रव्यमित्यादिनोक्तदोषमतिक्रम्यादौ रित्यर्थः ॥ एवमिति ॥ यदि प्रमेयस्य भावः प्रमेयत्वं

नततोति रिक्तं तर्हि परस्य भावः परत्वं अपरस्य भावः अपरत्वं गुरोर्भावः गुरुत्वं द्रवतोर्भावः द्रवत्वं पृथक्त्वेर्भावः पृथक्त्वं नततो-
त्तिरिक्तमिति अङ्गीकारापातेन तेषां गुणानां तिलोदकांजलिदानप्रसंगादित्यर्थः ॥ प्रमेति ॥ प्रमाविषयत्वरूपप्रमेयत्वत्रया-
णां भासमानत्वादिति भावः ॥ अन्येनेति ॥ तथाचायुतासिद्धत्वाभावाद्भ्रममवायः । प्रमायागुणत्वदेव न संयोगइत्यर्थः
॥ उक्तदोषेति ॥ न तावद्रव्यमित्याद्युक्तदोषाणां लघने अतिक्रमणे अजयालुत्वाज्जघाशून्यत्वादित्यर्थः । जंघालोति जवस्तुल्य
इत्यमरोक्तेः । अन्यसमये तार्किकसिद्धांति ॥ धर्मान्तरेपीति ॥ ज्ञेयत्वाभिधेयत्वादावपीत्यर्थः । तथा च तस्यापिनोक्तसा-
ध्यै हतुत्वं संभवतीति भावः । विप्रतिपन्नं भूयः शरीरादिकं । सार्वज्ञसिद्धिरिति उपादानगोचरापरोक्षज्ञानवता एव कर्तृत्वादि-
ति भावः ॥ शरीरजन्यत्वेति ॥ ईशस्य तन्मते अशरीरत्वादिति भावः ॥ सत्प्रतिपक्षत्वाच्चेति ॥ नन्वत्रोपाधेः सत्प्रतिपक्षोन्ना-
यकत्वेनैव दूषकत्वमुत्तरांतराणां नाशः च शब्दानुपपत्तेः ॥ उपाधावित्यादि ॥ पृथग्विशेषणकृत्यकथनानुपपत्ते-
श्च । नाल्यः स एवोपाधिदोषोपीति प्रमाणलक्षणविरोधात् । तत्र प्रतिज्ञायाः समबलप्रमाणविरोधरूपप्रतिपक्षातिरिक्तोपाधि-
दोषस्यैव कारेण व्यावर्तनात् । उपपादितं चैतन्यायकल्पलतायां भित्तिचैत् उच्यते पक्षादिप्राविभागात्पूर्वव्याप्तिग्रहकाले
प्रतीतस्योपाधेर्व्यभिचारोन्नायकत्वं । अनंतरं च प्रतिपक्षोन्नायकत्वमेव । व्याप्तेः पूर्वगृहीतत्वेन व्यभिचारोन्नायकत्वात्संभ-
वात् । उदाहृतवाक्यं च अनंतरं पस्थितोपाधिविविक्त्यैव अन्यथा साध्यसाधनैर्लोभ्यमव्याप्तिः साधनस्य चेत्यनुव्याख्या-
नेऽव्याप्तिचशब्दाभ्यां व्यभिचारसत्प्रतिपक्षयोस्तस्यातद्विरोधापत्तेः । स्पष्टं चैतत्पत्त्ययादौ तत्ताडवेच । तथाचात्र व्यभिचार-
सत्प्रतिपक्षारूपदूषणद्वयाभिप्रायेण प्रवृत्तेर्नोपि दोषइति ॥ पक्षव्यावृत्त्यर्थत्वादिति ॥ अन्यथा जन्यत्वमात्रस्य पक्षसत्त्वं
न साधनव्यापकत्वं स्यात् । विशेषणदाने चेश्वरस्य शरीराभावाद्भवति तद्वावृत्तिरिति भावः ॥ पक्षेतरस्यापीति ॥ तत्रापीतरत्वं

मात्रस्यपर्वतसैलेनसाधनव्यापकत्वपरिहारायपक्षव्यावृत्त्यर्थपर्वतेतिविशेषणोपादानादितिभावः । पर्वतेतरत्वस्यव्याप्तिर-
 स्ति नवा आद्यनिरस्यति ॥ कानोहानिःपर्वतेतरत्वादीनामपिव्याप्तिरस्ति चेदिति ॥ यद्वाबहिरहितपर्वतपक्षीकृ-
 त्यवह्निःसाध्यतेपक्षसाध्यव्याप्त्यभंगाद्भवत्येवपर्वतेतरत्वमुपाधिः । अतएवबाधोन्नीतपक्षेतरस्यपर्वतेतरत्वादेरुपाधित्वसं-
 मतिमितिभावः । द्वितीयंनिराह ॥ अनुमानोपजीव्येनबाधादव्याप्तिरिति ॥ अनुमानस्योपजीव्येनयद्यधिनस्यात्त-
 हिधूमोपिनस्यादितितर्केणपक्षेवन्हिनिश्चयेतत्रैवसाध्यव्यापकत्वभगेनपर्वतेतरत्वस्योपाधिलक्षणराहित्येनैवदुष्टत्वं । ननुपक्ष-
 व्यावर्तकविशेषणवत्त्वादित्यर्थः । हेतौव्यभिचारवारकविशेषणमेवोपादेयं नत्वसिद्धिवारकमितिमतप्रतिपक्षोविशेषणव्यर्थ-
 भवेत्यतआह ॥ नचेति ॥ व्यभिचारवारकविशेषणस्यव्याप्तिग्रहोपयोगित्वान्नैवव्यर्थमित्यतआह ॥ व्याप्तिविदि-
 ति ॥ तदर्थमसिद्धिवारकविशेषणमपिसप्रयोजनमितिभावः । उपाधेरन्यथासिद्धिमाशंक्यनिराह ॥ सकर्तृकत्वचेति ॥
 ॥ उत्तरत्रेति ॥ समयपादेसंबंधानुपपत्तेश्चैत्यत्रशरीराभावे ईश्वरस्यमृतपुरुषवज्जगताकर्तृत्वेनसंबंधानुपपत्तोरितिशरीर-
 स्यापिकर्तृत्वप्रयोजकत्वसमर्थनेननिराकारिष्यतइत्यर्थः । सर्वकर्तृत्वेउक्तरीत्यासर्वज्ञत्वप्राप्तमेवेत्यतआह ॥ बहुकर्तृत्वचेति ॥
 जगत्कर्तुरेकएवतस्योक्तरीत्यासावज्ञस्यादितिभावः ॥ लोकानुकूल्यादिति ॥ लोकेविचित्रप्रासादादिनिर्माणस्या-
 नेककर्तृकत्वस्यैवदर्शनादितिभावः ॥ अविप्रलंभादीति ॥ प्रमाणाभावादितिभावः । सावेज्ञस्योक्तरीत्याकथं
 चिच्छंकार्हेत्वपि अविप्रलंभादेस्तदभावादतीत्युक्तं । आप्त्यनिश्चयादितिभाष्यमासिमूलकत्वादिनिश्चयादित्यपिव्याचष्टे
 ॥ अस्तुवेति ॥ कुतःप्रमाणादनुमानादागमाद्वा वेदःपामरप्रणीतःवेदश्चातव्यतिरेकेणगगनवदित्याभाससमानयोग-
 क्षेमत्वमनुमानस्येत्याह ॥ वेदत्वस्येति ॥ वेदत्वस्यपामरप्रणीतकालिदासादिवाक्यरूपत्वात्सपक्षान्वावृत्तत्वेन, स,

धारण्यमिति चेत्तर्हि सर्वज्ञप्रणीतभारतादिरूपसपक्षाम्बाहृतत्वेन त्वत्पक्षेयसाधारण्ययित्याह ॥ असाधारण्यस्य चेति ॥
 ॥ वेदानित्यत्वहति ॥ तथा च वेदप्रमाण्यसिद्धौ प्रमाणवाक्यत्वेनाप्रिमूलत्वसिद्धिः । तत्सिद्धौ च तत्प्रमाण्यसिद्धिरित्य-
 न्योन्याश्रयइति भावः ॥ तस्मादिति ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतश्रुतः सामानिजिज्ञैरित्यत्र यज्ञशब्दवाच्यैश्चरजन्यत्वं श्रुतइ-
 ति भावः ॥ उक्तेति ॥ ईश्वरासर्वज्ञसिद्धिरूपोक्तदोषादित्यर्थः ॥ कारणेति ॥ अप्रिच्यतत्वरूपगुण्यार्थत्याग-
 इति शेषः । एतत्संभवाय प्रवर्तकत्वं ईश्वरस्य तु सावर्ण्यकत्वं त्वमेवेति भावः ॥ चक्रकापातादिति ॥ ईश्वरस्य सर्वज्ञत्व-
 तस्माद्यज्ञादित्यादिनावेदस्य सर्वज्ञप्रणीतत्वासिद्धिस्तत्सिद्धौ च वेदेन ईश्वरस्य सावर्ण्यसिद्धिरिति-
 चक्रकापातादित्यर्थः । तादृशं अदृष्टविवरणं ॥ अनुमानमिति ॥ देवदत्तशरीरदेवदत्तविशेषगुणजन्यकार्यत्वसिद्धे-
 देवदत्तभोगे हुत्वा देवदत्तप्रयत्नजन्यमालाबदित्यनुमानमित्यर्थः ॥ प्रतिपक्षादीति ॥ देवदत्तशरीरादेः किं साक्षादेव द-
 त्तविशेषगुणजन्यत्वं साध्यं उत परंपरया वा नाद्यः धर्माधर्मयोरप्यारंभकमेरणादिनैवोपयोगांगीकारात् । देवदत्तशरीरेन
 साक्षादेव दत्तगुणजन्यं शरीरत्वाद्यज्ञदत्तशरीरवदितिसम्प्रतिपक्षाच्च द्वितीये जन्मांतरियप्रयत्नाराधितदेवताद्वारेणोपपत्तेरर्थ-
 तरता देवदत्तविशेषगुणजन्यतया विनाप्याकाशादीरेवैश्वरेच्छया देवदत्तस्य भोगे हुतासंभवतीत्यप्रयोजकता चेत्यादिदुष्टत्वा-
 दित्यर्थः ॥ अदृष्टसंभावनेपीति ॥ उक्तरीत्या सामान्यतादृष्टसिद्धावपि नादृष्टविशेषासिद्धिरित्यर्थः । तदेव व्यनक्ति
 ॥ नहीति ॥ प्रामाण्यस्य करणप्रामाण्यस्य ॥ स्वतस्त्वेनेति ॥ ज्ञानजनकशक्त्यवतद्रतयाथार्थ्यजनकत्वेनेत्यर्थः
 ॥ गुणेति ॥ कर्तृगुणोत्पादकेत्यर्थः । एतदेवोपपादयति ॥ प्रामाण्यं नामेत्यादिना ॥ याथार्थ्यं ज्ञाननिष्ठं
 ॥ याथार्थ्यमिति ॥ अप्रामाण्यग्रहणं विना बारणाय विशिष्टग्रहणं विशेषणत्यागेनाप्याह ॥ याथार्थ्यमिति ॥

अत्रामाण्यनदोषजन्यज्ञानधर्मत्वात्प्रामाण्यद्वित्याभाससाम्यमाशङ्क्यनिराकरोति ॥ नचेति ॥ दोषाभावेति ॥
 तथाचान्वयव्यतिरेकाभ्यामप्रामाण्यदोषयोः कार्यकारणभावग्राहकप्रमाणबाधकमिति भावः । नचैवंगुणाभावेप्रामाण्याभा-
 वोपि नियतइति वाच्यं । यादृच्छिकसंवादस्थलेव्यभिचारस्य बक्ष्यमाणत्वात् । प्रमा ज्ञानसामग्रीव्यतिरिक्तकारणजन्येत्यत्र
 प्रमात्वविशिष्टपक्षः तदुपलक्षितं वा तत्राद्यविकल्पदूषयति ॥ प्रमाया इति ॥ अत्र सर्वत्रकारणपदं सामग्रीपरंपूर्वोत्तरग्रं-
 थानुगुण्यात् एवंविधत्वेनातिरिक्तकारणजन्यत्वेन एतदुत्तराभ्यामप्यन्वितं ॥ व्याहतेरिति ॥ सर्वस्यापि स्वसाम-
 ग्रीमात्रजन्यत्वादिति भावः । द्वितीयं शङ्कते ॥ अत्रापि ज्ञानसामग्रीव्यतिरिक्तकारणजन-
 न्यत्वं किं तन्मात्रजन्यत्वं उत ज्ञानसामग्रीजन्यत्वे सति तदतिरिक्तजन्यत्वं आद्ये आह ॥ तादृशज्ञानस्यापीति ॥ द्वितीयं शङ्कते
 ॥ ज्ञानकारणेति ॥ घटादौ व्यभिचारादिति ॥ कार्यत्ववति घटादौ ज्ञानकारणजन्यत्वांशाभावादिति भावः ॥ ज्ञान-
 कारणमात्रेति ॥ घटादावस्य सत्वात्त्रव्यभिचारइति भावः । ज्ञाने ज्ञानसामान्ये ॥ ज्ञानातिरिक्तेति ॥ ज्ञानसामा-
 न्यातिरिक्तैत्यर्थः ॥ तत्साधनेति ॥ ज्ञानकारणमात्रजन्यत्वाभावसाधनेत्यर्थः । तथाचाभाससाम्यमिति भावः ।
 ननु ज्ञानसामान्ये ज्ञानसामग्रीमात्रजन्यत्वाभावः । सिध्यन्नजन्यत्वेन वातिरिक्तसामग्रीजन्यत्वेन वा सिध्यति । आद्ये ज्ञानं
 अजन्यं कार्यत्वादिति प्रयुक्तं स्यात् तथाच प्रतिज्ञाहेत्वोर्व्याघातः । द्वितीयज्ञानं ज्ञानसामान्यतिरिक्तसामग्रीजन्यमिति स्यात्
 तथाच प्रतिज्ञाहेत्वोर्व्याघातः । ज्ञानजनके ज्ञानसामान्यतिरिक्तत्वाभावादित्यत आह ॥ विशिष्टाभावविकल्पेनेति ॥
 ज्ञानसामग्रीमात्रजन्यत्वाभावरूपविशिष्टाभावविकल्पेनाभिहितव्याघातस्य समीकरणात्तुल्यत्वादिति भावः । तथाहि प्र-
 मायामपि नाजन्यत्वेन ज्ञानसामग्रीमात्रजन्यत्वाभावपर्यवसानं पूर्ववत्प्रतिज्ञाहेत्वोर्व्याहतेः । नाप्यतिरिक्तसामग्रीजन्य

त्वेनप्रमादाऽपिज्ञानत्वेनतत्कारणस्यज्ञानसामग्रीव्यतिरिक्तत्वाभावेनप्रतिज्ञापदयोर्व्याधातादिति ॥ प्रतिज्ञानिरास-
नेति ॥ प्रमाज्ञानसामग्रीव्यतिरिक्तकारणजन्येतिप्रतिज्ञानिरासेनेत्यर्थः । परतस्त्ववादिनापिगुणत्वजातेरनङ्गीकारेण
गुणशब्देनज्ञानकारणातिरिक्तकारणस्यैवविवक्षणीयत्वेनपूर्वोक्तव्याधातापत्तेरितिभावः । कार्यत्वहेतुदोषस्यघटज्ञानयो-
र्व्यभिचारस्यात्रेहेतावसंभवात्प्रतिज्ञानिरासेनेत्युक्तं ॥ अन्यत्रेति ॥ अनन्यथासिद्धमन्यथासिद्धवैत्यर्थः ॥ व्यभि-
चारादिति ॥ तादृशान्वयव्यतिरेकिणस्तत्तुरुपस्यपदहेतुत्वादशनादितिभावः ॥ उभयेति ॥ दोषनिरासरूपप्राप्ता-
ण्यरूपोभयेत्यर्थः । एवंदोषस्यगुणनिरासोपक्षीणत्वादित्यर्थः । एतत् प्रमायाः गुणान्वयव्यतिरेकिनियमेनतेषामुभय-
कारणत्वं ॥ व्यभिचारादिति ॥ भ्रांतप्रतारकवाक्यगुणाभावोपिप्रमोत्पत्त्याव्यतिरेकव्यभिचारादित्यर्थः ॥ कार-
णतयापन्नइति ॥ प्रतिबंधकाभावस्यापिकारणत्वादितिभावः ॥ कारणत्वापत्तेरिति ॥ नचेष्टापत्तिः प्रतिबंधका-
भावस्यापिकारणत्वे उत्सर्गापवादयोः काप्यभावप्रसंगात् । औत्सर्गिककार्योपवादकविरहत्तारूपान्यथासिद्धत्वाच्चेतिभावः
॥ दोषाभावस्यकारणत्वमेवेति ॥ नन्विदममुक्तपूर्वग्रथेन तर्हिदोषाभावः कारणमित्यायातमितिचेन्न तथासत्युत्स-
र्गापवादयोः काप्यभावप्रसंगादितिमुधायाः दोषाभावोपिनकारणंयद्वच्छिन्नसंवादादिपुस्त्यायेदोषप्रमाणज्ञानोदयादि-
तित्वनिर्णयटीकायाश्चविरोधादितिचेदुच्यते । अभ्युक्त्यवादेनात्रकारणत्वोक्तिरित्यदोषः । वस्तुतस्तुअत्रकारणपदंधट्ट-
तिकुलालपिन्नादिसाधारणतद्व्यतिरेकपुक्तव्यतिरेकप्रतियोगित्वरूपप्रयोजकत्वमात्रपरं । अतएव अदृष्टमिन्द्रियत्वक्षत्को-
दुष्टस्तथानुमा आगमोदुष्टवाक्यंचैतिब्रह्मतत्कवाक्येनिर्दोषार्थेन्द्रियसन्निकर्षप्रत्यक्षमित्यादिप्रमाणलक्षणेचदोषाभाववाटित-
लक्षणकथनमपिसंगच्छते । नचैवंप्रमाणस्यज्ञानकारणातिरिक्तकारणसापेक्षत्वेनपरस्त्वमंतव्यं । दोषाभावस्यप्रयोजक-

त्वेपिकारणत्वाभावनानां तौ रक्तकारणानपक्षितत्वात् दोषाभावस्यापक्षितत्वेऽपि प्रमाजननशक्तिः सहजा न तु भ्रमजनने शक्तिः
 वदार्थेऽप्येत्येतावतैव प्रामाण्यस्य तत्त्वसिद्धेश्च । उक्तंच सुधायां इन्द्रियादीनामौत्सर्गिकशक्तिः प्रामाण्यजनने दोषापवादाद्
 प्रामाण्यमपि जनयतीति पूर्वग्रंथादीनांच दोषाभावस्य कारणत्वाविषेधपरत्वमित्याविरोधः स्पष्टमेतत्कर्ताडयति ॥ अब्र्या
 धातादिति ॥ प्रामाण्यार्थमाप्तौ क्तत्वाङ्गीकारादिति भावः । व्यभिचारात् साध्यव्यापकत्वात् ॥ अजन्यप्रमा
 त्वास्मिति ॥ जन्यप्रमात्वाभावइत्यर्थः । तेन व्यभिचारनिरासः ॥ व्याप्त्यभावादिति ॥ यादृच्छिकसंवादिदुष्ट
 वाक्यजन्यप्रमायां गुणजन्यत्वाभावरूपसाध्ये सत्यपि जन्यप्रमात्वाभावरूपोपाध्यभावेन साध्या व्यापकत्वादित्यर्थः ॥ कर्तु
 गुणानिरपेक्षस्यापीति ॥ ज्ञानगतयाथार्थ्यप्रयोजकत्वेनाभिमतगुणाप्तत्वनिरपेक्षस्यापि यथार्थज्ञानकारणत्वरूपप्राप्ता
 ग्यसिद्धेरित्यर्थः । देवतानां भावः सत्तातन्त्रियमइत्यर्थः ॥ देवताह्वानादिरूपस्येति ॥ एहमिदित्यादिमंत्राणां देव
 ताह्वानार्थत्वात्तदा देवताभावे तदाह्वानयोगादिति भावः ॥ स्वरूपनिवृत्त्याभावेपीति ॥ देवत्वव्यवहारहेतुविशि
 ष्टरूपस्य नष्टत्वादिति भावः ॥ अतीतविषयतयैवेति ॥ अन्यथा अकल्पयदितिलङ्घनस्यादिति भावः ॥ उपचारेणेति ॥
 प्रभवस्य बाहुल्यकत्वेनेति भावः । तदनिश्चयः तादृशप्रत्यक्षानिश्चयः ॥ यथेति ॥ पर्यये ऋतूनां परिवर्तने संवत्सरांत
 रप्राप्ताविति यावत् । ऋतुषु वसंतादिषु नानारूपाणि अन्योन्यविलक्षणानि । तानि तान्येव वसंतैको किल गानादीनि
 अन्यदासारसगानादीनि ऋतुल्लेगानि ऋतुज्ञापकानि यथादृश्यते तथा युगकल्पादिषु नानारूपास्त एव भावाः पदार्थाः दृश्यंत इ
 ति भारतवाक्यार्थः । अत्र दृश्यंत इत्यनुवादात्प्रत्यक्षज्ञायत इति भावः । व्यभिचारस्वद्रीत्या ॥ परंप्रतीति ॥ परेण पू
 र्वपक्षिणाप्रलभानभ्युपगमेन व्यावृत्त्याप्रसिद्धेरिति भावः ॥ प्रमाणेति ॥ यत्प्रयति आकाशं प्रत्यस्तं यति यमप्येति भुवनं

यस्मिंश्चलयांतीत्यादिरूपेत्यर्थः ॥ ॐ अतएव च नित्यत्वं ॐ ॥ अतएव च शब्दस्य नित्यत्वादेव तदन्यथानुपपत्त्येव
 तियावत् देवप्रवाहस्य नित्यत्वमित्यर्थः । उपपत्तिः नित्यत्वस्य यथावस्थितार्थप्रतिपादनरूपमामाण्येवाच्यार्थोपेक्षायामपि-
 स्वरूपसत्वेतदनपेक्षणादिति भावः ॥ तदभावादेवेति ॥ वेदप्रामाण्यस्य साधितत्वेनाप्रामाण्याभावादेवेत्यर्थः । वि-
 षयत्वेनोपपत्तिरिति वर्तते । उक्तत्वात्तस्य देवताह्वनादीत्यादिना स्वरूपस्य विशिष्टरूपस्य अन्यथा प्रवाहनित्यत्वे विना
 अन्यार्थत्वं अवांतरप्रलयपरत्वं ॥ बाधेकेति ॥ मुख्यप्रलयांगीकारइति शेषः । बाधकं शकते ॥ जानि संकेतेति ॥
 सर्वप्रलयाभ्युपगमे पुनरादिसृष्टौ ब्राह्मणादिजातिरनेन पदेन द्वाच्यमिति संकेतगृह्यश्च न स्यात् जनकोपदेशकयोरभावादिति-
 भावः । ईश्वरोपदेशेन संकेतग्रहसंभवेऽपि न तस्माद्ब्राह्मणादिजात्युत्पत्तिः ब्राह्मण्यां ब्राह्मणाज्जातो ब्राह्मणः परिकीर्तित इति नि-
 यमादित्यत आह ॥ ब्राह्मणादेवेति ॥ क्वचित् आदिमृष्टौ ॥ वृश्चिकतंडुलीयकादिवदिति ॥ यथागोमयतंडु-
 लकणादिविजातीयजन्यानामपि वृश्चिकतंडुलीयकत्वादिति तत्तथैवाब्राह्मणाज्जातस्यापि सर्गादिकालीनस्य ब्राह्मणत्वजाति-
 रित्यर्थः । शकते ॥ देवानामिति ॥ कथं नानाप्रामाण्यमिति ॥ अतं नाम रूपवतां तन्मा रूपवत्तया प्रतिपादकत्वादिति
 भावः । तत्तत्कल्पे तत्तन्मा रूपपदेव प्रतिपादकत्वमतो न दोष इत्यत आह ॥ नित्यत्वव्याघातादिति ॥ शब्दतोऽर्थत-
 श्चैकप्रकारत्वस्यैव तन्नित्यत्वादिति भावः ॥ ॐ समाननामरूपत्वाच्चावृत्तावप्यविरोधो दर्शनात् स्मृतेश्च ॐ ॥ प्रा-
 चीनदेवानां मुक्तत्वेन स्वस्वपदेष्ववृत्तावपि तदन्येषां तत्समाननामरूपत्वात्तत्प्रतिपादकविधस्याप्रामाण्याख्यविरोधो नास्ति-
 तदेव कुतश्चेति चेत् यथा पूर्वमिति दर्शनाच्छ्रुतेः अनादिनिधनेति स्मृतेश्चेत्यर्थः ॥ तत्स्वरूपेति ॥ नामरूपकल्पनानियमत्यागेन दे-
 वकल्पनानियममात्रेत्यर्थः ॥ तद्वाचित्वेनेति ॥ तथात्वे यथावस्थितार्थप्रतिपादकत्वादिति भावः ॥ अपौरुषेयेति ॥ पौरुषे

यत्वेतुषुष्व्यापोरैवतत्संभवतीतिभावः । स्मृतिव्याख्यानपूर्वकशंकापरिहारप्रकारदर्शयति ॥ स्वयंभुवेत्यादिना ॥
ऋषीणामित्यस्यप्रकृतोपयोगायाह ॥ ब्रह्मादिविबुधानामिति ॥ ऋषिज्ञानइतिधातुव्याख्यानदितिभावः । नाम
धेयानांवेदशब्दानतिरिक्तत्वेननित्यत्वात्कथंत्करणमित्यतआह ॥ तान्शब्दानीति ॥ संयोजितवान् अयंशब्दोए-
तद्वाचकइतिज्ञापितवान् शब्दार्थसंबन्धस्यैतत्पक्षिकत्वात्प्रशब्दस्योक्तरीत्यान्वयः ॥ अप्रामाण्येति ॥ तदादेवताभावे
नवाच्यहीनत्वादितिभावः । देवताहानादिप्रतिपादकस्यातीतविषयत्वानुपपत्तेराह ॥ भगवन्मात्रेति ॥ तस्यसर्व
नामरूपादिमत्वादितिभावः ॥ ॐ मध्वादिष्वसंभवादनधिकारंजैमिनिः ॐ ॥ मधुविद्याप्रभृतिषुदेवानामन
धिकारंजैमिन्याचार्येभ्यन्यते कुतःयोग्यानांस्वादिपदानांमाप्तत्वात् अयोग्यानामकाम्यत्वेनतत्रार्थित्वासंभवादित्यर्थः ।
मन्वादीत्यादिपदार्थकथनपूर्वकमाह ॥ वेदविद्याइत्यादिना ॥ फलार्थाः फलोद्देश्याः ॥ यथामधुविविधेति ॥
असौवाआदित्योदेवमध्वित्यादिमधुविद्यास्वादित्यस्यआदित्यनामाभगवान्परमानंदत्वात् मधु देवानामुपजीव्यत्वादेवम
ध्विविभगवतोमधुत्वमुक्तातदुपासकानांवसरुद्रादित्यमरुद्रजुनामकगणस्थानांपंचानांस्वादिपदमाप्तेः फलत्वेनोक्तत्वादिति
भावः ॥ यथामिश्रोमेति ॥ अमिश्रोमेनस्वर्गकामोयजेतेत्यत्रस्वर्गफलकत्वश्रवणादितिभावः । कुतइत्यतआह
॥ सयएतदिति ॥ योधिकारी एतत्प्रथमंवासुदेवाख्यममृतमेवमुक्तीत्या वेद जानाति वस्तुनामेकोभूलावभुभोग्यदेशका
ला धिपोभूत्वा अभिनामुखेनप्रधानेनतदुपदेशेनेतियावत् । एतदेववासुदेवाख्यममृतंदृष्ट्वात्यति मुक्तिमामोतीत्यर्थः
॥ देवेति ॥ स्वयंदेवोभूत्वादेवान्प्राप्नोति ऊर्जं अक्षयाकंप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ एवंकर्मेति ॥ यद्यप्यमिश्रोमादौस्वर्गाधेव
फलत्वेनश्रूयतेनवस्वादिपदं तथापि यज्ञेनेतिमागुक्त्यज्ञादिकर्मणोदेवतापदप्राप्तिहेतुर्वोक्तेः स्वर्गादिशब्दस्योपलक्षणत्वंवा

वस्वादिपदस्योपि स्वर्गवत्स्वर्गपदेनैव वा तद्ग्रहणोपपत्तेरिति भावः ॥ नच द्वितीया मृता विद्यादित्विति ॥ तद्यत्प्र-
थमममृतं तद्वत्सव उपजीवितं त्युक्तं प्रथमामृतवमु विद्यायाः वसुत्वफलकत्वेन तत्र वसूनामनिधिकारेऽप्यथ यदि द्वितीयममृतं तद्द्राउपजी-
वन्तीत्यादि नोक्तं द्वितीयाद्यमृतविद्यामुद्रुत्वाद्दः फलत्वेन तत्राधिकारोऽस्त्विति न वाच्यमित्यर्थः ॥ स्वस्वेतरपदेति ॥
स्वपदस्वेतरपदित्यर्थः सामान्यफलं प्रकाशादि ॥ प्रकाशवानस्मि ल्लोके भवतीत्यादीनामिति ॥ प्रकाशवानस्मि
ल्लोके भवति प्रकाशवतो हिलोकाञ्जयतीत्यादीनां कानामपेव सौम्यचतुष्कलः पादो ब्रह्मणः प्रकाशवान्नामेत्यादिविद्याफला
नामस्मिल्लोके प्रकाशवत्वादीनां मधुविद्याफलकभूतवसुत्वादावन्तर्भावादित्यर्थः । वसुत्वप्राप्तात्तस्यापि प्राप्तत्वादिति भावः
॥ नैह वेति ॥ एवमुक्तरीत्या प्रागस्य सर्वमेव कृतवत्वात्तारि किंच नानन्दनं भविष्यति सर्वमेवास्याङ्गं भवतीत्युक्तं सर्वमेव भवतृत्वा
दिरूपेषु तेह प्राणा अहं श्रयसि व्यूढिरित्यादि प्राणविद्याफलेषु रुद्रादेरेव योग्यत्वादित्यर्थः ॥ ॐ ज्योतिषिभावाच्च ॐ ॥
ज्योतिषिपदेवानां ज्ञानसर्ववस्तूनां विषयतासंवेदनभावात्तेषां सर्वज्ञत्वादिति यावत् । मोक्षार्थविद्यास्वपितत्साव्यज्ञानस्य प्राप्त
त्वेनार्थित्वात्संभवादनिधिकारं मन्यत इत्यन्वयः ॥ देवानां मोक्षार्थित्वेपीति ॥ नचैकांतानं न कस्यचित् अथेनाराय
णो देव इत्युक्त्या कथं देवानां मोक्षार्थित्वमिति वाच्यं । तेषां मोक्षार्थित्वस्य भगवत्पूजार्थत्वात् तत्र केवलमोक्षकामनायाः निषि
द्धत्वात् उक्तं यत्पण्यर्थमोक्षमर्थयन्नित्यादि ॥ अनेन प्राचीनपक्ष इति ॥ न केवलमोक्षेतरफलार्थविद्यास्वधिकार इति
पक्षे पूर्वोक्तो वस्वादीनां मधुविद्याफलेऽर्थित्वभावादोषः । किंतु विद्यासाध्ये वसुत्वादि साधने ज्ञानेन चार्थित्वाभावश्च दोषः । व
स्वादीनां नित्यसिद्धज्ञानत्वादित्यनेन सूत्रेणोक्तमित्यर्थः । तं ध्वादिष्वधिकारं ॥ ॐ भावंतु बादरायणोऽस्ति हि ॐ ॥
आदरायणस्तु देवानां ध्वाद्यशेषविद्यास्वधिकारस्य भावंसंज्ञावं मन्यते कुतः हियस्मान्मोक्षफलतद्भेदज्ञानेन चातिशयोक्तिस्तस्मा

॥ ७६ ॥

दित्यर्थः । प्रागुक्ताधिकारिद्वयमप्युपपादयति । विद्योक्तेत्यादिना ॥ ८ ॥ इत्युक्तहृद्वेषक्षयेत्यत्र ॥ श्रुत्यादीति ॥
 श्रवणेन प्रजनुभ्यामित्यादिवक्ष्यमाणश्रुत्यादीत्यर्थः ॥ नचोक्तेति ॥ शूद्रस्याधिकारेपि उक्तेधिकारे विरोधेनास्ति शूद्र
 स्यापि मनुष्यत्वात्तथाचोक्तानां क्षेपादफलोयं विचारइति न वाच्यमित्यर्थः ॥ स्वन्यानेयेति ॥ मनुष्यत्वविशिष्टबुद्ध्यादि
 मत्वरूपपूर्वोक्तसूत्रकारीयन्यायेन शूद्रस्याप्यधिकारप्राप्तो बक्ष्यमाणश्रुतिस्मृतियुक्तिविरोधप्राप्तेरित्यर्थः । शूद्रस्यानधिकारो
 क्तोप्राक्तनसामान्योक्तिः शूद्रतरमनुष्यपरास्यादिति भावः । अदर्शनं शूद्राणां विदविचारस्य ॥ पौत्रायणस्येति ॥
 पुत्रायणस्य गोत्रापत्यपौत्रायणस्तस्य जानश्रुतिनामकराज्ञइत्यर्थः ॥ संवर्गविद्येति ॥ संवर्गसंहरत्यग्न्यादिदेवानिति
 संवर्गोवायुस्तद्विद्यमित्यर्थः ॥ दर्शनादिति ॥ वायुर्वावसंवर्गोयदावाग्निरुद्रापयति वायुमेवाप्तेतीत्यादिनेति शेषः ।
 अत्रदंबोध्यं अत्युच्चमासादस्थे बहुदोषप्रभावति भवने निशायां पौत्रायणे शयने सति तदानीमेव देवहंसा अंतरिक्षमार्गेण तद्भव
 नोऽध्वप्रदेशमाजग्मुः तत्रैकोहंसः पुरोगतः तं प्रतिपश्चात्तनहंस उवाच परमधार्मिकस्य पौत्रायणस्य प्रदीपज्योतिरति क्रम्यगमने
 तत्त्वां देहेदिति ततस्तं प्रत्यग्रगामी हंस उवाच किमुच्यते तस्मिन्माहात्म्यमेतदपेक्षयौत्तमैरक्रमुनेः सद्भावात् अतएव वक्तुं स ए
 व योग्यइति ततस्तदं सकृतानादरश्रवणेन परितप्तमनाः पौत्रायणः प्रातस्तत्प्रादुत्थित एव सारथिमुखेन रैरुस्थानं निश्चित्य तत्त्व
 बुभुत्सु गवादिगुरुदक्षिणां गृहीत्वा शकटाधो भागनिवासैरक्रमुपेत्य तसंबोध्यदक्षिणां निवेद्य महां विद्यां देहीत्युवाच ततरे
 कः समविरक्तस्य न गवादिना कृत्यं मम शुश्रूषणाय ब्रह्मचार्यो वापेक्षितः सचनेन नानीत इति कोपेन दंगवादि कंतवैवास्त्वित्यु
 वाच ततो राजा तदपेक्षितं परिचारकं कल्पयित्वा रैकाद्वायुविद्यामवापेति अनधिकाराज्ञानपरिहाराय मुनेरित्युक्तं । गोधनाद्या
 श्रयोपदेशोऽस्त्वित्यत आह ॥ नहीनि ॥ युक्त्यामलिंगदर्शनेन चेति ॥ युक्तिर्मनुष्यत्वादिरूपा लिंगपौत्रायणस्य शू

त्रेति संबोधितस्य वैदिकसर्गविद्याविचाररूपं मनुष्याधिकारित्वादित्युक्त इति भाष्यस्य मनुष्याणामधिकारस्योक्तत्वादिति ।
 स्वकृतव्याख्या नमुपपादयति ॥ उक्तं ॥ ससमीपं च मयर्थ इति ॥ मनुष्यत्वेपीत्यादिव्याख्यानं चोपपादयति ।
 ॥ अधिकारोपयोगितयेति ॥ श्रुतिव्याचष्टे ॥ अयमर्थः ॥ तौ त्रायणप्रतिपरो लोकाविलक्षणः परम
 विरक्त इति यावत् । मुनिः प्रत्युवाच किमिति अहं शूद्र शोकेनाद्रवणवन्पौत्रायण हारः मुक्ताहारः इत्या रथश्च गोभिः सह तवैवा
 स्त्विति ॥ हेत्याश्चर्य इति ॥ ननु हार इवेत्यत्र विसर्गलोपे आद्रुण इति गुणे च हारेत्वेति भवति न चैवद्युक्तं । वाशरिशपरे-
 वा विसर्गलोप इति शरिः परतः सत्येव विसर्गलोपाभिधानेन प्रकृते शपरत्वाभावादित्यत आह ॥ हारेत्त्विति ॥ सेदुराजे
 त्यादिवदिति ॥ यथा स इत्यत्र शपरत्वाभावेऽपि छांदसेन विसर्गलोपेनेदिति गुणस्तथा हार इवेत्यत्र हारेत्वेति गुण इत्यर्थः ।
 हारत्वेत्येकपदमित्याशयेनाह ॥ हारेत्वानामिति ॥ व्यत्ययेन द्विवचनस्यैकवचनमिति भावः । तर्ह्यस्त्वित्येकवचनस्य
 कथमन्वय इत्यत आह ॥ तथात्य इति ॥ द्वितीयव्याख्याने बुध्या विविक्तयोर्द्वयोः प्रत्येकमस्त्वित्यनेनान्वय इत्यर्थः ।
 ॥ अङ्गुगस्य तदनादरश्रवणात्तदाद्रवणात्सूच्यते हि ॥ अत्रत्यतच्छब्दौ क्रमाच्छ्रुतिमुन्नस्य हंसशकुपरामशकोऽश्रुतौ पा
 त्रायणस्तथा शुचाद्रवणाभिभिचादेव मुनिना शूद्रेत्युक्ताननुबुद्ध्या अतो न शूद्रस्याधिकार इदं लिंगमित्यर्थः । शोके किमिति मितमित्य
 त उक्तं शुभस्य तदनादरश्रवणादिति कम्बर एनमित्यादिना हंसकृतानादरश्रवणात्कारणादस्य पौत्रायणस्य शुभित्यर्थः । कथं
 ज्ञायते शुभस्य ज्ञातेत्यत उक्तं ॥ सूच्यते हीति ॥ हियस्मात्सहसं जिहान एव क्षतारमुवाचेति व्यग्रत्वावस्थामुच्येततः शुभस्य
 ज्ञायत्व इत्यर्थः । शूद्रशब्दप्रवृत्तीति ॥ पौत्रायण इति शेषः । अनेन संबोधनेन ॥ अरे हंसेति ॥ अयमर्थः ततस्तं प
 त्राच्च नं प्रति अग्रमामीहंस उवाच किमिति अरे हंस संतं निद्रुं स युग्वानं स शकटं शकटायो भागे विद्यमानमिति यावत् । रैकं च

तीव्रकेनमुद्दिश्यतद्वचनमात्यवदसीति । अननुरूपमस्मिन्नुक्तं एववक्तुरैकएवयोग्यइतिहस्यभावः ॥ श्रुत्युक्तेति ॥
 श्रुत्युक्तहंसेत्यर्थः । तेननाप्रसक्तदोषपरामर्शइतिभावः । ज्ञायते भवतां परबुद्धेः परकीयशोकानुभवस्य अनादरश्रवणरूप
 कारणेननानुमीयतइत्यतआह ॥ कारणस्यचेति ॥ अविनाभावोव्याप्तिः शयनीयात्तल्पात् क्षत्तारंसारिणि ॥ व्यग्रत
 येति ॥ यथोक्तं ततः सारिणिमाहूयभूपालोविस्मयाश्रयः संदिदेश महात्मासरकूआनीयतामिति । तदुक्तच्छांदोग्यभाष्ये ।
 शोकात्शोकेनाद्रवणात् अतःशोकमात्रस्यशूद्रशब्दप्रवृत्तिनिमित्तत्वाभावात्कथमेतदितिनशक्यं । यद्वाशोकेनाततिगच्छतीति
 शोकादतसातत्यगमनइतिधातोः हेतुगर्भमेतत् अस्मान्मुनेः धारकत्वात्थर्मोभगवान् ॥ दीर्घस्वरार्थत्वेनेति ॥ संहि
 तायांयत्रर्द्धयपदेयत्रनबिद्यते । उक्तार्थस्यमहाधिव्यंश्रुतेस्तत्रविवक्षितमित्यादिवचनात् श्रुतौ शूद्रइत्यत्रयोदीर्घस्वरः
 ऊकाररूपोवर्णः सशोकाधिव्यज्ञापनार्थइतिसूचयितुं सूत्रे आद्रवणादित्युक्तं । शीघ्रगमनस्यशोकाधिक्यनिमित्तकत्वादित्य
 र्थः । ननुशुगुपपदात्तदुद्रवणइतिधातोर्द्धमस्ययेगुगुद्रइतिभवेत्कथंशूद्रइतितत्राह ॥ शुगुद्रएवेति ॥ रुजंद्रावयतेयस्मा
 द्गुद्रस्तस्माज्जनान्दैनइतिस्मृत्यारुणद्रावणकर्तृत्वेनरुद्रइतिभवितव्येगकारलोपेरुद्रइतियथातथैवेत्यर्थः ॥ ॐक्षत्रियत्वा
 वगतेश्चोत्तरत्रचैत्रथेनलिंगात् ॐ ॥ उत्तरत्रअयमश्वतरीरथइत्यत्रचैत्रथेनचित्रथसंबधित्वेनलिंगेनपौत्रायणस्य
 क्षत्रियत्वावगमाच्चशूद्रशब्दनरुद्रइत्यर्थः ॥ अयमश्वतरीरथइति ॥ वडवायांरासभादुत्पन्नाश्वतरीताभ्यांयुक्तोरथः
 अश्वतरीरथः तवदक्षिणात्वेनवर्ततइत्यर्थः इतिचित्रथसंबधित्वेनेत्यन्वयः । उत्तरत्रेत्यस्यसावधिकत्वाद्वावर्धित्वेन
 ति ॥ पौत्रायणस्येति ॥ रैक्मतिपौत्रायणस्याद्रवणानंतरं रैक्मानिषदशतानिगवामयंनिष्कोयमश्वतरीरथइतिवा
 क्यस्याहारेत्वाशूद्रेतिरैक्केणपौत्रायणंमतिशूद्रइतिसंबोधनानंतरं रैक्केदंसहस्रंगवामयंनिष्कोयमश्वतरीरथइतिवाक्यस्याविद्य-

मानत्वादवमुक्तमिति ज्ञातव्यं । दीयमानः गुरुदक्षिणात्वेन ॥ तदीयत्वस्यैव प्राप्तेरिति ॥ रक्षयदानान्यथानुपप-
 त्याषट्शतानि गवामित्यादौ पौत्रायणस्वा मिकगवादिना सह पाठान्यथानुपपत्त्या च चित्ररथस्य पौत्रायणीयत्वस्य प्राप्तत्वादित्य-
 र्थः ॥ रथित्वमिति ॥ अनेन प्राग्रथित्वमेव क्षत्रियत्वे लिंगत्वेन विवक्षितं चित्रत्वं तु स्वरूपकथनार्थं अतएव रथमात्र-
 स्यैव दाबिनाभाव उक्त इति सूचयति परिहरति ॥ क्षत्रियस्येति ॥ नन्वपलायनं चेति गीता तात्पर्ये युध्य प्राप्तेः स-
 त्तिपलायनमकृत्वा प्रयुज्य विप्रादिपालनं कर्तव्यमिति शूद्रस्य प्राप्त्योत्थत्वं श्रूयते न च युद्धो रथेन विना युक्तः अतस्तदन्यथानु-
 पपत्त्या शूद्रस्यापि रथोऽस्तीति ज्ञायते अतस्तत्र व्यभिचार इत्यत आह ॥ अपलायनं चेति ॥ पदातितापादचारित्वेन ।
 गमयितव्यं संगमयितव्यं योत्थृत्वस्यान्यथोपपत्तेरनर्थित्वलक्षेण कत्वमिति भावः ॥ तल्लिङ्गेनेति ॥ पौत्रायणकर्तृकवेदवि-
 चारख्यल्लिङ्गेनेत्यर्थः ॥ ॐ संस्कारपरमशान्तदभावाभिलाषाच्च ॥ अध्ययनांगत्वेन तमध्यापयतीति त्युपनय-
 नाख्यसंस्कारपरमशान्तशूद्रस्य नार्थिन्यज्ञानसंस्कार इति संस्काराभावाभिधानाच्च न शूद्रस्य वेदविद्याधिकार इत्यर्थः । श्रुतौ
 वक्ष्यमाणरीत्या ब्राह्मणशब्देन योग्यास्तैर्वर्णिकाग्राह्याशयेन साधारणमुदाहरति ॥ वेद इति ॥ सरहस्यः अर्थविशेषस-
 हितः ॥ सामान्येति ॥ व्यक्तिविशेषाविषयकेनेत्यर्थः । नियमेन अव्यभिचारेण विशेषेण व्यक्तिविशेषविषयेण
 यथा न हि स्यात्सर्वभूतानीति सामान्येनोक्तस्याश्रीषोमीयं शुभालभेतीति विशेषरूपेण बाधे संकोचरूपापवादस्तथात्र संस्कारा-
 भावोधिकाराभाव इति सामान्येनोक्तस्य सप्तमीमपराधमिति विशेषप्रमाणबाधे संकोचरूपापवाद इत्यर्थः ॥ अनेनेति ॥
 संस्काराभावे अधिकाराभाव इत्यस्य बाधैकापोद्य सामान्यन्यायवचनेनेत्यर्थः ॥ बाधैकापोद्यत्वादिति ॥ शच्यादा-
 त्रिविशूद्रादौ वेदविद्याधिकारप्रतिपादका विशेषप्रमाणस्यैव न्यायमपवादकस्याभावादिती भावः । प्रदानकर्म विवाहः नन्वे-

वंक्षीणामप्यध्ययनस्य संस्कारपूर्वकत्वेनोपपत्तौ किमर्थं संस्काराभावेनाध्ययनाभावस्य सामान्यन्यायत्वाङ्गीकार इत्यत आह
 ॥ अत्रापवादोक्तिरिति ॥ निषेधाभावादिति ॥ नाग्निरित्यादौ न कर्तव्य इत्यादेरश्रवणादिति भावः । ननु सा-
 मान्यतः प्राप्तसंस्कारोदेनाग्निरित्यादिना अभावोक्तिरेव निषेध इत्यत आह ॥ निषेधाभावेपीति ॥ स्वरूपकवनमात्रप-
 रत्वेनाप्युपपत्तेर्निषेधात्पर्यकथनायोगादिति भावः ॥ ॐ तदभावनिर्धारणे च प्रवृत्तेः ॐ ॥ शूद्रत्वाभावनिश्रये-
 सत्येव सत्यकामोपनयनार्थे गोतमप्रवृत्तेर्निषेधाभाव इत्यर्थः ॥ नाहमेतद्वेद इति ॥ जावालः सत्यकामः स्वस्योपनयना-
 र्थं हारिद्रुमतोऽपत्यगौतममुपेत्य किं गोत्रोसीति गौतमेन पृष्ठः सत्यकाम उवाच किमिति भो मुने अहं यद्वोत्रोस्मि नाहमेतद्वेद इत्यर्थः ।
 आर्जवं मनोवाक्कायकर्मणामवैपरीत्यं ॥ नैनदिति ॥ एतदार्जवसंयुक्तं वचनमब्राह्मणस्यैव णि केतरो सवथा वक्तुना-
 हति आर्जवस्य ब्राह्मणलक्षणत्वादिति गौतमस्य भावः । इदमुक्तं भवति सत्यकामो न शूद्रः ऋजुत्वात् न चैतदसिद्धं सत्यव-
 चनेन तद्भानात् न च व्याप्त्यभावः । नैतद्ब्राह्मणो वक्तुं महतीति व्यतिरेकव्याप्तेः सत्वादिति शूद्रत्वाभावमनुभाय प्रवृत्तेरिति
 ॥ शूद्रत्वाभावेत्यसूत्रयदिति ॥ तदभावनिर्धारण इत्यत्र तच्छब्देन शुभस्येत्यादि पूर्वसूत्ररूपक्षिप्तशूद्रत्वस्य परामर्शो
 दिति भावः । उत्तरयति ॥ ब्राह्मणपदेनेति ॥ आर्जवं ब्राह्मणे साक्षाच्छूद्रो नार्जवलक्षण इति श्रुतिसमाख्यानरूपस्मृ-
 तौ ब्राह्मणप्रतियोगित्वेन शूद्रस्योपादानाच्छ्रुतावपि ब्राह्मणशब्दो वेदज्ञानयोग्यत्रवर्णिकपर इत्यर्थः । शंकते ॥ शूद्र इति ॥
 अप्रयोजकत्वं प्रारिहरति ॥ अन्यथेति ॥ ॐ श्रवणाध्ययनार्थं प्रतिषेधात्स्मृतेश्च ॐ ॥ अर्थपदेन अर्थावधारण-
 च्यते । वेदश्रवणाध्ययनार्थावधारणानां श्रवण इत्यादिना प्रतिषेधाभावाभिरित्यादि स्मृतेः श्रवणशूद्रस्याधिकार इत्यर्थः । धर्मो
 यमः व्याधः एकलव्यः अधिजगौ अधीतवान् ॥ अविहिनोपनयनानामेवेति ॥ अविहितोपनयनत्वे सत्यानिषि-

द्वाध्ययनानामुत्तमस्त्रीतिर्यगादीनामेषापवादविषयत्वं । नतुनिषित्वाध्ययनानपीत्यर्थः ॥ ९ ॥ भगवच्छ्लोकेनेति ॥
 मोक्षसाधनज्ञानविषयस्वरूपेणेत्यर्थः ॥ उद्यतत्वेति ॥ उल्लस्यदृष्टत्वेनेत्यर्थः ॥ तत्तद्योति ॥ तेनद्रोवज्जुदयच्छा ॥
 उद्यदायुधदौर्दंडादित्यादावायुधप्रसित्यदिशब्देनदर्शयति ॥ प्राणेस्थितंप्राणान्निष्ठतमिति ॥ प्राणशतिसप्तमीनामी
 कृत्यतद्वलत्स्थितमित्याहृत्याहृत्याहृत्यादिप्रत्ययानुसारेणतृतीयव्याख्यानेयदित्यन्त्यादृतिः यच्छब्द
 यदित्याहृत्ययदिदं किंचेतिवाक्ययोजितमितिज्ञातव्यं ॥ सर्वजगदिति ॥ तृतीयव्याख्यानेयदित्यन्त्यादृतिः यच्छब्द
 बलात्प्राणवाचकतयासइतितच्छब्दलाभइतिदृष्टव्यं । अत्रकोह्येवान्यादितिभाष्येउदाहरण्यमाणमुत्पत्तुसारेणायव्याख्या
 नद्वयं प्राणस्यप्राणं नभस्यतोपिभर्वास्त्युरितिप्रमाणानुसारेणतृतीयव्याख्यानंद्रष्टव्यं ॥ ३० कं वनार ३० ॥ यत्रतु
 द्यतमित्युक्तवज्रोभगवानेवएजतीतिजगच्चेष्टकस्वरूपकंपनवचनादित्यर्थः ॥ उद्यमिचेति ॥ उल्लस्यदृष्टत्वेनेत्यर्थः ।
 तस्यउपूर्वस्ययतेःरूपत्वादितिभावः । शंक्ते ॥ लिंगमात्रेणेति ॥ परिहरति ॥ लिंगस्येति ॥ लिंगेनैवक्रमजात्
 पादविक्षेपात् वर्जनादोषवर्जनात्प्रयोगंवाह ॥ आयुधानामिति ॥ महरणोत्तमं आयुधात्तमं ॥ श्रुति
 लिंगयोःसावकाशत्वइति ॥ तथाचपूर्वपक्षप्रापकाभावनमोक्षजनकज्ञानविषयत्वस्य अन्यगतत्वंकार्ययोगेनलित्या
 तनिर्णायकत्वासंभवाच्चतत्वागेनचैष्टकत्वग्रहणंशुक्तमितिभावः ॥ एतदन्यत्राप्यनुसंधेयमिति ॥ यत्रपूर्वाधिकरण
 सित्त्वसमन्वयश्रुतिलिंगादैः विष्णुनिष्ठत्वाक्षेपः पूर्वपक्षप्रापकश्रुत्यादेःसित्त्वातेविष्णाववकाशाभियानंचतत्रपूर्वाधिकरण-
 सित्त्वस्यश्रुतिलिंगादेराक्षेपायोगेनविष्णुमात्रनिष्ठत्वानपायात्सिद्धांतनिर्णायकत्वंसंभवतीत्यनुसंधेयमित्यर्थः यथातएवप्राण
 इत्यादौप्राणादिशब्दानांविष्णाववकाशेमहाभोगइत्युक्तयूगानंदत्वादिरिति ॥ १० ॥ ज्योतिःशब्दप्रवृत्तिनिमित्तंप्रकाशत्वंश

नमपिप्रकाशरूपमितिभावः ॥ योयमिति ॥ कतमआत्मेत्यस्येदमुत्तरं । योविज्ञानमयः विज्ञानं प्राणेष्विन्द्रियेष्वतः तद्व्यं तश्चवर्तमानः ज्योतिर्जीवस्यबुद्ध्यादिद्योतेननप्रवृत्तिहेतुः पुरुषः पूर्णर्षद्गुणः अयमात्मा तस्यैवमहिमांतरं स इति स आत्मा स-
मानः सन् अविकारात्सदैकप्रकारः सन् उभौलोकौ भूलोकद्व्यलोकौ जाग्रत्सुषुप्तीवा जीवमादायानुसंचरतीत्यर्थः । लिङ्गांतरा
ण्याह ॥ इमंलोकामित्यादिना ॥ सहिस्वमोभूत्वैतिपूर्ववाक्यंस आत्मास्वमोभूत्वास्वापकोभूत्वाजीवस्यस्वप्नमानयन्
मृत्योरूपाणिवहुपैकहेतुत्वान्मृत्युरूपात्मकमिमंलोकं जाग्रदाख्यमतिक्लामतितारयति हिप्रसित्वं । यद्वास अत्मास्वमोभू-
त्वांतरिक्षलोकांतर्गतोभूत्वा मृत्योरूपाणिबहुमृत्युसरूपात्मकंपापहेतुभूतंचैर्मलोकं भूलोकमतिक्रामति जीवमंतरिक्षगच्छन्
तारयतिसजीवंप्रतिज्योतिर्द्वेनोक्तः अयंसमानः सन्नित्यादिनोक्तः पुरुषो जायमानो वै तस्यैव व्याख्यानं शरीरमभिसंपद्यमान-
न इति जीवगतशरीराभिसंपत्तिनियामकः सन् पाप्मभिः संमृज्यते जीवेनवापानिकारयित्वा तत्फलदानायतानि
गृह्णाति स आत्मा त्रियमाणः नमरणमात्रमत्रविवक्षितं किंतु उक्रमन् ऊर्ध्वगच्छन् जीवगतोऽक्रमणनियामकः सन् पाप्मनो
विजहाति जीवकृतपापफलं न ददातीत्यर्थः ॥ उभयानिति ॥ उभयानित्यस्यैवविवरणंपाप्मनआनंदं धेति । स भग-
वान् जाग्रदवस्थायां जीवानुभूयमानानि पापफलानि दुःखानि सुप्तावनुभूयमानानंदंश्च पश्यतीत्यर्थः । जीवस्य पूर्वोक्तास्त्व-
ज्योतिर्द्विकदेत्सुच्यते ॥ स यज्जेति ॥ स आत्मा यत्र यदास्वपिति जीवं प्रस्वापयति तदेत्यर्थः । तस्यैव सहितं तदसुच्यते
॥ स्वमांत इति ॥ देवः स्वमांते स्वभावस्थायामुच्चावचमीयमानः वासनारूपेण पुच्छनीचपुगजपिपीलिकादिपुनर्विरुद्ध-
स्य बहूनि रूपाणि कुरुते इत्यर्थः ॥ भयानीति ॥ स भगवान् जीवस्य भयानि पश्यन्नपि जक्षदिवस्तद्वृत्तिपूर्वेण ज्वजः ।
॥ किं ज्योतिरिति ॥ हे याज्ञवल्क्य अयं पुरुषः संसारी किं ज्योतिर्यस्यासौ किं ज्योतिरस्य पुरुषस्य प्रवृत्त्यादिव्यापारे स्वयं

प्रसमर्थत्वेन किञ्चित् ज्योतिरिति जनेन केषु श्रोत्राद्वा जन् अयं पुरुषः आदित्य एव ज्योतिर्य-
स्यासावादित्य ज्योतिरित्युवाचेत्यर्थः ॥ तस्यैवेति ॥ अयेतीदं शब्दस्य प्रकृतजीवपरमशक्तत्वादिति भावः ॥ आ-
त्मज्योतिर्द्वौ क्ताविति ॥ स्वप्रकाशत्वोक्तावित्यर्थः ॥ तदात्मेति ॥ ज्योतिर्द्वौ क्तात्मेत्यर्थः ॥ तदावि-
शिष्येति ॥ सुषुप्तौ विशेषेणेत्यर्थः ॥ अत्रायं पुरुष इति ॥ आत्मप्रश्नोपसंहारणायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति वाक्ये
नात्मैवास्य ज्योतिरित्युक्तस्यैवार्थस्य प्रत्यभिज्ञानादित्यर्थः । तथा चात्रायं पुरुष इति वाक्ये स्वयं शब्दानुरोधेन स्वप्रकाशत्वा-
कृत्या तत्समर्थनार्थत्वायात्मैवास्य ज्योतिरित्यस्यापि स्वप्रकाशस्यार्थकत्वे आत्मप्रश्नोत्तरस्य ज्योतिः शब्दस्य जीवपरत्वमेवेति
भावः ॥ ॐ ज्योतिर्दिशनात् ॐ ॥ हृद्यं तज्योतिरित्युक्तज्योतिर्विष्णुरेव कुतः दर्शनात् ज्योतिश्च तदेविष्णुमात्रवाचित्व-
प्रतिपादकविष्णुरेव ज्योतिरिति श्रुतोरित्यर्थः । श्रुतावुत्सृज्यन्वूहेत्यजन् द्रष्टृश्रुष इति स्वातंत्र्यस्नेहयोरंतरंगिजिति सूत्रे
स्वातंत्र्यस्नेहयोर्विवक्षितयोः सतोर्गिजंतगतोनतु प्रयुज्यत इति सूत्रार्थः । तथा च यथा द्रष्टृश्रुषो नाति जिह्वेत्यत्र द्रष्टृरित्यस्य
दर्शयितु रित्यर्थस्तथापि स्वातंत्र्यस्याविवक्षितत्वात् गिजंतगतत्वेनातिक्रमतीत्यादेरतिक्रमयतीत्याद्यर्थत्वमिति भावः ॥ वा-
गादिसत्त्वेनेति ॥ जागरवस्थायामपि ज्ञानकारणानां वागादीनां सत्त्वेन ज्ञानकारणांतरव्यवच्छेदकत्वायोगादित्यर्थः ।
तदुक्तं ब्रह्मसूत्रे ॥ भाव इति ॥ यद्यपि जाग्रति सूर्यादेर्भावसत्त्वे सुषुप्तावभावोपि स्वयं साक्षाद्विष्णुरेव जीवानां ज्योतिस्त-
थापि सूर्याद्यभावसत्तितद्विष्णोर्ज्योतिर्द्विविशेषतो ज्ञेयमित्यर्थः ॥ अत्रेति ॥ अत्र सुप्तौ भगवान् स्वयं विष्णुरेव जीवस्य ज्योतिः
जाग्रदपि तथात्वात् किंविशिष्योच्यत इत्युक्तं ॥ विशेषत इति ॥ तदेव कथमिति तत्तत्तु ॥ नैवेति ॥ यद्यस्मात्सु-
प्तावन्यज्योतिर्नास्तीत्यर्थः ॥ इत्युक्तेति ॥ ब्रह्मसूत्रोक्तोक्त्यर्थः । तथात्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरित्यत्र स्वयं शब्दस्य परमा-

त्मपरत्वेन परमात्मज्योतिष्मैवोच्यते न जीवस्य स्वप्रकाशत्वमिति नैतदनुरोधेनात्मैवास्य ज्योतिरित्यस्य स्वप्रकाशार्थकत्वमिति
 भावः । एवमन्यार्थेतेति संबंधः । अतो बाधकाभावस्य पूर्वमनुक्तेरेवमिति परामर्शयोगइति न शक्यं ॥ स्वाम्नपदार्थेति ॥
 अथ रथान् रथयोगान्पथः सृजत इत्यनेनोक्त इत्यर्थः ॥ असंगतेरिति ॥ ज्योतिषो जीवत्वेतत्र भगवत्प्रतिपादकमत्रोदाह
 णासंगतेरित्यर्थः । तदेतेश्लोका भवन्तीति स्वप्नेन शरीरमभिप्रहत्या सुप्तः सुप्तानभिचाकशीतीत्यस्यायमर्थः । तत् तत्र
 पूर्वोक्तार्थे एते वक्ष्यमाणाः श्लोकाः मंत्राः प्रमाणत्वेन भवन्ति । केते हिरण्मयः परमात्मा स्वप्नेन सुषुप्त्या शरीरं जीवमभिप्रह
 य संयोज्य स्वयमसुप्तः सुप्तान् शरीरानभिचाकशीति पश्यतीति ॥ १ ॥ प्रयोगवशादिति ॥ यदेष आकाश इतिहरावन्यत्र
 प्रसिद्धिरेवेति भावः ॥ आकाशो वैनामेति ॥ आसमंतात्काशमानत्वादाकाशनामा भगवान्नामरूपात्मकप्रपंचस्य
 निर्वहितानिर्वोढा आश्रय इत्यर्थः । निपातद्वयेनास्यार्थस्य प्रसिद्धत्वमाह । तेनामरूपे अंतरा विना यद्वर्तते तदमृतं नित्य
 मुक्तं ब्रह्मेत्यर्थः ॥ ॐ आकाशोऽर्थोऽत रत्वा दिव्यपदेशात् ॐ ॥ आकाशो वैनामेत्युक्ताकाशो विष्णुरेव ते यदंतरे
 त्याकाशस्य विष्णुमात्रनिष्ठनामरूपराहित्याख्यलिंगोपदेशादित्यर्थः ॥ विलक्षणार्थत्विति ॥ अनेन अंतरः विलक्षणो
 र्थोऽर्थान्तरस्य भावोऽर्थान्तरत्वमिति व्याख्यातं भवति । आदिपदोपात्तमाह ॥ तद्वृह्येति ॥ नन्वादिपदेनानामत्वमि
 ति व्याख्येयनेन सूत्रभाष्ययोरनामत्वादीति वाच्यं तेनैव क्रमेण श्रुत्युदाहरणं कार्यं किमर्थं श्रौतक्रमोल्लंघनमित्यत आह ॥ रूप-
 प्येति ॥ नाम्नो वाच्यसापेक्षत्वादप्रधान्यमिति भावः ॥ उक्ता विरोधादिति ॥ ईक्षतेर्नाशब्दं रूपोपन्यासाच्चैत्युक्त
 विरोधः ॥ अनामेतीति ॥ अत्रानामरूपत्वं साकल्येन शब्दांगोचरत्वं प्राकृतरूपराहित्यं च विवक्षितं प्राक्वाचाच्चत्वा
 भावः अप्राकृतरूपत्वं च विवक्षितमिति न तद्विरोध इति भावः ॥ अलोकेति ॥ लोकतोऽप्रसिद्धत्वेपीत्यर्थः । अन्यथा

॥ ८१ ॥

आकाशपक्षे नन्वाकाशोनीलिभादीतीति श्रुतेर्भूताकाशस्य रूपत्वेऽप्यत्राभिमतव्याकृताकाशस्य तद्राहित्यं युक्तमित्यत आह ।
 ॥ आकाशस्यापीति ॥ अनामत्वप्रयोजकाप्रसिद्धत्वस्याकाशे अभिवेनानामत्वाभावादित्यर्थः ॥ १२ ॥ उक्तं
 अक्षराधिकरणे ॥ सवाएष इति ॥ स एव परमात्मैव संप्रसादे स न्यक्प्रसीदति जीवोऽस्य भित्तिरसंसादः सुनिस्तस्मिन्
 रत्वारभणं कृत्वा पुन्यं च पापं च दृष्ट्वैव परति चरित्वा च प्रतिन्यायं प्रतिकालं प्रतियोगिनि प्रतिजीवं पुनः स्वभायैव जीवस्य स्वप्ना
 तय एवाद्रयति दृष्ट्वैव तेष्वकारव्ययं छद्ममाह ॥ स इति ॥ स परमात्मा तत्र सुषोमैर्यकिचित्पापं पश्यति तेन पापफलं न दुःखे
 नानन्वागतः असंस्पृष्टो भवति । कुत इत्यत उक्तं ॥ असंग इति ॥ हियस्मादयं पुरुषः असंगः तत्तत्कृतपापफलसंसर्ग
 शून्यस्तस्मात्तेनानन्वागत इत्यर्थः ॥ जीवपीति ॥ देहद्रियांतःकरणचैतन्यसंघातरूपपीत्यर्थः ॥ मुख्यतोऽसंगत्वादि
 ति ॥ जीवेत्येकदेशविषयसंयुक्तमसंगत्वमुल्लेख्यमिति भावः । ईश्वरे शुद्धे ॥ विशिष्टेति ॥ देहादि विविशेष्टेत्यर्थः ।
 ॥ विशेषणद्वयेति ॥ असंगत्वस्वमादिद्रष्टृत्वरूपविशेषणद्वयेत्यर्थः ॥ ३० सुषुप्त्युक्त्वांत्योर्भेदेन ३० ॥ नोक्तरी
 त्याजीवेश्वरयोरेभेदोऽयं तव्यः प्राज्ञेनात्मना संपरिष्वक्त इति मुप्तिप्रकरणे प्राज्ञेनात्मनारूढल्युक्तातिप्रकरणे च जीवेश्वरयोर्भे
 देनोक्तत्वादित्यर्थः । वक्ष्यति चतुर्थाध्याये ॥ स्वाप्ययेति ॥ तीर्णोऽहितदासर्वोच्छोका नृदयस्य भवतीति वाक्यस्य
 स्वर्गस्थविषयत्वशंकापराकरणायेदं सूत्रं स्वाप्ययोमुक्तिः संपातिः मुप्तिः तीर्णोऽहीति वाक्यमुप्तिमुक्तिविषयकमेव न स्वर्गस्थवि
 षयं कुतः अत्रापि ताऽपि ताभक्त्यनन्वागतं पुण्येनानन्वागतं पापेनेत्यादिनापि तृत्वपुण्यापाद्यसंगत्वादिलिगश्रवणादस्य वा
 क्यस्य मुप्तिमुक्तिविषयत्वस्याविच्छेदतत्वात् स्फुटं प्रतीयमानत्वात् स्वर्गस्थस्य श्राद्धादिभोक्तुः तदसंभवादिति सूत्रार्थः मोक्षपर
 त्वाभावे वाचकंचाह ॥ अनन्वागतमिति ॥ पुण्याद्यश्लेषस्य मुक्तिमात्रलिगत्वादिति भावः । न न्यस्त्वेवं सुषुप्तिप्रकरणस्य मो

॥ ८१ ॥

क्षपरत्वंततः किमायातं भैदो व्यावहारिक इत्यत्रेत्यत आह ॥ मोक्षेचेति ॥ परिभाषामात्रं संकेतमात्रं ननु पराभिप्रेतम
 विद्यातत्कार्ययोरन्यतरत्वरूपं तदानीमविद्यायाः निःशेषनाशादिति भावः । ननु स्वप्नादेर्ब्रिथ्यात्वात्तद्रष्टृत्वे ईश्वरस्य भ्रां
 तत्वमाप्त्या कथं तत्र तन्मुख्यमित्यत आह ॥ स्वप्नादर्थानामिनि ॥ ननु स्वप्नादिद्रष्टृत्वस्योक्तरीत्या ईश्वरनिष्ठत्वेना
 संगतत्वेन सह विरोधाभावेऽपि संप्रसादे रत्नाच्चैवैव गुण्यपापैश्चेत्याद्युक्तलिंगानामनन्वागतस्तेन भवतीत्याद्युक्ते श्वरलिंगैः
 सह कथं सामानाधिकरण्योपपत्तिरित्यत आह ॥ अत्र प्रतीतेति ॥ शुभाशुभं तु दृष्ट्वैव स्वप्ने जागरितेऽपि च । असंस्पृष्टः
 सदा दुःखैश्चरतीति पुनः पुनरिति ब्रह्मद्वाराण्यक्तो भयलिंगोपपत्तिद्रष्टव्येत्यर्थः ॥ १३ ॥ किंबलादाभि संहितत्वं
 ज्ञायत इत्यत आह ॥ अनन्यापेक्षयेति ॥ ब्रह्मणा वेदेनाण्येते गम्यत इति ब्राह्मणशब्दवाच्यस्य विष्णो
 रेपः पूर्वोक्तमहिमा नित्यः आद्यन्तरहितः नित्यत्वमेवाह ॥ नेति ॥ एष महिमापुण्येन कर्मणानाभिर्बधते पापेन कर्म
 णानकनीयानपकृष्टानो भवतीत्यर्थः ॥ बहुशोऽजशब्दश्च वणादिति ॥ सवा एष महानज आत्मा योऽयं विज्ञानमयः
 सवा एष महानज आत्मा आदः सवा एष महानज आत्मा जरो भद्र इत्यादि वाक्येषु ब्राह्मणनिष्ठतया बहुशोऽजशब्दश्च वणादि
 त्यर्थः । ब्राह्मणस्य विरिंचित्वे ह त्वन्तरमाह ॥ महत्तत्त्वाभिमानितयेति ॥ आत्मा विरिंचित्वे बहुद्राष्ट्यो
 क्तमभिधानं । नियमादिति जन्यभावस्य विनाशव्याप्तत्वादिति भावः ॥ स इति ॥ स ब्राह्मणः साधु कर्मफ
 लेन सुखेन भूयानुच्छोऽसाधु कर्मफलेन दुःखेन नीचश्च नो एव भवतीत्यर्थः । एतच्छ्रुतिद्वयलिंगद्वयच एकनिष्ठत्वात् एकनिष्ठत्वाव
 गमात् । विरिंचिश्चरयोरैक्येऽथ मभागवतसंमतिमाह ॥ सत्वमिति ॥ पुरुषः पूर्णपद्मगुणो हरिः प्रकृतेः परोऽपि अप्रा
 कृतविग्रहोऽपि सत्त्वरजस्तम इति प्रकृतेर्ये गुणास्तैर्युक्तस्तेषामाश्रयः स न इह जगति एक एव हरिः विरिंचित्वे ह त्वन्तरमाह ॥ महत्तत्त्वाभिमानितयेति ॥ आत्मा विरिंचित्वे बहुद्राष्ट्यो

प्रथमिल्यतउक्तं अस्यजगतःस्थित्यादये उपलक्षणमेतत् स्थित्युत्पत्तिसंहारान्कर्तुमिति । कारणमीश्वरः कार्यविरचिः
 मृच्छद्स्ययेप्रवृत्तिवद्दृश्यमृद्यप्रयोगादितिभावः ॥ ॐ पत्यादिशब्देभ्यः ॐ ॥ एषनित्योमहिमाब्राह्मणस्येति
 उक्तब्राह्मणोविष्णुरेव सर्वस्याधिपतिःसर्वस्येशानःसवाएषनेतिनेतितीसर्वाधिपतित्वसर्वेश्वरकत्वश्रुतदृष्टविलक्षणत्वप्रतिपा-
 दकशब्दसद्भावादित्यर्थः । सर्ववशीत्यादिश्रुतिर्दहराधिकरणेनव्याख्यातेत्यत्रनव्याख्यायते ॥ सइति ॥ सवाएषआ-
 त्माब्राह्मणःनेतिश्रुतविलक्षणइतिनेतिदृष्टविलक्षणइतिचोच्यते तदेवोपपादयति ॥ अगृह्यइति ॥ ह्रियस्मान्मृद्वतअ-
 तोअगृह्यइत्यच्यतइत्यर्थः । एवमग्रेपि शीर्यते विदायते सज्जते संबध्यते असितः अव्ययः निरिष्यतिनन-
 श्यति ऋषहिंसायामितिधातोः उतामृतत्वस्येशानइतिवाक्येनैवसर्वाधिपतित्वनप्रतीयतइत्यतःपुरुषएवेदंसर्वयभूतंत्यच्च
 भव्यमितिपूर्वायेनसहव्याचष्टे ॥ यभूतं भविष्यदित्यादिना ॥ ततश्चैयमक्षरयोजना यभूतमतीतंभव्यंभविष्यच्चशब्दाद्वा
 त्तमानंचतर्दिदंसर्वपुरुषएवपुरुषार्थीनेमेवयदधीनायस्यसत्तातच्चदित्येवभण्यतइत्युक्तेः । पुरुषःयद्यस्मादन्वेनेतितृतीया
 द्वितीयार्थे अद्यतोविनश्यतइत्यन्नं संसारिजातं अतिरोहति अतिशेते तदधिपतिरितिपावत् । तस्मादमृतत्वस्येतिभवि-
 त्प्रधानोयनिर्देशः । अमृतत्वस्यमरणादिभयरहितस्यापिमुक्तवर्गस्यईशानःप्रेरकः । सोमृतस्याभयस्येशोमर्त्यमन्नयदत्य-
 गादितिभागवतोक्तेरितिहेतुहेतुमद्भावस्यस्पष्टमप्रतीतराह ॥ मुक्ताविति ॥ मुक्तावनर्थनिस्वाज्ञानेनमोक्षप्रदानंकिंन-
 स्यादित्यतउक्तं ॥ बुद्धिब्रमतइति ॥ भविष्यदुत्थिमतइत्यर्थः । तदेवकुतइत्यतउक्तं ॥ सर्वज्ञस्येति ॥ योगेने-
 त्युपलक्षणं तस्मादहमजःस्मृतशक्तिरूप्यस्तीतिदृष्टव्यं । ननुब्राह्मणशब्दस्यब्रह्मणावेदेनेत्याद्युक्तीत्यायौगिकत्वब्रह्मण-
 इतिभेदब्राह्मणइतितुक्रथमित्यतआह ॥ स्वरव्यह्यासेमि ॥ आधिक्येऽधिकमित्येवहरिणासूत्रमीरतिसितिक्रगभाष्यो

के ब्रह्मणा वेदेन गम्यत्वा धिक्कय विवक्षया दीर्घस्वरव्यत्यास इत्यर्थः ॥ तदन्तर्गतेति ॥ ब्रह्मणि ब्रह्मरूपो सौ शिवरूपी शिवे
 स्थित इत्युक्तेरिति भावः । न केवलमभेदे मानाभावः किंतु भेदसाधकमानविरोधश्चेत्याशयेनाह ॥ स्मधर्ममिष्ट इत्यादि
 ना ॥ इदमुक्तं भवति । हरिविरिचौ भिन्नौ कर्मफलभोगतदभाव रूपविरुद्धधर्मादिकरणत्वात् नचासित्तिः विरिचैकर्म
 फलभोगस्योदाहृतवचनसिद्धत्वादिति वचनार्थस्तु पुमान् ऋजुर्जीवः अनादितो भगवद्ज्ञानभक्त्या दिसपन्नोपिविशेषेणापरोक्ष
 ज्ञानानन्तरं शतजन्मभिः एकोनशतसंख्याक ब्रह्मकल्पैः स्वधर्ममिष्टः ह्युपासनादिस्वयोज्यधर्मनिष्ठावानेव विरिचतां प्राप्नोति
 ततः परं मां श्रियमेतीति ॥ यथाश्रुतेतु विरिचजन्मन एकोत्तरशतत्वप्राप्त्या ऋजुनामपरोक्षज्ञानानन्तरं शतकल्पैरेव मोक्ष इति नि
 यमानुपपत्तिः ब्रह्मणस्त्वेव तावत्त्वमित्यनुव्याख्यानमुध्यायां ब्रह्मणस्तु तावत्त्वमेव ब्रह्मकल्पानां शतेनैव कर्मक्षयवत्त्व
 मित्युक्त्या एकोत्तरशतजन्मवतो विरिचस्य प्रारब्धभोगाभावप्रसंगश्च न चेष्टापत्तिः प्रारब्धकर्मशेषस्तु विरजातरणावधि त-
 स्य तावदेव चिरं यावन्न विमोक्ष्येत्यादि विरोधात् एवमेव लिङ्गाह्लातव्यतः पूर्वभूजो ब्रह्मत्वतः शतादित्यनुव्याख्यानं शतजन्म
 प्रयत्नत इत्यादि चतुर्थतात्पर्यादिकमपि व्याख्येयं यत्तूदाहृतानुव्याख्यानमुध्यायां यस्यैतस्माद्ब्रह्मकल्पादारभ्य
 ब्रह्मकल्पानां शतंगते ब्रह्मत्वं भविष्यतीत्युक्तं तदप्यनुव्याख्यानानुवादमात्रं शते आगते इति पदच्छेदो वेत्यदोषः अतएव स
 न्याय रत्नावल्यामुदाहृतानुव्याख्यानव्याख्यानावसरे एकोनशत ब्रह्मस्वतीतिष्वित्युक्तमिति न दोषः । विभोवायुः ॥
 ॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजरी शंकराचार्यश्रीनिवासविरचितायां प्रथमाध्यायस्य तृतीयः
 पादः समाप्तः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ ॥

। श्रियेदव्यासायनमः ॥ अवसरप्रादानामिति ॥ आनन्दमयनयोक्तरीत्यान्यत्रप्रसिद्धानां समन्वयस्य प्रथमं बु-
 यनारोहोत्पन्नमन्यत्रोभयत्रप्रसिद्धानां समन्वयजिज्ञासायां तन्निरूपणेन तज्जिज्ञासाविच्छेदादिति भावः ॥ प्रकारान्तरा-
 दावादिनि ॥ तथा चेद्वादिशब्दानामन्यत्रैव प्रसिद्धत्वाभावे अन्यत्रापि प्रसिद्धत्वाप्राप्त्या तादृशशब्दसमन्वयपरतृतीयपा-
 दैव्यर्थद्वयद्वारमिति भावः । तर्हि तत्रैव प्रसिद्धत्वापदेशादित्यादावादित्यश्रुत्यादिना अन्यत्र प्रसिद्धत्वं सर्वगतत्वादेः समन्वयनिरू-
 पणेन तेषामप्यन्यत्रैव प्रसिद्धत्वं प्रसंगहस्त आह ॥ पूर्वैकचिदिति ॥ अत्र वक्तव्यमानन्दमयनय एवास्माभिरुक्तं तत्रैवानु-
 संक्षेपः । अल्पानल्पविषयत्वाभ्यां चाद्वयार्थमित्याह ॥ पूर्वमिति ॥ न च वर्णानामपि वाचकत्वे विभक्तयन्तत्वेन पद-
 त्वमेवेति पृथग्रहणमनुक्तमिति वाच्यं । एकोनैकवर्णात्मकविवक्षया तदुपपत्तेः ॥ असंभवादिनि ॥ प्रबले हेतुभिरन्यत्र प्र-
 सिद्धत्वे कथमपि भगवत्परत्वस्य च कृत्यशक्त्यत्वादिति भावः ॥ अंशइति ॥ एषां शब्दानां समन्वयः प्रागुक्तस्तदंश इत्य-
 र्थः ॥ प्रागनुक्तहेतुभिरिति ॥ तदधीनत्वादर्थवदिति तथा ह्यधीयत इत्यादि प्रागनुक्तहेतुभिरित्यर्थः । तदेवोपपादय-
 ति ॥ जन्मादीनि ॥ प्रमाणीकृततृतीयसूत्रे ननु उक्तरीत्या कतिपयशब्दसमन्वये प्रतिज्ञातव्ये सर्वशब्दसमन्वयमिति
 ज्ञानसंगतं न्यत आह ॥ जन्मादिसूत्रेहीति ॥ गुणपरिपूर्णत्वस्यैवेति ॥ किं तद्ब्रह्मेति लक्षणाकांक्षायां जिज्ञास्ये-
 प्रयुक्तब्रह्मशब्दनिर्वचनलभ्यान्तं गुणपूर्वत्वमेव लक्षणत्वेन वक्तव्यं न तु जन्मादिकारणत्वमात्रमिति भावः ॥ नहीति ॥
 ये जन्मादिकारणत्वात्तानोक्त्या कुर्वन्त्येवेत्येवेति भावः । एवं च नियताश्रुतसूत्रानुपपत्तिरित्यतस्तत्सात्पर्यमह ॥ जन्मादि-
 कारणत्वमिति ॥ सूत्रगुणान्तरत्यागेन जन्मादिकारणत्वस्यैवोपलब्धकत्वेनोपपादने किं निमित्तमित्याशंकापरिहारार्थमुक्तं
 ॥ तस्याखिलगुणसाधकत्वेनेति ॥ साधकत्वं चातः समुद्रगमित्याद्यव्याख्यानव्यक्तं । तत्रैव गुणपूर्णत्व एव

शरीररूपकविन्यस्तगृहीतेदेशेयतिच ३० ॥ आनुमानिकमपिसांख्यानुमानगम्यप्रधानादिकमेवाव्यक्तात्पुरुषः प
रइत्यादिकेषांचिच्छास्वासूच्यते अतो न विष्णोः सर्वशब्दसमन्वयइति चेन्न तत्राव्यक्तादिशब्दैः विष्णुग्रहणात् कुतः यतो द
शयति अव्यक्तमचलं शांतामिति श्रुतिः चशब्दादव्यक्तोक्षरउच्यतइति स्मृतिश्च विष्णोरेवाव्यक्तादिशब्दवाच्यत्वेकथम
न्यतव्यवहारइत्यतो अव्यक्तादिशब्दवाच्यब्रह्मसंबन्धात्प्रधानादावव्यक्तादिशब्दव्यवहारइत्याशयेनोक्तं ॥ शरीरेति ॥
शरीरस्यरूपमिवरूपं स्यतच्छरीररूपं कुत्सितं शरीररूपं शरीररूपकं प्रधानादिकं तत्राव्यक्तस्य स्थितस्य विष्णोरेव्यक्तादि
पदेन गृहीतेरित्यर्थः ॥ महत्तइति ॥ महतो ग्रहत्वात्तदभिमानिचतुर्मुखाद्वा अव्यक्तं प्रधानं तदभिमानि श्रितत्वं चापरं अव्य
क्तात्पुरुषः पूर्णसंगुणो भगवान्परइत्यर्थः ॥ योनिमिति ॥ अन्ये केचिद्देहिनामृताः संतो शरीरत्वाय शरीरवत्त्वाय मनु
ष्यादियोनिं प्राप्नुवंति । अन्ये च स्थाणुं वृक्षादिजन्म अनुगच्छंति कुतएव वैषम्यमित्यत उक्तं ॥ यथेति ॥ कर्मानुसारेण
ज्ञानानुसारेण चेत्यर्थः । समावृत्याति क्रम्येति यावत् ॥ अव्यक्तादपीति ॥ तथाच न तस्य साक्षान्महतः परत्वमिति भावः
॥ प्रमाणेनेति ॥ निरनिष्टो निरवद्यइत्यादीत्यर्थः शंकेते ॥ परमात्मन इति ॥ उक्तं साक्षादप्यविरोधजैर्मिनिरि
त्यत्र प्रायुङ्क्त प्रयुक्तवान् यावता येन प्रकारेण कुत्सयामास गर्हयामास ॥ अन्यथेति ॥ अव्यक्ताः मुख्यशरीरत्वे
शरीरसमत्वप्रतिपादकरूपपदवैयर्थ्यादित्यर्थः । परमात्मन एवेत्यादिनोक्तशंकापरिहारप्रकारं दर्शयति ॥ यद्यपीति ॥
विपरिप्रधानादेर्मुख्यवाच्यत्वं ॥ एवमेवहीति ॥ शब्दानां मुख्यतः प्रधानवाचकत्वं प्रधानान्वयादप्रधानवाच
कत्वमित्येवंलौकिकप्रसिद्धिरप्यस्तीत्यर्थः ॥ न च्छमं चादा उक्तव्याभिचारइति ॥ प्रधानादेर्भगवत्तत्रत्वेन शब्दा मु-

ख्यार्थत्वसाधकत्वेनयत्परतंत्रत्वमुक्तं तस्यमंचाःक्रोशंतिमागोश्वरंतीत्यादिप्रयोगस्थमंचादिशब्दमुख्यार्थमंचादौपुरुषतंत्र
त्वेनविद्यमानत्वेपितत्रमंचादिशब्दामुख्यार्थत्वाभावाद्व्यभिचारइतिनशंक्यमित्यर्थः ॥ समाकर्षादिति ॥ सर्वशब्दानां
ब्रह्मणःसकाशाज्जगतिसम्यगाकर्षणाद्व्यवहारोऽनुलक्षणयेतिन्यायस्येत्यर्थः ॥ लक्षणानाश्रयणादिति ॥ प्रधानादौप
रतंत्रत्वेनाव्यक्तादिशब्दलक्ष्यार्थत्वंनसाधितंयनव्यभिचारःस्यात्किंशक्यत्वएवहीनशक्तिविषयत्वंसाधितं मंचादौचमं
चशब्दहीनशक्तिविषयत्वमस्तीतिनव्यभिचारइतिभावः ॥ अल्पत्वमिति ॥ परतंत्रत्वमित्यर्थः । उदाहरिष्यमाण
श्रुतिस्थतुष्टपदार्थैर्नैवमुक्तं । अभिव्यक्त्यस्यार्थोविभिवति तेनस्वतंत्रत्वं अव्यक्ताद्यादितत्त्वावत्यातदंतर्गतत्वेचाक्तबोध्यं ।
श्रुत्यंतरंचोदाहर्तव्यमिति जिवादिद्विन्यस्तत्त्वादिप्रतिपादनार्थमिदं । एवमेननजीवेनत्यादिश्रुत्युदाहरणप्रयोजनंद्रष्टव्यं ।
प्राचीनचित्ता परमात्मनोमुख्यवाच्यत्वंतत्संबंधादन्यस्येतिचिंतादर्शयति । शब्दश्चशब्दश्चताभ्यां ईश्वरभावात्ईश्वर
त्वात् निष्कलं प्राकृतषोडशकलाहीनं उक्तंगीतायां । तस्यचाक्षरस्यान्यत्वशंकानिरासायपूर्वशोदाहरणमितिभावः
॥ अनेनेति ॥ अनेनजीवेनात्मना अनिरूप्यरूपेणमास्तिस्त्वादवताःअनुप्राविश्यनामरूपेव्याकरवाणीत्यर्थः ॥ ३० सू-
क्ष्मतुतदहत्त्वात् ३० ॥ सूक्ष्मतुसूक्ष्ममेवाव्यक्तशब्दवाच्यं ब्रह्मचातिसूक्ष्ममितिदेवमुख्यतोव्यक्तपदवाच्यं अव्यक्तत्व
स्यैवाव्यक्तपदनिमित्तत्वाक्तंयसूक्ष्ममव्यक्तपदवाच्यमित्यतउक्तं ॥ तदहत्त्वादिति ॥ तस्यसूक्ष्मत्वस्यैवाव्यक्तशब्दप्रवृ-
त्तिनिमित्ताव्यक्तार्हत्वात्सूक्ष्ममेवाव्यक्तपदवाच्यमित्यर्थः । कुतइत्यतआह ॥ अव्यक्तत्वापयोगीति ॥ अणुर्वेदि-
तव्यइत्यन्वयः । पृथग्जनाःपामराः । तदुक्तंगीतातात्पर्यं । प्राणधारणहेतुतोजीवनमोतिसंबंधः जीवप्राणधारणइतिधा-
तोरीतिभावः॥ प्रधानविशिष्टेति॥ प्राधान्येनोभयग्रहणएवतस्यदोषत्वमितिभावः॥ गौणाश्रयणस्येति ॥ अमुख्या

प्रवृत्तिनिमित्ताबरत्वादिधर्माणां भगवदधीनत्वादित्यर्थः । तथापि कुतायेवादेत्यतोऽथापत्तरेवेत्याह ॥ अन्यगतेत्यादि
 ना ॥ अनिष्टस्यावयवेषुपिसामान्यविशेषभावेन पृथगुक्तिः ॥ अस्मृष्टिर्नियमादिति ॥ तथाचनतदधिकरणत्वात्
 संभवतीति भावः संकोचः तदतिरिक्तनामपरत्वरूपः ॥ निरवकाशत्वादिति ॥ सर्वशब्देनैव सर्वनामतालाभे पुनर्ब
 हुवचनप्रयोगेण तस्यासंकुचितसंस्तुचयति । अन्यथा तद्व्यर्थमिति भावः । तर्हि न हि स्यात्सर्वभूतानीत्यत्राप्यसंकोचः
 स्यादित्यत आह ॥ बाधकाभावाच्चेति ॥ तत्र चाभिषेधीयं पशुमालभेत्यादिकं बाधकमस्तीति भावः । अवरत्नादि
 श्रुतिवैयर्थ्यस्यैव शक्तित्वेन व्यक्तग्रहणमनर्थकमित्यत आह ॥ अत्रेति ॥ चशब्दहति ॥ न केवलं मूढमभिमित्युक्ताव्य
 क्तशब्दप्रवृत्तिनिमित्ताधिकरणत्वात्किंलव्यक्तादीनां तदधीनत्वाच्चेति समुच्चायक इत्यर्थः । पंकजपंकजन्ये ॥ इति शंका च
 निरस्तेति ॥ अव्यक्तग्रहणेनैत्यनुवर्तते । तथाच पूर्वनाल्पप्रवृत्तिनिमित्तत्वमात्रप्रधानस्याव्यक्तशब्दमुल्यार्थत्वे हेतुरेवो
 क्तं किंत्वव्यक्तशब्दप्रवृत्तिनिमित्ताव्यक्तत्वस्य पराधीनत्वमपीति भावः । अभ्युपेत्य चेदमुदितं भृत्वादौ जयप्रभृतिशब्दानाम
 मुख्यत्वे ऽन्याधीनप्रवृत्तिनिमित्तकत्वमात्रस्य तथाल्पज्ञानादिमतिविद्वदादिशब्दानाममुख्यत्वे प्रवृत्तिनिमित्ताल्पत्वमात्रस्य नि
 मित्तत्वदर्शनात् । अल्पपंकजपद्मोचपंकजशब्दस्य योगरूढत्वेन रूढिनिमित्तपक्षत्वादित्यतैतत्तत्तन्वाभावेन तदपेक्षयामुल्या
 भावेऽप्यवयवार्थाल्पत्वप्रयुक्तमुख्यत्वस्याल्पज्ञानादिमतिविद्वदादिशब्दानां भिन्नसत्त्वेन व्यभिचाराभावाच्च प्रधानादेरव्यक्तादेश
 बद्धमुख्यार्थत्वे प्रत्येकमुभयोरपि हेतुत्वविरोधादिति ध्येयं । तथात्वात् बहुलप्रयोगसिद्धत्वात् युत्पत्तीति ॥ कर्तव्युत्पत्तीत्यर्थः

प्रातिपदिकाङ्गात्त्वर्थे बहुलमिष्टवच्चैति धातुसूत्रादवरादिशब्देभ्यस्तत्कारणादिकेधात्वचारादिकेणिचिसतितस्याचोऽङ्गिति प्रा-
प्तृत्थ्यपवादायेष्टवद्भावस्योक्तत्वेनेष्टपरतष्टरिति तिलोपस्यविधानादिलोपेचसतिसनाद्यंताधातवइति धातुसंज्ञायामपचाद्यचिक्क
तेणरचिटीति णिलोपेचसति अवरयतीत्यवरइत्यादिसिध्यतीति भावः । बंधयतीति कृत्वा बन्धयत्यतइत्यादियोज्यं ॥
ॐ ज्ञेयत्वावचनाच्च ॐ ॥ ब्रह्मैवाव्यक्तशब्दमुख्यार्थेन प्रधानादिः तमेवैकं जानयेति ब्रह्मण एव मुखुज्ञेयत्ववचनात्
अन्याधाचो विमुच्येति प्रधानादेशेयत्वावचनादेशेयत्ववचनाच्चेत्यर्थः । श्रुतिमुख्यार्थे तदभावप्रतिमुखुज्ञेयत्ववचनतदभाव
योरप्रयोजकत्वपरिहारार्थमभिप्रायमाह ॥ यश्ज्ञानेनेति ॥ अव्यक्तात्पुरुषः परइत्यादि वेदस्य ब्रह्माप्रतिपादकत्वेऽन्यप्र
तिपादकत्वेवा मोक्षजनकत्वं न स्यादिति भावः । विष्णोर्मोक्षहेतुज्ञानविषयत्वेन सकलवेदप्रतिपाद्यत्वे श्रुतिमाह । तथा चेति ॥
इड्यस्य विष्णोर्गोत्कर्षज्ञातया दृशी प्रीति स्यात्तादृशी प्रीतिः कर्मादिकारिपुन स्यात् । यतः सर्वोपि जनस्तत्प्रीणनाद्विष्णुप्रति
मोक्षमाप्नोति ततः सर्ववेदाविष्णुपरा एवेत्यर्थः ॥ ॐ वदतीति चेन्नप्राज्ञोहि ॐ ॥ महतः परं ध्रुवं निचारयत्यतं मृत्युमुखा
त्प्रमुच्यत इति श्रुतिः प्रधानस्यापि मुखुज्ञेयत्वं वदतीति चेन्न हियस्मात्प्राज्ञो विष्णुरेव तत्रोच्यत इत्यर्थः । ध्रुवं नित्यं निचारय आ-
चार्योपदेशेन निश्चित्य मृत्युः संसारः तल्लिङ्गं प्रधानेन समर्थयति ॥ महान्तमिति ॥ अत्र समावृत्त्यनेन प्रधानस्य महत्वापे-
क्षयाधिकपरिमाणोक्त्या तत्परत्वसित्थिरिति भावः ॥ प्रयोगप्रवृत्तिनिमित्तातिशयाभ्यां भगवति परम
मुख्यत्वेऽपि अन्यत्रापि मुख्यवृत्तिमात्राङ्गीकारेणात्रापिश्रुतौ महत्परशब्देन प्रधानं ग्राह्यमिति भावः ॥ स्थूलस्येति ॥ लोक
विरुद्धतया प्रतीतधर्मवत्त्वेन भगवतोऽचिंत्यशक्तिप्रतिपादनार्थतच्छ्रुतिप्रवृत्तिरिति भावः ॥ सुतरामिति ॥ महत्त्वस्य सा
पेक्षस्थूलत्वादिति भावः । विशिष्य साक्षात् अमुख्यार्थतां परंपराश्रयणलक्षणां ॥ ॐ प्रकरणात् ॐ ॥ सोऽध्वनः

पारमार्थोक्तिद्विष्णोः परमंपदमित्येतत्प्रकरणार्थोपासकस्य विष्णुपदमाप्सुक्त्यैवैष्णवत्वेन निर्णीतात्मकरणात्माज्ञाएव तत्रो-
 च्यत इत्यर्थः ॥ प्रधानपरस्यापीति ॥ बुध्यपेक्षया परममहदव्यक्तपरत्वेऽपि यो बुद्धेः परतस्तु स इति गीतायां यो भगवान् बु-
 द्धेः परतो वर्तते स इति विशिष्य बुद्धिपरत्वं यथोच्यते तथा तत्र प्रधानपरस्यापि विशिष्य महत्परत्वात् कोक्तिरुपपन्न इत्यर्थः ॥ पूर्वमि-
 ति ॥ अनाद्यनंतमित्यतः पूर्वमहत्परमव्यक्तमिति वाक्यादित्यर्थः । तद्भावात् प्रसक्तत्वात् एतत् एतद्वाक्यस्य प्रधान-
 परत्वं मित्युक्तार्थविस्मरणविजृम्भितमिति चोद्यमानुमानिकमित्यादि नोक्तोऽर्थः महत्तः परमव्यक्तमिति वाक्यस्य विष्णुपरत्वरू-
 पस्ताद्विस्मरणोऽप्यित्यर्थः ॥ साधकमस्माकमिति ॥ उक्तरीत्या पूर्वमहत्परत्वेन परमात्मन एव मुख्यतः प्रकृतत्वेन तत्स्यैव
 परामर्शोऽयुक्तो न मुख्यतया प्रकृतप्रधानस्येति भावः । शंके । सत्यमिति ॥ प्रकरणस्यापि सावकाशत्वेनेति संबन्धः ।
 इतोऽपि इदं प्रकरणं वैष्णवमेवेत्याह ॥ अनाद्यनंत इति ॥ इति शब्दांतं प्रतीकं गृहीत्वा श्रुतिः स्वयमेव व्याख्यातीति ध्येयं । पु-
 रुषु शरीरेषु प्राणादिरूपेण हूयत इति पुरुहूतः ॥ ॐ त्रयाणामेव चैवमुपन्यासः प्रश्नश्च ॐ ॥ आद्यः च शब्दोदाहृतो
 द्वितीयोऽयुक्तिसमुच्चये एतदुपनिषदि त्रयाणां पितृसौमनस्य स्वर्ग्याग्निब्रह्मणामेवैवं वीतमन्युस्त्वां ददृशिवान्मृत्युमुखात्प्र-
 मुक्त इति स्वर्ग्यमग्निचिकेतप्रजानां भितिर्देवैरापि विचिकित्सितं किलेत्येवं प्रकारेण क्रमेणोपन्यासोऽयतोतश्च प्राज्ञ एवात्रोच्य-
 ते न प्रधानमित्यर्थः । त्रयाणामेवोपन्यासः कुत इत्यत उक्तं ॥ प्रश्न इति ॥ सुमना यथा स्याद्दीतमन्युरिति सत्त्वमग्निस्वर्ग्य-
 मग्नेषु भृत्योऽब्रूहि त्वमिति यथेति विचिकित्सामनुष्ये इति क्रमेण तृतीयविषय एव यतोत उपन्यासश्च तृतीयविषय एवेत्यर्थः ॥ पि-
 तृसौमनस्येति ॥ गौतममनः प्रसादेत्यर्थः । त्रये त्रयमध्ये तत्प्रकारं तृतीयप्रकारमाह सूत्रकारः । व्याचक्षौ व्या-
 चष्टे ॥ मृतजीवस्येति ॥ प्रेतमृतमनुष्ये विषयसप्तमीयं । येषां विचिकित्सा संशयः कुतः यतः एकैकं मृतजीवोऽस्तीति व-

द्वयेकेतुनास्तीति अत इति पूर्वपक्षव्याख्यानं । सित्थातेतुमेतेमुक्तमुप्येभगवात्रियामकत्वेनास्तिनवेत्यादिव्याख्यानव्यर्थे ॥ तद्भाष्य एवेति ॥ नायसंशयोनचेकतसोयुज्यते स्वयंभूत्वायमंभ्रातृस्यमृतास्ति त्वनिश्चयादित्याशयेन । नचमृत्वायमंभ्रातृस्यनचिकेतसोमृतोस्तिनवेतिसंशयोस्तीत्यादिनाकाटकाभाष्येतस्यजीवपरस्मिन्निराकरणादितिभावः ॥ ॐ महद्भ्रमंभ्रातृस्यनचिकेतसोमृतोस्तिनवेतिसंशयोस्तीत्यादिनाकाटकाभाष्येतस्यजीवपरस्मिन्निराकरणादितिभावः ॥ ॐ महद्भ्रमं ॥ यथामहच्छब्दस्यान्यत्रप्रसिद्धत्वेपिमहांतविभुमित्यत्रमहच्छब्दवाच्यब्रह्म तथा अन्यत्रप्रसिद्धाव्यक्तादिशब्दवाच्यं च ॐ ॥ दृष्टान्तरानुकेराह ॥ दार्ष्टान्तिकेति ॥ प्रयोगोहिशक्तिकापकः प्रवृत्तिनिमित्ततुशक्तिविषयतादृष्टदकब्रह्मेत्यर्थः । दृष्टान्तरानुकेराह ॥ दार्ष्टान्तिकेति ॥ सहतीतिसिंहइतिनियचनतयानियामकं नियम्यस्यतुनियामकानुसारित्वंप्रसिद्धमेवेतिभावः ॥ सहनचतीति ॥ सहतीतिसिंहइतिनियचनदितिभावः । दृष्टान्तराणाव्यक्तस्वगुणयोगाद्रौण्यादिरूपेत्यर्थः ॥ किंम्विति ॥ नमुख्यइतिकिंम्वित्यर्थः ॥ ॐ चमसबदविशेषात् ॐ ॥ चमसशब्देयज्ञपात्रप्रसिद्धोपिशिरसिमुख्यस्तथाव्यक्तादिशब्दोपिब्रह्मणिमुख्यइत्यर्थः । नान्वदंतच्छिरस्यनुशासनसत्वात्तस्यतथात्वेप्यत्रकुतइत्यतउक्तं ॥ अविशेषादिति ॥ नामानिसर्वाणीतिश्रुतेरिदंतच्छिरसिमुख्यनुशासनसत्वात्तदनुशासनरूपत्वादित्यर्थः । अन्यथानुशासनसिद्धस्यापिचमसशब्दस्यावाचकत्वे तच्छ्रुतेः इदंतदितिश्रुतेःसकाशात् तात्पर्यमाह ॥ तद्वदिति ॥ अर्वाग्बिलइति ॥ योऽयच्छिद्रवान्यश्रोत्रं घटवद्भुक्षकारवान्सचमसइतिमंत्रेयचमसशब्दाभिधेयंयस्त्वभिहितं तदिदं प्रत्यक्षादिसिद्धं मनुष्यादीनांशिरएव कुतः हि यस्मादेतौर्वाग्बिलज्वलन्ध्रभवतितस्मादित्यर्थः । शिरोविवक्षयैपइतिपुल्लिगानुपपत्तिरित्यतआह ॥ एषइतीति ॥ दक्षिणेति ॥ अत्रवाक्येयदन्ममात्मानभवतितदंभक्षिणात्वेनवनुतइतियोजनायांयच्छब्दस्यान्नपरत्वोपिविधेयात्मत्वविवक्षयायइतिपुल्लिगानिर्देशवादिहाप्येषइत्यस्याशिरः परत्वेपिविधेयचमसविवक्षयापुल्लिगनिर्देशइत्यर्थः ॥ मुखेति ॥ आ

स्यकर्णघ्राणादिरूपछिद्रमेवाशिरसोविलमित्यर्थः ॥ १ ॥ कर्मक्रमेति ॥ कर्मतत्क्रमादित्यर्थः ॥ ज्योतिष्टोमादीति ॥
 यद्यपिसूत्रादौ ज्योतिःशब्द एवोपात्तः तथापि ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेतेत्युत्पत्तिवाक्यविहितज्योतिष्टोमयागस्य वसंतवसंत
 इति वाक्येन कालाख्यगुणविधानादुत्पत्तिवाक्यानुसारेणात्रत्यज्योतिःशब्दोपि ज्योतिष्टोमपर एवेत्याशयेन ज्योतिष्टोमशब्दप्र
 हणमिति ध्येयं । कालो वसंतादिः कर्मयज्ञादि कर्मो वेदकरणानंतरं वेदिकरणादिः अधिकारित्वं फलस्वामित्वावस्था नियोज्य
 त्वं विधिप्रैर्यत्वावस्था यजमानत्वं कर्तृत्वावस्थेत्यवस्थाभेदेनैकस्याधिकारित्वाद्युक्तिरुपपन्ना । फलं स्वर्गादि ऋत्विजो
 होत्रादयः प्रमाणांतरेण प्रत्यक्षदिना येन तदभावाख्यविरोधो न स्यादिति भावः । व्युत्पत्त्ययोगादयुक्तं चेत्तच्छब्दवा
 च्यत्वमित्याह ॥ किंचेति ॥ गुणपूर्यासित्धेरिति ॥ अवयवव्युत्पत्तावेव गुणलाभादिति भावः । किं ज्योतिरा
 दिपदानां प्रकाशादिवाचकत्वमुपेत्य ज्योतिष्टोमादिशब्दानां भगवतियोगो गीक्रियते उत्तान्यवाचकत्वं विना द्वितीयं दूषयति
 ॥ ज्योतिषामिति ॥ भगवन्नामिति ॥ प्रातिपादिकप्रकृतिप्रत्ययादीनां सर्वेषां विष्णुनामत्वादिति भावः । आद्य
 आह ॥ स्तोमादीति ॥ अन्यन्नापीति ॥ अतो न कालक्रममाद्यभावापात इति भावः ॥ लक्षणेति ॥ मुख्यार्थप्रवाह
 संबंधेन तरे प्रवृत्तगंगादिशब्दस्य लाक्षणिकत्वं निश्चयादिति भावः ॥ ३० ज्योतिरूपक्रमानुत्तथाह्यधीयत एके ३० ॥
 ज्योतिरादिशब्दवाच्यब्रह्मैव न कर्मादिः कुत गहिरस्मादेकेशास्विनः उपक्रमात् एष इमं लोकमभ्यार्चदिति योगेन शतचर्यादि
 शब्दवाच्यत्वमुपक्रम्य तावा एता इति हारिभेव तथा सर्वशब्दवाच्यत्वेनाधीयते पठंति तस्मादित्यर्थः । तथेति सौत्रपदानुवादः
 ॥ योगस्योक्तत्वादिति ॥ यस्माद्ब्रह्मादिदेहप्रविष्टं भगवंतं शतं वर्षाण्यभ्यार्छतस्माच्छतं चिन इति योगस्योक्तत्वादित्यर्थः
 सप्तमंत्रच्छ्रुतिव्याख्यानं प्राणस्तथानुगमादित्यत्रास्माभिः कृतं द्रष्टव्यं । कथमित्यत आह ॥ एतमेवेति ॥ प्रथमप्राप्तवसंत

त्यागेन ज्योतिग्रहणैर्किंबीजमत आह ॥ ज्योतिःशब्दस्येति ॥ तस्यैवेति ॥ राजागच्छतीत्यादौ प्रधानपरराजशब्दस्यैवप
रिचारोपलक्षकलक्षणनादितिभावः ॥ तुशब्दएवार्थइति ॥ तस्यप्रागेवहरिमेवाभिधीयतइत्यध्याहृतनसंबधोदशितइतिध्ये
यं प्रथमप्राणशब्दस्यसम्बन्धतत्वेतद्भष्येभिहितत्वेपिप्रथमांतसमभ्युपेत्याह । विष्णुरिति ॥ ॐ कल्पनोपदेशाच्चमध्वा
दिवदविरोधः ॐ ॥ यथासावादित्योदेवमध्वित्यत्रमधुशब्दस्यादित्यस्थविष्णावुपासनाथमुक्तत्वेपिनक्षैद्रकादौव्यवहार
विरोधः तथाविष्णोर्महायोगगृह्यज्यातिष्ठामादिसर्वशब्दवाच्यत्वेप्यन्यस्यापितृत्यंतरेणवाच्यत्वाकभादिविरोधः । महा
योगवृत्त्येववाच्यत्वंकुतइत्यतउक्तं ॥ कल्पनार्थचगुणपूर्णत्वेनोपासनाथमेवसर्वशब्दवाच्यत्वो
पदेशाद्धृत्यंतरेणालाभान्महायोगवृत्तिरेवाश्रयणीयेतिभावः ॥ असाविति ॥ असौज्ञानिप्रत्यक्षविषयआदित्यनानामादि
त्यांतर्गतोविष्णुःमुखपूर्णत्वान्मधुदेवोपजीव्यत्वादेवमधुनामकइत्यर्थः ॥ वृत्तिरिति ॥ शब्दबोधानुकूलपदार्थोपस्थिति
हेतुःपदपदार्थसंबधोवृत्तिः तात्पर्यरूपेणार्थप्रतिपादकत्वंवा ॥ योगवृत्त्येति ॥ प्रादुर्भावार्थकाज्जनैरौणादिकेडिप्रत्ययेदि
क्षादिलोपजीतिभवति प्रवेशार्थकस्यवतःक्तिप्रत्ययेजस्त्वरेत्यादिनावकारस्योपधाकारस्यचोटिकृतेसवर्णदीर्घाकित्यपिछां
दमेगुणेओतिरितिभवति । तथाचजिर्जातंजगदोतंप्रविष्टयस्मिन्नसौज्योतिरित्यादियोगवृत्त्येत्यर्थः । वृत्त्यंतरेणवाच्यत्वंकिंन
स्यादित्यतआह ॥ सर्वशब्दवाच्यत्वमिति ॥ चशब्दएवार्थइति ॥ तस्यचयोग्यतयाकल्पनपदेनान्वयप्रदर्शना
योपासनार्थमेवेतिप्रागेवोक्तमितिध्येयं ॥ विरोधश्चनेतिवेति ॥ नकेवलसर्वशब्दार्थत्वांगीकारे तथाह्यधीयतएकइत्यु
क्तसाधकसद्भावः किंतुकर्मक्रमादिविरोधोपिनेतिसमुच्चयार्थोवेत्यर्थः । शिष्यानुजिघृक्षयाह ॥ प्रयोगमात्रमिति ॥
मात्रेत्यवयवार्थसादृश्यसंबंधसापेक्षताव्युदासार्थं तेनमहायोगरूढियोगरूढोपचाररूढलक्षणाभ्योव्यवच्छेदः । मात्र

पदेनैवतरव्यवच्छेदसिद्धेर्बाहुल्यमितस्वरूपसंकीर्तनं ॥ प्रवृत्तिनिमित्तमात्रमिति ॥ निर्वचनलभ्योर्थः प्रवृत्ति-
 निमित्तं तेन तादृशघटत्वादिप्रवृत्तिनिमित्तसापेक्षरूढिव्यवच्छेदः । प्रयोगसापेक्षताव्युदासायमात्रपदं तेन योगरूढिव्यवच्छे-
 दः न च महायोगेति व्याप्तिः । भुक्तिमात्रमिति वत्मात्रपदस्य प्रवृत्तिनिमित्ताल्पत्वस्यापि विविक्षितत्वेन तदतिशयोपेतमहा-
 योगव्यावृत्तेः । प्रवृत्तिनिमित्तं प्रयोगबाहुल्यं चेति रूढिमात्रे योगमालेचातिप्रसंगवारणायोभयोपादनं अत्र प्रवृत्तिनिमित्ता-
 ल्पत्वस्य वा विद्वन्मात्रप्रयोगबाहुल्यस्य वा विविक्षितत्वेन न महायोगरूढवृत्तावतिप्रसंगः ॥ मुख्यार्थस्येति ॥ योगादि-
 व्यवच्छेदायातिरिक्तेत्यंतं ॥ वाच्यार्थानुपपत्त्येति ॥ पूर्वप्रतीतिार्थानुपपत्त्येत्यर्थः । तेन लक्षितलक्षणाद्यनुगमः
 इदंचासुख्यार्थग्रहणे हेतुत्वेनोक्तं तु लक्षणांतर्गतत्वेन । अतएव पूर्वयोगे परग्रह इत्यनुव्याख्याने मेव सुधायां व्याख्यातं ।
 गौण्यामतिव्याप्तिवारणाय योग्यइति शब्दप्रतिपाद्यसंबधइत्यर्थः । तेन लक्षितलक्षणासंग्रहः न चाजहत्स्वार्थलक्षणा-
 यामतिव्याप्तिः तत्र स्वार्थस्यापि लक्ष्यत्वेन तत्त्वस्वसंबंधाभावादिति वाच्यं । भेदानुमाने अवस्थोभेदमादायैकस्यैव पक्षसपक्ष-
 त्ववदत्रापि व्यवस्थाभेदमादाय स्वस्यापि स्वसंबंधसद्भावात् । पैगल्यं पिगलत्वं ॥ तदितरत्रेति ॥ अन्यत्र प्रसिद्धस्तं
 भादीनामित्यर्थः । ननु नारायणादिशब्दवत्स्तंभादिशब्दानामपि हरौ विद्वद्रूढित्वेन प्रयोगबाहुल्यप्रवृत्तिनिमित्तातिशया-
 भ्यातिषामपि महारूढियोगोपेतत्वेन कथमिदं वैषम्यमित्यत आह ॥ स्तंभादिशब्दानामिति ॥ विद्वद्विद्वत्सर्वजनसं-
 बंधिप्रयोगोपेतत्वस्यैव महच्छब्दार्थत्वमिति भावः । तद्वेदः महारूढियोगोपेतनारायणादिशब्देभ्यो वैलक्षण्यं ॥ २ ॥
 आधारार्थेयत्वं चाग्रेयस्मिन्निति सप्तम्यानिर्दिष्टत्वादौ व्यक्तं ॥ यस्मिन्निति ॥ यस्मिन्हारौ पंचपंचजनाः प्रतिपुरुषप्रा-
 णादयः पंचजनाः आकाशो मूलप्रकृतिः तन्नियामकभगवद्रूपविशेषाश्चेत्येते आश्रितास्ते मेवात्मानं मन्येजानीयां । कितं ज्ञा-

नेनेत्यत आह ॥ विद्वानिति ॥ अमृतं नित्यमुक्तं ब्रह्मविद्वानमृतोऽमुक्तो भवतीत्यर्थः । द्विवचनप्रयोजनमाह ॥ सर्वेति ॥
 यो यो धूमवानित्यादा विववीप्सायाः सर्वसंग्राहकत्वादिति भावः । तच्छब्दस्य पंचजनादिशब्दस्य ॥ अचरादिशब्द-
 वदिति ॥ अचरत्वादिनियामकतया तच्छब्दवाच्यत्वस्यान्यत्रादर्शनादिति भावः । हेत्वन्तरेण सोऽनित्य इत्यादि-
 ना तादृशं निरवकाशं ॥ वाक्यशेषबलेनेति ॥ यच्छब्दोक्तमेव तमेवेति परामृश्य तस्यात्मत्वविधानादिति भावः ।
 ॥ हरेराधेयत्वमिति ॥ पराधीनस्यैव यदादेर्भूतलाधेयत्वदर्शनादिति भावः ॥ ॐ न संख्योपसंभ्रहादपि नाना-
 भावादतिरेकाच्च ॐ ॥ पंचजनादिशब्दवाच्यत्वेन बहुत्वसंख्यास्वीकारेऽपि निविरोधः कुतः नानाभावात् भगवतो ना-
 नारूपाणां सद्भावात् नचाधाराधेयभावा नुपपत्तिः यच्छब्दोक्तरूपस्य रूपपंचकापेक्षयातिरिक्तत्वेन तत्संभवादित्यर्थः ।
 ॥ विरोधपदाकर्षणमिति ॥ अविरोध इत्यतो बुद्ध्या विवेकेनेति भावः । ईश्वराधारेत्यत्र बहुव्रीहिः ॥ अवस्थान-
 मात्रेणेति ॥ पराधीनत्वव्यावृत्त्यर्थमात्रशब्दः । श्रुत्यन्तरणां नामानि सर्वाणीत्यादीनां ॥ ॐ प्राणादयो वाक्यश-
 षात् ॐ ॥ पंचजनाः प्राणप्राणादिभगवद्भूषणशेषा एव प्राणस्य प्राणमित्यादि वाक्यशेषादित्यर्थः । उक्तशंका निरासाय-
 विशेषहेतौरेव वक्तव्यत्वात् किं पंचजनस्वरूपनिरूपणेनेत्यत आह ॥ पंचजनानि लिंगोक्तयेति ॥ पंचजनानां विष्णुत्वनि-
 श्चायकलिंगोक्तयेत्यर्थः ॥ प्राणस्य प्राणमिति ॥ प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्च श्रुतश्चोत्रस्य श्रोत्रमनसोमनो विदुरिति
 वाक्यशेषादित्यर्थः । भाव्यत्वे तत्समानार्थकमाध्यंदिनशाखास्थवाक्यमेवोदात्तमिति ध्येयं । श्रोत्रस्य श्रोत्रत्वप्रदमित्या-
 दियोज्यं । पूर्ववाक्यतः पंचपंचेत्यस्मात् ॥ ॐ ज्योतिषैकेषामसत्यश्चे ॐ ॥ एकेषां कण्ठानां शाखायामन्ने अन्नाख्यरू-
 पे असत्यपि ज्योतिषां ज्योतिरिति प्रागुक्तज्योतिषासहपंचत्वबोधमित्यर्थः ॥ यस्मादर्वागिति ॥ अर्वाभिः सह संवत्स-

रोयस्मादनीक्यपरिवर्ततेयस्मिन्स्वव्यापारंकर्तुनसमर्थइतियावत् । तंज्योतिषांज्योतिष्प्रदआयुरचलंनित्यमुक्तंब्रह्मदेवाः
उपासतइत्यर्थः । श्रुत्योर्विसंवादपरिहरति ॥ अत्रेति ॥ प्रकारंतरमाह ॥ पृथगिति ॥ यथावासुदेवादितुष्टू
होपक्षयानारायणसहितवासुदेवादेःपृथग्व्यूहत्वं तथाभेनसहितप्राणादेःसकाशाज्योतिःसहितप्राणादेःपृथक्कमितिभावः ।
॥ ३ ॥ आत्मन्नआकाशइति ॥ अत्रभूतंभूताभिमानीचतदेहोतर्नियामकः । हरिश्चाकाशशब्दोक्तइत्युक्तरीत्याच्च
नुर्णामुत्परिक्षेपा । सर्वत्रकाशमानत्वादाकाशः बलज्ञानस्वरूपत्वाद्वायुः स्वतो न गच्छतीत्यंगंजनयतीत्यग्निः । आपालना
दापः बहुरूपत्वाद्धुवनं । पृथितत्वात्पृथिवी उष्टानांजाठराग्रिनादह्यमानानांअश्रयत्वादौषधिः । अतृत्वादुपजीव्य
तदग्र्यत्वाच्चाञ्चं पुरिशेतइतिपुरुषइत्यर्थः ॥ निमित्तविशेषादर्शनाच्चेति ॥ परमात्मनोव्यक्तादिशब्दवाच्यत्वप्रति-
पादकत्वाच्चलंशांतमित्यादिश्रुतिरूपनिमित्तविशेषवदत्रतदभावादित्यर्थः ॥ वाक्ययोजनानुपपत्तेश्चेति ॥ आ-
काशः स्वस्यादाकाशादिरूपस्ययंसंभूतान्यगतसंभवनियामकइत्यर्थउक्तः स्यात्तत्र चस्वरस्यान्यगतसंभवकर्तृत्वस्वस्यानुपयो-
गात्तत्रैवकारणत्वेनचाकाशादिषुयथाव्यपदिष्टोक्तेः ॐकारणत्वेनचाकाशादिषुयथाव्यपदिष्टोक्तेः ॐ
कारणत्वेनचाकाशादिषुयथाव्यपदिष्टोक्तेः ॐकारणत्वेनचाकाशादिषुयथाव्यपदिष्टोक्तेः ॐकारणत्वेनचाकाशादिषुयथाव्यपदिष्टोक्तेः ॐ
कारणत्वेनचाकाशादिषुयथाव्यपदिष्टोक्तेः ॐकारणत्वेनचाकाशादिषुयथाव्यपदिष्टोक्तेः ॐकारणत्वेनचाकाशादिषुयथाव्यपदिष्टोक्तेः ॐ
कारणत्वेनचाकाशादिषुयथाव्यपदिष्टोक्तेः ॐकारणत्वेनचाकाशादिषुयथाव्यपदिष्टोक्तेः ॐकारणत्वेनचाकाशादिषुयथाव्यपदिष्टोक्तेः ॐ

पिकार्यकारणभानविरोधपरिहारः कथमित्यत आह ॥ तथाचेति ॥ ननु तर्हि विकारशब्दाच्चेति चेदित्याद्यनुपपत्तिपरिहारा एव कर्तव्येन त्वानन्दमयोभ्यासादिविशेषहेतुर्वक्तव्य इत्यत आह ॥ यत्त्विति ॥ ४ ॥ एवंहरावन्यत्र च मुख्यवृत्तौ सिद्धायामस्य विचारस्यावसरप्राप्तिमाह । अथ पुनः प्रकारान्तरेण परमात्मनि सर्वशब्दसमन्वयात्संभवाशङ्क्यतत्परिहारत्वेन सूक्ष्मप्रवतारयतीति पूर्वोक्तविकरणचतुष्टयेन गतार्थत्वनिरासायोक्तं ॥ प्रकारान्तरेणेति ॥ सर्वमानविरोधकर्मक्रमादिविरोधबहुलसंख्याविरोधोत्पत्तिभस्वादिविरोधरूपप्रागुक्तप्रकारोपक्षयामुल्यवृत्तेरौ तदन्यत्र चतुल्यतापत्तिरूपान्यप्रकारेणेत्यर्थः । अत्र शास्त्रांगत्यादिकारणं । यदा तु अत्र व्यवहारलोपप्रसंगेनान्यत्रैव प्रसिद्धानां सर्वशब्दानां परमात्मैकवाचित्वासमर्थना दस्तितास्त्रादिसंगतिः । समन्वयसूत्रसर्वशब्दानां भगवदेकवाचित्वमुक्तं । तच्चानुपपत्तिश्रुतत्वे असत्स्यादित्यारंभणीयमेतत् । लौकिकादिकारणशब्दाः विषयाः भगवदेकवाचिनो न वेति संदेहः पूर्वोक्तमेव संदेहबीजं पूर्वपक्षमाहेति पाठो दृश्यते तदा तु व्यक्तमेव । एवमग्रेऽपि शङ्कार्थः । सूत्रं व्याचष्टे सित्थांतयत्सूत्रमवतार्य व्याचष्ट इति पाठद्वयं यद्यपि तत्त्ववृत्तिरपि सयाकर्षादित्यादि सूत्रादिकस्य पूर्वोक्तिकरणशेषत्वमुक्तं युक्तं चेत्तत् अनुव्याख्याने विरोधसर्वबाहुल्यकारणस्त्रीनिषेधनामित्येतत्पादीयाधिकरणोपाध्युक्तिदशार्थापृथगुपाध्यनुक्तेस्तथा पूर्वपक्षसित्थांतयुक्तिरसंग्रहदशार्थामपि पृथगुक्तचतुक्तेः । भाव्ये समन्वये तज्ज्वलशब्दविशेषालुक्तेश्च तथापि पूर्ववत्तत्र हेतुदर्शनाच्चेति सूत्रस्य विरोधादिकरणशेषत्वविषयवृत्त्यन्यायसूचकत्वमिवास्यापि तदस्तीति दर्शयितुमत्र दीकायामधिकरणांतरं कृतमिति चंद्रिकायां पाठद्वयेऽपि सर्वशब्देत्यनेन ज्योतिरधिकरणोपाधिरेवात्राप्युपाधिरिति सूचितं ॥ अत्रोक्तमिति ॥ अवाचकानेकशब्दानज्ञानिनोऽप्यवहारार्थमज्ञानिनोऽज्ञानोदेवान्यत्र प्रयुजत इत्युक्तमित्यर्थः । अव्यवस्था यदादौ पटप्रयोगलक्षणा ॥ ईश्वरसंबंधादिति ॥ वाच्येश्वरसंबंधतद्भावाभ्यां

व्यवस्थेतिभावः ॥ ॐ स्वाकर्षात् ॐ ॥ सर्वशब्दानांब्रह्मणः सकाशाज्जगति सम्यगाकृष्यरूढत्वेन संकेतितत्वाद्ब्र
व्यवहारलोपोनवाचकत्वसाम्यमित्यर्थः ॥ अन्योन्यनिरपेक्षेति ॥ परमात्मानिशब्दद्वयैः जगन्नैरेपेक्ष्यवत् जगत्यापि प
रमात्मानिरपेक्षेत्यर्थः स्वत इति अनन्यापेक्षेत्यर्थः । ततः ब्रह्मणः तर्हियोगिकानां साम्यमस्त्वित्यत आह ॥ अल्पेति ॥
समाकृष्य व्यवहारस्य लोके दप्रयोजनकत्वाभावादाह ॥ लौकिकेति ॥ सिध्यर्थमित्यर्थः ॥ प्रथमसूत्र इति ॥ प्रथ
ममुदाहृते साक्षादप्यविरोधमित्यत्रेत्यर्थः एवमेव द्वितीय इत्यादिनेयं तथाच पराधीनतया वाच्यत्वस्य तत्र निरासाम्बानवस्था
पात इति भावः ॥ अत्रोक्तस्यैवेति ॥ नतुलक्षणेत्यर्थः ॥ अविचेचितेति ॥ परमात्मानिशब्दानां विद्वद्भूटिरन्याधीन
निरवधिकप्रवृत्तिनिमित्तकत्वरूपमहायोगे जगत्या विद्वद्भूटिर्भगवदधीनत्वात् प्रवृत्तिनिमित्तकत्वरूपयोगमात्रमिति विवेकरहितरू
ढ्यादिनेत्यर्थः ॥ ॐ जगद्वच्चित्वात् ॐ ॥ शब्दानां बहुलव्यवहारेण जगद्वच्चित्वाज्ञानात् तत्र प्रसिद्धिरुपपन्नैत्यर्थः
॥ अग्निर्माणस्य इति ॥ ॐ जीवमुख्यप्राणलिंगादिति चेन्न तद्वाख्यातं ॐ ॥ सर्वस्य भगवदधीनत्वाच्छब्द
जातं तन्नार्थवदित्युक्तं । अस्य देवकामिति वायुनैवेति च सर्वस्य जीवमुख्यप्राणाधीनत्वस्यापिश्रुतत्वेन तयोरोपि मुख्यवा
च्यत्वप्रसंगादिति चेन्न । यतस्तद्विगमंतार्यामिसंबंधितया व्याख्यातमित्यर्थः । तच्चैत्यनुवादः । अस्य महतो दृक्षस्य
नेनीयते पुनः पुनः प्रशंशानियम्यते ॥ बाधकाभावादिति ॥ व्यवहाराभावेऽपि भेकस्य पंकजपदवाच्यत्वादिति भावः ।
जीवमुख्यप्राणयोरपि स्वावस्थाभित्त्वसत्त्वेन शब्दमुख्यार्थत्वापत्तिरित्यत आह ॥ यद्यद्विभूतिमिति ॥ श्रीमत् कां
तिमत् तेजसौक्ष्मसंभवः संबंधो यस्य तत्तथोक्तं । तथाच तत्स्वाभित्त्वमपि तत्साधिहितभगवन्निष्ठमेवेति भावः । लौकिक
शब्दानामन्यपरत्वेऽप्येत्याह ॥ वैदिकानामिति ॥ मुमुक्षुप्रतीतिशेषः । कर्मणः स्वयंप्रयोजनत्वाभावेन तत्स्य मोक्षसाध

नत्वं स्वर्गादिसाधनत्वं वास्वीकार्यं । तदुभयं क्रमेण दूषयति ॥ भगवद्ज्ञानेत्यादिना ॥ ॐ अन्याथेतु जैमिनिः
 प्रश्नव्याख्यानाभ्यामापि चैवमेकं ॐ ॥ शब्दानां जगद्वाचित्वमन्यज्ञानार्थतु भगवद्ज्ञानार्थमेव । कास्मिन्नुभगवदिति
 कथं नु भगवदिति च क्रमेण शौनकेन चेतुःप्रश्नाभ्यां तस्मै सहोवाचेति यथासौम्येति चागिरो दालकव्याख्यानाभ्यामापि चैवमे
 व यस्तन्नेवेत्येकशाखिनः पठन्तीत्यर्थः ॥ एतद्ज्ञानमात्रस्येति ॥ तथा च फलांतरप्रश्नायुक्तत्वेति भावः तात्पर्यमाह
 ॥ तं प्रकाशयति ॥ सफलमिति ॥ परीक्ष्य लोकानित्युक्तदिशा ब्रह्मज्ञानं वैराग्योत्पादनेन वा विविदिपतियज्ञेन
 दानैवेत्युक्तदिशा अंतःकरणशुल्लुत्पादनेन वा एष संतुरिति परमात्मनः सर्वार्थाधारतया ब्रह्मतत्त्वोक्त्या आधेयनिरूपकत्वेन वा स
 फलमित्यर्थः एवमग्रेपि ॥ ज्ञातफलमिति ॥ घटादिकारणत्वेन मृत्पिण्डज्ञाने एतावत्तन्मयं भवतीति विशेषज्ञानादपेक्षित
 मृन्मयसंपादनसंभवादित्यर्थः ॥ एवमिति ॥ वैराग्यव्युत्पादनद्वारा सर्वकारणत्वसर्वधारत्वसर्वसंहतत्वसर्वनियतु
 त्वादिना परमात्मज्ञाने तज्जन्यत्वपरतंत्रत्वादि विशेषज्ञानादींश्चरणीत्यापुरुषार्थप्राप्तेरिति भावः ॥ अर्थादिति ॥ कंठतो
 नु कतेरिति भावः । ऋचो अक्षरे परमेव्यामन्यास्मिन्देवा अधिविश्वे निषेदुः । यस्तन्नवेद किमु चाकारिष्यति यद्वा हि दुस्तद्देवसमास
 तदिति समस्तां ऋचं प्रकृताभिप्रायेण व्याचष्टे ॥ तदक्षरमित्यादिना ॥ अस्र इत्यनुवादः ॥ न चेति ॥ ज्योतिष्टो
 मादिशब्दानां कर्मादौ प्रवव्युत्पन्नत्वादिति भावः ॥ खंडपदानामिति ॥ ज्योतिष्टोमेत्यादिकर्मवाचकसमस्तपदावय
 वानां ज्योतिरादिपदानामित्यर्थः ॥ ॐ वाक्यान्वयान् ॐ ॥ वाक्यान्वयाभिभिचात् ज्योतिष्टोमादिसमस्तशब्दाना
 मन्यवाचित्वमंगीकार्यमित्यर्थः ॥ पृथक्पृथगिति ॥ कर्मघनेन कर्त्तुं वाचकतया स्थितस्येत्यर्थः ॥ अंतत इति ॥
 मोक्षं प्रति प्रसन्नः परमेश्वर एवोपाय इति तत्स्वरूपे सत्यं ज्ञानमित्यादिना निरूपिते कथमसौ प्रसीदति इत्यपेक्षायां तत्साधनत्वेन

नतदपरोक्षज्ञानंतदर्थं श्रवणादिकंतदंगतया कर्माणि विधीयंत इत्येवं समस्तस्यापि कर्मादिप्रतिपादकवेदस्यैव स्वरूपव्यप्यवसानमित्यर्थः । अतः कर्मादिप्रतिपादकवाक्यस्यान्यत्र च न सापेक्षत्वात् ॥ ज्ञानस्यैवासंभवेनेति ॥ मंदानां प्रतिपदान्वयायोग्यत्वादिति भावः ॥ कइति ॥ छंदसां वैदिकपदानां भगवतियोगमुत्तमाधिकारिव्यतिरिक्तः को वेद न कोपीत्यर्थः ॥ ॐ प्रतिज्ञासिन्धेर्लिंगमाश्मरथ्यः ॐ ॥ नान्यः पंथा इति प्रतिज्ञातो योर्थः ज्ञानमेव मुक्तिहेतुरिति तत्सिन्धेर्निश्चयस्य लिंगं कर्मादि च चनं जनकं स ज्ञानार्थं भवतीत्याश्मरथ्याचार्यो मन्यत इत्यर्थः ॥ स्वरिकरमिति ॥ फलेति कर्तव्यतासहितमित्यर्थः । अभृतो भवतीति संबधः सभिन्नं साहितं परामृश्य तस्य मोक्षस्य ॥ तता चेति ॥ तत्राकृतो नित्यपु फमर्थस्य मोक्षस्य कृतेन कर्मणा सिन्धिर्नेत्युक्तेरिति भावः ॥ ॐ उक्ता मिष्यत एवं भावादित्यौ दुल्लोमिः ॐ ॥ ज्ञानेन बंधादुक्ता मणिच्छतः पुंसः एवं ज्ञानं हेतुतया कर्मादेर्भावादवश्यं भवात्तद्वचनं ज्ञानार्थं भवतीत्यौ दुल्लोमिराचार्यो मन्यत इत्यर्थः ॥ फलोत्तीति ॥ कर्मणां स्वर्गादिफलकलोक्तीत्यर्थः ॥ ॐ अवस्थिते रितिकाशकृतलः ॐ ॥ कर्मादेर्ब्रह्मण्यनवस्थानादाधारत्वेन ब्रह्मज्ञानार्थमाधेयं कर्मादि वेदेनोच्यत इति काशकृत्स्नाचार्यो मन्यत इत्यर्थः । अयुक्तं चेत्याह ॥ विरूथानामिति ॥ अनेकाधिकारि विषयत्वादिति ॥ ब्रह्मज्ञानार्थि साभावेन स्वर्गाद्यर्थि सावस्थ्या विशिष्टाया धिकारि विवक्षया श्रमथ्यमतं । ब्रह्मजिज्ञासुत्वावस्थ्या विशिष्टाया धिकारि विवक्षयौ दुल्लोमिमतं । ज्ञानित्वावस्थ्या विशिष्टाया धिकारि विवक्षया काशकृत्स्नमतमित्यनेकाधिकारि विषयत्वान्मतभेदोपपत्तेर्निवोरोध इत्यर्थः ॥ ५ ॥ स्त्रीशब्दानां स्त्रीलिंगवाचकशब्दानां ॥ एषेति ॥ स्त्रीरूपा भगवति प्रकर्षेण करोतीति प्रकृतिः किकाररहितत्वादविकृतिरित्यर्थः ॥ घाप्राणेनेति ॥ यादेवोत्तमाऽदनादतिशब्दवाच्या भगवती मुख्यप्राणेन सह देहादौ प्राविशतीत्यर्थः ॥ स्त्रीलिंगत्वादिति ॥ साक्षादपत्ये,

त्यादकत्वरूपस्त्रीलिङ्गवाचकत्वादित्यर्थः । तदयोगात् स्त्रीलिङ्गायोगात् नारायणादिरूपायैवेति तत्संभवमाशङ्क्याह ॥ नचेति ॥ नियामकविशेषाभावेनेति ॥ नपुंसकलिङ्गशब्दवाच्यत्वे अथकस्मादुच्यते ब्रह्मेति यत्स्त्रीलिङ्गशब्दवाच्यत्वे विशेषमानभावादित्यर्थः ॥ ॐ प्रकृतिश्च प्रतिज्ञादृष्टान्तानुपरोधात् ॐ ॥ नेकलपुङ्गवशब्दवाच्यो हरिरपि तु स्त्रीलिङ्गप्रकृत्यादिशब्दवाच्यश्च हतमेवेति प्रतिज्ञा यथानद्यतिदृष्टान्तस्तयोरनुपरोधादनुसारादित्यर्थः ॥ दृष्टान्तस्योक्तत्वादिति ॥ तथावनानानि सर्वाणीत्येतदपक्षयास्याविशेषश्रुतित्वमिति भावः ॥ आत्मादङ्ग इति ॥ अयमर्थः आत्मादनीय एव नोदासितव्य इत्यर्थे यत इत्यर्थः । सूत्रप्रकृतिशब्दस्यैवोपादानात्स्त्रीशब्दादितिकथं भाष्ये बहुवचनमित्यत आह ॥ प्रकृतिपदमिति ॥ प्रधानस्त्रीरमा ॥ ॐ अभिध्योपदेशाच्च ॐ ॥ मायामिति श्रुतावभिध्यायाः ईश्वरेच्छयाः प्रकृतिरूपोपदेशाच्चेच्छास्वरूपो हरिः प्रकृतिशब्दवाच्य इत्यर्थः ॥ उपचार इति ॥ विद्यादित्यादेः साधारणत्वादिति भावः ॥ यत्संबंधेति ॥ इन्द्रप्रत्ययस्य संबंधवाचि लात्वेति षष्ठ्याश्च संबंधविधानादिति भावः । एवं रूपेण सामान्यरूपेण साक्षात् विशिष्य ॥ ॐ साक्षाच्चोभयाम्भानात् ॐ ॥ साक्षाच्च सामान्यपारपरयैवैवस्त्रीशब्दवाच्यत्वं पुरुषशब्दवाच्यत्वं रूपभवेत्यपश्रुतवृत्तत्वात्प्रकृत्यादिशब्दवाच्यो हरिरेवेत्यर्थः ॥ नहीति ॥ तथात्वे गुणपूर्व्यासि-
त्वेति भावः ॥ ॐ आत्मकृतेः परिणामात् ॐ ॥ परिणामात्प्रकृतेः परिणामं विधाय तत्रात्मनो बहुधाकरणाल्प्रकृ-
तिशब्दवाच्यं ब्रह्मेत्यर्थः । अन्वित्यस्यार्थोऽनुकूलतयेति । स्मृतावनुभवशस्य प्रकृतित्वप्रयोजकत्वाच्च तदिति प्रतीतिरसा-
सायाह ॥ स्मृतिरपीति ॥ अनुभावश्चेत्यनंतरं तां परिणामेत्यादि द्रष्टव्यमिति भावः । प्रतिज्ञाययनाश्रुतं श्रुतं भवतीत्यादि-
ना युक्त्या यथासोभ्येत्यादिना ॥ तस्मिन् स्थिरिति ॥ यद्यदेतदुपादानकत्वेन तद्ब्रह्मैव तत्त्ववज्जगतीति प्रब्रह्मोपादा-

नकलेनतद्ज्ञानेज्ञातत्वमित्युक्तावुपादानत्वंमिथ्यतीत्यर्थः । व्याघातात् यथैकेनमृत्पिण्डेनेत्यादिना निरस्ते
नुमानिकमित्यादिना असंगतिमेवदृष्टांतोक्त्युपपादयति ॥ तदुक्तेरिति ॥ प्रधानस्वरूपनिर्णयोक्तेरित्यर्थः ॥ ज-
गत्कारणत्वमेति ॥ उपादानत्वेनेतिशेषः ॥ सममिति ॥ प्रकृतेरपिसाक्षिवेद्यत्वादितिभावः । अतएवोक्तपत्यतौ
प्रकृतिःकालोऽव्याकृताकाशश्चेति ब्रह्मणोजगदुपादानत्वेनिर्विकारोक्षरःशुद्धइत्यादिबहुमानानिरोधइत्याशयेनाह ॥ अ-
लमिति ॥ ॐद्योनिश्चाहिगीयते ॐ ॥ हियस्माद्योनिश्चस्वदेहादुत्पादकंब्रह्म यद्भूतयोनिमित्यवग्रीयते अतःप्रकृ-
त्यादिशब्दवाच्यइत्यर्थः ॥ स्वदेहादेवेति ॥ प्रलयेस्योदरनिवेशितस्यब्रह्मादिप्राणिजातस्यस्थूलदेहादिशिशुतयाजनक-
इत्यर्थः । एतरेयभाष्येदिशास्त्रयंसमाधानान्तरमाह ॥ भगवतइति ॥ स्त्रियःसतीस्ताउमेषुसआहुरितिश्रुतेरितिभावः
निर्णयैनेनमित्यादिना ॥ ६ ॥ निषेधमुखवेद्यत्वेति ॥ प्रथमप्रतीतौनास्तीत्युपलभ्यमानत्वेत्यर्थः । निःस्वरूपत्व
मादिपदार्थः ॥ ॐ एतेनसर्वेव्याख्याताव्याख्याताः ॐ ॥ एतेनतदधीनत्वादिप्रागुक्तेहतुसमुदायेनसर्वेशून्या
सदादिशब्दाब्रह्मवाचकत्वेनप्रतिपादिताइत्यर्थः । अव्यक्तत्वादित्येनेनश्रुताव्यक्तत्वादिकंशून्यादिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तोपपा-
दनायोक्तमिति सूचयति ॥ अन्यमुखमल्पं करोतीति ॥ शमूनंयापयतीतिव्युत्पत्तेरितिभावः । तोदनात्तुछुञ्च्यतइ-
त्यत्रतोदनशब्दस्यतुछुञ्च्यतइतिनिमित्तत्वमुच्यतइतिभ्रान्तिवारयति ॥ तोदनात्तुदइति ॥ दुःखहेतुत्वादित्यर्थः
तुद्व्यथनइतिधातोः । तर्हिछप्रत्ययस्यानिमित्तानुक्तिरित्यतआह ॥ अदृश्यःछहति ॥ दुर्जनैरितिशेषः कुतइत्यत
आह ॥ छन्नत्वादिति ॥ छद्मच्छादनइत्यस्मादुप्रत्ययेटिलोपेचछइतिरूपसिद्धिरितिभावः । अनेनस्वरूपरोवि-
ष्णुर्यस्माच्छमूनंकुरुतेतस्माच्छून्यइतिप्रोक्तः अदृशःसन्तोदनात्तुछुञ्च्यतइतिस्मृतावन्यउक्तोभवति ॥ अव्यक्तत्वा-

दिति ॥ अशभोजनइतिथोतीरितिभावः ॥ सर्वस्यतदधीनत्वादित्युभयत्रसंबध्यतइति ॥ स्वसुखादन्य
 सुखस्याल्पत्वकरणेतोदनेदुर्जनैरदृश्यत्वेकेनाणुत्पादयितुमयोग्यत्वेऽभक्ष्यत्वेवसंभाव्यमानस्यभगवदधीनत्वस्यहेतुत्वेनशुभू-
 नंकुरुतइत्यादौपूर्वत्रग्न्यादिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तत्वाभित्वस्यविष्णौशून्यादिशब्दप्रवृत्तौनिमित्तत्वेनतत्तच्छब्दाभिदेयतेत्युत्तर
 त्रचसंबध्यतइत्यर्थः । उक्तंवाधकवशात्सर्वशब्दःसंकोचइत्यतआह ॥ निषेधेति ॥ तत्रैव असत्येव ईश्वरोपितत्रै-
 वकथंतत्करोतीत्यतआह ॥ ईश्वरस्येति॥७॥इतिश्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजयाशंकरार्याश्रीनिवा
 सविरचितायां प्रथमाध्यायस्यचतुर्थःपादःसमाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शंकरा.
 अ. १ पा. ४
 अधि. ७

॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजर्या प्रथमाध्यायःसमाप्तः ॥

॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिका वाक्यार्थमंजर्या ॥

॥ प्रथमाध्यायः समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजर्या ॥

॥ द्वितीयाध्यायः प्रारंभः ॥

॥ श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यगुर्वर्गतनिर्दोषरामायनमः ॥ निर्विघ्नमस्तु ॥ यत्पादसेवयासंतोजनादुःखादिवर्जिताः ।
 तंरामंसर्वदोषघ्नप्रणमामिनिरंतरं ॥ १ ॥ पूर्वार्ध्यायेत्यर्थः ॥ अशेषशास्त्रप्रामाण्येनेति ॥ स्वर
 वर्णपदवाक्यात्मकाशेषशास्त्रस्यविष्णुजगज्जन्मादिकारणत्वादिप्रापकत्वेनेत्यर्थः ॥ तस्ययुक्त्यादिविरोधइति ॥ तथाच
 विरोधेपरित्दत्तएवममन्वयासिद्धेः । पूर्वार्ध्यायार्थसमन्वयस्यकार्यत्वंएतदध्यायार्थाविरोधस्यकारणत्वमितिपूर्वोत्तराध्याय
 योःकार्यकारणभावलक्षणसंगतिरितिभावः । उपादित्साउपादातुमिच्छा समयःसिद्धातः । ननुस्मृत्यविरोधप्रतिपाद-
 कत्वेऽस्यनैतत्पादांतभावः । कथंचिदंतर्भावेपिनाथम्येबीजमित्याशंक्यनिराकरोति ॥ यद्यपीत्यादिना ॥ स्मृती
 नाभििति ॥ पाशुपतादिस्मृतयोहिस्वयमात्माभिमतवाक्यतयासमयरूपापिस्वोक्तार्थेयुक्त्यादींश्चसंवादयंत्युक्त्यादि
 चतुष्टयरूपाइत्यर्थः ॥ प्राथम्योपपत्तेरिति ॥ एकैकविरोधापेक्षयाविरोधचतुष्टयात्मकस्मृतिविरोधस्यप्रबलतयाप्रथमं
 निरसनीयत्वादितिभावः । दोषःसंगत्यभावरूपः ॥ अनेनेति ॥ विष्णोर्जगत्कारणत्वेयुक्त्यादिरूपस्मृत्यविरोधदेश-
 यतीत्यर्थकभाष्येणेत्यर्थः । विगानंविवादः ॥ ॐस्मृत्यनवकाशदोषप्रसंगइतिचेन्नान्यस्मृत्यनवकाशदोष
 प्रसंगान् ॐ ॥ स्मृतीनांपाशुपतादीनांरुद्रादिसर्वज्ञप्रणीतत्वाभिरवकाशत्वेनएतद्विरोधेविष्णुजगत्कारणत्वमितिपादक
 श्रुतेरप्रामाण्याख्यदोषप्रसंगइतिचेन्न । अन्यासांपंचरात्रस्मृतीनामत्याप्तविष्ण्वादिप्रणीतत्वेनश्रुतिसंवादेनचनितरांनिरव
 काशेनतद्विरुद्धपाशुपतादिस्मृतीनामप्रामाण्याख्यदोषस्यप्रकर्षेणसंगतसंबंधात् अत्यंतप्रामाण्यादित्यर्थः । विरोधंव्यन-
 स्ति ॥ पाशुपतेति ॥ बस्तुविकल्पेति ॥ उभयोरपिप्रामाण्येतदुभयानुसारेणएकस्मिन्जगतिविष्णुमात्रजन्यत्वशिव
 मात्रजन्यत्वरूपविरुद्धार्थमवत्वप्रसंगादित्यर्थः ॥ देशकालेति ॥ श्रुतिदेशकालीनंविष्णोर्जगत्कारणत्वंप्रतिपादयति

तद्विबेदशकालीनरुद्रस्यजगत्कारणत्वस्मृतिःप्रतिपादयतीत्याविरोधइत्यर्थः ॥ सकलेति ॥ सकलदेशकालीनेत्यर्थः ॥ विरोधेति ॥ प्रथमेप्रथमाभ्यायेस्मृतिपादेचितं ॥ ज्योतिष्टोमेऔदुबरीस्पृष्टवाद्वायेदिति श्रुत्याऔदुबरीयज्ञसदस्थूणास्पृष्टवाद्वाग्नागानं कर्तव्यमिति विहितं स्मृतिकारास्तुतत्सर्वशिरुद्धतस्याः कात्स्न्येन वा ससावेष्टनं स्मरति औदुबरीसर्वावेष्टयितव्येति तत्स्मरणं प्रमाणमदमाणवैतिसंशये स्मृत्यधिकरणे स्मृतीनामूलश्रुत्यनुमापकतया श्रुतिमूलत्वेन प्रामाण्यसमर्थनादियमपि स्मृतिः मूलश्रुतिमनुमापयती प्रमाणमिति पूर्वपक्षः । सर्वथाऽप्रामाण्यस्यान्याय्यत्वात्स्पृष्टार्थे द्वित्रांगुलं हित्वा तदितरसर्ववेष्टनरूपार्थान्तरपरत्वस्मृतेरिति भाद्वरीत्या सिद्धांतः । प्रभाकररीत्या तु स्पृष्टेन सर्ववेष्टनयोर्विरुद्धतया तत्कर्तव्यता बोधकयोरपि विरुद्धत्वादन्याप्यग्राहिप्रत्यक्षेण तच्छ्रुत्यनुमानस्येव स्पृष्टेन श्रुतिप्रत्यक्षेण सर्ववेष्टनस्मृत्यनुमानस्य बाधान्मूलश्रुत्यभावेनाप्रामाण्यमिति सिद्धांतः । सूत्रार्थश्च श्रुतिस्मृतिविरोधेऽसति स्मृतिः अनुमानं स्वमूलभूतश्रुत्यनुमापिका विरोधेतु अपौरुषेयतयामूलानपेक्षश्रुतिवचने मेवमानं स्यादिति तथा च तद्वेदवप्रकृतेऽन्यार्थत्वमप्रामाण्यं वा स्यादित्यर्थः ॥ सावर्जस्येति ॥ तथा च विवक्षितार्थतत्त्वज्ञानकरणपाटव्योर्हितोपदेष्टृत्वेनाविप्रलंभकत्वविवक्षयोल्लाभइति भावः ॥ श्रुतेश्चेति ॥ यदबुद्धिपूर्वकं तदप्रमाणं तथापि पीलिकालिपि अबुद्धिपूर्वकश्चेदो अपौरुषेयत्वांगीकारात् अतोऽप्रमाणमेवेति भावः । तर्ह्येतादृते जैमिनिमूत्रविरोधइत्यत आह ॥ क्वचिदिति ॥ सर्ववेष्टनविषयइत्यर्थः । तदपि कुत इत्यत आह मूलमूलिनोरिति ॥ उपजीव्योपजीवकयोरित्यर्थः । अतदर्थं त्वं विष्णुजगत्कारणार्थत्वाभावः । नितरां निरतिशयं ॥ ॐ इतरेषां चानुपलब्धेः ॐ ॥ अयोग्यजगत्कर्तृत्वाद्यपेक्षया इतरेषां प्रत्यक्षयोग्यानां फलानां तदुक्तानुष्ठानेऽपि प्रत्यक्षतोऽनुपलब्धेश्च तद्विसंबादेन नानामोक्तत्वाभितरमृतीनामित्यर्थः । ननु योग्यानुपलब्धेरेवाभावाद्ग्राहकत्वेनायोग्यानां प्र-

त्यक्षानुपलब्ध्याभावननिश्चयायोगात्कथंफलादीनामितिभाष्यमित्यतआह ॥ प्रत्यक्षयोग्यत्वमिति ॥ पूर्वसूत्रसन्निधा-
 पितरुद्रादिजगत्कारणत्वाद्यतीन्द्रियस्येतरेत्यत्रप्रतियोगित्वेनविवक्षितत्वादितिभावः । अतएवप्रागदृष्टादितरेषामित्युक्तं ।
 यया स्वीकृतयासर्वार्थानाऽनुपलब्ध्या ॥ सूचनादिति ॥ तस्यानुक्तोपलब्धिसमुच्चायकत्वादितिभावः ॥ उपलब्ध्या
 र्थेति ॥ उपलब्धःफलानर्थरूपोर्थोयस्यसतथा । सर्वस्यरुद्रकारणत्वप्रतिपादकभागस्य ॥ ॐ एतेनयोगःप्रत्युक्तः ॐ ॥
 एतेनप्रागुक्तफलानुपलभेनयोगशास्त्रमपिनिरस्तमित्यर्थः ॥ अभ्यासावस्थेति ॥ अभ्यासावस्थायामुक्तर्षःसंपत्तिर्यस्मि-
 न्कालतस्मिन्नेवेत्यर्थः । तथाचकालांतरफलदर्शनेनपितदुक्तकालेअदर्शनादप्रामाण्यमितिभावः ॥ १ ॥ अप्रयोजकत्व
 माशङ्क्याह ॥ अविद्यमानाभिधान्नीणामिति ॥ नन्वेवमेकदेशाप्रामाण्येपिजगत्कारणत्वप्रतिपादकभागप्रामाण्यं
 किंनस्यादित्यतआह ॥ एवंचेति ॥ एतददृष्टंनतस्याप्रामाण्यसाधनसौलभ्यादितिभावः ॥ ॐ नविलक्षणत्वादस्य
 तथात्वंचशब्दात् ॐ ॥ अस्यश्रुतिपंचरात्रस्मृतिरूपशास्त्रस्यतथात्वं । पाशुपतादिवदप्रामाण्यमनास्ति । श्रुतेरपौरुषे
 यत्वेनस्मृतेस्तदनुसारित्वेनततोविलक्षणत्वात् । तथात्वंचश्रुतेरपौरुषेयत्वं । स्मृतेस्तदनुसारित्वं चशब्दात् । वाचा
 विरूपेतिश्रुतंभारतंपंचरात्रमितिस्मृतेश्चसिद्धमित्यर्थः । नित्येअपौरुषेये । ततःअदोषत्वात् ॥ वेदादिप्रामाण्य
 स्येति ॥ यथार्थज्ञानजनकरूपत्वस्येत्यर्थः । तज्ज्ञानात् वेदादिज्ञानात् । कुतइत्यतआह ॥ नहिनिर्दोषेति ॥
 निर्दोषश्रुतिरूपग्रहेतदनुसारिस्मृतिस्वरूपग्रहेचेत्यर्थः ॥ श्रुतिस्मृत्योः ज्ञानजनकत्वेतावन्नविवादः । निर्दोषत्वतदनु
 सारित्वग्रहेयथार्थत्वशंकानवकाशत्वेनयथार्थज्ञानजनकत्वरूपप्रामाण्यग्रहेनकिंचिदपेक्षेतिभावः । तथात्वं स्वतःप्रामा-
 ण्यं । स्वतएव । संवादस्वरूपग्राहकैर्गैव । एवंसंवादांतरग्राहं प्रामाण्यं ॥ नानवस्थेति ॥ यत्रजिज्ञासाविरहस्तत्र

संवादानपेक्षणादितिभावः ॥ ध्रौव्यादिति ॥ तत्रसंवादापेक्षायामनवस्थैवेतिभावः ॥ फलसंदेहेति ॥ फलज्ञान
प्रामाण्यसंदेहेत्यर्थः । तथाचात्रव्यभिचारान्नप्रामाण्यनिश्चयस्यप्रवृत्तिहेतुत्वमितिभावः ॥ सापिनिनिःशंकेति ॥
तथाचप्रामाण्यनिश्चयस्यनिःशंकाप्रवृत्तिप्रत्येवहेतुत्वोक्तेनव्यभिचारइतिभावः । यावच्छकमित्यव्ययं सर्वत्रसंवादक
प्रमाणेषु ॥ कच्चिन्नोत्पद्यतइति ॥ व्यासंगकोटिस्मरणाभावादिनेतिशेषः ॥ कथमिति ॥ शंकानिवृत्यर्थसंवादपरं
परायाआश्रयणीयत्वादितिभावः ॥ द्वितीयोनिरस्तप्रायइति ॥ ज्ञानस्यबुभुत्सितग्राह्यतयाज्ञातेचतस्मिन्नप्रामाण्या
नुपलब्धौनिःशंकप्रवृत्तेःतस्याश्चप्रामाण्याध्यवसायाधीनत्वेनतदर्थविशेषप्रमाणरूपजिज्ञासाध्रौव्येततएवव्यासंगकोटिस्मरणा
भावाद्यसंभवेनशंकायाआवश्यकत्वादितिभावः ॥ स्वतस्त्वप्राप्तिरिति ॥ संवादेनाप्रामाण्यशंकानिवृतौस्वरूपग्राहके
नैवप्रामाण्यनिश्चयादितिभावः ॥ शंकाभावेपीति ॥ अप्रामाण्यशंकाशून्यसुखादिज्ञानप्रमाणज्ञानेपीत्यर्थः ॥ संवादक
मुभयत्रापीति ॥ अप्रामाण्यशंकानिरसनेनाप्रामाण्यग्रहणेचेत्यर्थः कुतइत्यतआह ॥ कल्पकंशंकेते
॥ बाधकवदिति ॥ विसंवादवदित्यर्थः । तथाचतत्रयथाविसंवादकस्यप्रामाण्यशंकानिरासाप्रामाण्यज्ञापनयोर्व्यापार
स्तथात्रकिंनस्यादित्यर्थः । तथाचतद्वद्देवात्राप्यन्यव्यतिरेकयोःप्रयोजकत्वमितिभावः । वैषम्यमाह ॥ अप्रामाण्य
शंकाशून्यस्येति ॥ सुखादिज्ञानेनाप्रामाण्यशंकाशून्यस्यसंवादाभावेपिप्रामाण्यस्यानुभूयमानत्वेनव्यतिरेकव्यभिचा-
राभसंवादस्यप्रामाण्यज्ञापनेव्यापारइत्यर्थः ॥ बाधकेनविनेति ॥ तथाचानन्यथासिद्धान्वयव्यतिरेकाभ्यांबाधक
स्याप्रामाण्यज्ञापनेव्यापारइतिभावः । परतः संवादतः । अभ्यासदशापन्नज्ञानप्रामाण्येसिद्धिवारणायाम्यासदशायामि
त्युक्तं ॥ प्रतिकूलतर्कंति ॥ अनवस्थारूपेत्यर्थः । स्वतस्त्वस्वरूपग्राहकेनैवप्रामाण्यनिश्चयेनतत्संशयोनस्यादिति-

बाधकसत्वात्कथमनुकूलतर्काभावइत्यत आह ॥ संशयस्येति ॥ दोषात् अप्रामाण्यशंकरूपात् तथाचतर्कस्यान्य
 थासिद्धिरितिभावः । प्राचीनतार्किकमतवष्टुभेनाह ॥ स्वतस्त्वेनेति ॥ बौद्धचार्वकादिविप्रतिपत्या अनुमानादिप्रामाण्ये
 पिसंशयदर्शनादित्यर्थः । यद्वालिंगादिज्ञानप्रामाण्यसंशयेनतज्जन्यानुमित्यादिप्रामाण्यसंशयदर्शनादित्यर्थः । यद्वालिंगो
 यहितलैंगिकभानपक्षे अनुमितिप्रामाण्यस्यसादृशाद्यतिदेशवाक्यार्थोपहितवाच्यत्वभानपक्षेउपमितिप्रामाण्यस्यस्वतस्त्वांगी
 कारात्तयोःप्रामाण्ययोःस्वग्राहकज्ञानप्रामाण्यसंशयाहितसंशयदर्शनादित्यर्थः । तथाचानुभवसिद्धतसंशयोपपत्तिवदत्रापि
 तदुपपत्तिरितिभावः ॥ भागासिद्धिंचाह ॥ अनभ्यासेति ॥ प्रत्यग्रोत्पन्नमुखादिस्थलइत्यर्थः । नन्वथापिप्रामा
 ण्यंपरतोद्घायेतप्रामाण्याप्रामाण्यान्यतरमात्रकोटिकसंशयकोटित्वादप्रामाण्यवदित्याद्यनुमानेनपरतस्त्वसिद्धिरितिचेन्न ।
 अस्यापिप्रतिकूलतर्कपराहत्याद्युक्तदोषलंघनार्जयालुत्वादित्याशयेनाह ॥ अलमिति ॥ प्रकृतोपयोगाप्रतीतेराह
 ॥ अत्रेति ॥ अनेनेति ॥ भवतुतदुक्तानुपलक्ष्येऽप्रामाण्यमितिव्याख्यायनित्यत्वरूपविलक्षणत्वंचशब्दादेवेतिव्याख्यानेने
 त्यर्थः ॥ उभयतइति ॥ तस्माइति ॥ नैवशब्दादित्येनेनचेत्यर्थः । तस्मैनूनमभिद्यवेवाचाविरूपानित्यया वृष्णेचोदस्वसुष्टुतिमि
 तिश्चुतिव्याचष्टे ॥ तस्माइति ॥ अभिद्यवइत्यस्यार्थः सर्वतःप्रकाशयेति वृष्णेइत्यस्यातिसमर्थयेति ॥ स्वात्मा
 नमिति ॥ अनेनचिरूपवाक्यमेवेदमितिस्मूचयति ॥ अनादिनिधनतयेति ॥ अन्यथापौनरुक्त्यमितिभावः ।
 साक्षितया प्रामाण्यतया ॥ श्रुत्युपपादनमिति ॥ स्वतःप्रामाण्यनित्यत्वयोःसिद्धौवेदप्रामाण्यसिद्धिः तत्सिद्धौचप्रमाण
 भूतवेदेनतत्सिद्धिरित्यन्योन्याश्रयप्रसंगादितिभावः ॥ अप्रामाण्येति ॥ पाशुपतादेरंगीकृते ॥ आपादनमात्रस्य
 क्रियमाणत्वादिति ॥ तथाचवेदप्रामाण्यस्यएतदधिकरणपूर्वपक्षिणांगीकृतत्वान्नान्योन्याश्रयइत्यर्थः । प्रकारांतरेण

अन्योन्याश्रयपरिहरति ॥ युक्तेऽस्मि ॥ भाव्ये आप्त्यनिश्चयात्तत्त्वोपक्षत्वाच्चमूत्रप्रमाणस्येतिदेवतानयेवेदनित्यत्वे
अन्यथानवस्थितिरित्यत्रप्रामाण्यस्यस्वतस्त्वेवचयुक्तेऽप्यस्तत्त्वादित्यर्थः । तथाचयुक्तिमिदार्थश्रुतेः संवादित्वेनोपन्यासा-
न्नान्योन्याश्रयइतिभावः । तदेवाविद्यमानाभिधायकत्वमेव । अत्रदोषएवेनेत्यत आह ॥ अशुभेऽस्मि ॥ उक्तस्यादर्शेन
मितियदयमेवेत्यर्थः ॥ ॐ दृश्यतेतु ॐ ॥ अधिकारिणोविदोक्तफलदृश्यते उपलभ्यतइत्यर्थः ॥ योग्यानामिति ॥
तत्फलइतिशेषः । उपलक्षणमेतत् । तत्कर्मवैगुण्यादिप्रतिबंधकशून्यानामित्यपिद्रष्टव्यं । अप्रामाण्यमाप्तेरेवेति । अन्यथा
विमलंभकवाक्यस्याप्येवंप्रामाण्यंस्यादितिभावः । कोयमाधिकारोयद्वृतांफलदर्शेनमितरेषांतदभावाइत्यपेक्षायामाह ॥ अधि
कारित्वमिति ॥ अन्योपलक्षणमिति । अयोग्यत्वोपलक्षणमित्यर्थः ॥ २ ॥ पूर्वोक्तंउभयविधवाक्यदर्शने तथा
त्वेपीत्यस्योत्तरमाह । मृन्मवत्क्रीति । आदिस्मृष्टावेवेति ॥ उदाहृतवाक्यानांछाष्ट्रप्रकरणस्थत्वादितिभावः ॥ ॐ अ
भिमानिष्यपदेशस्तुविशेषानुगतिभ्यां ॐ ॥ मृदब्रवीदित्यादावभिमानिचेतनस्यैवव्यपदेशोनजडस्य नन्वभि
मानिन्याअप्रत्यक्षत्वंपृथिव्यादिवस्त्वंतरस्यिष्टायवचनादिकंचकथं । कथंचपरिच्छिन्नानेकाभिमान्यमानगतत्वमित्यतउक्तं ।
॥ विशेषानुगतिभ्यामिति ॥ विशिष्यतइतिविशेषःशक्तिः अनुगतिःव्याप्तिःताभ्यामित्यर्थः ॥ अवधारणइति ॥
तत्सचक्षुश्चादिवैकेनाभिमानिपदेनान्वयः । ननुनयुक्तिविरोधमात्रेणश्रुतेरन्यार्थकत्वंचल्यते । किंतुयुक्त्युपजीव्यप्रत्यक्ष
विरोधादित्यत आह ॥ नचेति ॥ आदिकालीनमृदादीनामिवश्रुत्यावचनादिकमुच्यतेतेषांचनास्मदादिप्रत्यक्षत्वमिति नम
त्वंसंयुक्त्युपजीव्यामितिप्रागेवोक्तमित्यर्थः ॥ अन्यार्थकत्वमनइति ॥ तदर्शेनत्वादिन्यायेनमृदादिशब्दानामभिमान्यमाना
न्नायाभिमानिचेवमुच्यत्वेनमृदादिशब्दानांमुख्यार्थलाभायैवअन्यार्थग्रहणंनयुक्तिविरोधभी

त्येतिभावः । नाभिमानीदेवताः संतीत्यन्वयः ॥ वचनाद्ययोगेति ॥ शरीराद्यभावेवागाद्यभावादितिभावः । उक्तं तथा
 हीत्यनेन देवतेतितासामितिचैव रूप्येणप्रयोगेहेतुमाह ॥ अत्रेति ॥ ननुसूत्रेअभिमानीनीनाव्यपेदशइतिसंभवात्कैकव
 चनमित्यतआह ॥ दृश्यतेचेति ॥ अभिमानीन्याइत्येकवचनातविग्रहस्यग्राह्यत्वमितिभावः । ननुतासांसांसांमर्थ्यमिति
 भाष्येणदृश्यतेचेतिसूत्रेसामर्थ्यस्यैककर्मत्वमुच्यते नदेवतायाइतिकथंतदत्रविग्रहज्ञापकमित्यतआह ॥ दृश्यंतइति ॥
 तत्रताइतितच्छब्देनदेवतानामपिपरामर्शादितिभावः ॥ ॐ दृश्यतेच ॐ ॥ अभिमानीदेवतातत्सामर्थ्यचयोगिभिरुपल
 भ्यतेचेत्यर्थः ॥ कुतइति ॥ महद्भिः दृश्यतइत्येतत्कुतःप्रमाणादस्माभिर्ज्ञेयमित्यर्थः । महद्भिरित्येतत्स्वारस्यानु
 सारेणाह ॥ अथेवेति ॥ अभ्युपगममइति ॥ अभ्युपगमरूपमूलंदृश्यतेचेतिसूत्रेणोच्यतइत्यर्थः । एवंतासामितिभा
 व्यमाकांक्षाक्रमेणद्विधायोजयित्वाइदानींयथाक्रमेणयोजयति ॥ अथेवेति ॥ अत्रसूत्रद्वयोर्द्विधादौ ॥ ३ ॥ नन्वत्र
 अन्यस्यकारणत्वनिषेधपरतयाश्रुतिसूत्रव्याख्यानमभावस्यचभावोपिधर्मोथापिहिर्मिणइत्यनुव्याख्यानविरुद्धं । तत्रवि
 द्यप्रागभावस्यैवकारणत्वनिषेधपरतयाव्याख्यानोदितेचेन्न । श्रुतिसूत्रयोरनेकार्थत्वेनकार्थमभ्युपेत्यप्रवृत्तग्रंथयोर्विरोधाभा
 वान् वक्ष्यमाणत्वात् अर्थाद्युक्तिविरोधइतिभाष्यव्याख्यानानावसरे ॥ ॐ अस्मादितिचेन्नप्रतिषेधमात्रत्वात् ॐ ॥
 असेद्वेतिश्रुतावसच्छून्यंकारणत्वेनोच्यतइतिचेन्न । तस्यैकैवल्यप्रतिषेधप्रतीतिविषयत्वेनशशविषाणवत्कारणत्वानुपपत्ते
 रित्यर्थः ॥ तस्येति ॥ घटादौनास्तीति बुद्धिविषयत्वमत्वेपिकारणत्वस्यैकसत्वाद्वाभिचारइत्युक्तं ॥ स्वरूपतएवेति ॥
 यावधर्मात्मकतामंतरेणेत्यर्थः । घटादेश्चप्रतियोगित्वरूपभावधर्मात्मकत्वेनवतथात्वमितिनदोषः । स्वरूपतएवप्रतिषे
 धबुद्धिविषयत्वंप्रागभावेवर्ततेतत्रकारणत्वमेवास्तीतिव्यभिचारइत्यतउक्तं । अभावधर्मात्मकतामंतरेणेति । प्रागभावत्व

रूपाभावयमात्मकत्वेनैवप्रतिषेधबुद्धिविषयोनंतदतरेणेतिनदोषः । तथेत्यनंतरंसिद्धांतिनेतिशेषः ॥ अर्थान्तरइति ॥
 शून्यकारणत्वविषयत्वइत्यर्थः ॥ ॐ अपीतौतद्वत्प्रसंगादसमंजसं ॐ ॥ असतःकारणत्वेअपीतौप्रलये तद्वत्
 प्रसंगात् तन्मात्रात्रशेषप्रसंगात् । असत्कर्तृत्वमतमसमीचीनमित्यर्थः ॥ ॐ ननुदृष्टान्तभावात् ॐ ॥ नप्रलये
 असन्मात्रावशेषोअभ्युपगंतुंशक्यते । तदानींपदार्थसत्त्वसाधकानुमानेदृष्टान्तभावात् दृष्टान्तसद्भावादवेत्यर्थः । दृष्टान्त
 मात्रस्यासाध्यकत्वादाह ॥ अत्रैताविति ॥ ॐ स्वपक्षदोषाच्च ॐ ॥ स्वपक्षसर्वासत्त्वाभावेनदृष्टान्तभावरूपदोषाच्चेत्यर्थः
 ॥ परंपरयेति ॥ विमतंप्रलयेअसद्भवितुमर्हतिभावत्वान्नष्टभाववदितिपरंपरयेत्यर्थः । तर्हियत्रसर्वासत्त्वाभावःतत्रप्रल
 यकालत्वाभावः यथास्थितिकालइतिव्यतिरेकोस्त्वित्यतआह ॥ व्यतिरेकइति ॥ स्थितिकालःअतीतानागतसकल
 पदान्तेनैतः स्थितिकालत्वाद्वात्यतिरेकेणप्रलयकालवदित्यपिब्यतिरेकसंभवादतिप्रसंगइत्यर्थः ॥ एतेनेति ॥ विमतंस्थिति
 कालव्यसद्भवितुमर्हतिभावत्वादतीतभाववदित्यतिप्रसंगेनेत्यर्थः ॥ ॐ तर्काप्रतिष्ठानादन्यथानुमेयमितिचेदेवम
 द्वाजिर्लक्षप्रसंगः ॐ ॥ तर्कस्यानुमानस्याप्रतिष्ठानादव्यवस्थितत्वेनाप्रमाणत्वात् अन्यथाअसतःकारणत्वादिरूपे
 षाणिअनुपयनमानुंगक्यमितिचेन्न । एवंसतितर्कस्याप्रामाण्यांगीकारेमाक्षाभावप्रसंगइत्यर्थः । ननुत्वयाअसतःकारण
 त्वेनेकेइत्यस्त्वतर्कमितिप्रत्यक्षत्वेनैवप्रमाणत्वंननुचितं किंचास्मत्तर्काएवत्वत्तर्क
 यावदानुमेयपरीत्यमित्यतआह ॥ नहीति ॥ प्रामाणिकंतर्कातिरिक्तप्रमाणप्राप्तं युक्तएवेति सत्कारणत्वंतुनैवमितिभावः ।
 वादी समर्था समग्रप्रमाणनाभावादितिभावः ॥ शान्त्रमनंरणापीनि ॥ तथाचनेतेनसमयित्वमितिभावः । सोपिमोक्षसाध
 क्तापि यथाविचारिकज्ञानुमानप्रामाण्यमपिज्ञान्युपगतं तथापितत्रसंवादेनप्रामाण्यव्यवहारमात्रंतेनांगिकृतंअतएवमुक्तिः ।

यथोक्तं संवादेन च प्रामाण्याभिमानइति ॥ विरुद्धाविति ॥ परस्परमिति शेषः ॥ उभावपीति ॥ किंत्वेकंप्रामाणिकमप-
रमप्रामाणिकमित्यर्थः । इत्यंगीकार्यमितिशेषः । तर्हि विप्रतिपन्नोत्पत्तिः सतो भवितुमर्हतीति प्रकृततर्क एव प्रामाणिकः
सन्प्रतिर्तकवाध्योस्त्वित्यत आह ॥ प्रकृततर्कश्चेति ॥ ॐ एतेन शिष्टा अपरिग्रहाऽपि व्याख्याताः ॐ ॥ एतेन
दृष्टान्तभावेनाभावेन शिष्टा अत्र शिष्टा अपरिग्रहाः वेदपरिग्रहः हितातद्विरुद्धाश्चाकारणत्वादिवादानिरस्ता इत्यर्थः ॥ न संसर्गमि-
ति ॥ तस्यापीश्वरजन्यत्वादिति भावः ॥ द्वितीयपादइति शेषः ॥ तृतीयानुप्रवेशादीति ॥
आदिपदेनैतत्पादानंतर्भावग्रहणं ॥ पूर्ववादिति ॥ अर्थाद्युक्तिविरोधोपीत्युक्तरित्येत्यर्थः ॥ अन्ये ब्रवीतीति ॥ जी-
वकर्तृत्वेनाभिमतघटादिज्वित्यर्थः ॥ घटादीनां जीवकर्तृत्वाभावइति ॥ यदि घटादीनां जीवकर्तृत्वं न स्यात्तर्हि विम-
तैचेतनकर्तृककार्यत्वादित्यनुमाने दृष्टान्ताभावः स्यात् । न वेष्टापत्तिः । तथात्वे अचेतनकर्तृत्वनिषेधाभावापत्तेरित्यर्थः
॥ अस्वातंत्र्यमित्युक्तमिति ॥ तथा च घटादौ पराधीनजीवकर्तृत्वानिषेधाभोक्तानुमाने दृष्टान्ताभावः ॥ ४ ॥ ॐ औ-
त्रापत्तेरविभागश्चेत्स्याल्लोकवत् ॐ ॥ भोक्तुर्जीवस्यापत्तेर्ब्रह्मत्वप्राप्तेरैकीभवंतीति श्रुत्युक्तत्वेन तयोरविभागः भे-
दाभावइति चेन्न स्याल्लोकवत् । यथालोके स्थानैक्याभिप्रायेणोदेके उदकस्यैकीभावव्यवहारस्तथैकीभावव्यवहारः स्यादि-
त्यर्थः ॥ उभयगतेति ॥ विरुद्धयर्माधिकरणयोरैक्यायोगाज्जीवस्य असर्वकर्तृत्वादित्यागेनेश्वरगतसर्वकर्तृत्वादि-
सालक्षण्यग्रहणेनेश्वरस्य वा सर्वकर्तृत्वादित्यागेन जीवगता सर्वकर्तृत्वादिसालक्षण्यग्रहणेनेत्यर्थः ॥ सर्वेभ्येति ॥ आद्येति
व्याप्तेः द्वितीये संभव इति ॥ कर्माणीति ॥ पूर्वोक्ता कालाद्यभिमानिदेवताः कर्माणि तदभिमानि पुष्करः विज्ञानस्व-
रूप आत्मा जीवश्चेत्येतत्सर्वे अव्यये परे ब्रह्मणि एकैकी भवन्ति संश्लिष्टा भवन्तीत्यर्थः । अतश्च किमिति प्रश्नोत्तरमाह ॥ तेनैवेति ॥

जीवईश्वराभिन्नः तथा श्रुत्युक्तत्वादिन्यत्र व्याप्तिमाह ॥ योयथेति ॥ मुक्तजीवस्य निर्भक्त्येन सर्वकर्तृत्वादि विरुद्धप्रमा
भावात्तदभिन्नस्यैव स्वसर्वकर्तृत्वनिर्वाहः संभवतीत्याशयेन शङ्कते ॥ मुक्तजीवाभिन्नस्येति ॥ विरुद्धप्रमाभावोपनि
र्भक्ताभिन्नस्य सर्वकर्तृत्वरूपप्रमनिर्वाहासंभवात्कथंचिदित्युक्तं । निर्वाहुं निर्वाहिनुं । कुत इत्यत आह ॥ नहीति ॥
नहि यदभिन्नः पटः कदापि यदभिन्नतां यातीत्यर्थः । तर्हि श्रुतेः कागतिरित्यत आह ॥ ऐक्ययोक्तिस्त्विति ॥ स्वातं येन
स्वेच्छया । नात्र श्रुतरूपचरितार्थत्वं मुख्यत इत्यत आह ॥ एवं मुनेरिति ॥ एवं विजानतां मुनीनामात्माधिपतिब्रह्माति
मुक्तः परमात्मानं प्राप्य तादृशं भवति किमुतान्य इत्यर्थः । एतेन धृत्युदाहरणेन आंतरानुपपत्तिचाह ॥ निरंजन इति
॥ सन्निहितेति ॥ एका भवतीत्यतस्त्वभीपस्येत्यर्थः । तत्र क्रमेण सारूप्यसामीप्ययोर्भेदविना भूतयोरुक्तेरिति भावः यथा
तासं भवादाह ॥ इत्युक्तोपीति ॥ अत्राहारभयादाह ॥ मुक्तनोपीति ॥ अत्र परमात्मनेत्यस्य तत्प्रसादेनैत्यर्थो बोध्यः
तादान्म्यमुक्तिरित्यत्र चतुर्थतान्यर्थोदाहृतप्रमाणमाह ॥ हराविति ॥ तादात्म्यं हरिणेति योज्यं । हरावित्यनेन तस्मिन्ह
आत्मा अन्तःकरणनियंतं यत्र भवति तच्च तद्वत्तादान्म्यमिति वा तस्य हरेरात्मा देहो यत्र प्रवेशस्थानं भवति तच्च तद्वत्तात्मतदेव त
दान्म्यमिति वा तादान्म्यमौघ इत्युक्तं भवति ॥ अल्पेति ॥ अधमेत्यर्थः । एतन्नासा भवतीत्यादिकं ॥ वर्तमानेति
ना श्रुतं वर्तमानं निषेधादिन्यर्थः ॥ फलाध्यायेति ॥ चतुर्थाध्याय एव मुक्तिरूपफलविचारादिति भावः ॥ चेत्तन्
चेत्तनेति ॥ यदुक्तं प्रकृतिनयं ब्रह्मणश्चेत्तनाचेत्तनात्मकप्रचोपादानत्वेन तदभिन्नत्वमिति । तदुक्तं । तथात्वभोग्या
षयादिपदाभिधेयाचेतनस्य भोक्तृविषयशब्दाभिधेयचेतनत्वप्रसंगात् । यद्यदभिन्नाभिन्नतेनाभिन्नामिति व्याप्तेः । तथा
चाचेतनाभोग्यश्चेतनाभोक्तृत्वव्यवस्थानस्यात् न चेषापतिः प्रत्यक्षसिद्धत्वादिन्यर्थः ॥ समुद्रेति ॥ यथा फेनतर-

गादेः समुद्राभिन्नत्वेन परस्परमर्कयोपिव्यावहारिकभेदेनान्योन्यव्यवस्थातथेहापीत्यर्थः ॥ युक्तिविरोधपरिहारेपीति ॥
 प्रथमानि क्रमेकारणाभावादिति भावः ॥ ब्रह्मात्मकत्वनिरासेनेति ॥ प्रकृतिनयादिभाष्योक्तदिशा ब्रह्मोपादानकत्वा
 भावेन तदात्मकत्वेनिरस्ते उक्तशंकाया एवातुदयान्नतस्साधानान्यान्याख्यास्यानं युक्तमित्यर्थः । भोग्यस्य भोक्तृत्वापत्ते
 रितिव्याख्याने अश्रुतकल्पनंचेत्याह ॥ भोक्तृत्वमेवेति ॥ ५ ॥ तस्य जगत्कर्तृत्वस्य तेन युक्तिविरुद्धत्वलक्षणने
 साध्यवैकल्यपरिहरति ॥ घटसृष्टाविति ॥ ॐ नदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यः ॐ ॥ स्वतंत्रसाधनस्य तदन
 न्यत्वं ब्रह्मानन्यत्वं तदतिरिक्तं स्वतंत्रसाधननास्तीति यावत् आरंभणमुपादानंतदभावप्रतिपादकश्रुतेः अपरतंत्रत्वा
 दियुक्तिभिश्चेत्यर्थः । किमुक्तं भवतीति प्रश्नात्तरमाह ॥ स्वरूपसामर्थ्यादेवेति ॥ नतु साधनांतरापेक्षयेत्यर्थः ।
 आक्षेपमात्रस्याभिमतसाधकत्वाभावादाह ॥ विपर्यये पर्यवसानादिति ॥ न किंचित्त्वित्यादिरूपेणेत्यर्थः
 ॥ सिद्धसाधनतेति ॥ ईश्वरस्य स्वतंत्रसाधनसापेक्षतांगीकारादिति भावः । यतो भूमिजनयान्विश्वकर्माविद्याभौर्गोन्माहि
 ना विश्ववशा इत्युत्तरार्धेन सह किंस्विति श्रुतिव्याचष्टे । विश्वकर्मेति । वीत्युपसर्गाद्विभूवेति शेषोक्तिः । येन च अधिष्ठा
 नादिना और्गोदित्यस्यार्थः ॥ आहृणोदिति ॥ भूमिद्यामितिवर्तते कतमत्स्वित्ति किमित्यर्थः । कथेत्यस्यार्थः कथं रूपमि
 ति ॥ समत्वादिति ॥ कुत्साप्रश्रविते केषु क्षेपे किं शब्द इष्यत इत्युक्तेरिति भावः ॥ किंस्विद्धिमस्येति ॥ हिमस्य
 भेषजमौषधं निवारकं किंस्वित् किमित्यादिप्रश्नस्याग्निर्हिमस्य भेषजमित्यादिपरिहारवदित्यर्थः । युक्तिभिरिति बहुवचनघट
 नायाह ॥ अत्रेति ॥ ईश्वरः स्वतंत्रसाधननापेक्षत इति प्रतिज्ञायामित्यर्थः । अपरतंत्रत्वात् परसापेक्षत्वाभावात् ।
 स्वतंत्रत्वात् स्वच्छानुसारित्वात् अतो नाभेदः ॥ ॐ भावेचोपलब्धेः ॐ ॥ ईश्वरातिरिक्तस्वतंत्रसाधनस्य भावे सत्त्वे

उपलब्धेः प्रसंगः प्रमाणैरुपलब्धेतेतियावत् । तर्हि वेदानुक्तानां रमोपास्यानां गुणादीनामभावप्रसंग इत्यत आह ॥ भगव
दिति ॥ कतिपयगुणादीन्विशिष्योक्ता इतो न्येपिसंतीति प्रतिपादने सामान्यतः श्रुत्युक्तत्वं प्राप्तमिति भावः । अवष्टभ्य आ
श्रित्य ॥ ॐ सत्त्वाच्चावरस्य ॐ ॥ अवरस्य भगवदधीनस्य सत्त्वादेवनाद्वय इत्यर्थः । अद्भ्यः संप्रतः पृथि
व्यै रसाच्च विश्वकर्मणः समवर्ततायि तस्य त्ववष्टाविदधद्रूपमेतितत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्र इति श्रुतिव्याचष्टे ॥ तत्पुरुषा-
ख्य इति ॥ अवादीत्यादिपदेन पृथिवीतन्मात्राभिर्भूतगुणैः शब्दादिभिः आजानमित्यस्यार्थो जात इति । अथ शब्दो हेत्व
र्थ इत्याशयेनाह ॥ यस्मादिति ॥ उच्यते एको नारायण आसीदित्यादौ ॥ साधनाद्यपेक्षानि ॥ किंस्विदासीद
यादिसाधनोक्षेपः अद्भ्यः इत्यादिना चतद्भावः । न ह्येतद्वयं प्रकारांतरेण युक्तं । अतः स्वातंत्र्येण नास्ति तदधीनतया स्तीत्ये
वांगीकार्यतया चेदमपि न न्वित्यादि चोद्योत्तरमित्यर्थः ॥ ॐ असद्व्यपदेशाच्चेति चेन्न धर्मांतरेण वाक्यशेषात् ॐ ॥
नासदासीदिति प्रलये सर्वासत्त्वप्रतिपादनेन साधनस्यैवाभावात् तस्यैवराधीनत्वमिति चेन्न । स्वतंत्रत्वादि धर्मांतरेणैवा सत्त्व
व्यपदेशो न स्वरूपेण । तदभावात् कुतः तम आसीदिति वाक्यशेषे प्रकृत्यादिसत्त्वप्रतिपादनेन तदन्यथानुपपत्तेरित्यर्थः ।
नासदासीदोसदासीत्तदानीनासीद्रजनो न्योमापरोयत् । किंमावरीवः कुहकस्य शर्मन्वभः किमासीद्ब्रह्म गभीरं नमन्युरा
सीदमृतं न तर्हि नराभ्या अन्ह आसीत्प्रेकतः आनीदवातं स्वधया तदेकतस्माद्ब्रान्यं न परः किंच नासेति श्रुतिव्याचष्टे ॥ तदा-
नीमिति ॥ यदन्यद्वा योश्चातं रिशे च तत्सदिति वाच्यं तं रिशं चासीदिति श्रुत्यनुसारणा सच्छब्दस्य वाध्याकाशपरत्वात् सच्छब्द-
स्य पृथिव्यमजः परत्वादाह ॥ पंचभूभूर्नामिति ॥ रजः शब्द उपलक्षक इति भावेनाह ॥ गुणत्रयमिति ॥ परं व्यामा
व्याकृताकाशमिति तत्त्वोद्योतदीकायां व्याख्यातत्वेपि साधनसत्त्वाक्षेपप्रकरणादत्र परं व्यामप्रकृतिरिति व्याख्यानं । तर्हि तद

नीमितिस्पष्टत्वाद्भोक्तं । प्रकृतइत्यस्यार्थःप्रभावइति कुहेत्यस्यकुत्रेति शर्मन्नित्यस्यसुखार्थमिति आवरीवइत्यस्यावर्त
 तेति निवर्तानं वातप्रेरणांविना ॥ विकृतेति ॥ महदाद्यात्मनापरिणतरूपनासेत्यर्थः ॥ धर्मांतरापेक्षयेति ॥
 व्यक्तंनसीदित्यादिध्ययम् । तमआसीत्तमसागूढहमग्रेप्रकृतंसलिलंसर्वमाइदमितिवाक्यंव्याचष्टे ॥ यत्तमइति ॥
 आइत्यस्यार्थोअपारिमिति अप्रकृतंप्रभावरहितमितिसुदृढं । अन्यथास्वरूपतोअसत्त्वे व्यवहारं अयंभोक्ताइदंभोग्य
 मितिलौकिकैर्गक्रियमाणं ॥ वाचारंभणमिति ॥ विकारोनामधेयविकारिसर्वजगत् वाचारंभणवागालंबनमा
 व्रनवस्तुतोब्रह्मव्यतिरेकेणास्तीतितदभिमतार्थः । अजामेकांलोहितशुक्लकृष्णांवर्णांप्रजांजनयतींसरूपामितिपूर्वार्धेनसहा
 जोह्यकइतिश्रुतिंव्याचष्टे ॥ रजःसत्त्वेति ॥ तर्हिजीवेशभेदकिमायातमित्यतआह ॥ अत्रेति ॥ तस्यापिगुहाधिकरण
 न्यायेनभोगस्यसर्वदातदवद्धत्वस्वरूपत्यागस्यचसद्भावात् क्रियाप्रबंधेऽलडितिस्मरणादितिभावः । प्रकृतोपयोगमाह
 ॥ नित्यमबाध्यमिति ॥ एतेनदृष्टानुसारेणेत्यनेन ॥ श्रुतिश्रुक्तिभ्यामिति ॥ एकैकया असिद्धत्वेपिसमुचितयोर
 नेकत्वेनप्रावल्यात्तत्सिद्धिर्भवत्यतीतिभावः ॥ तत्तोपीति ॥ अनेकत्वापेक्षयास्वभाववलीयस्त्वस्यतयोःस्वभावोबलव्या
 नितिभमाणसिद्धत्वादितिभावः ॥ आभासत्वाच्चेति ॥ तथाचनानेकत्वेपिप्राबल्यामितिभावः । अनाद्यनंतमित्या
 दिबहुप्रमाणोदाहरणानुरोधेनाह ॥ प्रबलबहुप्रमाणेति ॥ विभज्यविविच्य तदर्थेप्रतीयमानार्थे अनुभवस्य
 शास्त्रविशिष्टत्वाभावादाह ॥ तदनुकूलइति ॥ शास्त्रार्थविषयतयाशास्त्रानुकूलइत्यर्थः ॥ तत्साधनत्वेति ॥
 ज्ञानादिरत्वेहेतुः एवमनुप्रमाणस्येत्याद्यपि सर्वविषयेप्रत्यक्षादुत्तमत्वे प्रमाणांतरत्वेति प्रत्यक्षावरत्वेहेतुः ॥ ॐ युक्तेः
 शब्दांतराच्च ॐ ॥ स्वेच्छयासाधनानंतरोपादानस्य युक्तेः युक्तत्वात् महिमाऽविरोधित्वादितियावत् । प्रागुक्त

शब्दोत्पत्तिरयशब्दस्यतद्देहकस्यसत्त्वाच्चनसाधनाभावोवाच्यइत्यर्थः ॥ लोकसिद्धत्वादिति ॥ स्वार्थीनभूत्यादि-
सापेक्षमहत्तेः राजादौदृष्ट्यादितिभावः ॥ साम्येनेति ॥ दृढांगस्यलीलायादङ्गहीत्वागच्छतस्तान्निरपेक्षत्वप्रसिद्धेरि-
तिभावः ॥ अधिकोत्कर्षेति ॥ सकलवैभवेनरजगमनस्यतद्धेतुत्वदर्शनादितिभावः । राजस्तत्सत्त्वात्तथास्तुप्रकृते
साधनोक्तत्वेनउक्तं ॥ साधनसत्त्वाभ्युपगमेनेति ॥ उक्तरीत्येतेशेषः । अद्वाःसंभूतोहिरण्यगर्भइत्यष्टावितिश्रु-
तिः । हिरण्यगर्भःअनुप्रलक्षितैःभूतैःसंभूतइति । कलापुहूतःकाष्ठाश्चाहोरात्राश्चसर्वज्ञः अधमासामासाक्रतवः संवत्सर-
श्चकल्पंतामित्यनेनोक्ताः कलाव्यष्टादेवताश्चसंभूताइतितत्त्वप्रदीपिव्याख्याता ॥ प्रतीतेश्चेति ॥ ईश्वरकर्तृकहिरण्यगर्भ-
उत्पत्तेरैवावशिष्टसाधनान्तरप्रतीतेरित्यर्थः ॥ प्राचीनेति ॥ अद्वाःसंभूतःपृथिव्यैरसाच्चेत्यादीत्यर्थः ॥ ॐ पठवच्च ॐ ॥
पठवच्चैवावशिष्टसाधनान्तरप्रतीतेरित्यर्थः ॥ ॐ यथाप्राणादिः ॐ ॥ यथाप्राणदेहद्रियादिकमेरणार्थमीशेनानुप्रविष्टत्वेनास्य
वैश्वदेवोत्पत्तिरसाधनान्तरप्रतीतेरित्यर्थः । ननुनप्रवेगमात्रमुच्यतेनमेरणार्थमित्यतआह ॥ अन्यथेति ॥ ६ ॥ तदनंतरं एते
नेत्यनंतरं । अनन्तरंकोऽङ्गदेव । अनुभवात् यदादिकार्ये आंतइति भवेत्तःआंतिरित्यर्थः ॥ एवंचेति ॥
सहजोदिकं अन्यानार्थीनजीविकर्तृकप्राणत्याद्वयवदितिप्रयोगादितिभावः ॥ ॐ इतरव्यपदेशाच्छिताकरणादिदोष-
इत्युक्तिः ॐ ॥ इतरस्यजीवस्यजीवाद्भवतीत्यत्रकारणत्वेनव्यपदेशात्तस्यस्वतंत्रकरणत्वमितियदितिहिहिताकरणाहित-
करणयोर्दोषान्वयप्रसक्तिः । तत्तस्यनस्यातामितियावत् । नहिस्वतंत्रस्यतद्व्युक्तं । ईश्वरार्थीनकर्तृकत्वेवसयथाकारयति
तथाक्रमेणानित्तदोषान्वमितिभावः ॥ नियमादिति ॥ लोकेमासादादिमहाकार्यकर्तुः श्रमादेःदर्शनादितिभावः ।
॥ ॐ अधिकंनुभेदनिर्देशात् ॐ ॥ ब्रह्मतु अधिकशक्त्यादिमत्वेनजीवतोभ्यधिकं श्रोतेत्यादिनाभेदस्याखिलश्रोतृ-

त्वाद्यतिशयस्य निर्देशादित्यर्थः ॥ ईश्वराभ्युपगमोति ॥ अभ्युपगमे तत्साधकमानविरोधः । तेन कर्तृत्वेनैव सिद्धेः
 अनभ्युपगमे दृष्टांताभाव इत्यर्थः ॥ परसिद्धे नैवेति ॥ तथा च नंदं साधनानुमानं किंतु दूषणानुमानं यदीश्वरो न न्या
 पेक्षया जगत्कर्ता तर्हि चेत्तत्तत्त्वाज्जीवो विरोधोऽपि तथैव जगत्कर्ता स्यादिति परसिद्धे नैव परस्य बोधनादित्यर्थः । यथाहुः परसिद्धे दूषण
 मिति ॥ ॐ अहमादिवच्च तदनुपपत्तिः ॐ ॥ जीवस्य चेत्तत्तत्त्वैव्यश्मादिवत्पाषाणादिवत् अस्वतंत्रत्वेन स्वतंत्रकार
 णत्वा नुपपत्तिरित्यर्थः । तर्हि कथं निर्णय इत्यत आह ॥ स्वतंत्रो होति ॥ स्वरूपप्रमितिप्रवृत्तिपुपरानपेक्षत्वं हि स्वतंत्रत्वं
 कार्यकरणे परानपेक्षत्वं च तद्वदेकदेशभूतं प्रवृत्तौ परानपेक्षरूपत्वात् समुदायत्वेनैकदेशसाधनचरंगतं । शतवत्त्वेन पंचाश
 त्वसाधनात् अतस्तदेव प्रयोजयकमित्यर्थः ॥ अपिशब्दार्थ इति ॥ तथापीत्यर्थ इत्यर्थः । एतेन जीवस्यास्वातंत्र्यप्रयु
 क्तकर्तृत्वकथनेन ॥ कर्मसापेक्ष नयेति ॥ जीवस्यास्वतंत्रकर्तृत्वेऽपि निहिता क्रियादिदोषप्रसक्तिः स्वीयहितक्रियादिप्र
 तिबंधकवशात्तदुपपत्तिरित्यर्थः । भाष्ये इच्छानुसारेण कदाचिदेकमंगकदाचित्सर्वार्ण्यगानि गयति चेष्टयत इत्यर्थः । पूर्वा
 रुचिभूचयवैवाह ॥ अस्वातंत्र्यस्येति ॥ ॐ उपसंहारदर्शनात्तन्निर्देशक्षरिवाह ॐ ॥ जीवोऽपसंहारस्य आर
 ब्धकार्यसमापनस्य दर्शनात्तत्स्वतंत्रकर्तृत्वानुपपत्तिरिति चेन्न । क्षीरवत् यथा गोपुद्गदयमानं क्षीरं प्राणाधीनं तथा जीवप्रतीय
 मानमपि तदीशानीमित्यर्थः । अवसाययति समापयति ॥ ॐ देवादिवदपिलोके ॐ ॥ देवादीनामिव सतोऽपि ईश्व
 रस्यानुपलभ्योक्तः । तेषां तादृशसामर्थ्येनादृश्यत्वेऽपि शस्यतत्त्वत इत्यत उक्तं ॥ अपिलोको इति ॥ पिशाचादीनाम
 पि तादृशसामर्थ्यमस्ति किम्वीश्वरस्येत्यर्थः ॥ तच्चेति ॥ अभिमान्यधिकरणे तादृशवत्त्वप्रतिपादितमित्यर्थः । तदभा
 वात् अश्रुतकल्पनाभावात् युक्तीनामित्येत्याहारं विना योजयति ॥ वाक्यानामिति ॥ ॐ कृत्स्नप्रसक्तिर्नि-

वयवत्वशब्दकोपोवा ओं ॥ जीवः सर्वकार्येषु सर्वसामर्थ्येन प्रवर्तते एकदेशेन वा नाद्यः तृणादानादावापकृत्स्न-
 त्वासर्थ्यप्रसक्तः न द्वितीयः निरंशत्वप्रतिपादकश्रुतिविरोधादित्यर्थः । अयमित्यनुवादः । एतेन निरंशत्वश्रुतिव्या-
 जोपेन ॥ कार्यानुसारेणेति ॥ शिलोद्धरणेन सर्वशक्त्या प्रवृत्तिः तृणोद्धरणे एकदेशेन प्रवृत्तिरित्यर्थः । उपहितः उपाधि-
 बद्धः ॥ सर्वस्येति ॥ महारजनाद्युपाधेः स्वासंबद्धभागादेव भेदकत्वादिति भावः ॥ स्वाभाविकाद्वित्वेति ॥
 अन्यथोपाधिसंबंधात्पूर्वअंशव्यवहारायोगादिति भावः ॥ अनवस्थेति ॥ तस्याप्यौपाधिकांशसंबंधस्यैव कव्यत्वादि-
 ते भावः ॥ नापीति ॥ अविद्याया अपि अस्वतंत्रत्वादिति भावः ॥ ७ ॥ उक्ततन्याग्रइति ॥ प्रथमाध्यायोक्तप-
 णाणानीत्यर्थः ॥ नेह नानेति ॥ इह ब्रह्मणि नाना अंशादिविभागो नेत्यर्थः ॥ एतेनेति ॥ ईश्वरस्य दोगैव प्रतिपा-
 दनेनेत्यर्थः । न हि स्वदोषपरिहाराक्षमः परदोषपरिहरतीति युक्तमिति भावः ॥ ओं श्रुतेस्तु शब्दमूलत्वात् ओं । ने-
 त्रस्य कर्तृत्वयुक्तिविरोधः श्रुतेस्तु । लोकविरुद्धधर्माणामीशे अविरुद्धत्वप्रतिपादकश्रुतेरेव । श्रुत्युक्तमपि युक्तिविरुद्धकथ-
 मभ्युपयमित्यत उक्तं ॥ शब्दमूलत्वादिति ॥ शब्दैकप्रमाणकत्वादीश्वरस्य न तत्र युक्तिविरोधः शंक्य इत्यर्थः ॥ शब्दैकस-
 मधिगम्यत्वस्येति ॥ शब्देतरप्रमाणगोचरत्वस्येत्यर्थः । तथोक्तइति अमनुरवागनिद्रोऽप्रवृत्तिरित्युक्त्येत्यर्थः ।
 स्वयंतुमंतृत्वादिमनुरित्याद्युक्तइत्यपि ध्येयं ॥ ओं आत्मनि चैवं विचिन्ता आहि ओं ॥ आत्मनि परमात्मन्येव अंशविधा-
 युक्तिविरोधनिरासकाः विचिन्ताः अधटितयट्काः शक्तयः सति न जीवे विचित्रशक्तिरिति श्रुतेरित्यर्थः । विचित्रशक्त्युक्तिवि-
 रोधनिरासकत्वं कुत इत्यत आह ॥ तदुक्तमिति ॥ गीताभाष्ये इति शेषः ॥ ओं स्वपक्षदोषाच्च ओं ॥ जीवपक्षकृत्स्नप्रस-
 क्त्यादिदोषादेव युक्तिविरोधानां विरोधतानेन तव्य इत्यर्थः । निरंतरशब्दार्थो निर्भेदइति ॥ पुण्यपापेति ॥ तेन स दोष

इत्यनेन पुनरुक्तिरिति भावः ॥ ॐ सर्वोपताचत दर्शनात् ॐ ॥ आत्माख्यदेवतासर्वाभिः शक्तिभिरुपेता ॥
 तथाच ज्ञापकसर्वैरुक्तिरिति श्रुतेरित्यर्थः । आत्मनीतिप्रकृतत्वात्सर्वोपतइति पुष्टिर्गनिर्देशः स्यादित्यत आह ॥ श्रुत्यनुसारेण
 नि ॥ ॐ विकरणत्वाच्चेति चेत्तदुक्तं ॐ ॥ अपाणीत्यादौ हस्तादिकरणशून्यत्वोक्तेर्न शस्यकर्तृत्वमिति चेन्न ॥
 तत्करणादिराहित्यं प्राकृतविषयमित्यत्र न तस्येत्यनेनोक्तं यत इत्यर्थः । मृतस्येति दृष्टान्तः ॥ प्राकृतविषयत्वेनेति ॥
 यत्र कार्यप्रकृतिजन्यमित्युक्तेरिति भावः ॥ ८ ॥ अपूर्णत्वादिति ॥ सृष्ट्यादिनायत्प्रयोजनं तदनूत्वादिति भावः
 ॥ ॐ न प्रयोजनवत्त्वात् ॐ ॥ नेश्वरप्रवृत्तिः स्वप्रयोजनार्था कुतः प्रयोजनवत्त्वात् । प्रवृत्त्यायत्प्रयोजनं प्रागेव तद्व
 त्वादिति भावः ॥ प्राप्तप्राप्तव्येति ॥ प्राप्तप्राप्तव्येनासौ तथोक्तस्तस्मादित्यर्थः ॥ ॐ लोकवत्तुलीलाकैवल्यं ॐ ॥
 लोकमत्तार्द्वत्त्यादिक्रियायथा तथेशस्यापि सृष्ट्यादिक्रिया लीलायाः कैवल्यं कैवल्यं प्रयोजनं विना लीलेवेत्यर्थः ॥
 ॥ लोकानुग्रहेति ॥ अनेन कृपालूनां कैवल्यं परप्रयोजनोद्देशेन प्रवृत्तेर्दृष्टत्वात्परमकृपालोरीश्वरस्य प्रयोजनोद्देशेन प्रवृत्ति
 रित्यपि समाधानं सूचितं ॥ ९ ॥ नैर्घृण्येति ॥ निर्दयत्वमित्यर्थः । विभागेन विषमतया ॥ ॐ वैषम्यनैर्घृण्येन
 सापेक्षत्वात्तथा हि दर्शयति ॐ ॥ नेश्वरस्य वैषम्यनैर्घृण्ये कर्मसापेक्षत्वात् हियस्मात्तथा प्रस्तुतार्थदर्शयति ॥
 पुण्येन पुण्यमिति श्रुतेरित्यर्थः ॥ ॐ न कर्मावभागादिति च ज्ञानादि दत्त्वात् ॐ ॥ ईश्वरापेक्ष्यं कर्म नास्ति कुतः अदि
 भागान् अस्वतंत्रत्वात् तस्यापीशकृतत्वादिति यावत् । स्वकृतकर्मापेक्षया फलदानेनैव प्रमयाद्यनिस्तारदिति चेन्न ॥
 कर्मप्रवाहस्यानादित्वेन पूर्वपूर्वकर्मानुसारोत्तरोत्तरं कर्मकारयित्वा तदनुसारेण फलदानेन दोषाभावादित्यर्थः ॥ ॐ उपप-
 द्यते चाप्युपलभ्यते च ॐ ॥ कर्मापेक्षणेऽपि स्वातंत्र्यमुपपद्यत एव । तस्य स्वाधीनत्वात् स्वाधीनकर्मोपेक्षानामानपेक्षे

नत्वात्मनिकर्तृत्वावगाहानुभयइत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ अहंहुःस्वीत्येतदपिव्यवहारमिति वक्तुं शक्यत्यादिति भावः ॥ परस्परश्रयेति ॥ प्रकृतैः कर्तृत्वसिद्धौ अहं करोमीत्यादेः व्यववहारमात्रत्वादिदेः तत्सिद्धौ दृष्टान्तस्य साध्यविकलत्वेनानुमानस्याविरोधकत्वेन प्रकृतैः कर्तृत्वसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयप्रसंगादित्यर्थः । इदं रेखानुसारित्वस्य घटादिमृष्टावपि सत्त्वेन न दृष्टान्तः साध्यविकलइति भावनं ह ॥ प्रतिपादयिष्यत इति ॥ उत्तरश्च तद्वयेत्यर्थः ॥ ॐ पर्यानुबन्धे तत्रापि ॐ ॥ दयापयः क्षीरं स्वतो दध्यात्मना परिणमते यथा चांबुजलं स्वतोगच्छति तथा प्रधानं कर्त्रिति चेन्न । तत्रापि पयः प्रभृतिष्वपि ईशप्रकृतेः श्रुतिसिद्धत्वादित्यर्थः । स्यंदते स्रवति स्यंदस्रवणइति यातोः । पर्यानुबन्धे वायस्कान्तोऽपि ईशधीनोऽस्ति स्वत्यत आह ॥ उदाहरणेति ॥ तदेव व्यनक्ति ॥ नहीति ॥ ॐ द्यतिरेकानवस्थितेऽन्येऽन्येष्वस्तत्वात् ॐ ॥ न ऋतइति श्रुत्या ईशव्यतिरेकेण कस्यापि कर्मणोऽनवस्थानाच्च न कोऽपि दृष्टान्तः सिध्यति । अतो न पेक्षणीयत्वात् सांख्येनानादरणीयत्वाच्चाचेतनस्य कर्तृत्वमित्यर्थः । निषुसीदगणपते गणपुत्वा माहुर्विप्रतमं रुचीनां न ऋते त्वत्क्रियते किंच नारे महामैकमधवं च त्रयर्चेति श्रुतिव्याचष्टे ॥ इद्विधेति ॥ मगवच्छब्दार्थो धनवर्गित्वादि निषुसीद अत्यंतस्थितो भव । निस्वित्युपसर्गद्वयं अर्कमित्यस्यार्थः परमानंदमिति त्वांत्वमेवेत्येतद्वयं क्रमेणोपपादयति ॥ यत इति ॥ विशब्दार्थो विशेषेणेति आरइत्यस्य दूरेऽसमिपेवेति ॥ १ ॥ तर्हि प्रधानस्य प्राधान्यं न स्यादित्यत आह ॥ दधेति ॥ ॐ अन्यत्राभावाच्च न तृणादि क्षन् ॐ ॥ अन्यत्र ईशादन्याधारत्वेन जगतोऽभावात् तत्प्रेरणां विना कस्यापि कार्यस्य सत्त्वाभावादिति यावत् । तं विना प्रकृत्यादिकारणसत्त्वाभावाच्च तृणादीनां पर्जन्यइवेन श्वरोऽनुग्राहकमात्रं किंतु सर्वस्वतंत्रत्वेत्यर्थः ॥ सर्वपदायानामिति ॥ तथा च तदुदाहरणेन प्रकृतानुपयोगीति भावः । अमेदमतिपादकत्वप्रमं वारयति ॥ तदधीनसत्तेति ॥ द्रव्यं प्रकृतिः

नत्वात्मनिकर्तृत्वावगाह्यनुभवइत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ अहंहुःस्वीत्येतदपिव्यवहारमिति वक्तुं शक्यत्वादिति भावः ॥
॥ चरस्तराश्रयेति ॥ प्रकृतेः कर्तृत्वसिद्धौ अहंकारोमीत्यादेः व्यवहारमात्रत्वसिद्धिः तत्सिद्धौ दृष्टान्तस्य साध्याविकलत्वेनानु-
मानस्याविरोधकत्वनप्रकृतेः कर्तृत्वसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयप्रसंगादित्यर्थः । इत्थरेछानुसारित्वस्य घटादिमृष्टावपि सत्त्वेन
न दृष्टान्तः साध्याविकलइति भावनं ह ॥ प्रतिपादयिष्यत इति ॥ उत्तरस्मृत्तद्वयेनेत्यर्थः ॥ ॐ पर्योऽनुबन्धे तत्रापि ॐ ॥
यथापयः क्षीरं स्वतो दध्यात्मना परिणमते यथाचांबुजलं स्वतो गच्छति तथा प्रधानं कर्त्रिति चेन्न । तत्रापि पयः प्रभृतिष्वपि
ईक्ष्मप्रहृतेः श्रुतिसिद्धत्वादित्यर्थः । स्यंदते स्रवति स्यंदस्त्रवणइति यातोः । पर्योऽनुबन्धे वायस्कान्तोऽपि शाधीनां स्त्वि-
त आह ॥ उदाहरणेति ॥ तदेव व्यनक्ति ॥ नहीति ॥ ॐ ह्यतिरेकानवस्थितेऽश्रानपेक्षत्वात् ॐ ॥
नक्तइति श्रुत्या ईशव्यतिरेकेण कस्यापि कर्मणोऽनवस्थानाच्च न कोऽपि दृष्टान्तः सिध्यति । अतो न पेक्षणीयत्वात् सद्भिरनादरणी-
यत्वाच्चाचेतनस्य कर्तृत्वमित्यर्थः । निषुसीदगणपते गणेषु त्वामाहुर्विभ्रतमं कवीनां नक्तते त्वत्क्रियते किंच नारे महामकमधवांचि-
त्रयर्चेति श्रुतिव्याचष्टे ॥ इद्विधेति ॥ ममावच्छब्दार्थो धनवानित्यादि निषुसीद अत्यंतस्थितो भव । निस्वित्युपसर्ग-
द्वयं अकर्मित्यस्यार्थः परमानंदमिति त्वांत्वमेवेत्येतद्वयं क्रमेणोपपादयति ॥ यत इति ॥ विशब्दार्थो विशेषेणेति ।
आरइत्यस्य दूरसमीपेवेति ॥ १ ॥ तर्हि प्रधानस्य प्राधान्यं न स्यादित्यत आह ॥ यथेति ॥ ॐ अन्यत्राभावाच्च न तृणादि-
क्षन् ॐ ॥ अन्यत्र ईशादन्याधारत्वेन जगतोऽभावात् तत्प्रेरणां विना कस्यापि कार्यस्य सत्त्वाभावादिति यावत् । तं विना प्रकृ-
त्यादिकारणसत्त्वाभावाच्च तृणादीनां पर्जन्यइत्येने श्वरोऽनुग्राहकमात्रं किंतु सर्वस्वतंत्र एवेत्यर्थः ॥ सर्वपदार्थानामिति ॥
तथा च तदुदाहरणेन प्रकृतानुपयोगीति भावः । अभेदमतिपादकत्वप्रभं वारयति ॥ तदधीनसत्तेति ॥ द्रव्यं प्रकृतिः

त्वादितिभावः ॥ सिद्धांतइति ॥ मास्तुप्रयोजनमित्युक्त्योर्व्याहितिमुपपादयितुं तदर्थो विरोधमाह ॥ नहीति ॥
 सप्रयोजनस्यैवाभ्युपगमसिद्धांतत्वादितिभावः ॥ ३ ॥ ॐ पुरुषाश्मवादि तिचेत्तथापि ॐ ॥ अत्रतथेत्यस्याद्युक्तिः
 अव्ययानामनेकार्थत्वादेकस्यतत्रेत्यर्थकत्वं । द्वितीयस्यव्यतिरेकानवस्थितेरित्युक्तपरामर्शकत्वं । तथाचयथापुरुषस्यच
 तनस्यसंबंधेनशरीरमभ्यनयनादिकर्तृ तद्वत्प्रधानंजीवसंबंधाज्जगत्कार्त्तिकेतिचेत् । तत्रापिपुरुषाश्मदावधितथाईश्वरव्यतिरेके
 णानवस्थितिः । ततश्चदृष्टांताभावइत्यर्थः ॥ पुरुषोपसर्जनस्येति ॥ पुरुषाख्यामुख्यसहकारिसहितस्येत्यर्थः ।
 निवृत्तानिषण्णा हेतुकंमन्यमानः स्वात्मानंहेतुकंमन्यमानः । श्रुत्यवष्टुभेन श्रुतिबलेन ॥ ॐ अंगित्वानुपपत्तेः ॐ ॥
 जीवस्य प्रधानत्वेत्वयोच्यमाने सर्वजनसिद्धस्यशरीरं प्रत्यंगित्वस्य प्रधानत्वस्यानुपपत्तेर्नोक्तदृष्टांतोयुक्तइत्यर्थः । अं
 गमप्रधानं ॥ ४ ॥ दोषःसाध्यवैकल्यं । नऋतइतिश्रुत्यातत्रापीश्वराधीनत्वमित्यतआह ॥ श्रुनेरिति ॥ प्रत्यक्ष
 बाधादित्यर्थः ॥ ॐ अन्यथानुमितौचज्ञशक्तिवियोगात् ॐ ॥ प्रागुक्तादन्यथाजीवप्राधान्येनप्रकृतेरुपसर्जनत्वे
 नानुमितौच शरीरत्वरूपांगित्वानुपपत्तिः कुतः ज्ञशक्तिवियोगात् । ज्ञस्यजीवस्यशरीरसंबंधे शक्त्यभावादित्यर्थः ।
 ॥ अन्यनरेति ॥ अक्षत्त्वपक्षेजीवस्यव्यर्थं शक्तत्त्वपक्षेशरीरवैयर्थ्यमित्यर्थः ॥ पूर्वमप्येवमिति ॥ प्रकृति
 संबंधीक्रेवलस्यशक्त्यभावात्प्रकृत्यंतरसंबंधस्येतिवाच्यं । एवंतत्रापीत्यनवस्येत्यर्थः । ननुप्रकृतिसंबंधस्यानादित्वात्त
 दर्थप्रकृत्यंतरसंबंधापेक्षेत्यतो नानवस्येत्यतआह ॥ अनादितेति ॥ उदाहर्तव्येति ॥ अचेतनसंबंधस्यैवप्रकृतिरि
 तिनियमेव्यभिचारस्थलत्वेनेतिशेषः ॥ ॐ विप्रतिषेधाच्चासमंजसं ॐ ॥ सर्वश्रुतिस्मृतियुक्तिविरुद्धत्वाच्चाानीश्वर
 ममतममंजसमित्यर्थः । परंस्वतंत्रं ॥ ५ ॥ परमाण्वारंभेति ॥ त्र्यणुकषष्ठभागस्यद्व्यणुकादिक्रमेणकार्यारंभकत्वं

मेव न तु तदात्मना परिणामवादेत्यर्थः । ईश्वरस्याष्टगुणमात्रत्वं वक्तुं उपोद्धातमाह । षट्खल्वित्यादिना ॥ गुणाश्रय इति ॥
 गुणात्यंताभावानाधिकरणमित्यर्थः । तेन प्रथमक्षणावच्छिन्नघटेनाव्याप्तिः । अन्यत्कार्यरूपं ॥ कर्मान्यत्व इति ॥
 अत्र कर्मसामान्यद्रव्यव्यावृत्तये क्रमेण विशेषणानि । ननु गुणगुणत्वसमवायस्य द्रव्यत्वाद्यभावस्यापि सत्वेनासंभवं दिङ्मक्षण
 मिति चेन्न । संयोगसमवायान्यतरसंबन्धेन यद्यत्रास्ति तत्प्रत्येव स आश्रय इत्यंगीकारात् । गुणस्याभावसमवायौ प्रति विशेष
 ण विशेष्यभावेनाश्रयत्वोपसंयोगसमवायान्यतरसंबन्धेनानाश्रयत्वादिति भावः ॥ संयोगविभागयोरिति ॥ न च सं
 योगविभागयोरतिव्याप्तिः । उभयासमवारीकारणत्वस्य विवक्षितत्वादिति भावः ॥ नित्यमिति ॥ अत्र संयोगविशे
 षगगनसमवायव्यावृत्तये क्रमेण विशेषणानि । नन्वत्रानेकसमवेतत्वं नामानेकत्वसंख्यावत्समवेतत्वं वा स्वाश्रयप्रतियोगि
 कान्योन्याभाववत्समवेतत्वं वा । नाद्यः रूपत्वे अव्याप्तिः । तदाश्रये रूपसंख्याभावात् । न द्वितीयः एकपदव्यय
 धर्मात् । विशेषाणां प्रतिव्यक्त्यनियतत्वेनैकस्य विशेषस्य स्वाश्रयप्रतियोगिकान्योन्याभाववत्समवेतत्वाभावेन तत्रातिव्या
 प्त्यभावात् । न च विशेषसमुदायेति व्याप्तिः । समुदायिभिरसमुदायाभावात् । भावेनातस्य समवेतत्वाभावेन तेनैव तद्व्या
 वृत्तेरिति चेदुच्यते नात्रैकत्वं लक्षणशरीरागतं । किंतु सामान्यसर्वत्रानुगतव्यवहारहेतुत्वादेकमेव न तु विशेषपक्षप्रतियव्यक्ति-
 भिन्नमिति स्वरूपकथनार्थमिति समुदायाविदः । नन्वथापि कालाकाशसंयोगतिव्याप्तिरिति चेन्न अनंगीकारात् । तयोर
 मूर्तत्वेन परस्परसंयोगाभावेनामूर्तत्वं भागाभावाच्चेत्यर्थः ॥ अनेकविधाभिनि ॥ सत्ताद्रव्यत्वादि रूपेण परापरोभयविध
 रूपेत्यर्थः ॥ नित्य इति ॥ संयोगाकाशव्यावृत्तये क्रमेण विशेषणे ॥ अंत्या इति ॥ अतैर्भावा इत्यर्थः । गुणादीनां
 व्यावर्तकाणामभावस्वरूपं व्यावर्तकतया विद्यमाना इति यावत् । आद्यपरिमाणुभृतिषु सामानगुणकर्मजातिमत्सु यागिनामय

मस्माद्भिन्नइतिव्याप्तिचिबुद्धिजनकस्यान्यस्याभावात्तदर्थतन्मात्रवृत्तितयाव्यावृत्तिबुद्धिजनकाविशेषाङ्गीक्रियते । अत्रा-
न्याइत्येवलक्षणं अन्यत्स्वरूपकथनमिति बोध्यं । सतपदार्थेषु यद्यत्र स्वसमवेतकार्यजनकत्वमिति फलितार्थः । द्रव्य
मेव न गुणादिकंसमवायिकारणं ॥ आदिस्तुष्टाविति ॥ महेश्वरसिमृक्षया परमाणुषु क्रियोत्पद्यते । ततो द्वयोर्द्वयोरन्यो
न्यसंयोगेन द्व्यणुकोत्पत्तिस्त्रिभिर्ब्यणुर्कस्यशुक्रमित्यादि क्रमेण महापृथिव्याद्यात्पत्तिरित्यर्थः । प्रत्यासन्नप्रत्यासत्तियुक्तं ।
॥ अवधृतसामर्थ्यमिति ॥ अवधृतं सम्यङ्निश्चितं सामर्थ्यकार्यजनने यस्य तत्तथोक्तं । तदवधारणे हेतुश्चानन्यथा
सिद्धत्वं । अत्र तत्तु त्वव्यावृत्तये क्रमेण विशेषणे ॥ कार्यकार्थेति ॥ कार्येण सहैकत्रसमवायः कारणेन सहैकत्रसमवा-
यश्चेत्यर्थः ॥ कार्यद्रव्यस्येति ॥ यथा तत्तु संयोगः पटलक्षणकार्येण सहैकत्र तत्तु पुंसमेवेतः पटसमवायिकारणं ।
॥ कार्यगतिति ॥ यथा तत्तु रूपकार्येण पटेन सहैकत्र तत्तु पुंसमेवेतं पटरूपासमवायिकारणं ॥ कर्मचेति ॥ यथा तत्तु त्रि-
यापटलक्षणकार्येण सहैकत्र तत्तु पुंसमेवेतापटगतविभागकारणं । अत्र च शब्देनाश्रयगतगुणानामादिशब्देन कार्यकार्थप्रत्यास-
त्तेश्च ग्रहणं । यथा पार्थिवपरमाणुगतरूपादिकं प्रति पार्थिवपरमाणुतेजः संयोगस्वरूपादिलक्षणकार्येण सह परमाणुलक्षणैकार्थ-
समेवेतत्वेन कारणत्वं ॥ कारणगतगुणकर्मणीति ॥ कर्मसमवारीकारणगतगुणकर्मणीत्यर्थः । यथा फलगतं गुरुत्वं तद्वत्तप-
तनं प्रति तल्लक्षणकार्येण सह फललक्षणैकार्थसमेवेतमसमवायिकारणं । यथा वा फलगतं द्वितीयपतनं तद्वत्तृतीयपतनासमवायि-
कारणं । इदं चैकदेशिमतेन । वस्तुतस्तु तृतीयादिपतनं प्रति वगस्यैवासमवायिकारणत्वं । अतएव सुधायां कर्मण आश्रय-
गताः गुरुत्वद्रवत्वसंयोगा असमवायिकारणमित्येवोक्तं ॥ संख्यादिनैवेति ॥ परमाणुगतद्वित्वेन द्व्यणुकपरिमाणं तद्वत्त-
त्रित्वेन यणुकपरिमाणं आदिपदेन वतुलपिण्डपरिमाणं कारणप्रचयसंग्रहः । तत्राप्यवयवपरिमाणस्य हेतुत्वमिति भावः ।

॥ एतदन्यदिति ॥ समवायसमवायिभिन्नमित्यर्थः ॥ शिष्टषड्गुणायोग्यइति ॥ नित्यथार्थज्ञानस्येश्वरस्य मोहासंभवेतत्प्रभवरागद्वेषयोरयोगेनतज्जन्यधर्माधर्मयोरभावात्तन्निमित्तसुखदुःखयोर्नित्यज्ञानत्वादेवस्मरणलक्षणकल्पकाभावेनभावनाख्यसंस्कारस्यचायोगाच्छिष्टषड्गुणायोग्यइत्यर्थः ॥ ॐ महर्दीर्घवद्वाञ्छस्वपरिमंडलाभ्यां ॐ ॥ यथामहत्वाद्दीर्घित्वाच्चपरिमाणोक्तुर्णकादिकार्यगतं परिमाणं जायते तथा च ह्रस्वत्वात्पारिमांडिल्याच्चपरिमाणात्तत्कार्येपरिमाणसुत्पद्येत । अन्यथामहत्त्वदीर्घित्वाभ्यामपि नाप्येतद्विशेषादित्यर्थः ॥ न तावदिति ॥ नापि बाधकभावाभावाभ्यामिति तावच्छब्दः ॥ प्रत्यासत्तिरेवेति ॥ न तु सामर्थ्यावधारणमिति लक्षणाभावएवेत्यर्थः । तत्रयं पुरस्कृत्यस्य यंप्रतिपूर्वभावोवगम्यते तत्तेनान्यथासिद्धमित्युक्तान्यथासिद्धिसत्त्वादिति भावः ॥ महत्त्वेपीति ॥ उक्तान्यथासिद्धेस्तत्रापि वक्तुं शक्यत्वादिति भावः । बाधकं शक्ते ॥ पारिमांडल्यादेरिति ॥ नास्ति नोहानिरिति ॥ व्यणुकादिसर्वकार्याणामपेक्षिकाणुत्वसत्त्वेन तत्राणुशब्दवाच्यत्वस्यैष्टत्वादिति भावः । ननु परमाणुगतपरिमाणमेव अणुपरिमाणं न व्यणुकादिसर्वकार्यगतमतः कथमिष्टापत्तिरित्यत आह ॥ संकेतमात्रमिति ॥ अवर्जनीयप्रत्यासत्तिर्नैतत्त्रहैतत्त्वंतरमाह ॥ व्यणुकादीनि ॥ तथा चानन्यगत्या पारिमांडल्यादेरेव कारणत्वमिति न सामर्थ्यावधारणाभावइति भावः । ननु संख्यादिनैव तज्जन्यमित्युक्तत्वात्कथं कारणतां तत्राभावइत्यत आह ॥ संख्यादेरिति ॥ व्यणुकादिगतबहुत्वसंख्यादेः व्यणुकादिमहत्त्वादेरेव भक्तत्वं प्रसंगादित्यर्थः । तथा च तत्रापि परिमाणस्यारंभकत्वं न स्यादिति भावः । तत्परमाणुगतसंख्याया अपि व्यणुके महत्त्वादेरेव भक्तत्वं प्रसंगादित्यर्थः ॥ भिन्नतयेति ॥ समवायिकारणाद्विविक्ततयेत्यर्थः । तथा विधेयस्य वदंदादेर्निमित्तकारणत्वादिति भावः ॥ द्वित्वसमवायिकारणात्पुनः सकाशादिति शेषः ।

अभ्युपगम्य संयोगस्यकारणत्वं विवक्षितः व्यतिषेगविशेषविशिष्टः ॥ कस्नदेति ॥ व्यतिषेगविशेषविशिष्टतू
 नामेवपटत्वादितिभावः ॥ ॐ उभयथापिनकर्मतस्तद्भावः ॐ ॥ उभयथापीभ्वरेछायानित्यत्वानित्यत्वरूपप्र-
 कारद्वयेपिपरमाणुषुकर्मनसंभवत्यतस्तद्भावः । द्व्यणुकादिकार्याभावइत्यर्थः । तस्याः सकाशात् दूषणान्तरमाह ।
 ॥ सत्तिकारणहानि ॥ तस्यकारणत्वेनाभिमतस्य नचकारणान्तराभावात्कार्याभावइतिवाच्यं । वक्ष्यमाणरीत्या
 कारणान्तरस्यैवाभावादितिभावः । अप्रसक्तत्वात्कथं तत्परामर्शइत्यतुक्तं ॥ परिमाणाभिदानेति ॥ तद्वत्त्वादिप
 रिमाणाश्रयतयातदपिप्रसक्तमितिभावः । यथाकथंचिद्विशेषलाभात्किमेनेनौपाधिकत्ववर्णनेनेत्यतआह ॥ सृष्टमिति ॥
 उपाध्यभावेउपाहितासंभवादितिभावः ॥ आविर्भावेति ॥ शक्त्यात्मनाविद्यमानस्यतदाव्यक्त्यंगीकारादित्यर्थः ।
 उक्तदोषः अन्योन्याश्रयः ॥ न्यायेति ॥ कालस्यनित्यत्वेप्रत्ययेपिकार्योत्पत्तिः । अनित्यत्वेतस्यापिजन्यत्वेनका
 लान्तरापेक्षत्यादिन्यायेनेत्यर्थः । समुद्बोधविशेषः कार्योन्मुखत्वं ॥ ॐ समवायाभ्युपगमाच्चसाम्यादनवस्थितेः ॐ ॥
 अवयवावयवव्यादीनां भिन्नत्वमुपेत्यतेषां समवायाभ्युपगमाच्चतन्मतमसत् कुतः समवायस्यापिसमवायिभ्यां भिन्नत्वसा
 म्यात् मृद्धः समवायइत्यादिविशिष्टबुध्युपपत्तयेसमवायान्तरापेक्षायान्तराप्येवंतत्राप्येवमित्यनवस्थानादित्यर्थः । ननुनित्य
 गुणादीन्प्रातिगुण्यादेसमवायिकारणत्वाभावात्तन्निराससमयेतेषां ग्रहणमसंगतमित्यतुक्तं ॥ प्रसंगादिति ॥ समवायाश्रयनि
 रूपणप्रसंगादित्यर्थः । शंक्ते ॥ भिन्नयोरिति ॥ अवयवत्वादिविशेषणत्वोपपत्तये अवयवीत्यादिविशेष्योपपत्तयेचे
 त्यर्थः ॥ मृद्धः समवायइति ॥ मृद्धयोः समवायइत्यर्थः ॥ संयोगेपीति ॥ तथाचसंयोगीघटइत्येतान्निवाहा
 यसंयोगघटयोः समवायांगीकारोव्यर्थः स्यादितिभावः ॥ नचैवमिति ॥ द्रव्यस्यैवस्वनिर्वाहकत्वमभ्युपेत्यसमवायि

णपूर्वकमाह ॥ अहमासामिति ॥ सृगालरूपद्रवाक्यमिति ॥ अनेनतर्कविद्यानुरागस्य
 जंबुकजन्महेतुत्वंमुचितंभवति ॥ ६ ॥ प्राथमिकत्वादिति ॥ बुद्धोक्तमतैकदेशमवलंब्यजिनेनमतंतरक्ररणादिति
 भावः ॥ बहुबिधत्वेपीति ॥ वैभाषिकसौत्रांतिकमाध्यमिकयोगाचारभेदेनेत्यर्थः ॥ ईश्वराभावंवक्तुमाह । रूप-
 विज्ञानेति ॥ शरीरेन्द्रियविषयात्मनावस्थिताः रूपरसगंधस्पर्शात्मकाः परमाणवोरूपस्कंधाः । निर्विकल्पकज्ञानं विज्ञानस्कंधः
 दुःखवेदनास्कंधः । सुखंचदुःखाभावएव । सविकल्पकज्ञानं संज्ञास्कंधः । समनंतरप्रत्ययः संस्कारस्कंध इति द्रष्टव्यं ।
 अस्मन्मताभिप्रायेणाह ॥ परमाणुपरिमाणस्येति ॥ वैशेषिकमताभिप्रायेणाह ॥ तदारब्धस्येति ॥ यदित्ति ॥
 पदार्थानां सत्त्वं नाम स्वसदृशकार्यजनकत्वरूपमर्थक्रियाकारित्वं । तत्र यदि घटस्य स्थायित्वं तर्हि प्रतिक्षेपघटांतरं समुत्पादयेत् ।
 सोऽप्येवं एवं चाल्पतरकाले कुलालशालायुत्तिः स्यात् । अतो घटांतरमुत्पाद्य स्वयं नश्यतीत्यंगीकार्यं । तथा घटस्य व्यसृज्य
 तत्कार्यस्य सर्वत्रोपलब्धिप्रसंगात्पारिच्छिन्नत्वं चांगीकार्यमिति भावः ॥ ॐ समुदाय उभयहेतुकोपितदप्राप्तिः ॐ ॥
 समुदायः किमेकपरमाणुजन्य उतानेकपरमाणुजन्यः । आद्ये एकस्मात्समुदाय इति व्याहृतमित्यपिशब्दमुचितदूषणं । द्वि-
 तीये समुदाये उभयहेतुकेऽनेकपरमाणुजन्ये अंगीकृते सति तदप्राप्तिः । तस्य समुदायस्यानुपपत्तिः । अन्योन्याश्रयादित्यर्थः ।
 ननु येभ्यो मिलितानेकपरमाणुभ्यो समुदायो जन्यते नेते तत्समुदायजन्याः किंतु समुदितपरमाण्वंतरजन्या इति नान्योन्याश्रय-
 त्यत आह । अत्रातिपीडाया मिति ॥ समुदितपरमाण्वंतरस्यापि मिलितानेकपरमाण्वंतरहेतुकत्वावश्यभावादिति
 भावः ॥ ॐ इतरंतरप्रत्ययत्वादिति चेन्नोत्पत्तिमात्रनिमित्तत्वात् ॐ ॥ समुदायस्य सर्वदा सत्त्वेऽपि तत्प्रतीति-
 व्यवहारयोरितरेतरप्रत्ययत्वादिदंचेदंचेत्यपेक्षाबुद्ध्यधीनत्वात्तदभावे तत्प्रतीत्याद्यभावेन लयाद्युपपत्तिरिति चेन्न । निरल्प-

रमाणजातमिलितपरमाणूनां तादृशसमुदायोत्पत्तिमात्रे निमित्तत्वादपेक्षाबुद्ध्यादौ निमित्तत्वाभावादित्यर्थः ॥ तदंगीक्रिय
न एवेति ॥ नात्र समुदायो नाम परमाणूनां संयोगः । अनंगीकारात् नापि द्रव्यांतरं तस्यैवावयवित्वात् । किंच नेक
त्वसंख्या रूप एव । सच विरलेष्वपि परमाणुसर्वदा स्तीति भावः । वित्तिः प्रतीतिः ॥ व्यवहारोदरिदं चेदचेति ॥
अनेकत्वसंख्याया अपेक्षा बुद्धिर्व्यंग्यत्वेन तत्प्रतीतिव्यवहारयोरप्यपेक्षा बुध्यधीनत्वादित्यर्थः ॥ सामीप्यापेक्षेति ॥
विप्रकृष्टेदं चेदचेत्ययोगादिति भावः । घटे तेत्यनंतरकथमित्यनुवर्तते । कात्रकथं तेत्यत आह ॥ नहीति ॥ त्रयाणामेक
विषयत्वेनैव कार्यकारणभावादिति भावः । तथा त्वं क्षणिकत्वं तथा चैकस्य पुरुषस्य दर्शनमन्यस्यापेक्षा बुद्धिरन्यस्य व्यवहार इति भि
न्नाधिकरणत्वात् तेषां कार्यकारणभाव इति भावः ॥ तदभ्युपगम इति ॥ एतद्वाधकवशात् त्वया क्षणिकत्वमेवांगीकार्यं ।
स्यापि त्वं गीकारं च तद्धानिरित्येवमथार्दुक्तैवेत्यर्थः ॥ विशेषेति ॥ विशिष्यत इति विशेषः विसदृश इत्यर्थः । विरले
भ्यो निमित्तोत्पत्तिरिति यावत् एवमग्रेऽपि ॥ ॐ उत्तरोत्पादं च पूर्वोत्पत्तिरिति रोधात् ॐ ॥ उत्तरस्य स्वसदृशकार्यस्योत्पादे
च उत्पत्तावपूर्वस्य कारणस्य निरोधाद्वा शान्ना विसदृशकार्योत्पत्तिश्चेत्यर्थः । तर्हि यद्योऽपि स्वसदृशयटमुत्पाद्यतत्र वैसादृश्यमुत्पा
दयेदित्यत आह ॥ न चेति ॥ ॐ अस्मिन् प्रतिज्ञोपरोधो योगपदमन्यथा ॐ ॥ किं कारणेनेष्टकार्यमुत्पद्यते विद्य
माने वा । आद्ये अस्मिन्नेष्टकारणे कार्योत्पत्तिरित्यंगीकारे तस्य कार्यमिति प्रतिज्ञाया उपरोधो हानिरित्यर्थः । अन्यथा विद्य
माने कारणे कार्योत्पत्तिरिति द्वितीयपक्षांगीकारे कार्योपांगयोगपदमविच्छिन्नोत्पत्तिरेकदा वस्थानं च स्यादित्यर्थः ॥ अतिप्र-
संगादिति ॥ तंतुना शोत्तरक्षणजन्यघटस्य तत्कार्यत्वप्रसंगादित्यर्थः । आत्मानं स्वरूपं ॥ विनाशाकारणाभावादिति ॥
द्वितीयक्षणस्यैव तत्राशकारणत्वादिति भावः ॥ गौगपद्यमिति ॥ घटिकादिस्थूलकालावच्छेदेन युगपदवस्थानं स्यात्

तथाचात्थनरकार्लेकुल्लालार्पितःस्यादितिभावः । यौगपद्यंप्रकारांतरेणोपपादयति ॥ तथेति ॥ कारणंहि क्षणिकय-
 दिकार्यमपितत्सत्तासमानकालीनसत्ताकृतर्हिकार्यकारणयोः सहोत्पादइत्युक्तं स्यात् तत्कार्योणामप्येवमेव न्यायइतितत्संता-
 नभाविनामशेषकार्योणामेकक्षणावस्थानरूपं यौगपद्यं स्यात् तच्चप्रत्यक्षविरुद्धमितिभावः ॥ नचक्षणाधेति ॥ तथाचन-
 द्विक्षणिकत्वप्रसंगइतिभावः ॥ पूर्वमध्येति ॥ पूर्वमध्यांत्यभारराहित्याभिधानादित्यर्थः ॥ ॐ प्रति संख्याप्रतिसं-
 ख्याननिरोधाप्राप्तिरविच्छेदात् ॐ ॥ प्रतिसंख्याबुद्धिः अप्रतिसंख्यातदभावः बुद्धिपूर्वकं मुहुरप्रहरादिनाघटनाशः
 प्रतिसंख्यानाशः स एव संस्ताननाशइत्युच्यते पुनर्घटानुत्पादात् तद्विनाप्रतिक्षणं जायमानोनाशः अप्रतिसंख्यानाशः स ए-
 वनिःसंताननाशइत्युच्यते । घटोत्पत्तिविच्छेदाभावात् तथाच संस्ताननाशप्रतिक्षणनाशयोरप्राप्तिरनुपपत्तिः कुतः कार्यज-
 ननाविच्छेदादित्यर्थः । निर्वर्त्य निष्पाद्य अन्यथा संस्तानसाहित्येन नाशापत्तेरितिभावः ॥ स्वकार्यवियोगकालइति ॥
 कार्योत्पत्युत्तरक्षणइत्यर्थः ॥ कारणंसंदेवति ॥ असतः कार्येण वियोगायोगादितिभावः ॥ विविक्तयेति ॥
 विचित्रव्यवहारविषयमिलितपरमाणुजन्यपरमाणूनि विरलतयेत्यर्थः ॥ निरस्तामिति ॥ उत्तरोत्पादे च पूर्वनिरोधादिति-
 विसदृशकार्यजनकत्वनिराकरणेनेत्यर्थः ॥ सत्त्वस्यैव तत्प्रयोजकत्वादितिभावः ॥ नहीति ॥
 औपाधिकसत्त्वस्योपाधिसत्त्वाधीनत्वादितिभावः । कथमित्यतः समुदायावास्तवत्वं तेनांगीकारयन्नतेनैत्युक्तं विशदयति
 ॥ समुदायेत्यादिना ॥ विरोधादिति ॥ विरलपरमाणूनां समुदायोत्पादकत्वांगीकारेण तन्मात्रत्वजन्यजनकभाव-
 विरोधादित्यर्थः ॥ स एवावयवीति ॥ सचत्वयानांगीकृतइतिभावः । अवास्तवोवयवी अंगीक्रियतइत्यत आह

॥ अवास्तवत्वइति ॥ तेषामिति ॥ तथाचनतेषामेकोऽद्यइति साक्षात्कारविषयत्वमिति भावः । शंकरे ॥ तथा-
पीति ॥ ॐ उभयथाचदोषात् ॐ ॥ कारणसत्तिकाभ्यवत्येवेति नियमसमानकालीनत्वेन कार्यकारणभावानुपपत्तिः
अनियमेऽस्तत्वापत्तिरित्युभयपक्षेऽपि दोषादित्यर्थः । पूर्वोत्तरक्षणस्थदीपयोर्भेदक्षणिकत्वसेत्स्यतीत्याह ॥ यद्विरुद्धेति ॥
॥ ॐ आकाशोच्चाविशेषात् ॐ ॥ आकाशपरिमाणविशेषाभावात्तस्यस्थायित्वे अन्यस्यापि तथात्वशक्यसाधनमि-
त्यर्थः ॥ तत्र नदनभ्युपगमादिति ॥ आकाशोऽविनाशौचनित्यत्रयमसंस्कृतमितितदुक्तेरिति भावः ॥ तत्रापीति ॥
त्वदीभिमतक्षणिकत्वं तत्र नास्मिन् तस्य बहुअणवृत्तित्वादिति भावः ॥ त्वदनुमानेऽसिद्धेरिति ॥ उभयथाचदोषादित्यत्र
प्रपञ्चप्रदीपादौ च बाह्योऽङ्गीकृतार्थक्रियाकारिण्वस्य दूषितत्वादिति भावः ॥ न नास्तीति ॥ किंत्वस्यैव ततश्च नास्मदुक्तेह
नोन्वदुक्तमाधनत्रकल्यामिति भावः ॥ ॐ अनुस्मृतेऽत्र ॐ ॥ तदेवेदमिति प्रत्यभिज्ञानाच्च नानुमानात्क्षणिकत्वसिद्धिरि-
त्यर्थः ॥ परिच्छेदनेति ॥ छिन्नान्पक्षकशममुदायेयथासादृश्यात्स एवायमिति प्रत्यभिज्ञा तथा पूर्वोत्तरक्षणस्थदेवदत्तयोः
मादृश्यान्मणवायमिति प्रत्यभिज्ञेत्यर्थः ॥ विरुद्धमिति ॥ देवदत्तेष्वव्यादिरूपेत्यर्थः ॥ अन्यथाक्षणेपीति ॥
कालभेदेन विरुद्धमवव्यपि भेदः एकक्षणवृत्तिनापि देवदत्तस्य पुरुषभेदेन ज्ञानत्वाज्ञानत्वरूपविरुद्धमधिकरणत्वेन भेदः स्या-
दित्यर्थः ॥ प्रदीपइति ॥ तस्यापि कालभेदेन विरुद्धमधिकरणत्वापेक्षेति भावः ॥ निरन्तरेति ॥ अव्यवहितेत्यर्थः
॥ उक्तरान्याऽपास्तमिति ॥ अनुस्मृतं श्रुत्युक्तरात्यावाधिन विषयत्वादित्यर्थः ॥ दृष्टान्ताभावादिति ॥ मुसलाहृतं
कक्षणवृत्तिपरमाण्वान्मकथयद्राग्यदृष्टान्तस्वरूपतत्र साध्यसाधनयोः सत्वे च विप्रतिपत्तेरिति भावः ॥ तस्यावस्तुत्वादिति ॥

सनएवन्वयाभिनिर्गतस्यसाधनीयत्वेनावस्तुनस्तत्साधनमनुपयुक्तमितिभावः ॥ ७ ॥ शून्यजगत्कारण-
 त्वाभिधादिमाध्यमिकमनन्तर्यः ॥ अतंत्रयेति ॥ देशकालवस्तुभ्यःपरिछेदरहितमित्यर्थः ॥ असंगस्येति ॥ निष्क्रि-
 यस्यत्वर्थः । स्पष्टमेवंमुद्रायां । संश्रियतेनेनेतिसंश्रितिरविद्या ॥ ॐ नास्ततोदृष्टत्वात् ॐ ॥ असतःशून्यस्यजगत्का-
 रणत्वंनयुक्तं असत्कारणत्वंस्यलोकैऽदृष्टत्वादितिभावः । त्वद्गीत्यात्वांचोधयामीत्यतआह ॥ दृष्टोवेति ॥ नेतिवर्तते
 अप्रयोजकत्वंशंकेते ॥ नन्वदृष्टमपीति ॥ ॐ उदासीनानामपिचैवंसिद्धिः ॐ ॥ एवमसतःकारणत्वमेति
 उदासीनानांहेयोपादेयधीविषयत्वराहित्यादुदासीनानांगनारविदादीनामसतांसकाशात्सारभ्यादिकार्यसिद्धिः स्यादि-
 त्यर्थः । तेर्कोप्यप्रयोजकत्वशंकेते ॥ स्वपुरुषपादीनामिति ॥ अन्यत्रेत्यनुवादः शून्यादितिव्याख्या परमार्थतोत्पद्येत्य-
 न्वयः । विपरिवर्ततेविपरीतज्ञानविषयोभवति उक्तदोषः अन्यत्रादृष्टत्वस्वरूपः असतएवशून्यस्यैव ॥ ॐ नाभावउप-
 लब्धेः ॐ ॥ जगदभावःशून्यव्यतिरेकेणनास्तीतिनयुक्तं उपलब्धेः सदित्युपलभ्यमानत्वादित्यर्थः ॥ बाधविरो-
 धादिति ॥ तथात्वेकिंतुशून्यमेवेतिस्यादितिभावः । स्वाप्स्यगजादेः ॥ ॐ वैधर्म्याच्चनस्वमादिर्वत् ॐ ॥ स्वम-
 जाग्रत्वादिबन्धेजगदसत् कुतःवैधर्म्यात् स्वप्नएवायंजगद्ग्रादितिबाधविषयत्वाख्यवैलक्षण्यादित्यर्थः । जाग्रत्वंजाग्रदभेदः
 ततःजगतःसकाशात् ॥ ८ ॥ ॐ नभावोनुपलब्धेः ॐ ॥ भावःज्ञानात्मकजगदितिनयुक्तं तथाऽननुभवादित्यर्थः
 ॥ अतीताधिकरणन्यायेनेति ॥ सदितिदृष्टत्वादितिन्यायेनेत्यर्थः । ननुययोःसहोपलंभस्तयोरभेदोयथाघटरूपयोः
 सहोपलभ्येतेचनीलतज्ञाने परस्परव्यतिरेकेणानुपलब्धेरित्यनुमानमानमित्याशंक्याह ॥ नचेति ॥ इतरेतराश्रय-

—
—
w
a
—
—

कादेहस्थस्य गजशरीरप्राप्तौ तत्राकात्स्न्यं सवदेहाव्यापित्वं स्यादित्यर्थः ॥ जैनमतप्रसंगेति ॥ निरसनीयत्वेन बुद्धिप्रस-
 र्त्ते जनमेते प्रसक्तमित्यर्थः । आतिरेकः आधिक्यं ॥ ॐ न च पर्यायादव्यविरोधो विकारादिभ्यः ॐ ॥ पर्याया-
 दपिक्रमादपिक्रमात्ते देहपरिमाणत्वांगीकारादपि अविरोधो न च भवति कुतः विकारादिभ्यः विकारित्वानित्यत्वादिदो-
 षप्राप्तेरित्यर्थः ॥ ॐ अंत्यावस्थितेऽभ्यनित्यत्वादविशेषात् ॐ ॥ अंत्यस्य मुक्तिगतात्मपरिमाणस्यावस्थिते-
 स्तदवच्छेदकतयानित्यदेहावश्यं भावेनोभयस्य मुक्तात्मतद्देहयोर्नित्यत्वादधतनदेहानामपि नित्यत्वस्यात् देहत्वाविशेषादि-
 त्यर्थः । किंचात इति प्रश्नोत्तरमाह ॥ तथास्तीति ॥ व्याचष्टावदतु । इदं किमित्यत आह ॥ तच्छरीरमिति ॥
 ॥ १० ॥ प्राबल्यादिति ॥ शक्तिसूर्यगणपत्यादीतरदेवापेक्षया पशुपतेर्वेदपुराणादौ मोहनार्थजगत्सृष्ट्यादिकर्तृत्वसर्वो-
 त्तमत्वादेरुक्तत्वेन तदवलंबेन प्रवृत्तपाशुपतमतस्यात्यंतास्मन्मतविरोधितया प्राबल्यादित्यर्थः । मायां प्रकृतिं ॥ ॐ पत्यु-
 रसामंजस्यात् ॐ ॥ पत्युः पशुपतेः न जगत्कारणत्वं कुतः असामंजस्यात् पारतंत्र्यादिदोषत्वेन तस्यासमीचीनत्वा-
 दित्यर्थः । एष शब्दस्य आदेश इति विग्रहः गुणः शकारस्य व्यत्ययेन षकार इत्यभिप्रेत्याह ॥ आसमंतादीशस्येति ॥
 मीळुष इत्यस्यार्थः अभीष्टे स च कस्येति । वया इत्यस्य संबंधक इति वयंबंधन इति धातोः ॥ कथंबंधकत्वमत उक्तं ॥ अहं-
 काररूपेणेति ॥ तस्य तदभिमानित्वादिति भावः । इरावशब्दार्थोन्नमिति ॥ ॐ संबंधानुपपत्तेश्च ॐ ॥ पत्युरशरीर-
 त्वाज्जगताकार्यकर्तृभावसंबंधानुपपत्तेश्च न पत्युः कारणत्वमित्यर्थः ॥ ॐ अधिष्ठानानुपपत्तेश्च ॐ ॥ पृथिव्याद्यधिष्ठा-
 नानुपपत्तेश्च न पत्युः कारणत्वमित्यर्थः ॥ ॐ कारणवच्चेन्न भोगादिभ्यः ॐ ॥ कारकजाते भवतस्य कारणवद्देहवातो न सं-

बंधानुपपत्तिरिति चेन्न भोगादिभ्योऽदुःखाद्यनुभवरूपभोगोत्पत्तिमरणारब्धदोषेभ्य इत्यर्थः । कारकग्रामस्य करणसमुदा-
यास्य ग्रहादिव्यावर्तनाय साक्षादित्युक्तं । तत्रापि अस्मदादिशरीरेषु असंभवात्पुनः सृष्टिकाले उपादानहानयोरितिसत्स-
त्तामी ॥ उक्तपक्षावैवेति ॥ संबंधानुपपत्तेः करणवच्चेदित्युक्तशरीराभावतद्वत्त्वपक्षावित्यर्थः ॥ ॐ अंतवत्त्वमसर्व-
ज्ञतावा ॐ ॥ शिवस्य देहवत्त्वे अंतवत्त्वपरिच्छिन्नत्वमशरीरत्वे सर्वज्ञताभावः स्यादित्यर्थः ॥ इच्छाग्रहीति ॥ यज्ञदत्त
स्तुनैवमिति भावः ॥ अनेनेति ॥ शरीराभावे ज्ञानस्यैवायोगेनेत्यर्थः । ज्ञानं ईशस्य ॥ सूत्रकृतानिरस्तमिति ॥
आत्मनि चैवं चिच्छिन्नाश्च ॥ सर्वोपेता च तद्दर्शनात् । विकरणत्वाच्चेति चेत्तदुक्तमित्यादावित्यर्थः ॥ प्रमाणविशे-
षैरिति ॥ श्रुतिरूपैरित्यर्थः । श्रुतौ अंगदेहप्रत्यंगं करणदिलक्षयामहेजानीमः ॥ देहस्येति ॥ व्यक्तिशब्दोक्तस्येत्यर्थः ॥
॥ ११ ॥ पूर्वोक्तन्यायेन असामंजसादित्यनेन महावाममतमाह ॥ शक्तिरेवेति ॥ ॐ उत्पत्त्यसंभवात् ॐ ॥ नशक्ते
जगकारणत्वं कुतः उत्पत्त्यसंभवात् स्त्रीमात्रादपत्योत्पत्त्यसंभवादित्यर्थः । केषांचित् मध्यमवामानां ॥ ॐ नचकर्तुः
करणं ॐ ॥ कर्तुं श्रानुग्राहकस्य शिवस्य करणं ज्ञानादिसाधनं नास्तीत्यर्थः । केचित्तु अणुवामाः ॥ ॐ विज्ञानादिभावे
वातदप्रतिषेधः ॐ ॥ कर्तुः विज्ञानादिसद्भावेऽपि विज्ञानादिसाधनं नास्तीत्यर्थः । तस्य शैवमतस्याप्रतिषेधो न कृत इत्यर्थः ॥ अनुमतमे-
व स्यादिति ॥ तथाचापसिद्धांत इति भावः ननु तदपि त्वन्मतविरोधित्यत आह ॥ तच्चेति ॥ ॐ प्रतिषेधाच्च ॐ ॥
सकलश्रुत्यादिविरुद्धत्वाच्चासमंजसात्केयमतमित्यर्थः ॥ १२ ॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजरी
शर्कराश्रीनिवासविरचितायां द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीगुरुभ्योनमः ॥ अघ्यात्मेति ॥ आत्मानंदैहमधिकृत्यवर्तमानमिन्द्रियादीत्यर्थः ॥ अंतिमत्वादिति ॥ तस्याः
 सन्निहितत्वेनमथमविचारविषयत्वेनतद्विचारश्चतुर्थपादइतिभावः ॥ उक्तेति ॥ जगत्कारणत्वादीत्यर्थः ॥ अभ्यु-
 पगतार्थद्वयइति ॥ श्रुत्यर्थत्वेनाभ्युपगमपरपरतत्वरूपद्वये अन्यतरर्षेजगतिश्रुतीनामप्रामाण्यप्रामाण्यार्थेब्रह्मजत्का-
 रणत्वादावनाश्वासप्रसंगादित्यर्थः । प्रकारंतरेणोक्तोपयोगिमाह ॥ जगत्स्वरूपेति ॥ नन्वत्रपादेसूचीकटाहन्यायेन
 वक्ष्यमाणक्रमानुसारपाधिभूताधिदैवप्रमात्मजीवेतिवक्तव्यं अतःकथंजीवादित्वेनग्रहणमित्यतआह ॥ अत्रेति ॥ जी-
 वादिविचारस्यबद्धर्थविषयकत्वेन जिज्ञासुं प्रत्यभ्याहितत्वादस्याचतरत्वाच्च क्रमोल्लंघनमित्यर्थः । नन्वाधिभूताधिदैवेष्विति
 कथं अव्ययंविभक्तीत्यादिनाव्ययीभावोसति तस्याव्ययीभावश्चेत्यव्ययत्वादव्ययादावसुपइतिसुपोलुकाभाव्यत्वादितिचेदु-
 च्यते । नात्राव्ययीभावोयेनोक्तदोषः किंतुकर्मधारयएव । तत्राधिभूतत्वत्राधिराधिक्यार्थः । एवंचाधि अधिकानिचतानि
 भूतानिचेत्याधिभूतानि भूतानामाधिक्यं च कार्यकारणसाहित्येनेत्याभिप्रेत्य तस्यतात्पर्यमाह ॥ सकारणकार्यभूता-
 नीति ॥ कारणमव्यक्तादिकार्यमन्नादि तत्सहितं पंचभूतानीत्यर्थः । बक्ष्यमाणरीत्यावियदादिशब्दानामन्योपलक्षकत्वा-
 दितिभावः । अधिदैवत्वत्रार्थिरेश्वर्यार्थः । ततश्चाधि ईश्वराणिचतानिदैवतानिचेतिविग्रहमभिप्रेत्यतत्तात्पर्यमाह ॥ तदभि-
 मानिदैवतेति ॥ सकारणकार्यभूताभिमानिदैवतेत्यर्थः । आकाशोत्पत्तीत्येतदुपपादनायभूतेष्वित्याहुक्तं ॥ असंभ-
 वीति ॥ आकाशोत्पत्तिविनाशकर्तृत्वादितिभावः । आकाशोत्पत्तिसमर्थनेनैवासंभवेनिवृत्ते किंश्रुत्यविरोधेनेत्यत-
 क्तं ॥ श्रुतिविरोधेनेति ॥ आकाशोत्पत्तिश्रुतेः श्रुत्यंतरविरोधेनाप्रामाण्येतद्वृत्तेनविशिष्टभागस्याप्यप्रामाण्यप्रसंगादि-
 तिभावः ॥ अतएवेति ॥ इत्यपिअन्तरप्रमाणत्वेनतद्विरोधाभावादित्यर्थः ॥ भाक्तत्ववर्णनमिति ॥ आकाश

पदवाच्यानांभूताव्याकृततदभिमानिनामध्ये अव्याकृतादीनांस्वरूपानादित्वपरत्ववर्णनमित्यर्थः ॥ अन्यायेत्येति ॥
 प्रादुर्भावतेत्यर्थः । वाय्वादावित्यनंतरमनुष्ठुतसंभूतशब्दस्येतियोज्यं । कुतइत्यतआह ॥ नहीति ॥ ॐ नवियद
 श्रुतेः ॐ ॥ विषदनुत्पत्तिमन्नभवति कुतः अश्रुतेः अनुत्पत्तिश्रुत्यभावादित्यर्थः ॥ नियमेनेति ॥ कचिदभावसद्भा
 वेपि पृथक्प्रमाणस्योपन्यासादितिभावः ॥ ॐ अस्ति ॐ ॥ अस्त्येवविषदुत्पत्तिश्रुतिरात्मनआकाशहृत्यादिकेत्य
 र्थः ॥ ॐ गौण्यसंभवात् ॐ ॥ अनादित्वश्रुतिर्गौणी गौणानादिपरा अन्यथोत्पत्तिश्रुतिबाहुल्यासंभवादित्यर्थः ।
 सूक्ष्मोपतिधातः अतीन्द्रियः बाह्येन्द्रियागोचरः आकाशपदेनात्मनआकाशइत्यत्रत्येन ॥ भूताकाशेति ॥ भूता
 व्याकृततदभिमानिरमाणेशावित्यर्थः ॥ रूपित्वादिति ॥ भौतिकरूपित्वादित्यर्थः । नीलिमा नीलरूपवान् ॥ प
 राधीनविशेषेति ॥ अत्राकाशस्यमूर्तपदार्थसंबन्धरूपः रमायासिसृक्षत्वरूपः पराधीनविशेषोऽनुव्याख्यानानुसारेणद्र
 ष्टव्यः ॥ सर्वेति ॥ आकाशपदवाच्यसर्वेत्यर्थः । कुतइत्यतआह ॥ भूतइति ॥ अनादिपदार्थस्यस्वरूपतात्पत्यभा
 वस्यभूतबाधितत्वादित्यर्थः । नन्वनयाव्यवस्थयाबहुवाक्यधिविरोधनिरासेपि अनुभवयुक्तिविरोधस्तुस्यादेवेत्यतआह ॥ अ
 नेनेति ॥ उत्पत्तिश्रुतिभावत्वनिरूपणेनसाध्यनुभवस्य विभुत्वयुक्तेश्चाव्याकृताकाशस्वरूपानादित्वविषयत्वेनसावका
 शत्वादितिभावः ॥ असंभवयुक्तीति ॥ अनादित्वे उत्पत्तिश्रुतिबाहुल्याद्यसंभवयुक्तीत्यर्थः ॥ ॐ शब्दा
 इ ॐ ॥ अथहवावेतिश्रुतेश्चानादित्वश्रुतिर्गौणी उत्पत्तिश्रुतिमुल्यायेत्यर्थः । पुरुषमकृतिकालानादिहोत्पत्याद्युत्पत्तेः सत्वे
 नकथंनित्यत्वाक्किरित्यतआह ॥ पुरुषादिपदैरिति ॥ माणश्रत्ययोर्जीवचितन्यस्मसकलजीवचितन्यग्राहकपुरुषपदेनैव
 नित्यवर्गेणपृथीतत्वाद्देशभौतिकानित्यनित्यवर्गेणाल्किमर्थपृथग्गुणमित्यतआह ॥ पुरुषपदेनेति ॥ अधिकमनो

वृत्तिज्ञानं तस्यमलयेप्यपरिलोपादितिभावः । पृथग्रहणेनापिज्ञाननित्यत्वंकथंज्ञापितमित्यतउक्तं ॥ सपरिकरयोरि-
 ति ॥ देहज्ञानादिपरिकरविशिष्टयोरित्यर्थः । माणश्रद्धापदप्रवृत्तिनिमित्तभूतपरिकरविशिष्टयोर्नित्यानित्यत्वंपरिकर-
 पथमाणांमध्ये कस्यचिनित्यत्वंकस्यचिदनित्यत्वंचिदानुपपन्नमितिपरिकरभूतमनोवृत्तिज्ञानविशेषस्यनित्यत्वंदेहादेरनित्यत्वं
 परिकरयोर्ग्रहणेनज्ञापितंभवतीत्यर्थः ॥ उक्तप्रतिज्ञाद्वयेति ॥ पुरुषादयोऽनित्याइतिप्रतिज्ञाद्व-
 येत्यर्थः ॥ तत्प्रकारश्चेति ॥ चतुष्टयात्मकआकाशश्चतुर्धिरपिभौमरूपद्यते उक्त्याउत्पत्तेश्चतुर्ध्वपिसत्त्वात् अवकाश
 तदाभिमानिस्वरूपभागेननोत्पद्यतइतिप्रामेयवोक्तइत्यर्थः । उपरि उत्तराधिकरणे ॥ मुख्यार्थत्वदर्शनादिति ॥ नहि-
 परमात्मनोमुख्योत्पत्तिरस्ति येनतत्रानुत्पत्तिमच्छब्दस्य मुख्यार्थःस्यादितिभावः ॥ ॐ स्याच्चैकस्यब्रह्मशब्द-
 दत्त ॐ ॥ यथैकस्यैवब्रह्मशब्दस्यहरौमुख्यत्वं अन्यत्रामुख्यत्वं तथैकस्यैवानुत्पत्तिवाचिशब्दस्यविष्णौमुख्यत्वेप्यन्यत्रामुख्य
 त्वंस्यादित्यर्थः ॥ कारणेति ॥ पूर्णरूपमवृत्तिनिमित्तभावाभावरूपेत्यर्थः ॥ ॐ प्रतिज्ञाहानिरव्यतिरेकाच्छ-
 ब्देभ्यः ॐ ॥ आकाशेऽप्यनुत्पत्तिवाचिशब्दस्यमुख्यत्वे इदं सर्वमसृजतेतिप्रतिज्ञाविरोधः स्यात् कुतः अव्यतिरेकात्
 आकाशस्यसर्वमध्यपतितत्वादित्यर्थः । आत्माबेत्यादिस्पष्टसादित्वमतिपादकशब्देभ्यइत्यर्थः । ननुगौण्यसंभवादित्यत्रा-
 संभवादित्येनैवश्रुतिबाहुल्यस्यलाभाच्छब्देभ्यइत्येतत्पुनरुक्तमित्यतआह ॥ अनेनेति ॥ असंभवप्रतियोगिनःश्रुति
 बाहुल्यस्यशब्देभ्यइत्यनेनोक्ततद्विवरणरूपत्वमितिभावः । इदमित्यनुवादः ॥ ॐ द्वाब्दिकारंतुविभागोलो-
 कवत् ॐ ॥ यावदित्यवधारणेयावद्विकारंविश्रियमाणएवाथोविभागोविभक्तः अल्पशक्तिमान् लोकवत् घटवदि-
 त्यर्थः । आकाशेत्यनुवादः परंपरयेतिव्याख्या आकाशाद्वायुरित्युक्तपरंपरयेत्यर्थः ॥ असित्त्वमिति ॥

द्रव्यत्वस्यसंयोगविभागाविनाभावादितिभावः । नन्वथहवावनित्यानिपुरुषः प्रकृतिरात्माकालइतिप्रकृत्यादीनांत्रयाणानि
 त्यतस्योक्तेः कथं तद्विभागेन नान्यंत इत्युत्पत्तिरुक्त्यपरिहरत्वि ॥ नचास्येति ॥ अनेनेति ॥ प्रकृत्यादेरपिपिका
 रित्वसाधकविशेषप्रमाणोदाहरणेनेत्यर्थः ॥ १ ॥ तासामिति ॥ प्राच्यादिदिक्स्थितपरमात्मबाहुविशेषाणां धर्मज्ञाना
 दिरूपप्रधानवायुपुत्रइत्यर्थः । यावंपवते बीजतैसंपादवतानादिरित्यर्थः । गौणार्थत्वं स्वरूपानादित्वरूपं ननु भाष्यादाहृत
 श्रुतावाकाशादिप्रदर्भत्वा न्येवोच्यते तेभ्यश्चमुल्यवायोः स्वरूपनित्यत्वमेव विशेष इत्यत आह ॥ नचाकाशपदेनेति ॥ नि
 म्लोचोस्तमयः ॥ एवंविधस्येति ॥ नित्यत्वव्याप्तेः क्तबहुहेतुमतउत्पत्तिरनुभववाधितेत्यर्थः ॥ ॐ एतन्मातरि
 भ्वाव्याख्यातः ॐ ॥ एतेनाश्रुतेरित्वादिप्रागुक्तेहेतुसमुदायेनमातरिस्वावाय्वनुत्पत्त्यादिपरशब्दोपिगौणत्वेनव्याख्या
 तइत्यर्थः । एतेनेत्यनेनपराश्रुतेहेतुसमुदायंक्रमेणाह । अनुत्पन्नत्वेनाश्रुतत्वादिनामुल्यानुत्पत्यनुपपत्तेरित्यनेन ॥ प्रमा
 णविरोधेनेति ॥ नजायतेप्रीयतइत्यस्मदीश्वरस्यानादित्वप्रतिषेधकप्रमाणविरोधेनेत्यर्थः । कुतइत्यत आह ॥ पराधा
 नेति ॥ तथाचोत्पत्तेः पारतंत्र्यरूपत्वेनतदंगीकारेस्वातंत्र्यमनिवार्यमितिभावः ॥ द्वयोर्युक्तमिति ॥ तथात्वद्वयोरपि
 सर्वोत्तमत्वप्राप्तेरितिभावः । तदप्यस्त्वित्यत आह ॥ अन्योन्येति ॥ परस्परार्थीनत्वानर्थीनत्वयोरित्यर्थः । वायोः
 सर्वोत्तमत्वविष्णुस्तदधीनइत्यंगीकार्य । विष्णोः सर्वोत्तमत्वेवायुस्तदधीनइत्यंगीकार्य । एकस्यैवोच्चत्वं नीचत्वविच्छेद
 मितिभावः । व्यूढ समूहीकृत्य स्वात्मानं नियामकत्वेन कथमेनेन स्मृतिवचनेन श्रुतियुक्तिपरिहारइत्यत आह ॥ अत्रेति ॥ प
 रात्परनित्यत्वमित्यस्य व्याख्यातं स्वातंत्र्यलक्षणमिति परनित्यत्वमित्यस्येदाहरेणिनित्यत्वमिति ॥ सम्यगगनित्येनेति ॥
 पार्थिवादिबद्धपचयापचयगून्यभ्युत्पत्त्यर्थः ॥ अनिशयेननित्यतोऽप्युत्तमइति ॥ उपलक्षणेभूतत् अनिशयित्वेन तत्त्वसंबेदे

बोधास्यत्वं दृष्टिज्ञानप्रवाहोदयनिम्लोचाभावेन तत्सोदयनिम्लोचाभावश्चोच्यत इति न युक्तिविरोधोपीति ग्राहं । अमुख्यमु-
 ख्याभिमानीनौ प्रबह्मप्रधानवायू विरोधं शक्तेः । तेजःपूर्ववैति ॥ तत्तेजोऽसृजतेत्युक्तेरिति भावः । प्रागेवमू-
 लतएव ॥ २ ॥ सत् ब्रह्म । सौम्येति संबुद्धिः इदं अस्य ॥ ॐ असंभवस्तु सतोनुपपत्तेः ॐ ॥ सतो ब्रह्मण असंभवस्त्वनु-
 त्पत्तिरेव कुतः अनुपपत्तेः असतः सकाशात्सज्जन्मनोकाप्यदर्शनेनानुपपत्तेरित्यर्थः । तर्हितस्याः कागतिरित्यत आह । अनुप-
 पत्तिश्रुतिश्चेति ॥ व्यवस्थास्वरूपानादित्वरूपा ॥ सिद्धेति ॥ सिद्धार्थेत्यर्थः । अतएव उक्तव्यवस्थायाव्यवच्छेद्यत्वा-
 देव ॥ सत इत्यनेनैवेति ॥ सत्त्वं स्वातंत्र्यमुद्दिष्टमिति भारतोक्तेरिति भावः । तेनैव सच्छब्देन गतिः । अस्वतंत्ररूपो-
 पाधिः एतदेवाह ॥ गगनेति ॥ कथं प्राणः सति प्रश्नोत्तरमाह ॥ महत्वादिति ॥ स्मृतिं चाहति ॥ हे देव
 त्वं कविः सर्वज्ञश्च तथापि भवान् शक्त्या भार्यायां गुणानां कर्मणां अदृष्टानां योनौ हेतावजायां प्रकृतौ रेतोगर्भ-
 आदधे स्थापितवान् । तत्तत्तस्याः प्रकृतेः सत्प्रमुखावायुप्रधानावयं यदर्थेयत प्रयोजनाय बभूविम तेतवर्किकरवामेत्यर्थः
 ॥ उपचयेति ॥ उत्तरोत्तरमुपचयोधिकइत्यर्थः । विशेषितत्वं विशिष्टित्वं विकारवेदहसंबंधवत्तस्य न स्वतो विकारइ-
 ति भावः । कारणत्वात् उपादानत्वात् ॥ तच्छर्मादेरिति ॥ अतो नाविकारइत्यनेन पुनरुक्तमिति भावः । भगवद्
 भिन्नत्वानुवादप्रतीतिनिरासायाह ॥ एकैवेति ॥ तथा त्वेच्छाद्यभेदेनोक्तः स्यादिति भावः । अविभिन्नेत्यादेः प्रयो-
 जनांतरमाह ॥ एतेनेति ॥ ३ ॥ ननु तेजोऽप्यद्यतेनेवेत्यविचार्य परमात्मनो जायते अन्यतो वेति विशेषविचारकरणम-
 युक्तमित्यत उक्तं ॥ एवमिति ॥ तर्ह्यकाशाविषये तत्किन विचार्यत इत्यत उक्तं ॥ वियदादीनांचेति ॥ तद्ब्रह्मवा-
 युद्वारेति वायुलक्षणावार्तकारणव्यवधानेनेत्यर्थः ॥ अविरोधादिति ॥ अन्यनिषेधाभावादिति भावः ॥ ॐ तेजो

तस्तथाह्यह ॐ ॥ यथाविषयदादितथातेजोप्यतः भगवतएवोत्पद्यते कुतः हियस्मात्तज्जइति श्रुतिराहेत्यर्थः ॥ देव
तात्वादिति ॥ तथाच श्रुतिद्वयस्यापि निमित्तपरत्वेन विरोधप्राप्तावायोरग्निरिति श्रुतेर्देवताद्वारत्वमात्रपरत्वेन व्यवस्था
बहुभयमायासइति भावः । ननु वाच्यादिशब्दानामुभयपरत्वेनोपादानत्वमात्रग्रहणविरोधाभावस्तदवस्थएवेत्यत आह
॥ उपादानशक्तिश्चेति ॥ तत्तेजोऽमृजतेति श्रुतेः ब्रह्मणो भूतवाय्वनुभवेशेतद्भूतोपादानत्वशक्तिमेकत्वेनापिकारण
त्वमिति पादकत्वेन वायोरग्निरिति श्रुतेर्ब्रह्मणोपादानत्वमिति पादकत्वे विरोधप्राप्ता ब्रह्ममेरितोपादानत्वशक्तियुक्तत्वरूप
द्वारत्वमिति पादकत्वेन वायोरग्निरिति श्रुतेर्व्यवस्थां वक्तुमयमायासइति भावः ॥ ४ ॥ प्रत्यक्षमूलव्याप्तिकत्वेन युक्तेः प्राव
ल्यमुक्त्वा श्रुतिमूलव्याप्तिकत्वेनापि तदाह ॥ तथाच श्रुत्यन्तरमिति ॥ तस्तेजइति ॥ तत्तेजोरमाख्यमैक्षताविचारमक
रोत् । किमित्यहं बहुरूपस्यांतर्दृजगदुत्पादयामीति इत्थं विवित्य तत्तेजोपोऽन्नामकभाणसहितं तदभिमान्यमानं अवा
ल्यं भूतममृजत् यस्मादादौ तेजस एवापोजातास्तस्मादद्यापि पुरुषः यत्र क्वचिद्देशे काले वा शोचति रोदते स्वेदतेति स्विद्य
तेवातत्तत्रापस्तजस एव जायंतइति हिमसिद्धमित्यर्थः ॥ ॐ आपः ॐ ॥ आपोप्यतएव जायंतैयस्माद्ब्रह्मैवदमिति श्रुति
स्तथाहेत्यर्थः । तर्ह्यमृत्रित्वं न्यादित्यत आह ॥ सूत्रपदमिति ॥ तद्विषयं तेजो गतभगवद्विषयं ॥ पूर्वन्यायेनैवेति ॥
द्वारत्वमिति पादकत्वन्यायेनत्यर्थः ॥ ५ ॥ साक्षादभ्यक्षणात् त्वे तेजो तस्तथाह्यह आपइत्यधिकरणाभ्यां भूतवाच्यादीनामाकाशादिद्वारा
रणाभ्यां आकाशवाय्वोः साक्षाद्ब्रह्मजातत्वे तेजो तस्तथाह्यह आपइत्यधिकरणाभ्यां भूतवाच्यादीनामाकाशादिद्वारा
ब्रह्मजातत्वे च सिद्धे सतीत्यर्थः ॥ द्वारविषयेति ॥ अर्वांतरकारणविषयेत्यर्थः । तत्रकोटिद्वये किमस्येत्यादिमश्र
द्वयोत्तरमाह ॥ तत्र भुतीति ॥ शंकायामित्यर्थः । सावकाशमस्मादिनाव्यवस्थास्तित्याह ॥ निरवकाश

रवेनेति ॥ श्रुतिद्वयस्येति चर्तते । अन्यतरसावकाशसमाशङ्क्यनिराकरोति ॥ नचैत्यादिना ॥ बहु-
 धाक्येति ॥ ताअन्नममृजंतताओपोन्नममृजंत अद्वयवत्तत्तद्व्यभाद्यंजायतइत्यादिहुवान्येत्यर्थः ॥ तस्मादिति ॥
 तस्मादन्नस्याप्यकार्यत्वादेव यत्र कचदेशे वर्षतितत्रैव भूयिष्ठमन्नं भवति । अन्यथा सिद्धिर्निरस्यति ॥ अद्वय एवेति ॥
 तदन्नाद्यं प्रसिद्धान्नभृतिपार्थिवमद्वय एव जायते नान्यस्मादित्यर्थः । अशितं भक्षितं त्रेधा पुरीषां समेदोरूपेण ॥ लिङ्गा-
 दिति ॥ दृष्टिजन्यत्वाद्यत्वरुपाद्यात्मना परिणामरूपादित्यर्थः । उक्तश्रुतिविरोधादिति पृथिवीजन्यौषधिजन्यत्वप्रति-
 पादकौषधीभ्योन्नमिति श्रुतिविरोधादित्यर्थः ॥ अन्नस्यान्नन्यत्वमौषधिजन्यत्वं पृथिव्याश्चाज-
 न्यत्वं चेति बहुकल्पनापातादित्यर्थः ॥ मुख्यार्थेति ॥ साक्षादन्नन्यत्वरूपेत्यर्थः ॥ ॐ पृथिव्याधिकाररूपश-
 ब्दांतरादिभ्यः ॐ ॥ अन्नं पृथिव्यैव न प्रसिद्धान्नं कुतः अधिकारात् तत्तेजोमृजेत्यादिभूतप्रकरणात् । यत्कृष्णं तद-
 न्नस्येति कृष्णरूपात् पृथिवीवान्नमिति शब्दांतरात् वेदोनाप्रमाणमपौरुषेयत्वादिति युक्तेत्यर्थः ॥ तासामिति ॥
 तासां तेजोबन्नादिदेवतानां मध्यैककदेवतां त्रिवृतां त्रिवृतं स्वाभिमन्यमानभूतेन सहान्योन्यप्रविष्टामकरोदित्यर्थः ॥ भूतवि-
 षयत्वादिति ॥ अन्नं च भौतिकमेव न भूतमिति भावः । ननु देवतानामन्योन्यप्रवेक्षे एकैकत्र कार्यत्रयेण भाव्यं तत्कथमित्य-
 तोयदग्नेरित्यादिवाक्यं प्राप्तं तस्यार्थः । अग्नेर्यदेहोहितं लोहितं रूपं तत्तेजसो रूपं तेजोभिमानि श्रीरूपसंभवं अग्नेर्यच्छुद्धं रूपं तदपां-
 रूपमन्नामकवायुरूपजन्यं अग्नेर्यत्कृष्णं रूपं तदन्नाभिमानिरुद्ररूपसंभवं ॥ जानीयादिति ॥ तेजोशितमिति च-
 दिति ॥ तत्र तेजस एव भक्षणासंभवात् यथा तेजःशब्दः तेजसपदार्थपरस्तथा पृथिवीवाचकोन्नशब्दः पार्थिवपदार्थपरइ-
 त्यर्थः । प्रत्यक्षवत् साक्षिवत् पञ्चस्वर्णगतपीतयोर्लोकेऽवांतरविशेषदर्शनाभभाष्ये पुनरुक्तिः शङ्क्या ॥ ६ ॥

तदभावेति ॥ आदिपदोक्तसंहारकर्तृत्वाभावेत्यर्थः । यथाकथञ्चित् उक्तप्रकारद्वयेनापि तदेवव्यनक्ति ॥ त
स्येति ॥ भाक्तार्थत्वेनेति ॥ रुद्रोमाविशांतकइति श्रुतेर्विष्णुसंहतभिक्षपदाथसंहृतस्वरूपविभागविषयत्वेनेत्य
र्थः ॥ युक्ताति ॥ क्वचिदपिविष्णोःसंहारकर्तृत्वेनांगीकारोपिपितृत्वरूपयुक्तिविरोधानिस्तारादित्यर्थः । अस्मि
आविशेति मध्यमपुरुषानुरोधेनाह ॥ रुद्रत्वमिति ॥ मेत्येतदस्मच्छब्ददेशरूपनिषेधार्थकंचतत्रेणोपात्तमितिभावेनाह
॥ मामाविशेति ॥ मत्स्यस्यानुष्टुप्तिमत्त्वाह । मामाप्ययस्वेति ॥ ॐ तदभिध्यानादेवतुतल्लिगात्सः ॐ ॥
सतुविष्णुरेवसंहर्ता कुतः संसारमोक्षस्यतदभिध्यानात्तस्यभगवतोभिध्यानमिच्छातदधीनत्वात् । किंततइतिचेत् तल्लि
गात् । तस्मान्मोक्षस्यभगवदिच्छाधीनत्वलिगात् सपरमात्मासंहारकर्तृत्वेनानुमीयतइत्यर्थः । किंचातइतिप्रश्नो
त्तरमाह ॥ तदिच्छेति ॥ तत्कृतइत्यनंतरंमोक्षइत्यनुवर्ततेभूयश्चेतिचशब्दाद्रीप्सालोपइत्याशयेनभूयोभूयइत्युक्तं ।
तत्त्वभावादित्यस्यार्थोयथार्थध्यानाच्चेति ॥ शक्तस्यैवेति ॥ प्रामाणिकत्वाल्लयस्तावदंगीकार्यः । सचकार्यत्वात्सकर्तृकः
कर्ताचशक्तएवभवेच्छक्तश्चविष्णुरेवेतिसंहर्तेतिभावः । ईरितमित्यस्यनपुंसकत्वक्रियाशब्दद्वययोगादाह ॥ सृष्ट्यादि
कमिति ॥ पूर्वत्रापीत्यर्थः । तेनसमस्तामित्यस्यनविशेष्यानुक्तिदोषः । आख्यारूपेनामशरीरेयस्यासाम्प्रतिनप्रत्ययार्थः
॥ संहर्तृत्वेति ॥ कलसंहरणइतिधातोरितिभावः ॥ ममत्वेति ॥ अनेनममत्वादिदोषयुक्तत्वाख्यसाधनधर्माव
च्छिन्नसाध्यव्यापकरूपोपाधिरुक्तोभवति ॥ ७ ॥ उत्तरयति ॥ श्रुतिविगानमिति ॥ ॐ विपर्ययेणतुक्रमांत
उपपद्यन्तच ॐ ॥ लयक्रमः विपर्ययेणतुमृष्टिक्रमाद्विपर्ययेणवभवति कुतः अतोयःक्रमाद्युक्रमाच्चेतिश्रुतेरेव तर्हि
लोकविरोधइत्यतउक्तं ॥ उपपद्यन्तेचेति ॥ पूर्वोत्पन्नानांसामर्थ्याधिक्याद्विपर्ययउपपद्यतेचेत्यर्थः । उत्तरमाह ॥ एते

नेति ॥ क्रमशब्दस्यव्युत्क्रमपरत्ववर्णनेत्यर्थः तत्रापिक्रमशब्दस्यव्युत्क्रमपरत्वादितिभावः ॥ लौकिकानामिति ॥
 अनेनपूर्वोत्पन्नत्वात्पूर्ववलयइत्यत्रसामर्थ्याभावउपाधिरित्युक्तंभवति ॥ सन्निधानमिति ॥ पदार्थस्वारस्यानुसारेणो
 क्त्वातेषामितिवहुवचनानुरोधेनाह ॥ प्रथमावेति ॥ पूर्वव्याख्यानेतुवीप्सयैवबहुवचनोपपत्तेरितिभावः । सन्निधीयतेसन्नि
 हितोभवति ॥ ८ ॥ अक्षरादिति ॥ अत्रसर्वशब्दस्यषष्ठ्यंततयाविपरिणतस्यविलयशब्देनाप्यन्वयादितिभावः
 ॥ लिंगेति ॥ क्रमादुत्पन्नयोर्मनोविज्ञानयोःक्रमाद्विलयाख्येत्यर्थः ॥ ॐ अंतराविज्ञानमनसीक्रमेणतल्लिंगादिति
 चेन्नाविशेषात् ॐ ॥ विज्ञानमनसीविज्ञानमनस्तत्वे अंतरा विनाक्रमेणव्युत्क्रमेणान्येषालयः कुतः तल्लिंगात् त
 त्रोक्तेर्मनसश्चेत्यादिश्रुत्युक्ताक्रमादुत्पन्नयोर्विज्ञानमनसोःक्रमाख्याख्याल्लिंगादितिचेन्न अविशेषात् विज्ञानमनसोरुप
 त्तिक्रमेणैवलयइत्यत्रविशेषप्रमाणाभावाद्युक्रमाद्विलयश्चेत्याविशेषप्रमाणाच्चेत्यर्थः ॥ नचसामर्थ्येति ॥ पूर्वोत्तरल
 ययोःक्रमेणाल्पाधिकसामर्थ्ययोःप्रयोजकत्वेनमनोविज्ञानयोश्च सामर्थ्याधिक्यमेतेषामित्युक्तीत्याक्रमेणाधिकाल्पसामर्थ्य
 वत्त्वादितिभावः ॥ समससामर्थ्यस्यापीति ॥ स्मृतौपूर्वोत्पन्नानांसामर्थ्याधिक्यायोगव्यवच्छेदकावधारणद्वभावादि
 तिभावः । वाक्तदभिमानिन्युमामनसितदभिमानिनिरुद्रे तन्मनोज्ञानआत्मनि विज्ञानतत्वाभिमानिनि लीयतइति
 स्मरेदितिवाक्यशेषार्थः ॥ ॐ चराचरव्यपाश्रयस्तुस्यास्तद्व्यपदेशोभाक्तस्तद्भावभावित्वात् ॐ ॥ अत्रचरेतिचं
 चलत्वान्मनोरूपमिंद्रियतज्जन्यज्ञानंचोच्यते अचरेत्यंचचलत्वान्मनस्तत्वंविज्ञानतत्वंचोच्यते स्यादितिसंभावनायां सचासौ
 व्यपदेशश्चतद्व्यपदेशस्तथाचतद्व्यपदेशः मनोविज्ञानमितिशब्दः चराचरव्यपाश्रयः स्यात् । यद्यपिमनस्तत्वांतःकरणविज्ञानतत्त्वा
 वबोधरूपचतुष्टयविषयकः संभावितः तथापिप्राणान्मनोमनसश्चविज्ञानमितिश्रुतौ तद्व्यपदेशस्तुभाक्तः अतःकरणावबोधरूप

विषयएव ननु विज्ञानविषयकः नचांतः करणावबोधकाविषयकत्वेन पपत्तिरस्ति कुतः तद्भावभावित्वात् अत्र तद्विहितं तत्राद्यः संसृज्यतश्चराचरपरामर्शकः चराचरशङ्खौ चेतनाचेतनात्मकसर्वपरौ द्वितीयश्च पृथग्यंतो मनः परामर्शकः तथाचेतुचराचरेषु स्थावरजंगमात्मकसर्वविषयेतस्य मनसो भावेन धर्मेणालोचनेनावबोधस्य भावित्वादुक्तत्वादित्यर्थः ॥ अध आनामिति ॥ उभयत्रापि तत्त्वानां नीचक्रमेणाभिव्यक्तेरिति भावः । देहस्येत्यपरोक्षोपेक्षया व्यक्तावपरोक्षे नीचक्रमेण व्यवसर्गिकारएव सर्वोत्तमस्य हेतुपरोक्षज्ञानमितियुज्यत इति भावः ॥ ९ ॥ ॐ नात्माश्रुतेर्नित्यत्वाच्च नाभ्यः ॐ ॥ आत्मा परमात्मानलीयते कुतः अश्रुतेः ब्रह्मलयास्याश्रवणात् ताभ्यो नित्यो नित्यानां सानित्यो निर्गुणः सानित्यो विभुरित्यादि श्रुतिभ्यस्तस्य नित्यत्वाच्चेत्यर्थः ॥ उक्तत्वादिति ॥ असंभवस्तु सतो नुपपत्तेरित्यत्रेति शेषः ॥ प्रेरयतीति ॥ अतो न पुनरुक्तिरित्याशयः ॥ अपिहितत्वेति ॥ आछादितत्वेत्यर्थः । प्रादुर्भावश्चेति तपसस्तन्माहिना जायते किमिति श्रुतिविशेषेत्यर्थः अपिहितार्थे प्रयुक्त इति लयादर्शनादिति भावः । श्रुत्यंतरबलादित्यनंतरमर्थान्तरपरिकल्प्यत इत्यनुवर्तते परत्वं प्रमाणेत्यर्थः । अन्यथा स्वरूपनित्यपृथगतनित्यपदोक्तजीवाधिक्यालाभादिति भावः ॥ १० ॥ असंगतिपरिहराति ॥ नित्यत्वादेवेति ॥ विवक्षितत्वात् अनादिपदेन तत्र जीवस्य प्रागभावप्रतियोगित्वे उत्पत्तेरेवेति प्रलये सर्वोत्पत्तिनिमित्तकारणदृष्टाश्रयन्वनजीवसत्त्वस्यागीकार्यत्वेन तस्य प्रागभावप्रतियोगित्वे तदानीं जीवाभावेन निराश्रयादृष्टासंभवात् कारणाभावेन जगदुत्पत्तेरबाभावप्रसंगादित्यर्थः ॥ नचाकाशादीनामिति ॥ अनादित्वरूपहेतुविशिष्टानामप्यव्याकृताकाशादीनां पराधीनविशेषलाभरूपोत्पत्तिमत्त्वेन व्यभिचारइत्यर्थः । तेषां भक्षसमत्वाभाव्यभिचारइत्याह ॥ असंभ-

तिपत्तेरिति ॥ उत्पत्तेरिति शेषः ॥ व्यधिकरणत्वादिति ॥ अनुमानस्य जीवानुत्पत्तिसाधकत्वेन प्रत्यक्षस्य देहोत्पत्तिग्राहकत्वेन भिन्नविषयत्वादित्यर्थः ॥ ॐ श्रोत एव ॐ ॥ जानतीति श्लो जीवः अतः परमात्मनः सकाशादुत्पद्यत एव कुतः अत एतत्तेवा एतदिति श्रुतेरेवेत्यर्थः ॥ ॐ युक्ते ॐ ॥ अनादिनोपि जने युक्तत्वाच्चेत्यर्थः । उपाधेः देहस्य ॥ पराधीनेति ॥ जीवस्य देहलाभ एव पराधीनविशेषावाप्तिरूपोत्पत्तिरिति भावः ॥ ११ ॥ आत्मन इत्यनेन पुनरुक्तिः सर्वा भेदप्रतीतिच निवारयितुमाह ॥ सर्वस्येति ॥ सर्वस्वरूपत्वमतीति मपाकर्तुमाह ॥ पूर्णा इति ॥ सर्वः पूर्णगुणत्वत इत्युक्ते रिति भावः । भाष्येशिनीतः बंधयतः ॥ व्यासत्वमणुत्वं चेति ॥ व्यासत्वं प्रतीयत इत्यनंतरं जीवस्येति शेषः अणुत्वमि त्यनंतरं जीवस्य प्रतीयत इति शेष इति विवेकः । जीवविषयेत्यनंतरं किं लीश्वरविषयेति शेषः परिशेषरूपयुक्तिं वक्तुं प्रसक्तं प्रति क्षिपति ॥ न तावदित्यादिना ॥ नन्वात्मैद्रियसन्निकर्षस्याप्रयोजकत्वादनोरात्मनो युगपत्सर्वैद्रियजन्यज्ञानमस्ति त्वत्यत आह ॥ न हीति ॥ अप्राप्तेति ॥ असंबंधेत्यर्थं निवर्तयति निष्पादयति ॥ उक्तदोषत्वादिति ॥ एवं चात्मा काच तर्न्यमित्यत्र पिपीळिकादेहमाप्तौ अपूर्तिः स्यादित्यादिदोषोक्तेरित्यर्थः । ततः किमिति चेदत्र प्रष्टव्यं किमंशा एव गमनादि किं यांकुर्वति उत तत्समुदायः अथ तदारब्धो वयवी आद्ये आह ॥ तेषां चेति ॥ अंशानां प्रत्येकं गमनसामर्थ्यमस्ति न वा आद्ये काश्चिदेकांदिशंगच्छेदपरस्त्वन्यां शरीरे कदेशगमनं भागांतरस्यान्यत्र गमनमतः शरीरविनाशः स्यात् द्वितीये शरीरे क्रियान स्यात् न हि यदैकांशो गच्छति तदंशोऽपि गतव्यमिति नियमोऽस्तीत्यर्थः । एकमत्यात्पक्षद्वयेऽप्यदोष इत्यत आह ॥ न हीति ॥ द्वितीयं दूषयति ॥ न चेति ॥ समुदायिभिन्नसमुदायाभावादिति भावः । तृतीयं व्याचष्टे ॥ न चांशेति ॥ एवं परि शेषमुक्तानुमानंचाह ॥ तथा चेति ॥ सर्वभूतसंयोगित्वमेव व्याप्यत्वमिति भावः ॥ ॐ उक्तांतिगत्या गतीनां ॐ ॥

अणुरेवजीवः कुतः उक्तामित्यागतीनां हेतूनां सकाशात् उक्तात्यादिमत्वादितियावत् ॥ प्रसंगादिति ॥ जीवस्योक्ता-
त्यादिकर्तृत्वोक्ताक्रियास्वातंत्र्यसंबर्कतृत्वमितितस्य स्वातंत्र्यप्रतीतीतस्यात्यन्तनिषिद्धतायातदस्वातंत्र्यं स्मृतमत्र विचार्यत इ-
त्यर्थः । स्वयमेव स्वनेव ॥ स्मृत्यनुसारेणेति ॥ तत्रैकशब्देनान्यनिषेधादिति भावः ॥ ॐ स्वात्मना चोत्तरयोः ॐ ॥
जीवस्योक्तातिः स्वात्मना च परमात्मनैव न स्वतः कुतः उत्तरयोः उत्तरवाक्ययोः सकाशात् उत्तरत्राक्यद्वयेतथाप्रतिपादना-
दितियावत् उक्तीयते उर्ध्वनीयते अतो न पुनरुक्तिरिति भावः । नन्वेषां वेति द्वितीयवाक्ये स्वात्मशब्दाभावात् सूत्रयुत्तरयोरिति
द्वितीयवाक्यग्रहणं कथमित्यत आह ॥ एषां वेति ॥ सुआनंदमादत्त इति स्वात्माच्यते एतदेवानंदमादत्त इत्यनेनोच्यत इति
भावः ॥ ॐ नाणुरतच्छूतेरिति चेन्नैतराधिकारात् ॐ ॥ जीवो नाणुः कुतः अतच्छूतेः व्याप्ता इत्यनणुत्वभूतेरिति चेन्न तस्याः
भूतेर्ब्रह्मपरत्वात् कुतः इतराधिकारात् सभात्वेदं मृजतीति परस्परमग्नः प्रकरणादित्यर्थः ॥ उपचर्यत इति ॥ यथाभव
न्मते मनागतमंबदुःखाद्यात्मनिष्ठतया पचयतेत्येति भावः । अतएव भगवत्परत्वादेव निरंतरो निर्भेदः आतेनयातं मनसोजवी
यसारथं यंत्राभृमवध्वक्रुरभिना यस्य योगदुहितजायातेदिव उभे अहनी सुदिने विवस्वतः । निमिषाभिज्जवायसारथेनायातम
भिना अंतिपद्भुवामवतिमंत्रद्वयं व्याचष्टे । हे अभिना वित्यादिना ऋभव इत्यस्यायोर्वेदा इति यस्य योग इति निमित्त
सप्तमीन्यभिप्रत्याह ॥ परसंबंधादिति ॥ विवस्वत इत्यस्य तात्पर्यं भगवत्प्रसादेनेति दिवा दुहित इत्यस्यायोर्विद्योत्पन्नत
त्वात्तान इति अस्य जायत इति श्रौतपदेनान्वयः उभे अहनी इत्यस्यार्थः जीवन्मुक्तिमुक्त्यवस्थे इति मृदिन इत्यस्यार्थः साध्या
विति जायत इत्यस्य वचनविपरिणामेनानुष्ठानमभिप्रेत्याह भगवत इति भूत्वित्यस्यायोर्भवत्विति भूतौ सदित्येतदवस्थस्य
विश्लेषणं ॥ ॐ स्वशब्दोन्मानाभ्यां ॐ ॥ स्वशब्दपर्यायात्मशब्दः उन्मानमपरिमितत्वं ताभ्यां च व्याप्यत्वमु

तेरीश्वरपरत्वामित्यर्थः ॥ आनंत्वेति ॥ तत्रानंताइत्युक्तेरितिभावः ॥ ॐ अविरोधश्चंदनवत् ॐ ॥ जीवस्या-
 नुलेप्यविरोधः देहव्यतिरिक्तोऽपिभावः कथं चंदनवत् हरिचंदनविदुवदित्यर्थः ॥ ॐ अवस्थितिबैद्योऽप्यादितिचे-
 स्ताभ्युपगमाच्छुद्धिर्हि ॐ ॥ चंदनविदेहेहकचित्सम्यगन्यत्रासम्यगित्यवस्थानविशेषाद्वैद्योऽपिभावोऽपिजीवस्यत-
 दभावाभायुक्तादेहव्यतिरिक्तेतिचेन्न । जीवस्याप्यवस्थितिवैशेष्याभ्युपगमात् कुतः हृदिद्येपआत्मेतिश्रुत्याहृद्येवजीवस्यसम्य-
 गवस्थित्युक्तेरित्यर्थः ॥ व्याप्त्यवस्थासीति ॥ स्वरूपेणाव्याप्तिरैश्वर्याप्तिरितिचेन्न ॥ ॐ गुणादालोक-
 वत् ॐ ॥ अणोरपिजीवित्यगुणाच्छिन्नगोदेहव्याप्तिः संभवति कथं आलोकवत् आलोकस्यदीपादेः प्रकाशाख्यगुणे-
 नगेहेतिव्याप्तिवदित्यर्थः । आलोकवत् दीपवत् आलोकस्यप्रकाशस्य उभयोरप्यालोकशब्दवाच्यत्वादेवंव्यवहारः
 ॥ घटादिरूपस्यैवेति ॥ नीलयत्संबंधवालाकंप्रभादीप्रतीयमानमारुण्यादिकंन्यायमतेपिनप्रभानिष्ठं तस्यशुक्लभास्वर-
 रूपत्वादितिभावः । ननुदीपगच्छतिप्रभायागतदर्शनेनक्रियावत्त्वाद्रव्यत्वमितिचेन्न । घटेगतेरूपस्यपिगतिदर्शनेनव्य-
 धिचारात् अन्यथातत्रैव रूपस्यस्थितिः स्यादितिध्येयं प्रकाशस्यापिरूपंप्रतीयतइति किंनस्यादित्यतआह ॥ नहीति ॥
 यद्यालोकैरूपंस्यात्तर्हिघटाद्यसंबद्धस्याकाशेविद्यमानप्रकाशस्यापिरूपंगृह्येत नचैवमस्ति अतो नरूपित्वमित्यर्थः ॥ दीपं-
 विहायेति ॥ गुणस्तुरूपादिर्न द्रव्यव्यतिरेकगृह्येतिरितिभावः ॥ विवादादिति ॥ उत्तराधिकारेणगुणस्यापिगंग-
 स्यद्रव्यंविहायप्रवृत्तवक्ष्यमाणत्वादितिभावः ॥ तदनुविधानेति ॥ दीपानुसारेणगमनागमनादियत्नेनेत्यर्थः । ते-
 जोबलैर्भयमहावबोधसद्वीर्यशक्त्यादिगुणैकराशिरितिस्मृतौतेजसिगुणत्वसंगृहायादिशब्दः कारणं उपादानं ॥ कार-
 णान्तरेति ॥ तदेवतत्रैव तेजसपरमाणवण्वण्यणुकादिक्रमेणालोकमंडलमारभंतइत्येतच्चमानाभावाद्युपेक्ष्यतइतिभावः

तत्त्वप्रका०

॥ २४ ॥

॥ अप्रतीतिप्रसंगादिति ॥ परैकार्यद्रव्यस्य बाहिरादिग्रहत्वात् नानाकारेण बहुपतदप्रतीतिप्रसंगादित्यर्थः । तद्वय-
वत्त्वादेवेतेन सहगमनमित्यत आह ॥ नह्येति ॥ कथा पटः ॥ विरोधादिति ॥ प्रदीपावयवतमसोऽसहावस्थान
मेव न संभवति तमस आलोकभावरूपत्वेन विरोधादित्यर्थः ॥ क्रमेणैवेति ॥ पुनः पुनर्दोषागमपरमार्थानुसृतद्वय
धेयुर्विकार्यमाणेषु उत्तरोत्तरं यथाशब्दाहुल्यस्यादित्यर्थः ॥ तदेवास्त्येति ॥ नूतनेत्यर्थः ॥ अनुभवविरुद्धमिति ॥
नूतन यथावयवानां विकीर्णतयाऽऽदर्शनादित्यर्थः ॥ घटादेरपीति ॥ सर्वमूर्तेयं न स्मृष्टं त्वया छन्दः पटयदित्येति ताव
थितुं शक्यत्वादिति भावः ॥ १२ ॥ जीवस्त्विति ॥ एकधेतुकस्येति शेषः । तत् विभुत्वं तेषां आत्मादीनां ज्ञयमित्येतोऽदिति
घटनगोर्ध्वार्थ्यशब्दार्थमित्याह ॥ एतदेवेति ॥ असंयं कर्तुं अनिष्टमकर्तुं एकप्रकारोपेतत्वं कारं तरोपेततया कर्तुं तामय्य
मित्यर्थः । अत इत्यस्य ग्रहोर्त्तत्वेनान्वयायोगादाह ॥ अतो विरोध इति ॥ ॐ द्यतिरेकोऽर्थवत्तया च द
र्शयति ॐ ॥ अणोऽपि जीवस्यैवैव्यतिरेकः विभागोऽस्ति कथं गंवत् यथाहुष्याहं वस्य विभागस्तदहं कुतः तथोत्त-
रूपेण अधःकण्ठेन श्रुतिर्दिशेति यत इत्यर्थः ॥ स्वरूपैक्यविषयत्वादिति ॥ एक एव स जिघृक्षुर्कोऽति भावः ॥ १३ ॥
॥ षड्विधेति ॥ उपमविशेषाणां षड्विधत्वादिति पञ्चमिकः अत एव मूर्तेपट्टादिदृष्टांतैरुपपन्नानादित्येतानां पञ्चकयनेना
नुरूपं ॥ तस्य तावदेवेति ॥ तस्मात्परासद्धानि नो मोक्षेतावानेव बिलंबः यावत्परास्त्वाभिप्रेक्षितं अयमाव्यक्षया-
नंतरं मन्त्रश्लोसं पठत्यर्थः । येन प्रज्ञाणाश्रुतेन ॥ मूर्तिरकादिति ॥ यथासाम्येकममूर्तिरहेत्येतादिति शेषः । यथा
यथादीनां मृदात्मकत्वेन तदज्ञानं तमेव भगवतो ब्रह्मात्मकत्वेन तदज्ञानमिति पराभिमतार्थः । अतस्त्वं च कन्वं मि
ध्यायेदन्नपत्त्वं ॥ ॐ पृथगुदेयात् ॐ ॥ जीवो ब्रह्मणः सकाशात् पृथक् भिन्न एव कुतः उपदेक्षात् भिन्नो जीव इति श्रुतेर

त्यर्थः ॥ ॐ तद्गुणसारत्वात्तद्गदेशाः प्राज्ञवत् ॐ ॥ जीनस्य तद्व्यपदेशोऽत्र ह्यभेदकथनं तद्गुणसारत्वात् तस्य ब्रह्म
 जोगुणः आनंदादिः तत्सद्वस्त्वुजः सारः स्वरूपं यस्य तद्गुणसारः तस्य भावस्तत्वं तस्मादेव न तत्र भेदात् कथं प्राज्ञवत् यथा प्रा
 ज्ञा परमात्मा गदुगलसद्वस्त्वुजः सारः स्वरूपं यस्य तद्गुणसारः तस्य भावस्तत्वं तस्मादेव न तत्र भेदात् कथं प्राज्ञवत् यथा प्रा
 ज्ञाभिनिवेशादिति ॥ आत्र ह्यन्य इत्यर्थः ॥ उपजीव्येति ॥ धर्मि प्राह कत्वेनोपजीवित्यर्थः । कथमित्यत आह
 ॥ जीवेति ॥ नाहं सर्वज्ञ इति ॥ साभिगानीवस्य यः सर्वज्ञ इति ब्रह्मणश्च विरुद्धवर्माधिकरणतया वगमादिति भावः ॥ ब्रह्मा
 णा विरोधेति ॥ तत्त्वं पदमुख्ययोः सार्यज्ञासर्वज्ञविशिष्टयोरेक्यस्य विरुद्धवर्माधिकरणत्वयुक्तिविरुद्धत्वेन तत्त्वं पदयोः अन्यात्र
 लक्षकत्वं साधयिनायं गीकृतमित्यर्थः । तदेव व्यवनक्ति ॥ लक्षणं तद्विनि ॥ तया लाक्षणिकार्थत्वेन लोकोत्तरप्रज्ञेन लोकोत्तम
 ज्ञानवत्तत्पुण्यसः देवानां प्रियोऽर्षदेव इति निपातादलुप्तसमासः अनभिज्ञ इत्यर्थः । तदेव व्यवनक्ति ॥ नहीति ॥ लिंगं ता
 त्पर्ये निर्णय इत्युपक्रमादीनां तात्पर्यमात्रज्ञापकत्वेन ब्रह्मदार्थज्ञापकत्वायोगादिति । तर्हि भवति तात्पर्यज्ञापकत्वमित्युच्यते
 इति संकते ॥ लिंगचलादिति ॥ अन्यार्थत्वादिति ॥ भेदपरत्वादित्यर्थः । तथा हि बहुनिमित्तमादिदृष्टांतबलेन स
 आत्मा तत्त्वमसीत्यत्रातत्त्वमसीति पदच्छेदेन भेदोच्यते न ब्रह्म भेदं प्रतिज्ञाय भेदेदृष्टांताभिधानं युक्तं अतएव क्रमेणेतत्समाभ्य
 धिकरहिदित्यमिति रादनेन भेदपरं एव भेदतात्पर्यमित्यपि यथासौम्येत्यादि च प्राधान्यादिनैकविज्ञानेन सर्वविज्ञानपरं एवैवे
 क्रमेणाद्वितीयमिति भेदस्योपक्रमादेव तात्पर्यमिदं सर्वमिति तस्यैवोपसंहारात् । अतस्त्वमसीति न च चारमभ्यासात् शास्त्रं वि
 ना सास्त्रान्येदं भेदस्योपक्रमात्प्राप्त्या युक्तं यत् यनाश्रुतं श्रुतं भवतीत्येव वादात् बहुनिमित्तदृष्टांते
 एव पादनाच्चेति । अन्यत्र छान्दोग्यभाष्यादौ वदन्क्रमनिर्णये एवं गौणार्थतया ॥ समन्वयेति ॥ वैदिकशब्दानां रूढि-

योगोविनाबृत्तरेणभगवत्परत्वनिषेधकतद्वाक्यमित्यर्थः ॥ अर्थोत्तरति ॥ योगस्याप्यावश्यकत्वप्रतिपादनावसरएवेत्यर्थः ॥ काश्चिदिदं निविशेषणादिति ॥ तेनार्थमात्रनिषेधादिति भावः । ननु तत्त्वमसीत्यादेर्गौणार्थमात्रप्रतिपादकत्वेन रूढ्यादिनार्थप्रतिपादकत्वाभावादितरोपस्तदवस्थएवेत्यत आह ॥ साचेति ॥ सागौणीवृत्तिश्च परकीयन्यायेन तत्त्वमसीति पदच्छेदशब्दभेदेन वस्तुतस्तु शकुनिमूढदृष्टान्तानुसारेण स आत्मा अतत्त्वमसि त्वं अतदसि तद्विज्ञासि इति रूढ्याभेदप्रतिपादकत्वमेवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ ब्रह्मन्ब्रह्मणि ॥ आनंत्यायेति ॥ कदापि नाशरहितमोक्षाय समर्थो भवतीत्यर्थः ॥ सफलमिति ॥ आनंत्यावाप्तिश्च न युज्यत इति भाष्ये उक्तत्वादिति भावः ॥ अत्रेति ॥ नहि सादिविनाशिन एतद्वयं युक्तमिति भावः ॥ प्रनिर्विबस्वैवेति ॥ ब्रह्मप्रतिविबभूव भूतस्येत्यर्थः ॥ नहीति ॥ प्रविशुखादेरिति त्यक्तस्यैव दर्शनादिति भावः ॥ ॐ यावदात्मभाववित्वाच्च न दोषस्तद्दर्शनात् ॐ ॥ जीवस्य तदुपाधेयत्वात् ब्रह्मभाववित्वाच्च न दोषः ॥ अनादिकर्मनिर्वाधानं त्यावाप्त्यनुपपत्तिरूपदोषो नास्ति कुतः ॥ विन्वादात्मापरमात्म्यावच्छादनेति प्रतिपादनात् कालसत्त्वाच्च दोषः च शब्दात् स्मृतेरित्यर्थः । नाशत्रयाभावमुपादयति ॥ विददेशेनान् तस्य यावदात्मभाववित्वाच्च न दोष इति श्रुतावुक्तेः । च शब्दात् स्मृतेरित्यर्थः । नाशत्रयाभावमुपादयति ॥ स्मृतिद्वयवस्थेत्यादिना ॥ आ मां नित्योर्जावानित्यहं निपादद्वयस्य भिन्नस्थानगतत्वाच्च पुनरुक्तिरिति भावेनाह ॥ स्मृतिद्वयवचनाच्चेति ॥ भाष्योदाहृतश्रुतिस्मृतिभ्यां जीवस्य रूपस्य नित्यत्वं वाच्यं देहस्य नित्यत्वमित्येवोच्यते न तु स्वरूपस्यैव प्रतिविबभूव कर्तृत्वं वाच्यं नित्यं । तथा च कथं वाभ्यामुक्ता विवक्षार्थप्रतिपत्तिरित्यतः स्वयमुक्तशेषार्थप्रतिपादकप्रमाणान्तरमाह ॥ उक्तं चेन्नदिनि ॥ अन्यत्र च नुत्तन्ये कुतोऽन्यस्थितिरित्यत आह ॥ सर्वेति ॥ भवेत् विद्येत मास्तु प्रतिविबभूव स्थानमित्यत आह ॥ कथंचेति ॥ उपाधेश्चेति ॥ प्रथमतः तर्प्य ॥ १५ ॥ आनंदादि

स्वरूपत्वाभावइति ॥ आनंदीभवतीतिमुक्तौतद्वत्त्वोक्त्यातत्स्वरूपत्वाभावस्यैवोक्तेरित्यर्थः ॥ प्राणान्भू-
 तानीति ॥ यत्रजीवेप्राणाद्द्रियाणिभूतान्याकाशादीनिबंधकतयासम्यकृतिष्ठति सपरमात्मप्रसादेनपरलोकायाती-
 तिभाव्योदात्तदृष्टतश्रुतिशेषार्थः । व्यवधानस्य प्रतिबंधकस्य एवमावरणत्वेनाभिमतस्यावरकत्वंनसंभवतीत्युक्तं इदानी-
 मावरणोपमेनेत्याह ॥ अत्रेति ॥ संसारइत्यर्थः ॥ तस्यैवेति ॥ जीवस्याहमित्यादिनावरणानुपपत्त्युक्त्याज्ञाना-
 भारूपज्ञानस्यैवानुपपत्तेरुक्तत्वादित्यर्थः । नह्यावरणाभावेऽज्ञानाभावेनिमित्तंभविष्यदुमर्हतीतिभावः ॥ वैपरी-
 त्यादिनि ॥ शरीरस्यानंदाद्यनुभवरूपभोगायतनत्वेनभोगप्रतिबंधकत्वानुपपत्तेरितिभावः ॥ अतएव इदानीमावर-
 णाभावादेव ॥ ॐ पुंस्त्वदिद्वत्त्वस्य सतोभिव्यक्तियोगात् ॐ ॥ जीवस्यसतस्तुसतएवप्राग्विद्यमानस्यैवास्य
 ज्ञानानंदादिरूपत्वस्य पुंस्त्वादिवत् बाल्येऽसतःपुंस्त्वस्त्रीत्वादेरिवाभिव्यक्तियोगात् अभिव्यक्त्याभितःसुष्टुव्यक्त्या-
 निमित्तेनयोगादानंदीभवतीत्यादिव्यपदेशोपपत्तेरित्यर्थः । कालतःयौवने ॥ तन्निमित्तेति ॥ ज्ञानाभावनिमित्तत्रि-
 गुणात्मकस्वगुणाच्छादिकाविद्यांगीकारादित्यर्थः । वक्ष्यमाणानुरोधेनाह ॥ केषांचिदिति ॥ तदामुक्तौ ॥ ॐ नि-
 त्योपलब्ध्यनुपलब्धिप्रसंगोऽन्यतरनिघमोवान्यथा ॐ ॥ अन्यथावरणानंगीकारेमध्यमजीवानामानंदोदेर्नित्योप-
 लब्ध्यनुपलब्धिप्रसंगःनित्यमानंदोदेरुपलब्धिस्तथा अनुपलब्धिः आनंदोपलब्ध्यभावोदुःखाद्युपलब्धिरितियावत् तदुभ-
 यंसंस्यात् अन्यतरनियमः मुक्तियोग्यानामानंदोदेरुपलब्धिनियमः तमोयोग्यानामानंदोदद्यनुपलब्धिनियमःस्या-
 दित्यर्थः व्यक्तिरित्यनुवादः ऋग्भाष्यादिसंग्रहायाह ॥ मोक्षयोग्यानामिति ॥ नन्वसुरादीनामानं-
 दस्वरूपत्वाभावादेवतदनुपलब्धिरित्यतस्तस्यतात्पर्यमाह ॥ दुःखाद्यनुभवएवेति ॥ स्वरूपदुःखस्यावरणाभा-

नैवैषयिकमुखात्पत्तैरप्ययोगादिति भावः । आवरणभावस्योपलब्धिप्रत्ययप्रयोजकत्वेन कथमनुपलब्धिः संपद्यत इत्यत आह ॥ दुःखाद्यनुपलब्धिश्चेति ॥ समैवेति ॥ मध्यममनुष्याणामिन्द्रियरूपत्वेन मुखदुःखस्य चोपलब्धिः समैव स्यादित्यर्थः । नित्यानन्दइति स्मृत्यनुसारेणाह ॥ एवमिति ॥ अन्यथोक्त्यावदर्थप्रतिपादकत्वेन प्रकृतसंगतिरिति भावः । संसारदशायां तन्मात्रोपलब्ध्यभावादाह ॥ तद्वोग्या इति ॥ १६ ॥ अन्यः ईशात् शङ्कते ॥ जीवकर्तृत्वेति ॥ तत्कर्मफलं संपद्यते प्राप्यते अनन्ययोगेन अन्यसाहाय्यत्यागेन हियस्मादत एवेत्यन्वयः । तथा च स्ववचनविरोधइति भावः । तर्हि लाघवाय जीवस्यैव कर्तृत्वमस्त्वित्यत आह ॥ न खल्विति ॥ ॐ कर्ताशास्त्रार्थवत्वात् ॐ ॥ जीवः कर्तैव कुतः तथा त्वेशास्त्रस्य विधिनिषेधरूपस्य प्रयोजनवत्त्वलाभात् अन्यथा तद्व्यख्याप्यते रित्यर्थः ॥ परगतेति ॥ ईश्वरगतेत्यर्थः ॥ विवेकाग्रहइति ॥ इदं कर्तृत्वेनैव रगतमपि तु मुद्रते भवेत्यात्मीयतया कल्पनमस्त्येवेत्यर्थः । तादृशं कालपतिकर्तृत्वोपेनं ॥ ॐ विह्वारोपदेशात् ॐ ॥ न जीवस्य कर्तृत्वं भ्रान्तिकल्पितं कुतः विहारस्य क्रीडाकर्तृत्वस्योपदेशात् मोक्षपि न भनः क्रीडा विन्यभिधानादित्यर्थः । मोक्षपीत्यस्यार्थो विगलितेति निवृत्ताशेषभ्रमेपीत्यर्थः । अतएवाह ॥ कैवल्यइति ॥ कैवल्यं यायार्थज्ञानादिसत्त्वरूपा विभाव रूप इत्यर्थः ॥ ॐ उपादानात् ॐ ॥ मोक्षाद्युद्देशेन साधनाद्युपादानस्य मन्यक्षमित्यन्वाक्षकालानिकर्तृत्वमित्यर्थः ॥ अतिप्रसंगादिति ॥ परकृतभोजने स्वकृतानुसंधानमात्रेण स्वान्वनःतृप्तिः स्यादित्यर्थः ॥ ॐ व्यपदेशाच्च क्रियायानं चेद्विदं शविपर्ययः ॐ ॥ जीवः कर्तैव कुतः उपासनास्वाया क्रियायानं न स्य कर्तृत्वं न व्यपदेशात् आत्मानमेव लोकमुपासीतेत्यभिधानात् जीवस्य कर्तृत्वं न चेत्तर्हि निदेशस्यान्मानमित्यस्य विपर्ययः आत्मनि व्यत्यासः स्यादित्यर्थः । लोकं सर्वधारं ॥ न हीति ॥ कर्तुः क्रियाश्रयत्वेन तदभा

वेनिराश्रयक्रियायोगादितिभावः ॥ ॐ उपलब्धिबधवदनियमः ॐ ॥ यथोपलब्धौ ज्ञानेऽनियमः इच्छानुसारेण प्राप्त्य
 भावस्तथा क्रियायानपीत्यर्थः । निरूपिते अपक्षिते ज्ञानविशेषणमेतत् साध्यसमः पक्षसमः कर्मणीव ज्ञानेनियम
 स्य प्रत्यक्षेणानिश्चयादितिभावः । स्वज्ञानेतावदयं प्रत्यक्षः परकीयेप्रकारंतरमाह ॥ नहीति ॥ व्याप्रियते व्यापा
 रवान्भवतियेन परकीयज्ञानेच्छादेरतींद्रियत्वेनानिश्चयइतिभावः ॥ तत्साधनइति ॥ स्वाभिलषितज्ञानायतत्सा
 धनंसंपादयति तच्च प्रत्यक्षसिद्धं तथाचेतेन तदनुगुणज्ञानेच्छानुमानमनंतरफलविशेषेण ज्ञानविशेषानुमानंचमुलभमितिभावः
 ॐ शक्तिविपर्ययात् ॐ ॥ नजीयः स्वतंत्रः कुतः जीवशक्तेः परमात्मशक्त्यपेक्षया विपर्ययादलपत्वादित्यर्थः ॥ ॐ समा
 ध्यभावाच्च ॐ ॥ समाधेः अलंबुद्धेः जीवे अभावाच्च तस्यास्वातंत्र्यमित्यर्थः ॥ स्वतंत्रस्येति ॥ स्वसत्तादौ परानपेक्षस्यैव
 त्वर्थः ॥ किमिति ॥ कुतइति प्रश्नोत्तरं किमित्यर्थः । स्वतंत्रः क्रियायां ॥ ॐ यथाचतक्षोभयथा ॐ ॥ यथातक्षार्धकीउभ
 यथावेतनदातृनियम्यत्वेनकर्तृत्वेनचोच्यते तथाजीवोपीशनियम्यः कर्तेत्यर्थः । चक्षब्दोदाहृतिकसमुच्चायकः ॥ यचनवेत
 नेति ॥ इत्थं कुर्वितिवचनानुसारेणकरणेनद्रव्यदानादिनाचतक्षः शक्तेः कारयित्रधीनत्ववदित्यर्थः ॥ गतः पक्षइति ॥
 तथाचापसिद्धांतइतिभावः ॥ नजीवस्येति ॥ कर्तृत्वशक्तेरीश्वराधीनत्वेतस्यैवकर्तृत्वादितिभावः ॥ ॐ पराचतुष्टुतेः ॐ ॥
 जीवस्यकर्तृत्वशक्तिः परा दुर्इशादेव कुतः तद्धुतेः तस्यकर्तृत्वशक्तेरीश्वराधीनत्वस्यैवकर्तृत्वकरणत्वंचेतिश्रुतिसिद्धत्वादित्यर्थः
 ॥ ॐ कुतप्रगतत्वापेक्षस्तुविहितप्रतिषेधार्थेयथ्यादिभ्यः ॐ ॥ कुतकर्म ईशः जीवस्यकर्मप्रयत्नादिकमपेक्षैवतंप्रे
 रयति किमर्थं विधिनिषेधशास्त्रवैयर्थ्याभावाय वैषम्यादिनिरासायचेत्यर्थः । उक्तोपैवैषम्यनैर्घृण्यइत्यादिना ॥ तत्क
 र्मेति ॥ अपेक्षकर्मैत्यर्थः ॥ तत्प्रेरणइति ॥ तादृशकर्मप्रेरणइत्यर्थः ॥ इत्युच्यतइति ॥ अतो नव्याह

तिरितिभावः ॥ १७ ॥ यवब्रीहिश्चुल्योरिति ॥ यथायवयजतब्रीहिभिर्भयजतब्रीहिभिर्वायजतेतिव्य-
वस्थितविकल्पेनाविरोधपरिहारस्तथाजीवोशिवानशोस्त्वितिव्यवस्थितविकल्पेनानांशानुश्रुत्याविरोधपरिहारइत्यर्थः ॥ वस्तु-
विकल्पेति ॥ तत्रश्रुतिद्वयस्यनिरवधारणत्वेनोक्तरीत्याविकल्पसंभवपिप्रकृतेश्रुतिद्वयस्यासावधारणत्वेनोभयथार्थप्र-
हेएकस्मिन्जीवाख्येवस्तुशतानंशत्वरूपद्वैरूप्यायोगादित्यर्थः ॥ नचेति ॥ यथैकस्यवधटस्यदेशकालभेदेनस-
त्तांसत्यतथेत्यर्थः ॥ समस्तेति ॥ अत्रसर्वेषांतूनांपटाद्भेदांगीकारादेकस्येत्युक्तं एकस्यापिततोःखंडपटाद्भेदाभे-
दांगीकारात्समस्तपदेति नानात्वात् विरुद्धार्थप्रतिपादकत्वात् ॥ ॐ अंशानानाव्यपदेशादन्यथाचापिदाश-
कितवादिद्वयमधीयतएके ॐ ॥ जीवःपरमात्मनोऽशएव कुतः नानाव्यपदेशात् पितापुत्रत्वादिनानाप्रकारेणतस्ये-
शंसंबधित्वोक्तेः किंचब्रह्मदाशाब्रह्मकितवाइत्येकेशास्विनः दाशाःमत्स्यग्राहिणःब्रह्मकितवाःवंचकाः ब्रह्मेत्येवंब्रह्मणो-
दाशकितवादिद्वत्त्वादाशकितवोपलक्षितसर्वजीवाभेदमधीयतेपठति एकेचअन्यःपरोन्योजीवइत्यन्यथाचभेदेनाधीयते अतएत-
दुभयान्यथानुपपत्त्यांशत्वमित्यर्थः ॥ वक्ष्यामइति ॥ अंशोहोषःपुत्रभ्रात्रित्यादिश्रुतिस्मृत्युदाहरणेनेतिशेषः । परेणेत्य-
स्यार्थःपरादिति अवइत्यस्यावमइति जातइतिव्यपदेशइतिशेषोक्तिः व्यंजकत्वादितिभावः ॥ तद्ज्ञानंचदुर्लभमिति ॥
कवीयमानःकइदमवोचदंमनःकुतोअधिप्रजातमित्युत्तरार्थतद्ज्ञानंचदुर्लभमित्याहेत्यर्थः । तद्व्याचष्टे ॥ कोन्विनि ॥
कवीयमानइत्यभ्यासःसर्वज्ञकत्वइति इहेत्यस्यप्रजास्त्विति ब्रह्मेतिशेषोक्तिः कुतइत्यस्यतात्पर्यकस्यचेति अर्थीत्यस्याधि-
व्येनेति त्रियःसनीम्नानुमंषुमआहुःपश्यदक्षबाह्विविचतदंशः कविर्यःपुत्रःसहमार्चिकेतयस्नात्रिजानाःसपितृष्विपितासदिति
ऋचंव्याचष्टु ॥ यइति ॥ तांउत्तम्यभ्यासःतानेवेति नइत्यभ्यासः एवेति आहोर्थः सम्यगिति मदुपास्याइतिकेवकी

त्याकांक्षायामाह ॥ एतर्हीर्घतमोवाक्यमिति ॥ उक्तंचानुव्याख्यने ॥ ॐ मन्त्रवर्णात् ॐ ॥ पादोऽस्यतिश्रुतेश्च
 जीवईशाशइत्यर्थः ॥ ॐ अपिस्मर्यते ॐ ॥ न केवलमंशत्वं श्रूयते किंतु ममंशइति स्मर्यतेपीत्यर्थः ॥ ॐ प्रकाशादिवक्ष्ये
 वंपरः ॐ ॥ परोमत्स्यादिरूपोपरमात्माएवजीववत् भिन्नांशोन कथं प्रकाशाद्यभिमानीवदित्यर्थः । चार्थः चशब्दार्थः
 ॥ भेदाभेदानुपपत्तिरिति ॥ मत्स्यादीनामभेदो जीवानां भेदइत्यनुपपत्तिरित्यर्थः ॥ भेदाभेदसाम्यादिति ॥
 उभयोरपि खंडितत्वेन स्वोपादानेन तेज आदिना भिन्ना भिन्नत्वेन कालाग्न्यादेरभेदः खद्योतादेर्भेदइति कथमित्यर्थः ॥ ॐ स्म-
 रंति च ॐ ॥ जीवस्याभिन्नांशत्वं मत्स्यादेरभिन्नांशत्वं च स्मृतिकर्तारः स्मरंति चेत्यर्थः ॥ इत्युक्तइति ॥ प्रथमभागवते जगृहे
 पौरुषं रूपमित्यादिना यस्यांशं शेषेन स्मृज्यते देवतियं इन्नरादय इत्येतेनोक्तइत्यर्थः । द्वितीयं तु भवायास्यरसातलगतामहीउद्धरि
 ष्यन्नुपादत्तयज्ञेशः सांकरवपुरित्यादिनोक्तैरित्यर्थः । इन्द्रारिव्याकुलं लोकं मृडयंति युगे युगे इत्युत्तरार्धव्याचष्टे । वराहादय इति ॥
 मृडयंति मुखयंतीत्यभिधीयतइतिसंबंधः । परमित्यस्यार्थोऽभिन्नमिति । अव्यक्तमित्यस्याकार्यमिति अव्यूढगुणेत्यस्यानाद्य
 नपगतेति वस्त्वित्यस्य भगवत्स्वरूपेति पुनर्भवइत्यस्य संसारीति इत्युच्यतइत्यन्वयः कृष्णशब्दस्यावतारे प्रसिद्धत्वेन कथं
 मूलरूप्येवेति व्याख्यानमित्यत आह ॥ कृष्णशब्दश्चेति ॥ ईज्यते पूज्यते इदं वाक्यं मुक्तसेव्यमूलरूपप्रेयुक्तमिति भावः ।
 तदेव स्वरूपांशस्य भवतीति शेषोक्तिः कृष्णाद्यवतारइति तस्य कृष्णं प्रत्यर्जुनवाक्यत्वादिति भावः ॥ ॐ अनुज्ञापरिहारौ दे-
 हसंबंधाज्योतिरादिवत् ॐ ॥ जीवस्य देहसंबंधान्निमित्तात्तदनुज्ञापरिहारौ परमात्मानुज्ञाधीनवृत्तिमोक्षोचस्तः कथं ज्यो-
 तिरादिवत् यथाज्योतिरादेरक्ष्यभिमान्यादेर्देहसंबंधात्सूर्याद्यनुज्ञाधीनप्रवृत्त्यादिस्तथेत्यर्थः ॥ कर्त्तुमिति ॥ तारकेत्यर्थः
 रक्तेत्यर्थः ॥ उत्तरत्रेति ॥ ब्रह्मांडवाहजलाभिमानीवरुणः अंतःशुद्धादकसमुद्राभिमानी तदाभिन्नांशः श्लेष्माभिमानी तद्भि-

नांशइतिदृष्टव्यमित्यर्थः ॥ स्वांशिकमिति॥ शरीरसंबंधित्वस्याभिवाशेपिसत्त्वाद्वाभिचारः ततः स्वांशिकमितिमित्युक्तं शरीरसंबंधित्वं चतद्योग्यत्वेननयुक्तेषुभागासिद्धिः। मोक्षधर्मेचेतीति। तत्रहिनशरीराणिभौतिकानिभवतिभूतानिचेश्वरबुद्धिजातानितत्कथं तानितंबशीयुरित्युक्तेरितिभावः। अक्षरार्थश्च हेविशांपते इहचेतनवर्गेअस्मिन्लोकैक्यत्वाच्चिदेहसंबद्धं तत्सर्वं ईश्वरबुद्धिर्जैः पंचभिभूतैराविष्टबद्ध ईश्वरस्तु महन् महनीयः भूतसर्वदाविद्यमानः नारायणः मुक्ताश्रयः विराट् नित्याभिव्यक्तिरूपः सगुणः स्वार्थ्यादिगुणवान् भूतानिप्रलयायैतयस्मिन्तत्भूतप्रलयं अव्यक्तं तदभिमानीरमा तस्येशस्यशुश्रूषुः सेवाकर्त्तातिप्रमेयदीपिकातोवर्गतव्यः अस्त्वेतन्मूलरूपविषयं अवताराणां तु देहसंबंधित्वस्यादेवेत्यत आह ॥ अवतारप्रसंगादिनि॥ यत्तद्वर्णितवान्ब्रह्मरूपं ह्यशरीरमिदमितिहयग्रीवावतारप्रसंगइत्यर्थः ॥ स्वांशिकमिति ॥ देहसंबंधित्वादित्युक्तेस्वरूपासिद्धिः दृष्टान्त्यस्यसाधनविकलताच अतः स्वांशिकमितिमित्युक्तं स्वांशिकमितिमितदेहसंबंधित्वस्यदृष्टान्ते सत्त्वेपिपक्षेतदभाषान् नञ्द्रव्यगर्भत्वंनथाचपक्षेविशेष्याभावेनदृष्टान्तेविशेषणाभावेनविशिष्टाभावाद्युगमइतिभावः ॥ अतएवेति ॥ एवंप्रयोगद्रूपस्याशाभिमतत्वादेवज्योतिर्गादिवदितिदृष्टान्तोपेत्येत्यादिनाविद्वतइत्यर्थः अतो न भाष्यकारानभिमतमेतदितिभाषः ॥ अस्तं तं अवाव्यनिकरः ॐ ॥ जीवस्यासंतोत्पूर्णत्वाच्चमत्स्यादिसाम्यनास्तीत्यस्याव्यतिकरः व्यत्यासाभावइत्यर्थः ॥ ॐ अस्मात्स एव ॐ ॥ जीवईशस्याभासएवप्रतिविंबएवमत्स्यादिस्तुन तथा अतोपिनोक्तव्यत्यासइत्यर्थः। रूपं रूपमिदं रूपं भूतदस्य रूपं श्रानिचक्षणाय । इंद्रोमायाभिः पुरुरूपइत्येत्युक्ताः स्य हरयः शतादशेति ऋचंव्याचष्टे ॥ जीवस्सुदायइति ॥ शृण्वेवागमिन्यादित्रिविधजीवमध्यम्यप्रस्तुतत्वादेवमुक्तं मायाभिरित्यस्यार्थः सामर्थ्येनेति पुरुरूपइत्यस्याननविस्वरूपइति युक्ता इत्यस्यव्यहशइति तदतिरिक्तेतिस्वरूपातिरिक्तैत्यर्थः । भाष्येयथाछायापुरुषाधीनातथैत

जीवजातमेतस्मिन्भीशे आततमधीनमित्यर्थः । अनंशत्वश्रुतेर्गतिचाहेत्यादिना लब्धमर्थदर्शयति ॥ एवमिति ॥ १८ ॥
 श्रुतिविगानेनैव दर्शयति ॥ स्वरूपमिति ॥ प्रकरणवशादिति ॥ श्रुतीनां परस्परविरोधपरिहारालम्बकपादरूपप्रक-
 रणवशाच्छ्रुत्यन्तरप्रतिविवत्वाभावप्रतिपादकमनुगीयत इत्यर्थः । यद्यपि नैवांशो नैव संवध इत्यादि प्रत्यक्षश्रुतिरस्ति तथापि त-
 स्याः स्पष्टप्रतिविवत्वाभावप्रतिपादकत्वाभावादेव मुक्तमिति ध्येयं । भेदवैचित्र्य एवमग्रेऽपि ॥ भवत्वेक इति ॥ तथा-
 च श्रुत्यन्तरविरोधादिति भावः ॥ ॐ अदृष्टानियमात् ॐ ॥ जीवानामीदं प्रप्रतिविवत्वेऽप्यन्योन्यवैचित्र्यं संभवति कु-
 तः अदृष्टानां योग्यतादिनामनियमाद्वैचित्र्यादित्यर्थः ॥ कारणान्तरमिति ॥ पूर्वव्याद्युक्तैकप्रतिविवत्वाभाव रूपनिमित्त-
 तां द्विनानि मित्तांतरमित्यर्थः ॥ ॐ अभिसंध्यादिष्वपि चैवं ॐ ॥ इच्छादिष्वपि एवैवैचित्र्यमदृष्टवैचित्र्यादेवेत्यर्थः
 ॥ उत्तरेति ॥ उत्तरदोषवैचित्र्यादेवेत्यर्थः । तदभावे दोषवैचित्र्याभावे ॥ ॐ प्रदेशादिति चेन्नांतर्भावात् ॐ ॥
 प्रदेशात्स्वर्गादिस्थानवैचित्र्याज्जीववैचित्र्यमिति चेन्न स्थानवैचित्र्यस्यापि अदृष्टवैचित्र्यतर्भावात् तदधीनत्वादित्यर्थः ॥ यु-
 क्तेरविरुद्धत्वादिति ॥ जीवानामिथोवैचित्र्यरूपयुक्तेरदृष्टवैचित्र्येणान्यथासिद्धत्वादुपोद्धलकाभावेनानुमिति श्रुतिर्जीवस्य
 सोऽधिप्रतिविवत्वाभावविषयेत्यर्थः ॥ १९ ॥ इति श्रीमत्सत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजयार्थद्वितीयाध्याय-
 स्यसृतीयः पादः संपूर्णः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ॐ तथा प्राणाः ॐ ॥ यथा वियदादयो जातास्तथा प्राणा इन्द्रियाण्यपि जायन्त इत्यर्थः ।
 ॥ विप्रतिपत्यभावेनोति ॥ तेजोर्देवतत्मान्यकार्येऽसौ तत्त्वेदादिदृष्टिवदत्र प्राणानां ब्रह्मान्यकार्येऽवे प्राणाभावेन विप्र-

तिपत्यभावेनत्यर्थः ॥ ॐ गौण्यसंभवात् ॐ ॥ प्राणानादित्वश्रुतिः सूक्ष्मरूपेणानादित्वरूपगणानादित्वपरा-
कृतः मुख्यानादित्वासंभवात्तथातदुत्पत्तिश्रुतिबाहुल्यासंभवादित्यर्थः । अन्यथोत्पत्तिश्रुतिबाहुल्यासंभवादिति विषयदधिक-
रणीयभाष्यानुसारेण नह ॥ एतस्माज्जायत इति ॥ नन्विन्द्रियाणामुपचयविना संसारकारणमस्ति न वा नाद्यः उपचयवै-
श्वर्यात् द्वितीये आह ॥ उपचयादिति ॥ प्रलयविधुक्तानामिति ॥ प्रलयकालेष्वोपचयकारणभूतैर्वियुक्तानामि-
न्द्रियाणां भूतिसृष्टिकाले प्राग्बिद्युक्तभूतैः पुनरुपचय इत्यर्थः । तथाच यस्मिन् प्रलयकालेऽनुपचयस्तदा संसारकारणत्वं नास्त्येव
यदा सृष्टिकाले संसारकारणत्वं तदोपचयोस्त्येवेति नोक्तदोष इति भावः । नन्विन्द्रियाणां भूतरूपचयांगीकारोऽनुपपन्नः तथा
त्वे तजसानीन्द्रियाण्याहु रिति तेषां तजसाहंकारकार्यत्वप्रतिपादकप्रमाणविरोधादित्यत आह ॥ अत्राहंकारेति ॥ तजसा
हंकारोत्पन्नानामेवैन्द्रियाणां भूतरूपचयमात्रमुच्यते न त्वहंकारकार्यत्वं निषिध्यत इत्यर्थः । नन्वथापि प्राणैरेव दमग्र आमुस्ते
भ्यो भूतानि जज्ञि र इति भूतानामिन्द्रियजन्यत्वकथनमयुक्तं । तथात्वे ता प्रसानि दुभूतानीति तेषां तामसाहंकारकार्यत्वप्रतिपाद-
कप्रमाणविरोधादित्यत आह ॥ अहंकारोत्पन्नेति ॥ अन्योन्याश्रयव्यवहारणाय सूक्ष्मेत्युक्तं केषांचिदेव सूक्ष्मप्राणानां भू-
तोपचयकारणत्वं तदन्येषां भूतोपचितत्वमिति व्यक्तभेदेनान्योन्याश्रयत्वाभावादिति भावः । ननु प्रागभावाप्रतियोगित्वा
दिना साम्यसंप्राप्तिरित्युच्यत आह ॥ मुख्यनित्यतायामिति ॥ परानीन विशेषतादि राहित्यादेरवसुल्यनित्यताशब्दार्थ-
त्वादिति भावः ॥ अनेनेति ॥ परेण साम्यसंप्राप्तेरिति स्वातंत्र्यमापादयतां तेषामस्वातंत्र्यमूचनेन नाल्पशक्तिवत्त्वादियुक्तयो-
पि संप्रगृहीता इत्यर्थः ॥ ॐ अनिज्ञानुपरोधाच्च ॐ ॥ स इदं सर्वममृजेति प्रमिज्ञानुसारं च प्राणा उत्पत्तिमत एवेत्यर्थः ।
सर्वशब्देन प्राणानामपि गृहीतेरिति भावः ॥ ? ॥ इन्द्रियाणामिति ॥ मनोव्यतिरिक्तेन्द्रियाणामित्यर्थः । यदा ह्यवयुषु-

राणे ॥ सर्वप्रमाणेति ॥ सोनादिनापुण्येनपपेनचानुबन्धइत्यादिप्रमाणेत्यर्थः । नित्यमनुत्पत्तिमत् ॥ ॐ तत्प्रा-
 कृश्रुतेश्च ॐ ॥ मनउत्पत्तिमदेव कुतः तेभ्यः प्राणैभ्यः प्राक् पूर्वश्रुतेरेतस्मादितिमनउत्पत्तिश्रुतेरित्यर्थः ॥ अतए-
 वेति ॥ उक्तरीत्यामनसोनादित्वेनपुंसोवियोगाभावात् नह्यमनाःपुमांस्तिष्ठतीत्युक्तयुक्तिविरोधेनेत्यर्थः ॥ नचलि-
 शोभ्येति ॥ अन्येद्रियाण्यनित्यकोटौनिक्षिप्यविशेष्यमनसोनित्यत्वोक्तिविरोधइत्यर्थः ॥ २ ॥ नचेत्यस्यवाच्यमिति
 वक्ष्यमाणेनान्वयः ॥ समाख्याश्रुताविति ॥ नित्ययानित्ययास्तौभि ब्रह्मतत्परमंपदमिति श्रुतिर्वाचनित्या अनि-
 त्यावावस्मृतयश्चान्यावाचइतिसमाख्याश्रुतावित्यर्थः । अवतार्य उदाहृत्य ॥ उत्पत्तीति ॥ इन्द्रियोत्पत्तिश्रुत्यानु-
 ल्याच्चेत्यर्थः । श्रुत्याश्रयत्वेपिवाचोनादित्वश्रुतेःसूक्ष्मरूपानादित्वपरत्वंउत्पत्तिश्रुतेस्तु उपचयार्थत्वंकिनस्यादित्यतआह
 ॥ श्रुत्याश्रयत्वंनामेति ॥ अन्यथाश्रुत्याधारत्वमात्रत्वेश्रुतेरपिवर्णात्मकत्वादितिभावः । ततःकिमोक्तत्वात्
 ॥ सदेति ॥ ॐ तत्पूर्वकत्वाद्वाचः ॐ ॥ वाचःवर्गिन्द्रियस्यतत्पूर्वकत्वान्मनःकारणत्वादुत्पत्तिमत्येववर्गित्यर्थः ।
 साधारणत्वात् इन्द्रियव्यवहारयोरितिशेषः ॥ पूर्ववाक्यबलेनेति ॥ व्यवहारस्यव्यवहारकारणत्वायोगेनतत्रप्राक्
 शब्दैन्द्रियपरत्वेसिद्धेतत्समभिव्याहृतोत्तरवाक्यस्थस्यापितस्येन्द्रियपरत्वस्यैववक्तव्यत्वादितिभावः ॥ नित्यत्वोपपत्त्या-
 रइति ॥ एवंचवाग्नेतिश्रुतेरुपचरितार्थत्वान्नतद्विरोधइतिभावः । किंचेत्युक्तदोषेनिराह ॥ नचेति ॥ श्रुत्याश्रयत्वं
 नामेत्यादिनोक्तयुक्तिनिरस्यति ॥ अतएवेति ॥ उपचयात्पूर्वयोग्यतामात्रसत्वेत्युच्चारणसमर्थत्वेनतदर्थमुपचयस्या-
 वश्यकत्वमितिभावः । षष्ठीभ्रमंनिरस्यति ॥ मनःसकाशादिति ॥ नकेवलंवागिन्द्रियस्योत्पत्तिप्रतिपादकतस्मान्मन-
 इतिश्रुतिबलाद्वाग्वानित्येतिश्रुतेरुपचरितार्थत्वं किंतु अस्यांहिश्रुतिरवतिष्ठतइतिवाक्यशेषान्यथानुपपत्तिलक्षणंतरानु-

पपत्यापीत्याह ॥ एवमभ्युपगममएवेति ॥ वार्गिद्वयस्योत्पत्तिमभ्युपगम्यश्रुतेरुपचरितार्थत्वाभ्युपगममएवेतिभावः ॥ नित्यत्वमिति ॥ सर्वथोत्पत्तिराहित्यलक्षणनित्यत्वइत्यर्थः ॥ तस्यापीति ॥ नित्यत्वप्रतिपादकत्वेनप्रतीयमानयाअप्येतदर्थत्वात् उपचयरूपोत्पत्तिमतोपिश्रुतिसन्निधियोग्यस्वरूपनित्यत्वार्थकत्वादित्यर्थः । तदेवोपपादयति ॥ घा-
ग्वेति ॥ उक्ताथत्वांगीकारपूर्ववाक्ययर्थोपपत्तिरपिनियामकत्वमिदंनित्ययानित्ययेतिपूर्ववाक्ययोजयति ॥ एवंच
सतीति ॥ अस्यांहीतिवाक्यशेषस्योपचारबीजप्रतिपादकत्वेसतीत्यर्थः ॥ पुराणाद्याश्रयत्वेनचेति ॥ अनेना
स्यांहिश्रुतिरित्युपलक्षणं । अस्यांहिपुराणादिकमवतिष्ठतइत्यापिप्राहमित्युक्तंभवति ननुपुराणाद्याश्रयत्वमात्रेणकथंवागिदि-
यनित्यत्सानित्यत्वेत्यतआह ॥ एवंचसमाख्यादुरोधइति ॥ तथाचसमाख्याश्रुताश्रुतिर्वाचनित्याऽनित्यावावस्मृतयो-
याश्चान्यावाचइति श्रुतिपुराणयोरनित्यत्वान्नित्यत्वयोरुक्तत्वात्तत्रनिर्णयनित्यत्वानित्यत्ववद्वृत्तिपुराणाद्याश्रयत्वेनवागिदि-
यस्यनित्यत्वानित्यत्वेदेतइतिभावः ॥ अन्यथेति ॥ स्वरूपेगनित्यत्वानित्यत्वविवक्षायांनिरोधात्स्वरूपेणनित्यत्वमु-
पचिन्तयित्वा नित्यत्वमिति विवक्षायांचवाक्यशेषादनित्यत्वेदाश्रयत्वाद्युक्त्ययोगात् वाक्यदेनवेदविवक्षायांचास्यांहिश्रुतिर-
वतिष्ठतइतिवाक्यशेषविरोधात् अस्मदुक्तवाक्यार्थादन्यथावाक्यार्थोनयुक्तइत्यर्थः । यद्वाअन्यथासमाख्यादुरोधेननित्यया
नित्ययास्तौमिपरमात्मनमितिवाक्यस्यनित्यत्वेदाश्रयत्वेन नित्ययाऽनित्यपुराणाद्याश्रयत्वेननित्ययेत्यर्थकत्वांगीकारे-
त्यवाक्यस्याथोपपत्तिर्निविद्यतइत्यर्थः । वाक्यशेषेनित्ययन्युक्तनित्यत्ववाग्वनित्येतिवाचःप्रतिज्ञायाअस्यांहिश्रुतिरव-
तिष्ठतइतिनतदुपपादनवदनित्यत्वमितिज्ञातदुपपादनयोरभावादितिभावः ॥ ३ ॥ ग्रहाःसोमस्येति ॥ सोमरसग्रहणार्थो-
मृभूमौलवलाकारःपात्रविशेषादित्यर्थः ॥ अथरूपग्रहान्तोमस्यमिमतद्वादेशेतिश्रुतेरितिभावः ॥ एकदैवत्यमभिप्राये-

नेति ॥ समसंख्यादेवताकलाभिप्रायेणेत्यर्थः । द्वादशमासादीनांद्वादशादित्यादिदेवताकत्वादितिभावः ॥ कथित
 युक्तेरिति ॥ अभिमान्यधिमन्यमानयोः समसंख्याकत्वयुक्तेरितिभावः । अन्यथाएकैवत्यभिप्रायाभावे ॥ उन्म-
 र्स्सति ॥ द्वादशेत्यादिनाप्राणादिसंख्याकथनस्यैवैय्यध्यादितिभावः ॥ ॐ सप्तगतेर्विशेषितत्वाच्च ॐ ॥
 गतेर्ज्ञानस्यजनकाः प्राणाः सप्तैव कुतःविशेषितत्वात् सप्तप्राणा इत्युक्तसप्तप्राणानामुत्तरगुहाशयानिहिताः सप्तसप्तैति-
 ज्ञानकारणत्वविशेषणोपेतत्वकथनादित्यर्थः । येषुचरंतिप्राणागुहाशयामितिवाक्यं व्याचष्टे ॥ गुहादृष्टदयमिति ॥
 द्वितीयाविभवत्यर्थमाह ॥ तदर्थमिति ॥ नन्वत्रसूत्रेसप्तप्राणा इतिश्रुतेः सावकाशत्वमेवोक्तं नतुद्वादशैव किंचित्प्रमाणं
 अतः कथंद्वादशत्वनिर्णय इत्यत आह ॥ एतच्छ्रुताविति ॥ सप्तप्राणा इतिश्रुतौ स्मृत्युक्तरीत्या सावकाशायां सत्यामितरा
 द्वादशवा एवप्राणा इतिश्रुतिरत्रप्राणानांद्वादशत्वं प्रमाणत्वेनोदाहृतव्येत्यर्थः । असहपाठे निमित्तमाशंक्यदूषयति ॥ अत्र
 ति ॥ उक्तविच्छ्रमिति ॥ तथाप्राणा इतिप्राणानां परमात्मजन्यत्वोक्तिर्विरुद्धेत्यर्थः । कारणान्तरं असहपाठे एभिः
 श्रोत्रादिभिः ॥ ॐ हस्तादयस्तु स्थिते तौ नैवं ॐ ॥ हस्तादयस्तु प्राणाः स्थिते कर्मविषये अतः कर्मकारणत्वेनैवल
 क्षण्यात् एवं श्रोत्रादिभिः सहपाठेनेत्यर्थः । गतिस्थितिशब्दौ सूत्रद्वयस्यौ । ननु काम्यकर्मणः संसारहेतुत्वेपि निष्काम्यस्यत
 दभावात् तथात्र ह्यज्ञानस्य संसारादुद्भूतिहेतुत्वेपि इतरज्ञानस्य तदभावात्कथं तयोः स्थितिगतिप्रवृत्तिरित्यत आह ॥ सजा
 तीयत्वेनेति ॥ यथायत्प्रपदाभ्यां प्रापद्यत ब्रह्ममंपुरुषं तस्मात्प्रपद इत्याचक्षत इति श्रुत्युक्तप्रपदशब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्य चतु-
 र्मुखपादतलोपरिभागगतत्वेपितज्जातीयेयुरुषांतरसंबन्धिन्यापि पादतलोपरिभागे प्रपदशब्दप्रयोगः तथेहापि काम्यकर्मब्रह्म
 ज्ञानसजातीययोर्निष्कामकर्मन्यज्ञानयोरपि स्थितिगतिशब्दप्रयोग इत्यर्थः । तस्मात्प्रपदनादेव प्रपदं नाम कीर्तितं चतुर्मुखा

कारवर्तोलुणांपादलोपरि प्रपदाख्यावर्ततइत्येतरभाष्याोक्तिरितिभावः ॥ ४ ॥ श्रोत्राद्यनुगमायाह ॥ जानाती
ति ॥ कृणोतीत्यस्यकरोतीत्यर्थः स्फुटएवेतिभावः । प्राणिहंतश्चवर्तत्येतदवतारयति ॥ कुतोत्रोक्तेति ॥ अत्राणु
भिरिति श्रुतौज्ञानादिकारणत्वेनांकाइत्यर्थः । एतच्छब्देनपश्यतीत्याद्युक्तपरामर्शः हिशब्दोहेत्यर्थइत्याभिमेल्यतद्वाक्यव्या
चष्टे ॥ ज्ञानकमेति ॥ ज्ञानकमकारणत्वस्यप्राणासाधारणधर्मत्वादितिभावः ॥ विष्णोव्याप्तस्त्वइति ॥ यथा
हिचक्षुराकाशेव्याप्तमपिनदृश्यते केवलंविषयोपलब्धिःक्षणेनफलेनानुमीयते तथापरमेश्वरस्वरूपसर्वगतमपिनदृश्यते किंतु
अस्वतंत्राणांपदार्थानांसात्प्रतीतिप्रवृत्तिभिर्ज्ञायतइतितदर्थः । चक्षुर्दिवीवव्याप्तंयददृश्यं फलदर्शनेनमितिकृग्भाष्योक्तोरिति-
भावः ॥ प्राप्यकारित्वादिति ॥ वस्तुसंबन्धज्ञानकारणत्वादित्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ व्यापारवत्एवकारणत्वादि
ष्यप्राप्तिरूपसन्निकर्षस्यैवव्यापारत्वात्तद्भावैकारणत्वविरोधादित्यर्थः ॥ ॐ अणवश्च ॐ ॥ प्राणाः स्वरूपेणानुगम-
तेजसाऽव्याप्ताश्चेत्यर्थः ॥ अनिसुधृढेति ॥ दृष्टान्तत्वान्यथानुपपत्त्यामुदेट्यर्थः । आत्मनः जीवस्य तर्हिताम्येनानि
र्गयः स्यादित्नाह ॥ विशेषश्रुतित्वाच्चेति ॥ चक्षुसः प्रकाशोव्याततइत्यनेनदिवीवेतिव्याप्तिश्रुतः सावकाशत्वप्रदश्च
नेनास्याः श्रुतेः तदपेक्षयाविशेषश्रुतित्वाभिर्णयइत्यर्थः । स्वरूपेणव्याप्तत्वेवाधकंचाह ॥ यदिद्रियाणीति ॥ सुप्त्याद्य
भावश्चेति ॥ सर्वविषयैः सहमनस्काद्रियमन्निकर्षस्यसाप्तस्त्वप्राप्त्यासर्वदातदृष्टहोमत्राद्रियव्यापारोपरधर्ममुपपत्त्यभावः
स्यादित्यर्थः । द्रव्येणकुड्यादिना अनुज्ञापिते अभ्युपगम्यते पूर्वपश्यात्तस्यदूरश्रवणस्यानिराकृतत्वेनांगीकारोज्ञायतइति
भावः ॥ अवकाशइति ॥ अव्याकृताकाशइत्यर्थः ॥ परिशेषादिति ॥ प्राणादिजनकानांपृथिव्यादीनामन्य-
थाभिद्वन्वेनश्रोत्रोत्पादकत्वानुपपत्तौतस्यपरिशिष्टाकाशकार्यत्वस्यवागीकार्यत्वादितिभावः ॥ श्रुत्यादिविविरोधइति ॥

आत्मन आकाशः संभूतः आकाशे नीलिमो देति शब्दमात्रमभून्नभइत्यादिविरोधइत्यर्थः ॥ पृथिव्यादीनामिति ॥
 तेषां भूतैरुपचयइतिसामान्योक्तेरिति भावः । अन्यत्र घ्राणाद्यारंभे ॥ तच्छरीरोति ॥ अन्यत्रोपक्षीणत्वादवपाधिवादिश
 रीरानारंभकत्वप्रसंगइत्यर्थः ॥ बधिराभावइति ॥ पृथिव्यादीनां तांस्तान्प्रत्यप्यविंशिष्टत्वादिति भावः । सत्यपीन्द्रिये
 पापवशादश्रवणमित्यत आह ॥ अदृष्टेति ॥ तदिन्द्रियस्य बलवन्निबिडवायूपहतत्वेनाश्रवणोत्पत्तिरित्यत आह ॥ उप
 हतिश्चेति ॥ आकाशस्य निस्पृशत्वेनाप्रतिघातद्रव्यत्वादिति भावः ॥ अभ्युपगमइति ॥ पूर्वपक्षयुक्तदूरस्थश्रवणा
 भ्युपगमइत्यर्थः । अत्र सर्वत्र शब्दपदेन त्रिणात्मकशब्दो ग्राह्यः न ध्वन्यात्मकः तेनात्राकाशगुणेशब्दे व्यज्यमानावणादय इति त-
 त्वनिर्णयतद्वाक्यविरोधः तत्र ध्वन्यात्मकशब्दस्य स्यादेतदित्यादिनोक्तप्रकाराभ्युपगमादिति निरस्तम् न च श्रोत्रस्य गत्वाग्रा-
 हित्वे ध्वन्यात्मकस्यापिशब्दस्य तत्प्रकाराभ्युपगमो व्यर्थइति वाच्यं शब्दस्य शब्दांतरजनकत्वस्वाभाऽव्यादेव तथंगीकारात्
 तत्कुतः सिद्धमिति चेत् बहुजनाकीर्णसमादौ जने पुमदं मंदं भाषमाणेषु तदीयशब्देर्महाशब्देऽत्पादस्यावरकादौ प्रतिध्वन्युत्पाद
 स्य बहुलमुपलंभात् तर्हि श्रोत्रस्य गत्वाग्राहित्वं कुत इति चेन्न प्राणावांश्चिद्रियाणि प्राणाहीदं द्रवंतीतीन्द्रियाणामिदं विषयजातमुद्दि-
 श्य द्रवणस्य श्रुतिसिद्धत्वात् श्रोत्रस्यागत्वाग्राहित्वेशब्देन दिङ्निश्चयाभावप्रसंगाच्च अस्ति तावच्छब्दश्चाविणां पूर्वभागे दूरे-
 शब्दो भवतीति निश्चयः न च श्रोत्रस्य गमनाभावे संभवति श्रोत्रेणागतैव स्वसमीपस्थशब्दग्रहणे तस्यादूरभावित्वेन दूरे शब्दइ-
 ति ज्ञानानुपपत्तेश्च कचिच्छब्देदिक्संशयस्तु रूपादाविवदोषबलाद्युक्तइति ध्येयं ॥ ५ ॥ प्रकृत्या प्रकरणेनान्यथास्वरूपानु
 त्पत्तिपरत्वेन ॥ न हीति ॥ सर्वस्यापि तज्जन्यत्वेन तज्जनकस्यैवाभावादिति भावः । स्वेच्छया स्वतएव जन्म किं न स्यादित्यत आह
 ॥ दुःखहेतव इति ॥ ॐ श्रेष्ठश्च ॐ ॥ न केवलमन्ये प्राणा उत्पद्यंते किंतु प्राणः श्रेष्ठो मुख्यप्राणश्चोत्पद्यतइत्यर्थः । अतिरोहितः

अनाछादितः ॥ उत्पत्त्यर्ग्यकारइति ॥ तयोरित्यनुवर्तते ॥ ॐ नवायुक्रियेपृथगुपदेशात् ॐ ॥ वायुक्रियेवाहवायुचक्षु-
 रूषक्रियेणप्राणो पक्षिश्रुतिप्रतिपाद्ये कुतस्तदुभयोत्पत्तेः पृथगभिधानादित्यर्थः । श्रद्धा मुख्यवायुभार्या ॥ युक्तीति ॥ जनका-
 भावरूपेत्यर्थः । नन्यखिलजनकत्वादिमहात्म्योपेतस्य कथं विष्णुजनकत्वमित्यत आह । यत्प्राप्तिरित्याद्युक्तेति ॥ महत्त्वा-
 दिति ॥ महतो महत्त्वात् महतोऽपि प्राणस्य कर्ता एकाराद् स्वतंत्रः येन विष्णुना स्वशक्त्यैव जगदावृतं स एष प्राणं न मृजेत् किं नाम
 सृजेदैत्यर्थः ॥ ६ ॥ विरोधव्यंजनायाह ॥ तस्मादिति ॥ तथा च प्राणोत्पत्त्यनर्गीकारे आत्मन एष प्राणो जायत इत्यादि श्रुति-
 विरोध इत्यत आह ॥ तच्छ्रुतीनामिति ॥ लालयेति ॥ तथा चोत्पत्त्यर्गीकारे न स्वातंत्र्यहानिरिति भावः ॥ ७ ॥ चक्षुरादिव
 तु तत्सहशिष्टाद्यदिभ्यः ॥ ७ ॥ चक्षुरादिव चक्षुश्चाक्षुरादीशायी न तथा प्राणोऽपीशायी न एव न स्वतंत्रः कुतः तत्स-
 हनश्चक्षुरादिभिः सहशिष्टादिभ्यः ईशबलाभिधानादिहेतोरित्यर्थः ॥ युक्तिविरोधादिति ॥ उभयोरप्यन्यान्यानुरो-
 धेन न सर्वैश्वर्यमित्युक्तीत्येवमद्वयसंभवयुक्तिविरोधादित्यर्थः । बाध्यते प्रतीतार्थत्वात् ॥ ७ ॥ अकर्णत्वाच्च न दोषस्त-
 था हि दर्शयति ॐ ॥ प्राणस्याकरणत्वात्कर्तृप्रयोज्यत्वादिद्रियाणां च तत्प्रयोज्यत्वाद्दोषः । अवांतरेश्वरत्वाभावदो-
 षो नास्ति कुतः हि यस्मात्तथा प्राणस्याकरणत्वादिद्रियाणां च तत्प्रयोज्यत्वादिद्रियाणां च तत्प्रयोज्यत्वमिति भावः ॥ ७ ॥
 यन्नाभावेन चक्षुरादीनां व्यापारदर्शनाज्जीवप्रयोज्यत्वं मुख्यप्राणस्य तु तदापि व्यापारदर्शनात्तदप्रयोज्यत्वमिति भावः ॥ ७ ॥
 ॥ प्राणादिति ॥ प्राणानादीत्यर्थः ॥ मुख्यप्राणप्रसंगेति ॥ तेषां नश्यमाणरीत्या तत्संबन्धित्वादिति भावः
 ॥ दोषइति ॥ क्रमेण निशेषः ॥ कर्मकारित्वादिति ॥ तेषां कर्मणि च प्राणानां विद्यायां च पिगलायां च वर्ततः व्या-
 नेः बुद्धिपुंसवैतर्दानो ब्रह्मनाडिगः सर्वत्रैव समानस्तु संपंचरति सर्वशइति भारतवचनाद्दोषानि । प्राणा इत्येककर्मकारित्वेश्च

तिमाह ॥ तथाचश्रुतिरिति ॥ एषमुख्यप्राणइतरान्प्राणानपानादीन्पृथक्स्वस्वकार्यकरणायोक्तस्थानेषुसन्निधत्ते
 संस्थापयतीत्यर्थः ॥ व्यक्तसद्गुणत्वादिति ॥ व्यक्ताःसंतोगुणाःवक्ष्यमाणश्रुत्युक्ताःयेषांतिथतेषांभावस्तत्त्वतस्मा
 दित्यर्थः । व्यक्तसद्गुणत्वेतिमाह ॥ पायूपस्थेति ॥ अपानमपानःपायूपस्थेगुदगुहोद्विद्ययोर्मलादेरपनयेनगुणेनापान
 नामासन्प्रतिष्ठतिमुखनासिकाभ्यांसहचक्षुः श्रोत्रेचक्षुःश्रोत्रेषुप्राणभासादिप्रणयनात्प्राणनामास्वयमवतिष्ठते समानस्तु
 मध्येप्राणापानयोर्मध्येनाभिदेशेप्रतिष्ठतिहियस्मादेषःसमानःहुतंभुक्तमंभ्रसमंयथास्यात्तथाशरीरावयवंप्रतिनयति अतःस-
 माननामा तस्मादन्नस्यसमीकरणादेताःसप्ताचिषाःसप्तज्ञानेन्द्रियवृत्तयोभवंति । अस्मिन्शरीरेद्वासप्ततिसंख्याकाःनाड्यः
 संति आसुनाडिषुव्यानश्चरति अथोदानएकयानाड्यामुषुमनयोर्ध्वगतिश्चरति सतत्रचरन्जीवकृतपुण्येननिमित्तेनपुण्यलो
 कस्वर्गादिकंनयति पापेननिमित्तेनपापफलंनिरयादिनयति बहिःपृथिव्यांयाधारिका व्यानाख्यादेवतासैषापुरुषस्यापानं-
 देहोविद्यमानमपानवायुमवष्टभ्यथृत्वांतराशरीरांतर्वततइत्यर्थः । उभयंदासत्वंस्वरूपं विकल्पोद्वैतं ॥ ॐ पंचवृत्तिर्मे-
 नोवद्वचपदिश्यते ॐ ॥ मुख्यप्राणःपंचवृत्तिः प्राणादिपंचस्वरूपवानुपलक्षणमेतत् प्राणादिपंचदासवांश्च कुतः मनो
 वत् यथामनोमनआदीध्वस्वरूपवत् तज्जन्यमनआदिवृत्तिपंचकवच्च तथामुख्यप्राणोपिवर्गद्वयवानिति अथपंचवृत्तेतिश्रु-
 तौव्यपदिश्यतेयतोतइत्यर्थः एतद्वर्गद्वयवत् ॥ चेतसोव्यासिरिति ॥ बहुस्मरणशक्तिरित्यर्थः । बहुस्मरणशक्तिश्चचे-
 तेनेत्यभिधीयतइत्युक्तेः तत्रैवश्रुतिमाह ॥ अशेषेति ॥ अतिबह्वित्यर्थः ननुपायूपस्थेपानमिति सद्गुणत्वप्रतिपादकश्रुतेषु
 ख्यप्राणस्वरूपविषयत्वांगीकारेणोपपत्तौसद्गुणद्वैविध्यकल्पनंकिमर्थमित्यतआह ॥ दासानुपक्रम्येति ॥ इतरान्प्रा-
 णान्पृथक्पृथगेवसन्निधत्तइतिदासानुपक्रम्यतदन्तरमेवापानमित्यादिनासद्गुणोक्तेरित्यर्थः ॥ ८ ॥ अन्यथेत्युक्तव्याप्य

भावस्य केन धार्यत इत्याक्षेपसाक्षाद्वेतुलासंभवादाह ॥ व्याप्त्यभाव इति ॥ ससत्कं धेति ॥ जगदाव्यवृक्षस्य शाखा-
रूपसप्तलोकगत इत्यर्थः ॥ ॐ अणुश्च ॐ ॥ मुख्यप्राणोद्देशात् गतेन रूपेणाणुबहिर्मुख्यवायुरूपेण व्याप्त इत्यर्थः ॥ वा-
क्यशेष इति ॥ प्राणोवाशि शितव्ये श इत्युदाहरणमित्यर्थः । अन्यथा परमात्मपरत्वं शक्यादिति भावः ॥ विशेषश्चुति
त्वादिति ॥ अंतर्वाणुबहिर्महानित्यणुत्वमहस्योव्यवस्थापकत्वेन विशेषश्चुतित्वादित्यर्थः ॥ नाडीति ॥ व्याप्तत्वेत्य-
योगादिति भावः । यत्तस्मात् अतोयुक्तेः श्रुत्युक्तत्वेन प्राबल्यमिति भावः ॥ ९ ॥ अकरणत्वाच्च न दोष इति सूत्रमुख्यप्राण-
स्य करणत्वमेवोक्तं न तु प्राणानां करणत्वत्कथमेतदिति तत्राह ॥ च शब्देनेति ॥ ॐ ज्योतिराद्यधिष्ठानं तु तदा-
मननात् ॐ ॥ ज्योतिराद्यधिष्ठानमन्यादिभूतनियामकं यद्ब्रह्मतत्तदेव ज्योतिराद्यधिष्ठानं अन्याद्यं च क्षुरादिनियामकं
तत्करणमिति यावत् कुतः तदामननात् तस्य चरादिनियामकत्वस्य यश्चक्षुषि तिष्ठन्नित्यादिना भिधानादित्यर्थः ॥ सर्वप्रा-
णैरकेति ॥ यः प्राणेति तिष्ठति प्राणशब्दस्य द्वितीयपरत्वे यश्चक्षुषीत्यादिपौनरुक्त्यापत्तेरिति भावः । आदिपदोपात्तमाह
॥ यश्चक्षुषीति ॥ ननु कारणक्रमेण वचने आकाशाद्यधिष्ठानमिति कार्यक्रमेण वचने पृथिव्याद्यधिष्ठानमिति वक्तव्यं ज्योतिरा-
द्यधिष्ठानमिति वचने किं निमित्तमाह ॥ चक्षुरादिवादिति ॥ उपलक्षणमेतत् । चक्षुषादर्शयतीति श्रुतौ चक्षुषादित्वेन ग्रहणा-
दित्वापि द्रष्टव्यं ॥ ॐ प्राणवनाशब्दात् ॐ ॥ ब्रह्म प्राणवता इन्द्रियवता जीवेन कर्त्रा स्वकरणैरिन्द्रियैर्देशनादिकारयति कुतः
एवमिति निबन्दाद्धेतुः अतस्तानि जीवकरणानि न्युच्यन्त इत्यर्थः । एतत् ब्रह्मकरणत्वं ॥ तदुपपत्तिरिति ॥ मुख्यप्राणस्य जीवक-
रणत्वाभावेनाकरणत्वं हेतुना क्त्वेन मुख्यत्वापत्तिरित्यर्थः ॥ जीवापेक्षया ब्रह्मकरणत्वमिति ॥ तत्र अकरणत्वाच्चातिमू-
त्रे इन्द्रियाणां मुख्यत्वं यदुहेतुत्वेनोक्तं करणत्वं तज्जीवेन वकरणैः कारयति परमात्मेत्युक्तराज्याजीवापेक्षया ब्रह्मकरणत्वं विवक्षितं

मुख्यप्राणस्य च जीवोपक्षया ब्रह्मकरणत्वाभावाद्मुख्यत्वोपपत्तिरिति भावः । ॐ तस्य चानित्यत्वात् ॐ ॥
 तस्य जीवस्य च शब्दगृहीतं त्रियतत्संबंधयोरपिनित्यत्वाच्चिरकालीनत्वाज्जीवकरणत्वश्रुतिरुपचरितार्थेत्यर्थः । अनुभवः
 इन्द्रियाणां स्वाधीनत्वावगर्हा प्राणवत्पदेन कथं प्राणादयः सन्निधापिता इत्यत आह ॥ न हीति ॥ ननु जीवकरणसंबंधनित्यत्वस्यै
 व इन्द्रियोपयोगित्वात् तत्परामर्श एव कार्यो न जीवप्राणपरामर्श इत्यत आह ॥ संबंधिनोरभाव इति ॥ १० ॥ विशेषश्रुत्येति ॥
 द्वावैवेति विशिष्योक्तिरिति भावः ॥ इदं द्रवणेति ॥ इदं विषयजातमुद्दिश्य द्रवणादिद्रियमतीन्द्रियपदप्रवृत्तिनिमित्तवत्युक्ती
 त्यर्थः ॥ ननु भयोरपीशवशत्साम्येपि जीवोपक्षया ब्रह्मकरणत्वाच्चक्षुष इन्द्रियत्वं मुख्यप्राणस्य तदभावादिनिद्रियत्वमस्त्वित्यत
 आह ॥ प्रातस्त्विति ॥ प्रतिव्यक्तिनियतावांतरविशेषाणां श्रोत्रादिष्वपि सत्वेन तेषामध्यैकषांचिदिन्द्रियत्वकेषांचित्तद
 भावः स्यादित्यर्थः ॥ चक्षुरादिष्वप्येवमिति ॥ चक्षुर्नोन्द्रियमिति चेन्न तथात्वे श्रोत्रस्यापीन्द्रियत्वं न स्यादित्यादिद्र-
 व्यमित्यर्थः । मनोबुद्ध्या रूभयोरपि द्वादशलप्रतीतिनिरासायाह ॥ एकादशह्लादशेति ॥ छांदसत्वागकाश्चित्क्षुद्रोपद्रवः
 ॥ ॐ त इन्द्रियाणितत्त्वपदेशादन्यत्र श्रेष्ठात् ॐ ॥ श्रेष्ठान्मुख्यप्राणात् अन्यत्र अन्ये ते प्राणा इन्द्रियाणिकुतस्तद्व्यपदेशात्
 तस्योक्तार्थस्य द्वादशैवेति श्रुत्युक्तत्वादित्यर्थः ॥ ॐ भेदश्रुतेः ॐ ॥ द्वादशप्राणानां मुख्यप्राणस्य च भेदश्रुतेर्विशेषश्रवणात्
 इन्द्रियाणीत्यर्थः ॥ सर्वकर्तृकारयितृत्वेति ॥ कर्तृत्वेन कारयितृत्वेन चेत्यर्थः ॥ प्रागुक्तविरोध इति ॥ चक्षु-
 रादिवदित्येन तस्येशाधीनत्वोक्तिविरोध इत्यर्थः ॥ ॐ वैलक्षण्याच्च ॐ ॥ प्राणानां मुख्यप्राणस्य च जीवप्रयत्नाधी-
 नत्वं तदधीनत्वरूपवैलक्षण्याच्च त एव इन्द्रियाणीत्यर्थः । नयापयेतेन गच्छति पुरुषोयदैवं भवति तदेनं स्वर्पतीत्याचक्षते स्वं-
 स्वतंत्रं परमात्मानं अप्येति सुतो भवतीति वदंति ज्ञानिनः । प्राणाग्रयः प्राणापानादिमुख्यप्राणस्वरूपभूता अंगनेतृत्वादग्नि

शब्दवाच्याः जाग्रति अग्रस्वव्यापाराः स्वस्वव्यापारं कुर्वतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ ननु विपूर्वोदधातिः करोत्यर्थ इत्यन्यतोक्त-
त्वात् विरेचयति विदधातीति पुनरुक्तमित्यत आह ॥ विरेचयतीत्यस्यैव व्याख्यानामिति ॥ हेतुरुच्यत इति ॥
ननु निरुच्यत इति भावः ॥ विरिचयत्युक्तीति ॥ यस्माद्विरेचयेत्सर्वविरेचितेन भण्यत इत्युक्तयुक्तियुक्तत्वादेवेत्यर्थः
॥ सृष्टिद्वारत्वेनेति ॥ परमात्मा विरिचेन देहादिकं मृजतीत्यर्थकत्वेन विरिचकतृत्वश्रुतिवृत्त्युपपत्तिरित्यर्थः ॥ ॐ सं-
ज्ञाभूतिवल्हसिस्तु त्रिवृत्कुर्वत उपदेशात् ॐ ॥ संज्ञाभूतयोर्नाम देहयोः क्लृप्तिः सृष्टिः त्रिवृत्कुर्वतस्तु त्रयाणां तेजो-
वज्जानां मिश्राणां कुर्वतो हरेरेव सकाशात् न विरिचतः कुतः उपदेशात् सर्वाणिरूपाणीति श्रुतेरित्यर्थः । श्रुतीर्विचिंत्य कृ-
त्वादीरित्यादिपुष्टिगानुरोधेनाह ॥ यदिति ॥ लिङेति ॥ सेयमिति ॥ सातेजः स्रष्टृत्वेन प्रकृतेयं नारायणाख्या-
देवता इमाः प्राणुक्ताः तिस्रः तेजवन्नाभिमानिन्यो देवताऽभिमान्यमानभूतसहिताऽनेन जीवेनात्मनानिरुधेन रूपेण प्रविश्य ना-
नुरोधेन शाश्वतीरेव विशेषणाकरोत् तदर्थतासां देवतानां मध्य एकैकैकाभिमान्यमानभूतं त्रिवृतमन्योन्यप्रविष्टप्रकरोदित्यर्थः
॥ इयस्मदिश्रुतिरिति ॥ विरिचोक्त्यादिश्रुतिरित्यर्थः ॥ १२ ॥ तत्र पृथिव्यां लया एवाच्यते न त्कार्यत्वमत आह
॥ कार्यस्येति ॥ उपादेयस्य उपादान एवेत्यर्थः ॥ आकाशं परमात्मानमिति ॥ तथा च शरीरं पृथिवीमप्येति तद्
त आत्मा जीव आकाशं परमात्मानमप्येति इतरैरदृश्यः प्रविशतीत्यर्थ उक्तो भवति कासां चिद्भूतत्रयकार्यत्वमभिधात्रीणां
॥ ॐ मांसादिभौमं यथाशब्दमितरयोश्च ॐ ॥ देहस्य मांसाद्यैव भावपार्थिवं यन्मज्जादितच्च इतरयोरेतजसोऽका-
र्ययथाशब्दं श्रुत्यनुसारेणांगीक्रायमित्यर्थः । यद्वा मांसादिनेकैवल्यभौमं किंतु इतरयोश्च कार्ययथाशब्दमंगीकार्यमित्यर्थः ।
इतराणिपि प्राप्तवित्यच्छरीरेद्रवतदाप्यनसर्वशरीरं यच्छरीरेऽण्णतदेव तेजसं सर्वशरीरमिति इतराणिपि प्राप्तवित्यभिप्रेत्यावि-

त्पर्यः । नात्रमांसादीनामनेकभूतकार्यत्वमुच्यतइत्यतआह ॥ भूम्यादिभूतानामिति ॥ स्वतएवस्वरूपेणैवसंभूत-
 त्वादिति मिश्रत्वेनसम्यग्भूतत्वादित्यर्थः । प्रकृतिःप्रकर्षेणक्रियतइतिप्रकृतिःकार्यं ॥ ॐ वैशेष्यानुतद्धादस्त-
 द्वादः ॐ ॥ भूम्यादिभूतसंयोगवैशेष्यात्तद्वादः भौमत्वादिविशेषवादइत्यर्थः ॥ पुनर्विशेष्योक्त्योगइति ॥ एक
 स्मिन्देहसर्वेषांविशेषसंयोगसत्याप्यमीत्यादिविशेष्योक्त्ययोगइत्यर्थः । अन्येषांवरुणलोकगतानामुक्तदोषः पुनर्विशेषो
 क्त्ययोगरूपः । ननुपूर्वाध्यायांतएवद्विरुक्तेरेवधारणार्थत्वस्यअवधारणार्थसर्वस्येतिप्रमाणेनोक्तत्वात्पुनरत्रतदुक्तिर्व्यर्थेत्यत
 उक्तं प्रयोजनविशेषमिति पंजभूतात्मकंसर्वमित्येतदनुरोधेनाह ॥ पांचभौतिकमिति ॥ १३ ॥ इतिश्रीमत्स
 त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमजयार्थशंकराश्रीनिवासविरचितायांद्वितीयाध्यायस्यचतुर्थःपादः ॥

॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमजयार्थं द्वितीयाध्यायः समाप्तः ॥

॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजरी ॥

॥ द्वितीयाध्यायः समाप्तः ॥

॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिका वाक्यार्थमंजरी ॥

॥ तृतीयाध्यायः प्रारंभः ॥

॥ धीवेदव्यासायनमः ॥ वैराग्यभक्तिश्रवणमननध्यानयोगतः । सद्ब्रह्मैयभोगमव्यवहृमंकमलपति ॥ १ ॥ ॐ नमो
 इति ॥ ब्रह्मणो मोक्षार्थज्ञेयत्वस्य सर्वशास्त्रार्थत्वादिति भावः ॥ तदिति ॥ द्वितीयमूत्रोक्तं जगत्पारमार्थ्यं ननु पण्डितं
 मित्यर्थः ॥ अथ ब्रह्मजिज्ञासेति ॥ अधिकारानन्तर्यार्थकाथशब्देनाधिकारिविशेषणतया वैराग्यशब्दः ॥ ब्रह्मजिज्ञा
 सापदेनापरोक्षज्ञानजनकश्रवणादिरूपोपासनायाश्च प्रतिपादनादिति भावः । वर्तिष्यते प्रवर्तइष्यते । ननु सेनापतिरग्रेष्वेव
 कुतः यदर्थगत्यादिनिरूपणमित्यत आह ॥ भगवत्प्रसादइत्यादिना ॥ अनेन नयमसाधनत्वाद्वाग्यमयमप्योदे
 निरूप्यते । तत्साध्यभक्तिर्द्वितीये तत्साध्योपासनातृतीये तत्साध्यज्ञानचतुर्थे इति पादक्रमः सूचित इति व्यर्थ । पादः इति कुतः
 पुनर्विचारयतः ॥ नसाध्यतेति ॥ अन्यथाभूतवियोगस्यैव मोक्षत्वेन तस्य मरणे सति स्वतएव लब्धत्वेन साध्यत्वं व्यर्थं
 चेति भावः ॥ प्राचीनोक्तिरिति ॥ अथ ब्रह्मजिज्ञासापदाभ्यासाय नस्यानुष्ठेयत्वोक्तिरित्यर्थः ॥ अन्यद्वद्व्य-
 तिरिरेकेति ॥ सति प्रसादादि साधने मोक्षः अन्यथानेत्यदर्शनमित्यर्थः । उक्तं अथ ब्रह्मजिज्ञासापदाभ्यासि भोक्तृकलकं
 ॥ ॐ तदंतरातिपत्तौ रहं निरूप्यताम्यां ॐ ॥ जीवः मृतिकाले संपरिष्वक्तः भूतैः संवद्ध एव रहति ग
 छति किमर्थं तदंतरातिपत्तौ तदंतरस्य देहांतरस्य प्रतिपत्तौ प्राप्त्यर्थं कुतः वेत्ययं धेति प्रश्नवाक्यात् इति त्विति परिहारवाक्या
 च तथावगमादित्यर्थः । प्रवाहणस्य राज्ञः तत्पित्रा उद्दालकेन प्रवाहणेन पृष्ठः श्वेतकेतुः स्वस्य परिहारा सामर्थ्यं स्वपितरभागत्य
 तस्मै तन्यं वेदयत् पिता च स्वेनापित ब्रह्मानात्पुत्रेण सह प्रवाहं प्राप्य स्वेतकेतुं प्रति कृतप्रश्नपरिहारं त्वमेककुर्विति तत्प्रत्युवाच ततः
 प्रवाहणः स्वकृतप्रश्नोचरं स्वयमभवता नु भो भ्राति जगादेति छंदोगे पंचमप्रसिद्धं । संपरिष्वक्त एव गच्छतीति गमनकाले संवधाया
 वेमक्षपरिहारोक्ता गमनकालीन तत्संवधानुपपत्तेरिति भावः । अत्रैव स्पष्टं प्रमाणमाह ॥ भूतयुक्त इति ॥ १ ॥ ॐ व्या-

तमकत्वात्तुभूयस्त्वात् ॐ ॥ अपांश्यात्मकत्वात् भूजलाश्यात्मकत्वात् तथाभूयस्त्वात् सर्वत्रायामेवभूतेजोपेक्षया
 बाहुल्यादापइतिविशेषोक्तिसंभवेनसर्वभूतसंवत्थप्वर्जिवोगच्छतीत्यर्थः । तत्रप्रथमपरिहारयोः ॥ सर्वदेहेष्विति ॥ पा
 र्थिवशरीरेपृथिव्याःभागचतुष्टयं अपांभागत्रयं तेजसएकोभागः । आप्यशरीरे अपांभागचतुष्टयं पृथिव्याःभागत्रयं ते
 जसएकोभागः । तेजसशरीरेतेजसोभागचतुष्टयं अपांभागत्रयं पृथिव्याएकोभागइतित्रिविधशरीरेषु संभूय मिलित्वा
 अपांभागदसर्कपृथिव्याःभागगृह्णतेजसोभागपट्टमित्यपामेवभूयस्त्वादित्यर्थः ॥ २ ॥ ननुपूर्वनेयेऽपांसहगमनेतासां-
 द्र्यात्मकत्वेनभूतानामपिसहगमनसिधिरित्युक्तत्वात्कथमनुक्तिरित्यत आह ॥ आर्थिककल्पनायाइति ॥ ॐ प्रा-
 णगते ॐ ॥ प्राणानामिन्द्रियाणांजीवेनसहगतिश्चुतेस्तद्विनाभूतभूतानामपितेनसहगतिसिधिरित्यर्थः । भृत्यइत्यने-
 तंराराज्ञासहगच्छतीतिशेषः ॥ ३ ॥ अनिर्णयः निर्णायकाभावः ॥ ॐ अग्न्यादिगतिश्चुतेरितिचक्षमात्तत्वा-
 न् ॐ ॥ अग्निवागप्येतीत्यादिनाप्राणानामग्न्यादीन्प्रतिगमनश्रवणाक्षजीवेनसहतेपांगतिरितिचक्ष । अग्न्यादीनप्रति
 गतिश्चुतेर्भाक्तत्वात् भागेनाग्निगतिविषयत्वात्भागांतरंणजीवेनसहगतिरूपपक्षेत्यर्थः । दिशोदिग्देवताः ॥ अनेनेति ॥
 भूतनिष्ठचित्नामाग्न्यादिभूकरूपाणिप्रतिगच्छन्निःप्राणभार्गःसहभूतभागगमनमेवगमनननुसर्वेपांभूतानां तत्संयोगानायपुन
 स्तःसहतेषांशरीरप्रवेशएवेतिव्याख्यातंभवतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ उभयविधेति ॥ मृतसहासहगंतृक्रमयनदशनमित्यर्थः ।
 ॥ ॐ प्रथमेऽश्रवणादिनिचक्षन्नताएवश्रुपपत्तः ॐ ॥ अत्रप्रथमइत्यस्याष्टितिःश्रवणादश्रवणादित्युभययापिपदछेदः
 तथाचप्रथमंऽग्राश्रवणात्श्रुत्वार्थमुच्छतीति श्रन्वाविशिष्टजीवस्यहोमश्रवणाभिमितिात् प्रथमे उदाहृतोपक्रमश्चाक्येऽश्रवणात्
 भूतसाहित्यस्याश्रवणात् जीवस्यभूतःसहागमनमितिचक्ष हियस्मात्प्राणमस्तुताआपएवश्रवत्याशब्देनोच्यते कुतः

उपपत्तेः तथात्वे आपः पुरुषवचसो भवन्तीत्युपसंहारोपपत्तेः अन्यथा तद्विरुद्धत्वेनोपक्रमप्रामाण्यापपत्तेरित्यर्थः ॥ तस्मि
न्निति ॥ तस्मिन्नसौ वावलोकोगौतमाग्निस्तस्यादित्यएव समिद्रश्मयो धूमो हरिश्चंद्रमागारानक्षत्राणि विष्कूलिगा इत्य-
नेनोक्ते एतस्मिन्धुस्य नारायणख्ये अग्निदेवाः द्युलोकोकाधिपतयः श्रत्याश्रत्ययेष्वंत उत्क्रांतं यजमानं जुह्वतीत्यर्थः ॥ प्रथमा
ग्राविती ॥ द्युपजर्जन्य पृथिवी पुरुषयोपि दाख्यं पंचाग्निपुत्रमाम्नावित्यर्थः । अपां श्रत्यारूपत्वाभावादाह ॥ अथाशब्दा
र्थरूपतयेति ॥ ननु श्रत्याशब्दास्याप्सु योगरूढयो रभावात्कथं तदर्थत्वामित्यत आह ॥ अयं खल्विति ॥ अजहदिति स्वा-
र्थमजहदित्यर्थः । यथा श्रत्यामात्रस्य होम्यत्वाभावात् श्रत्याशब्दस्य श्रत्याशुक्तजीवलक्षकत्वं तथोपसंहारान्यथानुपपत्त्यां
पलक्षकत्वं चांगीकार्यमिति भावः ॥ आगमनमात्रेति ॥ आप इति सामान्येनोक्तत्वादिति भावः ॥ भूतानीति ॥
यद्युपसंहारस्यागमनमात्रविषयत्वं तर्हि सरणानंतरं भूतानां जीवेन सहगमनाभावसिद्ध्यर्थमुत्क्रांतो भूतानित्यजतीति वक्तव्यस्या-
त् । तथा तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौ देवाः श्रद्धां जुह्वतितस्या आहुतेः सोमो राजा संभवति । तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौ देवाः सोमराजानं जुह्व-
तितस्या आहुतेर्वर्षः संभवति । तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौ देवाः वर्षं जुह्वतितस्या आहुतेरन्नं संभवति । तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौ देवाः
अन्नं जुह्वति तस्या आहुतेरेतः संभवति । तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौ देवाः रेतो जुह्वतितस्या आहुतेर्गर्भः संभवतीति वद्मनकाले
जीवस्याद्भिः साहित्यसिद्ध्यर्थं तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौ देवाः आपो जुह्वतितस्या आहुतेरापो भवतीति वक्तव्यत्वात् । अन्यथा आ-
पः पुरुषवचसो भवन्तीत्यनुवादायोगात् । न चैवमस्ति । तथा चाप इत्यनुवादवलात् नरणानंतरं सहगतानां भवत्वापाणुनरागम-
नमिति ज्ञायत इति भावः । एवं द्युलोकैर्देवैः निक्षिप्तो यजमानः स्वपुण्यावसानेन मर्त्यलोकोऽनुस्वस्तस्या आहुतेः सकाशात् सो-
मो राजा सोमलोकांतर्गतः संभवति । वर्षं पृष्टयंतर्गतं मन्त्रमन्त्रातर्गते रेतस्तदंतर्गतं गर्भो गर्भस्य इत्युदाहृतवाक्यशेषार्थः । तदर्थे व्या-

रूपात्तौ ॥ दर्शनादिनि ॥ यत्क्षौममित्युपसंहारानुसारेणवासःपरिधत्तइत्युपक्रमस्यपीतांशरूपार्थेप्राप्ताण्यदर्शना
दित्यर्थः । स्वरूपेण स्वरूपलाभाय ॥ ५ ॥ पूर्वोक्तमुभयवियथस्तुदर्शनं ननुतदंतरप्रतिपत्तावित्यनेनैवभूतानांजीवेन
सहसनेः समर्थित्वेनपुनःभूतानिगच्छतिनवीतिसंदेहस्यवानुयात्कथमेतेषामधिकरणानामुत्थानमित्यत आह ॥ पृथग्विद
स्वारूपत्वादिति ॥ तत्प्रकारश्चतस्रधिकरणेष्वक्तव्यइतिभावः ॥ ॐ अश्रुतत्वादितिचक्षेष्टादिकारिणोभूतौ
नैः ॐ ॥ अश्रुतत्वादिदिव्यजीवेनसहभूतगौरव्यवर्णनस्यैःसहागमनमितिचक्षेष्टादिकारिणोभूतौदिकारिणोभूतौ
रेवगच्छतीतिश्रुत्याभूतैःसहगतिप्रतीनेत्यर्थः ॥ अर्थादिनि ॥ अपांआत्मकत्वेनप्राणानांभूतादितानांभूतत्वेनतद्भूतगण
नेनपामपिगमनप्राप्तमितिभावः । अन्यस्रश्चद्वयार्थः ॥ साक्षादिनि ॥ ननुप्राणगतिरूपोपपत्तिमूलकत्वेनार्थिकश्रवणमपिबलव
दित्यत आह ॥ समिर्हानि ॥ अन्यथाप्रतिपक्षमभवेनप्राप्तमण्यनिश्चयादिनिभावः । यथार्थइत्यादिभोजनप्रकारश्च
धामन्वित्यादिनाप्रागेवदंशितइतिभावः ॥ उभयार्थेचति ॥ एकत्रोच्चारणउभयार्थेत्यर्थः । यन्किंचिद्विशेषनमित्यमा
न्याभावात्तत्तद्वद्वानमाह ॥ नदीनि ॥ नच्चास्तीनि ॥ यत्रवाच्यभूतानितत्रकरणवीतित्वमितिप्रादुर्भूतं करणवचनयु
ज्यत इतिपक्षममतःप्रादुर्भूतप्रमाणमस्तीत्यर्थः । नथानार्थिकश्रवणस्ययुक्तिमूलत्वेनभावयमितिनिभावः ॥ ६ ॥ उभयार्थे
माश्रयेति ॥ यत्रकार्त्तमेकमायनानितत्रकल्पयापन्यानुग्रयन्वाभावः । यत्रोत्तमेकमायनतस्यानुग्रयत्वमेतिनिभावः । अर्कमा
गणं ॥ ॐ आर्कत्वाभावाच्चिन्वात्साक्षादिदर्शयानि ॐ ॥ कर्ममाश्रयममृतत्वं भाक्तं भागवित्यर्थं नार्जं किंचित्कालीनमिति
यावन् कुतः अनान्धवित्त्वान् कर्मिणः आत्माज्ञानित्वात् हियस्मात्तमेवविद्वानितिश्रुतिः आत्मज्ञानिनएवमुक्त्यामृतत्वं अन्य
स्यत्वमुख्यमिविद्वद्भेद्यतीत्यर्थः ॥ किंचित्कालीनमिति ॥ मन्यंतरेवछिन्नकालेषुमरणरहितत्वरूपमुपयोगेनपुनराश्रयता

इतिगौणार्थतयेत्यर्थः । कुतोऽन्येषां तदभावस्योक्तिरित्यत आह ॥ काम्यकर्मणेति ॥ ह्यस्मात्काम्यकर्मणः तत्फलस्य स्वर्गादेरेव सिद्धिः तस्मात्कार्पिणामुख्यामृतत्वाभाव इति युक्तमित्यर्थः ॥ मुख्यामृतत्वमिति ॥ अमृतशब्दस्य मोक्षयोगरूढत्वादिति भावः । यद्यमृतपदेन मुख्यामृतमेवाच्येत तद्वर्गीकृतकर्मणो मोक्षसाधनत्वमित्यभिप्रेत्य पृच्छति ॥ किं नामेति ॥ अगन्ममेति ॥ तथा च सोममपाम् तेन ज्योतिर्ज्ञानमगन्म प्राप्नुमः । ततो भार्गस्थानचिरादिदेवानविदामः आप्नुमः । ततोऽमृतान्भुक्त्वाऽभूम्यर्थः । काम्यकर्मपक्षे च चांद्रमत्संज्योतिरगन्म । ततो भार्गस्थान्धूमादिदेवानविदामेत्यर्थः ॥ आत्मज्ञानलब्ध इति ॥ आत्मज्ञानेनाविद्यावरणाद्यनिष्ठनिवृत्तिर्भवति । स्वरूपानंदस्यापि कतिपयस्याभिव्यक्तिः । ज्ञानोत्तरकर्मादिना तत्कालविषयभोगेन ग्रायत्स्वरूपानंदोऽव्यज्यते अयमेवातिशयवृद्ध्यादिशब्दार्थः । सर्वदुःखनिवृत्तिस्तु ज्ञानिनो निश्चितैव हि । उपासया कर्मभिश्च भक्त्या चानंदं चित्रतेत्युक्तं । उक्तं च प्रमेयदीपिकायां ननु मुक्तः किमर्थं विषयानिच्छेत् न तावत्सुखार्थज्ञानेनावरणरूपा विद्या निवृत्तावात्मस्वरूपस्य भिव्यक्तत्वात् पृथक् सुखस्यानंगीकारात् नापि दुःखनिवृत्त्यर्थं आविद्यानिवृत्त्यैव तत्सिद्धिरिति । मेवं । नाविद्यैवान्धस्वरूपावरणं क्लृप्त्वा श्वरेष्वपि तथा चाविद्यायां निवृत्तायामशेषानिष्ठनिवृत्तिर्भवति । स्वरूपसुखं च बहुतुल्यं व्यज्यते ननु सर्वं । ज्ञानोत्तरमनुष्ठितेन कथं प्रसन्नः परमेष्ठिनः मुक्तो विषयानुत्पाद्य तद्भोगेन ज्ञानानभिर्व्यक्तमपि स्वस्वरूपसुखं व्यक्तीकरोति । अत्र भाष्यकृतेन प्रमाणानुक्तानि । अनेनैवाभिप्रायेण श्रुत्यादिषु मुक्तेर्ज्ञानमात्रसाध्यत्वज्ञानकर्मसमुच्चयसाध्यत्वचोच्यत इति । अतएवातिशयानि रित्कर्मोक्षसाधनसूचनाय संसारनिवृत्तिरित्युक्तं बंधनिवृत्तिरूपमोक्ष इत्यर्थः । अस्मिन्पक्षे पूर्वज्योतिरगन्म ततः सोममपाम् ततोऽमृताऽभूम्यर्थः ॥ इत्यादिश्रुत्यैवेति ॥ आत्मविदामेव मुख्यामृतत्वमित्यर्थोत्तरप्रतिपादनायोदाहृतमेवेत्यर्थः । आदिपदेन तत्तत्सृजतेत्येतस्य ग्रहणं । अविदितस्यापि स्वर्गादिभोजक

त्वादाह ॥ नास्मृतत्वमिति ॥ ननुपासनकर्मणो ज्ञानहेतुत्वात्कथमात्माविदपक्षेत्यत्रात्मानमेवेति श्रुतिः प्रमाणमित्यत आह ॥ जानानीति ॥ परत्मानः सकाशात्प्रत्यक्षमिच्छिततत्सर्वस्वयंसृजतीति निरासायाह ॥ समुक्तइति ॥ ७ ॥ उक्तं न्यायइति ॥ वैराग्यादेरवश्यानुष्ठेयव्यवसायकतत्तदधिकरणोक्तमित्यर्थः । फलंधनादि ननु भोगेन कर्मणां क्षये विधनिष्ठं तिलक्षणमुक्तिः कथमित्यत आह ॥ कर्मानिवंधनइति ॥ क्षप्तं भोगेन नाशयितुं ननु स्वर्गादावपि कर्मांतरापादनसंभवात्कथं भोगेन सर्वकर्मक्षयइत्यत आह ॥ तत्रेति ॥ तस्य भोगमात्रस्थानत्वादिति भावः ॥ ३० कृतात्ययेऽनुशयवान्दष्टस्मृतिभ्यां ॐ ॥ कृतस्य कर्मणोऽन्ये स्वर्गादिभोगेन क्षये अनुशयवान्भुक्तकर्मशेषवानेवायाति कुतः दृष्टस्मृतिभ्यां ततः शेषेणैवं कर्म भुक्तशेषानुशयवानिति श्रुतिस्मृतिभ्यामित्यर्थः । देवदेत्यानामपि जीवकृतकर्मभागित्वाद्यथा योग्यमित्युक्तं । जन्मरभ्य चतुर्दश वर्षपर्यन्तं भिन्नार्थप्रतीति निरासायाह ॥ चतुर्दशमिति ॥ मर्यादार्थत्वस्य जीवंश्चतुर्दशादूर्ध्वं पुरुषोऽनियमेन ननु । श्रीवाप्यनूनं अकंदं हं मानुषं मर्त्येऽदित्यादिविरुद्धत्वादिति भावः । दशभ्योऽवराइत्यल्पत्वप्रतीति निरासायाह ॥ दशैवावरायेष्विति ॥ ८ ॥ क्लेशिष्टना क्लेशमाधनता सहभावात् विषयतया विद्यमानत्वादुभयत्र तथा शब्दद्वयाभ्याहारेण यथैव तमिति श्रुतिवाक्यद्वयव्याचष्टे ॥ ग्रंथेति ॥ ३० ग्रंथेन मनैवं च ॐ ॥ यथा येन मार्गेण स्वर्गादिकं प्रति इतं गतं तेनायाति अनेन च नान्येन च मार्गेण यानित्यर्थः ॥ युक्तीति ॥ मार्गस्मरणयुक्तीत्यर्थः ॥ ९ ॥ गतागानस्येति ॥ गतं गमनं आगतं आगमनं यारित्यर्थः । भावेऽस्तप्रत्ययः ॥ तन्नामित्तानि भित्तयोरिति ॥ एकस्मिन्देशकाले च पटादिकार्येण तन्निमित्तं चानि भित्तयोः ननु गमभयोः सहभावदर्शनादित्यर्थः । तथा च तद्देवात्रयज्ञादंगतागतनिमित्तत्वसंशयेन गतागतस्य तज्जत्वव्यसंशयइति भावः ॥ ॐ चरणादिनिर्चयतदुपलक्षणार्थे तिकाष्ठाजनिः ॐ ॥ रमणीयचरणा इति श्रुतेः गतागतं च

रणादाचारादेवभवति नकर्मणेतिचेन्न यतश्चरणश्रुतिस्तदुपलक्षणार्थं तस्यकर्मणोपलक्षणयावृत्योपादानार्थतइत्यर्थः ॥ तद्यइहेति ॥ तत् तत्र कर्मिण्ये रमणीयचरणाः साध्वाचारमंतः तइहभूमौ रमणीयांसाध्वीब्राह्मणादियोनिमापद्यंते प्राप्नुवंति । येकपूयचरणाः असाध्वाचारमंतः तेकपूयामसाध्वीशूद्रादियोनिमापद्यंतइत्यर्थः । कृतकर्मणोरित्यभिधानं । शून्यं प्रयोजनविकलं । कारी कर्मकर्ता आचारी आचारवान् तथा तदनुसारिफलभाक् ॥ अथेति ॥ यइमेग्राभाः काम्यकर्मिणांसमुदायः इष्टं यजनं पूर्तं तदाकबंधनादि दत्तंधनादिदानं इतिशब्दः प्रभृत्यर्थः । उपासते आतिष्ठते । तेधूमं धूमादिदेवतालोकं अभिसंभवति प्राप्नुवंतीत्यर्थः ॥ तस्मिच्चिति ॥ तेकर्मिणः तस्मिन्निद्रलोकैयावत्संपातंतस्मादधः पतनंयावद्भवति तत्रावस्थाननिमित्तं पुण्यंयावत्समाप्यतइतियावत् तावत्कालपर्यंतंतत्रोषित्वावासंकुला अथकर्मक्षयेयेतमेवमार्गं पुनरावर्ततइत्यर्थः ॥ नचेति ॥ नास्तीति नचेत्यर्थः । करणं कर्म ॥ भ्रांतिरेवेति ॥ तथाचनतद्विरोधइतिभावः । एतत् तत्वापिचरणफलस्यगतागतस्यचरणफलस्वरूपार्थंतरकल्पनं चरणश्रुतेः तद्यइहेत्यस्यसावकाशश्रुतेः इष्टापूर्तेदत्तमित्यस्याः गतागतशून्यफलंमोक्षः । नन्वनयाश्रुत्याकर्मणोगतागतशून्यफलत्वाभावासिद्धाविपिगतागतफलसंकुतइत्यतआह ॥ इष्टापूर्तमिति ॥ तत्रमंलोकं हीनतरंवाविशंतित्युक्तेरितिभावः । त्रैविद्याः काम्यकर्मिणः मांयांतीत्यर्थः ॥ अजहदिति ॥ स्वार्थाचारात्यागलक्षणयेत्यर्थः । आदिवाक्यस्य इष्टापूर्तेदत्तमित्युपक्रमवाक्यस्य ॥ यइति ॥ येयज्ञादिकर्मणालोकान्याप्नुवंतितआदौधूममभिसंभवंतीत्यर्थः । विरुधमर्थीतरकल्पनमित्यस्ति ॥ ॐ आनर्थक्यमितिचेन्नतदपेक्षत्वात् ॐ ॥ उपलक्षकत्वेचरणशब्दस्यानर्थक्यैवयथ्यक्यामितिचेन्न रमणीयत्वादेस्तदपेक्षत्वात् चरणसामर्थ्येनतदर्थतत्सार्थक्यादित्यर्थः । प्रकृतत्वेनेष्टापूर्तेदत्तमित्युपासतइत्यनेनेत्युपलक्षणस्येतिसंबंधः । उपलक्षणत्वपक्षेरमणीयचरणाइत्यादेर्लब्धयोजनं दर्शयति ॥ एवंचेति ॥

॥ ॐ सुकृतदुष्कृतपेवेति तु वादरिः ॐ ॥ रमणीयकपूयचरणेषु कृतदुष्कृतेऽत्र मेणसाध्वसाधु कर्मणी एव नाचारानाचाराविनिवादिर्मन्यत इत्यर्थः । ननु नानार्थचरणशब्दस्यैकार्थपरत्वे उभयपरत्वे कुत इत्यत आह ॥ साधारणश्रुतेश्चेति ॥ रमणीयचरणा इत्यत्र चरणशब्दस्यैवाचारमात्रार्थत्वतदानान्यः पंथा अयनाय विद्यत इति श्रुतिविरोधः । यदिकर्ममात्रार्थत्वतर्हि यद्वा दिकृतामप्याचाराधीनरमणीयत्वाद्यसिद्धिरिति वाचकवशात्सांस्कर्मार्थत्वस्य तन्न्यायेनांगां गिरूपोभयार्थकथनपरत्वस्यैवोपपत्तेरित्यर्थः ॥ १० ॥ अनिष्ठादिकारिणामिति ॥ इष्टादिपुण्यकारिणां तद्विरुद्धपापकारिणां चेत्यर्थः ॥ विशिष्ट्याक्तिरिति ॥ गतागतस्यैष्टादिकर्ममर्थनल्लभ्या इष्टादिकारिणां गतागतमिति विशिष्ट्याक्तिरित्यर्थः । भयतद्भावमात्रेण कथमिदं वपम्यमिन्यत आह ॥ विभ्यदिति ॥ पतनभयवानेन वृक्षान्पततीत्यर्थः । फलकामस्य गतागतकरणत्वे श्रुतिमाह ॥ कामान्यहति ॥ यथाऽमानं कर्तुं न्वनमन्यमानः कामान् विषयान् कामयते इल्लनिस स एव कामभिः भोक्तव्यैः कामैर्निमित्तस्तद्भोगार्थमनियान्न भुवि जायते तत्र तत्र विषयेषु पुण्यात्तकामस्याल्लुब्धिमनःकृतान्मनःशिक्षितवृत्तये योगिनस्तु इह वल्लोके सर्वकामाः प्राविमुच्यन्ति विद्वायं न हन्यर्थः ॥ ॐ अनिष्ठादिकारिणामपि च श्रुतं ॐ ॥ न केवलमिष्टादिकारिणामिव गतागतादिकं श्रुतिनवदहन्त्यनिष्ठादिकारिणामपि च श्रुतमित्यर्थः । नन्वेवं हीष्टानिष्टाद्यकरणे गतागतादिदुःखाभावान् मोक्षसंभवचक्रियर्थवर्गान्यादीन् न वाह ॥ नदकारिणहति ॥ अनिष्टत्वव्रतयोऽभावात्तद्विषयत्वं च निभावः । अपिशब्देनैष्टादिकारिसमुच्चयमिष्टेऽश्रवणोऽप्यर्थे न्यत आह ॥ चडाब्द इति ॥ अत्रोपापं प्रकमाह ॥ तदेवोत्तरमूत्र इति ॥ अन्यथा अप्राप्तस्यानुवादायोगान्यवमेव ननु भूमेन्यनुवादानस्यादिति भावः ॥ ॐ संयमेनेत्वनुभूयते रयामारोहावरोहौ तद्गतिदर्शनात् ॐ ॥ सम्यक् यमनं शासनं सप्तर्षीद्वितीयार्थे अनुभूय तु अनुभूयैव इतरेषामनिष्ठादिकारिणामारोहावरोहौ केषांचि

दारोहउत्थानं केषांचिद्वरोहः नीचस्थानेपातोभवति कुतः तद्गतिदर्शनात् तेषामनिष्ठादिकारिणां गतेरवविधायाः सर्वे
 वाएतइतिश्रुतादर्शनादित्यर्थः ॥ विकल्पंइति ॥ भगवद्वेषिणामेवनित्यनरकेपातोऽन्येषानेतियथानतथासम्यग्यनपापो
 परमण्यंवेति संयमनपदेनोक्तऽनित्यनरकेकिंभुसर्वेषांतन्वियतमितिभावेनेत्यर्थः ॥ इतिचार्थइति ॥ नवैवलपापकर्तृ
 त्वमेवाशुभकुच्छब्दार्थः किंतुपुण्याकर्तृत्वमप्यर्थइत्यर्थः । तेनानिष्ठादिकारिशब्दस्योभयविधव्याख्यानानुश्रुतिसंवादइतिभा
 वः ॥ ॐ स्मरंतिच ॐ ॥ नैकेवलमिष्ठादिकारिणामेवंविधगतिःश्रूयते किंतुतांस्मरंतितस्मृतिकर्तारइत्यर्थः ॥ दर्श-
 नादिति ॥ तथाचतद्द्वंद्वमयाद्यभावोपिगतागतमनिवार्यमितिभावः ॥ ११ ॥ वैराग्यंभगवद्वेषादौ । पूर्वोक्तिः अवरोहः
 नैवेतउचिष्टतीत्युक्तिःलोकदृष्टिनिगडस्थानादेरनित्यफलप्रदत्वदर्शना ॥ यावदिति ॥ चतुर्दशेद्रायावत्स्वपदेतिष्ठति
 तावत्कालंनरकेतिष्ठतीत्यर्थः । ननुनरकभोगस्यनित्यत्वेपिनानित्यत्वोक्तिर्विरुद्धा नरकस्यभगवद्वेषाद्यतिपापीनानित्यफल
 प्रदत्वेऽप्यल्पपापिनानुनराहृत्यपेक्षयायावदिन्द्राश्चतुर्दशेत्यादित्यत्वकथनसंभवादित्याशंक्यानिषेयति ॥ नचैकस्यैवेति ॥
 नारदनारकिणानारायणनामस्मृतिद्वारानरकंशून्यजनंचकारेत्यर्थः । नरकस्येकेषांचिन्नित्यफलप्रदत्वेऽशून्यत्वरूपानित्य
 त्वकथनविरोधइतिभावः ॥ यदुक्तमिति ॥ केषांचिदारोहःकेषांचिद्वरोहइतिवैषम्योक्तिर्नरकेवैषम्याभावादयुक्तेत्य
 र्थः ॥ ॐ अपिसप्त ॐ ॥ सप्तप्रभंमपिस्मरंतीत्यर्थः । ननुसप्तानामपिनित्यफलप्रदत्वेऽपुनरनित्यत्वोक्तिविरोधइत्यत
 आह ॥ तपुचेति ॥ महानुरारवइतिविशेषणविशेष्यभ्रांतिनिवारयति ॥ महान्महारौरवइति ॥ ननुरौरवादिपंचे
 भ्यएवारोहावरोहाननुतामिस्रांथतामिस्राभ्यांताचैतानिक्रमशोगत्वेतिकथंसप्तानांपरामर्शइत्यतआह ॥ एतानिपंचेति ॥
 तथाचैतच्छब्देनरौरवादिपंचवपरामृश्यते ननुसप्तापीतिभावः । ननुह्येकेनरकानेकविंशतिगणयंत्यष्टाविंशतिनरकाः एवं-

[illegible]

तेर्विषमचिर्लोककृतदभिमानीनवाप्रविशतीत्यर्थः । किंकारणमितिप्रश्नोत्तरमाह ॥ स्मृतिसमाख्येति ॥ नतुफले
 विध्यभावेपिसाधनेस्वातंत्र्यंकिंनस्यादित्यतआह ॥ विध्यादीति ॥ तथाचयत्रजीवस्वातंत्र्यानंगीकारेवाधकतत्रतदं
 गीकर्तव्यं नलन्यत्र ततश्चतत्रसाधनेस्वातंत्र्याभावेविध्यादिशास्त्रैव्यर्थस्यादितितदवैयर्थ्यायंतत्रेश्वरः स्वातंत्र्यंददा
 तीतिमाकर्ताशास्त्रार्थवत्वादित्युक्तं । नचैवंफलेस्वातंत्र्यानंगीकारेबाधकमस्तिनतदंगीकर्तव्यस्यादितिभावः ॥ १४ ॥
 प्रकृतमपिसेत्सत्येनलोकदृष्टिरंधकारोपिविषयभोक्तुः सुखदर्शनं ॥ ॐ नतृतीयेतथोपलब्धेः ॐ ॥ तृतीये
 तृतीयावागगतांवधेतमसिनमुखमस्तिकुतः तथोपलब्धेः । अथाविद्वानितिश्रुतातथादर्शनादित्यर्थः ॥ ॐ स्मर्यतेपि
 चलोकेः ॐ ॥ अंधेतमसिनमुखमित्येतत् तिर्यक्षुनरकैचेवतस्मर्यतेस्मृत्योच्यते लोकपिसिन्धमितिशेषः । लौकिकदृष्टां
 तोपेतयुक्तिसिन्धेचेत्यर्थः । नन्वंधेतमसिमुखराहित्यानुमानेलौकिकदृष्टांतानुपलंभात्कथमित्यतआह ॥ अयमभिभंसंधि
 रिति ॥ अयमभिप्रायइत्यर्थः । स्वरूपासिन्धिवारणायाह ॥ नैतादिति ॥ अतिप्रबलमिति ॥ तथाचतमसिसु
 खसाधकानुमानस्यानेनबाधइतिभावः । ननुस्मृतावीश्वरः स्वाप्रियेमुखंनसहइयत्राप्रियेमुखंराजायथानसहतैतथैवपरमे
 श्वरइत्येतावदेववक्तव्यं । अतिप्रियत्यादिकंबुक्तिमर्थमुदाहृतमित्यतआह ॥ अनेनैवेति ॥ नैतेमुखित्वेनैश्वरेष्टाह्यनु
 मानेनप्रथमार्येनव्यतिरेकः तृतीयपादेनान्वयोदर्शितइत्यर्थः । दुःखस्यमुखविरुद्धत्वेनदुःखपदस्यसुखाभावपरत्वात्व्यतिरे
 कित्वद्वष्टव्यं अतएवास्वरासात्पक्षांतरमाह ॥ सदसज्जनेति ॥ अतस्मृतौपूर्वसदसज्जनानांप्रकृतत्वात् तत्रपरमेश्वरः स
 ज्जनेषु दुःखंनसहइत्यत्रातिप्रियेयथाराजेतिदृष्टांतोक्तिरसज्जनेषु सुखंनसहइत्यत्रात्यप्रियइतिदृष्टांतोक्तिरितिभावः
 ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ तमसिमुखंनेत्यर्थः । तद्विरिचिदर्शनेनरूपप्रत्यक्षाच्चसिन्धमिति्यर्थः ॥ ॐ तृतीयेशाब्दाचरोधः संशो

कजस्य ॐ ॥ तृतीयतृतीयतमस्यपिविषयमशोकजस्यातिदुःखजस्यमोहस्य शब्दावरोधः शब्दश्रवणानुसारप्रतिभवती
 त्यर्थः । ननुतिरग्यातनातमइतितमसोऽधोगतिषुतृतीयस्योक्तत्वात्तृतीयतमसइतिकथंभाष्येऽभिहितमित्यतआह ॥ तमो
 पीति ॥ कथमिति ॥ शोकसाध्यमोहस्यश्रवणमात्रेणप्राप्तिः कथमित्यर्थः । नन्वत्रमूत्रेतिर्याद्यधोगतौतमसएवतृतीय
 त्वापकत्वतानुगुणवद्वयुपपत्तेः नाप्यसौत्रतृतीयपदं किमर्थं तृतीयतमः परत्वेनव्याख्यातमित्यतआह ॥ अधोगतावि
 ति ॥ तमसःपृष्ठतलस्य ननुतृतीयतमससूत्रैवाक्तत्वात् अत्रमूत्रेतद्वापनार्थतृतीयग्रहणव्यवर्थापत्तेः तृतीयेत्येतिर्या
 यधोगतौतृतीयतमस्यपिगुणित्यस्यात्राख्यानमविशेषस्यग्रहणमित्यर्थः । सूत्रेषुपुनस्तृतीयग्रहणमेवकुतः यदवैयर्थ्यायेत्यं
 व्याख्यातितन्यतआह ॥ एतच्चैति ॥ सम्यगव्याख्यानइति ॥ शब्दानुसारकथनानुसारत्वं सम्यक्तत्त्वरूप
 व्याख्यानेमर्तनितयावर्तिनतात्पर्यकथनमिदं ॥ ॐ स्मरणाच्च ॐ ॥ नृतीयतमसः स्वरूपश्रवणेऽतिदृष्ट्येतस्यचशब्दा
 तेषांनित्यव्यवधानमभिधाप्रोक्तमित्यादिनास्मरणादित्यर्थः ॥ १५ ॥ धूमादिभाविति ॥ धूमादिदेवतकयतत्पदप्रा
 प्त्येतिरक्तमितिद्वयः । अतर्ताताः अवस्थाः इत्येतथेतमनवंचन्येन प्रकाशंनिरं सादृश्यादि ॥ शब्दस्यानेकदृश
 दृशति । कृतादिशब्दस्यलुप्यद्वयाभावपक्षद्वयप्रतीतिः सएवधूमाभूत्वातिवाधूपातरोभूत्वातिवाधूपातरोः शोण्याद्यमुप्य
 द्वयाद्यादृश्यादमर्तनितिगतिभावः ॥ सामानाधिकरण्येति ॥ कर्माधूमाभूत्वात्तद्वयायादृश्याः । उक्तरीत्याशब्दस्या
 नेदंनृत्तरात्वा मुच्यतेत्यातनावननद्विरोधः । श्रौतसामानाधिकरण्यविरोधः । अन्याथेतसादृश्यादिरूपं ॥ ॐ तत्स्वा
 भाव्यापत्तिरन्यपत्तेः ॐ ॥ कर्मिणस्तत्स्वाभाव्यापत्तिः तस्यधूमादः स्वभावइवस्वभावोयस्यसतत्स्वभावः तस्यभाव
 सत्स्वाभाव्य धूमादिदेवतास्वभावसदृशस्वभावत्वस्यापिप्राप्तिः नत्वक्यादेः कुतः उपपत्तेः अर्थान्तरानुपपत्त्यास्यैवायं

स्योपपत्तेरित्यर्थः ॥ सादृश्येचेति ॥ तत्तत्समसीत्यादावित्यर्थः । आदिशब्दार्थमाह ॥ स्थानैक्येति ॥ तथाप्र
 योगेति ॥ परेव्ययेसर्वएकीभवंतीत्यादावित्यर्थः ॥ कुतार्थेति ॥ श्रुतेर्येमेवार्थः कुतः स्यादित्यर्थः । समवाये लं
 छने ॥ १६ ॥ पांथइति ॥ मार्गजनत्यर्थः ॥ मध्येमार्गमिति ॥ मार्गस्य मध्यइति ॥ पारेसब्दे एकरावात्
 मस्यतेसोव्ययीभावः । पारेगंगायाः पारेगंगमध्यगंगायामध्येगंगमित्युदाहरणं । ननुभाष्येसदायेंवस्यादित्यनुवृत्तक
 ल्पातमितिकिमेवमुक्तमित्यत आह ॥ कल्पावसानइति ॥ तथाचयावेदवतापदंतावेदवत्स्वाभाव्यापरिनिमित्तनुत्
 मितिनसर्वदेत्युक्तमितिभावः ॥ ॐ नातिचिरेणविशेषात् ॐ ॥ गर्भादिप्राप्तिरातिचिरेणातिबहुकालेनयदिति किल
 चिरेणैव कुतः विशेषात् तद्यद्देहतिविशेषश्रवणादित्यर्थः ॥ आगमनस्यैवेति ॥ ननुबहुस्यानगमनस्यापीत्येवकारा
 र्थः । पर्यटन्यत्रतत्रचेतिबहुस्थानगमनपूर्वकमचिरेणवगमनस्योक्तोरितिभावः ॥ आपेक्षिकेति ॥ तस्योत्तरकल्पापेक्षेत्य
 र्थः ॥ इष्टत्वविरोधइति ॥ तत्रतत्रेत्युक्तरीत्येत्यर्थः ॥ अहृत्त्वविशेषेत्यर्थः । इष्टस्यैवप्रयोजकत्वं
 नकारणस्येत्यङ्गीकारेऽतिप्रसंगमाह ॥ अन्येयेति ॥ दुःखाभावस्यसर्वेषामिष्टत्वादितिभावः ॥ १७ ॥ ब्रह्मादि
 भावः ब्रीह्यादिशरीरकत्वेनभवनं ॥ सुखसाधनतयेति ॥ स्वर्गादिमुखसाधनंयज्ञादिकर्मेतिश्रुतिविहितयज्ञादिकर्माहु
 र्वतामित्यर्थः । तच्छंका दुःखसाधनशंका । श्रुतिविहितत्वादिविशेषादितिभावः ॥ पुरुषार्थत्वमिति ॥ तत्रापिदुः
 खसत्वेपुरुषार्थत्वंनस्यादितिभावः । व्याख्येया तत्प्रेषादिमात्रार्थत्वेन ॥ तद्वदिति ॥ कर्मिणाधूमार्द्रैर्देवैर्वयैऽ
 न्यस्यान्यभावयोग्यतालक्षणस्यबाधकस्यसत्त्वात्साश्रुतिप्रेषादिमात्रार्थत्वेनव्याख्यातुंशक्यते । इहतुकर्मिणोन्नीह्यादि
 जीवैक्यंश्रुत्यर्थः । किंतुतेषामेवब्रीह्यादिशरीरकत्वेनभवनरूपोब्रीह्यादिभावः । नचतत्रबाधकमस्ति । अतेनैयंश्रुतिस्तद्व्या

ख्येयेतिभावः । ईश्वरव्यधिचारात्रायनियमइत्यतआह ॥ नहीति ॥ तथाचौत्सर्गिकोयानियमइतिभावः । नन्वस्त्वेतु
 मागमेनदुःखंतस्यापिर्वैराग्यहेतुत्वादित्यतआह ॥ तच्चदुःखमिति ॥ प्रतिपादितत्वादिति ॥ चरणादित्यत्रेति
 शेषः ॥ इतिशब्दइति ॥ इतिजायंतइतिश्रुतौइतिशब्दः प्रियंवदाद्युपलक्षकइत्यर्थः ॥ ॐ अन्याधिष्ठितपूर्ववद्
 भिलापात् ॐ ॥ व्रीह्यादिभावोनामान्येनजीवेनाधिष्ठितेऽभिमानित्वेनाश्रितेव्रीह्यादिदेहप्रवेशएव नतुतदभिमानि
 त्वं कथंपूर्ववत् । धूमोभूत्वेत्यादिपूर्वोक्तवत् कुतः अभिलापात् । सोवागगतः स्यावरान्मन्त्रिश्येतिथोक्तत्वादित्यर्थः ।
 तत्रैव व्रीह्यादिभावएव ॥ अनवसरप्राप्तत्वादिति ॥ कारणाभावेनतस्मिन्कालेप्राप्तत्वादित्यर्थः । सामानाधिक
 रण्यकार्मिणोव्रीह्यादयोजायंतइत्यादि ॥ ॐ अशुत्यमितिचैवशब्दात् ॐ ॥ पशुर्हिंसारूपत्वाद्यज्ञादिकमशुत्यपाप
 साधनमितिचैव शब्दविहितत्वादित्यर्थः ॥ अन्यतरप्रकारेणेति ॥ व्रीह्यादिभावसहभावयोरन्यतरप्रकारेणेत्य
 शः ॥ वायव्यमिति ॥ ऐन्द्रयकामोवायव्यवायुदेवताकंश्चनवर्णपशुवस्तापरपर्यायमजमालोभेतहन्यादित्यर्थः ॥ सो
 पाधिकत्वेनेति ॥ किनामनिषिन्धन्मवेत्यनेनपापमाधनन्वरूपसाध्यव्यापकत्वस्यनद्याज्ञीयपशुर्हिंसायामस्नीत्यनेन
 हिंसान्वरूपसाधनव्यापकत्वस्यचोक्तत्वादितिभावः ॥ १८ ॥ नानिचिरक्तिरिति ॥ आयासाभावादितिभावः
 ॥ वचनादिति ॥ तत्रैवकारणान्यमवेक्षानिषेधादितिभावः । सित्थत्वाच्चविलक्षणत्वाधिकरणे कथमित्यनुवादः
 ॥ किमर्थेति ॥ कोर्योयस्याः साकिमर्थोकीदृशाथवनीत्यर्थः । ॐ रेतःसिग्येगोथ ॐ ॥ किमिणः आदौरेतःसि
 ग्योगः रेतःसिचनीतिरेतःसिस्फुपितानस्ययोगः संबन्धोभवति । अथतस्मादनंतरंमातृयोगोभवतीत्यर्थः ॥ प्रवेशमात्र
 स्येति ॥ पितुरुपयोगमंगीकृत्यतत्प्रवेशमात्रस्यैवयथ्यमुच्यतइत्यर्थः ॥ शरीरपरिणामायेति ॥ अनेनश्रुतिसूत्र

योःपितृग्रहणमकृन्वारेतःसिग्रहणेप्रयोजनमुक्तमितिध्येयं ॥ अयोगव्यावार्त्तकइति ॥ तथाचट्टजेदेवेत्यन्यइतिभावः ॥ १९ ॥ योनिप्रवेशस्तावादिति ॥ पितृप्रवेशोप्युक्तइतिवक्ष्यमाणापेक्षयातावाच्छब्दः । तस्मिन्निति विपर्ययएवेत्यर्थः । मांभानुमुखानांपितृदेहादेन्नोत्पत्तिदर्शनादितिभावः ॥ बाहिरिति ॥ देहाद्बाहिरित्यर्थः द्रुपदादिनांतथादर्शनादित्यर्थः । ननु त्यल्पसंभवादित्यत्रस्त्रीमात्रादुत्पत्तेर्निषिन्धत्वात्कथंममदायामित्युक्तमित्यत आह ॥ जरत्कार्त्तविति ॥ तत्स्पर्शएवानुग्रहइति भावः ॥ संस्पर्शइति ॥ जरत्कार्त्तनामिकायांयोषिति जरत्कारोपुंसः सकाशादास्ति कस्योनिप्रवेशं विनवमानुशरीरप्रवेशेन जन्मादिदर्शनादितिभावः ॥ ईशकलृप्स्येवपितरं प्रविशत्यथमातरमिति वचनविरोधादित्यर्थः ॥ वैपरीत्य स्येति ॥ अस्याप्यर्थेदंहगर्भस्थितमितिप्रमाणमित्यत्वेनेशकलृप्स्येवतद्विरोधोपिवक्तुंशक्यतइत्यर्थः । अन्यतइत्य-
 स्यैवचिचरणमन्नादेरिति मानुभुक्तान्नादिद्वारेत्यर्थः । शरीरपरिणामायेरतसोपेक्षितत्वेनपितृप्रवेश आवश्यकइत्यत आह ॥ मानु-
 स्थेति ॥ शरीरप्रसासिरपीति ॥ रेतःकालिलवुद्धुदाद्यवस्थायिशिष्टदेहसंबन्धइत्यर्थः ॥ पूर्वोसिद्धेरिति ॥ स्वप्रवेशात्पवमेवो-
 क्तक्रमेणपरिणेत्यर्थः । उक्तत्वाद्देहगर्भस्थितंकापीत्यनेनैवविकल्पेवीजमाह ॥ क्वापीति ॥ ॐ योनेःशरीरं ॐ ॥ कर्मियोनेः
 प्रवेशानंतरंशरीरंलभतइत्यर्थः । ततःपितुस्तत्रैव मानुदेहे विशेषकारणं तपोवरादि ॥ केचिदिति ॥ मध्वाचार्यइत्यर्थः । संपूर्ण
 लक्षणचणनचराजमानद्वारंतरं परमसुंदरंमंदिरंतव । राजेवसत्पुरवरंभुवनधिराजोनिष्कासयनपरमसौभगवान्विवेशइतिमध्व-
 विजयोक्तेः ॥ पितृसापेक्षइति ॥ अप्सरोदेर्देशेननावस्कंदितपृषतरंतोमदनजन्यत्वादितिभावः । स्थानांतरेकुंडादौ ॥ निर-
 पेक्षाइति ॥ याजोपयाजप्रभावेनरेतो निरपेक्षजन्यत्वादितिभावः । तदेवस्थानंतरंइत्येतेदेवा ॥ अन्योन्यइति ॥ मयुरप्रभृती-
 नामिदमित्याहुः ॥ २० ॥ इति श्रीमत्सत्त्वप्रकाशिकाव्याख्यायंवाक्यार्थमंजयार्थतृतीयाध्यायस्यप्रथमःपादः

॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ अवसरप्राप्तेति ॥ उक्तीत्योभयनिरूपणमध्यकालएवनिरूपणीयत्वेनप्रसक्त्यर्थः ॥ उ
 आवादिति ॥ लक्षणप्रमाणादिनातत्स्वरूपनिरूपणाभावादित्यर्थः । भगवन्महिमोक्तौक्त्यर्थभक्त्युत्पत्तिरित्यतआह

॥ माहात्म्येति ॥ स्नेहोवेति ॥ माहात्म्यज्ञानपूर्वकार्थत्वात्स्नेहस्येतिभावः । तर्हिक्त्यर्थभक्तिरित्युच्यतइत्युक्तमि
 त्यतआह ॥ एवंज्ञानसाधनेति ॥ साधनीभूतज्ञानविषयवचनस्यापीत्यर्थः । क्वचित् शत्रौ तथाचान्यव्यवहारे
 क्वच्यभिचारान्नमाहात्म्यज्ञानस्यस्नेहाख्यभक्तिहेतुत्वमितिभावः । कारणान्तरेण स्वीर्यजातत्वादिना तथाप्रभितने
 ककारणके व्यतिरेकव्यभिचारान्नदोषइतिभावः । एतदेवाह ॥ नहीनि ॥ मत्सरादिनिरुद्धेति ॥ तथावसतिप्रति
 बंधेऽन्यस्यव्यभिचारोन्नदोषइतिभावः । इदमेवाह ॥ नहीनि ॥ क्वचिद्विच्योच्यतइति ॥ संध्यमृष्टिराहदीत्यादौग
 न्मादिमृत्रोक्तमृष्ट्याद्यष्टकृत्वादिमाहात्म्यविवेचनादितिभावः ॥ क्वचित्समर्थनइति ॥ नस्याननोपीन्यादिनानं
 दमयादिमृत्रोक्तस्वरूपाभेदादिमाहात्म्यसमर्थनादितिभावः ॥ स्वामिविषयेति ॥ स्वभावस्यास्थितगजानीत्यर्थः ।
 स्वप्ननिपाठ्ययमेवार्थः । एवमग्रेपि । विप्रतिपत्तिः यादिनां । कुतइत्यतसंवेगाथकमद्भावादित्याशयेनाह ॥ सत्त्वचव
 क्तव्यभिन्यादिना ॥ पूर्वोत्तरकालमिति ॥ स्वमर्दशेनादिनिगेषः ॥ प्रानीनिकत्वादिति ॥ प्रतीतिमात्रश
 रीरकत्वादित्यर्थः ॥ प्रतीनकालएवेति ॥ तान्कालिकाविद्युदादिवदितिभावः । निरोधेनाशः ॥ अयोगादिति ॥
 व्यचिह्नितत्वादितिभावः । पश्यतः मतः ॥ पश्चादिति ॥ प्रयोधानंतरंपरावृत्त्यगमनेत्यर्थः । इन्द्रियेति ॥ बाह्यद्रव्या
 पाराभावादित्यर्थः । सत्यन्वेवाथकांतरमाह ॥ यदिचेति ॥ ततद्रष्टुः सकाशात् । कुतइत्यतआह ॥ परमार्थनेत्ये
 ति ॥ द्रष्टुरित्यर्थः ॥ मरुमरीचिकाजलेति ॥ मरुदेशस्यमूयकिरणारोपितजलइत्यर्थः । मृगतृष्णापरीचिकनिनामातरं

॥ ॐ संध्येमुष्टिराह हि ॐ ॥ संध्येस्वप्नपदार्थानामृष्टिर्भवति कुतः हियस्मादथरथानिति श्रुतिस्तथा हेत्यर्थः । अ
दृष्टेः अदृष्टत्वाभिभिन्नात् । मृष्टिरिति भगवद्भिजाता तात्कालिकेति शेषः । अदर्शनात् लोकं ॥ ॐ निर्मातरंचैकेषु
त्रादयश्च ॐ ॥ यण्पितृन्येकेशास्विनः परमात्मानं स्वप्नपदार्थानां निर्मातरं कतारमाहुः । एकेशास्विनः स्वप्नपुत्रादयश्च त
स्मादेव जायन्त इत्याहु रित्यर्थः ॥ अनएवैवनि ॥ जीवः मुक्तिकाले जागरणादिनावगतं भवत्येवैवत्यर्थः । एके मायिनः ।
तर्हि स एव कर्तास्त्विन्यत आह ॥ जीवस्येति ॥ अयोगादिति ॥ तदानीं तथाननुभवादिति भावः । कल्पकत्वं आरो
पकत्वं शुद्धं । ननु यण्पितृन्यादिना जीवमनद्यतदेव न्यादिना तस्य ब्रह्माभेद उच्यते अतो यच्छब्दवाच्यो जीव एवेति तस्यै
व कर्तृत्वमित्याशङ्क्य निराकरोति ॥ न चैति ॥ दूषितत्वात् पृथगुपदेशादित्यादौ । अंतरंगानुपपत्तिचाह ॥ तस्मिन्
स्मिन्निनीति ॥ तदेव न्येनोक्तं ब्रह्मणो लोकाधारकत्वेन विशिष्टब्रह्मत्वाद्दिशिष्टेन च ब्रह्मणा विरुद्धमधिकरणस्य जीववस्यै
क्यां नंगीकारादिति भावः । ननु विशिष्टांशत्यागेन चिन्मात्रलक्षणैक्योक्तिरियमस्त्वित्यत आह ॥ लक्षणाचेति ॥ गत्यं
तराभावो हिलक्षणासंगतिः अत्र तु भेदेन मुख्यार्थसंभवाद्वागत्यंतराभाव इति भावः ॥ प्रकरणप्राप्तत्वादिति ॥ यथाभुजा
न इति भोजनमकरणाद्वा गुत्सजनाभावस्य भोजनसमानकालीनत्वलाभस्तथेहापि सुप्तेति सुप्तेति सुप्तप्रकरणाभिर्माणस्य स्वा
प्नसमानकालीनत्वलाभेन स्वप्नपदार्थनिर्मातृत्वस्यैव प्राप्तत्वादित्यर्थः ॥ ॐ मायामात्रं तु कात्स्निकं नानाभिव्यक्तस्व
रूपत्वात् ॐ ॥ स्वप्नपदार्थजातं मायामात्रं मायाभ्यां संस्कारेच्छाभ्यां मात्रं निर्मितमेव नान्यनिर्मितं कुतः कात्स्निकं
न सा कलेनानभिव्यक्तस्वरूपत्वात् बाह्यार्थक्रियासामर्थ्यरहितत्वादिति यावत् ॥ अनादिमनो ग्रहणमिति ॥ तथा चैतेषा
मेतज्जन्मन्यननुभूतत्वापि अनादौ संसारजन्मांतरे तदनुभवसंभवे संस्कारोत्पत्युपपत्तेरिति भावः । कारणमुपादानं नित्यत्वे

॥ ९ ॥

दोषांतरमाह ॥ द्वितीयइति ॥ स्वाम्रविषयस्यानादिनित्यत्वमाशङ्क्यप्रागूर्ध्वमुपलब्धिरूपायापिशाचीत्वयामोचिता
 सेदानीतिन्नित्यत्वमङ्गीकुर्वाणत्वांप्रत्येवाभिधावतीत्यर्थः ॥ अनेनेति ॥ व्यावर्त्यकथनेनेत्यर्थः ॥ सम्यगभिब्यज्ये
 रन्निति ॥ जलाहरणादिबाह्यार्थक्रियासमास्युरित्यर्थः ॥ एतेनेति ॥ किंचस्वाम्रेत्यादिनोक्तादोषाः संस्कारोपादानक
 त्वाभ्युपगमनैवनिस्ताइत्यर्थः । तेषां कंठशोषणमात्रहेतुत्वं तत्त्वस्मत्पराजयइत्याशयेनोक्तं ॥ कंठकोलाहलइति ॥
 नचार्तद्वियसंस्कारोपादानकत्वात्त्राद्वियग्राह्यत्वमिति वाच्यं । अर्तद्वियग्राह्यणोपादानकत्र्यणकस्यद्रियत्ववदुपपत्तेरिति भावः
 ॥ जाग्रत्पदार्थत्वमिति ॥ जाग्रत्पदार्थो भेदइत्यर्थः ॥ ॐ सूचकश्च हि श्रुतेराचक्षते च तद्विदः ॐ ॥ स्वाम्रविषय
 शुभाशुभयोः सूचकः ज्ञापकश्च यस्मात्तस्मान्नासत् कुतः यदाकर्मोति श्रुतेः तद्विदः स्वाप्नपदार्थज्ञास्तथाकथयति चेत्यर्थः ।
 आकुलं कन्यादिकं अशुभलक्षणाभाषमूचकां श्रुतिस्वयमुदाहरति ॥ एवमिति ॥ स्वप्ने एतादृशं रुषंश्यति तदा समरुष
 एनं इति हननमूचको भवतीत्यर्थः ॥ इति सूचितमिति ॥ तथा चनेकवलंशुभादिमूचकत्वं श्रुतिसिद्धं किनुदर्शनाच्च प्रत्य
 क्षादपि सिद्धमिन्यर्थइति भावः ॥ भ्रान्तार्थस्येति ॥ आदित्याद्यारोपितचंद्रादेरित्यर्थः । अस्य शिरोवायतिसंपरेतोऽस्या
 त्मनश्चिरमिवर्गविव्यतीति विद्यादिति वाक्यशेषणपरणादिमूचकत्वंोक्तिरिति भावः ॥ अन्यथा ज्ञातस्येति ॥ चंद्रत्वा
 दिना ज्ञातस्यादिन्यादेरित्यर्थः । इदं चादिन्योद्दश्यतइति अधिष्ठानमाधान्योक्त्यनुसारेणोक्तं वस्तुतस्त्वधिष्ठानस्यान्यनत्वाज्ञा
 नमेषमूचकं । सर्पभ्रमादात्रापि हि ज्ञानमस्त्येव तादृशं तदेवार्थक्रियाकारी तत्सदेवार्थकारकमिति त्यनुव्याख्यानोक्तिरिति ध्येय
 उक्तिः अधिष्ठानस्य ननु विद्यमानस्याप्यधिष्ठानस्यानुक्तिः संभवतीत्यत आह ॥ नचेति ॥ पृथगिति ॥ न हि शुक्तिकाश
 कंलंबतात्पृथक्प्रतीयतइत्यर्थः ॥ १ ॥ विशेषानुक्तिरिति ॥ स्वप्नमात्रं ईशाधीनइति विशिष्यानुक्तिरित्यर्थः

॥ ९ ॥

॥ सम्मानविषयेति ॥ सोयंयदवयवउपपद्यतेतद्विषयेत्यर्थः ॥ ॐ पराभिधानास्तुतिरोहितंततोह्यस्यबंधवि
 पर्ययौ ॐ ॥ परस्यपरमात्मनोभिधानादिछायाःसकाशादेवसंध्यतिरोहितंनस्यति कुतः ह्रियस्मादस्यजीवस्यबंधविप
 र्ययसंसारमोक्षोततईश्वरादेवभवतस्नस्मादेवेत्यर्थः ॥ सुप्रसिद्धइति ॥ अनेनहिशब्दःप्रसिद्धत्वेनापिव्याख्यातः
 ॥ दृष्टान्तमात्रमिति ॥ प्रतिदृष्टान्तरस्यापिसंभवेनतन्मात्रस्यासाधकत्वादितिभावः ॥ २ ॥ संगतेति ॥ जाग्रदवस्था
 याःस्वप्नतिरोभावनिमित्तत्वेतन्निरूपणे एतत्स्मरणेनादितिभावः । कालःप्रातरादिः भ्रातं भ्रातिः ॥ ॐ देहयोगाद्वा
 सोपि ॐ ॥ जीवस्यदेहयोगादेहाभिमानेनवासस्थितिरूपजाग्रदपिपरमात्मेच्छातएवेत्यर्थः । देहयोग्यस्यसुप्त्यादिसाधार
 ण्यादाह ॥ देहाभिमानेति ॥ बाह्यदेहाभिमानेत्यर्थः ॥ स्वप्नेति ॥ वासनामयदेहाभिमानसत्त्वात् ॥ ३ ॥ ननु
 स्वप्नजाग्रत्सुप्तेः भगवद्धीनत्वंकुतोनविचार्यतइत्यतआह ॥ भगवद्धीनत्वइति ॥ सतेति ॥ हेसौम्य तदासुप्तोजीवः
 सताभगवतासंपन्नःप्राप्तस्तेनांतःप्रवेशितोभवतीत्यर्थः ॥ यत्रेति ॥ यत्रयदाएतत्सुप्तः एषसुप्तः समस्तउपरतैद्रियवृत्तिः
 संप्रसन्नःसम्यक्प्रसीदति सुखमनुभवतीतिप्रसन्नोजीवः स्वर्जनविजानाति तदा आसुनार्डीप्सुसुप्तेभवतीत्यर्थः । इष्टाप
 त्तिमाशंक्ष्यपरिहरति ॥ नचमुक्तवदिति ॥ व्यतिरेकदृष्टांतोयं ॥ किमपराहंसुखेनेति ॥ सज्जीवानांकिंचिदभि
 व्यक्तस्यस्वरूपसुखस्यान्येषांपरमात्मसंबधलक्षणनिमित्तोत्पन्नसुखस्यचानुभवसंभवादितिभावः । यथोक्तंषट्प्रश्नभाष्य
 टीकायां । यस्मात्परमेश्वरतेजसाभिभूतोभवत्यतस्तस्मात्तत्सन्निधानसामर्थ्याद्भूतंयत्सुखंतदस्मिन्शरीरेभवतीति । यथासु
 प्तोसर्वद्वियाणामुपरतत्त्वोक्तिनिमित्तमुत्वेकवाजीचोनुभवतीत्यभिप्रायेणपृष्ठपरमेश्वरसन्निधानेनोद्भूतं सुखमात्मस्वरूपज्ञा
 नेनानुभवतीतिपरिहारोभिप्रेतइति । अत्रोद्भूतइत्यनेनयोगानांस्वरूपसुखाभिव्यक्तिरन्येषांपरमात्मनिमित्तजन्यसुखमुच्यत

इति संप्रदायविद इति भावबोधैस्फुटं ॥ न स्मर्यत इति ॥ ततो न तदनुभवाभ्युपगम इति भावः । किमत्र दुःखाभावानुमानं देवदत्ती
यमुपत्यवस्था देवदत्तसमवेतदुःखोपेतान भवति तत्कारणशून्यत्वादिति वा । सुपत्यवस्था विशिष्टो देवदत्तः न दुःखसमवायी त
त्कारणरहितत्वादिति वेति विकल्पमनिसिनिधायार्थोदोषमाह ॥ पक्षमभूतेति ॥ दुःखाभावानुमानवादिना सुप्तिकाले सुपत्यव
स्थायामनुभवानंगीकाराभोत्तरकालतत्स्मरणं तदनुभवांगीकारे च दुःखाभावस्याप्यनुभवसंभवेन तत्स्मरणापलापयोगा
दिति भावः । द्वितीयं दूषयति ॥ आत्मेति ॥ न च देवदत्तमात्रपक्षीकार इति वाच्यं तथा ते जाग्रदवस्था विशिष्टस्य देवदत्त
स्य सुखसंभवेन तदभावमाधेन वाचकमसंगात् सौपुतिकदुःखाभावसिद्ध्यर्थो तत्त्वाच्चेति भावः ॥ ॐ तदभावो नाडीषु त
च्छृणोरात्मे निह ॐ ॥ जीवस्य तदभावः तयोः जाग्रत्स्वप्नयोराभावः सुप्तिः नाडीष्व्वात्मनि नाडीस्थ परमात्मनि भवति कुतः
न च्छृणोः न स्य नाडीस्थस्य चासुतदनि सतासाम्येति च श्रुत्युक्तत्वादित्यर्थः । श्रुतिद्वयानुसारेण कदाचिन्नाडीषु कदाचिदात्मनी
त्यवस्थौ वाऽस्तु किमुक्तव्यवस्थेत्यत आह ॥ एवं चेति ॥ सर्वत्र आकाशनादित्यसमादित्यदौ ॥ ४ ॥ ॐ अतः प्रबोधो
स्मान् ॐ ॥ समुज्जीवस्य प्रबोधोऽस्मान्नरमात्मन एव भवति कुतः अतः जीवस्य परमात्मन्येव समुत्पत्तादित्यर्थः । ननु जीवस्य तस्मि
न्नेव समुत्पत्तेः परमात्मप्रबोधस्य प्रबोधार्थानलं कुत इत्यत आह ॥ नर्हानि ॥ ५ ॥ स्वदेशकालीने शलेत्यर्थः ॥ अ-
निप्रसंगादिनि ॥ आकाशवल्गुणा निष्ठमस्य गीकारमसंगादित्यर्थः । लोकविलक्षण युगपदणुलमहत्त्वादिवत् किन स्यादित्य
नत्राह ॥ न चानि ॥ अणोरणीयान्महितामहायानित्यादि श्रुतिः प्रमाणमिति भावः ॥ ॐ स एव च कर्मानुसृति-
शब्दो विधिभ्यः ॐ ॥ सवावस्थाप्रवक्तः स एव परमात्मैव नान्यः कुतः कर्मानुसृतिशब्दविधिभ्यः एषैव न संसाधु-
कर्मकारयतीति सर्वकर्मणाभिधीयते त्वत्कृतः प्रदेशकस्त्वित्यनुकूलस्मृतः एष स्वमान्दशयतीति शब्दात् आत्मानमेवेत्युपा

सनाविधिश्चेत्यर्थः । नन्वीशान्तरमन्त्रेण्यपः स्वमान्देशयतीति श्रुतेः सावकाशत्वात्कथं विवक्षितार्थसाधकत्वमित्यत आह
॥ अत्रधारणाद्वैयर्थ्यानि ॥ एष एव परमानन्द इति श्रुतस्यावधारणस्य ए पल्लवान्देशयेत्येषा बोध्यतीत्यत्राप्यन्वेयेन विवि-
क्षिताभ्यन्वयभगवत एव तत्रावस्थामिदमेव कल्पस्य सित्थेरित्यर्थः । ननु परमात्मन एवोपास्यन्वविधानेऽप्यवस्थानां भगवद्भीनत्वं कुत इ-
त्यत आह ॥ अन्यथापि नि ॥ अन्यस्याप्यवस्थाप्रकरत्वे तस्याप्युक्तमन्वेनोपास्यत्वमाप्त्या आत्मानमेवेत्यवधारणेनोप-
पन्न इति भावः । ननु मोक्षश्च शब्दः किमर्थः समुच्चयार्थस्यावधारणविरुद्धत्वादित्यत आह ॥ च शब्द इति ॥ ईशांतरक-
ल्पनारूपप्रदानेत्यर्थः । किमेतस्मिन् ननु सारित्वमित्यत आह ॥ स्फुटमिति ॥ ६ ॥ अर्वांतरावस्था मूर्छा ॥ द्विविधेति ॥
द्विरुपेण यत इत्यवभाविबुद्धिसिद्ध्यभिप्रायादवस्थादर्शनमित्यर्थः ॥ जाग्रत्स्वप्नयोरेति ॥ मोहस्य जाग्रत्स्वप्नयोः सकाशात्पृ-
थगवस्थान्वादिनिभावः नन्वद्वयमिमांहाभगवदन्यत्र किं न स्यादित्यत आह ॥ अन्यथेति ॥ जाग्रत्स्वप्नयोः परमात्मनः स-
काशात्पृथगन्यत्रभागव्यवस्थानामोहस्यापि तथात्वाङ्गीकारे तदुभयसांकर्यस्यादित्यर्थः । एतदर्थमुक्तं जाग्रत्स्वप्नयोः पृथ-
गवस्थान्वादिनि परमान्नमन इति शेषः । न चेष्टापत्तिः तयोः परस्परं पृथगवस्थान्त्वेनैकस्य मोहस्य वसांकार्यायोगादिति
भावः । एतदर्थमुक्तं जाग्रत्स्वप्नयोः पृथगवस्थान्त्वादिति परस्परमिति शेषः ॥ न चैवमिति ॥ मोहस्य भगवत्प्रवेशाव-
स्थानन्वाङ्गीकारमुत्तरपितृत्वात्वेन तत्सांकर्यमसंग इत्यर्थः ॥ समानधर्मतेयेति ॥ परमात्मप्रवेशार्थत्वेन मन आदिसर्व-
द्रियोपरमन्वेन च समानधर्मत्वेन चेत्यर्थः ॥ गुणत्वादिति ॥ सुप्तेरप्यनेकत्वेन तत्सांकर्ये प्रागुक्तदौषाभावादिति भावः
॥ ७ ॥ सुग्धैर्धर्मसंपत्तिः परिशेषात् ७ ॥ भावेकः सुग्धेमोहे अधर्मसंपत्तिः जीवस्य परमात्मन्यधर्मप्रवेशः कुतः परिशेषात्
हृदयस्थापेक्षया दूरत्वसाम्यप्यप्रवेशार्थप्रवेशानामध्ये आद्यत्रिकस्यासंभवनाधिप्रवेशस्य परिशिष्टत्वादित्यर्थः व्याख्यातुं स्पृ-

त्वैवधर्मसात् तेषामेतत्परिशेषणार्थप्रवेशज्ञानं ॥ दुःखात्मकालेति ॥ एतावतकालमहं दुःखमनुभवामीतित्युत्तरकाली
 नपरावशादितिभावः । ननुहृदयकंठमध्यप्रवेशावस्थानरूपमोहस्यपृथगवस्थालेदक्षिणाक्षिकंठमध्यप्रवेशावस्थानस्यापिपृ-
 थगवस्थालंप्रसज्जत अविशेषादित्यत आह ॥ नातिदूरसामीप्यमिति ॥ दक्षिणाक्षिकंठमध्यप्रदेशस्यहृदयस्थाना
 दक्षिणाक्षिवदतिदूरकंठवदतिसामीप्यवानास्तीतिमार्गतयातत्प्रदेशगतजीवस्ययत्रातिदूरसामीप्यतज्जीवस्यमोहवच्चिकालं
 नास्तीतिहोतास्तस्यपृथगवस्थानस्याप्रसंगइतिभावः । एतद्दुःखमात्रेत्यादि तदेवाह ॥ नमोहइति ॥ अन्याथेति ॥
 आत्मकालदुःखातिरिक्तेत्यर्थः ॥ दक्षिणाक्षीति ॥ विश्वस्यदक्षिणनयनाग्रवृत्तित्वेनैतजसस्वकंठाधोभागस्यमनोवृत्ति
 त्वेनननुभयसामीप्यंदक्षिणाक्षिस्यस्याप्यस्तीतिकथमस्योदूरस्यइत्यर्थः । अवस्थाशब्दस्यस्त्रीलिङ्गत्वात्कथंत्रयइतिपुष्टिगम
 योगइत्यत आह ॥ त्रयस्तिस्त्वइति ॥ कारणांतरादर्शनेनविवादाभावाद्वातचित्यतइत्यत आह ॥ मोहकारणानामि-
 ति ॥ ताडनादीनामित्यर्थः ॥ कर्मानुस्मृतीति ॥ एषोवसाधुकर्मकारयतीतिसर्वकर्मणांभगवदधीनलोक्तयोमो-
 हस्यापिकर्मन्वेनभगवधीनत्वमित्यर्थः । अनुस्मृतिश्चक्ष्यमाणा आदिशब्देनशब्दविधिग्रहणं ॥ अतएवेति ॥ स्मृतौभगव
 नोमृच्छान्प्रबोधप्रवर्तकतयाज्ञयलोक्तेरित्यर्थः । सार्वक्यमेवेत्यत आह ॥ अनिश्चितेति ॥ नन्ववस्थितिविशेष्यादितिचे
 द्वाभ्युपगमान्दृष्टिर्हीनिभूत्रणहृदिद्वेषात्मात्मतिश्रुत्याचजीवस्यहृदयदेशएवसर्वदाऽवस्थानाभ्युपगमात्कथमस्यादित्यलमुच्य-
 तइतिचेन्मंत्रं उत्तमानांमंत्रेनाभ्यादित्यलंविरोधाभावादन्येषामभ्यादिष्वभिमानातिशयेनाक्षिस्यइत्युक्त्युपपत्तेः ॥ उक्तं
 चनरेयमाष्ट्यं ॥ नहिजीवस्याभिणीपृथक्शिरोवाण्हादिकंविद्यते तद्वदित्यमेवहितस्यरूपंजागरितेप्यक्ष्यादिषुविशेषस
 विहितंभवतिदीपप्रकाशवदिति ॥ उक्तं चब्रह्महृन्माष्ट्यं ॥ हृदयेसांस्थितोजीवोविशेषणहरिस्तथा । चक्षुरादिषुरुपाणि

जाग्रत्कालेतयोः सदा ॥ बहूनि संस्थितान्येव यदैकीभावमाप्नुयुः ॥ हृदयस्थेन रूपेण तदा जीवो न किंचन ॥ जानातीति वि-
 दुः प्राज्ञा इति उक्तं चावस्थितिमुत्र भाष्य एव । असम्यक् सम्यगिति च ह्यवस्थाभेदतः सुराः । व्याप्त्यव्याप्तिरुवा इति
 ॥ ७ ॥ सर्वत्र सर्वरूपेषु स्ववचनान्तरममतात्पर्येति ॥ स्वगतेति ॥ स्वरूपस्येत्यर्थः । तथात्वे नु ग्राह्या नु ग्राहकभा-
 वमात्परित्यर्थः । यदा दीनामनेकस्थानस्थितानां भिन्नस्थानत्वात् ॥ असंगत इति ॥ आकाशस्य समग्ररूपेणाने-
 कस्थानस्थत्वाभावादिति भावः । ततः किमित्यत आह ॥ तथा चेति ॥ तत्प्रसंगश्चेति च शब्दसंबन्धः । तथा च भेदाद्गु-
 णतारतम्यतश्चानुग्राह्यानुग्राहकभावः स्यादित्यर्थः । भेदस्य तारतम्यव्याप्तिरौत्सर्गिकीति न व्यभिचारः शक्यः ॥
 ॥ ॐ न स्थानतोऽपि परस्योभयलिंगं सर्वत्र हि ॐ ॥ स्थानतोऽपि स्थानभेदादपि परस्य हरेरुभयलिंगं भिन्नरूपं नास्ति
 कुतः ह्ययस्मात्सर्वत्र सर्वस्थानस्थितरूपेषु निर्भेदत्वादिना श्रूयत इत्यर्थः । एतमित्येकवचनश्रवणादाह ॥ एकमिति ॥ ब्रह्म
 शब्दाद्यः पूर्णगणमिति ननु मूत्रपरस्योभयत्वत्वेनावन्मात्रेण पूर्तोरूपग्रहणं किमर्थमित्यत आह ॥ एकैकदेशत इति ॥ पादा-
 द्यवयवैरित्यर्थः । परस्य परमात्मनः असित्थं प्रमाणाभावात् श्रुतिः ससांग इत्यादिका तथा च परस्योभयत्वेनेत्येवोक्तौ पाणि-
 पादाद्यवयवरूपैकदेशतोऽप्यनेकस्थानत्वेन भेदाभावोपि ज्ञायते । उभयलिंगेनेत्युक्तौ भिन्नस्थाने विद्यमानानां रूपाणां भेदमात्र
 निषेधोपि ज्ञायते विशिष्टनिषेधावस्थानादिति भावः । प्रतिदृशं प्रतिनेत्रं नैकथा अनेकरूपेण समाधिगच्छति सम्यग्जानंति । त-
 मिममहं शरीरभाजां तद्द्विदं निविष्टितमात्मकल्पितानामिति पूर्वार्थत्वात्पर्यमाह ॥ तथेति ॥ प्रतिदृशमित्यस्यार्थोतरमाह
 ॥ मां प्रतीति ॥ मदभिमुखेनादित्यो वर्तत इत्यादीत्यर्थः ॥ ॐ न भेदादिति चेन्न प्रत्येकमतद्वचनात् ॐ ॥
 कार्यकारणेत्यादि श्रुतौ जाग्रद्वत्थो विश्वः स्वप्नवत्थस्तैजसः अज्ञानवत्थः प्राज्ञ इति विरुद्धमर्थत्वेन भेदवचनाद्भेदः परस्येति चे-

न्न । प्रत्येकं परस्परसूलरूपेण चातद्वचनात् एष त आत्मेत्यादिनाऽभेदवचनादित्यर्थः ॥ कार्यभ्रमरूपेति ॥ अविद्या-
 कार्यस्वातंत्र्यादिविषयभ्रमरूपजाग्रद्वत् इत्यर्थः ॥ तत्कारणेति ॥ सजाग्रत्कालीनभ्रमः कारणस्य भ्रमस्येति विग्रहः ।
 तथा च जाग्रत्कालीनभ्रमकार्यस्वप्नवत्तस्तेजस इत्यर्थः । कार्यभ्रमवत्येतत्कारणाविद्यावत्यलमर्थसिद्धिर्भवेति नोक्तं ॥
 ॥ तत्कारणेति ॥ तयोर्जाग्रत्स्वप्नभ्रमयोः कारणं यदज्ञानं तन्मात्रमुपनिबन्धः आह इत्यर्थः । यः पृथिव्यातिष्ठिन्नित्यादिनोक्त ए-
 ष इति परामुद्रित इत्यादिनाह ॥ यः पृथिव्यन्तर्यामिति ॥ यश्चेति ॥ योऽयं पूर्णपद्गुणाभगवानस्यापृथिव्यातिष्ठति
 यश्चायस्य आत्मप्रतिगरीरेतिष्ठति सोऽयमवलसूलरूपेणेत्यर्थः । हरयः हरिनामकानि ॥ नांतर्बहिरिति ॥ यस्यांतर्बहिश्चना
 स्मीत्यर्थः स्वस्यैव चर्वांतर्बहिस्स्थितत्वादिति भावः । पौनरुक्त्यवारणायाह ॥ ब्रह्मेत्यनुवाद इति ॥ एवं च यद्ब्रह्म परमा
 त्मा सार्वाणुभूतिर्गोचरैति भावः ॥ आदरमिति ॥ अर्थान्तरे सावकाशत्वधारणायाभेद इत्यनुवादमुक्त्वा परस्परसूलरूपेण चे-
 त्यनुवादोक्त्यनुग्रहणश्रुतीनां निरवकाशत्वरूपादं सूचयतीत्यर्थः । यद्वा प्रत्येकमित्यस्य वचनादित्यनेनापि संयधः ।
 तथा च नान्यत्र भेदोक्त्यनुवादभेदवचनादिभ्योक्तानां बहुत्वरूपमादं सूचयतीत्यर्थः ॥ बलवत्त्वमिति ॥ सूच-
 यतीत्यनुवर्तने । भेदशून्यः कापरागणकत्वावित्यस्याः ॥ अतिमश्रुताविति ॥ अयमात्मेत्यस्यामित्यर्थः ॥ ॐ अपि
 चैव भेदः ॐ ॥ पूर्वविकारात्स्वप्नमात्रमभेदं नांतरूपत्वं चाभात्रोक्तं मात्र इत्यादिनाऽपठनीत्यर्थः ॥ आक्रियमा-
 पादत्वादिनि ॥ आदृतत्वनत्वादित्यर्थः । ॐ कारस्य भगवन्नामत्वादिति भावः । पूर्वमभेदं न वेति भाव्यं इत्यभेदवृत्ती
 येन्यभिन्नत्वाभेदं न पठितं नादिति व्याख्यातं । इदानीं सदयोगतृतीयमित्येतदेव भाष्यप्रकारांतरेण व्याचष्टे ॥ अभेदे-
 न स हैवेति ॥ भेदव्यपदेशस्येति ॥ कार्यकारणवद्भावित्यस्येत्यर्थः ॥ अन्यत्रेति ॥ मस्तकादूर्ध्वद्वादशांगुलपरि-

मितस्थानस्थतुरीयोवद्व उच्यत इत्यर्थः । नभभेदेपिभेदव्यपदेशःस्थानभेदादित्यत्रभिन्नोभिन्नपुसंस्थितेरितिप्रमाणमुच्यते
 ऐश्वर्ययोगाच्चभेदइत्यत्रतत्कुतो नोच्यत इत्यत आह ॥ अभेदेपीति ॥ अनन्योप्यन्यशब्देनतथैकोवद्गुरूपवान् । प्रोच्यते
 भगवान्विष्णुरैश्वर्यान्पुरुषोत्तमइत्यानंदमयाधिकरणएवोक्तत्वादत्रनोच्यत इत्यर्थः । एवमैश्वर्ययोगाद्भेदव्यपदेशइतियथाशु
 नं व्याख्यायैश्वर्ययोगात्स्थानभेदइत्यपिहेतुमुभयवभिभेत्सव्याख्यातुमाह ॥ अभिन्नस्येति ॥ ८ ॥ रूपेति ॥ शरीरेत्यर्थः
 एवमग्रेपिरूपमयशिरःपाणिपादाद्यात्मकमिव्यतइत्यनुव्याख्यानोक्तेः । रूपपदेनशुक्लादिगुणप्रतीतिःस्यात् अतःशिरःपाणी
 निविवरणंकुतमितिभुधोक्तेश्च। अरूपमव्ययं तदरूपमनामयइतिभिन्नवाक्यं । एवंरुग्मवर्णकतारमादित्यवर्णमित्यपि। वैश्यध्व
 मिति ॥ अप्रामाण्येत्यर्थः ॥ ३० अरूपवदेवहिंनत्प्रधानत्वात् ३० ॥ तदितितंत्रव्यस्तंसमस्तं च तथातद्ब्रह्म अरूपवत्
 प्राकृतादिदेहवन्नैव कुतःतत्प्रधानत्वात् तस्यब्रह्मणःतैभ्यःप्रकृत्यादिभ्यउत्तमत्वादित्यर्थः॥ कैमुत्यंचेति ॥ अस्मिन्पक्षतच्छ
 ब्देनपूर्वप्राप्तभौतिकरूपपरामर्शः । तथाचयदाभूतैभ्यःपरत्वेनवर्भातिकरूपराहित्यतदाभूतकरणाव्यक्ततःपरेतद्भौतिकरूपेना
 स्तीति किंवक्तव्यकैमुत्यमित्यर्थः ॥ ३० प्रकाशवच्चवैयर्थ्यं ३० ॥ ब्रह्मणोरूपित्वा द्रुग्मवर्णमित्यादिश्रुतीनामवैयर्थ्यं अप्रा
 माण्यं नास्ति । तद्विरूपित्वश्रुतिविरोधइत्यतस्तत् ॥ प्रकाशवदिति ॥ यथाधकारेचक्षुरादिप्रकाशसत्त्वेपितस्यसौरादि
 प्रकाशविलक्षणत्वाभास्तिप्रकाशइतिव्यवहारस्तथाभगवद्द्रुपस्यप्राकृतादिरूपविलक्षणत्वादरूपित्वोक्तिरित्यर्थः । शंकांतर
 वारकत्वेनापिभूत्रयोजयति ॥ नचैवमिति ॥ भगवद्द्रुपस्याप्राकृतत्वेत्यर्थः ॥ वैयर्थ्यमिति ॥
 रूपशब्दस्याप्राकृतरूपेव्युत्पत्त्यभावेनतच्छ्रेणुरथप्रतीतिरितिभावः ॥ प्रकाशशब्दप्रवृत्तेरिति ॥ तद्वदे
 वलोकविलक्षणेपिभगवद्द्रुपेरूपशब्दप्रवृत्तिरुक्ता सुवर्णयेद्यदशब्दस्येवकिंचित्सादृश्यमात्रेणव्युत्पत्त्युपपत्तेरितिभावः । का

त्रकथेत्येत्यत आह ॥ सर्वरूपाणामिति ॥ ॐ आह च तन्मात्रं ॐ ॥ भगवद्रूपतन्मात्रं ज्ञानानंदं आदिमात्रं चाह
 ऐकात्म्येत्यादिश्रुतिरिति भावः अत्र विग्रहः एकः आत्मा यस्य तत् एकात्म्यं तस्य भावः एकात्म्यं ऐकात्म्यं चासौ प्रत्यक्ष
 सौसारश्च ऐकात्म्यप्रत्ययसारः । आत्मभावः स्वामित्वं तद्गुणेन सौत्रतच्छब्देन ॥ ॐ दर्शयति चाथोपि स्मर्यते ॐ ॥
 आनंदरूपमिति श्रुतिः आनंदस्य रूपं दर्शयति अथोऽपि ज्ञानस्य अपिरूपत्वं शुभ्रस्य फटिकेति स्मृत्योच्यत इत्यर्थः ॥ ९ ॥
 ॥ प्रागेवेति ॥ न स्थानतोपीत्यनेनैतत्पर्यः । समर्थितत्वादिति पृथगुपदेशादित्यनेनेति शेषः ॥ सर्वचेतनसमुदाय
 स्येति ॥ पटस्य सर्वतुंभिरत्यन्ताभेदस्यैकैकतुनाभेदाभेदस्य च भवद्विरभ्युपगमादिति भावः ॥ ॐ अतएव चोप
 मासूर्यकादिवत् ॐ ॥ अतएव ब्रह्मतद्गानां मत्स्यादीनामभेदस्योक्तत्वादेव अतएव अंशत्वहेतोरवोपमाजीवस्य भ
 त्स्यादिव ब्रह्माभेदसाम्यमिति न मतव्यं कुतः अनएव जीवस्यैव प्रतिविवाशत्वादेव कथं सूर्यकादिवत् यथा सूर्यप्रतिविवादि
 कं सूर्येणाभिर्जनभवति तत्प्रतिविवाशत्वाच्च योजीवोपीशेन भिन्न इत्यर्थः ॥ सूर्यकादिष्वेति ॥ अनेन च शब्दो भिन्नक्रम
 इति सूचितं भवति । ननु भेदाभेदवादिनं प्रति भेदमात्रेण सिद्धमात्रमिति तत्त आह ॥ इदमुक्तं भवतीति ॥ तथा च भेद
 शब्देऽभेदाभावपर इति भावः ॥ इत्यादीनि ॥ कर्तृवाचकपदस्य क्रियाश्रुमतेनान्वयमाह ॥ इत्यादीनि ॥ पूर्व
 व्याख्यानेन पूर्वपक्षस्य व्याहारः । प्रतिविबेदोऽनुतो नुक्तिरित्याद्यरूपमाह ॥ अथ चेति ॥ भेदशब्दार्थविशेष इति
 तदेतुना तेन प्रतिविबन्धेन ॥ अनेनेति ॥ जीवस्य भेदमात्राभावात्प्रतिविबन्धेनैतत्पर्यः ॥ प्राचीनेति ॥ अभे
 दसाधकत्वेन नान्वादिरित्यर्थः । ननु तेन भेदाभेदांगीकारात्कथमभेदमात्रनिरास इत्यत आह ॥ अभेदांश एवेति ॥ ज्ञाने
 न्वयार्थादींश्चरसाम्यगीवानेति श्वराभेदः प्रयोजकः किंतु स भेदाभावः स चात्र नास्तीति न साम्यमित्याशङ्कते ॥ भेदस्या

धीनि ॥ ब्रह्मस्वरूपानुगतैरिति ॥ इदादिनाभिन्नाभिन्नेद्यदादौऽदृदादिस्वरूपानुगतिवद्ब्रह्मणाभिन्नाभिन्नेषुजीवेषु
 ज्ञानैश्वर्यादिब्रह्मस्वरूपानुगतैरावश्यकत्वादित्यर्थः । किंपरेणाभिन्नाभिन्नतयागिक्रितेष्वापिमतस्यादिष्वैश्वर्यादिब्रह्मस्वरूपा
 नुगतेर्देशनाचदृज्जीवेष्वपिस्मादित्यत आह ॥ मत्स्यादिवच्चेति ॥ नन्वस्यायोजनायामंशत्वेपिविशेषवत्त्वरूपयुक्तिए
 वप्रतिविम्बत्वत्त्वेहेतुमिद्धरूपमित्यादिश्रुत्युदाहरणं किमर्थमित्यत आह ॥ युक्तिदृष्टार्थएवेति ॥ उपाध्यायस्तनि ॥
 उपाध्यधीनत्वादिसिद्धमिदं विविचयमवाप्तव्येत्यर्थः ॥ अनित्यत्वेति ॥ देहाद्युपाधेरनित्यत्वादिति भावः । यद्यपियाव
 दान्धभाविनत्वादितिस्वरूपोपाधिनित्यउक्तः तथाप्यधीनत्वं भेदसापेक्षमिति भिन्नोपाध्यधीनत्वादावत्रात्रिकल्पितमिति ध्येयं
 ॥ नमूर्यकादीनि ॥ उभयोरुपाध्यधीनत्वधर्मेण साम्याभावादिति भावः । तर्हिमास्तुसूर्यकादिदृष्टान्तः तथापिजीवम
 निविम्बत्वमस्त्वित्यत आह ॥ अत इति ॥ सर्वेषामप्रतिविंबानामुपाध्यधीनत्वव्याप्तत्वेनोपाध्यधीनत्वस्वरूपव्यापकनिवृत्ता
 व्याप्यभूतप्रतिविम्बत्वस्यापिनिवृत्त्याभेदसाधकानामभावेनोक्तचेतनत्वाद्यनुमानेनाभेदसाधनं युक्तमित्यर्थः । प्रतिज्ञाद्वयंक्रम
 णोपपादयति ॥ पृथगिति ॥ इत्युक्तैरिति ॥ इतिमूत्रैः क्रमेणोक्तैरित्यर्थः । सर्वधर्मानभ्युपगमकयसूर्यकादेदृष्टां
 तत्वमित्यत आह ॥ द्यौर्हीनि ॥ सर्वेति ॥ पर्वतमहानसादेरपियावत्साम्याभावादिति भावः ॥ प्रतितिबिम्बपदो
 क्तमिति ॥ तथाचेतुकृतप्रतिविम्बशब्दार्थनिरूपणार्थमप्ये तथोक्तिरिति भावः ॥ १० ॥ भगवत्सादृश्येति ॥
 ज्ञानानंदादिनाभगवत्सादृश्यस्येत्यर्थः । उक्तं पुंस्त्वादिवदित्यनेन ॥ सुसाविवेति ॥ मुक्तियोग्यजीवस्यभक्तिवि
 नैवस्वरूपस्यमुख्यव्यक्तिवदित्यर्थः ॥ ३० अंबुवदग्रहणात्तुनतथात्वं ३० ॥ अंबुवदग्रहणात्स्नेहयुक्तज्ञानाल्प
 भक्त्यभावाच्चोविनेतियावत् तथात्वंज्ञानादिसादृश्यतुनाभिव्यज्यतइत्यर्थः ॥ तथासतीति ॥ स्वयमेवजायमानाभि

व्यक्तेर्विलेनेभिन्नाभावेनेतः पूर्वमेव तत्संभवादिति भावः ॥ तत्स्वरूपमिति ॥ ११ ॥
 ॥ अर्थतइति ॥ ब्रह्मादिषु भक्तेर्वृद्धिहासवत्स्वरूपतारतम्ये प्रतिपादिते भगवत्तदनुसारिफलदानमर्थोत्तिष्ठति । भग-
 वतो भक्त्यनुसारिफलं विना भक्तेर्वृद्धिहासवत्त्वानुपपत्तेरिति भावः ॥ मुक्तत्वेति ॥ संसारध्वंसवत्त्वर्थः । साम्येह
 तोऽप्रयोजकत्वपरिहरति ॥ अन्यथेति ॥ फलसाम्ये पितारतम्यांगीकार इति भावः । साम्यमेवासिद्धिमित्यत आह
 ॥ केषांचिदिति ॥ मुक्तिः संसारनिवृत्तिः ॥ ॐ वृद्धिहासभावत्वमंतर्भावादुभयसामंजस्यादेवं ॐ ॥
 भक्तेर्वृद्धिहासभाक्त्वं आधिक्यन्यूनतावत्त्वमस्ति कुतः अंतर्भावात् महत्फलवता ब्रह्मादीनामल्पफलवतामस्मदादीनां भक्त-
 त्वेव भवादेवं भक्तिारतम्यांगीकार एव परमात्मनः उभयानुब्रह्मादीनां स्मदादींश्च प्रति सामंजस्यात् समीचीनत्वसंवादित्य-
 र्थः । वैरूप्येवैषम्ये ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ अथात इत्यादाधानं दूरूपफलतारतम्यस्य श्रवणादित्यर्थः ॥ १२ ॥
 ॥ गुणानामपीति ॥ आक्रान्ते गंधादेरयुक्तत्वदर्शनादित्यर्थः ॥ कर्तृत्वादिति ॥ कर्तृत्वाभ्युपगमादित्यर्थः । या-
 वत्संहारसंहारपर्यंतं ॥ जगत्स्थितेरिति ॥ स्थितेरवपालनफलत्वादिति भावः । ननु रक्षारूपपालनाभावकथमसंहा-
 रमात्रेण स्थितिरिग्न्यन आह ॥ संहारकर्तुरिति ॥ अयोगमवोषपादयति ॥ एतेनैतुक्तं विशद-
 यति ॥ तत्रापीति ॥ अवांतरंगद्रवदानपीन्यर्थः ॥ ॐ प्रकृतैतावत्त्वं हि प्रतिनिषेधानि ततो ब्रवीति च भूयः ॐ ॥
 विष्णोः पालकत्वं पृथगस्यैव कुतः द्वियस्माद्भेदादिति श्रुतिः प्रकृतस्य मृष्टिल्यकर्तृत्वस्य एतावन्मानं प्रतिषेधति ततः
 मृष्टिल्यकर्तृत्वाद्भूयः अधिकं पालकत्वमपि ब्रवीतीत्यर्थः ॥ प्रागुक्तमिति ॥ अस्य देवासुमतिः प्रधानं तस्यादि पूर्ववाक्योक्त-
 मित्यर्थः । तदस्य स्त्वतो देवानामिति पूर्वप्रकृतं देवानामेव प्रधानातिशयेन प्रथमानां सुमतिः प्रधानादुद्धिरस्येदस्यैव प्रकृत

विष्णोरेवसकाशादभवदिति । एनन्त्यस्यार्थोऽनेनेति सदित्यस्यभवदितिकार्यमिति चार्थद्वयं । उक्षेत्यस्य भक्ताभिलाषि
तमेव कइति । विभक्तिचैत्यस्य यत्तेषु पुणानि चेत्यर्थद्वयं । अनेन श्रुतिस्मृत्युदाहरणेन ॥ १३ ॥ अपरोक्षज्ञानं भक्तिप्रयो
जनमिति वदना किं ब्रह्मणः व्यक्तत्वमंगीक्रियते उताव्यक्तत्वं आद्ये आह ॥ स्तंभादिबदिति ॥ द्वितीयमाशंक्यदूषयति
॥ नस्येति ॥ तदभ्युपगमइति ॥ अव्यक्तस्वभावस्यापि दर्शनाभ्युपगमइत्यर्थः । न प्रतीयते प्रत्यक्षेण ॥ ॐ तद
व्यक्तमाह हि ॐ ॥ तद्ब्रह्माव्यक्तं कुतः हियस्माद रूपमिति श्रुतिस्तथाहैत्यर्थः । भक्तः कर्तव्यत्वसिद्ध्यर्थमाह ॥ भक्ति
साध्यादिति ॥ ॐ अपिसंराधेने प्रत्यक्षानुमानाभ्यां ॐ ॥ संराधेनेपि भक्तिहीनपूजादिकरणेपि ब्रह्माव्यक्त
मेव कुतः ज्ञानिप्रत्यक्षेण ब्रह्म नव्यक्तमिति सूक्ष्मत्वादित्यनुमानेन च तथा सिद्धत्वादित्यर्थः ॥ व्याहृतिरिति ॥
प्रत्यक्षायां गत्यलरूपमव्यक्तत्वं प्रत्यक्षसिद्धिमित्यंगीकारे व्याहृतिरित्यर्थः ॥ उत्तरत्र ॥ अतो न तेनेत्यत्र ॥ गर्भस्त्रावेणेति ॥
अव्यक्तस्वभावस्यापि ब्रह्मणोऽचित्यशक्तत्वाप्रत्यक्षत्वात्तद्गताव्यक्तत्वस्यापि प्रत्यक्षत्वलाभादिति भावः ॥ नक्ष्यति ॥
नष्टी भविष्यति । अनुमानस्य ज्ञानिनः प्रत्यक्षविशेषादि तरेषामनुपपन्नेत्यत आह ॥ प्रत्यक्षसिद्ध्यर्थइति ॥ सिद्धसाध
नत्वप्रसंगादिति भावः । उत्तरमाह ॥ ज्ञानिनामिति ॥ उत्पत्त्यादिराहितत्वादिति ॥ तथाच व्यक्तज्ञोपयो
गि स्थूलत्वालाभइति भावः । गृहीतरूपैः अवताररूपैः ॥ तन्मात्रेति ॥ भूतसूक्ष्मरूपरसगंधस्पर्शाख्यतन्मात्रालक्षणे
त्यर्थः । अवताररूपापरोक्षज्ञानस्य मोक्षाहेतुत्वान्मूलरूपापरोक्षज्ञानाय भक्तिरपेक्षितेत्यत आह ॥ नहीति ॥ इतिनि
यमो न ह्यस्तीत्यन्वयः ॥ शंकाव्यावृत्त्यर्थइति ॥ दृष्टान्तरानुक्त्या समुच्चयार्थत्वासंभवादिति भावः ॥ ॐ प्रकाश
वच्चावैशेष्यं ॐ ॥ ब्रह्मप्रकाशवच्च अशिवब्रह्मवत्यव्यक्तिमन्नभवति कुतः अवैशेष्यंतद्विशेषरहितलंयतइत्यर्थः परए

वसंभवतीत्यस्यार्थः । परमसूक्ष्मएवसंभवतीति अवताररूपाणामुत्पन्नस्यशक्तितैत्तनतदभावप्रतिपादनायाह ॥ जननं
मर्दयतीति ॥ ॐ प्रकाशाच्चकर्मण्यभ्यासात् ॐ ॥ कर्मणिब्रह्मविषयेकृताद्भ्यासात् पुनःपुनःकृतश्रवणादेः
सकाशात्मकाश्चपरोक्षज्ञानंभवतीत्यर्थः ॥ ॐ अतोनेतेनतथाहिलिंगं ॐ ॥ अनतेनापरिच्छिन्नशक्तिमताब्रह्मणा
तत्प्रसादेनेतियावत् अव्यक्तस्यापिप्रकाशोभवति कुतः अव्यक्तत्वेप्रत्यक्षत्वेचप्रमाणसत्वात् तथाहिलिंगं बंधनिवृत्तेःप्रसा
दसाध्यत्वत्वरूपं ज्ञानस्यप्रसादसाध्यत्वलिंगं ज्ञापकं हियस्मात्तदस्तीत्यर्थः ॥ प्रसादसाध्यत्वेपि ॥ प्रयोजनस्तत्त्व
भावपदोक्तोपासनाजनितमध्यमप्रसादसाध्यत्वलिंगमित्यर्थः । दर्शनस्योक्तप्रसादजन्यत्वेकमेतल्लिङ्गमित्यतआह ॥ दृष्टे
वेति ॥ दर्शनसाध्यत्वेनेति ॥ दर्शनैकसाध्यत्वेत्यर्थः ॥ प्रसादादर्शनमिति ॥ उपासनंजन्यमध्यमप्रसाद
स्यसाक्षान्माक्षेदनुत्वाभावात् । अतस्त्वभावस्याप्रत्यक्षत्वस्वभावस्य ॥ १४ ॥ अन्यथेति ॥ आनंदादीनाभिदेनगु
णगुणिनोरयुतिसिद्धत्वाभावेनप्रपद्योगिरिवसंयोगाभावादुणगुणिभावोपपत्त्यर्थसमावायस्यावश्यमंगीकार्यत्वेन तन्निराकरणा
नुपपत्तेरित्यर्थः ॥ स्वरूपेणचेति ॥ नेश्वरगुणवान् गुणात्मकत्वात् यथानस्वःस्ववानिति वक्ष्यमाणयुक्तीत्यर्थः
॥ गुणानामिति ॥ आनंदाद्याः नब्रह्मगुणाः तत्स्वरूपत्वाद्वह्नवदितिवक्ष्यमाणयुक्तीत्यर्थः । ननुगुणित्वरूपमहिमा
भावोपि आनंदादिगुणस्वरूपस्वरूपमहिमावन्नेनब्रह्मणोभक्तिविषयत्वंस्यादित्यतआह ॥ नचेति ॥ पारिवृढ्यं आढ्यत्वं
॥ ॐ उभयव्यपदेशात्वाहिकुंडलवत् ॐ ॥ ब्रह्मणोगुणात्मकत्वंगुणित्वंचेत्युभयमप्यस्ति कुतः एवपरमानंदइ
त्यानंदान्भवं आनंदं ब्रह्मणइत्यानंदित्वमित्युभयोरपिपुण्यपदेशात्कथमेतस्याभयत्वं अहिकुंडलवत् एकस्यवसर्पस्यकुंडलि
त्वंकुंडल्यंचयेत्यर्थः ॥ विशेषोदवकुंडलित्वमिति ॥ ननुयत्रात्यंताभेदस्तत्रैवविशेषइतिसिद्धांतः अहिकुंडल

योश्चभेदाभेदौ यद्वक्ष्यति भेदाभेदविषयेणकिमाद्येनदृष्टानेति।मुधारायाचाहेरवयवानामन्योन्यसंयोगविशेषोद्वाहिकुंडलसताव
 दिहनात्यन्ताभिन्नइतिज्ञाकार्थेयद्यहिकुंडलभेदाभेदवदितिसिद्धातग्रथेचोक्तं । तत्कथमेतदितिचेत् सत्यं । नात्रविशेषशब्दो
 भेदकार्यकारिवस्तुसामर्थ्यपरः किंतुभेदपरएव । भेदांतरंविशेषश्चमूढमंचेत्यभिधीयतइतिचतुर्थतात्पर्योक्तः । नचैवंकथं
 मस्यंतभेददृष्टानइतिवाच्यं । अहःकुंडलस्यभेदाभेदवत्वेपिमदानामभेदबुद्धिमवतारयितुमिदंयथापृथिव्यामोषधयःसंभव
 तानिचदिनिमुर्योक्तरीत्याभेदमात्रेदृष्टानन्वापपत्तेरिति । विशेष्योपेक्षयाह ॥ यथानस्वइति ॥ विशेषणापेक्षयाह
 ॥ दंडइति ॥ ॐ प्रकाशाश्रयवद्वानेजस्तवान् ॐ ॥ यथाप्रकाशाश्रयस्यादित्यस्यप्रकाशत्वंप्रकाशित्वंचतद्वद्गुण
 त्मकस्येशस्यगुणित्वंसंभवति अन्यद्विहायादित्यग्रहणंकोहेतुरित्यतआह । तेजस्त्वादिति ब्रह्मणस्तेजोरूपत्वेनांतरंगत्वादि
 त्यर्थः ॥ ॐ पूर्ववद्धा ॐ ॥ यथाकालःपूर्वेणाभिन्नोपिपूर्वःकालइतितेनविशिष्यतेतथागुणात्मकंब्रह्मगुणीतिविशिष्यत
 इत्यर्थः । शयनशब्दस्यनिद्रापरत्वस्यप्रकृतेऽनुपयोगादाह ॥ शयनमवस्थयाविशेषइति ॥ अंगविशेषणमिति ॥
 अंगधर्ममित्यर्थः । अंगविशेषणंयस्येतिवा ॥ अभिन्नएवेति ॥ ब्रह्मणामुक्तैश्चाभिन्नएवानंदोविशेषबलादेवब्रह्मणोमु
 क्तानामितितत्संव्यधित्वेनोच्यतइत्यर्थः ॥ ॐ प्रतिषेधाच्च ॐ ॥ नेहनानेतिगुणगुणिनोभेदस्यप्रतिषेधादभेदइत्यर्थः
 ॥ घटादिवादिति ॥ एकमित्यनेननाभिन्नत्वेोक्तंघटादिवद्ब्रह्मस्वावयवौर्भिन्नाभिन्नमितिप्रतीयेतातस्तन्निवृत्त्यर्थमेकेत्युक्त
 मित्यर्थः । उद्देश्यविधेयभावप्रतिपत्त्यर्थं पदयोरन्वयप्रदर्शनपूर्वकंकिंचनपदंव्याचष्टे ॥ किंचननानेति ॥ किंचनगुण
 गुण्यादिकंनानाभिन्ननास्तीत्यर्थः ॥ १५ ॥ प्रकृतं पूर्वाधिकरणे अन्यथालौकिकानंदविलक्षणत्वे व्युत्पत्यभावादि
 भावः ॥ ॐ परमनःसेतून्मानसंबंधभेदव्यपदेशेभ्यः ॐ ॥ ब्रह्मानंददिकं अतः लौकिकानंददेःपरं विल-

क्षणं कुतः सेतुन्मानसंबन्धभेदव्यपदेशेभ्यः । एषेतेतुरितिसेतुत्वस्य यतोवाचइत्युन्मानत्वस्यपूर्णत्वस्य तस्यैवानंदस्योति
 विब्रमतिर्विबलरूपसंबन्धस्य अन्यज्ञानमितिभेदस्यचाभिधानादित्यर्थः । उद्भूतमानवेदादिप्रमाणमर्यादाचयस्मादित्यभिप्रेत्याह
 ॥ पूर्णत्वमिति ॥ ब्रह्मानंदस्यान्यैरभोज्यत्वादाह । मात्रतत्प्रतिविंबांशत्वमिति अलौकिकत्वलाभायाह ॥ अन्य
 विलक्षणमिति ॥ साध्यावैशिष्ट्यनिरासायाह ॥ अलौकिकत्वादिति ॥ तथाचभाष्ये अलौकिकत्वादितिपंचमी
 तृतीयार्थे अतः परमितिसंबन्धः । ततश्चालौकिकत्वेनप्रकारेणातोलांकानंदोदेः सकाशात्परं विलक्षणमिति व्याख्यानमित्यर्थः
 ॥ अलौकिकत्वावगमादिति ॥ अत्रातोव्यपदेशेभ्य इत्यर्थः । नचेत्यादिभाष्यस्यप्रतिज्ञाव्याख्यानपरत्वे आनंदि
 त्वादितिहृत्वशोक्तिव्यर्थेत्यस्वरसात्प्रकारांतरेणव्याकुर्वन्साध्यावैशिष्ट्यप्रकारांतरेणपरिहरति ॥ अथवेति ॥ लौ
 किकत्वादिति ॥ तथाचनाम्नाकारप्रश्लेषइतिभावः ॥ ॐ दर्शनात् ॐ ॥ अन्यानंदादीनामनोवागोचरत्वात्
 तदोचरब्रह्मानंदस्यतद्वैलक्षण्यमित्यर्थः । वक्ष्यमाणश्रुत्यनुसारेणदर्शनपदमन्यथोपलक्षणमितिभावेनाह ॥ मनोवागि
 ति ॥ ॐ बुद्ध्यर्थः पादवत् ॐ ॥ यथालोकपादविलक्षणेव्वपिजीवेषुपादोस्येतिपादपदप्रयोगोबुद्ध्यर्थः भूतानामी
 शांशत्वज्ञापनार्थः तथाऽलौकिकेप्यानंदोदिपदप्रयोगोबुद्ध्यर्थः अनुकूलवेद्यत्वादिज्ञापनार्थोयुक्तइत्यर्थः ॥ प्रसिद्ध
 चरणविलक्षणइति ॥ प्रसिद्धचरणस्यदेहावयवत्ववद्भूतानांपरमात्मावयवत्वाभावादितिभावः ॥ मूर्तित्रययवि
 लक्षणइति ॥ त्रिपादस्यायुतं दिवीत्यादिनोक्तं चेतद्वीपानंतासनवैकुण्ठादिगतनारायणादिमूर्तित्रयस्यभगवत्स्वरूपांशत्व
 वद्भूतानांतदभावादितिभावः । भूतपादइतिभूताख्यपादइत्यर्थः । तर्हि तदेवभिभांशत्वप्रतीतिः स्यादित्यत आह
 ॥ ज्ञानांशाइति ॥ अनुकूलवेद्यत्वमिति ॥ इदंममानुकूलमेवमनमतिकूलमिति वेद्यत्वेनेत्यर्थः । अन्यथा आनंदप्रयो

मविना तर्हितद्वैवलोकिकत्वबुद्धिः स्यादित्यत आह ॥ ज्ञानतावन्मात्रस्येति ॥ अनुकूलवेद्यत्वमात्रज्ञानवतइत्यर्थः ॥
 ॥ आनंदइति ॥ भगवदानंदोलौकिकिकानंदवन्नभवतीत्युक्तेलोकानंदतोविलक्षणःप्रतिभाति । लोकप्रसिद्धानंदपदेनै-
 वतदुपदेशः कुतइत्यनउक्तं ॥ नचाभार्तीनि ॥ स्वदृष्ट्वाचकपदोपदेशंविनालौकिकंनस्तुनभातीत्यर्थः ॥ १६ ॥
 ॥ तदभावइति ॥ भगवदानंदस्यब्रह्माद्यानंदमतिविबल्वेनैवलक्षण्यस्यवक्तव्यत्वादितिभावः ॥ द्वैविध्येति ॥
 युक्तायुक्तत्वत्यर्थः ॥ वैचित्र्यंस्यादिति ॥ अन्यथानिर्बधनत्वापत्तेरितिभावः ॥ अदृष्टानियमेनेति ॥ अदृ-
 ष्टादिवैचित्र्येण्यर्थः । अदृष्टानियमादित्यत्रविचित्रस्वभावानामपिजीवानामविचित्रभगवत्प्रतिविबल्वसमर्थनादितिभावः
 ॥ ॐ स्थानविशेषात्प्रकाशादिवत् ॐ ॥ यथासूर्यप्रतिविबस्थानविशेषात्सूर्यकांतादिस्थानगुणवैचित्र्यादग्निजनक-
 त्वादिवैचित्र्यं तथाब्रह्मादिस्थानगुणवैचित्र्यादानंदवैचित्र्यमित्यर्थः ॥ प्रतिफलितइति ॥ तदधीनत्वेसतितत्सहस्र-
 इत्यर्थः ॥ ॐ उपपत्तेश्च ॐ ॥ विबभूतेशसामर्थ्याच्चानंदवैचित्र्योपपत्तेर्भवेत्येवान्यानंददीश्वरानंदमतिविबमित्यर्थः
 ॥ उपपृज्यतइति ॥ तथाचद्वितीयसूत्रंव्यर्थमितिभावः ॥ उपयोगीति ॥ तथाचाद्यंसूत्रंव्यर्थमितिभावः ॥ त-
 स्यसर्वत्रसाम्यादिनि ॥ तस्यसूर्यादिविबसामर्थ्यस्यसर्वत्रजलादौविद्यमानत्वेपितद्गतसूर्यकादेराग्निजनकत्वाभावादि-
 तिभावः ॥ १७ ॥ अन्यथेति ॥ चित्तप्रतिविबितस्यब्रह्मप्रतिविबत्वाभावइत्यर्थः । यत्किंचिद्याने अन्यद्याने
 ॥ ॐ तथान्यत्प्रतिषेधात् ॐ ॥ यथाब्रह्मणआनंदादिकलोकानंदंदादेर्विलक्षणं तथाब्रह्माप्यन्यत् चित्तप्रतीताद्विलक्ष-
 णमेव कुतःयन्मनसेतिचित्तप्रतीतस्यब्रह्मत्वप्रतिषेधादित्यर्थः । यदित्युक्तस्यब्रह्मणःकर्तृत्वेयनब्रह्मणामनोमतमित्य-
 नेनव्याहर्तिरित्यत आह ॥ पुरुषइति ॥ तदुपासनंकिंभवतीत्यत आह ॥ प्रतिबिंबोपासनमिति ॥ दृश्यतइ-

तीति ॥ परंपदं ब्रह्मस्वरूपं ध्यानजन्यज्ञानैवापरोक्षेण दृश्यते न तु ध्यानकालीनापरोक्षेणात् । अतश्चित्तप्रतिबिंबितं
ब्रह्महेत्यर्थः ॥ १८ ॥ प्राचीनोक्तेः जन्माद्यस्य यत इत्यस्याः ॥ ॐ अनेन सर्वगतत्वमायामयशब्दादिभ्यः ॐ ॥
अनेनैव ब्रह्मणैव सर्वमृष्ट्यादि । कुतः सर्वगतत्वात् एष सर्वगत इति सर्वगतत्वश्रवणात् मायामयशब्दात् मायामयत्वव्या-
ख्यायकश्रुतः । अन्यकर्तृत्वप्रमाणाभावाच्चैत्यर्थः । एतत्स्वातंत्र्यादानं सर्वगतोक्त्या कथं तस्य सर्वकर्तृत्वप्रप्तिमिति तत्राह
॥ सर्वगतत्वं चेति ॥ सर्ववस्तुविषयमिति ॥ सप्तमीविषयार्थः सर्वमित्येतत्सृष्ट्याद्यष्टकपरमिति भावः ॥ इति
संग्रहीतमिति शेष इति ॥ प्रमाणाभावाच्चैत्यन्तरमित्यर्थः ॥ १९ ॥ कुत इत्यतस्तदन्वयव्यतिरेकिलादित्याशये
न तावदन्यथा नुविधायित्वमाह ॥ यैरिति ॥ अपेक्षापदोक्तावस्य कत्वमेव विषेक्षवाधकत्वेनोपपादयति ॥ अन्यथेत्या-
दिना ॥ व्यतिरेकानुविधायित्वमाह ॥ अकृतकर्मण इति ॥ फलितमाह ॥ एवमिति ॥ ॐ फलमत उप-
पत्तेः ॐ ॥ अतः परमात्मन एव फलं भवति तस्य चेतनत्वेन फलदानोपपत्तिरित्यर्थः ॥ संभावनेवेति ॥ चेतनत्वस्य जी-
वेति न तानि निश्चायकत्वादिनिभावः । असौ निश्चयः ॥ ॐ श्रुतत्वाच्च ॐ ॥ रातिर्दातुरिति श्रुत्युक्तत्वाच्च ब्रह्मवफल-
दादित्यर्थः । दातादिकर्मयोगेनैव नः फलदाता किंतु स्वनिष्ठादिपूर्वकर्मणैर्वैयर्थ्येऽप्यप्रवृत्तेति प्रमानस्येति श्रुतिशेषमनू-
ब्रवीत्यानेह ॥ निष्ठसावकस्येति ॥ स्थितिमात्रमयमवसाधारण्यात्स्वस्मिन्ननसंत्युक्तं ॥ फलप्रदमिति ॥ रादान इ-
ति श्रुतानि निभावः ॥ ॐ धर्मेजमिनि रन एव ॐ ॥ जैमिनिः धर्मपुण्यादिकर्म अतएव परमात्मन एव जातमाह कुतः
अनएव एष हेतुर्न श्रुत इत्यर्थः । तद्विरातिर्दानुरिति श्रुतिविरोध इत्यत आह ॥ इदं तु न्यारयामिति ॥ द्वेधा ब्रह्मश्रुति
रूपोभयपरतया ॥ ॐ पूर्ववदुवादादरायणाह तु व्यपदेशात् ॐ ॥ पूर्वं पूर्वोक्तं ब्रह्म तु कर्तृत्वरूपविशेषणकारणं कुतः

हेतुव्यपदेशात् पुण्येनतिब्रह्मणः कर्तृत्वेन कारणत्वव्यपदेशादितिवादरायणोपन्यतइत्यर्थः । समप्रधानभावः प्रधानत्व
 साम्यं । तद्वन्वयव्यतिरेकानुविधायित्वन्यायिविरोधइत्यतआह ॥ कारणत्वेपीति ॥ सामान्यतइति ॥ कर्तृक
 रणन्वयिविशेषविज्ञानेन्यथः । कारणन्वयमात्रंनुक्रमणः फलप्रतिकरणलेप्युपपन्नमितिभावः । तत्सत्ता कर्मसत्ता ॥ २० ॥ इतिश्री
 भक्तत्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजयाशंकराश्रीनिवासविरचितायानृनीयाध्यायस्यद्वितीयःपादः ॥

॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ नन्वथब्रह्मजिज्ञासापदोक्तसाधनविचारात्मकेऽस्मिन्नध्याये पादद्वयेनाथशब्दोक्तवैराग्यभक्तिनिरू
 पणान्तर्गब्रह्मजिज्ञासापदोक्तज्ञानसाधनीभूताब्रह्मजिज्ञासास्मिन्यादेनिरूपणीया । किमुपासनानिरूपणेनेत्यतआह
 ॥ उपासनानामेति ॥ ननुपासनप्रतिपादकेऽस्मिन्यादेसर्वपरिज्ञानोक्तिःकथंसंगता तस्याप्युपासनात्वेनसंगतत्वेपिप्रथ
 मतःतदुक्तौक्तिनिमित्तप्रित्यनआह ॥ उपासबाह्विविधेति ॥ श्रवणमनननिदध्यासनानामेवोपासनात्वस्यजिज्ञा
 साधिकरणेऽभिहितत्वात्कथंसच्छास्त्राभ्यासस्याप्युपासनात्वमित्यतआह ॥ यामाहुरिति ॥ श्रवणमननयोर्ध्यानंग
 त्वमेवोपापादयति ॥ समस्तेति ॥ अत्रश्रवणंतन्वज्ञानमुत्पादयदज्ञानंनिवर्तयति । मननंतुवेदार्थनिर्णयंकुर्वत्संशयविपर्ययो
 निवर्तयतीतिविवेकः ॥ अतएवेति ॥ श्रवणमननयोरप्युपासनात्वादेवेत्यर्थः । ततश्चात्रभगवत्प्राप्तिसाधनीभूतायाःसर्ववेदश्च
 वणमननोपासनारूपायाःसमर्थनादस्तिशास्त्रादिसंगतिरित्युक्तंभवति अविषयत्वइतिछेदः ॥ सर्वोपादेयतेति ॥ एकशा
 स्त्रादिविषयश्रवणादिक्वैतः शास्त्रांतरज्ञानाभावेनसर्वशास्त्रानिर्णायकतच्छास्त्रेणप्रयोजनाभावादितिभावः ॥ सामान्यो
 क्तिरिति ॥ ब्रह्मजिज्ञासाकर्तृतिसामान्योक्तिरित्यर्थः ॥ पृथक्त्ववेनेति ॥ क्वचिद्विज्ञानमानंदं ब्रह्मेतिविज्ञानाद्यात्मकस्यक्

चिद्वसत्यज्ञानमनंतब्रह्मेतिसत्याद्यात्मकस्यवस्तुनोभिदानदक्षेनादित्यर्थः ॥ ॐ सर्ववेदान्तप्रत्ययंचोदनाद्याविशेषात् ॐ ॥
ब्रह्म सर्ववेदान्तप्रत्ययं सर्वेषां वेदानामनेन निरणेन जातोयः प्रत्ययः ज्ञानं तद्विषयः कुतः चोदनाद्याविशेषात् चोदनानामुपासना
विधीनामादिपदोक्तयुक्तानां च सर्वान्धमिति विशेषरहितत्वादित्यर्थः ॥ पूर्वोत्तरविरुद्धमिति ॥ पूर्वप्रथमाभ्याये मंत्रब्राह्मणा
दिरूपस्य सर्वस्य वेदस्य समन्वयस्योक्तत्वात् उपसंहारोऽर्थो भेदादित्युत्तरत्रापि सर्ववेदोक्तप्रकारेण ध्यानस्य वक्ष्यमाणत्वात् अ
त्रापि सर्ववेदपदेन मंत्रादिरूपस्य सर्वस्यापि वेदस्य ग्राह्यत्वात् सर्ववेदोक्तं पदं मंगीकृत्योपनिषद्ग्रहणं पूर्वोत्तरविरुद्धमित्यर्थः ।
विविधितसाध्यस्य स्पष्टमप्रतीतिराह ॥ किमुक्तमिति ॥ ज्ञातव्यमित्यनंतरमुक्तं भवतीत्यनुवर्तते नन्वाधिकारिविशेष
निर्देशाभावो विफलविशेषादिनाधिकारिविशेषनिश्चयो भविष्यतीत्याशङ्कयानेव घटति ॥ न च वाच्यमिति ॥ ज्योतिष्टोमेन
स्वर्गकामाद्यजनेत्यादिका कामविद्या ॥ स्वर्गकामत्वादीति ॥ लोके छांदोग्यादीनां निषिद्धत्वादिति भावः । कल्पका
भावमेवोपपादयति ॥ कल्पकत्वं चेत्यादिना ॥ तत्रोक्तयुक्तानामिति ॥ आत्मत्ववैकुण्ठोपास्यमित्याशंका
यामात्मन्त्वसर्वगुणानामंतर्भावादित्यभिप्रायेणात्रैवाक्यस्य प्रवृत्तत्वादिति भावः । अत्रात्मत्वे एतत्सर्वगुणः एकीभवति
अंतर्भवतीत्यर्थः ॥ इतरांशस्येति ॥ तन्मोदं तत्त्वव्याकृतमासीदित्यादिरित्यर्थः ॥ सर्वाधिकारिसाधारणा ए-
वेति ॥ सर्वेषामपि ज्ञानार्थिनामुपशुन्वन् स्वयंगुणसंग्रहकाल्पन्वापासकत्वादिति भावः ॥ ॐ भेदाच्चेति चेदक
स्यामपि ॐ ॥ प्रतिशास्त्रं वस्तु भेदानं कं ब्रह्म सर्ववेदान्तप्रत्ययमिति चेन्न एकस्यामपि शाखायामर्थभेदसंज्ञावेन तदुक्तस्या
प्यज्ञेयत्वमस्तीत्यर्थः । कस्यांचित् अथर्वणशाखायां कचिज्जुः शाखायां कचिद्वक्त्रशाखायां अन्यत्र सामशाखायां न चै
कशाखायां ॥ पृथक्त्वदर्शनादिनि ॥ कं ब्रह्म सर्वब्रह्मस्यैव भेददर्शनादित्यर्थः ॥ धर्मीति ॥ ब्रह्मरूपधर्मिण

मनूद्यमुखज्ञानादिरूपयर्मविधानादित्यर्थः ॥ तथेति ॥ धर्मात्मादिपदैर्धर्मिणमनूद्यविज्ञानादिधर्मविधानादितिभावः ।
अंशे धर्म्यंशे ॥ प्रसंगभेदेति ॥ प्रकरणभेदादधिकविधानायानुवादाच्चनपौनरुक्तिरितिपरिहारइत्यर्थः ॥ ॐ स्वा-
ध्यायस्यतथात्वेनहिंसमाचारैरधिकाराच्च ॐ ॥ ब्रह्मसर्ववेदांतप्रत्ययेमेव कुतः स्वाध्यायस्यवेदाध्ययनविधेः
सर्वान्प्रत्यविशिष्टत्वेननिमित्तेनतथासर्ववेदोक्तकर्मणःसमाचारे सम्यगनुष्ठानमेवपामधिकाराच्चेत्यर्थः ॥ स्वाध्यायइति ॥
वेदःपठनीयइत्यर्थः । नन्वस्तुमवशास्वानामेकैकनाथेत्यतत्वं तथापिनतदुक्तप्रकारेणब्रह्मज्ञातव्यमितिस्मियति । अ-
ध्ययनविधेरभ्युपगमनवचरितार्थत्वादाह ॥ अध्ययनं चेति ॥ ज्ञानार्थमथध्यानार्थगुणानांसमुदाहरणेतिवक्ष्यामइत्यर्थः
॥ परास्तमिति ॥ स्मृतोक्तस्नगशब्दश्रवणादितिभावः ॥ सुतरामिति ॥ बहुत्वेनपरस्परविरुद्धत्वेनचाशक्यानु-
ष्ठानेषुकर्ममुपदाधिकारस्तदागतिसामान्यादित्युक्तप्रकारेणतादृशब्रह्मज्ञानेमुतरामधिकारइत्यर्थः । कर्मभेदमितिवक्ष्यमा-
णानुगोपेनाह ॥ कर्मभेदश्चेति ॥ ज्ञातव्यमिति ॥ एवंसर्वशास्त्रेऽपि अन्यः अन्यशास्त्रास्थः ॥ एक-
शास्त्रागनेनि ॥ त्रीहिभिर्वायेतयवैवायेजेतत्याद्युक्तेरित्यर्थः ॥ ॐ सालिलवच्चतन्निश्चयः ॐ ॥ सर्ववेदश्च
णादिना ब्रह्मज्ञातव्यमितिनिश्चयः सालिलवच्च सालिलानांसमुद्रप्राप्तिनियमवदेत्यर्थः । भंग्या रीत्या ॥ ॐ दर्शय-
तिच ॐ ॥ उक्तमर्थसर्ववेदोरितिश्रुतिर्दिशयति चशब्दात्स्मृतिश्चेत्यर्थः ॥ १ ॥ सार्वत्रिकेति ॥ सर्वशास्त्रोक्ते-
त्यर्थः ॥ उपसंहारोति ॥ तत्रतत्रोक्तान्वुध्यायुगपत्संगृह्ययोजनेत्यर्थः । ध्यानविधेः निदध्यासितव्यइत्यस्य ॥ त-
थाविधेति ॥ सर्ववेदोक्तगुणविषयकस्येत्यर्थः । सर्ववेदोक्तगुणोपसंहारस्याशक्यत्वादितिभावः ॥ ॐ उपसंहा-
रोर्थाभेदाभिधिशेषवत्समानेच ॐ ॥ अर्थोभेदात् सर्ववेदार्थानांगुणादीनामभेदेनाविभागेनसर्वानविहायेति

यावत् उपसंहारः कार्यः कुतः विविशेषवत् विधिभिः शिष्यत उपदिश्यत इति विविशेषाणि विध्युक्तकर्माणि सर्ववेदोक्ता-
नियथाविहितत्वात्त्रियतेतद्वदुपसंहारोपिकार्यः । सचोपसंहारः समाने च योग्यगुणविषयएवकार्य इत्यर्थः । तथाऽवि-
भागेन अन्यथाविहितक्रियालोपइत्येतत्कुतइत्यत आह ॥ तथाच श्रुतिरिति ॥ विद्वांस्तैर्विधिधिकृत्यान्नान्य
थेत्यन्वयः । ननु सर्ववेदोक्तगुणानित्यत्र गुणशब्दोर्ध्वममात्रपरः अन्यथा क्रियाद्यसंग्रहापत्तेः । दोषाभावोपि धर्म
एव अतः कथं पृथग्रहणमित्यत आह ॥ अन्वगुणा इतीति ॥ वेदैरित्यस्येति ॥ वेदैरिति बहुवचनस्यात्रि-
त्वोपसंभवादिनिभावः । समानशब्दार्थमुक्तत्वात्तत्तात्पर्यमाह ॥ पूर्णतवाविरोधि न इति ॥ न त्वयोग्या इति ॥
रोदनादीनां दुःखकार्यत्वेन पूर्णत्वविरोधिच्चादयोग्यत्वमिति भावः ॥ अचेतनेति ॥ अचेतनादीनि त्रीण्यनु
पास्यानि कुतः निष्फलत्वाद्विपरीतफलत्वाच्चेत्यर्थः ॥ ॐ अन्यथा त्वं च शब्दादिति चेन्नाविशेषात् ॐ ॥
शब्दात् आन्ध्र्येनैव न्यवधारणश्रुतेः अन्यथा त्वं प्रागुक्तसर्वोपसंहारस्याकर्तव्यत्वमिति चेन्न आविशेषात् एते गुणा-
नोपास्या इति विशेषप्रमाणाभावादित्यर्थः ॥ अनुपसंहारस्यापीति ॥ अवधारणस्यान्ययोग्यवच्छेदकत्वेन सर्वोपसं-
हारनिषेधकत्वेन निषेधस्यैव सर्वानुपसंहारविधित्वादिति भावः ॥ सावकाशेति ॥ अयोग्यव्यवच्छेदकत्वेन सावकाशेत्यर्थः
॥ ॐ नवाप्रकरणभेदान्परावरीयमन्वादिष्वन् ॐ ॥ सर्वोपसंहारो न कार्यः कुतः प्रकरणभेदात् परोवरी-
यौ वैश्वानरादिप्रकरणानां भिन्नत्वाद्विबन्धकगोक्तगुणानां भिन्नोपास्यात्वेनैकेन सर्वोपास्यमानुपास्यत्वात् तद्वैकस्मिन्नेव प्रकर-
णे सर्वोक्तिरस्त्वित्यत आह ॥ परोवरीयस्त्वादिवेदिति ॥ यथासंभवेन तैत्यादिप्रकरणेषु सर्वोक्तप्रत्वादिकमेवोक्तं
न गुणानंतरं तथा प्रकरणान्तरपीत्यर्थः ॥ अधिकारिभेदस्यैव प्रकरणभेदप्रयोजकत्वेन सर्वप्रकर-

पानामेकोपास्यगुणप्रतिपादकत्वे अधिकार्यैवेयमप्रकरणभेदानस्यादित्यर्थः ॥ इत्यादिप्रकरणेष्विति ॥ यत्स्वेत-
 मेवंप्रदेशमात्रमभिविमानमात्मानं वैश्वानरमुवास्तइति वैश्वानरप्रकरणमादिशब्देन गृह्यते ॥ ॐ संज्ञातश्चेत्तदुक्तमस्ति-
 तुनदपि ॐ ॥ सर्वविद्यानां संज्ञातः भगवन्नामन्वानाम्नां च तद्गुणवाचित्वात्तस्य च सर्वोपसंहारेण ध्यानार्थत्वात्
 सर्वोपसंहारः कार्यइति चेत् न दुक्तं नन्मर्थोपसंहारस्य कर्तव्यत्वमुक्तमस्माभिः प्राक् न केवलं नाम त्वयुक्तिमिति स्थितम् तत् कि-
 तु तदपि नामवा एतादृशगः सर्वविद्याइति श्रुतिरूपप्रमाणमस्ति तु असत्यैवेत्यर्थः ॥ गुणाभिधानस्येति ॥ ज्ञानार्थमथ
 ध्यानार्थगुणानां समुदीरणं न्युक्तेरिति भावः । भगवद्वैतिसनत्कुमारं प्रतिनारदस्य संबोधनं ॥ इतिहासइति ॥ इतिहा-
 सश्च पुराणं च तद्वैदिकवद्भावः वेदानां पंचमं पंचस्वसंख्यापूर्कं । इतिहासपुराणाख्यं वेदग्रंथमध्यैमीत्यर्थः । ननु सोहं भवविदे-
 वास्मीति छंदोगपाठाः क्रथनाम विदेवेत्युक्तमित्यत आह ॥ यद्वै किंचिदिति ॥ अध्यगीष्ट अथीतवानसि इदं सनत्कुमा-
 रोक्तं वाक्यं ॥ मंत्रविदित्यस्यापीति ॥ मंत्रविदिति पाठ उपनिषदोपीत्यर्थः ॥ तथा च भाष्यमुपनिषदार्थानुवादपर-
 मिति भावः ॥ २ ॥ उक्तवाधेति ॥ पूर्वोधिकरणोक्तस्योभयोरपि कर्तव्यत्वस्य बोधेत्यर्थः । प्रतिपादनं उक्तरीत्या
 विरोधः ॥ अन्योन्यानियमनेति ॥ नियामकेत्यर्थः ॥ ॐ प्रातपेश्च स मंजसं ॐ ॥ न केवलमुक्तरीत्या उपसंहा-
 रानुपसंहारयोः कर्तव्यत्वमपि नुतदयं समं संचयुक्तं कुतः प्रातपेः योग्यतायाव्यवस्थितत्वादित्यर्थः ॥ यस्यो-
 पासकस्योपासनासमर्थत्वमुज्ज्वलगतोगुणाः स्पष्टगुणप्रतिभासं तिसतावंत एव गुणान्ध्यायेदिति संबन्धः ॥ एतदेवेति ॥
 योग्यता विशेषादित्यनेनोक्तमेवेत्यर्थः । किंचिदित्यस्य निर्दिष्टयत्किंचिद्गुणपरत्वं प्रतीतिनिरासायाह ॥ आनंदादीति ॥
 अस्य यावद्गुणाः स्पष्टमित्युक्तं युगपत्प्रतीतियोग्यताविशेषो नानात्रचतुर्मुखसंबन्धित्वेनोच्यत इत्यत आह ॥ युगपदिति ॥ युग-

2

यशिरस्त्वाद्यप्राप्तिरुपचयापचयौहिभेदे ॐ ॥ सर्वेषामुभूषणांप्रियशिरस्त्वाद्यप्राप्तिः प्रियशिरस्त्वादिगुणोपा-
सनाप्राप्तिर्नास्ति कुतः हियस्माद्भेदफलतारतम्यार्थमुपचयापचयौ उपासनायाः वृत्तिद्वयासावपेक्षितौ तस्मादित्यर्थः
॥ आनंददिश्रुतीति ॥ तेयेशंतमानुषाआनंदाः स एकोमनुष्यगंधर्वाणामानंदइत्याद्यानंदतारतम्यप्रतिपदकश्रुतीत्यर्थः
॥ यथायोग्यानि ॥ स्वयोग्यानगुणसमुदायानुपास्यस्थितस्यैव मुक्तिगमकमपरोक्षज्ञानरूपं फलं भवेत् अन्यत्साध-
नं नैवास्ति कुतः भगवतो नित्यकाश्रयव्यग्यताहेतुतः नित्यंचित्तस्य स्वविषयत्वाख्यज्ञानाख्योपासनैवापरोक्षविषयत्वान्नि-
मिक्तात् तद्विशेषगुणविशेषैः प्रियशिरस्त्वादिभिरयोग्यैः स्मृतैर्ध्यतैरपिसाक्षाद्दृशिरपरोक्षज्ञाननोभवेदित्यर्थः । यद्वा मुक्ति-
गं फलं आनंददिक्कुतइत्यतस्तस्यापरोक्षज्ञानसाध्यत्वात्तस्य चोपासनासाध्यत्वादित्याशयेन नित्येत्याद्युक्तमिति ध्येयं ॥ ६ ॥
॥ उपसंहारोक्त्यनुपपत्तीति ॥ एकस्मिन्प्रकरणेपिगुणचतुष्टयोक्तिसंभवेन तदुपासनाय तत्रोक्तगुणानां युमयुद्धाध्यारो-
हरूपोपसंहारानपेक्षणादिति भावः ॥ मध्यमेति ॥ चतुष्टयमध्यवर्तीत्यर्थः । प्राक् उपासनाभ्यासात् ॥ ॐ इतरेतद्वर्ध-
सामान्यात् ॐ ॥ तुरं इतरेमध्यमगुणाः देवादिभिरुपास्याएव कुतः अर्थसामान्यात् अर्थस्वस्वप्राप्यफलसामान्यात्
साम्यमपेक्षेत्यर्थः ॥ यइति ॥ देवत्वानां योयोभावः स्वभावविशेषो भविष्यति ब्रह्मातंतज्ञात्वात्तत्प्राप्तौ तत्तत्प्राप्त्यर्थमीशतुः
सद्गुणानधिकान्ध्यादिशत्युपदिशति अथैतर्थाकारिणस्तान्गुणान्विचिंचित्यध्यात्वाज्ञानजन्यपरमात्मप्रसादेन तत्तद्भावं
प्राप्नुवंतीत्यर्थः ॥ ७ ॥ उक्तमिति ॥ उपसंहारोर्थाभेदात्नवाप्रकरणभेदादिति सूत्राभ्यां क्रमणोक्ततयोः कर्तव्यत्वमि-
त्यर्थः ॥ विधिरस्तीति ॥ प्रमाणत्वेनेति शेषः । उक्तंविधिशेषवदित्यत्रविहितत्वेनोक्तगुणोपसंहारः
किंसफलः उतनिष्फलः आद्येपि किमपेक्षफलं उतान्यफलं कति विकल्पं मनसि निधायार्थं दूषयति ॥ अनुपसंहारेपीति ॥

॥ २१ ॥

आनंदादयः प्रधानस्येत्यादावित्यर्थः । द्वितीयनिराकारोति ॥ फलांतरस्येति ॥ फलांतरं विरक्तानामेवोपासनाधिकारित्वादि-
तिभावः । तृतीयंदूषयति ॥ व्यर्थविधिरिति ॥ अनादरणीयत्वादितिभावः ॥ यदप्युक्तमिति ॥ संज्ञातश्चेत्तदुक्त-
मित्यत्रेत्यर्थः । अस्तुवागुणोपसंहारस्यापसंहारार्थत्वं तथापि सवर्गोपसंहाराभावेपि मोक्षप्राप्तेरनंदादयः प्रधानस्येत्यादादुक्त-
त्वात्तदन्यफलस्याचानोपक्षितत्वाद्विफलासौनकतव्यइत्यभिप्रेत्याह ॥ उक्तंचेति ॥ यदपीति ॥ उक्तमित्यनुवर्तते
नवाप्रकरणभेदादित्यत्रेत्यर्थः ॥ ॐ आध्यानायप्रयोजनाभावात् ॐ ॥ सर्वगुणोक्तिराध्यानायासमतात्सर्वगुणोप-
संहारगध्यानार्थमेव कुतः तद्विनाप्रयोजनाभावात् ॥ मुक्तानंदेति ॥ मुक्तावानंदातिशयेत्यर्थः । ननुगुणाभिधानस्योपसं-
हारार्थत्वे सर्वेष्वेवोच्चैरान्नित्यत आह ॥ अतएवेति ॥ ज्ञानार्थमेवेत्यादौ ज्ञानपरोक्षज्ञानं ज्ञानात्कमकृतेरपीत्युभयानुसा-
रेणाह ॥ ब्रह्मकर्मविद्याभिरिति ॥ तत् श्रवणादि साक्षात्फलहेतुत्वादितिभावः फलस्य फलवतः ॥ प्रयोजनत्वेन-
ति ॥ गुणकथनप्रयोजनत्वसंभवइत्यर्थः । तथाच साक्षात्फलहेतुत्वान्मुख्यप्रयोजनत्वमितिभावः । विहितस्य श्रवणादेः तत्
जनोलाकादि ॥ ॐ आत्मशब्दाच्च ॐ ॥ अनुपसंहारोऽयस्ति कुतः आत्मन्येवोपासीतेत्यात्मत्वमात्रोपासनाविधायका-
त्मशब्दोपेतश्रुतेरित्यर्थः ॥ उक्तत्वादिति ॥ आत्मन्येवैत्यवधारणमनात्मत्वनिवृत्त्यर्थमिति भाव्येनेत्यर्थः ।
॥ प्राप्तेश्च समंजसमिति न्यायेनेति ॥ आत्मत्वमनात्मत्वहानेन वक्ष्यमुपास्यमेवैत्ययोगव्यवच्छेदकस्यावधारणस्य
यस्ययावद्गुणाः स्पष्टमिति भासंत्युपासने । युगपत्स्वभूतायद्व्याप्यत्वात् एवमस्यैत्युक्तीत्या आत्मशब्देन यस्य व्यावर्तगुणाः
युगपन्नर्तीयनेनैव तन्वावत् एवापास्याइत्यन्ययोगव्यवच्छेदकत्वमपि न तयोर्विशेष इतिभावः ॥ ८ ॥ उक्तेति ॥ आनंदाद-
यइत्युक्त्यर्थः ॥ उभयथोक्तिरिति ॥ आनंदादयः प्रधानस्येत्यात्मशब्दोच्चैत्युभयोक्तिरित्यर्थः ॥ ॐ आत्मगृही

निरितरवदुत्तरात् ॐ ॥ आत्मशब्देनतरगुणानांगृहीतिर्गृहणमस्ति कथमितरवत् यथासत्यज्ञानमितिवाक्यगतसत्या
 दिपदानांसत्यत्वाद्यभिधायित्वं तथास्यापिसच्चिदानंदं द्यात्मकत्वं कुतः उत्तरात् तथाभिधायकादत्रैतदित्युत्तरवाक्यादि
 त्यर्थः ॥ ९ ॥ प्रमाणत्वोक्तिः आत्मशब्दस्यातदुक्तानंगीकारेतरस्यैवाप्राप्ताण्यप्राप्तेरितिभावः ॥ ॐ अन्वयादितिचे-
 त्स्यादवधारणात् ॐ ॥ आत्मशब्देसर्वगुणानामन्वयात् तस्यसर्वगुणवाचिलादितियावत् तस्यानुपसंहारित्वंयुक्तमिति
 चेत् स्यादात्मशब्दस्यसर्वगुणवाचित्वं किंतु ब्रह्मादीन्प्रत्येव नान्यान्प्रति कुतः अवधारणात् अन्ययोगव्यवच्छेदपरात्मे
 त्येवत्यवधारणात् ॥ आसव्यासैति ॥ आप्तव्यानांगुणानामाप्तेः प्राप्तत्वादित्यर्थः ॥ अयमिति ॥ श्रुतआत्मेत्ये-
 वेत्यन्ययोगव्यवच्छेदकपदावधारणयुक्तात्मशब्दयुक्तइत्यर्थः ॥ श्रुतचतुर्गुणेति ॥ सत्योज्ञानः परमानंदरूपआत्मेत्ये-
 वनित्यदोपासननस्यादितिचतर्गुणोपासनंश्रुतवतइत्यर्थः । विभ्रमकरः संशयजनकः ॥ अवधारणविरोधादिति ॥
 आत्मशब्दोक्तसर्वगुणानुपासने आत्मशब्दोक्तमुपास्यमेवेत्ययोगव्यवच्छेदपरावधारणविरोधादित्यर्थः । नन्वेवंतद्विस्व-
 षांसर्वगुणोपास्तिः स्यादित्यतआह ॥ इयांस्त्विति ॥ अधिकारोनीति ॥ स्वविहितकारितयासंग्रहणीत्यर्थः ॥ १० ॥
 ॥ उक्तेति ॥ परमतः सेतून्मानसंबंधभेदव्यपदेशेभ्यइत्यनेनोक्तेत्यर्थः ॥ लोकदृष्टिरिति ॥ लोकैलौकिकस्यैवपु-
 त्रादर्ध्यानदर्शनादितिभावः । नध्यानाभावप्रसंगोलौकिकानां ध्यानसंभवादित्यतआह ॥ अलौकिकानामिति ॥
 विपर्ययेपर्यवसानमाह ॥ कर्तव्यंचेति ॥ निदिध्यासितव्यइतिश्रुतिविहितत्वादितिभावः । नन्वस्तुलौकिकानामेवध्या-
 नंतथापिनभगवद्गुणानामलौकिकत्वहानिः । योषितमग्निध्यायीतेतिवद्विद्यमानध्यानस्यापिसंभवादित्यतआह ॥ नचा-
 विद्यमानएवेति ॥ लौकिकाएवेति ॥ तथाचपरमतइत्युक्तमलौकिकत्वमयुक्तमितिभावः ॥ ॐ कार्याख्या-

नादपूर्वं ॐ ॥ भगवद्गुणजातमपूर्वमलौकिकं ध्येयं कुतः कार्यस्य ध्यानकार्यस्य मोक्षस्याख्यानान् अलौकिकत्वा
भिधानादित्यर्थः ॥ इंद्रादाविवेति ॥ यः स ह्यसहस्रः स इंद्र इति वद्भगवद्गुणानां तस्य विषयतदीश्वरज्ञानमित्याद्याद्युप
देशेन तद्विदुषामपि प्रतीतेरिति भावः ॥ ११ ॥ इत्युक्तोपासनेन तदुक्तफलोपासनेत्यर्थः ॥ समाविषमंचेति ॥
समविषमयोरन्यतरादित्यर्थः । तादृशमुभयान्यतरत्वं ॥ स्थानैक्यस्येति ॥ उभयोरपि सायुज्यभावत्वादिति भावः ।
॥ गुणतारतम्यस्येति ॥ आनंदादितारतम्यस्य श्रुतिसिद्धत्वादिति भावः ॥ तादृशमिति ॥ फलवत्समविषमोभ
यरूपमित्यर्थः ॥ विरुद्धत्वेनेति ॥ उभयोपासनस्य सर्गगुणक्रियावतारादौ साम्ये विषमयायोगात् वैषम्ये साम्यायोगा
दिति भावः ॥ ॐ समान एवं चाभेदात् ॐ ॥ एवं च एवमपि त्रिविक्रमादिक्रियाविशेषाणामपूर्वत्वेऽपि समानेन नित्यवि
क्रांत्यादि सामान्यक्रियायां अभेदादंतर्भावेनैव तत्त्वानं ब्रह्माण्यकार्यनपृथगित्यर्थः ॥ उक्तलिङ्गेनेति ॥ स्थानैक्यगुण-
तारतम्यरूपेणेत्यर्थः । त्रिविक्रमाद्यास्तु नित्यविक्रांतिपूर्वकं कदाचिच्छोपयेद्वीत्युक्तत्वादाह ॥ सदेति ॥ पृथक्त्वेनेति ॥
त्रिविक्रमत्वादिविशेषांगीकारेणेत्यर्थः ॥ ॐ संबंधादेव मन्यत्रापि ॐ ॥ अन्यत्रापि त्रिविक्रमत्वादिक्रियाविशेषेपि
एवमुपसंहारः कार्यो विरिंचेन तासामीशेन संव्रजान् तादाल्म्याभित्यत्वादित्यर्थः । ननु यदि त्रिविक्रमत्वादीनां परमात्मैक्य
कार्यतर्हितत्वं संव्रजस्य भेदसापेक्षत्वादित्यत आह ॥ संबंध इति ॥ १२ ॥ उक्तं अनुपसंहारप्रमाणत्वं ॥ उक्त
मन्त्रेति ॥ अन्वयादित्यत्रेत्यर्थः ॥ प्राणिस्विकेति ॥ प्रतिव्यक्तिगतैत्यर्थः । ननु शब्दस्य पुरुषव्युत्पत्त्यनुसारगुणा
भिधायकत्वमिति प्रातस्विकनियमोपपत्तिरित्यत आह ॥ संभवतीति ॥ कालभेदेन व्युत्पत्तौ वैशिष्ट्याविशिष्टसंभवनबहु
गुणध्यानयोगानां कदाचिद्बहुगुणान्तर्भावोपपत्तिरित्यतोऽस्यैतावंत एवेत्यादिनियमो न संभवतीत्य

थः ॥ ॐ नवाविशेषात् ॐ ॥ आत्मशब्देनसर्वगुणगृहीतिर्नवास्तु कुतः विशेषात् योग्यताविशेषादित्यर्थः ॥ अ
 योग्येति ॥ अयोग्यप्रतीतिव्युत्पत्तिविशेषेनजातापिगुणप्रतीतिर्नप्रतीतिः ध्यानोपयोगित्वेनविशेषादित्यर्थः ॥ अयोग्यताविशेषादित्यर्थः
 ॥ ॐ दर्शयन्ति ॐ ॥ इतरेषांसर्वगुणप्रतिपादनं सर्वान् गुणानिति श्रुतिर्दर्शयन्तीत्यर्थः ॥ स्वयोग्यमिति ॥
 ननिरुपचरितशब्दानिनिर्भावः ॥ युगपदिति ॥ व्युत्पत्तिविशेषात्तत्त्वमपि क्रमेण योग्यगुणप्रतीतिसंभवादिति भावः ॥ १३ ॥
 उक्षाः भक्ताभिलषितसेवकाः मोक्षमात्रस्य आनन्दान्दृष्टुपासनैर्नवासिद्धेः नमुमुक्षुत्वंतदुभयोपासनंतदुभयप्रयोजकमित्यत आह
 ॥ मोक्षेचेति ॥ फलंचेति ॥ अतो नोपासनाभावेतदुभयलाभइति भावः । यादृशः यगुणविशिष्टः भावितः ध्यातः
 असम्यगुपास्तिः प्रसज्यतइति शेषः ॥ ॐ संभृनिद्युव्याप्त्यपिचातः ॐ ॥ संभृतिः सम्यग्भरणं द्रव्याप्तिः प्रका
 शेनव्याप्तत्वं तेनसर्वोपास्ये कुतः अतश्चयोग्यताविशेषादेवेत्यर्थः ॥ भगवद्रूपेति ॥ ध्यानकालेप्रतीयमानं भगवद्रूपं न प्र
 काशेन विनाप्रतीयेत् किंतुयात्किंचित्प्रकाशयुतमेव अतस्तदुपासनं नैवतदपेक्षितप्रकाशलाभइत्यर्थः ॥ १४ ॥ प्रकृतइति ॥
 उपसंहारोर्थाभेदादित्यत्रेत्यर्थः । ननुपसंहाराभावेकथं तत्र तत्रोक्तगुणोपासनं बुद्धायुगपदनारोहादित्यत आह ॥ येहीति ॥
 ॥ ॐ पुरुषविद्यायामपिचेतरेषामनाम्नानात् ॐ ॥ अपिसर्वविद्योत्तमायां पुरुषविद्यायां पुरुषसूक्तोक्तविद्यायां इत
 रेषां किंचिद्गुणानां अनाम्नानात् अपठितत्वात्केषांचिदेवपठितत्वाच्चैकत्रसर्वगुणोक्तिरित्यर्थः । ननुपुरुषसूक्तमेवगुणप्रति
 पादकविद्यानतुतत्रतादृशविद्यांतरोक्तिः । अदर्शनात् तत्कथं पुरुषसूक्तोक्तविद्यायामित्युक्तमित्यतोव्याचष्टे ॥ पुरुषसूक्त
 मित्युक्तं ॥ पुरुषसूक्तमित्येवंप्रमाणान्तरोक्तविद्यायामित्यर्थः । चतुर्मुखस्येत्यनंतरं सर्वविद्याभ्यइति शेषः ॥ संख्या
 सारयन्ति ॥ स्वां पास्यगुणसंख्याकगुणान्तरप्रतिपादनस्यापिसंभवेनस्वोपास्यानामेवतत्रोक्तनियमाभावादित्यर्थः ॥ १५ ॥

॥ नियमेति ॥ चतुष्टयनियमेत्यर्थः ॥ अग्नइति ॥ स्वतो न गच्छतीत्यगं विध्वनयतीत्यग्निनाममहरेयातुधानस्यराक्षसस्यत्वचंशरीरंभिधिविदारयेत्यर्थः ॥ तंप्रत्यंचमिति ॥ प्रत्यंचंप्रथक्स्थितंतराक्षसमचिषाविष्फुल्लिगमनममस्यले विध्य वेधयित्वेत्यर्थः ॥ परेति ॥ परापरेणतपसाष्टुस्त्वयातुधानानशृणीहिहीत्यर्थः । ननुफलापेक्षायाप्रप्यविहितत्वात् । अकर्तव्यत्वमित्यत आह ॥ प्राणइति ॥ इतरप्राणाधारत्वेनशालाप्रधानवंशस्थानीयोप्राणः मुख्यप्राणस्त्वात्वां हास्यति त्यजिष्यति । त्वमरिष्यसीतियावत् इत्येनंद्रयादित्यर्थः ॥ आततायिनमिति ॥ अग्निदोगरदश्चैवशस्त्रपाणिर्धनापहः क्षेत्रदारापहताचपडैतद्वाततायिनइत्युक्तेःशस्त्रपाणिनमित्यर्थः । हंतुमुद्यतमिति शेषः ॥ ॐ वैदेदाद्यर्थभेदात् ॐ ॥ वेदभेदनादिगुणजातं नसर्वोपास्यं कुतः अर्थभेदात् अर्थस्यतत्फलस्यभेदात् विलक्षणत्वादित्यर्थः । फलात् अहिंसारूपात् आकांक्षाक्रमेणस्मृतिव्याचष्टे ॥ भिधिविद्धीत्यादिना ॥ एकताराब्दार्थः साम्यमिति । साधारण्यामित्यर्थः तत्तात्पर्यमाह ॥ एतादिनि ॥ १६ ॥ अतिशयेनेति ॥ तथात्वतस्यमोक्षार्थमेवानुष्ठितव्यत्वेनसोपाधिकत्वमात्रेणेत्यर्थः ॥ क्रियांनरेनि ॥ यज्ञादिक्रियाश्रवणमित्यर्थः ॥ कर्तव्यानवेति ॥ विहितावाक्रियते उताविहितावाक्रियतइत्यर्थः ॥ फलप्राप्तिप्रसंगादिनि ॥ कृष्यादेस्तद्विधिविषयपुरुषानुष्ठितस्येवतद्विषयपुरुषानुष्ठितभ्यापिधान्यादिफलकत्वदर्शनादितिभावः । इष्टापत्तिपरिहरति ॥ तथाचेति ॥ ॐ हानौनौपायनशब्दशेषत्वात्कुशाच्छंदस्तुन्युपगानवस्तदुक्तं ॐ ॥ हानौसंसारहानिरूपमुक्तौ उपासनमन्येव कुतः यतस्तदुक्तं तत् मुक्तोपासनं एतन्माप्रगायन्नितिश्रुत्युक्तं तदपिस्वेच्छयानविधितः उपासनाविधीनामुपायनशब्दशेषत्वात् उपायनमोक्षः तस्यशब्दः ब्रह्मविदामोर्तानिवाक्यंनच्छेषत्वात् तदर्थोपयुक्तार्थपरत्वात्विध्यभावस्वेच्छा

मात्रेण कथं तत् कुशाच्छन्दस्तु उपगानवत् कुशैः कुशग्रहणेनाच्छन्देन स्वेच्छया स्तुतिमंत्रः उपगानं साम तदुभयाध्ययनवदित्यर्थः ॥ तत्कुत इति ॥ दृष्टान्तमात्रस्यासाधकत्वादिति भावः । शेषोक्तिव्यनक्ति ॥ ब्रह्मज्ञानेनेति ॥ अपयोजकत्वं परिहरति ॥ मोक्षसिद्ध्यर्थे चेति ॥ विधेः फलावसानत्वादिति भावः । एवंमुक्तोपासनस्य विधिनिबन्धनत्वाभावं गीकृत्य स्वेच्छयैवोपासनमित्येतन्नयुक्तमित्युक्तं । इदानीं तस्य विधिनिबन्धनत्वेऽपि न दोष इत्यत आह ॥ किंचोपासनेनेति ॥ उपायनशब्दशेषत्वादित्यनेन मुक्तोपासनस्य मोक्षफलकत्वाभावासिद्धावपि फलांतरार्थत्वाभावासिद्धेरिति भावः ॥ ॐ सांपरायेतर्तव्याभावास्तथाह्वन्ये ॐ ॥ नानिष्टपरिहारार्थमुक्तोपासनं कुतः सांपरायेमोक्षे तर्तव्यस्य निरसनीयस्यानिष्टस्यैवाभावात् कुतः हियस्मादन्ये शास्त्रिनः स्तथापठन्तीत्यर्थः । नहि निष्फलमित्युक्तदोषं निरस्यति ॥ फलाभावेपीति ॥ हृद्गतस्य तेति ॥ अनेन हृदयनात् हृदयमित्युक्तं भवति षष्ठ्यर्थसंबन्धमेवाह ॥ शेषभूत इति ॥ तद्भृत्यादिसंबन्धविशेषवान्भवतीत्यर्थः ॥ ११७ ॥ प्रासंगिकत्वादिति ॥ मुक्तावुपासनस्य नियमेन कर्तव्यत्वसमर्थनेन कर्मविषये तत्स्मरणादिति भावः ॥ ॐ छंदत उभयाविरोधात् ॐ ॥ मोक्षकर्मकरणं छंदतः स्वेच्छयैव कुतः उभयोर्विधिबन्धप्रत्यवाययोर्विरोधाभावादिति भावः ॥ ॐ गन्तरर्थवत्त्वमुभयथान्यथा हि विरोधः ॐ ॥ नमोक्षे विधिबन्धप्रत्यवायौ कुतः हियस्माद्भूते मोक्षस्यार्थवत्पुरुषार्थत्वमुभयथा विधिबन्धप्रत्यवायाभावत्वेन वास्ति तस्मात् अन्यथा तत्रापि विधिबन्धप्रत्यवायसत्त्वे मोक्षत्वविरोध इत्यर्थः । मोक्षत्वविरोधादिति ॥ संसाररूपप्रतियोगितन्निवृत्तिरूपमोक्षयोर्वैलक्षण्यस्य अवश्यकत्वादिति भावः ॥ वैलक्षण्यांतरेपीति ॥ स्वरूपानंदाविर्भादिरूपेणेत्यर्थः ॥ न्याह तत्त्वादिति ॥ तादृशसंबन्धे सति व्यक्त्ययोगादिति भावः । उपादनाय साधनाया ईश्वरकर्मणिपीति ॥ मुक्तानयज्ञादिकर्मकरणनियमवन्तः तत्करणयोर्विधिबन्धप्रत्यवायशून्यत्वादित्यनुमानेनोपायत्करणाकर

णयोर्विधिवधप्रत्यवायरहितः स न तत्करणनियतिमानितिसामान्यव्याप्तिवक्तव्या सा च न युक्ता । सृष्ट्यादिकरणाकरणयोर्वि-
धिबंधप्रत्यवायरहितस्यापीभ्यस्तत्करणनियमवस्थास्तीतिव्यभिचारादिति भावः ॥ ॐ उपपन्नस्तल्लक्षणार्थोपलब्धे-
र्लोकवत् ॐ ॥ मुक्ताः स्वेच्छया कर्मकृतीत्ययमर्थः उपपन्नो युक्तः कुतः तल्लक्षणार्थोपलब्धेः तत्कर्मलक्षणं निमित्तमित्यस्य
मोक्षस्य तद्रूपार्यस्य प्रयोजनस्योपलब्धेः प्राप्तत्वात्कथं लोकवत् यथालोक्येयागविधिपूर्वकं कृतस्य विष्णुक्रमणस्य कर्मणः न तत्पू-
र्यनंतरमपि करणं तथेत्यर्थः । प्रयोगप्रकारमाह ॥ इदमुक्तमिति ॥ मुक्तं नियमेन क्रियमाणायामुपासनायां व्यभिचार-
वारणाय विशेषेह त्वभावे सतीत्युक्तं । तत्र नित्यज्ञानस्वरूपत्वसंस्कारपाटवादिविशेषेह तुरस्तीति भावः ॥ १८ ॥ अनिय-
मसाधनादिति ॥ केषांचिदस्ति केषांचिन्नास्तीतिव्यवस्थाभावसाधनादित्यर्थः ॥ फलद्वैविध्येति ॥ स्वर्गादौ त-
त्साधकसर्वप्राप्यत्वज्ञानेचकैश्चिदेव प्राप्यत्वस्य च दर्शनादिति भावः ॥ ॐ अनियमः सर्वेषामविरोधाच्छब्दानुमा-
नाभ्यां ॐ ॥ सर्वेषां ज्ञानिनो मोक्षेऽनियमः उक्तव्यवस्थानास्ति कुतः अविरोधात् अनियमांगीकारे विरोधाभावात्
प्रत्युत न कश्चिदिति श्रुत्या ज्ञानित्वानुमानाभ्यामनियमस्य सित्थत्वदित्यर्थः ॥ उपसंहारा नुमानेति ॥ विप्रतिप-
क्षाः सार्वात्रिकगुणोपसंहारिणो मोक्षाधिकारित्वाद्भवदित्याभासानुमानं न तुल्यामित्यर्थः ॥ बाधेति ॥ साधक-
बाधकभावाभाववदित्यर्थः ॥ साधकेति ॥ श्रुत्यादिरूपेत्यर्थः ॥ १९ ॥ अधिकारनियमेति ॥ केषां
चिदेव सर्वगुणापासनं सर्वेषां भित्तिव्यवस्येत्यर्थः अदृष्टिः नियतः ॥ न चान्नेति ॥ प्रमाणं चेत्यन्वयः । अथानंदस्य भी-
मांसेत्यानंदतारतम्यश्रुतिरेव तत्र प्रमाणमित्यत आह ॥ आनंदश्रुतिरिति ॥ ॐ यावदधिकारमवस्थिति राधिका
रिकाणां ॐ ॥ आधिकारिकाः ब्रह्मादिजीवविशेषाः तेषां यावदधिकारमधिकारानुसारं वै बहुक्ताववस्थितितारतम्येनाव-

स्थाने । ननुवासनाप्रयत्नतागतभ्येनेत्यर्थः । ननुवसिष्ठसाम्यसमर्थाप्समानप्रच्यवययभिच्छयाशापमापेत्यादिनामाडव्या
 दीनां अधिकाराधिकप्रयत्नदर्शनाक्तयमेतदित्यत आह ॥ कथंचिदिति ॥ यमप्रतिशापप्रदानादिरूपोविज्ञोभवती-
 त्यर्थः । वचनात् न्यायविवरणे ॥ ॐ अक्षरधियांत्वविरोधः सासान्यतद्वावाभ्यामौपसद्वत्तदुक्तं ॐ ॥ अ-
 क्षरधियां ब्रह्मज्ञानिनां चतुर्मुखादीनां असमन्वयेप्यविरोधः परस्परविरोधो नास्ति कुतः ब्रह्मज्ञानित्वादेव किंचित्सा
 न्यतद्वावाभावाभ्यां सासान्यान् मन्त्रादिदोषाभावसाभ्यान् तथातद्वावात् तदितितं तेभ्यः उत्तरेभ्यः तस्यज्ञा-
 नोपदेशाख्योपकारस्य नपान्निधानाभावात्सत्त्वात् कथं औपसद्वत्तदित्यवन् कुतः तदुक्तं तत् असमन्वयेपि विरोधाभाव-
 इत्यतन् नानाविधाईनिश्चिन्त्युक्तमित्यर्थः ॥ ब्रह्मधीत्वादीनि ॥ ब्रह्मज्ञानस्य विषयवैराग्यजन्यत्वेन तेषां विषयल्यपत्ता
 नैकत्वत्वर्थः । अन्यथा तत्तत्सर्वप्रयोजकत्वे ॥ अन्तर्गच्छेति ॥ वाधकस्य परिहृतत्वादेवत्वर्थः । कथं वाधकाभावमात्रे
 ण मुक्तपरत्वनिर्णय इत्यत आह ॥ तथाचेति ॥ अध्वरूणां श्रुतौ नरादिब्रह्मपर्यंतमुक्तानामानंदोभिधः शतौ ह्ययः पृथक्पृथगि-
 त्यन्वयः ॥ २० ॥ प्राणावसानत्वइति ॥ प्राणावधिकत्वेत्यर्थः । निरवधिकत्वे प्राणावधिकत्वाभावे ॥ नामा-
 दीनि ॥ नामवाङ्मनःसंकल्पचित्तज्ञानविज्ञानवलाभातेज आकाशस्मराशाप्राणाः क्रमेणोत्तमत्वेनोक्ता इत्यर्थः ॥ उभय-
 धासत्वे सत्त्वेपि ॥ सोत्तरत्वेति ॥ सोत्तमत्वेत्यर्थः ॥ ॐ इयं दामननात् ॐ ॥ उपासनाधिकारिणां इयत् प्रा-
 णावधिकत्वेमेव कुतः आमननात् प्राणोवावेति श्रुतौ तथोक्तत्वादित्यर्थः ॥ ॐ अनराभूतश्रासवदिति चेत्तदुक्तं ॐ ॥
 भूतानां नामादीनां ग्राहवत्त्वमुदायवत् प्राणोप्यंतरा परमात्मानं विना अन्योत्तमोपेत इति चेन्न कुतः तदुक्तं तः तितं त्र-
 तत्र प्राणाधिकाभावेन तन्प्रमाणं प्राणोवावेत्युक्तं यत इत्यर्थः ॥ वाग्देति ॥ वाक्स्वाहादेर्दीनामनन्तप्राणाः सकाशाद्भूयसीश्रे-

प्रत्वं ॥ निरुपचरिनेति ॥ विज्ञानाद्युत्तमत्वादिति भावः ॥ ॐ सैव हि सत्यादयः ॐ ॥ सत्यादयो देशमापदेव
 तैवेत्यर्थः ॥ चिजिज्ञासेति ॥ विश्लेषणत्वात् ॥ तदुपलब्धेनेति ॥ विज्ञानात्मकस्य रूपस्य विविधरजनताद्यगु
 णत्वमविरुद्धमिति भावः ॥ तद्विनाशधूनेति ॥ यदावैविजानात्यस्य स्वसंश्रितितानाविजानन्सत्त्वं इतीत्यन्यत्र व्यतिरे
 कोक्तिपूर्वकं चिदानोक्तमित्यर्थः ॥ न योत्तरन्नापि ॥ विज्ञानं भगवो विमिश्रित इत्यादि विज्ञाया योऽहुन देव यदा भूतानु
 तेयविजानाति नामन्वाविजानातीत्यादिनामसाद्यभिधानादित्यर्थः ॥ अभेदादुक्तेरिति ॥ सर्वभगवो निमित्तासे
 न्यादिनामत्यादिभगवदुपनिजिज्ञासायां यदाह वैविजानातीत्यादिना विज्ञानादीनां सत्यादिगुणत्वेनोदेयवत् भूमानं भगवो
 निज्ञासइति भूमात्स्यभगवदुपनिजिज्ञासायां यद्व्यतीत्यादिना दृश्यत्वादेरेवोक्तत्वेन तदुपलब्धेनाहंकारत्वेनोदेयत्वाभावात्
 भायनस्तदुपलब्धेनोदेयत्वाभावादिति भावः ॥ सचागदइति ॥ स एषोधिकारी एवंष्टुपयेवंमन्वानः एवंव्याय
 नेवंस्य इत्युक्तः सत्त्वात्मनः परमात्मनारतिरल्लुब्धिर्यस्य सक्तयोक्तः परमात्मना कीदृश इत्यात्मकोऽपरात्सरास्त्वयं स्त्रीरू
 पः सन्निधुनीभवतीत्यात्मनिधुनः परमात्मैवोभिव्यक्तः स्वरूपानंदो यस्य सा सावात्मानंदः स्वात्मैव तस्योभयान्नैवराद
 आत्मापयिनामत्सरोभवतीति रगदित्यर्थः ॥ अहंकारात्तमज्ञानादिति ॥ एतद्व्ययस्त्वदुपलब्धेति तदज्ञानादिति
 भावः । अहंकारात्तमज्ञानादिति तद्व्ययं पूर्णमित्यादीत्यादिप्रवृत्तिविज्ञानं पूर्णमिति तद्विज्ञानं ॥ २६ ॥ यदाहंकारात्तम
 ज्ञानादिति तद्व्ययं ॥ अहंकारात्तमज्ञानादिति तद्व्ययं पूर्णमित्यादीत्यादिप्रवृत्तिविज्ञानं पूर्णमिति तद्विज्ञानं ॥ २७ ॥ यदाहंकारात्तम
 ज्ञानादिति भावः । सादुपलब्धेनोदेयत्वाभावात्तद्व्ययं भुक्तव्यावृत्तये विशेषणं भुक्तव्यावृत्तये विशेष्यं । इत्यर्थोऽहुतः ॥ ॐ कामादि
 नरत्रयचयननादित्यर्थः ॐ ॥ श्रीः कामात् ईशेष्टानुमांस्त्वेच्छयैव तत्रैव समोपमूलरूपेण स्थिता इतरत्र भूम्यादाववतरं

ति कुतः आयतनादिभ्यः सर्वमायतनमाश्रयोयस्याः सातथेति सर्वगतत्वादिप्रतिपादकशब्देभ्य इत्यर्थः ॥ जननेनेपीति ॥ जन्मवर्ताचमनुष्याणामेवंभावइतिभावः ॥ नापीति ॥ तेषामूलरूपेण सतामेवार्जुनादिरूपेण जननादितिभावः ॥ कर्मेति ॥ तेषांच जनने कर्मैव निमित्तमितिभावः । सर्वचेतनेच्छास्वरूपत्वस्य दुःखादिसर्वविषयेच्छावत्स्य वासंभवादाह ॥ सर्वमिति ॥ आविकृतिः विकाररहिता ॥ तदभावेति ॥ प्रकृत्यभावेत्यर्थः । कृतकृत्यत्वेन मुक्तत्वेन यत्कृष्णपदाब्जं सात्वतैः पंचरात्रैः ॥ ३० ॥ अहं दरादलो वः ॐ ॥ रमाया अलोपः उपासनालोपाभावः आदरात् भक्तेरेवेत्यर्थः । ननु लक्ष्मीविदितरेषाम नाद्यन्तकाले एकप्रकारेणोपासनाभावात्कथमेवमुक्तमित्यतो व्याचष्टे ॥ एवं निरुपाधिकेति ॥ ३० उपस्थितेस्तद्वचनान् ॐ ॥ श्रियो नित्यमुक्तत्वं उपस्थितेः उप परमात्मसमीपे स्थितेः सर्वदा स्थितत्वादेव कुतः तद्वचनान् तस्य भगवतो नित्यसंबन्धस्य द्वावेतावित्यनेन मतिपादनादित्यर्थः ॥ २४ ॥ समस्तस्य सर्वस्य व्यस्तं किंचित् विधेः श्रोतव्यइत्यादेः दृष्टमवर्ति ॥ न च ॥ नित्यं चेत्यन्वयः ॥ ३० नन्विधार्थाणामर्थनियमस्तद्दृष्टः पृथग्यप्रतिबंधः फलं ३० ॥ तन्निधार्थेण तस्य परापरत्वं स्यान्निधार्थेण निश्चयः अर्थनियमः अर्थस्य वेदार्थस्य अयमेवेति नियमः निश्चयः एतदुभयं तद्दृष्टः तस्य परमात्मनो दृष्टेः अपरोक्षज्ञानानुपृथक् अन्यदेव अप्रतिबंधः ज्ञानमतिबंधकनिवृत्तिः तदुभयफलमित्यर्थः ॥ पृथगेवेति ॥ अपृथक् केनिलश्रवणमननाभ्यां पूर्तिः स्यादितिभावः ॥ कथमिति ॥ निष्फलत्वादितिभावः ॥ २६ ॥ इति कर्तव्येनेति ॥ उपमायनंत्यर्थः ॥ इत्युक्तमिति ॥ तत्र गुरुपदेशानुसारेणोपासनाकृतव्यतोक्तैरितिभावः । अभ्युपगमो मांभावस्य ॥ इत्युक्तेति ॥ तत्र कस्यापि ज्ञानिनो मांभावात्तानेन्युक्तेरितिभावः ॥ ३० प्रदानबदे वतदुक्तं ॐ ॥ प्रीतिपूर्वकत्वादिप्रकृष्टदानं उपदेशः प्रदानं तद्युक्तमेव श्रवणादिकं अपरोक्षज्ञानसाधनं कुतः तदुक्तं ॥ २६ ॥

तत्ज्ञानस्यदानाधीनत्वमाचार्यवानिति श्रुतावुक्तं यत इत्यर्थः । उक्तवचनं आत्मात्रारइत्यादि ॥ नहीति ॥ दाढ्य-
मुष्टिनिपीडनानुपयुक्तसाधनं नहीत्यर्थः । उक्तं न्यायविवरणे । तथा चतुर्थतात्पर्ये । अत्रज्ञानाद्यभावे ॥ २६ ॥ उक्ते-
नि ॥ आवश्यकत्वेत्यर्थः ॥ नहीति ॥ सन्निकर्षोपक्षयोर्द्विस्त्यस्यैव प्रावलयदर्शनादिति भावः ॥ पुरुषत्वत्वसाम्यादिनि ॥
तथा च तन्त्रिक्रययोगिपिसाम्यामिति भावः ॥ ॐ लिङ्गभूयस्त्वात्तद्धिबलीयस्तदपि ॐ ॥ तत् गुरुप्रदानं श्रवणाद्यपेक्षया बली-
यः बलिकृष्टं कुतः लिङ्गानां ज्ञापकानां भूयस्त्वात् बाहुल्यदर्शनात् न च श्रवणादिवैयर्थ्यं हियसाच्छ युक्तं तदपि श्रवणादिकमपि
कार्ययन इत्यर्थः ॥ क्रुपभादिभ्य इति ॥ क्रुपभः सवदंवाचमावायुः चतुःशतसंख्याकगोणं प्रदाय तस्य प्रसवेन सहस्रसंख्यापूर्तिं
पर्यन्तपरण्ये स्थितानन्पूत्य नंतरं मांमहीति गुरुणा गानमनां क्तं न सत्यकामेन तथा कृत्वा गुर्वभिमुखे जाते स तितदीय गुरुसेवाप्रसन्नाः
वायव्यविब्रह्मवरुणाः क्रमेण क्रुपभादिदृष्टमजलवायमरूपेण सत्यकामं प्रत्युपदेशं चक्रुस्तैरुपदिष्टं सत्यकामो गुरुमेत्य तस्मै सहस्रं
ख्यां क्रोणागणं समर्प्य तं रूक्तं निवेद्य भगवानित्यनेन विद्योपदेशाय गुरुमायनं करोतीत्यर्थः ॥ न श्रोपकोसलेनेति ॥ गुरुणा सत्य-
कामेनाग्निपवित्रिचयानियुक्तं उपकोसले बहुकालं तथा कुर्वन्मति सत्यकामेकदा चित्प्रवासं गतेऽश्रय उपकोसलाय विद्योपदेशं च-
क्रुः । ततः सत्यकामे आगते उपकोसले स्नस्मन्तदुक्तं निवेद्योपदेशाय प्रार्थयत इत्यर्थः । श्रुतिद्वयं क्रमेण व्याचष्टे ॥ यद्यदीत्यादि-
ना ॥ भगवद्देशभ्यो भगवन्समेभ्योऽत्रैत्यनुवादः ॥ यागीयपशुहिंसायामिति ॥ मंत्रादीति क्तं न व्युत्पन्नं न्यन्वे-
यागस्वरूपानिष्पत्तेस्तस्या अभियागे हेतुत्वादिति भावः ॥ २७ ॥ यत्प्रसादः यत्प्रगुरोः प्रसादः अतो गुरुविचारस्य पादा-
नर्भावन इति भावः । शुभं ज्ञानादिः मंत्रः उपदेशः ॥ प्रागुक्तमिति ॥ इतरेत्यर्थसामान्यादित्यत्रोक्तं भाविफलानुसारेण
मंत्रं बहुगुणं विदुः स्वयोग्यगुणोपासनमिति न्यर्थः ॥ ॐ पूर्वविकल्पः प्रकरणात् स्यात्कियामानसवत् ३७ ॥ पूर्वविक-

त्याः पूर्वपरित्यज्यापरः स्वीकार्यो न वेति विकल्पः स्यात् कथं क्रियामानसवत् मानसीचासाक्रियाचक्रियामानसं ध्यानं यथा-
 कृतं तन्मणोऽनयोर्विकल्पः ततः कुतः स्वीकार्यः प्रकरणात् प्रकरणसामग्र्येणानुग्रहकरणास्त्रिमिमादित्यर्थः । अका-
 रानुग्रहेणाऽनवसाह ॥ समग्रानुग्रहकर्तेषु ॥ दोषवचनस्यगुरुमंत्रेत्यादेः इतिदर्थितइत्यन्वयः ॥ ॐ अतिदे-
 शवाच ॐ ॥ पूर्वगुरुणैवगुणैरस्वीकारस्यातिदेशात् उपदेशाच्चेत्यर्थः । श्रेयसइत्यस्यतानित्यनेनान्वयसंभवोपि न चेत्तन-
 त्वमात्रेणास्माद्विधाः किंतु उपदेशोपयुक्तज्ञानादिगुणेन श्रेयांसइत्यर्थोधिक्यलाभायविभक्तिव्यत्यासेनव्याख्याति ॥ श्रेय-
 सः श्रेयांसइति ॥ २८ ॥ उक्तपादमारभ्य कुतइत्यतः कोऽयं तत्तसद्भावादित्याह ॥ यथेति ॥ भाक्तंचेति ॥
 तत्रनोक्षप्रतिकर्मणः परंपरयाहेतुत्वस्यसाक्षादभुल्याभूतेहेतुत्वस्यचोक्तत्वादितिभावः ॥ ॐ विधैवतुनिर्धारणात् ॐ ॥
 विधात्रज्ञानविषयापराक्षज्ञानमवमोक्षहेतुनकर्म कुतः निर्धारणात् नान्यइत्यन्यनिर्षेधेनतस्यवमोक्षहेतुत्वस्यानिर्धारितत्वादि-
 त्यर्थः ॥ कर्मवचनादयानि ॥ तत्रत्येवकारस्यायोगव्यवच्छेदकत्वेनसावकाशत्वादितिभावः ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥
 भगवदपराक्षज्ञानाच्चमोक्षोपपराक्षज्ञानमात्रादित्यर्थः ॥ २९ ॥ नचैतावेतेति ॥ तथाचनकर्मपक्षपातोयुक्तइतिभावः
 ॥ अपहस्तिनमिनि ॥ स्मृतः स्वतः सर्वज्ञभगवत्प्रत्यक्षमूलत्वेनश्रुत्यनपेक्षणादितिभावः ॥ ॐ श्रुत्यादिवलीय-
 स्त्वाचनचाधः ॐ ॥ ज्ञानस्यमोक्षहेतुत्वोक्तौनवाधः नोक्तस्मृतिचाधः कुतः श्रुत्यावलीयस्त्वात् तथाप्रतिपादकानांश्रु-
 तिलिङ्गयुक्तिस्मृतीनां बलवन्त्वादित्यर्थः ॥ असंभिन्नानि ॥ अमिश्रत्यर्थः कृतशब्दार्थउत्पत्तीत्यादि अकृतइत्यस्य
 नित्यपुरुषार्थेति ॥ युक्तिमत्त्वेनेति ॥ कर्मणोर्वचकत्वरूपयुक्तिमत्त्वेनेत्यर्थः ॥ अतिशयार्थेति ॥ नतुमोक्षार्थः
 येनज्ञानकर्मसमुच्चयमाध्यत्ममोक्षस्येतिभावः ॥ ३० ॥ उक्तेति ॥ द्वितीयपादोक्तमकीत्यर्थः ॥ नचैवमिति ।

तन्माध्यज्ञानस्यगणितप्रमाणं नैवतिष्ठेति निश्चयः ॥ तदन्वयव्यतिरेकेति ॥ प्रमितेः प्रमाणफलत्वादिति भावः । द्वेष-
नध्यानभावश्च भवेत्पिननस्यज्ञानहेतुत्वमित्यत आह ॥ स्मर्यते खाल्विति ॥ चैद्यः शिशुपालः उक्तविधैव निश्चयार्णा-
दित्यत्र तथा च चैद्यादीनां द्वेषपूर्वकध्यानज्ञानमुत्पन्नमित्यत्र श्यमंगीकार्यमिति भावः ॥ ॐ अनुबन्धादिभ्यः ॐ ॥
ब्रह्मज्ञानमनुबन्धादिभ्यः भक्त्यादिभ्यो भवतीत्यर्थः । प्रसादस्येत्यस्य पूर्वोपपत्तेर्यत्र च संबन्धः ॥ तद्विनेति ॥ भक्तिवि-
ना अङ्गरनरं तथाभ्यां चित्तवृत्त्यनुपपत्तेरित्यर्थः ॥ स्वभावभक्तेति ॥ पूतनाकंसनरकशिशुपालादिषु द्विधा जीवाः संतोऽ-
सं नश्चेति दशमतात्पर्योक्तेरिति भावः । अभिधानं सप्तमतात्पर्योक्तं ॥ अभिव्यक्तिरिति ॥ विद्यमानस्य पुनर्भावना-
योगादिति भावः । तस्मादित्यादेरावृत्तिमन्वाह ॥ अभिव्यक्तेरिति ॥ ३१ ॥ अविशेषितेति ॥ दर्शनेता-
रुत्तम्यानुक्तेरिति भावः ॥ भक्त्येत्येति ॥ अहंयावान्यश्चास्मितांत्रं मां भक्त्या सम्यग्जानाति तदनंतरं समुत्थेन ज्ञानेन
मां प्रपद्यत इत्यर्थः । उक्तं यावत् धिकारमित्यत्र ॥ ॐ प्रज्ञांतरपृथक् वदष्टिश्च तदुक्तं ॐ ॥ प्रज्ञांतरस्य ध्यान-
स्य पृथक् तत्त्वज्ञानात् तत्त्ववदष्टिज्ञानं च पृथक् कृतानां तदुक्तं ॥ तत्र न तारतम्यमंतर्दृष्टय इति श्रुतावुक्तमित्यर्थः । ननु भाष्ये
उपासनानामध्यानं विवक्षितं तस्यैवापरोक्षज्ञानसाधनत्वात् ध्यानं न ज्ञानं किंतु मानसी क्रिया तथा च प्रज्ञांतरस्य ज्ञा-
नविशेषपरत्वं क्रयमुपासनापदनं तद्व्याख्यानमित्यत आह ॥ अविच्छिन्नेति ॥ तथा च ध्यानं मानसी क्रिया तथा-
त्वेनोद्विगमनो निष्ठिक्रियाया अप्यनोद्विगमेनापरोक्षावभासविरोधात् क्रियाया रूपरहितत्वेन ध्याने रूपवभासविरोधाच्चेति-
भावः । ननु न ध्यानस्य परोक्षज्ञानरूपत्वं कुर्युक्तं तस्य मानसत्वेनापरोक्षत्वात् नैरंतर्यमनोवृत्तेरध्यानमित्युच्यते बुधै-
रिति स्मृतेः श्रवणदर्शनादिजनितमानसत्वासनामस्य वस्तुनोपमानसावलोकनं ध्यानमित्यंगीकारादिति सुधोक्तेश्च । तस्य लिंग-

शब्दजन्यत्वाच्चेति चेत् सत्यं ध्यानस्य वासनामयमूर्तिविषयकत्वेनापरोक्षरूपत्वेऽपि परमात्मस्वरूपविषये अपरोक्षरूपत्वा-
योगेन ज्ञातः परमाणुरित्यादि वदुः पनीतभानाभ्युपगमेनोपनायकागमजन्यज्ञानस्य परोक्षत्वेन ध्यानेऽपि परोक्षत्वव्यवहार इत्यदो-
षः । न च तस्य भगवद्विषयकत्वमेवेति वाच्यं । तथात्वेनैष फल्यप्रसंगात् ॥ कर्षकाणां मिति ॥ विषयसाधनवतामपि कृषीवि-
हानां समानफलत्वदर्शनादिति भावः । विशेषबलात् विशेषवाक्यबलात् ॥ हिरण्यगर्भेति ॥ तस्यापिश्रुत्युक्तं यावत्त्वबोधोऽयं
॥ ३२ ॥ उक्तेति ॥ स्थानतोपीत्युक्तं सर्वरूपा विशेषेत्यर्थः ॥ अं न समान्यादप्युपलब्धैर्मृत्युवद्वाहिलोकापत्तिः ॐ ॥
उपलब्धैः सर्वरूपविषयज्ञानस्य सामान्यात् समानत्वात् यत्किंचि ज्ञानरूपेण मुक्तिरिति न किंतुरूपविशेषदर्शनेनैव कथं मृत्युवत्
यथामूर्तित्वसाम्यं पिभृतिविशेषादेव साक्षस्तथा रूपान्तरज्ञानस्यैव फलयायोगात् तेन यत्फलं भवति स वस्तुक्तिरित्यत उक्तं ॥ न-
हीति ॥ तत्फलं महारादिलोकानामापत्तिः प्राप्तिः न हि सामुक्तिरित्यर्थः ॥ दर्शनेन विकल्पादिभिः ॥ किंचिन्मूर्तिदर्शनेन मुक्ति-
हेतुः किंचिन्नोति यथा विकल्पः तथा विविदर्शनेनैव विकल्पः चिन्नेति विकल्पः स्यादित्यर्थः । अत्रोक्तो विविदर्शनेन
यमोनसर्वेषां किंतु ये विविदर्शनेन योग्याक्रय्यादयस्तैषां मेव सर्वेषां विविदर्शनायोग्यत्वात् यथोक्तमुपासात्र विध्यादाश्रि-
तत्वादिति कृषयोनः प्रकाशादिति श्रुतं अन्यथा दृष्ट्येव ब्रह्मवताराणामिति प्रागुक्तविरोधान् यत्तु येषां विहिरुपासनं न मोक्षस्ते-
षामपि दृष्टुं यमानं किंचिन्कायमेव विबुद्धदृष्टारण्यकभाष्यं तदप्यवतारादिदृष्टिविशेषाथमेवांतरूपास्त्यावश्यकत्वपरं अतएव
दृष्ट्येव ब्रह्मवताराणामित्यत्राजमेत्युक्तं तथोक्तं काठकभाष्ये प्रादुर्भावानुते विष्णुमिद्विगतेन वदयति प्रादुर्भावानपि यदा ज्ञान
दृष्ट्येव वदयति तदं वदुच्यते योगीनि ॥ ३३ ॥ स्वानंद्यनिरासादिति ॥ भगवत्प्रसादाद्वारकत्वनिरासादित्यर्थः
॥ अव्यक्तत्वाभावेति ॥ भक्तिसामर्थ्येन वद्वत्त्वादिति भावः ॥ ॐ परेण च शब्दस्य ताद्विध्यं भूयस्त्वत्त्वबुद्धं

धः ॐ ॥ ज्ञानपरेणचपरमात्मनैवभवति नभक्त्या नहिभक्तिरेवतच्छ्रुतेःकागतिरित्यतउक्तं ॥ शब्दस्वताद्विध्यमि
 नि ॥ शब्दस्याक्तश्रुतेरन्ताद्विव्यंतुभक्तिहेतुत्वप्रतिपादकत्वं भक्तेःकरणत्वादुपपन्नं । साधनांतरत्यागेनभक्तेरेवोक्तिःकु
 तइत्यतउक्तं ॥ भूयस्स्वादनुबोधनि ॥ अनुबोधस्तुभक्तिस्फुरणेषुभूयस्स्वात्प्रधानत्वादुक्तइत्यर्थः ॥ सेवेत्य
 आर्पयति ॥ साधनानांराण्यनुबन्धाकिंविशिष्यभक्तिरेवकरणत्वेनोच्यतइत्यतः सेवेत्युक्तमितिपूर्वसंगतिरित्यर्थः । त-
 नैवैवमुच्येनचन्यदित्यर्थः ॥ ३४ ॥ अंशिवत्तर्भवेति ॥ अंशिमार्गेणगंतृत्वादित्यर्थः । अन्यथा अभेदे
 । ॐ एकआत्मनःशरीरेभावात् ॐ ॥ अंशोजुनः अंशिनैर्द्रव्यैः अभिवन्नएव कुतः आत्मनोशिनःकर्मनिमित्तशरीरे आ-
 यनोशस्यभावात्पन्वादित्यर्थः ॥ अक्षुतेनि ॥ अंशस्याकृतकर्मभोगापत्तिरंशिनःकृतकर्मनाशादित्यर्थः । ननुनांशि
 त्वानिपिनैवगरेदोनि किंतु स्वकर्मनिमित्तमेवत्वग्रहाह ॥ नचांशस्येति ॥ एतच्छरीरसंबन्धात्पूर्वमर्जुनस्येदृशरीरं
 एतादृशमपिपादकत्वरितिंराभादादिनिभावः । नहिमान्नुकर्मेत्याह ॥ नचेति ॥ अपवर्गेति ॥ शरीरसंसर्गस्यक-
 र्माभिर्नन्येयावत्कर्मनोशिनमवधैवध्वंसरूपोभाक्षउपपद्यते कर्मानियतत्वेवतस्यानागतुक्तेनकदाप्यनपायादुक्तमोक्षा-
 पावममंगइत्यर्थः ॥ ॐ व्यतिरेकस्तद्भावविविच्यन्नानृपलब्धिवत् ॐ ॥ उपलब्धिवत् ज्ञानभेदवत् अंशा
 ऽनवगर्गव्यतिरेकोभेदाननृनव कुतः तद्वानभाविन्वात् तस्यांशिनोभावोपासेनांशस्यभावित्वात्तत्फलभोक्तृत्वा
 दित्यर्थः । तदभावेऽप्युच्यतेग्रहाह ॥ अंशगनज्ञानादिरिति ॥ सर्वस्येत्यर्थः अभेदशस्यांशिगतसर्वानुमंथानंकथामि
 चतआह ॥ अंशिगतस्येति ॥ ३५ ॥ उक्तेनियावदधिकारमित्येवेत्यर्थः ॥ ॐ अंगावबत्थास्तुनशात्वासु
 द्विप्रतिवेदं ॐ ॥ अंगावबत्थाअंगैरग्रथानैर्ब्रह्मादिभिरवबत्थाःसंबन्धान्निद्विषयाइतियावत् । उपास्त्यादयःकार्याएव उ

पसंहारचतुर्विधोऽस्ति सकः प्रतिवेद्याः शाखाः तासूक्तमुक्तमगुणजातनीचेनोपासनं कर्तव्यमित्यर्थः । वेदसिद्ध्यतिवेदा-
दिशास्त्रे ॥ ॐ मंत्रादिवद्भाविरोधः ॐ ॥ नीचगुणानामुत्तमरूपसंहारेऽविरोधः कथं मंत्रादिवत् । यथामंत्रादेः सू-
क्तादेरधमपरस्यात्तमविषयत्वेऽव्ययनंत्येत्यर्थः ॥ तेषु तद्गुणत्वादिति ॥ उत्तमानानीचगुणत्वादित्यर्थः । उत्त-
मानांतत्वातिपाद्यत्वादित्यत्र ऋभाष्यसम्मतिमाह ॥ उक्तंचेति ॥ स्वयंसाक्षाद्भवता तन्नारायणे अत्र श्रियां विशेषेण
श्रद्धेनेदेवताज्ञेयाइत्यर्थः । ननु पसंहतिस्तु फलातिशयार्थसर्वैः कार्या भवेत् अन्यथानत्वितियोजनाया मुपासकानां मध्ये-
पे फलार्थिनस्त एव पुरुषा विशेषालब्ध्याः पुनः किमुच्यते पुरुषाणां विशेषादिति तत्राह ॥ पुरुषा विशेष इति ॥ नन्वेवं स-
गुत्तमाधिकारिभिः कर्तव्यान्यनैर्न कर्तव्येति विकल्पार्थं प्राप्या न्येषां सर्वान्मनोपसंहारनिषेधः स्यात् तथा च फलातिशयार्थसर्वै-
रुपास्तिः कर्तव्येति प्रागुक्तविरोधः स्यादित्यत आह ॥ फलविशेषस्तेषामेवेति ॥ तथा चोपसंहतिरित्युत्तरार्धे स-
कार्येत्यस्या बुद्धृत्तिर्नास्तीति भावः । ननु पसंहतिः फलातिशयार्थं कर्तव्या अन्यथा फलाभावेन कर्तव्येति पुरुषविशेषैरुत्तमा-
धिकारिभिः कर्तव्या अन्येन कर्तव्या इति च पक्षद्वयाभावात्कथं पुरुषाणां विशेषादित्युक्तविकल्प इत्यत आह ॥ उपासकप्र-
तिपत्ताविति ॥ पुरुषविशेषादित्यनेन रामाधिकारिरूपोपासकप्रतिपत्तौ तैरुत्तमाधिकारिभिः फलातिशयापेक्षया कर्त-
व्या अन्यथानकतव्यत्पुसंहतिरूपसाधन एवायं विकल्पो न तु पुरुषविशेषकर्तव्यान्यनैर्न कर्तव्य इत्युपासकेषु विकल्प उच्यत इ-
त्यर्थः ॥ ३६ ॥ अन्यथेति ॥ पूर्णत्वस्यानुपास्यत्वे आनंदादीनामपूर्णत्वेनोपासनाप्राप्तौ लौकिकतयोपासनमसंगा-
दित्यर्थः । तथा च कार्याख्यानादपूर्वमित्युक्तलौकिकत्वानुपपत्तिरिति भावः । ततः किमित्यत आह ॥ सर्वोपास्योऽनेति ॥
संभूत्याद्याविशेषेषु पितृनो न सर्वोपास्यत्वमत आह ॥ वैयर्थ्यादिति ॥ तदेव व्यनक्ति ॥ आनंदादिकं हीति ॥ ननु भूतत्व

स्यापीष्टत्वेन तदुपासनमपि सार्थकमेवेत्यत आह ॥ नहीति ॥ ॐ भूम्नः क्रतुवज्जायस्त्वं तथा च दर्शयति ॐ ॥ भूम्नः भूमगुणस्य सर्वगुणेषु जायस्त्वं प्राधान्यं कथं क्रतुवत् यथा दीक्षाद्यङ्गकलापस्य विश्वजिदादिसर्वयोगेष्वनुष्ठानानुष्ठान फले हेतुत्वेन प्राधान्यं तथा तद्वद्भूमगुणस्य सर्वगुणानुभूतत्वेन फले हेतुत्वं कुत इत्यत उक्तं ॥ तथा च दर्शयतीति ॥ चयस्मा भूमेव देव इति श्रुतिः तथा उक्तार्थदर्शयत्यत इत्यर्थः । यद्यपि क्रतुशब्दो दीक्षाद्यङ्गविशिष्टागवाचकत्वेन मीमांसकप्रकरणसिद्धः तथाप्यत्र तदङ्गकलापमात्रपरो ब्राह्मः सहभावेन तद्विशेषणत्वेन ॥ ३७ ॥ उक्तेति यावदधिकारमित्युक्तफलतारम्यमित्यर्थः ॥ भूमेव त्वइति ॥ नहि विभूनां देशतः पूर्णत्वे विशेषोऽस्तीति भावः सत्यपि विशेषेऽनुपपत्तिमाह ॥ नहीति ॥ ॥ मिथ्येति ॥ भगवदानंदो किंचित्पूर्णत्वाभावादिति भावः ॥ ॐ नानाशब्दादिभेदात् ॐ ॥ भूमेव त्वं नाना तारतम्येन वदनीयेत कुतः शब्दादिप्रमाणान्भेदात् तारतम्येन ज्ञानजनकत्वस्वभाव्यादित्यर्थः । ननु प्रत्यक्षस्य सर्वप्रमाणोपजीव्यत्वेन प्राधान्यात् तद्वद्भूमगुणस्य शब्दयो रित्युक्तरीत्या कारणेषु शब्दस्य प्राधान्यात् तदादित्येन ग्रहणं गृहीतुं तद्वद्भूतानां तत्प्रत्यक्षगुणवत्त्वनुमानग्रहणं किं निमित्तमित्यत आह ॥ तत्त्वनिर्णयइति ॥ ननु प्रमाणान्यप्यविद्यमानां विषयदर्शयितुं शक्यानां नश्यपरिहरति ॥ न चेत्येति ॥ वर्षापेक्षया वासराणां बहुत्वादिति भावः ॥ अनापि निति ॥ घटकपादीनां जलपूर्णत्वे विशेषदर्शनादिति भावः । ननु कृतमत्र मिथ्योपासनमसंग इति तत्राह ॥ अन्यनिर्देशादिति ॥ एतावदेव नाधिकमित्यपि निषेधादिति भावः ॥ ३८ ॥ अविद्योपासनस्येति ॥ विबातिरित्युक्तस्योपासनस्येत्यर्थः ॥ तापनीयेति ॥ तस्यान्यरूपोपास्तिप्रतिपादकत्वादिति भावः ॥ अन्यथेति ॥ अविद्यापासनस्य मोक्षहेतुत्वं न सामान्यादप्युपलब्धेर्मेतु रित्यत्रोक्तविवातिरित्यतः दर्शनस्य मोक्षसाधनत्वं नास्तीत्येतद्व्याहन्येत्ये

त्यर्थः ॥ मुमुक्षुत्वादिति ॥ तथाचमक्षेतरफलेविरक्तस्यफलांतरापेक्षयातत्करणमितिभावः ॥ विघ्नायेति ॥
 अर्बिबोपासनंभवतीतिशेषः ॥ ॐ विकल्पोविशिष्टफलत्वात् ॐ ॥ अर्बिबोपासनस्यविकल्पोविविध-
 कलोऽनियमइतियावत् कुतःविशिष्टफलत्वात् विलक्षणफलकत्वादित्यर्थः ॥ उक्तदोषद्वयेति ॥ उक्तहे-
 तुद्वयेनक्रमेणविघ्नकारित्वमुक्ष्वनपेक्षितत्वयोर्निरासादितिभावः । नृसिंहादितोन्यदितिभ्रमंनिवारयति ॥ नृसिं-
 हादिकमिति ॥ तथाचयोग्योपासनादन्यनृसिंहादिकमित्यन्वयइतिभावः ॥ ३९ ॥ अनुपपत्तीति ॥
 रागविरागयोर्विरोधादितिभावः ॥ तेनचेति ॥ आचार्यायदत्तधनेत्यर्थः ॥ ४० काम्यास्तुयथाकामंसमुच्चिये-
 रत्नवापूर्वहेत्वभावात् ॐ ॥ काम्याधनादिसाधनेशगुणास्तुयथाकामंवितादीछानुसारेणसमुच्चियेरनुपसंहार्याः
 मुमुक्षुभिर्नवा कुतः पूर्वहेत्वभावात् मोक्षेच्छातःपूर्वविद्यमानोयोहेतुःवितादिकामाख्यःतेषांतदभावादित्यर्थः । ननुकाम्या
 ख्यहेत्वभावेपिनृसिंहाद्युपासनस्यफलतरार्थीक्रियमाणत्वेनव्यभिचारइत्यतआह ॥ प्रबलेति ॥ दुरितादिप्रतिबंधक
 विलक्षणप्रबलहेत्वभावदित्यर्थः । नन्वथादेज्ञानहेतुत्वस्यैवकाम्योपासनेप्रबलहेतुत्वात्कथंप्रबलहेत्वभावइत्यतआह ॥ न-
 हीति ॥ तथाचान्वयव्यतिरेकव्यभिचारान्नतस्यज्ञानहेतुत्वमितिभावः । स्मृतौयस्यस्यतस्यतस्येत्यतच्छब्दसंबन्धप्रतीति
 निवारयन् तांथावद्वाच्ये ॥ यस्ययस्येत्यादिना ॥ मुमुक्षूणांनवत्युत्तरवाक्याद्बुरोधेनामुमुक्षुभिरित्यध्याहारः ॥ ४० ॥
 तद्विघ्नाचक्षोःसूर्योऽजायंतत्यादिका ॥ उक्तव्याघ्रातादिति ॥ आनंदादयःप्रधानस्येतिसर्वैश्चतुर्गुणमात्रस्योपास्यत्वो
 क्त्यातद्विरोधादित्यर्थः ॥ चोदनाद्यविशेषादिति ॥ तत्रस्वाध्यायोध्यतव्यइत्यत्राधिकारिविशेषकलकाभावेनविशेषे
 वाधिकारिकत्वाभावस्योक्तत्वादितिभावः ॥ ॐ अंगेषुगुण्यथाश्रयभावः ॐ ॥ अंगेषु भगवदवयवेषु सूर्यादीनामाश्र

यभावः आश्रयत्वेयथोक्तं तथोपासनं कार्यमित्यर्थः । ननु चक्षोः सूर्यो अजायतेति श्रुतौ सूर्यादीनां भगवच्चक्षुरादिजन्यत्वेमवोच्यते ननु चक्षुराद्याश्रयत्वं अतः कथं चक्षोः सूर्यो अजायतेत्यादिना परमेश्वराणां श्रयत्वमुक्तमित्यत आह ॥ यत्रेति ॥ ॐ शिष्टेऽत्र ॐ ॥ यस्मिन्निति श्रुतावांगदेवतोपासनाकर्तव्यस्य सिद्धेः विधानाच्च तत्कार्यमित्यर्थः ॥ ॐ समाहाराच्च ॐ ॥ अगैः परावेहीति श्रुतौ तादृशगुणानां समाहारात् उपसंहारफलवचनादेवाधिकारिकत्वं निश्चय इत्यर्थः ॥ मयुर्विद्यायामेवेति ॥ अनौत्रा आदित्यो देवमध्वित्यादिमधुविद्यायां वसूनामेवैकोभूत्वेत्याद्युक्तफलपर्यालोचनाया वस्वादपि पदयोग्यानां तदर्थिनामेव अधिकारित्वकल्पनवदित्यर्थः ॥ ध्यायेदिति ॥ परस्वांगेष्वांगदेवताध्यायेत्थियस्मान्नेन मुक्तौ देवानां विशिष्टतद्गतां श्रितत्वादयोऽसाधारणगुणा भवन्तीत्यर्थः । नन्वत्रफलविशेषस्यैवाधिकारिविशेषकस्य कर्त्तव्येन विवक्षितत्वात्फलश्रुतेरित्येव मन्त्रभाष्येनैवैकव्यं । तत्कथं समाहारग्रहणमित्यत आह ॥ अत्रेति ॥ अस्यैव चोपासने रूम्मेति सूत्रेण यथोप्तेत्यस्योपमपदोपतश्चुति सूत्रकत्वं नैवेत्यर्थः ॥ ॐ गुणसाधारण्यश्रुतेऽत्र ॐ ॥ भगवद्गुणानां साधारण्यस्यापास्यत्वेन साम्यसर्वगुणानामुपास्यत्वस्येत्येति यावत् श्रुतः साधारण्यादित्यत्र श्रवणादित्यर्थः ॥ ४१ ॥ ननु पासनं न कर्तव्यमिति पूर्वपक्षिते कथं नैवेत्यकर्तव्यतामिति पादकमूत्रेण सित्यात इत्यत उक्तं ॥ गूढाभिसंधिर्नानि ॥ उत्तमाधिकारिव्यनिरिक्तैरित्यधिकारिविशेषनिर्देशाभावादभिसंधेर्गूढत्वमिति ज्ञातव्यं ॥ ॐ न दानं तत्सह नावश्रुतेः ॐ ॥ अंगाश्रितदेवोपासनं नवाकार्यं कुतः अतस्महभावश्रुतेः तेन सर्वशास्त्रागतोपासनेन सह भावस्य सहत्वस्य श्रुतेरश्रवणादित्यर्थः । आशयस्तथाप्यति ॥ अयमभिसंधिरिति ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ सत्यो ज्ञान इति श्रुतौ देवस्तथोपासनं कार्यं नान्यैरित्यस्य दर्शनाच्चैवमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजयां शर्कराश्रीनिवासविरचितायां नृनीयाध्यायस्य नृनीयः पादः ॥

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ उक्तमिति ॥ विधैवतुनिर्धारणादित्यत्रेत्यर्थः ॥ सामर्थ्यमिति ॥ स्वर्गापवर्गाद्यशेष-
रूपार्थसाधनत्वादिरूपमित्यर्थः । तथाचकारणनिरूपणानंतरं कार्यनिरूपणादनंतरं संगतिरिति भावः ॥ निरवधार-
णेति ॥ विधैवतुनिर्धारणादित्यत्र ज्ञानस्यैव मुक्तिसाधनत्वोक्तावपि मुक्तिमात्रसाधनत्वस्यानुक्तत्वादिति भावः ॥ न स्या-
दिति ॥ पुरुषैरर्थस्यैव पुरुषार्थत्वादिति भावः ॥ ॐ पुरुषार्थोक्तः शब्दादिति वादरायणाचार्यो मन्यत इत्यर्थः
रर्थः अपेक्ष्यः सर्वोपि अतः ज्ञानादेव भवति कुतः शब्दात् ग्रंथलोकमिति श्रुतेरिति वादरायणाचार्यो मन्यत इत्यर्थः
॥ सौभरीति ॥ तेन युगपत्पंचाशद्देहग्रहणेन तावत्संख्याकस्त्रीभिः क्रीडनादिति भावः ॥ कर्दमेति ॥ ॐ शेषत्वा-
त्पुरुषार्थवादो यथान्येष्विव तिति जैमिनिः ॐ ॥ पुरुषार्थवादः ज्ञानादेवाशेषपुरुषार्थो भवतीत्युक्तिः शेषत्वात् ज्ञानस्य क-
र्मोपकारकत्वात् कथं यथान्येषु धनादिषु कर्मोपकारकत्वेन पुरुषार्थवादस्तथेति जैमिनिराचार्यो मन्यत इत्यर्थः ॥ प्राधा-
न्यदर्शनादिति ॥ ज्ञानादेव स्वर्गइति निर्देशबलादिति भावः । ननु धनादेर्यज्ञादिकर्मजनकत्वेन भवतु तच्छेषत्वं ज्ञानस्या-
ज्ञानिनामपि यज्ञादिदर्शनेन कर्मणस्तदजन्यत्वादित्यत आह ॥ अत्र ज्ञानस्येति ॥ स्वरूपोपकारकस्यैव फलोपकारकस्या-
पि प्रयाजादेः शेषत्वदर्शनादिति भावः ॥ ॐ आचारदर्शनाच्च ॐ ॥ यज्ञेनेति श्रुतादेवानाधारास्य कर्मानुष्ठानदर्शनाच्च
ज्ञानस्य कर्मशेषत्वमित्यर्थः ॥ ॐ तच्छुक्तेः ॐ ॥ तस्य कर्मप्रतिज्ञानशेषत्वस्य श्रुतेर्यदेवेति श्रवणात्तस्य तच्छेषत्वमेवेत्यर्थः ॥ ॐ स्व-
मन्वारं भणत् ॐ ॥ कर्मैव देहमिति श्रुतादिहादेः सर्वस्य कर्मणवसं प्राधान्येन अन्वारं भणानुत्पादं नोक्तेः कर्मण एव प्रा-
धान्यमित्यर्थः ॥ सिद्धमिति ॥ तेन कर्मणा ज्ञानशेषतया पुरुषार्थैर्हेतुत्वांगिकारादिति भावः ॥ फलाभावादिति ॥
तथाच न तत्र त्रिशयाधायकत्वमिति भावः ॥ ॐ तद्वर्तोषिधानात् ॐ ॥ ज्ञानी चेति श्रुतौ च दूतः ज्ञानवतः कर्मविधाना-

बलीलात्वमित्यर्थः ॥ ॐ नियमाश्च ॐ ॥ कुर्वन्नेवेति श्रुतौ ज्ञानिनोपिकर्मणो नियमात् नियमकथनात् अकरणे प्रत्यवाय
 प्रापेरिति यावत् नलीलायात्रत्वमित्यर्थः ॥ नालिप्यत इति नास्तीति ॥ लिप्यत एवेत्यर्थः । इदं न चिकेत संप्रतियमवा
 क्यं न चैवं तदधिगम उत्तरपूर्वार्थयो रश्लेषविनाशो इति ज्ञानिनः कर्माश्लेषस्य वक्ष्यमाणत्वात् द्विरोध इति वाच्यं । भिन्नविषय-
 त्वात् अत्र नर इति मनुष्याद्युक्तः वक्ष्यति चैतत्स्पष्टं चतुर्थार्थधिकरणे ॥ ॐ अधिकोपदेशात् सुबादरायणस्यैवं तद-
 र्शनात् ॐ ॥ बादरायणस्य मतमेवं प्राधान्येन ज्ञानस्य गुरुपार्थहेतुत्वं न चैवमाचारादिर्वैयर्थ्यं कुतः अधिकोपदेशात् ज्ञा
 नाजिते फलेऽधिकस्य कर्माधीनातिशयस्य यथायेति श्रुतत्वात् युधिष्ठिरादर्देशनात् तादृशातिशयोपलभाच्चेत्यर्थः ॥ किं
 न स्यादिति ॥ फलोपकारोपेक्षया स्वरूपोपकारस्य नायस्त्वादिति भावः ॥ ॐ तुल्यं तु दर्शनं ॐ ॥ कर्मकृता वकृता-
 च ज्ञानिनां दर्शनं स्मरन्तुल्यं समेत्यर्थः ॥ ज्ञाने विशेषः स्यादिति ॥ न चास्ति ज्ञाने विशेष इति भावः । कुतो नास्तीत्यत
 आह ॥ एतच्चेति ॥ कामकारेण चैक इत्यत्रेत्यर्थः ॥ प्रामाण्येति ॥ मुनिमतस्य तद्विरोधादिति भावः ॥ अनेनेति ॥
 भगवन्मतमुनिमतयोरविरोधप्रतिपादकस्मृतिविरोधनेत्यर्थः । मोक्षहेतुत्वे वैचित्र्याभावादाह ॥ विषयांतर इति ॥
 ॥ अतः कथमिति ॥ आकाशेनामपेक्षसम्बन्धनिमित्तानां विलक्षणे व्यासमते प्रवेशायोगादिति भावः ॥ निखिलमिति ॥
 तथा च नोक्तमतविशेषेऽन्यमतप्रवेश उच्यते । किंतु बुद्धिस्थे सायान्यमत एवेति भावः । नन्वाकाशस्य दर्शनाभावात् कथमनंता-
 काशत्वस्य अत्रित्युक्तमित्यत आह ॥ आनंतकाशाच्चदिति ॥ व्यत्यासः व्यतिरेकः प्रसिद्धोन्वयः अभूतो यथा मग्नं
 मगनाकारमित्यादि ॥ तदन्यविषयमिति ॥ कर्मसाध्यै सर्वत्र दृष्टफलज्ञानस्य विशेषत्वमिति मतं । अदृष्टमेवेत्युक्तमुनिमते हि
 दृष्टेर्ज्ञानस्योपयोगो नास्त्येव दृष्टफलमात्रे ज्ञानस्य कर्मशेषतया उपयोगोऽस्तीत्यभिमतं । स्वर्गादयः कर्मणैवेत्युक्तमुनिमते तु स्व-

गौदेनश्वरफलज्ञानस्योपयोगोनास्त्येवेत्यभिमतं । अत्राद्ये मनुष्योत्तमविषये उत्तरद्वयं मध्यमाधममनुष्यविषये । यथोक्तसुधायां । मानुषाअप्युत्तममध्यमाधमभेदभिन्नायायोग्यविचित्रमतविषयाभवंत्येवेति अतएवभिन्नविषयत्वादेवगतिरुक्तेति अधिकोपदेशादित्यनेनेत्यर्थः ॥ प्रतिबंधकृति ॥ तैरपिकमकृत्वप्रतिबंधकस्यनिरसनयित्वादिति भावः ॥ १ ॥ सर्वेषुविशेषत्रयक्रमोपादयति ॥ तत्रेत्यादिना ॥ पुरुषार्थत्वात्पुरुषैर्यत्वात् एवंचएवमपि ननुभाष्येलाघवायाधिकारइतिवक्तव्ये अधिकारितेति किमर्थमुक्तमित्यतआह ॥ वक्ष्यमाणेति ॥ ३० असावन्निकी ३० ॥ ज्ञानाधिकारः केषांचिदस्ति केषांचि-
ज्ञानाधिकारिता असावन्निकीनसर्वजननेष्ट्यर्थः ॥ ३० विभागः शतवत् ३० ॥ ज्ञानाधिकारः केषांचिदस्ति केषांचि-
ज्ञास्तीतिविभागः व्यक्त्वाशतवत् यथाज्ञाधिकशतदेवानांसोपपादाधिकारो नान्येषामितिव्यवस्थातथेत्यर्थः ॥ ३० अध्य-
यनमात्रवत्तः ३० ॥ मात्रशब्दः कात्स्न्ये कात्स्न्येऽध्ययनत्रतोधिकारितेत्यर्थः ॥ अर्धसिद्धमिति ॥ तत्रसतोमतइत्ये-
वोक्तं नतुत्रदोक्तब्रह्मज्ञानार्थमध्ययनकर्तव्यमिति विधिर्स्तीतिभावः ॥ २ ॥ संपूर्णस्य उत्तमस्य अवचस्यनीचस्येत्यर्थः
॥ ३० नाविशेषात् ३० ॥ अविशेषाद्विशेषतारतम्यं विनाज्ञानाधिकारितान कुतः अविशेषात् ज्ञानस्याप्यविशेषप्रसंगा-
दित्यर्थः ॥ ३ ॥ तुल्यंतिविति ॥ तत्रकर्मकरणकरणोर्ज्ञानस्यतुल्यत्वोक्तिरित्यर्थः । आद्यब्राह्मणशब्दार्थोब्रह्मप्राप्ति-
योग्यइति षोडशमित्यस्यागमजन्यज्ञानमिति निर्विद्येत्यस्यलब्धेति विद्वल्लाभइतिधातोः बाल्यमित्यस्ययुक्ति-
जज्ञानमिति तिष्ठसेदित्यायादयेदिति मुनिरित्यस्य ध्यानीभवतीति अमौनशब्दार्थः अपरोक्षज्ञानमिति ब्राह्मण-
शब्दार्थोजीवन्मुक्तइति ईदृशः विशिष्टः तदेववदनक्ति ॥ नहीत्यादिना ॥ मोक्षश्चज्ञानिनांनिश्चितएवेतिभावः ।
ननुनमोक्षातिरिक्ताविशायितफलार्थसत्प्रवृत्तिः किंतुमोक्षार्थमेव सत्प्रवृत्त्यभावेज्ञानेनमोक्षस्यैवाजननादित्यतआह ॥ न-

च्यसमुच्चयेति ॥ विधैवतुनिर्धारणादित्यत्रसमुच्चयवादस्यदूषितत्वादितिभावः ॥ नार्पिति ॥ तथात्वेऽनियमःसर्वेषा-
 मित्युक्तज्ञानिनांक्षानियमविरोधइतिभावः ॥ आद्याधिकरणोक्तमिति ॥ ज्ञानस्यसर्वपुरुषार्थसाधनत्वख्यमाहा-
 त्म्यमित्यर्थः ॥ ॐ स्तुनयेनुमनिर्या ॐ ॥ सन्नाह्नगइतिश्रुत्युक्तयेष्टाचरणंस्तुतयेज्ञानिस्तुत्यर्थं अनुमतिरनुज्ञामात्रं
 वा नविधिरित्यर्थः उत्तरमाह ॥ नयेति ॥ ॐ कामकारेणचैक ॐ ॥ ज्ञानिनःकामकारेणयथेष्टाचारेणापिमोक्षमेकं
 शास्त्रिनःकामकारादित्येवंतीत्यर्थः ॥ ॐ उपमदंच ॐ ॥ ज्ञानेनकिंचिदुक्तस्यप्राग्बन्धकर्मणउपमदंफलहस्तंचैकपठं-
 तीत्यर्थः ॥ नवैजनहति ॥ हेअंग सुहृदसंव्यपरोक्षज्ञानीजनोऽन्यवदज्ञानियत् संसृतिप्रारब्धकर्मफलरूपांजातुकदाचि-
 त्कथंचनेकनापिमकारेणनान्नजेदित्यर्थः । ननुश्रवणादेरेवापरोक्षज्ञानसाधनत्वेनकथमुच्चार्याभिपस्येदित्युक्तमात्राह ॥ अव-
 पाद्युपलक्षणाधिति ॥ ननुव्याहृदिशिंदवादिसर्वापरोक्षज्ञानिनांप्राग्बन्धस्योपमदोस्त्येवतत्कथमंतरिममित्येवोक्तिरित्यत
 आह ॥ अंतरिरिति ॥ हृदयस्यतिशेषोक्तिः ॥ ॐ ऊर्ध्वरेतःसुचशब्देहि ॐ ॥ शब्देयइममितिश्रुतौ ऊर्ध्वरेतस्सुवे
 राग्यादिगुणवत्स्वेवज्ञानोपदेशोहिहयस्माद्विहितस्तस्मात्कामचारेणनज्ञानप्राप्तिरित्यर्थः । ननुयइममितिश्रुतावध्यात्कामचा-
 रणांश्रवणादिपरोक्षज्ञानाधिकाराभावोऽलभ्यते । तत्कथमपरोक्षज्ञाने तेषामधिकाराभावप्रतिपादनायेयंश्रुतिरुक्तेत्यत-
 आह ॥ अपरोक्षज्ञानस्येति ॥ श्रवणादिरूपपरोक्षज्ञानंतेषामधिकाराभावेऽप्युतरांतज्जन्यापरोक्षज्ञानेधिकारो-
 नास्तीतिभावः ॥ ॐ परामर्शजैमिनिरचोदनाचापवदितिहि ॐ ॥ केनस्यादितिश्रुतिः प्रातरुन्यायेत्यादिश्रुत्यु-
 क्तसदाचारस्यपरामर्शकृत्वातत्रस्वेच्छयावर्तनंप्रतिपादयति नत्वसदाचारविषया कुतःहिहयस्मादचोदनानिषिद्धंकार्यमिति वि-
 धिर्नास्ति प्रत्युतबाह्येणोनहंतव्यश्रुतिरपवदतिनिषेधतीत्यर्थः । पूर्वपक्षयुक्तमर्थचिराकरोति ॥ नायमिति ॥ स्तुतयइत्ये

नोक्तिनिराकरोति ॥ नाप्ययमिति ॥ ॐ अनुष्ठेयबादरायणः साम्यश्रुते. ॐ ॥ बादरायणोऽनुष्ठेयमवश्यं कर्तव्यमे-
व नियमेन कर्तव्यमित्यनुज्ञानं कामचारश्रुत्यैमन्यते कुतः साम्यश्रुतेः केनापि प्रकारेण दृष्टावपीदृश एवेति सामान्योक्तिरित्यर्थः ।
अत्र केन स्यादिति श्रुतावयवो गइति विहितस्यैव नियमेन कर्तव्यत्वादिति भावः । ब्राह्मणोऽनहंतव्यइत्येतदज्ञानमात्रविषयं के-
न स्यादित्यत आह ॥ अयंचेति ॥ यथेष्टाचारविधिर्न भवतीति पूर्वपक्षस्तु क्तिनिषेधः नापि सवस्येति जैमिनि-
मतनिषेध इति श्रेयं ॥ प्रासित्वावावादि ॥ केन स्यादिति वाक्यस्यानुष्ठेयानामध्ये केषांचित्करणकेषांचिदकरणमित्यर्थत्वेन
विहितेषु किंचिदकरणनिमित्तकसाम्यसंभवस्य प्राप्तिसिद्धावातेनेदृश एवेति साम्यापेक्षेः प्राप्तासंभवनित्वत्वेन साम्यसंबन्ध-
तइत्यर्थः ॥ सर्वाचरणेति ॥ केन स्यादिति वाक्यस्य कामतः श्रुत्युक्तसर्वाचरणार्थत्वे तु सर्वकरणस्य च साम्यसंभावकत्वेन तेनेद-
ृश एवेति वाक्येन यदिसर्वकुर्यात्तर्हि सप्तमइति साम्यसंभवमात्रज्ञापनं कृतस्य इति त्वर्थः । पक्षद्वयेऽपि साम्यापेक्षेः सप्रयोजनत्वात्का-
विशेष उक्तपक्षपरिग्रह इत्यत आह ॥ संभवेति ॥ अर्थद्वयमिति ॥ सर्वसदाचारस्थेच्छया कर्तव्यत्वाविधिरूपसदमदाचारानु-
ज्ञामात्ररूपचैत्यर्थद्वयमित्यर्थः ॥ ॐ विधिर्वाधारणवत् ॐ ॥ केन स्यादिति ज्ञानिनः कामचारविधिवोस्तु तदज्ञस्याप्ये-
वं स्यादित्यत उक्तं ॥ धारणवदिति ॥ यथा वेदधारणैर्वर्णिकानामेव विहितं तथा कामचारो ज्ञानिनामेव विहित इत्यर्थः ॥ यथे-
ष्टाचारविधिरिति ॥ तेन सदाचारविधिर्मज्जमिनिमतभेद इति भावः । इत्यन्वयः इति वक्ष्यमाणेनान्वयः भाव्यविधिर्वाना-
न्येषामिति वति पक्षद्वय उक्त रिति प्रतीतिनिरासायाह ॥ उक्तस्यैवेति ॥ विधित्वेनोक्तस्यैव यथादेवत्यादिना विवृत्त-
त्वादित्यर्थः । स्मृतब्रह्मण इत्येवोक्तत्वात् कार्यभाष्ये ज्ञानिनामित्युक्तिरित्यत आह ॥ अत्रेति ॥ कुत इत्यत आह ॥ वि-
षयभागास्येति ॥ यद्येतत्स्मृत्यनुसारेणैतत्स्मृचंचतुषु विषयमिति निर्णयते । तर्हि पारिप्लवार्था इति शंकायाः एतद्विषय-

लासंभवेनविशेषितत्वादितितत्सत्त्वात्तन्मन्त्रांशेनब्रह्मवस्त्रेच्छानियतइतिविषयविभागकथनंव्यर्थस्यादितिभावः । चोदनाय
 तइतिशेषइति यथेष्टंकुर्वितिविष्णुविहितकर्मकरणस्याधर्मत्वशंकाविषयत्वादितिभावः ॥ ॐ स्तुतिमात्रमुपादाना
 दितिचेन्नापूर्वत्वात् ॐ ॥ केनस्यादितिस्तुतिमात्रंनविधिः कुतःज्ञानिभिरपिसंध्यामुपासीतेत्यादिसामान्यविधे-
 रूपादानात्स्वीकारइतिचेन्न तथात्वेतेषांसर्वविध्यतिदूस्त्वेन प्रकारेणस्तुत्यत्वप्रसंगात् नचैतद्युक्तं तेषामपूर्वत्वात् अः
 विष्णुःपूर्वःप्रकोपेयतेअपूर्वाःतेषांभावस्तत्संतस्माद्भगवदधीनत्वादित्यर्थः ॥ ॐ भावशब्दाच्च ॐ ॥ त्रिधिर्भवेप्र
 जापतेरितिश्रुतौइच्छापरपर्यायभावशब्दप्रयोगाच्च केनस्यादितिस्त्रेच्छाचारविधिरित्यर्थः ॥ अर्थसिद्धत्वादिति ॥
 सामान्यविध्यविषयस्यापूर्वत्वादित्यनेनार्थसिद्धत्वादित्यर्थः ॥ ॐ पारिहृवार्थाइतिचेन्नविशेषितत्वात् ॐ ॥ उ
 क्तरीत्यार्थत्रयवलेकेनस्यादिश्रुत्यादिश्रुतयःपारिहृवार्थाः अव्यवस्थितार्थाःस्युरितिचेन्न विशेषितत्वात्ज्ञानिनामनेकप्रकारा
 दित्यर्थः ॥ वस्तुनीति ॥ केनस्यादितिवाक्यार्थेनानारूपत्वासंभवादित्यर्थः ॥ ॐ तथात्रैकंवाक्योपबन्धात् ॐ ॥
 तथाचज्ञानिनात्रैविध्येसतित्रिधिवक्त्र्यानांस्वेच्छादृष्टिवाक्यानांचैकवाक्यतयाविरुद्धार्थप्रतिपादकतयोपबन्धात्केनस्यादित्य-
 स्याप्यविरुद्धार्थत्रयवत्वमित्यर्थः ॥ उक्तमिति ॥ अपूर्वत्वादित्यनेनभगवदधीनत्वेनसर्वविध्यतिदूरत्वाभावकथनमित्यर्थः
 ॥ प्रायस्तेषामिति ॥ तथाचनेतेषांविध्यभावप्राप्तिरितिभावः ॥ अनुज्ञामात्रत्वाच्चेति ॥ तथाचविधिविषयत्वा-
 भावेपिस्तुतिमात्रविषयत्वाभावेनपरब्रह्मसाम्याभावादपूर्वत्वादित्युक्तंयुक्तमितिभावः ॥ श्रुतिबलेनेति ॥ केनस्यादिति
 श्रुतिबलेनयःसदसत्पवृत्योरविशेषःशंकितःसपरिहृतइत्यर्थः । परिहृतंकायकारेत्यादिसूत्रत्रयेण ॥ ॐ अतएवचार्त्ता-
 धनाद्यनपेक्षा ॐ ॥ ज्ञानस्यमोक्षजनने अग्रेरिधनंदीपनंयस्मिन्नधीधनमग्निहोत्रंतदाद्याश्रमपेक्षानास्तीतिकुतः अतए

व कामचाराइति श्रुतौ कामचारेऽपि मोक्षस्य नैयत्यस्योक्तत्वादेवेत्यर्थः ॥ कामचारणामिति ॥ सत्कुर्वतामसत्कुर्वतां चेत्यर्थः ॥ अस्मत्प्रवृत्तारिति ॥ तथा चासच्चरणमेव कामचरणं न तु सदकरणमपीति भावः ॥ ॐ सर्वोपेता च यज्ञादिश्रुतेरश्ववत् ॐ ॥ सर्वापेक्षा सर्वसत्कर्मपेक्षा च ज्ञानोत्पत्त्यर्थमेव न मोक्षे कुतः यज्ञादिश्रुतेः यज्ञेनेत्यादिना यज्ञादेशे न साधनत्वश्रवणात् तर्ह्युभयसाधनत्वमस्त्वित्यत उक्तं अश्ववदिति यथा गमनसाधनाश्वस्य गमनहेतुत्वमित्यर्थः । विविदिषति जानति ॥ ॐ शमदमाद्युपेतः स्यात्तथापि तु तद्विधेस्तदंगतया तेषामवस्थानुष्ठेयत्वात् ॐ ॥ तथापि ज्ञानस्यैव मोक्षहेतुत्वेऽपि ज्ञानी शमादिसद्व्युपेतः स्यात्कुतः तद्विधेः तस्य शमदमाद्युपेतत्वस्य आचार्यादिति श्रुतौ विधेर्विहितत्वात् किमर्थं विधिरित्यत उक्तं । तदित्यादि तदंगतया ज्ञानांगतया तेषां शमादीनामवस्थानुष्ठेयत्वादित्यर्थः ॥ ॐ सर्वान्नानुमितिश्च प्राणान्त्ययेन दर्शनात् ॐ ॥ यदि ह वैति श्रुत्युक्तसर्वान्नानुमितिर्निषिद्धा भोजनानुज्ञा प्राणान्त्ययेन प्राणापगमकालविषयेन कुतः तदर्शनात् तस्योक्तार्थस्य न वा अजीविष्यमित्युत्तरवाक्यदर्शनादित्यर्थः । तदेव व्यनक्ति ॥ यदीति ॥ किं तल्लिङ्गदर्शनमित्यतः उपस्तिर्हि चाक्रायण इभ्यग्राभे प्रद्रावणकउवाससे हभ्यं कुल्माषान्खादंतं बिभिक्षेत्तं होवाच नैनो न्ये विद्यते यच्च येम इम उपनिहिताः तदइति एतेषामेदेहीति चावाच तानस्मै प्रददौ ह तानुपानमुच्छृष्ट्वैमपीतं स्यादिति होवाच नस्विदं तेभ्युच्छृष्ट्वा इतीति पूर्वभागेन संगत्यर्थं हेतुत्याद्यर्थता च दनुवदन्नजीविष्यमिति श्रुतिव्याचष्टे । चाक्रायणेनेत्यादिना चाक्रायणस्यापत्यं पुमान्वाक्रायणः उपस्तिर्नामतः इभ्योगजपालकः कुल्माषाः कुत्सितमाषाः ॥ ॐ अक्षधाच्च ॐ ॥ निषिद्धाकरणेवाधकाभावाच्च न तत्कार्यमित्यर्थः । असिद्धत्वात् प्रमाणसद्भावस्य ॥ ॐ अपि स्मर्यते ॐ ॥ सद्धर्मात्यागोऽतीतानागतज्ञानीति स्मर्यतेपीति भावः ॥ ॐ शब्दश्चानैकामचारे ॐ ॥ अकामचारे कामतश्चरणकरणशब्दः न कामचरतिचरे

दिति श्रुतिश्चास्तीत्यर्थः । चरति गतिरिति भक्षणस्य पृथगुक्तेरिति भावः । पूर्णफलार्थं कर्तव्यमित्यत आह ॥ द्वास्कारणे
 ति ॥ ॐ विहितत्वाच्चाश्रमकर्मापि ॐ ॥ न केवलं निषिद्धं न कार्यं किंतु आश्रमाद्युचितकर्मचकार्यं कुतः कुर्यात्क
 मिति श्रुतौ विहितत्वादित्यर्थः ॥ समुच्चयवादेति ॥ मोक्षस्य ज्ञानकर्म्मोपयसाध्यत्ववादेत्यर्थः ॥ ॐ सहकारित्वेन
 च ॐ ॥ मोक्षहेतुज्ञानस्य सहकारित्वेन विहितकर्मतु कार्यामित्यर्थः । श्रुतिव्याचष्टे ॥ यद्यपीति ॥ ४ ॥ ॐ सर्वथा
 पितुत एवोभयलिङ्गात् ॐ ॥ सर्वथाप्यनेकप्रयत्नकरणेपित एव योग्या एव ज्ञानमाप्नुवंति न त्वयोग्याः कुतः उभय
 लिङ्गात् योग्या योग्ययोरिन्द्रविरोचनयोर्ज्ञानप्राप्त्यप्राप्तिरूपोभयलिङ्गदर्शनादित्यर्थः । श्रुतेरेवोपदेशत्वेन कथं श्रुत्योपदेश-
 साम्येपीत्युक्तमित्यत आह ॥ श्रुतिरूपेणेति ॥ तुल्यार्थमाह ॥ प्रत्युतेति ॥ उभयं क्रमेणोपपादयति ॥ आत्म
 त्यादिना ॥ पाडाभावइति ॥ नेछाभावमात्रमिति भावः । अन्वेष्टितव्यजिज्ञासितव्यइत्यनयोः पौनरुक्त्यवधारणायाह
 ॥ नहीति ॥ ॐ अनाभिभवं च दर्शयति ॐ ॥ स्वभावस्यानभिभवं तिरस्काराभावं देवीमेवेति श्रुतिर्दर्शयतीत्यर्थः
 अतिदार्ढ्येन तदुभयस्वभावस्य ॥ कर्तुं शक्यत्वादिति ॥ अभिश्रत्वेनादृढत्वादिति भावः ॥ ॐ अंतराचापितुत दृ
 ष्टः ॐ ॥ मध्यममानुषाणां सम्यगसम्यक्ज्ञानयोरंतरामध्यमिश्रज्ञान एवावस्थितिः । न तु तत्स्वभावस्याभिभवः कुतः
 तददृष्टः तदितितंत्रं तेषां तत्रमिश्रज्ञाने तस्य दार्ढ्यस्य तु विशेषणदृष्टत्वादित्यर्थः ॥ तत्स्वभावत्वइति ॥ ज्ञानादि
 स्वभावत्वइत्यर्थः ॥ ॐ अपि स्मर्यते ॐ ॥ असुरा इति स्मृत्या तादृक् स्वभावत्वतदनुगुणफलमिति द्वयं स्मर्यत इत्यर्थः ।
 स्वभावस्य पृथक्कारणत्वप्रतीतिनिरासायाह ॥ स्वभावेनेति ॥ तस्य ज्ञानकर्मादिसामग्रीसंपादकत्वेनैव कार्यजनकत्वादि
 ति भावः ॥ ज्ञानादेर्देवत्ववादि कंचेति ॥ देवत्वं सात्विकत्वं मिश्रत्वं राजसत्वं आसुरत्वं तामसत्वं तच्च सर्वभुतेषु

नैकं भावमव्ययमीक्षते । अविभक्तं विभक्तैषु तज्ज्ञानं विविधसाविकं । पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावा न्यथग्विधान् । वे-
त्तिसर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विविधराजसं । यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन्कार्ये सक्तमहेतुकं । अतत्त्वार्थवदल्पचत्तामसमुदात्तदत्तमिति-
गीतावचने ज्ञातव्यमित्यर्थः ॥ ॐ विशेषानुग्रहं च ॐ ॥ देवेष्वीशस्य विशेषानुग्रहं च शृण्वे वीर इति श्रुतिर्दिक्ष्यतीत्यर्थः ।
ननु देवानां सम्यग्ज्ञानतत्फलयोगेन प्रतीपादनीयत्वात् तेषु हरेर्विशेषानुग्रहसमर्थनं कोपयुक्तमित्यत आह ॥ ज्ञानादी-
नि ॥ अध्यवसायेति ॥ आरब्धेत्यर्थः । अयं वीरशब्दार्थः उग्रमुग्रमिति वीर्यस्यार्थः सर्वानुग्रानिति फलतो-
क्तिर्देवानिति अतीत्युपसर्गार्थोति क्रम्येति अतिक्रामइत्येत्यर्थः । संसारमिति योग्यतया संवयः स्वपदमिति
शेषोक्तिः वेदादिष्वित्यस्य योग्यतया लाभः ॥ मानुषप्रजा इति ॥ मुक्तियोग्यतया योग्यवर्गयोः फलस्योक्तत्वा-
द्विशेषइत्यनेन मनुष्या एव विवक्षिता इति भावः ॥ ॐ अतस्त्विदं तज्ज्ञानं यथोक्तिर्लिंगाच्च ॐ ॥ अतो देवसमुदायादितर-
सुरजांतं ज्यायः अतिबहुलं कुतः लिगात् तस्मादिति जनसमुदायप्रवेशनिषेधान्यथानुपपत्तिर्लिगात् च शब्दात्कनीया-
इत्यतिश्रुतेश्चेत्यर्थः । जनता जनसमुदायः असुराणां बहुलत्व एव जनसमुदायेतेषामपि सत्त्वेन तत्संगदाषाभावाय तत्त्व-
ज्ञाननिषेध उपपद्यते नान्यथेति भावः ॥ ततस्तयोरिति ॥ अनेन तयोरिति निर्धारणार्थकषष्ठीद्विवचनां तात्तात्स्यि-
रित्युक्तं भवति ॥ ॐ तद्भूतस्य तु तद्भावो जैभिर्नरपिनियमात्तद्रूपाभावेभ्यः ॐ ॥ तद्भूतस्य तु देवादित्वं प्रा-
प्तस्यैव देवादिभावो जैभिर्नरपिसित्यः कुतः नियमात्तद्रूपाभावेभ्यः नानुराणां दै-
वरूपमित्यतद्रूपत्वं श्रुतेरभावस्याभूतैः उपलक्षणमेतत् भावस्य भूतैर्भूतिरिति देवारभूतिरसुरा इति श्रुतेरित्यर्थः ॥ पु-
रुषार्थाधिकरणेति ॥ तत्र ज्ञानस्यैव सर्वपुरुषार्थसाधनत्वमिति व्यासमतं देवायैकस्या ज्ञानपूर्वकमण एव स्वर्गादिहेतुत्व

मिति जैमिनिमतं मनुष्यापेक्षयति विकल्पस्तथात्रनेत्यर्थः । भवनस्य सर्वसाधारणत्वादाह ॥ भूतिमंत इति ॥ सुसे-
धुस्थित इति ॥ देवानामपि सर्वेषां प्रधानेष्वपि मारुतः । स्थित्वा भूतेषु विष्णुतद्भूरित्येव शंसतीति वचनादिति भावः
॥ एतावनेति ॥ शोपेन देवानामसुरादिजन्मप्राप्तिरित्येतावनेत्यर्थः ॥ हेतुन इति ॥ जपाकुमुमसन्नियानाद्यथास्तु
टिकरक्तत्वमौपाधिकमेव प्रतीयते तथा दैत्यत्वमपि तेषु शापनिमित्तं प्रतीयत इत्यर्थः ॥ ५ ॥ अतीताधिकरणेति ॥ ज्ञान-
स्य योग्यैरेव प्राप्यत्वमित्यत्र साधकत्वेनोक्तश्रुतिस्मृत्यादीत्यर्थः । ननु निःस्वभावस्य वस्तुनो भावाद्यस्वभावत्वेनायास्यति-
तदेवेदवत्वादिति ब्रूम इत्यत आह ॥ यत्धीति ॥ अज्ञानमपीति ॥ अपरोक्षज्ञानस्य देवतापदहेतुत्वात्तदप्राप्तौ त-
त्प्राप्तेरवायोगादिति भावः ॥ ॐ नचाधिकारिकमपि पतनानुमानात्तदयोगात् ॐ ॥ आधिकारिकं ब्रह्मादिप-
दमपि ज्ञानिभिर्नोकांक्ष्यं किम्वीश्वरपदं कुतः तदयोगात् तदाकांक्षाया अयोगात् कुतः पतनानुमानात् अयोग्यवृक्षारोहप्र-
यत्नयुक्तदृष्टान्ततत्पदारोहप्रयत्नवतामपि पतनानुमानादित्यर्थः । ननु ब्रह्मादिपदाकांक्षावतितद्विषयकप्रयत्नाभावादसि-
द्धिरित्यत आह ॥ इच्छाया अपीति ॥ अत्र प्रयत्नशब्देन प्रवृत्तिर्विवक्षिता प्रवृत्तिविशेषत्वांगीकारादित्यर्थः ।
यथोक्तं सुधायां । तत्र संधानगोचरे छाप्रयत्नौ प्रवृत्तिरित्युच्यत इति देवतापदमपि सायुज्यादिमोक्षविशेषसाधनमिति ननु-
द्रोपद्रवः । तथा च योग्यारोहप्रवृत्तिमत्त्वादिति हेत्वर्थोऽप्येयः । स्वधर्मनिष्ठइत्यादिवाक्यगतिमाह ॥ प्रयत्नस्येति ॥
उत्थितेः पुरुषधर्मत्वादाह ॥ यत्र पतितस्येति ॥ इच्छामात्ररूपस्येति ॥ उक्तप्रवृत्तिद्वये इच्छारूपप्रवृत्तिरित्यर्थः ।
मायाभिरित्यस्यार्थः कुविद्याभिरिति उच्छब्दार्थः उत्तमत्वमिति सिद्धमसत इत्यस्यार्थः प्राप्नुमिच्छत इति मृगतानविति धा-
तोरिति भावः अवेत्यस्यार्थो धेतमसीति ॥ ॐ उपपूर्वमपीत्येके भावशामनवत्सदुक्तं ॐ ॥ देवानामुपसमीपेवर्त-

मानानांगंधवार्दीनांपदमुपशब्दोक्ततत्त्ववृत्तप्रभृत्यापिनाकांक्ष्यकिमुदवपदं कथंभावशमनमन् भावेचित्तैचेष्टायांशमनात् भावशमनाऋषयः तत्पदवन्नाकांक्ष्यकिमुदवपदमित्येकमाहुः कुतः तद्वयनाकांक्ष्यमित्येतद्यथार्थीनित्यतद्भूतावुक्त्यतइत्यर्थः । आर्षान्ऋषिसंबंधभूतान्तत्पदाकांक्षानिषेधस्यैवमप्रकृतत्वादितिभावः । ननुगंधवार्दिपदस्यानाकांक्ष्यत्वतत्समऋषिपदकथं दृष्टांतः तत्रनाकांक्ष्यत्वनिश्चयमुनिपदेपितदनिश्चयादित्यतआह ॥ मुनिपदस्येति ॥ एकस्मिन्नेवेति ॥ गंधवार्दिपद इत्यर्थः ॥ अन्यतरस्येति ॥ गंधवार्दिपदस्याकांक्ष्यत्वानाकांक्ष्यत्वयोरन्यतरस्येत्यर्थः ॥ वस्तुविकल्पेति ॥ एकस्मिन्नेवगंधवपदे आकांक्षयानाकांक्ष्यत्वस्वरूपविरुद्धमासंभवादित्यर्थः ॥ ॐ बहिस्तूभयथापिस्मृतेराचाराच्च ॐ ॥ देवादिपदेभ्योबहिर्बहिर्भूतज्ञानादौतुविशेषोस्ति सकः उभयथापिआकांक्षायामनाकांक्ष्यांचनपतनं कुतः देवऋषीति स्मृतेः आचारात् नानात्वमेवकामानामित्यविरुद्धकामेनाचारप्रतिपादकवाक्याच्चेत्यर्थः । ननुविज्ञानभक्त्यादिकमप्यतीतवत्साधनंकामबहिष्कृतंचेन्नसाधनंस्यादित्यादिनाज्ञानभक्त्यादेरवश्यमाकांक्ष्यत्वविधानात्कथमनाकांक्ष्यांचनपतनमित्यतआह ॥ आकांक्षायामिति ॥ अनियमेति ॥ अनाकांक्ष्यमेवेतिनियमाभावसूचनमित्यर्थः । विहायकामान्यः सर्वान्पुमांश्चरतीतिगीतावचनं । तादृशशयसर्वथाकामरहितस्य ॥ ६ ॥ अस्वामिनः प्रयजनस्यप्रयोजकत्वंप्रकृत्यं ॥ ॐ स्वामिनः फलश्रुतेरित्यात्रेयः ॐ ॥ स्वामिनां देवानामेवज्ञानफलं न प्रजानां कुतः स्वामीहिफलमश्नुतइति स्वामिनः प्रेरकस्यैवफलश्रवणादित्यात्रेयाचार्योमन्यतइत्यर्थः ॥ वेतनादीति ॥ अस्वामिनोभृत्यादेर्दृश्यतइत्यर्थः । दीयमानत्वात् देवैः प्रजानां देवाएवतदाचरंतिदेवाएवतद्विज्ञानतइत्यनेनदेवानां हितं प्रवर्तयतीत्यस्यपौनरुक्त्यपरिहाराय व्याचष्टे ॥ कुनोदेवतानामिति ॥ ॐ आर्तिवज्रयमित्यौलौमिः तस्मै हि परि क्रियते ॐ ॥ आर्विज्यं कः

त्विजोफलमिवप्रजानामपिफलंभवति कुतः हियस्माच्चस्मैप्रजार्थैर्वैज्ञानादिपरिक्रियते संपाद्यते तस्मादित्यौडुलोमिराचा
 र्योमन्यतइत्यर्थः । ननुकर्तृश्रुत्यादेःप्रजानामल्पफलसद्भावाभिप्रायकत्वंस्यात् नास्वामीकर्मकुर्वाणइतिनिषेधसद्भावादित्य
 त्वाह ॥ अल्पमस्वइति ॥ अल्पधनवतीत्यर्थः । तथालोकइतिषदर्थेयद्येनक्रियतेतत्फलतस्यतिलोकइदंशनादित्यर्थः ।
 उक्तंचन्यायविवरणे । मनुष्याणांत्वरथैवसिद्धिर्देवानामत्वरथैवसिद्धिस्तेषामहाफलभाक्त्वात् तेषांदेवानांप्रसादेनैव
 सतानुणांशुकिरित्यर्थः ॥ ॐ सहकार्यतरविधिःपक्षेणतृतीयंतद्वतोविध्यादिवत् ॐ ॥ प्रजानांदेवानांप्रतिसह
 कार्यतरविधिराचार्यरूपसहकारिलक्षणसहकार्यतरत्वेनविधानं पक्षेणपक्षत्वेन तृतीयं तृतीयःपक्षः कथंतद्वतोविध्यादिवत्
 तद्वतोप्रजावतोरज्ञःसहकारित्वेनप्रजाविधानफलवदित्यर्थः । नन्वत्रप्रजानामपिफलमस्तीत्युच्यते । तच्चौडुलौमिनाप्यंगी
 कृतमेवतत्कथमस्यतृतीयत्वमित्यतआह ॥ एतद्वक्ष्यमाणमिति ॥ देवानांज्ञानदानंकरतव्यमित्यादिवक्ष्यमाणमित्यर्थः ।
 औडुलौमिनाज्ञातंपक्षंवक्तुंतावच्छंकांमतिषेधति ॥ प्रजार्थमिति ॥ श्रुतमित्यनुवादः ॥ ७ ॥ सर्वश्रमिणंसकाशात्
 ॥ आचार्यकुलमिति ॥ सुमुखराचार्यकुलाद्रेमधीत्यगथाविधानमित्येतत्पूर्वोत्तराभ्यांसंबध्यते कर्मसेवारूपंदि
 णारूपंवा अतिशेषेणअशेषेणकृत्वाकुटुंबीग्रहस्थाश्रमवान् कचिक्तुदुंबइतिपाठः तदावर्तमानइतिशेषः । धार्मिकान् व्या
 पारान्विदधत्कुर्वाणः आत्मनिपरमात्मनिसर्वद्वियाणिप्रतिष्ठाप्यनियम्यतीर्थेभ्योयज्ञेभ्योन्यत्रविनासर्वाणिभूतान्यहिंसन्
 वर्तमानस्त्वंपरमात्मानंहृष्ट्वाब्रह्मलोकमभिसंपद्यते प्राप्नोति प्राप्तश्रुनैर्नवावर्ततइत्यर्थः ॥ उपसंहारत्वाच्चेति ॥
 उपनिषत्परिणामापनाच्चेत्यर्थः ॥ ॐ कृत्स्नभावात्सुगृहिणोपसंहारः ॐ ॥ गृहिणोग्रहस्थस्यमौक्षमुक्त्वोपसंहार
 स्तुदेवविषयः कुतःदेवानांकृत्स्नभावात् कात्सर्येनग्राहस्थवत्वादित्यर्थः ॥ आधिक्यनियमादिति ॥ तथाचयतेर

प्याधिक्यमिति भावः । यत्तेऽसकाशादशुहिभ्योऽनुष्येभ्यः एकत्वं सामानाधिकरण्यं ॥ ३० ॥ मौनवदितैरषामप्युप-
 देशात् ३० ॥ मुनेर्भावोर्मानं यत्त्वं तद्वदितैरषामाश्रमप्रथमाणां देवा एवेति श्रुतानुपदेशादित्यर्थः । सर्ववर्णा इत्यस्य दाष्टाति
 कत्वभ्रमं वारयति ॥ सर्वाश्रमा इति ॥ सर्वहीति हि शब्दार्थमाह ॥ अयं तन्नोति ॥ तत्र सत्त्वाश्रमत्वे सर्ववर्णवत्त्वेत्यर्थः
 ॥ ८ ॥ अधिकः अधिकफलवान् ॥ ३० ॥ अनाविष्कुर्वन् ३० ॥ अनाविष्कुर्वन् आविष्कारं प्राकट्य मकुर्वन्नेवो
 पदिशेत् कुतः अन्वयात् अन्यथानर्थप्राप्तिरूपयुक्त्येत्यर्थः । पूर्वभाष्यं व्याकुर्वन्नेवोत्तरभाष्यमवतारयति ॥ यत इति ॥
 साचेति वक्तव्यं तच्चैतिकथमुक्तमित्यत आह ॥ अयोग्येभ्य इति ॥ अथेतमसीति विशेष्याऽध्याहारः स्थातुं योग्या इति यो
 ग्यतया लाभः निरामिण इत्यस्य तात्पर्यमिविरुद्धा इति रामस्य रमणरूपस्य हेर्जोर्वतादात्म्यरूपेण ज्ञानेन नीचतां विदित्यर्थः
 ॥ आकांक्षा वन्त इति ॥ गृध्राकांक्षायां भित्ति या तोरिति भावः ॥ स्तेनेभ्य इति ॥ ब्रह्मस्तेनेभ्य इत्यर्थः । त्रय इत्य-
 स्यार्थो वरत्वे सति नियामक इति वरत्वावकारस्थाकारलोपोयातेऽकप्रत्ययेयं नियामकं च तदर्थं चेति विग्रहः । लिङ्गव्यत्य-
 यच्छां दस इति भावः । ओह त इत्यस्यार्थो वन्त इति साम्न इत्यस्य तत इति विष्णोरित्यर्थः । त्रिपि क्षवः इन्द्रसहिष्णवः कारु-
 णिकाः दयालवः ॥ ९ ॥ अन्यथेति ॥ प्रतिबंधकाभावसहकृतसाधनसंपत्तावप्यनुदय इत्यर्थः ॥ स्वर्गादिव-
 दिति ॥ यागादिरूपसाधनसंपूर्तावपि तस्यैतज्जनमन्यलाभवद्भापित इत्यर्थः ॥ तद्भावा इति ॥ साध-
 नसंपत्तावपि हजन्मानि ज्ञानोदयाभावादित्यर्थः ॥ ३० ॥ ऐहिकमप्रस्तुतप्रतिबंधे तद्दर्शनात् ३० ॥ अप्रस्तुतप्र-
 तिबंधे प्रस्तुतेन प्रारब्धकर्मणा प्रतिबंधाभावे ज्ञानमैहिकं हजन्मन्येव भवति न च जन्मान्तरं भवति कुतः तद्दर्शनात् तस्योक्ताथ
 स्य श्रुत्वात्मानमिति श्रुता दर्शनादित्यर्थः । उक्तदोषः कारणाभावरूपः ॥ १० ॥ तद्दर्शनानंतरं तद्दर्शनातानंतरं ॥ ३० ॥ एवंमु-

क्तिफलानियमस्तद्वस्थावधृतेः ३० ॥ एवंज्ञानइवमुक्तिफलेमोक्षरूपेफलेष्वनियमः ज्ञानोत्पत्ति-
जन्मांतरमेवभवतीतिनियमोनास्ति किंतुमारब्धप्रतिबंधकसद्भावेदेहांतरावसानेपिभवति कुतस्तद्वस्थावधृतेः तस्मिन्नह्य-
णिअवस्थावस्थितिर्निष्ठा यस्यतस्यावधृतं ब्रह्मसंस्थ इति श्रुता मुक्तिफलावधारणादित्यर्थः ॥ कुतोत्रेति ॥ व्यभिचाराद्भ्रा-
तृमोक्षयोः कार्यकारणभावएवनास्तीतिनस्यादितिभावः ॥ तदनुपपत्तेरिति ॥ श्रुतौ कार्यकारणभावानुपपत्तेरित्यर्थः
श्रुतेरार्थांतरंबहुपूर्वोक्तमर्थमनुवदति । अनियमेकदापीत्यादिना ॥ युक्त्येति ॥ प्रतिबंधकसद्भावखलुयुक्त्येत्यर्थः
तत्रैवेषाश्रुतिः प्रमाणमिति तत्रप्रतिबंधकसद्भावखलुयुक्तौ प्रमाणं श्रुतार्थापत्तिरूपतयेत्यर्थः ॥ लोक्षनियमेवेति ॥ शब्द-
विध्येत्यर्थः । तदेवोपादयति ॥ ज्ञानिनइति ॥ एकजन्मप्राप्त्यनंतरमपिजायमानमुक्तिसंगृहार्थमाह ॥ बहू-
नीति ॥ जन्मांतरइत्यर्थः ॥ १? ॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजयां शार्ङ्गकराश्रीनिवासाविरचि-
तायां तृतीयाध्यायस्य तुरीयश्चरणः पर्यवसितः ॥ ॥ ॥

॥ इति श्रीमत्सत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजरी त्रितीयाध्यायः समाप्तः ॥

॥ इति श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिका वाक्यार्थसंजयः ॥

॥ तृतीयाध्यायः समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमत्तत्त्वप्रकाशिका वाक्यार्थमंजरी ॥

॥ चतुर्थाध्यायः प्रारंभः ॥

॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ विनाशकर्मनिचयमुत्क्रम्याचिमुखात्स्थः । प्राप्तोभ्योह्यात्मनिकटनमः स्वानंदमूर्तये ॥ १ ॥ फल
निरूपणस्येदानीं कासंगतिरित्यत आह ॥ विरक्त्यादीति ॥ असाधारण्येति ॥ तेषां कर्मादिनापि साध्यत्वेन ज्ञा
नं विना न संभवतीत्येवं रूपासाधारण्यं नास्ति तादृशासाधारणफलं मोक्षरूपं निगद्यत इत्यर्थः ॥ उक्तमिति ॥ विद्येव तु
निर्धारणादित्येत्यर्थः । कर्मनाशस्य कथं ज्ञानासाधारणफलत्वं एव तत्कथनमस्मिन्नध्यायसंगतस्य तत् तथात्वे वा प्राथम्य-
कृत इत्यत आह ॥ ज्ञानफलमिति ॥ एतत्कर्मनाशाख्यं फलमिति भाष्यं उत्तरमाह ॥ उक्तमेवेति ॥ सर्ववेदांतप्रत्य
यमित्यत्र श्रवणाद्यावृत्तेः कर्तव्यत्वं आनंदादयः प्रधानस्येत्यत्रात्मत्वोपासनस्य कर्तव्यत्वं । तत्रैव सर्वस्वामित्वेनोपासनोक्त्या
विष्णुप्रतीकैक्योपासनस्य देवैः कर्तव्यत्वमित्यत्र ब्रह्मत्वोपासनस्य कर्तव्यत्वं अणुषु यथाश्रयभाव इत्यत्र आदित्यादीनां भगवच्च
क्षुराश्रितत्वेनोपासनस्य देवैः कर्तव्यत्वं । अनुबंधादिभ्य इत्यत्रासनोपासनस्य कर्तव्यत्वं अन्यगुणैर्देवगणा उपपासत इति श्रुतिग्रा
हकदर्शनाच्चेत्यत्रोत्पन्नापरोक्षज्ञानिनां गम्योपासनोक्त्योपासनस्य मोक्षांतत्वं चोक्तमेवत्यर्थः । ननु तर्हि तरे वाधिकरणे तेषां
सप्तानामधिकरणानां गतार्थमिति शंकेते ॥ पुनः किमिति ॥ परिरहति ॥ तस्यैवेति ॥ उपलक्षणमेतत् परमाद
रेणेत्यपि द्रष्टव्यं । प्रयोजनं च पृच्छति ॥ किमिति ॥ किमिति ॥ सर्वथाभाव्यमित्युक्तस्य परिहारमाह ॥ तद्विनति ॥ आदरनैरंतया
भ्यां श्रवणाद्यावृत्तिकरणादिना विनापरोक्षज्ञानाभावेन चतुर्विधमोक्षमभ्येकस्यापि भागस्याभावादिति भावः । अत्र सत्पाधि
करण्यां ॥ व्यवस्थाभावविरोध इति ॥ व्यवस्थाभावलक्षणो विरोध इत्यर्थः ॥ प्रायेणेति ॥ प्राधान्येनेत्यर्थः ।
साधनेन विचारप्रासंगिक इति भावः ॥ अत एवेति ॥ प्रासंगिकत्वादेवेत्यर्थः । आवृत्तिः किं फलाय वा तत्पूरणाय आ
द्ये आह ॥ सकृदनुष्ठेतेति ॥ द्वितीये आह ॥ श्रवणादीति ॥ साधनेति ॥ अवहननादीत्यर्थः । अना-

वृत्यैवेतिपदच्छेदः ॥ नचेति ॥ अननुभववादितिभावः ॥ ॐ आवृत्तिरसकृदुपदेशात् ॐ ॥ अपरोक्षज्ञानार्थं
श्रवणादीनामावृत्तिः कार्या कुतः स आत्मा तलमसीत्युद्वालेन श्वेतकेतुं प्रत्यसकृदनकवारतलोपदेशादित्यर्थः । नव
कृतवः नववारं ॥ अदृष्टेति ॥ अप्रत्यक्षेत्यर्थः । ब्रह्मवद्यातविधिब्रीहिर्नवहंतीत्यादिरूपः ॥ ॐ लिङ्गाच्च ॐ ॥
सतपोतप्यतेत्यादिना श्रुताद्भृगोः श्रवणादेरावर्तनलिङ्गाच्च श्रवणाद्यावृत्तिः कार्येत्यर्थः ॥ एतस्मादिति ॥ वरुणस्तस्मै भृगु
वे एतद्वक्ष्यमाणं भगवद्वृत्तं प्रोवाच कितन् अक्षं सर्वानुत्वादन्नशब्दवाच्यं प्रकृष्टचेष्टावलात्प्राणं चष्टुसर्वपश्यतीति चक्षुः
सर्वश्रवणाच्छेत्रं मननात्सर्ववोधनात्मनः सर्वस्यवचनाद्वाचं ब्रह्मेति प्रोवाचेत्यर्थः । प्रश्नोऽधीहि भगव इत्याद्युक्तिः
तस्मादित्याकारिका सतपोतप्यत इत्याद्यं शब्दमाह ॥ श्रुतस्येति ॥ अलोचनेनेति ॥ मनननिदध्यासननेत्यर्थः ॥ ? ॥
॥ स्वस्वामिभावसंबन्धस्येति ॥ आत्मशब्दोक्तस्येत्यर्थः ॥ अयुक्तमिति ॥ विष्णोः सर्वस्वामित्वस्योपास्यत्वएव
एतदर्थं सर्वोत्कर्षदेवस्य विष्णोर्मिहानात्पर्यमित्यादिना तत्र तात्पर्योक्तिः सार्थिका स्यादन्यथाव्यर्थेति भावः ॥ ॐ आत्मे
तितनू पगच्छंति ग्राहयंति च ॐ ॥ आत्मशब्दस्यावृत्तिः आद्योरुद्धो विष्णुपरः अत्यआदत्तेभृत्यानि तियोगेन स्वाभिवा-
चीतु एव तथाचात्मा विष्णुरात्मा मस्वामीत्येवोपगच्छंत्युपासते ग्राहयंति शिष्येभ्य उपदिशंति च सज्जना इत्यर्थः ॥ आ-
त्मा हीति ॥ यस्मादेष ममात्मास्वामी भवत्यतो नाविद्यमानोपासनमेतदित्यर्थः ॥ अहं ग्राहमिति ॥ अहमिति गृहमाणत्वे-
नोपासनमित्यर्थः ॥ अयुक्तं स्यादिति ॥ प्रतीकभूतनामादौ तस्य स्वामित्वासंभवेन सर्वस्वामित्वायोगादिति भावः
॥ नाम ब्रह्मेत्युपास्त इति ॥ यो नाम ब्रह्मेत्युपास्तं तस्याधिकारिणो नाम्नो यावद्गतं गमनमस्ति तत्र लोके यथा योग्यतानति क्र-
मेण कामतः संचारो भवतीत्यर्थः ॥ २ ॥ ॐ न प्रतीकेन हि सः ॐ ॥ प्रतीकेनामादिप्रतिमाविषये ब्रह्मत्वेनोपासनानकार्या कुतः

हियस्मात्कारणात्सविष्णुः प्रतीकं न भवतीत्यर्थः । प्रथमादित्यादिपदेन नामोपास्येत्यादिद्वितीयाग्राह्या ॥ ससास्वेति ॥
 प्रथमाविभक्तिः सप्तसु प्रथमाविभक्त्यादिसप्तविभक्त्यर्थेषु वाचकतया प्रवर्तते इत्यर्थः ॥ षट्त्वि ति ॥ द्वितीयाविभक्तिः
 द्वितीयादिषट् विभक्त्यर्थेषु वर्तते इत्यर्थः । ननु नवग्रहब्रह्माणिप्रतीकोपासनं ब्रह्मः येन ब्रह्म कुपितमनर्थप्रयच्छेत् किंतु प्रतीके ब्रह्म-
 त्वोपासनं ततः पुरुषार्थप्राप्तिर्दर्शनादित्याशंक्यानिषेधति ॥ न च वाच्यमिति चेत् क्षत्तरिराजदहश्च
 भावात् ननु दृष्ट्यभावे तथा व्यवहारः कथमित्यत आह ॥ क्षत्तैव राजेत्यस्येति ॥ क्षत्तोराराजदहश्च कुतो नेत्यत आह
 ॥ ज्ञानेनेति ॥ ३ ॥ ब्रह्मत्वइति ॥ पूर्णत्वइत्यर्थः । भूम्नः पूर्णत्वस्य ॥ विशेषहेतुरिति ॥ मोक्षस्य तदन्वयव्यापारे-
 काविधायित्वरूपइत्यर्थः ॥ ॐ ब्रह्मदृष्टिरुत्कर्षात् ॐ ॥ ब्रह्मत्वस्य पूर्णत्वरयदृष्टिरुपासनाकार्येण कुतः उत्कर्षात्
 उत्कर्षस्य भगवदुत्कर्षस्य ब्रह्मपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वादित्यर्थः । ब्रह्मत्वं ब्रह्मपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वं तत्कथमित्यत उक्तं । अत्र सर्वगु-
 णांतर्भावेनेति आविर्भावितसर्वगुणत्वमेव सर्वोत्कृष्टत्वमिति भावः । ननु भगवदुत्कृष्टत्वस्य ब्रह्मशब्दप्रवृत्तिनिमित्तत्वं परम-
 श्वरे ब्रह्मदृष्टिः कार्येत्यत्र कथं हेतुरित्यत आह ॥ तथाचेति ॥ सर्वतः सर्वेभ्यः ॥ ४ ॥ तन्मयायेनेति ॥ अंगाश्रितत्वस्यापि स्व-
 स्वाभिभावविशेषरूपत्वादिति भावः । उक्तमंगावबद्धास्त्वित्यनेन ॥ ॐ आदित्यादिमनयश्चांग उपपत्तेः ॐ ॥
 अंगे भगवदंगे आदित्यादिमतयः आदित्यादेरुपासनाश्च कार्यः कुतः उपपत्तेः मुक्तैतत्प्राविशेरूपफलस्यापेक्षितत्वेन तासां
 सुपपन्नत्वादिभावः । स्मृतावित्यं भावाप्रतीतेराह ॥ स्वाश्रयत्वेनेति ॥ ५ ॥ ननु पदद्वयेनेति ॥ आसनप्रतिपादकागमव-
 द्यर्थ्यप्रसंगादित्यर्थः ॥ उपविश्येति ॥ आसनेन उपाविश्यात्मा विबुद्धये गंगुं ज्यादित्यन्वयः ॥ अनुपपत्तौनेति ॥
 सर्वदा आसनस्थत्वात्संभवेन मनसो भगवति निवेशनासंभवादिति भावः ॥ ॐ आसीनः संभवात् ॐ ॥ आसीनः आसने

उपदिष्टवोपासनं कुर्यात् कुतः संभवात् तस्यैवोपासनासंभवादित्यर्थः ॥ चित्तविशेषासंभवादिति ॥ ध्यानवि-
 रोधिषदुचित्तविशेषासंभवादित्यर्थः । शंकेते ॥ अतर्हानस्येति ॥ तर्ह्यासनमेव कुत इत्यत आह ॥ ॐ ध्यानाच्च ॐ ॥
 आसीने तस्मिन् क्रियमाणस्य ध्यानत्वाद् विरोध इत्यर्थः ॥ एतदिति ॥ उपासनं हि द्विविधा भवतीत्यादिनोक्तमित्यर्थः । भाष्ये
 उपासनं स्मरणं व्याप्तात्मकं चेति द्विविधैरेतदर्थः ॥ प्रत्याहारेति ॥ इन्द्रियाणां विषयभ्य आहरणेत्यर्थः ॥ ॐ अचल-
 त्वं चापेक्ष्य ॐ ॥ नेकबलं प्रत्याहानादिना किं गुरुरास्याचलत्वं चापेक्ष्य चित्तविशेषाभावावोभवतीत्यर्थः ॥ ॐ स्मरं-
 ति च ॐ ॥ कृष्णादय उक्तमर्थमुपविश्यासनेत्यादिना स्मरंति चेत्यर्थः । कायशिरोध्रीवमचलं समं धारयन्नित्यनेनैव शरी-
 रसंयत्नानां स्वच्छि पुनश्च कथित्यत आह ॥ स्थिरः स्थिरमना इति ॥ नन्वत्र स्मृता वासनस्यावश्यत्वा नुक्तं कथमुदाह-
 रणमित्यत आह ॥ अरे गति ॥ दिग्ब्रह्मबलं लोकयन्तु निश्चयासनेयं ज्यादिति संशयनादित्यर्थः ॥ ॐ यत्रैकाग्रता त-
 न्नाविशेषात् ॐ ॥ यत्र देशकालादौ ध्यानस्यैकाग्रता न्यपरित्यागेन भगवन्मात्रविषयता स्यात् तद्देशादौ ध्यानं कार्यं
 कुतः अविशेषात् नियतदेशकालादौ ध्याने विरोधाभावादित्यर्थः । उपलक्षणं भोगादेः अवस्थादिष्वित्यादिपदेनारोप्यादेर्ग्र-
 हणमिति भावः । पूर्ववत् देशकालादीनां किमित्यादित्या ॥ प्रथमस्य दूषणमिति ॥ तत्र देशादेः प्रसादहेतुत्वावस्था
 ध्यानोपयोगिता निषेधा इति भावः । तत्र ध्यानापयोगित्वाभावे अवस्थितिरासनमिति देशकालयोः पृथगुक्तिरिति भावः ।
 नन्वेवं सत्यासनादिदेशकालादिपदनिषेधेनैकाग्रतया विरोधादित्यत आह ॥ तच्चेति ॥ आसनमात्रमन्यस्यावश्यकं नृपि न
 तद्विशेषनियमदातं भावः ॥ ६ ॥ ध्यानफलाभावप्रसंगेनेति ॥ अपरोक्षज्ञानानंतरं कृतध्यानस्यानंदाभिप्लविलक्षणफला
 भावप्रसंगेनेत्यर्थः । ननु श्रवणादित्रयस्य ज्ञानसाधनेन लेपि ध्यानमेव प्रबलं साधनमेव मन्त्रापि साधनस्य प्रबल्यं किन स्यादित्यत

भाह । ज्ञान एवेति ॥ ॐ आप्रायणात्तत्रापि हि दृष्टं ॐ ॥ आङ्मर्यादायां प्रकुर्षणाय न प्रायणं मोक्षः ध्यानं आप्रा-
यणं मोक्षपर्यन्तकार्यं कुतः हियस्मात्सयो हेति दृष्टं श्रुतिरस्ति किंच तत्रापि मुक्तावपि ध्यानमकुर्वतो किमु ततः प्राक् तदेव कुतः
हियस्मान्मुक्तावपीति दृष्टमित्यर्थः ॥ ॐ कारो हरिरिति ॥ ओमित्याक्रियमाणत्वादिति भावः । भाष्योदाहृतश्रुति
द्रव्ये उपासनामात्रश्रुतत्वात्किमर्थतत्पदं भाष्ये उपासनादीत्यादिपदप्रयोग इत्यत आह ॥ ज्ञानात्पूर्वमिति ॥ ज्ञानानन्तरं
श्रवणादीत्यत्र गीताभाष्योदाहृतप्रमाणमाह ॥ उक्तं हीति ॥ वर्तयति वर्तते कालं नयतीत्यर्थः ॥ मोक्षविरोधा-
दिति ॥ ज्ञानोत्तरं निरवधिक ध्यानस्य विहितत्वेन करणे मोक्षोपपत्तिश्चापत्याविधिबंधवर्जितत्वरूपमोक्षत्वविरोधादित्यर्थः
॥ कारणानुपपत्तेरिति ॥ मोक्षात्पूर्वमित्यर्थः । कारणं आनन्दवृद्धेः ॥ ध्यानस्यैवेति ॥ शमशब्देन तत्र ध्यानस्यैव-
विमोक्षितत्वादिति भावः ॥ ७ ॥ उक्तं व्याहतेरिति ॥ अनियमः सर्वेषामित्युक्तव्याहतेरित्यर्थः ॥ अनियतदेशेति ॥
कर्मणां व्यवस्थितदेशकालयोः फलोन्मुखत्वाय परिपाकगून्यत्वादित्यर्थः । तथा च योगपद्यमिति भावः ॥ भोगस्यापीति ॥
योगसामर्थ्येन निवारणोपपत्तेरिति भावः । जातु कदाचित् विप्रतिपत्तेः दृष्टं प्रायश्चित्तेन कर्मक्षयाभावे तद्विधायकश्रुतिवै-
ग्र्यर्थमिति भावंदाह ॥ ब्रह्महेति ॥ ब्राह्मणहेत्यर्थः ॥ दग्धगेहेष्टिविधिवदिति ॥ यथागेहे दग्धे सति गृहस्थे
गृष्टिविधौ यो गृहदाहनिमित्तं नैवेदिक्रियेन नुदाहपरिहारार्थं कृतायामपीष्टौ दग्धगेहस्य पुनरावृत्य भावात्तथाप्रायश्चित्तस्यापि
ब्रह्महननादिनिमित्तं नैवेदकेन नुज्जातपापपरिहारार्थमित्यर्थः ॥ अस्तुवेति ॥ स्मृतेश्चाकृतप्रायश्चित्तविषयत्वमिति
भावः ॥ निष्कारणेति ॥ संसारावस्थानेन कर्मविनाकारणान्तराभावादिति भावः । विरम्यक्रमिकतया येनैकस्मिन्काले
लब्धत्वनः कालान्तरकर्मविनाशत्वं स्यादिति भावः ॥ ॐ तदधिगम उत्तरपूर्वाध्यायोरश्लेषविनाशौ तद्व्यपदेशात् ॐ ॥

तस्य ब्रह्मणः अधिगमे दर्शने सत्युत्तरपूर्वाध्यायोरश्लेषविनाशोऽप्युक्तः ।
तद्व्यपदेशात् तयोरश्लेषविनाशयोः क्रमेण तद्यथा पुष्करपलाशे तद्यथैषीकातूलमगनाविति श्रुतिद्वय उक्तत्वादिति भावः । पर-
त्रचनरकाद्ये हेतुत्वं ॥ नदिति ॥ प्रायश्चित्तविधीत्यर्थः ॥ अग्निनाशेति ॥ आहिताग्निनाशेत्यर्थः । तथाच प्रत्यवायफलहे-
तुत्वेन नैवेद्यार्थमिति भावः ॥ ॐ इतरस्याप्येवमसंश्लेषः पातितु ॐ ॥ भगवद्वेषिणो मिथ्याज्ञानेन पातितु अनु-
त्थानतमः पातिसमीपकालवर्तिनि इतरस्य तत्कृतपुण्यस्याप्येवंज्ञानिकृतपापस्यैवाश्लेषविनाशो भवत इत्यर्थः ॥ पाताथ-
मिति ॥ अन्यथा पुण्येन प्रतिबंधान्पातएव न स्यादिति भावः ॥ ॐ अनारब्धकार्येण चतुर्पूर्वतदवधेः ॐ ॥ अना-
रब्धेर्भोक्तुमनुपक्रान्ते मुखदुःखरूपकार्ये ययोः तादृश एव पूर्वोक्ते पुण्यभागे नश्यतः ननु प्रारब्धकार्ये कृतः मोक्षस्य-
नदवधेः प्रारब्धकर्मार्थाश्रवणादित्यर्थः ॥ कर्मसद्भाव इति ॥ कर्मणा विना प्रतिबंधकांतराभावादिति भावः ॥ आ-
द्यशब्देति ॥ नथान्वे उभयमग्राहकमपि प्रयोगप्रसंग इति भावः ॥ ॐ अग्निहोत्रादितु नत्कार्यायैव तद्दर्शनात् ॐ ॥
ज्ञानिनः पूर्वकृतमग्निहोत्राद्यकास्यकर्म तत्कार्याय ज्ञानाख्यकार्यायैव पश्चात्कृतं तत्कार्याय मोक्षातिशयायैव कृतः तद्दर्शनात्
तस्योक्तार्थस्यान्मानमेव न्यादिद्विश्रुतं दर्शनादित्यर्थः । उक्तरीत्या पूर्वकृतान्यादिना एतद्व्युक्तं ॥ स्वल्पफल इति ॥ अये
क्षितपुत्रादिहेतुत्वेन ज्ञानाद्यहेतुत्वादिति भावः ॥ ॐ अतो न्यदपीत्येकेषामुभयोः ॐ ॥ अतो काम्यकर्मणोऽन्य-
दकाम्यमपि नाश्लेषविनाशावाप्नोति कृतः इत्येकेषामुभयोः पूर्वोत्तरपुण्ययोरिति एवंत्यागेन तस्य पुत्रादित्येकेषां शाखिनां पा-
ठोऽस्ति न त इत्यर्थः ॥ अत्रापि ॥ सूत्र इव श्रुतावपीत्यर्थः अत्र क्रमेण हेतूनाह ॥ अकाम्यस्येत्यादिना ॥ विनि-
युक्तत्वाद्ज्ञानादौ ॥ ॐ यदेव विवर्त्येति हि ॐ ॥ हिशब्दवशाद्यदेव विवर्त्यया करोतीति श्रुतिरस्ति तस्माद्ज्ञानिकृतका-

म्यकर्मणोर्माक्षानुप्रवेशोयुक्तइत्यर्थः। ननु नश्यतीत्यादि पूर्वतन्मिष्टचेन् श्लिष्टप्यतइत्यर्थः। कियतश्चित्कस्यचित् साक्षादुःखाति
शयहेतुत्वेन ॥ ॐ भोगेन त्वितरेक्षपयित्वाऽसंपत्स्यते ॐ ॥ इतरेप्रारब्धपुण्यपापेभोगेनक्षययित्वाथतदनंतरमेव
संपत्स्यते ब्रह्मतमोवाप्नोति। कोयंविशेषइत्यतआह ॥ यदुक्तमिति ॥ अत्रभगवदनुग्रहेणज्ञानिकृतपापस्ययावत्स्वफलप्रदा-
तृत्वाभावस्योक्तत्वादितिभावः। प्रगृह्यतीत्यादिज्ञानिस्वरूपप्रतिपादकवाक्यतस्तस्यस्वसंबधिकर्मत्यागश्रवणादितिभावः
॥ इति श्रीसत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमजयशार्करायांचतुर्थाध्यायस्यप्रथमपादः ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ तत्रोत्तमेषु ॥ उपासनावदिति ॥ चतुर्मुखाद्याधिकारिभेदेनसकलगुणोपासनंचतुर्गुणोपास
नमित्त्वाद्यवांतरचैचित्र्यविश्रमानेन्दुपासनात्वेनैकीकृततत्तत्प्रतिपादकत्वेनपादैक्यसंभ्रतीतिभावः ॥ उक्तेति ॥ अनि
याहस्तुक्तेत्यर्थः ॥ वागिति ॥ वाङ्मनाभागवान्, विष्णुना, निनपूरूपैर्पूववर्णदेवतामनः मनोनामाउत्तरपूववर्णदेवता
तथावाङ्मनादिर्द्रियं पूरूपैर्द्रियं पूरूपैर्द्रियं उत्तररूपं पञ्चाङ्गाविद्यापारत्वेन अप्रधानमित्यर्थः। ए
वउत्तरत्रवाक्यमपिद्वैधाव्याख्येया ॥ व्यामिश्रेति ॥ विरुद्धेत्यर्थः ॥ ॐ वाङ्मनासिदर्शनाच्छब्दाच्च ॐ ॥
वागभिमानावाणीसौपर्णाच मनसि मगोभिमाननिर्गेषेरुडेच विलीयते कुतः दर्शनात् वाचोमनोवशत्वस्यप्रत्यक्षतएव
दर्शनात्तस्यनयावदिति श्रुतिथेत्यर्थः ॥ शुचिमनचिवादइति ॥ अथाध्यात्मंवाङ्मनरूपमनउत्तररूपमाणःसंहितेशू
रवीरेमादूक्येयाहास्यमुतआह जेष्टमनः पूरूपंवागुत्तररूपंशुचिर्गोमार्दूक्यतज्येषुपुत्राख्यः शुचिमनचिवादउच्यतइ
त्यर्थः ॥ अन्यतरेति ॥ मतद्वयेषिविष्णुरूपयोरेवपूवोत्तरवर्णदेवतात्वमितिभावः ॥ उभयोरपि ॥ वाङ्मनसनाम

कयोरुभयोरपि विष्णुरूपयोः प्रत्येकपूर्वोत्तरवर्णप्रतिपाद्यत्वेन पूर्वोत्तरवर्णदेवतात्वमिति भावः ॥ युक्तेति ॥ मनसासं-
 कल्पितस्यैव वाचाव्यवहरणरूपयुक्त्येत्यर्थः । युक्तिमात्रेण कथं श्रुतेरर्थान्तरविषयत्वमित्यत आह ॥ प्रत्यक्षेति ॥ वाचो-
 मनोधीनत्वेपीति ॥ संकल्पव्यवहारेण प्रत्यययोरैव कारणत्वमिति भावः ॥ अनेकत्वेनेति ॥ ब्रह्मादेरपि तन्मि-
 यामकत्वादिति भावः । ननु मायास्तस्मिन् जन्मनि मोक्षाभावाद्दुद्रस्य मोक्षमार्गत्वाभावात्कथं तस्यास्तत्र मोक्षार्थो देहलय इत्यत
 आह ॥ अत्रो मापादेनेति ॥ ॐ अतएव च सर्वाण्यनु ॐ ॥ सर्वाणि च देवतानि अनुस्वनियम्य नि यामकभावा नुसा-
 रेण लीयन्ते कुतः अतएव अग्नौ देवा इति श्रुतेर्येत्यर्थः ॥ १ ॥ उक्तेनि ॥ अनियम इत्युक्तेत्यर्थः ॥ ऊनत्वमुक्तमिति ॥
 संकल्पादासोत्तमप्राणादूनत्वं संकल्पाद्यवस्थानसः कस्युत्पत्तिरिति व्यर्थः ॥ तन्नेति ॥ मनोवावाचोभूय इत्यत्र मनः
 शब्दस्य पर्जन्यपरत्वादित्यर्थः । पर्जन्यः सर्वतोऽवरः मनोभिमानिनीसमोक्त इति स्मरणादिति भावः ॥ स्मरशब्देन त-
 द्रह्मणमिति ॥ स्मरो वाचाकाशाद्भूयानित्यत्र तस्याश्चैव समदाशिवः स्थिरस्मृत्यभिमानिनीसमवेतरेतः स्मर इति स्मरणा-
 त्स्मरशब्देन रूद्रग्रहणमित्यर्थः । तथा च तदुत्तरमात्रोत्तमप्राणानन्वरूद्रस्य मिथ्यतीति भावः ॥ ॐ तन्मनः प्राण उत्तरा-
 न् ॐ ॥ तद्वाह्नियामकत्वेन मनः मनोभिमानिशेषः सुपर्णश्च प्राणे चतुर्मुखे वाणीद्वारा विलीयते कुतः उत्तरात् वाक्का-
 नर्सीति पूर्वोदाहृतवाक्योपसर्गोत्तरान्न मनः प्राण इति वाक्यादित्यर्थः ॥ चतुर्मुख इति ॥ वायोरेतज्जान्मनिमुक्त्यभावेन
 तत्र मनसोऽमुक्त्यर्थो देहलयासंभवादिति भावः ॥ मन उदक्क्रामदिनि ॥ सर्वदेवानां गमनं तं मनो रूद्र उदक्रामन् ब्रह्मदेहा-
 दूर्ध्वगमन् तदा सोऽहो निमीलितनयन इवाश्मन्यवश्चास्तनव न पतन्त्यर्थः । अथ प्राण उदक्क्रामत्तस्मिन् प्राण उत्क्रांतिसत्यप-
 द्यतएव ततः पुनः सर्वदेवमवस्थानं तं मनोऽपि प्राविक्षत् तदाऽऽश्चर्यं देवनात्थितः प्राणः प्राविक्षत् तस्मिन् प्राणे प्राप्ते सत्युदतिष्ठत्

उत्थित इत्यर्थः ॥२॥ कस्यापीति ॥ सर्वप्राणद्वारामोक्षणियमादितिभावः ॥ पूर्वोक्तमेवेति ॥ प्राणस्य भगवदुत्प-
 न्तं विशेषप्रमाणादर्शनंचेत्यर्थः ॥ श्रुतिस्मद्भावादिति ॥ नप्राणः किंचिदाश्रित इत्यादिश्रुतिसद्भावादित्यर्थः
 ॥ उक्तमिति ॥ अनन्येश्वरताप्राणे इदमन्येश्वरवर्जनमितीश्वरेतरानर्थान्तं तच्छ्रुत्यर्थ इति चक्षुरादिवदित्यत्रोक्तमित्यर्थः
 ॥ महान्तमिति ॥ अस्य प्राणस्य महिमानं महान्तमाहुः कुतः यद्यस्मात्स्वयमन्यरनद्यमानः अभक्ष्यमाण एवाब्रमती-
 त्यर्थः ॥ ॐ सोऽध्यक्षेतदुपगमादिभ्यः ॐ ॥ सप्राणोऽध्यक्षे परमात्मनि विलीयते कुतः तदुपगमादिभ्यः तस्य
 परमात्मन उपगमः प्राप्तिः आदिपदेन तदनुप्राणनतत्प्रवेशादितत्प्रतिपादकश्रुतिसद्भावादित्यर्थः ॥ इतिन्यायेनेति ॥
 इत्युक्तन्यायेनेत्यर्थः । रुद्रादिसकलजीवप्राण्यत्ववत्तच्छेष्टकत्वादिनाश्रुत्युक्तत्वात् योपपाच्चिरितिभावः । अन्यैर्इशात्
 ॥ प्राणत्व इति ॥ वायुत्वावस्थायामित्यर्थः । तस्य चतुर्मुखत्वेन पुनर्जननानात् विलीनो हि प्रकृतौ संसारमेतीति श्रुतिरिति-
 भावः ॥ ३॥ प्राणुक्तेति ॥ अतएव च सर्वपाणुः इत्युक्तस्याधमानासु तमेषु लयस्य वा इत्यर्थः ॥ अन्याधीनत्वमिति ॥
 इंद्राश्विन्यादीनां वायुरणुरूपभूतांतराधीनत्वमित्यर्थः । विपर्यय इति भूतांतरलव इत्यर्थः । नियामकबाहुल्येनेति अश्वि-
 नीप्रभृतिनियामकानां वायुरणुणादिभूतानां बाहुल्येनेत्यर्थः ॥ ॐ भूनेषु न च्छूनेः ॐ ॥ प्राणुक्तेभ्योन्येदेवाभूतेषु पचसु-
 देहाभिमानिषु लीयन्ते न त्वेकस्मिन्नग्नौ कुतः तच्छूतेः तस्य भूतेषु देवल्यस्य भूतेषु देवा इति श्रवणादित्यर्थः ॥ अत्र विशेषो-
 क्तेभ्य इति ॥ वाङ्मनसीत्याद्याधिकरणत्रये शेषसु पर्णचतुर्मुखपरमात्ममुक्रमेण लीयमानत्वेनोक्तेभ्यो वारुणीसौपर्णीशेषसु पर्ण-
 चतुर्मुखेभ्य इत्यर्थः । तेषां विशिष्यलयोक्तेरुक्तसंज्ञाविषयतादितिभावः ॥ ४॥ तदेवोपपादयति ॥ अस्मीत्यादिना ॥
 ननु मलयकालीनभूतलयस्योत्पत्तिक्रमविपरीतक्रमवत्तेषु पितृक्तिकालीनदेवतालयप्रतिपादकश्रुतिगतस्य भूतेषु देवा इति वचन-

स्योपपत्तिः कथमित्यत आह ॥ मुक्तिश्चेति ॥ मुख्यार्थ इति ॥ भूतेष्विति श्रुतेर्देवानां साक्षादेव भूतेषु लय इत्येवं रूपं मुख्यार्थ इत्यर्थः । अत्र उक्तमुख्यार्थे ॥ ॐ नैकस्मिन् दर्शय नो हि ॐ ॥ एकस्मिन्नावेव सर्वदेवानां लयः कुतो हि यस्मात्पृथिव्या मृभव इति कृभवः पृथिव्यामिति श्रुती प्रत्येकं भूतेषु दर्शयतो त इत्यर्थः । युक्तिचाह ॥ येषामिति ॥ ननु यदि तदनुत्पन्नत्वेऽपि स्वसमाने देवता लयस्थानत्वेन तत्र देवानां लयस्तीह सौपर्ण्यादीनां स्वसमानवारुण्यादिलयस्थाने शेषदौ लयः स्यादित्यत उक्तं ॥ विशेषवचनाभावे चेति ॥ सौपर्ण्यादीनां तु विशिष्य गृह्यदौ लयस्यैकत्वादिति भावः ॥ अन्यथा व्याख्यानामिति ॥ भूतेषु देवा इति श्रुतेरग्रे वायावित्यादिना कृतमित्यर्थः ॥ उक्तक्रमेणेति ॥ इन्द्र उमायामिति श्रुत्युक्तक्रमेणेत्यर्थः । युक्त्यन्तरेणान्यथा व्याख्यानां निराकरोति ॥ भूताभिमानिनामिति ॥ तेजोवाय्वभिमानिनामग्निप्रवाहादीनां वाय्वभिमानिनि तेजः प्रवाहविनायकयोर्लयाभावादित्यर्थः । लयाभावाच्चेति संबंधः ॥ उत्तस्तिश्रुतिविरोध इति ॥ आकाशाद्वायुर्वोयोरग्निरिति श्रुतिविरोध इत्यर्थः । विपर्ययेण तु क्रमेण त उपपद्यते चेत्यत्र सर्वदेवानां मुत्पत्तिक्रमैव परीत्येन लयस्य निर्वर्णितत्वादिति भावः । ननु भूतं भूताभिमानिनी च ते ह्येतानि यामकः हरिश्चाकाशशब्दोक्त इत्यनुव्याख्याने आकाशादिशब्दैर्देवानामपि पृथगीतत्वात्कथं जडमात्रग्रहणमित्यत आह ॥ देवानां त्विति ॥ आदिसर्गोत्तरभावी अनुसर्गः आदिसर्गवैपरित्येन देवानां लय इति भावः ॥ ५ ॥ उक्तेति ॥ इयदा मननादित्यत्रोक्तस्याधिकारिणां प्राणावसानत्वस्य बाध इत्यर्थः ॥ तेज इति ॥ तेजोभिमानिनीरमापरस्यैव देवतायां परमात्मनि संपद्यत इत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ एतच्छ्रुतियुक्तिभ्यामेव वागादीनां मन आदौ लयस्य बाधितत्वादिति भावः ॥ उक्तत्वादिति ॥ कामादितरत्रेत्यर्थः ॥ गुणांतर इति ॥ स्वातंत्र्यादीत्यर्थः ॥ सर्वगुणेति ॥ संसाराभावे ईशनिगम्यत्वाभावेन स्वातंत्र्यादेरपि

संभवादिति भावः ॥ ॐ समनाचासृत्युपक्रमादमृतत्वं चानुपोष्य ॐ ॥ समादेशकालाभ्यां व्याप्त्या समानोपरमपुरुषोयस्याः समनाहारौ लीयते कुतः यतोऽस्याऽनुपोष्य चानुपास्यैवाभूतत्वं मुक्तत्वं तदेव कुतः अमृत्युपक्रमात् सृतिः संसारः कदापि संसारोपक्रमणाभावात्तदपि कुत इत्यतः समनेति हेतुगर्भाविशेषणं उपक्रमणसंबन्धः प्रत्युक्तमिति उक्तयुक्तेः प्राबल्येन तथा धानत्वयुक्तेर्बाधितत्वादिति भावः । वचनादेकादशतात्पर्ये अत्र समाया अत्यंतसमीप्यं नाम जगद्वापारत्यागेन वदजलाभरणरूपेणैकबलहरिसेवारतत्वं बोध्यं ॥ ॐ तदपीतेः संसारव्यदेशात् ॐ ॥ तदपीतेः तस्यां समाया मपीतल्यस्य संसारव्यपदेशात् विलीनोहीति श्रुतौ संसारकारणत्वेनोक्तेरित्यर्थः ॥ ॐ सूक्ष्मं प्रमाणतश्च तथोपलब्धेः ॐ ॥ ब्रह्मरमोपक्षयाति सूक्ष्मं प्रमाणं तो गुणपरिमाणतश्च ततोऽधिकं कुतः ततोऽपलब्धेः सर्वतः प्रकृतिरिति श्रुतौ तथा दर्शनादित्यर्थः ॥ ॐ नोपमर्देनातः ॐ ॥ अतः साम्यतद्भावयोरेवंसाधितत्वात् नोपमर्देनासाधारणगुणानुपमर्देनैव साम्यमित्यर्थः ॥ ॐ अस्यैव चोपपत्तेरुत्तमा ॐ ॥ ऊष्मा ऊष्मपदोपेतश्रुतिरस्यैव किंचित्साम्यस्यैवोपपत्तेः उपपत्त्यर्थं भवतीत्यर्थः । ऊष्मा वरत्वं नाम परं द्रियशक्तिरित्येव धायकत्वमूष्मं यमं ढलादिसाधारणं विवक्षितं अतएवेश्वरस्य सर्वद्रियागोचरत्वोक्त्या तदुपपाद्यत इति बोध्यं ॥ उपपत्तेरिति षष्ठा पक्षितं पूरयित्वा र्थमाह ॥ उपपादक इति ॥ ॐ प्रतिषेधादिति चेन्न शारीरात् ॐ ॥ सर्वेत्वेति श्रुतावीशान्येषु देशकालव्याप्त्यादिनापि साम्यस्य प्रतिषेधान्न समायाः किंचित्साम्यमपीति चेन्न । तत्र शरीरिणो जीवादेव देशस्य देशादिव्याप्तिसाम्यप्रतिषेधादित्यर्थः ॥ तद्भावमुक्ताप्रतिषिद्धत्वादिति ॥ सर्वेह्यवरा इत्यादिना तदभावमुक्ताऽसंभवेति प्रतिषिद्धत्वादित्यर्थः ॥ शारीरत्वेनेति ॥ अनित्यदेहपरिच्छिन्नत्वेनेत्यर्थः ॥ ॐ स्पष्टो ह्येकेषां ॐ ॥ ऐक्यं प्राग्भाध्यं दिनानां तथा समाश्रितौ जीवानामसमत्वादिवादः स्पष्टोऽस्ति हि यस्मात्तच्छरीरादेव समत्वोक्तिरित्यर्थः ॥

॥ ॐ स्मर्यते च ॐ ॥ जीवानामेवासमत्वादि कं ब्रह्माद्या इति स्मर्यते चेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ज्ञानिनामिति ॥ देवाना-
 मित्यर्थः । तथा चानियम इत्युक्तव्याघात इति भावः ॥ अन्याः रुद्रादिदेवताः कलाः प्रतिविंशांशः क्रमात् प्राण-
 स्य रुद्रस्यैद्र इत्यादिक्रमात् ॥ ॐ तानि परेतथा ह्याह ॐ ॥ तानीतरैर्देवतानि परे परमात्मनि विरिचिद्वारालीय-
 ते कुतः यस्मात्सर्वे देवा इति श्रुतिस्तथा हेत्यर्थः पूर्वभूतेषु तच्छ्रुतेरित्यत्र तदभाव एवेति परमात्मनिलया भाव एवास्त्वित्यर्थः
 साधकाभावादिति भावः ॥ भगवत्प्रतिबिंबयत्वादिति ॥ तथा च साधकाभावोऽस्ति इति भावः । विरिचेलयांगी
 कारात्कथं भगवतिलय इत्यत आह ॥ विरिचप्रविष्टानामिति ॥ ७ ॥ ॐ अविभागो वचनात् ॐ ॥ मुक्तानां सत्य
 कामत्वादेरीच्छतोऽविभागोऽपृथक् तदनुसारित्वमितियावत् कुतः कामेन मे काम आगादिति वचनादित्यर्थः ॥ अत ए
 वेति ॥ सत्यसंकल्पादेरीश्वरसंकल्पानुसारित्वनियमादेवेत्यर्थः । तदेव विवृणोति यदेति ॥ सत्यानित्या इति ॥ स
 दातनं सत्यमिति नित्यमेवोच्यते बुधैरित्युक्तेरित्यर्थः । स्वकामितागमनमीश्वरेच्छया कथमित्यत आह ॥ तदिच्छानंत
 रमिति ॥ स्वकामितागमनेऽस्वेच्छया एव कारणत्वादीश्वरेच्छयाः कथं कारणत्वमित्याक्षिपति ॥ कथमिति ॥ तदु-
 चरत्वेन हृदयात्तद्व्युत्पत्त्योरित्येतद्ब्रूयाति ॥ ईश्वरेच्छाया इति ॥ तात्पर्यमाह ॥ भगवदिच्छेति ॥ ८ ॥
 ॥ पृथग्जनैति ॥ अज्ञानेत्यर्थः ॥ अतः दोकोऽग्रज्वलनंतत्प्रकाशितद्वारो विद्यासामर्थ्यात्तिच्छेदगल्यनुस्मृति
 योगाच्च हार्दानुगृहीतः शताधिकया ॐ ॥ उक्तांतिकाले तदोक्तसः भगवद्देह रूपस्य तद्दयस्याग्नेज्वलनं प्रादुर्भवति
 ततो धिकारी तत्प्रकाशितद्वारस्तेन प्रकाशितनाडीद्वारवान् हार्देन हृदे तेन परमात्मना नुगृहीतो नुगृहवानेव विद्यासामर्थ्या
 दपरोक्षज्ञानशक्त्या तच्छेषगत्यनुस्मृतियोगात्तस्याः विद्यायाः शेषो गभृताया हृदयमारभ्य ब्रह्मप्राप्तिपर्यंतानुस्मरणं तद्यो

गात्तत्साहित्यात् शताधिकयाशतनाडीतो अधिकयासुषुम्नाख्यनाड्योद्देहविनिर्यातीत्यर्थः॥स्वोदयमारभ्यैवेति॥नतुलि-
 ग्देहभंगमारभ्यैवेत्यर्थः । कर्मप्रारब्धं ओद्देहमारवेवा फलदमितिसंबंधः॥ज्ञानफलंन भवतीति॥गत्यनुस्मरणफलत्वा-
 दितिभावः । इतिस्मृतेः गीताभाष्योदाहृतायाः ॥ नविशेषप्रमाणमिति ॥ उदाहृतस्मृतौगतिवाचकशब्दा-
 भावादितिभावः ॥ ॐ रदम्यनुसारी ॐ ॥ ज्ञानीनाड्यंतगतव्याप्तरश्म्यनुसारीनिर्यातीत्यर्थः ॥ ॐ निशिन-
 तिचेन्नसंबंधात् ॐ ॥ रात्रावादित्यरश्मिसंयोगोनास्तीतिचेन्न संबंधात् अंतस्थादित्यरश्मीनांतदापिसंबंधादित्य-
 र्थः ॥ पर्यवसितेति ॥ समाप्तेत्यर्थः ॥ सदेति ॥ नाडीनांद्देहसापेक्षत्वेनद्देहस्यवसर्दाभावादितिभावः
 ॥ कदाचिदिति ॥ पूर्वसतोप्युक्तांतिकालेऽभावोपपत्तेरितिभावः ॥ ॐ यावद्देहभावित्वाद्दर्शयतिच ॐ ॥
 नोक्तदूषणवकाशः कुतः यावद्देहभावित्वात् नाडीरश्मिसंबंधस्यद्देहसमानकालीनत्वात् कुतःयस्मात्संस्मृष्टावाइति-
 श्रुतिस्तथादर्शयतीत्यर्थः ॥ इतिवचनादिति ॥ तथातत्रस्मृतौदाक्षिणायनोक्तातिःस्वर्गसाधनत्वायथातत्रोक्तांत्य-
 भावोर्गोक्तिर्येततथारात्रौबाह्यादित्यरश्मिसंबंधाभावात्तदोत्क्रांतिरिवनेत्यंगीकारोपपत्तेरित्यर्थः ॥ ॐ अतश्चायन-
 पिहिदक्षिणे ॐ ॥ दक्षिणायनेपिज्ञानिनः उक्तांतियुक्ता कुतः अत्रायनपदस्यरश्मिपरत्वेनतत्संबंधस्यनाडीषुसर्वदास-
 त्वादित्यर्थः ॥ साक्षान्मोक्षशरीररस्येति ॥ लिङ्गशरीरभंगस्येत्यर्थः ॥ आजन्मज्ञानिर्भुवीत्यादिनाजनोलो-
 कादीनामप्यपुनरावर्तिस्थानत्वमित्यतआह ॥ महर्लोकादीत्यतद्गुणसंविज्ञानइति ॥ तस्यगुणस्यान्यपदार्थ-
 स्यपरपदार्थप्रत्युपसर्जनीभुतस्यान्यपदार्थसंविज्ञानविशेषत्वेनोपादानंयस्मिन्बहुवर्हिनास्तिअतद्गुणसंविज्ञानः । यथा
 चचित्रगुमानयेत्यादौ तथाचमहर्लोकएवआदिर्देषाज्जनोलोकादीनांतद्गुणइत्यर्थः ॥ कालविशेषस्यवस्तुतःसत्त्वात्तन्निषे-

धायोगादित्यत आह ॥ भवतीति ॥ स्मृत्युक्तदक्षिणायनोत्तरायणपदमतिपाद्यइति शेषः ॥ ९ ॥ अन्यथेति ॥
 सहकार्यभावादिति भावः ॥ पूर्वोक्तिः गत्यनुस्मृतियोगादित्युक्तिः ॥ स्मृतिविरोधइति यंवापीति स्मृतिविरोध
 इत्यर्थः ॥ लिंगस्येति ॥ आचार्यस्तु गतिवक्तृति यदाचार्योपदेशरूपलिंगमुक्तं तस्यापीत्यर्थः ॥ गतेः कालकृतत्वा
 दिति ॥ गत्यनुस्मरणस्य ज्ञानशेषत्वइव कालज्ञानशेषत्वेमानाभावादिति भावः ॥ संपूर्णेति ॥ चतुर्विधइत्यर्थः ॥ गत्यतिरि
 क्ते हेतुत्वादित्यर्थः ॥ ॐ योगिनः प्रतिस्मर्येते स्मार्ते चैते ॐ ॥ एते ब्रह्मचंद्रगती योगिनः प्रतिस्मर्येते अग्निज्योतिरिति धू
 मोरात्रिरिति च स्मृता बुध्यते ज्ञानादिसाध्यतया स्मर्येत इति यावत् । न केवलं ज्ञानसाध्यं किंतु स्मार्ते च स्मृतेरिभस्मार्ते गत्यनुस्मृ
 तिसाध्ये स्मर्येतेत्यर्थः । योगिन इति द्वितीया नन्वग्निज्योतिरित्यत्र योगिपदाभावात्कथं योगीति विशेषणादित्युक्तिमि
 त्यत आह ॥ उपलक्षणमिति ॥ अत्र स्मृतौ अत्र तिगीता तात्पर्यश्लोकव्याख्यानावसरे एवोक्तत्वादित्यर्थः ॥ लौकिक
 साधने क्रियानुवृत्तिः अलौकिकसाधने मनोवृत्तिरिति विवेकः ॥ १० ॥ इतीश्रीमततत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजयां शंकरा
 श्रीनिवासविरचितार्याचतुर्थोऽध्यायस्याद्वितीयपादः समाप्तः ॥ ॥ ॥

श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ॐ अर्चिरादिना तत्प्रथितेः ॐ ॥ अर्चिरेवादिर्यस्य तेन मार्गेण गच्छति कुतः तत्प्रथितेः तस्योक्तमा
 र्गस्य ते चिषमिति श्रुतौ प्रसिद्धिरित्यर्थः ॥ अयोगेति ॥ स्वगंतव्यमार्गनिर्णयादिति भावः ॥ सोमादिनंतरमिति ॥
 सोमं वैश्वानरं च द्रमित्युक्तेरिति भावः ॥ प्रबलश्रुत्यनुसारेणेति ॥ उदाहृतश्रुतिस्मृतिसाहित्येन ते चिषमभिर्भविशतीति
 प्रबलश्रुत्यनुसारेणेत्यर्थः ॥ १ ॥ सवायुमागच्छतीत्यस्याः श्रुतेः प्रागुक्तरीत्या वायोर्द्वितीयप्राप्यत्वप्रतिपादकत्वमिति भावः ।

व्यवस्था वायोऽन्तरमुहुःप्राप्यत्वरूपा ॥ ॐ वायुशब्दादविशेषविशेषाभ्यां ॐ ॥ वायुर्द्वितीयप्राप्यः कुतः
 अविशेषविशेषाभ्यां सामान्यतोविशेषतश्चवायुशब्दाद्वायोर्द्वितीयप्राप्यत्वप्रतिपादकश्रुतेरित्यर्थः ॥ यावदर्थे यावत्यर्थे
 सामान्यप्रसिद्धिविरोधेनोति ॥ तत्प्रार्थितेत्युक्ताचिषःप्रथमप्राप्यत्वप्रसिद्धिविरोधेनेत्यर्थः ॥ अथाविशेषविशेषाभ्यांसामान्य
 विशेषाभ्यांवायुशब्दाद्वायुशब्दोपेतसामान्यश्रुतेः द्वितीयप्राप्यत्वप्रतिपादकतयावायुशब्दोपेतविशेषश्रुत्याबाधेनवायोर्द्वि-
 तीयप्राप्यत्वप्रतिपादकत्वंतदर्थइतिमुत्रस्यार्थान्तरपरतयाभाष्यंव्याचष्टे ॥ वायुश्रुतेरिति ॥ २ ॥ ॐ तदिततोधिवरुणः
 संबंधात् ॐ ॥ तदितःतद्विलोकादधि उपरि वरुणःप्राप्यः कुतःसंबधात् तदितश्रुतौवरुणलोकस्यतदुपरिसंबंधोक्ते
 रित्यर्थः ॥ निर्णीतइति ॥ विवादविषयस्यनिर्णीतत्वादित्यत्रविवादाऽभावादितिभावः ॥ ३ ॥ अन्यथावायो
 रिति ॥ प्रधानवायोरित्यर्थः । नीचानामेवप्रथमप्राप्यत्वादितिभावः ॥ ॐ आतिवाहि-
 कस्तल्लिगात् ॐ ॥ अर्चिषोऽन्तरं प्राप्योवायुरिति आतिवाहिकःतन्नामकोमुख्यवायुपुत्रएवकुतः तल्लिगात्
 पूर्वप्राप्यत्वस्यामुख्यवायुर्लिगादितिभावः । उक्तल्लिगेनसंशयनिवृत्तिःस्यादित्यतआह ॥ मुख्यस्यापीति ॥ ॐ उभ-
 यव्यामोहात्तत्सिद्धेः ॐ ॥ सप्तम्यर्थेपंचमी उभयस्मिन्व्यामोहात्संशये सत्यपितत्सिद्धेः तस्यपूर्वोक्तः आतिवाहिकः
 पश्चादुक्तोमुख्यइत्युक्तस्यार्थस्यसिद्धेरित्यर्थः ॥ दिवस्पतित्वेति ॥ भारतीपतित्वेत्यर्थः ॥ वरुणावरायाइति । तटि
 द्विद्विच्छब्दयोरकार्यत्वादितिभावः ॥ ४ ॥ ॐ वैद्युतेनैवततस्तच्छ्रुतेः ॐ ॥ वैद्युतेनैवविद्युत्पतिनावायुर्नैवब्रह्मप्राप्त्यत
 स्ततःसएवातिमप्राप्यः तदेवकुतः तच्छ्रुतेस्तेनैवब्रह्मप्राप्तेः सएवेतिश्रुतिसिद्धत्वादितिभावः ॥ राजादाविति ॥ क्लृप्त-
 स्यातिभियस्यातिमप्राप्यस्यमंत्रिणएवराजादिप्रापयितृत्वदर्शनादितिभावः ॥ तत्पुरुषइति॥तस्याःविद्युतःपुरुषोभतामन

नान्मनुः भगवान्तत्पुत्रत्वान्मानवानोयुरनानधिकारिणो ब्रह्मगमयतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ अनुस्मृत्यनुपपत्तेरिति ॥ मार्ग-
वद्गम्यस्याप्यनुस्मर्तव्यत्वादिती भावः ॥ विनैवेत्यस्येति ॥ संहारइतिवक्ष्यमाणेनान्वयः संदेहबीजंसिंदेहद्वयविजं
॥ ॐ कार्यबादरिरस्यगत्युपपत्तेः ॐ ॥ स एनानित्यत्रोक्तं ब्रह्मकार्यमुत्पत्तिमच्चतुर्मुखमेव कुतो ज्ञानिनं बद्धत्वेनास्यगत्युप-
पत्तेः । चतुर्मुखप्राप्तेरवोपपत्तेरिति बादरिराचार्यो मन्यत इत्यर्थः । संततत्वात् अनुस्यूतत्वात् ॥ चतुर्मुखस्यैवेति ॥
अवत्थत्वेनैव भगवतः प्राप्यत्वादिति भावः ॥ ॐ विशेषितत्वाच्च ॐ ॥ प्राप्नोति ब्रह्माणं चतुर्मुखइति श्रुते श्रुतमुखत्वे-
न ब्रह्मणा विशेषितत्वाच्चैव कार्यं ब्रह्मशब्दार्थः ॥ ॐ सामीप्यात्तु तद्व्यपदेशः ॐ ॥ ज्ञानिनस्तद्व्यपदेशः पर-
ब्रह्मप्राप्यत्वव्यपदेशः सामीप्यात्तत्प्राप्तेः कालतः सामीप्यादेवेत्यर्थः ॥ बन्धत्वसाम्यादिति ॥ प्रथमप्राप्यत्वे
बाधकत्वेनोक्तस्य बन्धत्वस्य प्रलयादवगिद्धतीयप्राप्यत्वे पि बाधकत्वादेवमपि द्वितीयप्राप्यत्वे प्रथमेवमवप्राप्तिमभावादिती भा-
वः ॥ ॐ कार्यत्ययेतदध्यक्षेण सहातः परमभिधानात् ॐ ॥ कार्यत्यये महदादिकार्याणामत्ययेनाशलक्षणे-
प्रलये तदध्यक्षेण चतुर्मुखेन सहातः चतुर्मुखात्परां ज्ञानी गच्छति कुतस्ते हीति श्रुतौ तथा विधानादित्यर्थः ॥ ॐ स्मृतेऽश्च ॐ ॥
ब्रह्मणा सहेति स्मृतेः कार्यत्यये इत्युक्तार्थो ज्ञाप्यत इत्यर्थः । परस्यांत इत्यत्र परशब्दार्थमाह ॥ परब्रह्ममुक्तिरिति
॥ ॐ परं जैमिनिर्मुख्यत्वात् ॐ ॥ स एनानित्यत्र ब्रह्मपरं परमाख्यमेव कुतः तत्र ब्रह्मशब्दस्य मुख्यत्वादिति जैमिनिराचा-
र्यो मन्यत इत्यर्थः ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ परस्य ब्रह्मण एवापरोक्षतया दर्शनात्तदेवात्रोक्तं ब्रह्मेत्यर्थः ॥ ॐ न च का-
र्ये प्रतिपत्त्यभिसंधिः ॐ ॥ कार्ये ब्रह्मणि प्रतिपत्तिरुपास्तिः प्राप्नुवानीत्यभिसंधिरिच्छा तदुभयनास्तीत्यतोपिनका-
र्यप्राप्यमित्यर्थः ॥ साधेकेति ॥ इच्छारूपेत्यर्थः । ननु पक्षद्वयस्याप्यपरिहार्यत्वात्क्रमविनैवोभयप्राप्तिरस्त्वित्यत आ-

॥ महाफलमिति ॥ अक्रमस्यक्रमाभावस्यक्रमांतरणान्यथासिद्धिपरिहरति ॥ क्रमांतरेति ॥ ॐअप्रतीका-
 त्त्वंमन्त्रयतीतिबादरायणलभ्यथाचदोषात्तत्क्रतुश्च ॥ प्रतीकेदेहब्रह्मपश्यंतःप्रतीकालंबनाः व्याप्तब्रह्म-
 पश्यंतोऽप्रतीकालंबनास्तत्रवायुः अप्रतीकालंबनात्परंब्रह्मनयतीति प्रतीकालंबनान्चतुर्मुखं, कुतः उभयथाचदोषात्
 सर्वान्कार्यमेव नयतिपरमेव नयतीत्यंगिकारेचोक्तदोषमाप्तेः किमिच्छानुसारेणोभयप्राप्तिरित्यतउक्तं तत्कुतश्चेति श्रुतिग्रहण
 मेतत् सयथाकामइतिश्रुतेयतोतोनेछानुसारेणप्राप्तिरित्यर्थः ॥ कार्यमेव नयतीति ॥ अन्यव्यावृत्तीति परमा-
 त्रग्रहणेकार्यप्राप्तौ उक्तहेत्वनुपपत्तिलक्षणदोषस्तदास्यात् यदिकार्यप्राप्तावुक्तहेतोःपरप्राप्तिबाधकरूपत्वेनकार्यमात्रप्रा-
 प्तौ विशेषहेतुत्वस्याद्वैधमित्यर्थः । ननुबाधकत्वेनगन्यनुपपत्तेरुक्तत्वात्कथंविशेषहेत्वभावइत्यतआह ॥ एषांपरप्रा-
 प्तिरिति ॥ प्रमाणबलेनेति ॥ ब्रह्मशब्देनमुख्यार्थदर्शनात्तस्याभिसंधिरूपयुक्तिरूपप्रमाणबलेनत्यर्थः ॥ अ-
 न्यनिषेधकत्वाभावाइति ॥ प्रामोतिब्रह्माणंचतुर्मुखमित्यादाववधारणाद्यभावादितिभावः ॥ ननुगमयतीत्यत्रब्र-
 ह्मशब्दस्यविष्णौमुख्यत्वोविशेषहेत्वभावात्कथंतदभावइत्यतआह ॥ केषांचिदिति ॥ प्रामोतिब्रह्माणंचतुर्मुखमिति-
 प्रमाणबलेनत्यर्थः । दर्शनोपास्त्यभिसंधीनामपि विशेषहेतुत्वंपराचष्टे । कार्यप्राप्तिमत्तांचेति । ननुपक्षद्वयोक्तदोषा
 भवेत्पिपक्षद्वयंगीकारौमिनिमतविरोधः स्यादित्यतआह ॥ मुनिमतयोश्चेति ॥ ॐ विशेषंचदर्शयति ॐ ॥
 देवांइतिश्रुतिरप्रतीकालंबनादिविशेषंचदर्शयतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ इतिश्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजयशर्करा-
 श्रीनिवासीविरचितायांचतुर्थाध्यायस्यतृतीयः प्रादः समाप्तः ॥ ॥

॥ श्रीरस्तु ॥ गम्यत्वा भावेऽपि तस्यार्चिर्वादिवन्मार्गत्वात्प्राप्तेरिति भावः । मुक्तभोगस्यैवमसक्तौ मुक्तो ब्रह्मातिक्रम्यानतिक्रम्यवा
 भोगान्भुङ्क्ष्व इति संदेहप्रकारकथनमशक्यमित्यत आह ॥ तस्येति ॥ अन्यथा मुक्तेः पुरुषार्थत्वं न स्यादिति भावः ॥ अर्चि-
 राद्यातिक्रमोक्तिरिति ॥ अर्चिरादावतिक्रमसहृष्टप्राप्यस्य ग्राभादावतिक्रमसहृष्टगम्यत्यस्य च ब्रह्मणि दर्शनादि-
 भावः । सेतुरिव सेतुराश्रयो भगवान् अंधः स्वरूपा विभवा रहितः ॥ ॐ संपद्या विहाय स्वेन शब्दात् ॐ ॥
 ज्ञानी परं ब्रह्म संपद्य प्राप्य अविहाय तदनतिक्रम्य स्वरूपेणावस्थितो भोगान्भुङ्क्ष्व इत्युक्तः शब्दादिमाधाराभित्तिभिरिति भावः ॥ स्व-
 रूपेणावस्थानस्य संसारेऽपि सत्त्वादन्यथारूपपरित्यज्येत्युक्तं ॥ १ ॥ भोगासित्थेति ॥ मुक्तस्येति शेषः । कु-
 तकृत्यस्य क्रियायाः फलितार्थत्वादिति भावः ॥ ॐ मुक्तः प्रतिज्ञानात् ॐ ॥ सतत्र पर्येतीत्यत्र भोगभोगं कृत्वेनोक्तो मुक्त-
 एव कृतः प्रतिज्ञानात् अथेति श्रुत्यंतरे मुक्तस्यैतादृशभोगप्रतिभानादित्यर्थः । अहरहः प्रतिदिनं भोगाभाव एतावतं कालं-
 सुखमहमस्वाप्सामिति परामर्शविरोध इत्यत उक्तं ॥ दिव्येति ॥ तन्म्राप्त्या ब्रह्मप्राप्त्या ॥ तद्भावेति ॥ दिव्यभो-
 गसद्भावेत्यर्थः । अकृतिमत्त्वं क्रियारहितं । अतएवेत्युक्तं विवृणोति ॥ श्रुतिविरोधादिति ॥ अथयथैव-
 मुक्तो नु प्रविशतीति श्रुतौ मुक्तस्य प्रवेशक्षणा क्रियाप्रतीतेरिति भावः । क्रियायाः फलरूपत्वेन कृतकृत्यत्वमुपपाद्यत इति हृदयं
 ॥ प्रकरणभेदेति ॥ निर्गुणसगुणपरत्वेनेत्यर्थः ॥ २ ॥ ज्योतिष इति ॥ पूर्वाधिकरणं ज्योतिः प्रा-
 प्य भोगभोक्तुर्मुक्तत्वमुक्तं तस्य ज्योतिष इत्यर्थः ॥ ब्रह्मप्राप्त्यनुपपत्तेरिति ॥ परं ज्योतिरुपसंपद्येत्युक्तं ब्रह्मप्राप्त्यनु-
 पपत्तेरित्यर्थः ॥ सूर्यमिति ॥ ज्योतिः प्रकाशरूपं सूर्यं प्राप्नुम इत्यर्थः । सद्भावाज्ज्योतिश्चरणेत्युक्तरीत्या ॥ स ते-
 जसीति ॥ यथा पादोदरः सूर्यः त्वचा जीर्णदेहेन विमुच्यते । एवं तेजसि सूर्ये संपन्नः प्राप्तः सोधिकारी पापं नाकर्षणादि-

मुक्तो भवतीत्यर्थः ॥ एकवाक्यत्वेऽपि ॥ एकार्थत्वेऽपीत्यर्थः । तदेव दर्शयति ॥ अत्र परं ज्योतिरित्यत्र च ॥ ॐ आत्मा प्रकरणत् ॐ ॥ परं ज्योतिरित्युक्तं ज्योतिरात्मा परमात्मैव कुतः आत्योतितत्प्रकरणादित्यर्थः ॥ ३ ॥

॥ असित्धेरिति ॥ सायुज्यभागभोगाभोक्तृत्वादिति भावः सायुज्यस्यैवाप्रसक्तत्वात् सायुज्यभागिभ्यर्भुज्यते तिसंशयानुपपत्तिरित्यत आह ॥ प्राप्तिश्चेति ॥ ॐ अविभागेन दृष्टत्वात् ॐ ॥ मुक्ता विभागेन परमात्मभोगपरित्यागेन तद्भुक्तानेवेति यावत् ॥ भोगान्भुङ्क्ते कुतः यानेवेति श्रुतौ तथा दृष्टत्वादित्यर्थः ॥ ४ ॥

पारं अंतं ॥ अयोगादिति ॥ सर्वदेहत्यागस्यैव मुक्तिशब्दार्थत्वादिति भावः ॥ ॐ ब्राह्मेण जैमिनि रूपन्यासादिभ्यः ॐ ॥ मुक्तो ब्राह्मेण ब्रह्मसंबन्धनादेहेन भोगान्भुङ्क्ते तैजमिनि राचार्यो मन्यत इत्यर्थः ॥ कुतः ब्रह्मणोति-श्रुतौ तथोपन्यासात् उक्तत्वात् आदिशब्दोक्तश्रुतियुक्तिभ्यांचेति मन्यत इत्यर्थः । ग्रहवत् पिशाचवत् तदानीं सर्वेषां ब्रह्मप्रवेशादित्यर्थः ॥ ॐ चितिमात्रेण तदात्मकत्वादित्यौ डुलोमिः ॐ ॥ मुक्तः चितिमात्रेण ज्ञानमात्मकेन देहेन भोगान्भुङ्क्ते न च वंसारिसमानत्वं कुतः तदात्मकत्वात् तस्य देहस्य मुक्तस्वरूपत्वात् इत्यौ डुलोमिराचार्यो मन्यत इत्यर्थः । जीवस्य मुक्तस्य वस्तुविकल्पेति वस्तुनि मुक्ते देहवत् तद्राहित्यरूपद्वैविध्यायोगात् ॥ ॐ एवमप्युपन्यासात् पूर्वभावादविरोधं बादरायणः ॐ ॥ एवमपि चिन्मात्रदेहेन भोगान्भुङ्क्ते इत्येवं प्रकारेण उपन्यासात् सवा एष इति श्रुत्युक्तत्वात् पूर्वभावात् पूर्वस्य जैमिन्युक्तस्य देहांतरत्यागेन ब्राह्मेण देहेन सत्वस्य भावात् ब्रह्मणीति श्रुतिसिद्ध्यत्वेन सत्त्वादविरोधं जैमिन्यौ डुलोमिमतयोर्मत्यामर्त्यदेहभावाभावाभ्युपगमेन विरोधाभावं बादरायणो मन्यत इति भावः ॥ ५ ॥ तत्सदुपायेति ॥ तत्र साधनसंपादनोपायसाध्यानि साधनान्यन्नपानादीनि तत्साध्य इत्यर्थः । ओकसि ग्रहे ॥ ॐ संक-

ल्पादेवचतच्छ्रुतेःॐ ॥ मुक्तस्येदंभूयादितिसंकल्पादेवभोगोभवति नतुप्रयत्नेन कुतः तच्छ्रुतेः संकल्पादेवेति श्रुतौ तस्यार्थ-
 स्यश्रवणादित्यर्थः ॥ विपक्षेति ॥ पूर्वपक्षेत्यर्थः । व्याख्यातो न केषामित्यादिना ॥ ६ ॥ प्रतिहारेति ॥ द्वापालका
 इत्यर्थः ॥ अतएवचानन्याधिपतिः । मुक्तोऽनन्याधिपतिः स्वोचमेभ्योऽन्याधिपतिरहितः कुतः अतएवसंकल्पादेवेत्यर्थः ॥ ७ ॥
 देहिनः देहाभिमानवतः ॥ नहैवशरीरेति ॥ शरीराभिमानवतंप्रियाप्रियोः सुखदुःखयोः अपहृतिरसंबंधोनास्तीत्यर्थः ।
 सायुज्यभाजामपिकदाचिद्भोगांगीकारेणतदानींब्रह्मदेहेनोत्पत्त्यभावात् कथंचिदित्युक्तं ॥ ॐ अभावंबादरिराहृद्वे ॐ ॥
 मुक्तस्यचिन्मात्रदेहाभावंबादरिर्मन्यते कुतः हियस्मादशरीरोवेति श्रुतिरवमाहेत्यर्थः ॥ ॐ भावजैमि
 निर्णिकल्पाम्नानात् ॐ ॥ कदाचिद्भोगार्थमुक्तस्यचिन्मात्रदेहादन्यप्राकृतदेहस्यभावंसत्त्वजमिर्मन्यते कुतः चित्ता
 वाअचितोवेति श्रुतौ विकल्पाम्नानात् विकल्पेनोभयशरीरेणभोगाभिधानादित्यर्थः ॥ ॐ द्वादशाहवदुभयविधंबाद-
 रायणोऽतः ॐ ॥ उभयविधं देहभावाभावाख्यप्रागुक्तमुभयप्रकारं बादरायणः स्वमतं मन्यते कुतः अतः उभयोरपि प्रमाणक-
 त्वात् विरुद्धं कथं स्वमतमिति तत् उक्तं ॥ द्वादशेति । यथाद्वादशाहाख्ययागस्य क्रतुत्वं सत्त्वं चाविरुद्धं तथेत्यर्थः
 ॥ अनुपपत्तेरिति ॥ सदेहत्वेदुःखादेरदेहत्वे भोगासंभवस्य चोक्तत्वादित्यर्थः ॥ ॐ तन्वभावेसंध्यवदुपपत्तेः ॐ ॥
 संध्यवत्स्वभावस्थायामभिमानाभावेन देहाभावेऽपि यथायोगस्तथाहुक्तौ तन्वभावे बाह्यदेहाभावेऽपि भोगोपपत्तेरिति ॥ स्व-
 भावस्थायी देहसत्त्वेन कथं संध्यवदिति दृष्टांतोक्तिरित्यत आह ॥ अनभिमानस्येति ॥ तदभिमानाविषय
 स्य तत्कार्यकारित्वेन तंप्रत्याविद्यमानकल्पत्वादित्यर्थः ॥ ननु स्वमदृष्टपदार्थानामिध्यात्वेन तद्विषयकभोगएवासंप्रतिपन्न-
 इत्यत आह ॥ स्वाप्तार्थानामिति ॥ ॐ भावेजाग्रद्वत् ॐ ॥ भावेमुक्तौ शरीरसत्त्वे जाग्रदवस्था-

वत्सुतरांभोगोपपत्तिरित्यर्थः ॥ ननुदेहसत्त्वांगीकारेदुःखमेवापादितेतेन भोगानुपपत्तिरुक्ता अतस्तदुपपत्तिकथनायभा-
वेजाग्रद्वदिति मंत्रव्यर्थमित्यत आह ॥ वक्ष्यमाणानि ॥ प्रदीपवदोवेश इत्यत्र वक्ष्यमाणं यदुःखादिप्राप्तिरूपदूषण-
निराकरणं तत्प्रस्तावायेत्यर्थः दिहसद्भावपक्षमप्रस्तुत्य तत्कारणतस्यैव तद्विषयत्वं ज्ञायेत अतस्तत्प्रस्तावाथामिदं मंत्रमिति भावः ।
॥ ॐ प्रदीपवदोवेशस्तथा हि दर्शयति ॐ ॥ मुक्तानामावेशः बाह्यदहप्रवेशः प्रदीपवत्प्रदीपस्य दीपिकाप्र-
वेश इव कुतः हि यस्मात्प्राणे हीति श्रुतिस्तथा मुक्तोदुःखाभावदर्शयतीत्यर्थः । दीपिका तैलवर्तिका श्रयदीपपात्रं ननु भाष्ये त-
त्प्रकाशयत इत्येतदनुयुक्तं किमर्थमित्यत आह ॥ तत्प्रकाशयंत इति ॥ यथा प्रदीपो दीपिकां प्रकाशयंस्ते लाद्ये व भु-
ङ्क्ते तथा मुक्तास्तज्जडशरीरं प्रकाशयंतः साधून्नेव भोगाननुभवतीति प्रदीपवदिति वक्तुः सन्नकारस्य विवक्षा तेन भाष्येणोच्यत इत्य-
र्थः । ननु तीर्णो हीति श्रुतिर्न देहवतोदुःखाभावप्रतिपादयति किंतु मुक्तस्य दुःखाभावतदापादनं कुलं भवेत्यत आह ॥ दे-
हसद्भावस्त्विदयादिना ॥ यतश्चेति ॥ कुतश्चेत्यर्थः ॥ ॐ स्वाप्ययं संपत्यारन्यतरां पक्षमा विष्कृतं-
हि ॐ ॥ स्वाप्ययः सृष्टिः संपत्तिमुक्तिः अन्यतरशब्दः उभयपरः तथा च तीर्णो हीति वाक्यं स्वाप्ययं संपत्यारन्यतरां पक्षमुप्ति-
मुक्तिरूपो भयपरकृतः हि यस्मादस्य वाक्यस्य तदुभयविषयत्वमाविष्कृतं स्पष्टीकृतमित्यर्थः ॥ आत्मा धिभोक्तुरिति ॥
पुत्रकृतश्राद्धेन सुखभोक्तुरित्यर्थः ॥ अपितृत्वे असंगित्वे चापि तृद्देश्येन कृतगया श्राद्धभोगायोगादिति भावः । पुण्यपाप
वर्जिताः सर्वदोषनिवृत्ता इति ॥ अनुवाद इति ॥ भुंजते च मुखान्येव न दुःखदीनकदाचनेत्यत्र मुणमात्रस्वरूपिणः तीर्णा हि
सर्वशोकास्त इति अस्य हेतुत्वं नोपयोगाभावादिति भावः ॥ ८ ॥ इयतामर्यादा कामान्काम्यान् ॥ अन्यथेति ॥
काम्यस्यापि स्पृष्टया दिव्यापारस्य लाभ इत्यर्थः ॥ ॐ मुक्तः जगत्स्पृष्टया दिव्यापारवर्जतदतिरिक्तानेव

कामानान्योतीत्यर्थः ॥ ॐ प्रकरणादसन्निहितत्वाच्च ॐ ॥ अस्यजीवप्रकरणात्वाज्जीवानां च जगद्वापरे असन्नि-
 हितत्वात्सामर्थ्यरिहतत्वाच्चेत्यर्थः । सर्वश्रुतः सर्वशब्दस्य अस्यजीवप्रकरणत्वं कुतो ज्ञायत इत्यत आह ॥ शा-
 रीरभेदादिति ॥ शिरोमध्यविदारणाद्देहादुक्तम्येत्यर्थः ॥ ॐ प्रत्यक्षोपदेशादिति चेन्नाधिकारिकमंडल-
 स्थोक्तेः ॐ ॥ तापो वेदेति श्रुतौ प्रत्यक्षं स्पष्टमुक्तस्य सर्वेदवपूज्यत्वोपदेशात्तस्य जगदैश्वर्यमस्तीति चेन्न । आधिकारि-
 काणां स्वयोग्याधिकारनियुक्तानां देवानां मंडलसमुदायेनियामकतया स्थितस्य चतुर्मुखस्य तत्रोक्तनो शेषमुक्तानां जगदैश्वर्यमि-
 त्यर्थः ॥ तावा इति ॥ ता एताश्च तत्सः भूभुवस्वमहरिति च तत्संख्याहृतयो व्याहृतिशब्दवाच्या अनिरुद्धादि भगवद्रूपविशेषा-
 श्रुतार्था प्रत्येकमनिरुद्धादिभेदेन चतुर्धा भवति एवं च तत्संख्यवत्तः षोडशरूपविशेषाः व्याहृतिशब्दवाच्या भवति ताः व्याहृतयोऽ-
 धिकारी वेदास्मिन्नानि न सर्वेदवावल्लिपूजां कुर्वतीत्यर्थः ॥ महाचमस्य इति ॥ महाचमस्यश्चतुर्मुखः प्रवेदयते जानाती-
 त्यर्थः । महाचमसनामा सौयस्मादतिचमत्कृतिः । महाचमस्यस्तद्भ्रान्तिरिति तदतिप्रमाणवलादित्यर्थः । सू-
 त्रे वेदेत्यनुत्काधिकारिकेति पदप्रयोगे किं विजमित्यत आह ॥ अन्यदेवतानामिति ॥ मुक्तेषु चतुर्मुखान्यदेवेषु नियाम-
 कत्वात्तत्काधिकारिपदप्रयोगे तेषां स्वावरनियामकत्वं सूचितमिति भावः ॥ न चानेनेति ॥ आत्मेत्येव परदेवमिति ॥
 आत्मत्वमात्रोपासनप्रतिपादकेनेत्यर्थः ॥ संपूर्णमोक्षाभावेति ॥ चतुर्त्रयमोक्षमध्ये उक्तां त्यभावेति रित्यर्थः ।
 एतद्विषयं तु केचित्तु यानुषामुक्तिमनुक्रम्य वेदहृतः देहपाते तु देहस्य दोषान् भुक्त्वा सर्वशः । मरणेच्छूनतादौ स्तु स्वकीयारब्ध-
 कर्मजान् । देहजीर्णे तु गच्छति दृष्ट्वा विष्णुमनुज्ञया पुनरत्रैव तिष्ठति नित्यानन्दैकभागेन इति ब्रह्माख्योक्तिदिशा ज्ञेयं महाज्ञाना-
 गच्छंति क्षीरसागरमित्युक्त्या तदतिरिक्तानां क्षीरसागस्थस्यैव तद्दीपगमनं नास्तीति प्राप्तं तत्र विरोधमाशंक्यपरिहरति ॥ न च-

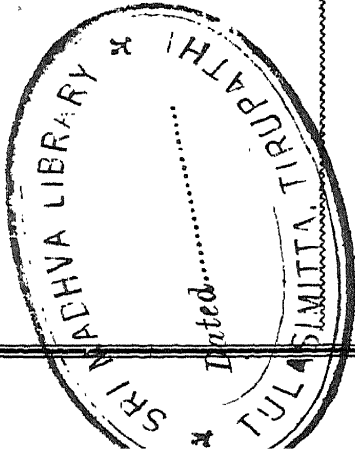

ति ॥ बहुनात्र किमुक्तेन यावच्छ्वेतं न गच्छति योगीतावन्नमुक्तः स्यादित्यनेनेत्यर्थः । ननु योग्यत्वं चात्र विवक्षितमिति गी-
ताभाष्ये श्वेतद्वीपगमने योग्यता विशेषस्य प्रयोजकत्वात् । ननु तद्वीपगमननिषेधात् कथं सर्वेषां सकृच्छ्वेतद्वीपगमनाङ्गीका-
र इत्यत आह ॥ योग्यत्वं चात्रोक्तिः ॥ नात्र श्वेतद्वीपगमने योग्यता विशेषोपपक्षोच्यते किंतु तद्वास एव । अत्रैव च स्थिति-
स्तेषामित्यवस्थानस्यैव प्रकृतत्वादिति भावः ॥ सालोक्यादिति ॥ भगवता समानलोका स्थितत्वं सालोक्यं चतुर्भुजा-
दिसमानरूपवत्त्वं सारूप्यसमीपस्यत्वं समीप्यं भगवद्देहेन भोगः सायुज्यमेतदन्तर्भाव इत्यर्थः ॥ उक्तक्रमेणेति ॥
अत्रैव च स्थितिस्तेषां तस्मिन्पामं तरिक्षे च कंचनेत्युक्तक्रमेणेत्यर्थः । इत्थं स्य सर्वत्रावस्थितेति । तथा च तल्लोकस्थरूपविशेषणसालो-
क्यादिकमक्षतमिति भावः ॥ ॐ विकारावर्तिचतुर्थाहिदशयति ॐ ॥ विकारं संसारमावर्तयतीति विकारावर्ति-
संसारविषयव्यापणं मुक्तानां नास्ति कुतः ह्यस्मादिति प्रमितश्रुतिस्तथा हेत्यर्थः । व्यापणं व्यापारः ॥ ९ ॥
॥ वृत्तिश्च ह्यासेति ॥ आनन्दवृत्तिहासेत्यर्थः ॥ अन्यथेति ॥ उपासनादिना आनन्दो दिव्यध्यानङ्गीकार इत्यर्थः ॥ भो-
गानां तादृशत्वप्यानन्दोऽस्तादृशत्वं कृत इत्यत आह ॥ करणेति ॥ ॐ स्थितिमाह दशयति ॐ ॥ प्रत्यक्षानुमाने ॐ ॥
ब्रह्मणीति श्रुतिमुक्तानां स्थितिमेकप्रकारेणावस्थानमाह महतां प्रत्यक्षं ॥ मुक्तो न दृष्टिमानतत्तदुत्पन्नं तत्त्वादित्यनुमानमेव प्र-
कारेणावस्थानं च दर्शयति इत्यर्थः ॥ उपासनसद्भावमिति ॥ उपासनासद्भावेनानन्दो दिव्यध्यानावस्थानं शक्य-
त्यर्थः । श्रुतौ दर्शनमेवोच्यते नतु उपासनामित्यत आह ॥ उपासन इति ॥ ॐ भोगमात्रसाम्याल्लिगाच्च ॐ ॥
भोगमात्रस्य साम्यमुक्तभोगस्यानन्दवृद्ध्याद्यकारणत्वे लिगाच्च लिगसद्भावश्चेत्यर्थः ॥ विशेषं चाहेति ॥ अयं च-
विशेषो मुक्ताविरचेतरेषां मुक्तानामिति बोध्यं ॥ स्मृतिगतमुक्तानामित्यस्यापि तदितरमुक्तपरत्वात् यथोक्तमनुव्याख्याने

मुक्तानां तु तदन्येषां समुद्रतरलोपमेति व्याख्यातं चैतत्सुधायां ब्रह्मण इति विशिष्याभिधाने को हेतुरित्यत आह ॥ मुक्तानां-
 त्विति ॥ विशेषबलेन वृद्धिहासवतीत्यर्थः ॥ यथोक्तमवृद्धि-हासरूपत्वमित्यादीति ॥ एतदेवेति ॥ अवृत्ति-
 हासरूपत्वमित्येतदेवेत्यर्थः ॥ १० ॥ ॐ अनावृत्तिः शब्दादनावृत्तिः शब्दात् ॐ ॥ मुक्तानामनावृत्तिः न तु-
 स्वर्गिवत्पुनरावृत्तिः कुतः न च पुनरावर्तत इति शब्दाच्छ्रुतेरित्यर्थः ॥ सर्वान्कामानित्यस्याः श्रुतेरपुनरावृत्तिमतिपादकत्वाभा-
 वात्तदुदाहरणमसंगतमित्यतस्तत्पार्यमाह ॥ किंचेति ॥ व्याहृतत्वादिति ॥ समस्तकालसमाप्तेः क्वचित्काल-
 एव वक्तव्यत्वेन व्याहृतत्वादित्यर्थः ॥ सूत्रस्यैवेति ॥ न त्वध्यायमात्रावधारणार्थे तेन सर्वे व्याख्याता इत्यादिवत्सूत्रा-
 वयवस्येत्यर्थः ॥ ११ ॥ शास्त्रार्थमुपसंहरति ॥ तदेवमिति ॥ अत्र साक्षात्कारं तेन तृतीयस्य सिद्धिरित्येतेन चतु-
 र्थाध्यायस्य गुणपूर्णतयेति प्रथमस्य निर्दोषतयेति द्वितीयस्य चार्थोपसंहृतः तत्र विरक्तीत्यथ शब्दस्य सिद्धिरित्येतेनातः शब्दस्य शो-
 षगुणेति नारायण इति च ब्रह्मशब्दस्य चार्थोपसंहार इति विवेकः अशेषमिति स्वरवर्णपदाद्यात्मकं सर्वमपि शास्त्रं भक्त्या पठतामत्यं-
 तमंगलं मोक्षादि साधनं भवतीत्यर्थः । विशेषणत्रयतात्पर्यवदन्नेवाह ॥ अथेति ॥ गुरव इत्यस्य तात्पर्यं तच्छिष्यतये-
 त्यादि ज्ञानदातुरेव गुरवमुग्रसिन्धुमिति भावः । सर्वथा तीत्यस्य तात्पर्यं निरूपाधिकेति ॥ परमाप्तत्वं दर्शयन्निति ॥
 दर्शितमित्यनेन वाक्यार्थतात्पर्यज्ञानस्य विप्रलम्भकत्वे ज्ञानोपदेशाय प्रेरणायोगो निहितमित्यनेन विप्रलम्भकत्वस्य कृतमिदं भाष्य
 मित्यनेन विवक्षाकर्णपाठवयोरुक्तत्वादिति भावः । व्यवहितत्वादन्यप्रदर्शनपूर्वकं व्याचष्टे ॥ यस्येत्यादिना ॥
 दिव्यानीत्यस्यार्थः क्रीडादिगुणयुक्तानीति हराविति सप्तमीत्याशयेनांक्तं हरिर्विषयतयेति तच्छब्दार्थो मूलरूप
 मिति बडित्यस्यार्थो बिलात्मकमिति ॥ इत्थं भूतमेव बलाद्यात्मकमेव रूपत्रयावतारमिति मित्यनेनावतारणमपि बला-

ध्यात्मकत्वमभिप्रेति रामवचइत्यत्रकर्तारिपक्षमभिप्रेत्याह ॥ रामस्यवचांसीति ॥ कर्मणिषष्ठीमभिप्रेत्याह ॥ रा-
 मविषयकवचांसीति ॥ पक्षद्वये वचांसिनयतीति वचोनयमितिव्युत्पत्तिर्देशिता रामवचांसियोनयतिअ-
 नेनरामवचांसिनयोयस्यतदितिबहुव्रीहिरित्युक्तं । साधकोरामावाक्यानमित्यर्थत्रयानुगुणप्रमाणसद्भावात् रामस्या-
 मृतस्वरूपस्यवचस्तेनानयंहीत्याद्यद्वितीययोर्विशेषप्रमाणप्रमितत्वच्चेतिभावः । पक्षशब्दार्थमाह ॥ कुरुपृतनेति ॥
 कुरुसैन्येत्यर्थः ॥ पृतनाक्षयकारित्वात्पृक्षइत्युच्यतेबुधैरितिप्रमाणादितिभावः । माध्वत्यानंदउद्दिष्टवेतिज्ञानमुदाह-
 तमितिप्रमाणानुसारेणमध्वशब्दार्थमाह ॥ आनंदरूपस्येति ॥ मधुवइतिवक्तव्येऽकारलोपान्मध्वइतिसाधु यथा
 ॐ सुवरितिवक्तव्येस्वरितिरुन्वेदिनापाठः अथायंसमापितव्याख्यानोजयतीर्थमुनिमगलादीनिमंगलपथ्यानिमंगलां
 तानिशास्त्राण्यायुध्मत्पुरुषकाणिभवन्तीत्युक्त्या अतोपिमंगलमाचरन्स्वीकृतमुख्यफलत्वेनभागवत्प्रीतिमाशास्ते ॥ उ-
 त्पत्तीति ॥ यस्यगुणगणाकरस्यकरुणारूपीयूषेणवारानिधेःसमुद्रस्याङ्गयारमाब्रह्मादिसर्वजगतउत्पत्तिस्थितिसंहति-
 मुखाःअष्टभवादधर्माःकचिद्व्यस्ताःविस्तृताःकचित्समस्ताःनिरस्ताःशेषदोषनिकरोयेनासीनारायणःअनेनभाष्यव्याख्यान-
 प्रीतःसंतुष्टोस्वित्यर्थः ॥ नन्वानंदतीर्थभगवद्वचसांविशिष्टव्याख्यानकर्मणिपुराह्यधिकारिणेत्रितित्वनिर्णयतेस्वेनोक्त-
 त्वात्कथामिदंभाष्यव्याख्यानमित्याशंकांपरिहरन्व्याख्यानप्रसक्तैस्वाहंकारंप्रशमयति ॥ अगाधयोधैरिति ॥ देवा-
 दिभिर्विवृतोऽत्यंतभावोयस्यतस्यभाष्यानुवादनानुमृत्त्युवादेनेव्याख्यानैर्नितयावत् अत्रदृष्टांतमाह ॥ नहिति ॥
 मंदधनैःदारिदैः स्वकृतग्रंथस्यतत्त्वप्रकाशिकानामकरणेमाप्तकामुदीसाम्यमुपपादयन्नवांतरप्रयोजनंचाह ॥ मध्वेति ॥
 विष्णवाद्यलिलतत्त्वप्रकाशकरीमध्वाख्यदुग्धाब्धिव्याख्येददितप्रार्थावयवकामुदीसज्जानाख्यकुमुदानामानंददायिनीभूयादित्य

शेषप्रतिमंगलं ॥ संपूर्णगुणनिर्दोषरूपिणमुक्तिदायिने वेदगम्यायारामायनमःश्रीपतयेसदा ॥ १ ॥ तत्त्वप्रकाशिका-
 संस्थवाक्यार्थमणिमंजरी प्रियतांहृदयेधृतृत्वासदयेमध्ववल्लभः ॥ २ ॥ तत्त्वप्रकाशिकाव्याख्यालब्धपुण्यमनुत्तमं प्रा-
 प्यास्मद्गुरुवःप्रीताःक्रियासुःकरुणामयि ॥ ३ ॥ इतिश्रीमत्तत्त्वप्रकाशिकावाक्यार्थमंजरीशार्कराश्रीनि-
 वासविरचितायांचतुर्थध्यायस्यचतुर्थःपादः समाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥

एतत्पुस्तकं आर्नदसागराख्य मुद्रणालये वेणुग्रामे मुद्रयित्वा
 सप्तषष्ठशतशतमाब्दिकराजनियमा-
 नुसारतः पुनर्मुद्रणाधिकारे प्रकाशयिन्ना
 स्वायत्तीकृतमस्ति.

॥ इति श्रीमत्परवप्रकाशिका वाक्यार्थमंजरी ॥

॥ चतुर्थाध्यायः समाप्तः ॥

